

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2013
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 51. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/5/ - zamítnutý Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/8/ - zamítnutý Senátem
3. Návrh zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/3/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/5/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/6/ - vrácený Senátem
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/3/ - vrácený Senátem
7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a

o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/4/ - vrácený Senátem

8. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojištnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - druhé čtení
15. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - druhé čtení

16. Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - druhé čtení
18. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - druhé čtení
19. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - druhé čtení
20. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - druhé čtení
21. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - druhé čtení
22. Návrh poslanců Dagmar Navrátilové, Jiřího Rusnoka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 808/ - první čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení
25. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - první čtení
26. Vládní návrh zákona o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh /sněmovní tisk 803/ - první čtení
27. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 821/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona o směnářenské činnosti /sněmovní tisk 845/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o směnářské činnosti /sněmovní tisk 846/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 853/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 887/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 829/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech /sněmovní tisk 896/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů /sněmovní tisk 897/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - první čtení podle § 90 odst. 2
36. Vládní návrh zákona o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 892/ - první čtení podle § 90 odst. 2
37. Návrh poslanců Josefa Šenfelda, Kateřiny Konečné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 704/ - první čtení podle § 90 odst. 2
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 716/ - první čtení podle § 90 odst. 2
39. Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezecného, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdika, Martina Gregory, Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2
40. Návrh poslanců Borise Šťastného, Stanislava Polčáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 757/ - první čtení podle § 90 odst. 2

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Návrh poslance Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 816/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 833/ - první čtení podle § 90 odst. 2
44. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 839/ - první čtení podle § 90 odst. 2
45. Návrh poslanců Michala Babáka, Davida Kádnera a Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 295/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 844/ - první čtení podle § 90 odst. 2
46. Návrh poslanců Pavla Svobody a Jana Smutného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 849/ - první čtení podle § 90 odst. 2
47. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 863/ - první čtení podle § 90 odst. 2
48. Návrh poslance Michala Doktora na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 868/ - první čtení podle § 90 odst. 2
49. Návrh poslanců Marka Bendy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 894/ - první čtení podle § 90 odst. 2
50. Návrh poslanců Cyrila Zapletala, Pavla Ploce, Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení
51. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého a Miloslavy Vostré na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti(exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění změn a doplňků, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) /sněmovní tisk 610/ - první čtení
52. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 618/ - první čtení
53. Návrh poslanců Jana Klána, Květy Matušovské, Gabriely Hubáčkové, Marie Rusové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 628/ - první čtení
54. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma

Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - prvé čtení

55. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - prvé čtení
56. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - prvé čtení
57. Návrh poslankyně Miroslavy Němcové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 685/ - prvé čtení
58. Návrh poslance Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 884/ - prvé čtení
59. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - prvé čtení
60. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - prvé čtení
61. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Vojtěcha Adama a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 639/ - prvé čtení
62. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a

dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - prvé čtení

63. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - prvé čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - prvé čtení
65. Návrh poslanců Miroslava Opálky, Soni Markové, Pavla Kováčika a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 458/2011 Sb., o změně některých zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 677/ - prvé čtení
66. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 678/ - prvé čtení
67. Návrh poslanců Bořivoje Šarapatky, Milana Šťovička a Tomáše Úlehly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - prvé čtení
68. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Vlasty Bohdalové, Václava Votavy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - prvé čtení
69. Návrh poslankyně Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 711/ - prvé čtení

70. Návrh poslanců Jaroslava Plachého, Marka Bendy a Jitky Chalánkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 713/ - první čtení
71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 737/ - první čtení
72. Návrh poslanců Michala Babáka, Kateřiny Klasnové, Radka Johna a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
73. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andryšové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 741/ - první čtení
74. Návrh poslanců Michala Babáka, Radka Johna, Kateřiny Klasnové a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 742/ - první čtení
75. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andryšové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
76. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Michala Babáka a Jany Drastichové na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o prokazování zdrojů k jeho nabytí /sněmovní tisk 748/ - první čtení
77. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Radka Johna, Jany Drastichové a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 766/ - první čtení
78. Vládní návrh zákona o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 778/ - první čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí /sněmovní tisk 779/ - první čtení
80. Návrh poslanců Milana Urbana, Lubomíra Zaorálka, Jana Hamáčka a Petra Hulinského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 786/ - první čtení
81. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 814/ - první čtení
82. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění půjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 822/ - první čtení
83. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 835/ - první čtení
84. Návrh poslanců Jana Husáka, Ludmily Bubeníkové, Václava Cempírka, Jaroslava Ečka, Františka Laudáta a Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 836/ - první čtení
85. Návrh poslance Víta Bárty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - první čtení
86. Návrh poslanců Soni Markové, Pavla Kováčka a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném

zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 851/ - první čtení

87. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Víta Bárty, Michala Babáka, Jany Drastichové, Petra Skokana, Otty Chaloupky, Davida Kádnera a Miroslava Petráně na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 864/ - první čtení
88. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Jana Farského, Miroslava Svobody a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 364/2000 Sb., o zrušení Fondu dětí a mládeže a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 872/ - první čtení
89. Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezecného, Miroslava Kalouska, Daniela Kortehe, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - první čtení
90. Vládní návrh zákona o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) /sněmovní tisk 874/ - první čtení
91. Návrh poslanců Vlasty Bohdalové, Ivana Ohlídala, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 875/ - první čtení
92. Návrh poslanců Jana Kubaty, Jana Bureše, Jiřího Rusnoka, Jana Husáka, Františka Laudáta, Jana Čechlovského, Františka Sivery a Igora Svojáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006

Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 883/ - první čtení

93. Návrh poslance Víta Bárty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a další související zákony /sněmovní tisk 885/ - první čtení
94. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 891/ - první čtení
95. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 903/ - první čtení
96. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 904/ - první čtení
97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 905/ - první čtení
98. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 699/ - první čtení
99. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení

100. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákony související se zavedením karty sociálních systémů /sněmovní tisk 838/ - první čtení
101. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 876/ - první čtení
102. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení
103. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - první čtení
104. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti /sněmovní tisk 901-E/ - první čtení
105. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracovaná na základě článku K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. května 1997) /sněmovní tisk 788/ - druhé čtení
106. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. července 1995), Protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Dublin, 27. září 1996), Druhý protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 19. června 1997), a Protokol o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů

Evropských společenství Soudním dvorem Evropských společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 29. listopadu 1996) /sněmovní tisk 789/ - druhé čtení

107. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012 /sněmovní tisk 815/ - druhé čtení
108. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 819/ - druhé čtení
109. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací nové hraniční dokumenty česko-polských státních hranic v souladu s článkem 10 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích ze dne 17. ledna 1995 /sněmovní tisk 831/ - druhé čtení
110. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou /sněmovní tisk 850/ - druhé čtení
111. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 15. října 2012 /sněmovní tisk 852/ - druhé čtení
112. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012 /sněmovní tisk 869/ - první čtení

113. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Obchodní dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé, podepsaná dne 26. června 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 870/ - první čtení
114. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé /sněmovní tisk 871/ - první čtení
115. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kajmanských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 /sněmovní tisk 877/ - první čtení
116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 /sněmovní tisk 878/ - první čtení
117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o počítačové kriminalitě (Budapešť, 23. listopadu 2001) /sněmovní tisk 890/ - první čtení
118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000 /sněmovní tisk 898/ - první čtení
119. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - třetí čtení
120. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - třetí čtení
121. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování

životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - třetí čtení

122. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - třetí čtení
123. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - třetí čtení
124. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - třetí čtení
125. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - třetí čtení
126. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - třetí čtení
127. Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - třetí čtení
128. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - třetí čtení
129. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995

Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - třetí čtení

130. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - třetí čtení

131. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení

132. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - třetí čtení

133. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

134. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

135. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

136. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

137. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

138. Návrh na volbu člena Rady České televize

139. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

140. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

141. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO

142. Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

143. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/

144. Informace o podpořeném financování za rok 2011 /sněmovní tisk 696/

145. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011 /sněmovní tisk 697/

146. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 703/

147. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 189 o pracovnících v cizí domácnosti a Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 201 o pracovnících v cizí domácnosti spolu se stanoviskem vlády k nim k informaci /sněmovní tisk 708/

148. Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky v roce 2011, Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012 /sněmovní tisk 745/

149. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 747/

150. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 889/

151. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2011 /sněmovní tisk 750/

152. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden – červen 2012 /sněmovní tisk 809/

153. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 810/

154. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České

republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 834/

155. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2013 /sněmovní tisk 886/
156. Souhrnná informace vlády České republiky o stavu realizace Plavebních stupňů na labské vodní cestě (PS Děčín a Přelouč), která se předkládá Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 749/
157. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2011 /sněmovní tisk 751/
158. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2011 /sněmovní tisk 784/
159. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2011 /sněmovní tisk 792/
160. Informace o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření /sněmovní tisk 764/
161. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 765/
162. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 796/
163. Dotační programy zemědělství pro rok 2013 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/
164. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 832/
165. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 /sněmovní tisk 837/
166. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2011

s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2011 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 847/

167. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období říjen 2011 - září 2012 /sněmovní tisk 865/
168. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury ČR /sněmovní dokument 5267/
169. Zpráva předsedy vlády z jednání Evropské rady v Bruselu konané ve dnech 22. a 23. listopadu 2012
170. Informace ministryně práce a sociálních věcí o způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti
171. Informace ministra financí o nehorázně vysokých platech úředníků
172. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2013 /sněmovní dokument 5342/
173. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
174. Ústní interpelace
175. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
176. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství
177. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - druhé čtení
178. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a

o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - třetí čtení

179. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice (EUTM Mali) v letech 2013 a 2014 /sněmovní tisk 920/

180. Návrh na odvolání člena dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2013
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 51. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 5. až 19. února 2013**

Obsah:

Strana:

5. února 2013

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Slib poslance

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 81

Usnesení schváleno (č. 1452).

Řeč poslance Jiřího Paroubka	81
Řeč poslance Jana Husáka	85
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	85
Řeč poslance Vladislava Vilímce	86
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	87
Řeč poslance Otto Chaloupky	87
Řeč poslance Víta Bárty	88
Řeč poslance Josefa Novotného st.	93
Řeč poslance Davida Kádnera	94
Řeč poslankyně Jany Drastichové	95
Řeč poslance Michala Babáka	96
Řeč poslance Víta Bárty	98
Řeč poslankyně Soni Markové	101
Řeč poslankyně Marty Semelové	101
Řeč poslance Romana Sklenáka	102
Řeč poslance Václava Mencla	103
Řeč poslance Marka Bendy	103
Řeč poslance Vladislava Vilímce	109
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	109

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

18. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Vidíma	110
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	111
Řeč poslance Jana Chvojky	111
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	113
Řeč poslance Jana Chvojky	115
Řeč poslance Víta Bárty	115
Řeč poslance Michala Babáka	116
Řeč poslance Jeronýma Tejce	116
Řeč poslance Jana Chvojky	117
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	118

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	118
Řeč poslance Marka Bendy	119

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	120
Řeč poslance Miroslava Opálky	120
Řeč poslance Viktora Paggia	121
Řeč poslance Pavla Kováčíka	123
Řeč poslance Víta Bárty	123
Řeč poslance Jeronýma Tejce	124
Řeč poslance Otto Chaloupky	124
Řeč poslance Jiřího Štětiny	125
Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	125
Řeč poslance Jana Chvojky	126
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	126
Řeč poslance Stanislava Humla	129
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	129
Řeč poslance Viktora Paggia	130
Řeč poslance Václava Votavy	130

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	131
Řeč poslance Marka Bendy	132
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	133
Řeč poslance Václava Cempírka	133
Řeč poslance Viktora Paggia	134
Řeč poslance Václava Mencla	134
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	134
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	135
Řeč poslance Petra Skokana	135
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	135
Řeč poslance Jana Chvojky	136

Usnesení schváleno (č. 1453).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 887/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	136
Řeč poslankyně Soni Markové	138
Řeč poslance Pavla Kováčíka	139

Usnesení schváleno (č. 1454).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	141
Řeč poslance Tomáše Úlehly	141
Řeč poslance Josefa Nekla	141
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	142
Řeč poslance Václava Mencla	144
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	145

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	145
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	145
Řeč poslance Františka Sivery	146
Řeč poslance Tomáše Úlehly	146
Řeč poslance Václava Menclav	147
Řeč poslance Tomáše Úlehly	147
 11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - druhé čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	148
Řeč poslance Pavla Drobila	148
Řeč poslance Igora Svojáka	149
Řeč poslance Pavla Drobila	149
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	149
Řeč poslance Pavla Drobila	150
 12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	150
Řeč poslance Stanislava Humla	151
Řeč poslance Václava Baštýře	151
Řeč poslance Stanislava Humla	152
 15. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčíka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - druhé čtení	
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	153
Řeč poslankyně Ivany Weberové	153
Řeč poslance Stanislava Polčáka	154
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	154

17. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Gabriely Peckové	158
Řeč poslance Jiřího Bessera	159

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jiřího Bessera	160
Řeč poslance Stanislava Polčáka	160
Řeč poslance Tomáše Úlehly	160

19. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - druhé čtení

Řeč senátora Miroslava Nenutíla	161
Řeč poslance Jana Chvojky	161

20. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - druhé čtení

Řeč senátora Miroslava Nenutíla	162
Řeč poslance Miroslava Petráně	163

Usnesení schváleno (č. 1455).

6. února 2013

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

27. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 821/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	166
Řeč poslance Pavla Suchánka	167
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	167
Řeč poslance Václava Votavy	173
Řeč poslance Ladislava Šincla	176
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	179
Řeč poslankyně Soni Markové	180
Řeč poslance Jiřího Paroubka	182
Řeč poslance Antonína Sedi	186

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Břetislava Petra	188
Řeč poslance Jiřího Dolejše	190
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	194
Řeč poslance Jiřího Dolejše	196
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	196
Řeč poslance Václava Votavy	196
Řeč poslance Romana Sklenáka	197
Řeč poslance Marka Bendy	197
Řeč poslankyně Dany Váhalové	198
Řeč poslance Michala Babáka	198
Řeč poslance Davida Šeicha	199
Řeč poslance Michala Doktora	202
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	205
Řeč poslance Jiřího Paroubka	205
Řeč poslankyně Jany Černochové	206
Řeč poslance Víta Bárty	206
Řeč poslance Pavla Béma	208
Řeč poslance Víta Bárty	209
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	210
Řeč poslance Pavla Suchánka	211

Usnesení schváleno (č. 1456).

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

25. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	212
--	-----

Usnesení schváleno (č. 1457 – 1. část).

Řeč poslance Josefa Cogana	213
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	213
Řeč poslance Michala Babáka	213

Usnesení schváleno (č. 1457 – 2. část).

Řeč poslance Jana Chvojky	214
---------------------------------	-----

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení

Řeč poslance Miroslava Svobody	215
Řeč poslance Otto Chaloupky	219
Řeč poslance Michala Doktora	220
Řeč poslance Vladislava Vilímce	222
Řeč poslance Michala Babáka	223
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	224
Řeč poslance Ladislava Velebného	225
Řeč poslance Milana Urbana	226

Usnesení schváleno (č. 1458).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

8. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	227
Řeč poslance Viktora Paggia	227

9. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 228

Řeč poslance Viktora Paggia 228

16. Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 229

Řeč poslankyně Jany Suché 229

Řeč poslance Jiřího Paroubka 229

Řeč poslance Milana Urbana 229

Řeč poslance Františka Laudáta 230

Řeč poslance Milana Urbana 230

Řeč poslance Jiřího Paroubka 231

Řeč poslance Jaroslava Plachého 231

Řeč poslance Pavla Kováčíka 232

Řeč poslance Milana Urbana 233

Řeč poslance Františka Laudáta 233

Řeč poslance Jiřího Paroubka 234

Řeč poslance Radka Johna 234

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Pavla Kováčíka 235

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 235

Řeč poslance Jiřího Krátkého 236

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Františka Laudáta 236

Řeč poslance Milana Urbana 236

Řeč poslance Michala Babáka 237

Řeč poslance Pavla Suchánka 239

Řeč poslance Michala Babáka 239

117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o počítačové kriminalitě (Budapešť, 23. listopadu 2001) /sněmovní tisk 890/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 239

Řeč poslankyně Květy Matušovské 240

Usnesení schváleno (č. 1459).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

105. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracovaná na základě článku K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. května 1997) /sněmovní tisk 788/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 241

Řeč poslankyně Lenky Andryšové 241

Usnesení schváleno (č. 1460).

106. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. července 1995), Protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Dublin, 27. září 1996), Druhý protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 19. června 1997), a Protokol o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství Soudním dvorem Evropských společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 29. listopadu 1996) /sněmovní tisk 789/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 243

Řeč poslankyně Jany Fischerové 243

Usnesení schváleno (č. 1461).

21. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - druhé čtení

Řeč senátora Tomáše Grulichy	244
Řeč poslance Václava Baštýře	245
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	245
Řeč poslance Václava Baštýře	245

22. Návrh poslanců Dagmar Navrátilové, Jiřího Rusnoka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 808/ - první čtení

Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	246
Řeč poslance Václava Baštýře	250

Usnesení schváleno (č. 1462).

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	251
Řeč poslance Pavla Kováčíka	251

Usnesení schváleno (č. 1463).

26. Vládní návrh zákona o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh /sněmovní tisk 803/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	252
Řeč poslance Miroslava Petráně	253

Usnesení schváleno (č. 1464).

28. Vládní návrh zákona o směnářenské činnosti /sněmovní tisk 845/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	253
Řeč poslance Josefa Cogana	254

Usnesení schváleno (č. 1465).

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o směnářské činnosti /sněmovní tisk 846/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	255
Řeč poslance Josefa Cogana	255

Usnesení schváleno (č. 1466).

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 853/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	256
Řeč poslance Vladislava Vilímce	257
Řeč poslance Alfréda Michálíka	258
Řeč poslance Petra Braného	259
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	260
Řeč poslance Vladislava Vilímce	260
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	261

Usnesení schváleno (č. 1467).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 829/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	262
Řeč poslance Radima Jirouta	263
Řeč poslance Petra Braného	263
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	264

Usnesení schváleno (č. 1468).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

33. Vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech /sněmovní tisk 896/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	265
Řeč poslance Radima Jirouta	266
Řeč poslance Petra Braného	270
Řeč poslance Františka Laudáta	271
Řeč ministra financí ČR Miroslav Kalouska	273

Usnesení schváleno (č. 1469).

34. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů /sněmovní tisk 897/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	274
Řeč poslance Radima Jirouta	274

Usnesení schváleno (č. 1470).

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon

č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 275

Usnesení schváleno (č. 1471 – 1. část).

Řeč poslance Josefa Cogana 276

Usnesení schváleno (č. 1471 – 2. část).

37. Návrh poslanců Josefa Šenfelda, Kateřiny Konečné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 704/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Josefa Šenfelda	277
Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	278
Řeč poslance Antonína Sedi	279
Řeč poslance Josefa Šenfelda	280
Řeč poslance Jiřího Paroubka	283
Řeč poslance Ivana Ohlídala	284

Usnesení schváleno (č. 1472).

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 716/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	285
Řeč poslance Josefa Cogana	285
Řeč poslance Antonína Sedi	285
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	286

Usnesení schváleno (č.1473).

39. Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezecného, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdika, Martina Gregory,

Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Husáka	287
Řeč poslance Milana Urbana	288
Řeč poslance Františka Sivery	289
Řeč poslance Václava Votavy	290
Řeč poslance Jana Husáka	291

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

7. února 2013

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Jana Husáka	293
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	293

173. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	294
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	300
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	302
Řeč poslance Ivana Ohlídala	305
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	307

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Ivana Ohlídala	315
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	315
Řeč poslance Ivana Ohlídala	316
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	316
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	318

118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000 /sněmovní tisk 898/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	323
Řeč poslance Jana Floriána	324

Usnesení schváleno (č. 1474).

104. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti /sněmovní tisk 901-E/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	325
Řeč poslankyně Dany Váhalové	326

Usnesení schváleno (č. 1475).

148. Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky v roce 2011, Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012 /sněmovní tisk 745/

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	327
Řeč poslankyně Imany Řápkové	328

Usnesení schváleno (č. 1476).

109. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací nové hraniční dokumenty česko-polských státních hranic v souladu s článkem 10 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích ze dne 17. ledna 1995 /sněmovní tisk 831/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	330
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	330

Usnesení schváleno (č. 1477).

Pokračování v projednávání bodu

39. Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezecného, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdíka, Martina Gregory, Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Husáka	331
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1478).

107. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012 /sněmovní tisk 815/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	333
Řeč poslance Robina Böhnische	333
Řeč poslankyně Miloslavy Vostřové	334

Usnesení schváleno (č. 1479).

108. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 819/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	335
Řeč poslance Jana Bauera	336

Usnesení schváleno (č. 1480).

110. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou /sněmovní tisk 850/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	336
Řeč poslance Davida Vodrážky	337

Usnesení schváleno (č. 1481).

111. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 15. října 2012 /sněmovní tisk 852/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	338
Řeč poslance Davida Vodrážky	338

Usnesení schváleno (č. 1482).

112. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012 /sněmovní tisk 869/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	339
Řeč poslance Pavla Holíka	339

Usnesení schváleno (č. 1483).

113. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Obchodní dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé, podepsaná dne 26. června 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 870/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho 340

Usnesení schváleno (č. 1484 – 1. část).

Řeč poslance Robina Böhnische 341

Usnesení schváleno (č. 1484 – 2. část).

114. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé /sněmovní tisk 871/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
Karla Schwarzenberga 343

Usnesení schváleno (č. 1485 – 1. část).

Řeč poslance Davida Vodrážky 344

Usnesení schváleno (č. 1485 – 2. část).

115. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kajmanských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 /sněmovní tisk 877/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 345

Řeč poslance Jana Kubaty 345

Usnesení schváleno (č. 1486).

116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 /sněmovní tisk 878/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 346

Usnesení schváleno (č. 1487 – 1. část).

Řeč poslance Davida Vodrážky 346

Usnesení schváleno (č. 1487 – 2. část).

Řeč poslance Pavla Kováčíka 347

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury 347

Řeč poslance Pavla Kováčíka 348

40. Návrh poslanců Borise Šťastného, Stanislava Polčáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 757/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Borise Šťastného 348

Usnesení schváleno (č. 1488 – 1. část).

Řeč poslance Jana Klána 350

Řeč poslance Václava Neubauera 352

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury 352

Řeč poslance Stanislava Polčáka 353

Řeč poslance Václava Klučky 354

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury 354

Řeč poslance Borise Šťastného 355

Řeč poslankyně Marty Semelové 356

Řeč poslance Jiřího Petru 356

Řeč poslance Petra Hulinského 356

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury 357

Řeč poslance Petra Hulinského 357

Řeč poslance Stanislava Polčáka	357
Řeč poslance Jana Klána	358

Usnesení schváleno (č. 1488 – 2. část).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

174. Ústní interpelace

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	360
Řeč poslankyně Dany Váhalové	361
Řeč poslance Jaroslava Vandase	361
Řeč poslance Václava Klučky	362
Řeč poslance Ivana Ohlídala	362
Řeč poslance Jiřího Paroubka	363
Řeč poslance Petra Hulinského	363
Řeč poslankyně Dany Váhalové	364
Řeč poslance Václava Klučky	365
Řeč poslankyně Ivany Levé	366
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	367
Řeč poslance Davida Kádnera	369
Řeč poslance Václava Neubauera	370
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	371
Řeč poslance Václava Neubauera	372
Řeč poslance Jiřího Štětiny	372
Řeč poslance Jiřího Paroubka	373
Řeč poslance Víta Bárty	374
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	376
Řeč poslance Víta Bárty	376
Řeč poslance Michala Babáka	377
Řeč poslance Josefa Novotného st.	378
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	378
Řeč poslance Františka Novosada	379
Řeč poslance Václava Klučky	380
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	380
Řeč poslance Antonína Sedi	383
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	383
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	385
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	386

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	388
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	389
Řeč poslance Jiřího Petru	390
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	390
Řeč poslance Ladislava Šincla	392
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	392
Řeč poslance Ivana Ohlídala	393
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	394
Řeč poslance Ivana Ohlídala	396
Řeč poslankyně Dany Váhalové	396
Řeč poslankyně Marty Semelové	397
Řeč poslance Víta Bárty	397
Řeč poslance Antonína Sedi	398
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	398
Řeč poslance Ladislava Šincla	400
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	401
Řeč poslance Jiřího Paroubka	402
Řeč poslance Václava Neubauera	403
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	404
Řeč poslankyně Dany Váhalové	405
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	405
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	407
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	408
Řeč poslance Václava Klučky	410
Řeč poslance Františka Novosada	410
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	411
Řeč poslankyně Dany Váhalové	412
Řeč poslance Jiřího Paroubka	413
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenbergav	414
Řeč poslance Václava Klučky	416
Řeč poslance Antonína Sedi	416
Řeč poslance Ladislava Šincla	417
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	417
Řeč poslance Ladislava Šincla	418
Řeč poslance Antonína Sedi	419
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	419
Řeč poslance Václava Klučky	421

8. února 2013

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslanca Marka Bendy 422

Řeč poslanca Jana Vidíma 423

92. Návrh poslanců Jana Kubaty, Jana Bureše, Jiřího Rusnoka, Jana Husáka, Františka Laudáta, Jana Čechlovského, Františka Siverý a Igora Svojáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 883/ - první čtení

Řeč poslanca Jana Kubaty 424

Řeč poslanca Milana Urbana 425

Usnesení schváleno (č. 1489).

89. Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezeckého, Miroslava Kalouska, Daniela Kortehe, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové 428

Řeč poslanca Ladislava Jirků 429

Řeč poslanca Viktora Paggia 429

Řeč poslanca Miroslava Grebeníčka 429

Řeč poslanca Vítězslava Jandáka 432

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 432

Řeč poslankyně Jany Černochové 433

Řeč poslanca Jiřího Paroubka 433

Řeč poslanca Pavla Kováčíka 433

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 434

Řeč poslankyně Marty Semelové 436

Řeč poslanca Stanislava Křečka 436

Řeč poslanca Jiřího Štětiny 436

Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové 437

Řeč poslanca Pavla Kováčíka 437

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslanca Miroslava Grebeníčka 438

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 439

Řeč poslanca Jana Bureše 440

Řeč poslanca Pavla Kováčíka 441

Řeč poslanca Vojtěcha Filipa 441

Řeč poslankyně Jany Černochové 442

Řeč poslanca Františka Laudáta 443

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury 444

Řeč poslanca Františka Laudáta 444

Usnesení schváleno (č. 1490).

129. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - třetí čtení

Řeč poslanca Jeronýma Tejce 445

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové 448

Řeč poslanca Viktora Paggia 450

Řeč poslanca Jana Chvojky 450

Řeč poslanca Jiřího Paroubka 451

Řeč poslanca Vítězslava Jandáka 452

Řeč poslanca Václava Votavy 452

Řeč poslanca Víta Bárty 453

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 454

Řeč poslanca Jeronýma Tejce 455

Řeč poslanca Petra Skokana 455

Řeč poslanca Marka Bendy 456

Řeč senátora Miroslava Nenutíla 456

Řeč poslance Jana Chvojky	457
Řeč poslance Václava Horáčka	459
Řeč poslance Jana Chvojky	460
Řeč poslance Ladislava Skopala	460
Řeč poslance Jana Chvojky	460
Řeč poslance Milana Urbana	461
Řeč poslance Jana Chvojky	461
Řeč poslance Jiřího Petru	462
Řeč poslance Jana Chvojky	463

Usnesení schváleno (č. 1491).

130. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - třetí čtení

Řeč senátora Miroslava Nenutila	465
Řeč poslance Jana Chvojky	465

Usnesení schváleno (č. 1492).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	466
Řeč poslance Ladislava Velebného	466

36. Vládní návrh zákona o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 892/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	467
Řeč poslance Josefa Tancoše	468
Řeč poslance Břetislava Petra	469

Usnesení schváleno (č. 1493).

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	471
Řeč poslance Ladislava Skopala	472
Řeč poslance Pavla Kováčika	472
Řeč poslance Jiřího Paroubka	473
Řeč poslance Michala Doktora	474
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	475
Řeč poslance Pavla Kováčika	476
Řeč poslance Michala Doktora	476

Usnesení schváleno (č. 1494).

42. Návrh poslance Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 816/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Michala Babáka	477
Řeč poslance Pavla Suchánka	478
Řeč poslance Michala Babáka	478
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	478
Řeč poslance Pavla Suchánka	478

Usnesení schváleno (č. 1495).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

43. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 833/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Petra Skokana	479
Řeč poslance Romana Sklenáka	479

44. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 839/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	480
Řeč poslance Marka Bendy	481
Řeč poslance Jana Chvojky	481
Řeč poslance Stanislava Křečka	482

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila	483
Řeč poslance Stanislava Grospiče	484

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	485
Řeč poslance Jeronýma Tejce	486
Řeč poslankyně Ivany Weberové	487
Řeč poslance Jana Chvojky	487
Řeč poslance Marka Bendy	488
Řeč poslance Jana Chvojky	488
Řeč poslance Pavla Kováčíka	488
Řeč poslance Pavla Staňka	489
Řeč poslance Jiřího Paroubka	490
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	492
Řeč poslance Marka Bendy	492

Usnesení schváleno (č. 1496).

12. února 2013

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Víta Bárty	494
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	498
Řeč poslance Michala Babáka	499
Řeč poslance Otto Chaloupky	500
Řeč poslance Jiřího Paroubka	500

Řeč poslance Zdeňka Boháče	502
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	503
Řeč poslance Marka Bendy	503
Řeč poslance Petra Gazdika	504
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	504
Řeč poslance Radka Johna	504
Řeč poslance Viktora Paggia	505
Řeč poslance Jiřího Paroubka	509
Řeč poslance Romana Váni	509

98. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 699/ - první čtení

Řeč senátora Marcela Chládky	510
Řeč poslance Pavla Svobody	511
Řeč senátora Marcela Chládky	512
Řeč poslance Michala Babáka	512
Řeč poslance Alfréda Michalíka	512
Řeč poslance Pavla Svobody	512
Řeč senátora Marcela Chládky	513
Řeč poslance Davida Vodrážky	513

Usnesení schváleno (č. 1497).

103. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - první čtení

Řeč poslance Josefa Novotného ml.	514
Řeč poslance Pavla Hojdy	518

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Františka Laudáta	519
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	519
Řeč poslance Václava Votavy	520
Řeč poslance Pavla Hojdy	520
Řeč poslance Jana Bureše	521
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	521

Řeč poslance Pavla Hojdy	521
Řeč poslance Jana Vidíma	522

Usnesení schváleno (č. 1498).

99. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 1499 – 1. část).

Řeč senátora Miloše Vystrčila	523
Řeč poslance Pavla Drobila	523
Řeč poslance Jeronýma Tejce	524
Řeč poslance Marka Bendy	525

Usnesení schváleno (č. 1499 – 2. část).

Řeč senátora Miloše Vystrčila	526
-------------------------------------	-----

100. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákony související se zavedením karty sociálních systémů /sněmovní tisk 838/ - první čtení

Řeč senátorky Boženy Sekaninové	526
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jaromíra Drábka	528
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	530
Řeč poslance Jeronýma Tejce	531
Řeč poslankyně Marty Semelové	531
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	532
Řeč poslance Romana Sklenáka	532
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	533

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	534
Řeč poslance Václava Votavy	534
Řeč poslance Jaromíra Drábka	534

Řeč senátorky Boženy Sekaninové	536
Řeč poslance Romana Sklenáka	537
Řeč poslance Jaromíra Drábka	537

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	538
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	540

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jaromíra Drábka	540
Řeč poslance Petra Skokana	540
Řeč senátorky Boženy Sekaninové	541
Řeč poslance Jaromíra Drábka	541
Řeč poslance Marka Bendy	542

Usnesení schváleno (č. 1500).

101. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 876/ - první čtení

Řeč senátora Miloše Vystrčila	543
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Antonína Sedi	544
Řeč poslance Stanislava Grospiče	545
Řeč poslance Miroslava Jeníka	547
Řeč senátora Miloše Vystrčila	549
Řeč poslance Antonína Sedi	550

Usnesení schváleno (č. 1501).

102. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení

Řeč člena Rady Plzeňského kraje Václava Štekla	551
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	552
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	552
Řeč poslance Viktora Paggia	553
Řeč poslance Václava Votavy	555
Řeč poslance Viktora Paggia	556
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	556
Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	558
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	558
Řeč poslance Viktora Paggia	559
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	559
Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	560
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	561
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	561
Řeč poslance Pavla Kováčka	562
Řeč poslance Martina Gregory	562
Řeč poslance Pavla Kováčka	562
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	563
Řeč poslance Igora Jakubčíka	563
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	563
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	564
Řeč člena Rady Plzeňského kraje Václava Štekla	564
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	567

Usnesení schváleno (č. 1502).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

98. Návrh poslanců Jana Husáka, Ludmily Bubeníkové, Václava Cempírka, Jaroslava Ečka, Františka Laudáta a Pavla Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 836/ - první čtení
Řeč poslance Jana Husáka	568
Řeč poslance Karla Šidla	570
Řeč poslance Jiřího Šlégra	571
Řeč poslance Marka Bendy	572
Řeč poslance Jana Husáka	573
Řeč poslance Pavla Hojdy	573

Řeč poslance Petra Skokana	574
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1503).

48. Návrh poslance Michala Doktora na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 868/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Michala Doktora	575
Řeč poslance Františka Laudáta	577
Řeč poslance Jeronýma Tejce	577
Řeč poslance Michala Doktora	578

Usnesení schváleno (č. 1504).

13. února 2013

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč poslance Petra Gazdíka	581
----------------------------------	-----

119. Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - třetí čtení

Řeč poslance Viktora Paggia	583
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1505).

120. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - třetí čtení

Řeč poslance Viktora Paggia	585
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1506).

121. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Mencla	586
Řeč poslance Jeronýma Tejce	586
Řeč poslance Tomáše Úlehly	589
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	589
Řeč poslance Václava Votavy	589
Řeč poslance Tomáše Úlehly	590
Řeč poslance Karla Černého	590
Řeč poslance Tomáše Úlehly	590
Řeč poslance Jiřího Petru	590
Řeč poslance Tomáše Úlehly	591

Usnesení schváleno (č. 1507).

122. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojištnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	592
Řeč poslance Petra Braného	593
Řeč poslance Pavla Drobila	594

Usnesení schváleno (č. 1508).

123. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	595
Řeč poslance Stanislava Humla	596

Usnesení schváleno (č. 1509).

124. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - třetí čtení

Řeč poslance Ladislava Velebného	598
--	-----

Usnesení schváleno (č. 1510).

126. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčíka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	599
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	600
Řeč poslance Jeronýma Tejce	601
Řeč poslance Pavla Kováčíka	602
Řeč poslance Viktora Paggia	602
Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	602
Řeč poslance Pavla Kováčíka	603
Řeč poslance Jiřího Paroubka	603

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	605
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	606
Řeč poslance Daniela Kortehe	608
Řeč poslankyně Ivany Weberové	608
Řeč poslance Martina Vacka	610
Řeč poslankyně Ivany Weberové	611

Usnesení schváleno (č. 1511).

128. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb.,

o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Bessera	612
Řeč poslance Stanislava Polčáka	613
Řeč poslance Jiřího Bessera	614
Řeč poslance Ivana Ohlídala	616
Řeč poslance Petra Gazdíka	617
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	618

Usnesení schváleno (č. 1512).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

90. Vládní návrh zákona o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) /sněmovní tisk 874/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	619
Řeč poslance Milana Urbana	619
Řeč poslance Pavla Hojdy	620

Usnesení schváleno (č. 1513).

94. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 891/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	621
Řeč poslance Pavla Hojdy	621

Usnesení schváleno (č. 1514).

45. Návrh poslanců Michala Babáka, Davida Kádnera a Kateřiny

Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 295/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 844/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Michala Babáka	623
Řeč poslance Vladislava Vilímce	623
Řeč poslance Václava Votavy	625
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	626
Řeč poslance Davida Kádnera	629
Řeč poslance Michala Babáka	629
Řeč poslance Petra Braného	630

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

75. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andrášové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	632
Řeč poslance Radima Jirouta	633

Usnesení schváleno (č. 1515).

177. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	634
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	635

91. Návrh poslanců Vlasty Bohdalové, Ivana Ohlídala, Ivany Levé a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 875/ - první čtení

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	636
Řeč poslance Miroslava Bernáška	638
Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	640
Řeč poslance Ivana Ohlídala	641
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	642
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	643
Řeč poslankyně Marty Semelové	643

Usnesení schváleno (č. 1516).

71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 737/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	644
Řeč poslance Vladislava Vilímce	645
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	646
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	646

Usnesení schváleno (č. 1517).

82. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění půjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 822/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	647
Řeč poslance Václava Votavy	649
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	650
Řeč poslance Víta Bárty	651
Řeč poslance Michala Doktora	653

Řeč poslance Jiřího Paroubka	655
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	656
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	657

Usnesení schváleno (č. 1518).

14. února 2013

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

173. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	661
Řeč poslance Ivana Ohlídala	661
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	662
Řeč poslance Jiřího Paroubka	663
Řeč poslance Petra Braného	664

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

149. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 747/

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	666
Řeč poslankyně Marie Rusové	667
Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	667
Řeč poslance Jiřího Paroubka	668

Usnesení schváleno (č. 1519).

Usnesení schváleno (č. 1520).

150. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 889/

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	670
---	-----

Řeč poslankyně Marie Rusové	671
Usnesení schváleno (č. 1521).	
151. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2011 /sněmovní tisk 750/	
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	671
Řeč poslance Václava Klučky	673
Usnesení schváleno (č. 1522).	
152. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden – červen 2012 /sněmovní tisk 809/	
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	674
Řeč poslance Alexandera Černého	675
Usnesení schváleno (č. 1523).	
153. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 810/	
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	676
Řeč poslance Karla Černého	676
Usnesení schváleno (č. 1524).	
154. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 834/	
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	677
Řeč poslance Jana Pajera	678
Usnesení schváleno (č. 1525).	

155. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2013 /sněmovní tisk 886/	
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	679
Řeč poslance Antonína Sedi	679
Usnesení schváleno (č. 1526).	
143. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/	
Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	681
Usnesení schváleno (č. 1527).	
144. Informace o podpořeném financování za rok 2011 /sněmovní tisk 696/	
Řeč poslance Jana Bureše	682
Řeč poslance Radima Jirouta	682
Usnesení schváleno (č. 1528).	
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
145. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011 /sněmovní tisk 697/	
Řeč poslance Jana Bureše	683
Řeč poslance Radima Jirouta	684
Řeč poslance Jana Bureše	684
Usnesení schváleno (č. 1529).	
146. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 703/	
Řeč poslance Milana Urbanav	685

Usnesení schváleno (č. 1530).

147. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 189 o pracovnících v cizí domácnosti a Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 201 o pracovnících v cizí domácnosti spolu se stanoviskem vlády k nim k informaci /sněmovní tisk 708/

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové 687

Řeč poslance Martina Vacka 688

Usnesení schváleno (č. 1531).

156. Souhrnná informace vlády České republiky o stavu realizace Plavebních stupňů na labské vodní cestě (PS Děčín a Přelouč), která se předkládá Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 749/

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury 689

Řeč poslance Václava Horáčka 690

Usnesení schváleno (č. 1532).

157. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2011 /sněmovní tisk 751/

Řeč poslance Petra Skokana 691

Usnesení schváleno (č. 1533).

158. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2011 /sněmovní tisk 784/

Řeč poslance Václava Mencla 692

Usnesení schváleno (č. 1534).

159. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2011 /sněmovní tisk 792/

Řeč poslance Václava Mencla 693

Usnesení schváleno (č. 1535).

160. Informace o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření /sněmovní tisk 764/

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 694

Řeč poslance Jiřího Papeže 695

Usnesení schváleno (č. 1536).

161. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 765/

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 696

Řeč poslance Jiřího Papeže 697

Řeč poslankyně Dany Váhalové 697

Řeč poslance Jiřího Papeže 698

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 691

Usnesení schváleno (č. 1537).

162. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 796/

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 699

Řeč poslance Jiřího Papeže 700

Řeč poslance Martina Vacka 701

Řeč poslance Miroslava Opálky 701

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 701

Řeč poslance Miroslava Opálky 702

Řeč poslance Jiřího Papeže 702

Usnesení schváleno (č. 1538).

163. Dotační programy zemědělství pro rok 2013 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 703

Řeč poslance Jiřího Papeže 703

Usnesení schváleno (č. 1539).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

174. Ústní interpelace

Řeč poslance Václava Klučky 705

Řeč poslance Miroslava Váni 706

Řeč poslance Antonína Sedi 706

Řeč poslance Františka Novosada 707

Řeč poslance Jiřího Paroubka 708

Řeč poslankyně Dany Váhalové 708

Řeč poslankyně Jany Drastichové 709

Řeč poslance Jiřího Paroubka 710

Řeč poslance Miroslava Váni 711

Řeč poslance Václava Klučky 711

Řeč poslance Antonína Sedi 712

Řeč poslankyně Jany Drastichové 712

Řeč poslance Antonína Sedi 713

Řeč poslance Miroslava Váni 714

Řeč poslance Jana Chvojky 717

Řeč poslance Václava Klučky 718

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR

Karla Schwarzenberga 719

Řeč poslankyně Marty Semelové 720

Řeč poslance Václava Votavy 721

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 721

Řeč poslance Víta Bárty 723

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 724

Řeč poslance Jiřího Paroubka 727

Řeč poslankyně Jany Drastichové 728

Řeč poslance Václava Votavy 729

Řeč poslankyně Marty Semelové 730

Řeč poslankyně Jany Drastichové 730

Řeč poslance Jiřího Paroubka 731

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 732

Řeč poslance Víta Bárty 734

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury 735

Řeč poslance Václava Klučky 737

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové 737

Řeč poslankyně Marty Semelové 740

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové 740

Řeč poslance Jiřího Paroubka 741

15. února 2013

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Marka Bendy 744

Řeč poslance Jana Vidíma 744

132. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Baštíře 745

Usnesení schváleno (č. 1540).

49. Návrh poslanců Marka Bendy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 894/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Bendy 747

Řeč poslance Rudolfa Chlada 747

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 748

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 748

Řeč poslance Marka Bendy 748

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	749
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	749
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	749

Usnesení schváleno (č. 1541).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

57. Návrh poslankyně Miroslavy Němcové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 685/ - první čtení

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	750
Řeč poslance Stanislava Křečka	753
Řeč poslance Stanislava Grospiče	754
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	755

Usnesení schváleno (č. 1542).

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

172. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2013 /sněmovní dokument 5342/

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	756
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1543).

78. Vládní návrh zákona o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 778/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	757
Řeč poslance Josefa Šenfelda	751
Řeč poslance Ivana Ohlídala	760
Řeč poslance Michala Doktora	761

Usnesení schváleno (č. 1544).

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí /sněmovní tisk 779/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	764
Řeč poslance Josefa Šenfelda	764

Usnesení schváleno (č. 1545).

Pokračování v projednávání bodu

45. Návrh poslanců Michala Babáka, Davida Kádnera a Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 295/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 844/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Petra Braného	766
Řeč poslance Vladislava Vilímce	769
Řeč poslance Václava Votavy	770
Řeč poslance Michala Babáka	771

Usnesení schváleno (č. 1546).

46. Návrh poslanců Pavla Svobody a Jana Smutného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 849/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Smutného	773
Řeč poslance Radima Jirout	774
Řeč poslance Miroslava Svobody	774
Řeč poslankyně Jany Černochové	775
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	776
Řeč poslance Jana Bureše	776
Řeč poslance Miroslava Svobody	777
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	777

Řeč poslance Petra Braného	778
Řeč poslance Petra Hulinského	778
Řeč poslance Pavla Béma	778

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Pavla Ploce	779
Řeč poslance Jiřího Šlégra	780

Usnesení schváleno (č. 1547).

47. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 863/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	781
Řeč poslance Františka Laudáta	781

50. Návrh poslanců Cyrila Zapletala, Pavla Ploce, Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení

Řeč poslance Pavla Ploce	782
Řeč poslance Pavla Staňka	785
Řeč poslance Jana Chvojky	786
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	787
Řeč poslance Pavla Ploce	788
Řeč poslankyně Ivany Weberové	788
Řeč poslance Petra Skokana	789
Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila	789
Řeč poslance Miroslava Petráně	791
Řeč poslance Jaromíra Drábka	791
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	792
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	792
Řeč poslance Pavla Staňka	792
Řeč poslance Radima Jirouta	793

Usnesení schváleno (č. 1548).

51. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého a Miloslavy Vostřé na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti(exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění změn a doplňků, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) /sněmovní tisk 610/ - první čtení

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	794
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč poslance Pavla Staňka	797
Řeč poslance Antonína Sedláčka	798
Řeč poslance Víta Bárty	800
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	801
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	802
Řeč poslance Pavla Staňka	803
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	803

Usnesení schváleno (č. 1549).

52. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 618/ - první čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	804
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	805
Řeč poslance Břetislava Petra	806
Řeč poslance Jana Chvojky	808
Řeč poslance Marka Bendy	809
Řeč poslance Jana Chvojky	810

Usnesení schváleno (č. 1550).

53. Návrh poslanců Jana Klána, Květy Matušovské, Gabriely Hubáčkové, Marie Rusové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 628/ - první čtení

Řeč poslankyně Květy Matušovské	811
Řeč poslance Davida Vodrážky	813
Řeč poslance Václava Klučky	813
Řeč poslance Davida Vodrážky	813

Usnesení schváleno (č. 1551).

54. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	814
Řeč poslankyně Jany Kaslové	815
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	816
Řeč poslance Víta Bárty	820
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	820
Řeč poslance Stanislava Grospiče	821
Řeč poslankyně Jany Kaslové	822
Řeč poslance Viktora Paggia	822
Řeč poslance Stanislava Polčáka	823
Řeč poslance Marka Bendy	824

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

19. února 2013

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Paroubka	826
Řeč poslance Marka Bendy	828
Řeč poslance Jana Vidíma	828
Řeč poslance Víta Bárty	828

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Víta Bárty	830
-------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Břetislava Petra	830
-------------------------------------	-----

178. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	833
Řeč poslance Václava Klučky	834

Usnesení schváleno (č. 1552).

180. Návrh na odvolání člena dozorcí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Řeč poslance Marka Bendy	836
Řeč poslance Pavla Hojdy	836

Usnesení schváleno (č. 1553).

133. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma	837
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1554).

135. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
- Řeč poslance Jana Vidíma 839
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
136. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
- Řeč poslance Jana Vidíma 840
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
137. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře
- Řeč poslance Jana Vidíma 840
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
138. Návrh na volbu člena Rady České televize
- Řeč poslance Jana Vidíma 841
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
139. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
- Řeč poslance Jana Vidíma 842
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
140. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu
- Řeč poslance Jana Vidíma 843

- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
141. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO
- Řeč poslance Jana Vidíma 844
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
142. Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
- Řeč poslance Jana Vidíma 844
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
175. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu
- Řeč poslance Jana Vidíma 845
- Řeč poslance Marka Bendy 846
- Řeč poslance Jana Vidím 846
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
176. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství
- Řeč poslance Jana Vidíma 846
- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.
179. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice (EUTM Mali) v letech 2013 a 2014 /sněmovní tisk 920/

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	848
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	850
Řeč poslance Jana Vidíma	851
Řeč poslance Jiřího Paroubka	852
Řeč poslankyně Dany Váhalové	854
Řeč poslance Alexandera Černého	855
Řeč poslance Petra Hulinského	858
Řeč poslance Antonína Sediv	859
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	861
Řeč poslance Jana Vidíma	864

Usnesení schváleno (č. 1555).

Řeč poslance Jana Vidíma	866
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

140. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Pokračování v projednávání bodu.

139. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Usnesení schváleno (č. 1556).

Pokračování v projednávání bodu

175. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fond

Usnesení schváleno (č. 1557).

Pokračování v projednávání bodu

142. Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Usnesení schváleno (č. 1558).

Pokračování v projednávání bodu

141. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO

Usnesení schváleno (č. 1559).

Pokračování v projednávání bodu

176. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

135. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Usnesení schváleno (č. 1560).

Pokračování v projednávání bodu

137. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Usnesení schváleno (č. 1561).

Pokračování v projednávání bodu

136. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

138. Návrh na volbu člena Rady České televize

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/5/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka 870

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Stanislava Polčáka 871
Řeč senátora Miloše Vystrčila 871
Řeč poslance Radka Johna 873
Řeč senátora Miloše Vystrčila 874
Řeč poslance Stanislava Polčáka 874
Řeč poslance Radka Johna 875

3. Návrh zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/3/ - vrácený Senátem

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 877
Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila 878

Usnesení schváleno (č. 1562).

4. Návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského 880
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové 881
Řeč senátora Miloše Vystrčila 881

Usnesení schváleno (č. 1563).

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/6/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 883
Řeč poslance Igora Svojáka 884
Řeč senátora Jana Žaloudíka 885

Usnesení schváleno (č. 1564).

6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy 887
Řeč poslance Tomáše Úlehly 889
Řeč senátora Martina Tesáfíka 889
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 890
Řeč poslance Tomáše Úlehly 892
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 892

Usnesení schváleno (č. 1565).

7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 893

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč poslance Borise Štastného 895
Řeč senátorky Aleny Dernerové 896
Řeč poslance Jiřího Skalického 898
Řeč poslance Marka Bendy 901

Usnesení schváleno (č. 1566).

Řeč poslance Břetislava Petra	902
Řeč poslance Marka Bendy	902
Řeč poslance Jeronýma Tejce	903

127. Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	904
Řeč poslance Josefa Novotného st.	905
Řeč poslance Jana Chvojky	905

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila	907
Řeč poslance Radka Johna	908

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	910
Řeč poslance Radka Johna	911
Řeč poslankyně Jany Suché	911

Usnesení schváleno (č. 1567).

Řeč poslance Petra Gazdíka	912
----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jana Vidíma	912
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

138. Návrh na volbu člena Rady České televize

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

136. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

176. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

142. Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

176. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství

Pokračování v projednávání bodu

138. Návrh na volbu člena Rady České televize

Pokračování v projednávání bodu

142. Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Pokračování v projednávání bodu

136. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Usnesení schváleno (č. 1568).

Usnesení schváleno (č. 1569).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny

5. února 2013 ve 14.03 hodin

Přítomno: 192 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 51. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny.

Sdělují vám, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 51. schůze dne 24. ledna letošního roku a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 25. ledna.

Požádám vás všechny, abyste se přihlásili svými kartami, a žádám vás také, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Sdělují, že pan poslanec Ladislav Skopal má náhradní kartu číslo 15, pan poslanec Miroslav Váňa má náhradní kartu číslo 1. To jsou náhradní karty.

Slib poslance

Nyní prosím, ještě předtím, dámy a pánové, než přistoupíme k programu 51. schůze, ráda bych vás informovala o tom, že dne 31. ledna letošního roku se notářským zápisem vzdal poslaneckého mandátu pan poslanec Václav Šlajs. Proto je nutno učinit některé ústavní kroky a jedním z těchto kroků je slib nového poslance.

Nyní požádám předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Bohuslava Sobotku, aby nás seznámil s kroky, které mandátový a imunitní výbor učinil. Poté požádám, aby přečetl Ústavou předepsaný slib, a nový pan poslanec složí tento slib do mých rukou. Nyní tedy prosím pana předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně a páni poslanci, 31. ledna letošního roku byl předsedkyni Poslanecké sněmovny doručen notářský zápis, kterým se vzdal mandátu poslanec Václav Šlajs. To znamená, že dne 31. ledna letošního roku zanikl panu poslanci poslanecký mandát a týž den vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Igoru Jakubčíkovi.

Mandátový a imunitní výbor na své 42. schůzi dnešního dne přijal usnesení číslo 151, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Václavu Šlajsovi, a současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradník pan Igor Jakubčík, jemuž 31. ledna vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí poslanec Igor Jakubčík poslanecký slib. Prosím pana poslance, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím paní předsedkyni, aby přijala slib nového poslance.

Prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste povstali. (Poslanci ve svých lavicích povstávají.)

Dovolte mi tedy přednést slib: Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(Poslanec Igor Jakubčík stvrzuje svůj slib podáním ruky předsedkyni Poslanecké sněmovny a slovem „slibuji“. Všichni usedají do svých lavic. Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, ještě jednou jménem nás všech vítám nového pana poslance Igora Jakubčíka a přeji mu, aby se mu dařilo v práci, která dneškem pro něj začíná.

Budeme pokračovat v úvodních krocích schůze.

Oznámím, že pan poslanec Babák má náhradní kartu číslo 18, pan poslanec Krupka náhradní kartu číslo 11.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů schůze. Navrhují, abychom za ověřovatele této schůze určili pana poslance Marka Bendu a pana poslance Jiřího Dolejše. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 1. Táhá se, kdo je pro, aby ověřovateli 51. schůze Sněmovny byli pan poslanec Marek Benda a pan poslanec Jiří Dolejš. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přítomno 165, pro 135, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 51. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Marka Bendu a pana poslance Jiřího Dolejše.

Nyní k omlouvám z dnešního jednání. Do začátku schůze se omlouvají z poslanců pan poslanec Zdeněk Bezečný, paní poslankyně Gabriela Hubáčková – zdravotní důvody, paní poslankyně Lenka Kohoutová – pracovní důvody, pan poslanec Josef Novotný mladší do 15 hodin 30 minut – pracovní důvody, pan poslanec Roman Pekárek – osobní důvody, Radim Vysloužil – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá do 19 hodin pro pracovní důvody předseda vlády Petr Nečas a pro pracovní důvody se z dnešního jednání omlouvá pan ministr Martin Kuba.

Paní poslankyně Horníková má náhradní kartu číslo 20, paní poslankyně Organíková náhradní kartu číslo 19.

To byly omluvy.

Nyní vás budu informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium, a to ještě předtím, než dostanete slovo vy, abyste se vyjádřili k pořadu 51. schůze. Zopakují, že ten návrh byl uveden na pozvánce.

Takže z dnešního grémia za prvé navrhujeme vyhovět žádosti ministra zdravotnictví Leoše Hegera, který požádal o vyřazení bodů 6 a 127 návrhu pořadu. Je to sněmovní tisk 761 ve druhém a ve třetím čtení a důvodem je to, že příslušný výbor přerušil projednávání tohoto tisku. To je první návrh grémia.

Druhý návrh grémia je vyřadit z jednání této schůze body 84, 85, 86, 87, 89 a 90. Jsou to sněmovní tisky 859, 860, 861, 862, 866 a 867. To byl druhý návrh grémia.

Dále bych vás chtěla informovat o tom, že Senát vrátil Poslanecké sněmovně tyto návrhy zákonů: návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 322/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, návrh zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost. U těchto tří návrhů zákonů uplyne zákonná lhůta dnem 12. února, tedy příští úterý.

Dále nám vrátil Senát návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytu, návrh zákona o zdravotních službách, návrh zákona o integrované prevenci a návrh zákona o léčivech. U těchto čtyř návrhů skončí zákonná lhůta dne 15. února, tedy tímto dnem budou moci být projednávány a já navrhují zařadit tyto návrhy zákonů do programu 51. schůze Poslanecké sněmovny.

To je vše z mé strany. O těchto návrzích budeme hlasovat poté, až vy přednesete všechny své návrhy.

Ještě oznámím, že pan poslanec Radim Fiala má náhradní kartu číslo 21. Byla mi doručena omluva pana ministra spravedlnosti Petra Blažka, který se omlouvá dnes z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

A nyní tedy prosím, abyste se vy vyjádřili k návrhu pořadu schůze. Oznamuji, že zde mám již osmnáct přihlášek k pořadu schůze. Jako první se hlásí pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, chci navrhnout zařazení mimořádného bodu „Vymezení odpovědnosti za vysoké ceny elektrické energie obecně a ze solárních panelů zvlášť“. Dnes se prakticky ve všech českých médiích objevily informace o tom, že pracovníci Energetického regulačního úřadu svými rozhodnutími připravili stát o desítky miliard korun. Výsledky údajného au-

ditu, které zatím veřejnost nezná, na Energetickém regulačním úřadě jsou prý zcela alarmující.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, schůze začala, zabýváme se stanovením jejího pořadu. Žádám všechny, aby zasedli do svých lavic a ostatní věci vyřizovali mimo jednací sál. Slovo má pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Již před třemi měsíci jsem na tuto problematiku upozornil ve svých článcích, nicméně dnes se dozvídáme, že prý kvůli pochybení několika úředníků došlo ke zbytečným nárůstům cen elektrické energie, alespoň tak to vidí ředitelka úřadu Alena Vitásková. Jenže do celé kauzy okolo obnovitelných zdrojů energie to vnáší podle mého názoru pouze další zmatek. Poněkud se zapomíná na to, že za dnešní vysokou cenu elektřiny je odpovědný v první řadě někdejší ministr průmyslu Říman, který prosadil, aby se cena elektřiny určovala na burze. Pokud by stát využil svých zákonných možností, mohla by být cena elektřiny včetně doplateků za obnovitelné zdroje energie mnohem nižší. Proč? Zákon předložený na konci roku 2005 vládou pod mým vedením nebyl ani s nakonec schválenou změnou, která připouštěla možnost snížení o 5 % ceny v každém roce, špatný. Nástroj pro zlatokopy z něj udělalo až razantní zvýšení výkupní ceny elektřiny ze solárních panelů regulačním orgánem státu, čili ERÚ, k němuž došlo nečekaně jedenáct měsíců od zahájení platnosti zmíněného zákona, konkrétně 21. listopadu 2006, tedy třetí měsíc existence Topolánkovy vlády – jen tak mimochodem, tehdy již vlády v demisi. Výkupní ceny pro výrobu elektřiny využitím solárního záření pro zdroj uvedený do provozu se touto zpětnou úpravou výkupních cen zvýšily o cca 7 000 korun za megawatthodinu, z původních 6 410 korun za megawatthodinu na 13 460 korun za megawatthodinu.

Že by to ERÚ dělal z vlastní iniciativy, tomu nevěřím. I když ředitelka Energetického regulačního úřadu je dnes v nezáviděníhodné pozici, řeší problémy svých předchůdců, nelze odpovědnost rozměšovat. Je třeba jasně pojmenovat viníky a hnát je k odpovědnosti. Této problematice jsem se podrobně věnoval ve svém článku „Kdo je odpovědný za promarněných 500 miliard“ z počátku listopadu loňského roku, který vyšel v deníku Mladá fronta Dnes a v nezkrácené verzi je na mém blogu na serveru iDnes a také na serveru Vaše věc. Kdo se s touto problematikou chce detailně seznámit, má možnost.

Dámy a pánové, navrhuji zařazení tohoto mimořádného bodu na schůzi této Poslanecké sněmovny na pátek ráno v 9 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pátek první bod. Pan poslanec Jan Husák. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych požádal o přeřazení bodu 9, sněmovního tisku 603, na úterý jako první bod po již pevně zařazených. Důvodem je nepřítomnost zpravodaje v tomto týdnu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, jenom si zrekapituluji. Žádáte, aby byl bod 9, sněmovní tisk 603, zařazen na úterý 12. 2. Byl by to sedmý bod. Je tam šest navržených bodů. (Poslanec Husák souhlasí.) Děkuji vám.

Pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych si dovil také navrhnout změnu programu. Chtěl bych navrhnout jiný první bod dnešního programu schůze. Ten bod jsem tady vlastně už avizoval v minulosti. Já bych chtěl připomenout, že jsme se tady zabývali v lednu nedůvěrou vládě a já jsem v souvislosti s projednáváním nedůvěry vládě navrhl usnesení. Možná si vzpomenete. To usnesení mělo dva body. V tom prvním jsem navrhoval, aby Poslanecká sněmovna odmítla článek II amnestie prezidenta republiky z 1. ledna tohoto roku. Ve druhém článku usnesení jsem navrhoval, aby se vláda zabývala osudem obětí, které jsou amnestií postiženy. Pokud si také dále vzpomínáte, tak došlo k tomu, že Sněmovna odhlasovala, že se z procedurálních důvodů nebude tím usnesením zabývat.

Dovolte mi, abych navrhl bod, který by zněl „Návrh usnesení k rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. ledna 2013“. Jak jsem vlastně již uváděl, navrhuji, abychom se zabývali tímto návrhem usnesení dnes a aby to byl první bod jednání Sněmovny.

Dovolte mi jenom několik slov. Já nechci opakovat rozpravu, která tady zazněla, ale jenom bych chtěl připomenout, že od té doby, kdy tady Sněmovna jednala, se v té věci rozhodně situace nijak zásadně nevyjasnila. Zaslých jsem od mužů prezidenta Václava Klause, že účelem amnestie bylo posílit snášenlivost mezi obyvateli. Zároveň jsem si dnes všiml průzkumu veřejného mínění, podle kterého popularita prezidenta poklesla z 54 % tuším na 26 %. Chci tím říci, že veřejnost rozhodně amnestii nevnímá s pochopením, s milosrdenstvím. Naopak ji vnímá jako velkou ne-spravedlnost. Ta situace se opravdu dodnes neuklidnila. Já jsem to zažil včera ve své kanceláři v Ostravě, kdy lidé odkazovali na to, co se v té věci spíše neděje. Požadují stále, abychom k tomu zaujali stanovisko. To je to, co já vlastně chci.

Dovolte mi, abych uvedl ještě jednu věc. Debata o amnestii se nám zajímavým způsobem vrací. Upozorňuji na to, že v posledních dnech se premiér Petr Nečas pozastavil nad výkladem článku 62 Ústavy, podle které-

ho, jak jsme slyšeli dokonce z úst nově zvoleného prezidenta, by mohl prezident odvolat premiéra. Připadá mi v něčem tristní, že se premiér začal ozývat ve věci výkladu Ústavy až ve chvíli, kdy se to začalo týkal jeho samého. Protože to je článek 62, který se týká odvolání premiéra prezidentem. A toto je pouze o stupeň víc, článek 63, kde se jedná o podobný problém, řekněme výklad Ústavy, na základě kterého prezident provedl amnestii tak, že se podle mne ocitl ve sporu se základními ústavními principy, s právy obětí, s právem občanů na spravedlivý proces a řadou dalších základních práv jednotlivců, občanů v této zemi.

Připadá mi, že to, co se odehrálo v této amnestii, je tak zásadní, že si nedovedu představit, že by se k tomu Sněmovna nevyjádřila. My totiž přece neseme odpovědnost také za to, že v této zemi neroste pocit chaosu a libovůle při výkladu zákonů, a dokonce i při výkladu Ústavy. A v tomto případě tento řekněme zásadně vadný extenzivní výklad Ústavy vedl k tomu, že máme propuštěných tisíce lidí, kteří si zasloužili pykat za své trestné činy nebo být pravomocně odsouzeni, a to všechno bylo smeteno jediným aktem, který nemá v civilizované Evropě obdobu, protože jsme mezitím zjistili, že nenajdeme podobný příklad abolice použitý masově v amnestii, který by takovýmto způsobem omilostnil ty nejtěžší hospodářské zločiny. Proto si myslím, že Sněmovna dluží toto stanovisko občanům. Myslím si, že to není věc, která by se týkala jenom některých politických stran. Myslím si, že ta kritika je něco, čemu rozumí dnes řada poslanců fakticky ze všech politických stran, které jsou tady v této Sněmovně. Proto bych byl rád, abychom se k tomuto tématu vrátili a abychom se k němu jako Sněmovna vyjádřili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi navrhnout opětovně vyřazení z programu této schůze sněmovního tisku 802. Jedná se o bod 77, jehož jsem zpravodajem. Jedná se o dílčí návrh novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, podaný poslanci paní Langšádlovou, Andryšovou a Fuksou. Tento návrh upravuje dílčím způsobem, pouze tedy u krajů, informační povinnosti spojené s poskytováním peněžních prostředků z jejich rozpočtů.

Protože souběžně proběhlo již vnější připomínkové řízení u komplexního návrhu novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, je namístě projednat tyto dvě normy souběžně. Tento můj návrh a postup vychází z doporučení podvýboru rozpočtového výboru pro financování územních samospráv.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je to vyřazení bodu 77, sněmovního tisku 802, z pořadu schůze.

Nyní dostane slovo paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová.

Oznámím, že pan ministr Kalousek má náhradní kartu 6 a z našeho jednání se omlouvá pan poslanec Radim Jirout ze zdravotních důvodů dnes do 15 hodin.

Slovo má paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. Přeji dobrý den. Kolegyně a kolegové, já nenavrhují zařazení nového bodu, pouze určitý posun v rámci návrhu programu, který máte před sebou. Týká se to bodu nyní zařazeného pod číslem 40, sněmovního tisku 839. Navrhují přeřazení tohoto bodu na začátek bloku prvních čtení, a to z toho důvodu, že jde – pro vás, kteří jste se o to blíže nezajímali – o drobnou novelu občanského zákoníku, který má posunout účinnost občanského zákoníku, který jsme před rokem přijali a se kterým se teprve nyní začíná odborná veřejnost seznamovat a s hrůzou a překvapením zjišťuje, že ten rok na to bude zřejmě málo.

Takže moje prosba je, abychom se i my věnovali tomuto návrhu, ať už máme názor pro, nebo proti, co nejdříve, abychom zachovali teoretickou možnost, že odborné veřejnosti vyhovíme. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, znamená to, že, že nežádáte o zařazení nového bodu, ale o pevné zařazení bodu 40, sněmovního tisku 839, jako první bod bloku prvních čtení. Tak to je. Ano, děkuji.

Pan poslanec Otto Chaloupka. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji před vás, abych vyjádřil postoj Věci veřejných k vládnímu návrhu novely zákona o stavebním spoření, sněmovní tisk číslo 676.

Detailní prostudování tohoto návrhu a konzultace s odborníky nás vedou k reálným obavám, že tento vládou předložený návrh je faktickou likvidací osvědčeného systému spoření, který využívá pět milionů, tedy téměř polovina, občanů naší země. Z tohoto důvodu se na vás na základě konkrétních argumentů obracím s výzvou o vyřazení tohoto bodu z programu schůze.

Věci veřejné nevidí jediný důvod, proč měnit systém, který funguje, navíc systém, který si získal svou stabilní pozici v oblasti spoření a investic, zkrátka se osvědčil. Nevidíme důvod měnit zavedené a funkční jen proto, že ho nemá dlouhodobě rád jeden ministr financí, navíc ministr, který v jedné vládě daně snižuje a ve vládě Petra Nečase je pro změnu zase

vehementně zvedá. Považujeme za velký problém, že by navrhované změny měly platit retroaktivně a vztahovat se nejen na nové, ale na již existující smlouvy. Musím s politováním konstatovat, že novela rozhodně není vypracovaná ve prospěch občanů. Jediný, komu z této novelizace bude plynout profit, je konkurence stavebních spořitelů, to jsou bankovní domy a jejich finanční skupiny.

Předkládaná úprava přináší dvě hlavní novinky. První z nich, která zajišťuje, aby stavební spoření lidé využívali výlučně pro stavební investice, Věci veřejné jako překážku nevidí. Avšak k druhé změně máme zásadní výhrady. Jedná se o to, že změna by měla na jedné straně umožnit klasickým bankám poskytovat produkty stavebního spoření a na straně druhé dává stávajícím stavebním spořitelům možnost přeměnit se na standardní banky. To bude mít za následek, že z trhu budou vytlačeny relativně levné úvěry na rekonstrukce a modernizace v nižších objemech, tak jak je dnes nabízejí stávající spořitelny, a nahradí je drahé bankovní hotovostní úvěry. Jestliže se lidé dnes nemusejí o své úspory v rámci stavebního spoření obávat, je to hlavně proto, že stavební spořitelny na rozdíl od bank můžou investovat v omezeném rozsahu a do velice bezpečných instrumentů, a to by podle nového vládního návrhu mělo být jinak.

Z těchto důvodů se na vás obracím s vážným apelem, abyste tento nešťastný vládní návrh odmítli a hlasovali pro vyřazení tohoto bodu z programu schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Máte tady další přihlášku, pane poslanče, takže můžete hned k tomu dalšímu bodu. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji. Při této příležitosti zároveň navrhuji předřazení tisku č. 864. V tomto případě se jedná o novelu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, která mj. redukuje původně vypočítaný příspěvek církvím a zrychluje jeho snižování. Navrhuji zařazení tohoto tisku jako první bod po pevně zařazených prvních čteních.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Vít Bárta. (Silný hluk v sále.)

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi se v prvé řadě vyjádřit ke svému návrhu na předřazení tisku 848, občanský soudní řád, který prosím, aby byl předřazen bodu 82, sněmovnímu tisku 848, návrhu novely občanského soudního řádu. Rád

bych ho zařadil jako první bod pátečního pořadu schůze po pevně zařazených bodech.

Dámy a pánové, tato novela může významně napomoci aktivní sebeobraně občanů proti podvodným firmám, které nic reálného netvoří ani neposkytují a pouze paralyzují práci poctivých občanů České republiky.

Dámy a pánové, já musím říci, že jako středový politik jsem někdy zde v Poslanecké sněmovně s pocitem toho, že je tady jakási tajná dohoda pravice a levice o tom, jak pravicová vláda z aktivních občanů vyrobí pasivní ovce a příjemce sociálních dávek, občany zcela demotivované k tomu, aby zde podnikali, občany zcela demotivované k tomu, aby byli aktivními občany, kteří platí daně, snaží se pracovat a podnikat.

V této souvislosti připomenu to, že pravicová vláda, a bohužel i někteří levicoví politici nepodpořili v prosinci změnu zákona, respektive v novele zákona o spotřebitelských úvěrech, zastropování lichvy, tedy to, aby lichvářské společnosti, které tvoří 90 procent inzerce bulvárních médií, byly postaveny mimo zákon, aby se zde zabránilo paralyzování, respektive parazitování na neštěstí občanů České republiky, kteří se dostávají do situace, kdy své půjčky vytloukají ještě horším klínem, ještě lichvářštějším úrokem. S komentářem ministra financí, že pokud by došlo k zastropování lichvy, došlo by k omezení nabídky úvěrů s tím, že soudy umí lichvu řešit, s argumentací, že tady máme jedno ptáčátko, že soud – jeden byl za lichvu odsouzen, což ve skutečnosti neznamenal nic jiného, než že soud odsoudil lichváře, který dal půjčku nesvéprávné osobě, za tu nesvéprávnost této osoby byl tento lichvář odsouzen. Mezitím tady máme více než milion exekucí, které i podle exekutorské komory jsou vygenerovány především z této lichvy.

Dovolte mi se pokusit o další, možná marný, nicméně přesto pokus zabránit této přeměně aktivních občanů v ovce, pro změnu právě snahou o to, abyste podpořili změnu občanského soudního řádu.

Jak to funguje a co jsou vlastně ty podvodné firmy, o kterých hovořím. Nebojím se říci, že bychom zde mohli najít určitou analogii s výpalným. Akorát jde o to, že místo toho, že tady pobíhají svalnaté gorily, zde pobíhají velmi zdatní právníci, respektive jakési bílé límečky, které zneužívají nepozornosti a často naivity jinak aktivních a pracovitých lidí. Konkrétně: Podnikatel, živnostník si chce objednat u firmy Bezreklamy, Bezreklamky určitou reklamu, a i když tato reklama v katalogu je mu nabízena zdarma, tak nakonec přijde o všechno, co má, podpisem jakési smlouvy. Podnikatel se rozhodne prodat nemovitost, pozemek, naštěstí již dnes silně do kouta zahnanou firmu PROLUX, ale i spoustu jiných realitních kanceláří, zneužije jakýchsi bílých smluv k tomu, že nakonec místo tohoto aktivního občana máme zde bezdomovce, který přijde o střechu nad

hlavou. Ale podvodných firem a jejich praktik zde stále a stále přibývá. Stačí dnes se kupříkladu aktivně zapojit do toho, že vyplníte určitý statistický formulář v domnění, že prospíváte veřejné informovanosti, a nakonec zjistíte, že ona statistika, kterou jste poctivě jako občan vyplnil, je zároveň jakousi jinou blanco smlouvou, která končí vznikem závazku, který vás může připravit v lepším případě o auto, v horším případě o střechu nad hlavou.

Těch případů je celá řada. Já se snažím podporovat sdružení, které bojuje a zastupuje občany České republiky proti těmto firmám, které, pokud se jim chcete bránit, vyžadují najmutí drahých právníků, vyžadují mnoho palmáře pro právníky, kteří musí složitě připravovat odpovědi, tvrdě se soudit a korespondovat s těmito firmami. A paradoxně, čím déle tito vaši drazí právníci budou korespondovat s těmi novodobými, moderními vypalovači, tak tím více prospíváte těmto podvodným firmám, kterým prodražujete jejich palmáře, které v případě rezignace a nemožnosti se finančně podílet na obraně prostřednictvím drahých právníků nakonec přivede ony lidi na buben.

Proto si dovoluji předkládat novelu občanského soudního řádu, která by měla fungovat následujícím způsobem. Jde o to, aby bylo možno zavést hromadnou obranu občanů České republiky. Jde o to, aby se každý jednotlivec nemusel bránit sám, ale aby se mohli spojit do skupin, které v tomto směru budou výrazně efektivněji fungovat. Jinými slovy řečeno, tito podvodníci pracují v úzké součinnosti s advokátními konsorcií, jejichž úkolem je jediné – usmýkat občana v procesních záležitostech tak, aby prakticky vyloučily vaši obranu. Teoreticky se bránit můžete, to ano, dokonce vám v tomto smyslu pomáhá i obchodní zákoník svou novelou 2010 proti katalogovým podvodům. Jenomže vy musíte čekat, až místo, způsob a čas útoku na váš majetek zvolí protistrana.

A teď si představte, že podvodníci nějakým obejitím zákona dovozují, že jste tuto smlouvu uzavřel i s rozhodčí doložkou nebo s tzv. uznáním závazku. Co z toho plyne? Že budete nejméně deset let čekat, kdy to přijde. A pokud podvodníci tvrdí, že se smlouva automaticky prodlužuje a nelze ji ukončit, máte na to celý život.

Podvodníci mají pestrskou škálu možností, jak vás zničit. Budou si např. vydávat jeden rozhodčí nález za druhým, třeba každý měsíc, každý uplatní u jiného exekutora, polovinu z nich vám ani nepošlou. A je plně na vás, abyste každý takový rozhodčí nález u soudu žaloval na zrušení a zaplatil tučný soudní poplatek plus palmáře právníkovi, který vám to sepíše. Pokud to neuděláte, exekuce vás nemine. Nebo spíš neminou, přičemž samotná exekuce obvykle bude vůbec první signál, že na vás už zase něco zkusili. Vaší jedinou možností je buď celou tu dobu udržovat v pohotovosti stejné konsorcium právníků, kteří vás budou bránit, nebo

podvodníkům zaplatit, co chtějí. Co myslíte, že je levnější a co je méně časově náročné? O nervech nemluvě.

Pokud vás šťve ta bezmoc, že nemůžete dělat vůbec nic, než pasivně čekat, odkud a kdy ta rána přiletí, napadne vás, že by to mohla vyřešit žaloba z vaší strany, která by se domáhala u soudu tzv. určení, že smlouva není platná. Nejlépe ještě tak, aby se spolu s vámi právě na té neplatnosti takové smlouvy domáhalo, jak už jsem říkal, co nejvíce podobných obětí stejného podvodu. Zní to logicky, jenže co se stane reálně? Soudce totiž dnes vaši žalobu skoro automaticky odmítne pro tzv. nedostatek naléhavého právního zájmu a vy tak podvodníkům pěkně vysázíte nemalé peníze na nákladech řízení, přičemž jejich advokáti, kteří na tom obvykle mají výrazný podíl, pokud to přímo nejsou organizátoři celého byznysu, umí tyto náklady často umělým způsobem ještě rapidně navýšit. Takže nakonec nejen že jste se nezbavili onoho nebezpečí, ale navíc jste ještě podvodníkům přispěl formou nákladů řízení na další rozvoj jejich nekalých praktik. Prostě soudy dnes v naprosté většině tvrdí, že jste povinen sedět jaksi v koutě a čekat, až na vás dojde řada. Soudy vám sdělují, že se nesmíte aktivně bránit. Výjimka je jen velmi málo.

Připadá vám to možná nemravné, mně a Věcem veřejným též. Vládě však zjevně nikoliv. Proti léta známým podvodným firmám, jako je např. PROLUX, Bezreklamky či EO Servis, leží v souhrnu na soudech stovky určovací žalob, které vyjadřují vůli jejich obětí pro aktivní obranu proti nekalým obchodním praktikám. A soudy je jednu po druhé zamítají pro nedostatek naléhavého právního zájmu a ukládají obětem platit podvodníkům stejná a vyšší peníze, než by jim zaplatili v podobě požadovaného výpalného. Podvodné firmy jsou tak dnes proti jejich obětem nepokrytě zvýhodněny a umí toho velmi dobře využít. Je to stát, jak jsem se na začátku ptal, státní politika – svazovat aktivním lidem při obraně proti podvodníkům jednu ruku za zády?

Tedy konkrétně co navrhujeme? Jednu drobnou změnu občanského soudního řádu. Pokud by takovouto určovací žalobu zároveň podalo proti pachateli tohoto moderního výpalného nejméně sto jeho obětí, nemohl by soud takovéto žaloby odmítnout z důvodu nedostatku naléhavého právního zájmu a musel by se jí zabývat. V drtivé většině případů by tak bezpochyby určil, že je smlouva neplatná. Důkazní břemeno v tomto smyslu, že bylo podáno sto a více žalob, by samozřejmě nesl žalobce. S tímto účelem není do českého právního řádu hned nutno implementovat celý systém hromadných žalob se všemi jeho procesními náročnostmi, které, přiznávám, koneckonců ani nejsou standardem v našem právním řádu. Tato jednoduchá úprava, kterou navrhujeme, by vyřešila nicméně palčivý problém, který, jsem přesvědčen, že opravdu z mnoha aktivních občanů České republiky vyrábí jenom pasivní příjemce sociálních dávek.

Negativní stanovisko vlády považují za důsledek nedostatečné informovanosti o věci a o neznalosti hloubky této problematiky tak, jak si dovolil odmítnout zastropování lichvy pan ministr financí v prosinci tohoto roku. Pokud je snad v našem návrhu drobné či spíše administrativní pochybení, pak vám sděluji, že již nyní máme okamžitě k předložení drobný pozměňovací návrh, který by jej bezesbytku upravil tak, aby výtky na onen formalismus ze strany vlády byla zcela jednoznačně odstraněna.

Dámy a pánové, když podporuji sdružení aktivní obrany občanů proti podvodným firmám, na začátku jsem se domníval, že se jedná o palčivý problém týkající se několika málo firem. Dnes jsem přesvědčen o tom, že se vedle lichvy podvodné firmy stávají druhým zásadním fenoménem, jak ničit střední třídu v České republice, jak ničit, demotivovat občany České republiky starat se sami o sebe, platit daně, podnikat a snažit se o to, že v České republice bude lépe, pokud my budeme rozvíjet svobodnou a podnikavou českou společnost. A znovu si dovoluji podotknout, že tady nechráním a nesnažím se zvyšovat nějaké sociální dávky, nesnažím se tady ze státního rozpočtu utrhnout nějaké peníze ve prospěch konkrétních poškozených. Jen prosím o to, abychom zastavili další demotivaci, další lidské tragédie, které v následujících dnech a měsících vyrábějí další stovky exekučních případů, které končí osobními tragédiemi, kdy se množí stovky a stovky – dneska se bojím říci už stovky tisíc občanů České republiky, které staví tato vláda do situace mimo zákon, kdy jim dává jednosměrnou jízdenku do jakéhosi právního vakua, kde nemají možnost vůbec návratu do standardní společnosti.

A pokud se opakovaně někdo ptá, proč rostou hlasy komunistické strany a proč se tady říká, že se tady za komunismu lidé měli líp než dnes, tak je to právě proto, že, opovažují se tvrdit, selhává demokratická vláda v tom, že staví lidi mimo zákon, a tím v tomto směru je stejně zlá a stejně nelegitimní jako dřívější komunistický režim krouťící zákony a pošlapávající lidská práva. Exekuce, zneužívání právního systému, nechránění občanů proti podvodům a zvučí je přece ten samý princip selhání demokratického státu, který i při tom sebevíce pravicovém smýšlení patří k elementární podstatě i toho nejminimálnějšího státu.

I ten nejminimálnější stát podle všech pravicových teoretiků a filozofů vychází z toho, že stát musí zajistit svým občanům ochranu a pořádek. A já tady nepléduji za nic jiného, než aby soudy soudily spravedlivě, aby se vytvořil právní rámec, který mimochodem z druhé strany by i omezil zahlcenost českých soudů, zahlcených stovkami a tisíci individuálních žalob, které jsou přesně proti těmto podvodným firmám, které naopak zcela jednoznačně nad těmito poctivými občany vítězí.

V prosinci Miroslav Kalousek zamázl zastropování lichvy. Prý bychom omezili trh, prý bychom omezili množství půjček. Dnes vás prosím, když to

nejde s lichvou, tak abychom zachránili občany alespoň proti podvodným firmám.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde přihláška pana poslance Josefa Novotného. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, navrhuji vyřazení z pořadu dnešní schůze bod 42. Je to tisk 849, novela zákona o loteriích. A řeknu krátce proč. Je to proto, protože je to tady už za posledních 22 let podvacáté. Vláda není schopna řešit financování sportu, a tak se zde našla skupina poslanců ODS a TOP 09, která našla jakési řešení, které je předloženo v tisku 849.

Proč to tak je, proč vláda není schopna řešit financování sportu? Je to proto, že vláda dlouhodobě porušuje zákon. Toleruje porušování zákona o loteriích Ministerstvem financí. Čili viníkem je jednoznačně premiér, který toto toleruje ministři financí. My jsme na tenhle stav před dvěma lety upozornili policii a ta dodneška není schopna dojít k nějakému závěru, případ přesouvá z ÚOOZ na nějakou část Prahy a po mém vystoupení předpokládám, že se to předá do nějaké Horní Dolní, kde to místní policejní konstábl odloží.

Mezitím ale jsou tady jiné soudní orgány, které tuto situaci vzaly vážně. Jsou tady tři nálezy Ústavního soudu, který jasně řekl, že dochází k porušování zákona, a je tady stanovisko ombudsmana, které hovoří v tom samém duchu. Že je potřeba tuhle situaci řešit a dodržovat zákon, to znamená upravit limity zejména nových technických her, tak jak je v zákoně striktně vyjmenováno pro výherní hrací přístroje. A to vláda nedělá. Když hrozilo, že to bude muset udělat na základě nálezu Ústavního soudu, tak vyvolal premiér Nečas krizi číslo 2, puč číslo 2 ve Věcech veřejných, a na jednu se stanovisko, které bylo na vládě, že se toto musí na financích odehrát, staženo, zapomenuto a od té doby se nic neděje.

O hazardu by se mělo jednat. Skutečně by se jednat mělo, ale zasluhovalo by si to mimořádnou schůzi, na které by se projednala momentální situace.

Chci vám sdělit, že před Vánoci došlo k pravomocnému rozsudku, ve kterém díky tomuto legislativnímu porušování si řetězec kasin nárokuje pravomocně 3,8 mld. na našem státu, na Ministerstvu financí. A já vás vyzývám: Zabývejme se tím, řekněme, kdo za to může, určíme viníka a řešíme to. Tyto peníze představují třináct let zafinancování sportu, to, co řeší tisk 849.

Čili peníze tady jsou, stát je zaplatí za chyby svých úředníků a vás to nikoho neznepokojuje! Naopak, vyhledáváte nějaké jiné cesty, jak ochudit

státní rozpočet nebo rozpočty obcí. Takže bych to dokonce nazval, že to je nějaký top medvěd, protože dochází zase k tomu, co jsme už zrušili, to znamená, že se nebudou netransparentně posílat jakési odvody na veřejně prospěšné účely. Tentokrát je ten účel přesně v tom návrhu definován, je to Český olympijský výbor, a sebereme tedy státu a obcím. Já se obávám, že když tento tisk – proto navrhuji jeho zrušení, vyřazení z této schůze – projde dál, že k němu bude zase koaličně a za tichého souhlasu opozice přiřazen nějaký komplexní pozměňovací návrh, který vyřeší to, co zde už jedna velká loterijní společnost avizovala: že je potřeba zapojit do hazardu děti, mládež. Je potřeba hrát na internetu, na nových médiích, protože tenhle segment zatím chybí. A přestože to zákon vůbec neumožňuje, tak toto je zrovna návrh, toto je nosič, který by to mohl zajistit. Takže toho se strašně obávám, tak vás vyzývám, abyste tento bod skutečně vyřadili z programu.

Sport potřebuje především zbavit se korupce, která je spojena s jeho provozováním – nedávný případ ovlivňování výsledků. Musí mít transparentní financování. Musí se odstříhnout od hazardu a musí se odstříhnout také od politiků. Proto navrhuji vyřazení tisku 849 a je mi líto, že TOP 09 a ODS naprosto likvidují pravicovou politiku. A tak jak kolega Bárta v předchozím příspěvku apeloval na to, ať už se zastaneme občanů a toho, co se zde děje ze strany lichvářů, tak tady se to děje ze strany hazardních společností, které přispívají na financování volebních kampaní politických stran, a my ty lidi v tom necháváme. Necháváme v tom starosty, kteří, byť se snaží bojovat s hazardem, tak je jim to houby platné, protože legislativa je postavena proti nim. A tento návrh, který navrhuji, abychom ho nepřijali do projednávání, tak ubírá státnímu rozpočtu 210 mil. ročně a 90 mil. z rozpočtů obcí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec David Kádner. Prosím.

Poslanec David Kádner: Paní předsedkyně, dámy a pánové, rád bych zde navrhl předřazení bodu 41, sněmovního tisku 844, novely zákona o rozpočtovém určení daní, a to na tento pátek jako první bod pořadu schůze po pevně zařazených anebo jako další.

V loňském roce bylo schváleno nové rozpočtové určení daní, které vstoupilo v platnost na začátku roku 2013. To mělo za následek neuvěřitelné dopady na některé obce, pro některé z nich je to novela likvidační. Dovolte mi zde připomenout některé skutečnosti spojené s tímto zákonem.

Hlavním cílem bylo přidat obcím prostředky. Celkem jich bylo přidáno

12 mld. Do zákona byly také zařazeny nové parametry, jako například zohlednění počtu dětí v mateřské škole či žáků na základní škole. Také rozloha katastrálního území a počet obyvatel začal mít daleko výraznější vliv na rozpočet obcí. Nově parametr nastaven v počtu hektarů na obyvatele. Pro některé obce, zejména ty příhraniční, má toto ale fatální důsledky z důvodu obrovských katastrů, které spravují a na které se jim nyní nedostávají prostředky. Příkladem obce, pro kterou má tato novela naprosto fatální důsledky, je třeba Český Jiřetín v Ústeckém kraji, který přijde dokonce o 57 % svých příjmů. Takto postižených obcí máme po celé České republice celkem 58.

Nevěřím, že úpravy rozpočtu nejsou možné, ale rozhodně ne v takové míře. Nehledě na to, že obce měly jen tři měsíce na to, aby svůj rozpočet snížily, a to někdy až o polovinu. Proto předkládám zákon, který u malých obcí do 3 000 obyvatel nastavuje maximální částku, o kterou mohou v rámci jednoho roku přijít, a to nanejvýš o 20 % ze svých příjmů. Ani to není úplně malá částka. Představme si stejné krácení u státního nebo třeba svého rodinného rozpočtu.

Předmětem mého návrhu je rychlé krizové řešení navržené tak, aby vznikl časový prostor pro přijetí nějaké komplexní úpravy, která zabráni hrozící likvidaci těchto obcí. Tímto problémem se zabývám už od jeho vzniku. Scházím se se starosty a snažím se o domluvu jejich schůzky s Ministerstvem financí. Podařilo se mi svolat schůzku těchto starostů v Senátu a domluvit se na společném postupu. Starostové, Svazek pro obnovu venkova a já sám zasíláme dopisy na Ministerstvo financí, ale bohužel zatím bez odpovědi. Ministerstvo financí se k žádnému systémovému řešení nemá. To, že vytvořilo finanční rezervu a přislíbilo prostředky dotčeným obcím, nepovažují za dostatečné. Nelíbí se mi ani to, že bude pouze na uvážení úředníků, zda obci peníze poskytne, či ne. Tímto se pouze otevírá další prostor pro možnou korupci.

Dámy a pánové, pevně věřím, že my všichni, kdo jsme hlasovali a kdo jsme zvedli ruku pro nové rozpočtové daňové určení, tak nikdo z nás nechtěl a ani v tuto chvíli nechce, aby tímto zaniklo 58 obcí v celé České republice, a proto věřím, že mi pomůžete, a proto můj návrh podpořte.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášena paní poslankyně Jana Drastichová. Prosím. (V sále je neklid.)

Poslankyně Jana Drastichová: Paní předsedkyně, děkuji za slovo.

Navrhuji předřazení bodu 73, sněmovní tisk 766, jehož cílem je zavedení principu mezigenerační solidarity do českého důchodového systému. Iniciativa Věcí veřejných je opakovaná a jsem přesvědčena, že v souvis-

losti s nedávno prohlasovaným daňovým balíkem, který tvrdě dopadá obzvláště na seniory a rodiny s dětmi, je tato navrhovaná iniciativa naprosto opodstatněná. Důchodcům by náš návrh přilepšil a zjednodušil jim současnou ekonomicky neradostnou situaci, mladým rodinám zase vyslal signál, že odpovědná péče o své potomky se dlouhodobě vyplatí a ocení ji i společnost jako celek.

Náš návrh je postaven na principu, který dětem umožňuje, aby ze svého sociálního pojištění přispěly 1 % na důchod svých rodičů, což měsíčně představuje částku v průměru 250 korun. Jde však o částku, která v situaci zvedání obou sazeb DPH, tedy v realitě fakticky všeobecného zdražování, elektřinou počínaje a potravinami konče, má jednoznačný a konkrétní efekt pomoci. Vláda mezigenerační solidaritu přehlíží i přesto, že programové prohlášení Nečasova kabinetu jasně garantuje zavedení mezigenerační solidarity v praxi. Připomínám vládní koalici a Sněmovně, že princip zavedení mezigenerační solidarity v rámci důchodové reformy je jeden z mála prvků důchodových změn, který veřejnost akceptovala, a dokonce si ho žádá. V této souvislosti musím znovu připomenout, že plánovaný příspěvek v rámci principu mezigenerační solidarity v průměru 200 korun měsíčně má seniorům kompenzovat vládou prosazený pokles valorizace jejich důchodů. Mezigenerační solidarita má své opodstatnění, pomůže odpovědnému rodičovství, a proto má své legislativní místo v systému českých penzí.

Ze všech těchto důvodů žádám o předřazení tohoto bodu na program dnes po prvním pevně zařazeném bodu. Děkuji vám za pozornost a podporu této žádosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Michal Babák, a to se třemi návrhy. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, předkládám tři návrhy, a to o předřazení bodů, a to prioritně o bod 70, tedy sněmovní tisk 742, novela zákona obchodního zákoníku.

Jako poslaneckou iniciativou reagujeme na vládní novelu zákona o zrušení anonymních akcií, kdy jednoznačně tvrdíme, že toto zrušení anonymních akcií je absolutně nedostatečné, v podstatě vůbec neřeší problém rušení anonymních akcií vzhledem k tomu, že dává akcionářům tři varianty, jakým způsobem transformovat, čili přeměnit akcie. První varianta, která si myslím, že je dostatečná, na které se shodujeme, je zapsání těchto akcií do takzvaného sumáře, kdy všechny tyto akcie budou transparentně zapsány a v podstatě není možnost, aby za nimi byl skryt nějaký vlastník, který by byl netransparentní. Druhá možnost je zápis akcií v komerčním bankovním sektoru, což si nedokážeme technicky vůbec představit, jakým

způsobem by to fungovalo, když všechny komerční banky fungují pod jiným softwarem a tak dále. Nehledě na to, že by to mohlo vést ke korupci přepisování těchto akcií. A poslední, řekněme směšný přepis akcií z doručitele na majitele absolutně tento problém neřeší a myslím si, že je to naopak skandální, kdy Ministerstvo spravedlnosti na oko říká, že chce ztransparentnit akciový trh, nicméně všichni vědí, že v praxi i akcie, které jsou zapsané na jméno, není možné například policií dohledat, a už vůbec ne na internetu, protože tyto akcie spravují přímo akciové společnosti a ty si v podstatě můžou de facto s nimi dělat co chtějí a přepisovat je například i s dřívějším datem.

Takže proto bych navrhl předřazení našeho bodu, který tyto věci řeší, řeší transparentní zprůhlednění akciového trhu, řeší v podstatě zrušení anonymních akcií, a to proto, že řeší pouze jednu variantu, a to variantu, která se zapisuje do nějakého centrálního depozitáře, jak jsem tady již řekl. Tento centrální depozitář dokonce existuje, ten funguje. Pro některé skupiny podnikatelů, respektive akciové společnosti, je dokonce nutné se již nyní do tohoto centrálního depozitáře zapisovat, ať jsou to buďto banky, pojišťovny, ale například i firmy, které obchodují s odpadovým hospodářstvím, takže by se pouze rozšířila působnost tohoto institutu a nebyla by v podstatě jiná možnost než zapsat akcie do tohoto centrálního depozitáře. Proto poprosím o předřazení tohoto bodu, to znamená sněmovního tisku 742, bod 70, a to jako první pevně zařazený bod v zákonech prvního čtení.

Dalším bodem, u kterého bych tady rád požádal o předřazení, je bod 38, je to sněmovní tisk 816. Je to novela zákona o dani z přidané hodnoty, kdy jsme tady na plénu již nesčetněkrát vysvětlovali nesmyslnost zvyšování daně z přidané hodnoty k 1. 1. 2013 o jeden procentní bod jak ve zvýšené, tak snížené sazbě. A tuto věc si konstantně myslíme a chtěli bychom například od poloviny roku 2013, když by se to legislativně stihlo, zavést opět sazby 14, respektive 20 %, například od 1. 7. 2013, tak, že jsme si jisti už podle ekonomických prognóz a vývoje i roku 2011 a 2012, kdy se zvyšovalo DPH o čtyři procentní body ve snížené sazbě a kde se jednoznačně nevybralo tolik, kolik se předpokládalo, a jsme si jisti, že tady funguje takzvaná Lafferova křivka, kdy jsme za tím pomyslným bodem, kdy pokud víc zvedneme jakoukoliv daň, v tuto chvíli daň nepřímou, tedy daň z přidané hodnoty, potom v tom případě klesne její výběr. Takže v tom případě bych poprosil o předřazení tohoto bodu v prvním čtení, bodu číslo 38, sněmovního tisku 816, jako druhý pevně zařazený bod v bloku prvních čtení.

A poslední záležitost, kterou tady mám, je bod číslo 67, sněmovní tisk 737. Je to vládní novela zákona o místních poplatcích. Tu bych rád poprosil taktéž rád předřadit, protože napříč politickým spektrem máme k této vládní novele zákona nachystán pozměňovací návrh, který právě řeší takzvané exekuce dětí v podstatě v oblasti odpadu. Tuto věc máme vykomuni-

kovanou, podepsali nám ji v podstatě všichni členové všech klubů. Takže bych poprosil, abychom se již nedostávali do těchto trapných situací, kdy z médií se dozvídáme, že se desetileté děti dostaly do exekucí vzhledem k tomu, že za ně rodiče neplatili odpady. Tak bychom tuto věc měli velmi rychle vyřešit. A proto bych poprosil, jako třetí můj bod, o předřazení bodu číslo 67, sněmovního tisku 737 – jako bod číslo 3, pevně zařazený bod číslo 3 v bloku prvního čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Víta Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji si ještě požádat o zařazení jednoho bodu, který navazuje též na mé tvrzení, že pravicová vláda vyrábí z aktivních občanů České republiky pasivní příjemce sociálních dávek, a to je bod dotýkající se mého, nebojím se říci, pravicového skuhrání na pana premiéra od podzimu loňského roku. Dotýká se propadající se konkurenceschopnosti České republiky, dotýká se propadu v mnoha dalších ekonomických parametrech, kde Česká republika je na skluzavce, kde se předhání v pádu na úroveň takových velikanů, jakými jsou africké či některé jihoamerické rozvojové země. Dovolte mi v tomto duchu tady citovat několik základních čísel, která by myslím neměla Sněmovna ani napravo ani nalevo zapomínat.

Podle nejnovějších dat České národní banky, Ministerstva práce a sociálních věcí a Českého statistického úřadu se propadáme ve všech významných ekonomických ukazatelích a jedinými rychle stoupajícími čísly jsou nezaměstnanost a státní dluh. Nezaměstnanost v prosinci minulého roku dosáhla již 9,4 %, což znamená, že tady dnes máme přes půl milionu – konkrétně 545 311 – lidí bez práce. Příčin je mnoho a jedna z nich však více než bije do očí: naprosto neadekvátní hospodářská politika vlády České republiky.

Ihned na začátku podotknu několik formalit. Nezaměstnanost v České republice se měří pomocí dvou různých metodik. A podle té odpovídající požadavkům Mezinárodní organizace práce tady máme bez práce pouhých – a to říkám, podotýkám, ironicky a v uvozovkách – 359 500 lidí. Tedy – znovu podotýkám – pouze 7,2 %. Nicméně i podle této mírnější metodiky v naší zemi meziročně přibýlo 44 200 osob nezaměstnaných. Dovolím si jako bývalý generální ředitel firmy s jedenapůl tisícem českých zaměstnanců podotknout, že byla léta, kdy jsem naopak skuhral, že v Čechách je nezaměstnanost malá a že lidé si práce nevážejí. Souhlasím s pravicovými ekonomy, kdy je zapotřebí si férově přiznat, že určitá skupina lidí nikdy pracovat nebude, a proto

neříkám, že pléduji za nulovou nezaměstnanost. Ta je stejně nezdravá. Přezaměstnanost je stejně nezdravá jako vysoká nezaměstnanost. Ale nezaměstnanost nad 5 %, nad 6 % je dle mého názoru už velký problém, který je zapotřebí řešit. A mělo by minimálně dojít k tomu, že když vláda tady od podzimu říká, že teď bude dělat aktivní kroky k tomu, aby rostla zaměstnanost, aby byla zde prorůstová aktivní opatření, aby se nastartovala ekonomika, tak nastartování, obrácení toho trendu, toho, že nezaměstnanost neporoste, ale naopak bude klesat, je z tohoto hlediska velmi zásadní indicie a velmi zásadní signál.

Dalším smutným obrazem je stav našeho hrubého domácího produktu. V prvním čtvrtletí 2012 přineslo Ministerstvo financí informaci o tom, že pokles HDP bude o 0,7 %. Ve druhém čtvrtletí šlo o minus 1 %. Ve třetím čtvrtletí minulého roku již zaznamenalo recesi na úrovni minus 1,3 % HDP. Aby se neřeklo, že jsem negativní, přidám k horšímu ještě další číslo a tím je výše státního dluhu. Když Miroslav Kalousek rozesílal svoje složenky o výši státního dluhu, rozesílal složenky na 121 000 korun. Kdyby je náhodou dnes chtěl rozesílat znovu, což při tom, jaký je to šprýmař, vůbec nevylučuju, tak by na této složence vedle podpisu jeho jednoznačné odpovědnosti bylo číslo 159 000 korun na každého občana. Když k tomu přidám to, jak v roce 2008 ministr financí ve vládě Mirka Topolánka Miroslav Kalousek v rozhovoru pro Hospodářské noviny naše občany ujistil, že i přes zpomalení ekonomiky vše, co v roce 2008 hrozilo, je pomalejší bohatnutí než doposud, dnes si dovoluji přidat jenom další parametr toho, jak se tady ničí pravicovou vládou střední třída, a uvedu to na průměrné mzdě, na kterou – podotýkám, průměrnou a vyšší než průměrnou mzdou – v České republice dosahuje přibližně jedna třetina zaměstnanců. Přes tento parametr je zapotřebí konstatovat, že dnes pod tlakem Kalouskových a Nečasových pseudoreforem došlo k poklesu reálné průměrné mzdy na jednoho Čecha o 1,8 %.

Obecně. Neustálou mylností Kalouskových prognóz by se měla zabývat nějaká rozsáhlá ekonomická studie, ne-li rovnou celý výzkumný ústav, aby ujasnil ono tak časté mýlení se našeho ministra financí.

V tomto kontextu musím nevzpomenout na svoje studium na Policejní akademii, kde nás učili v rámci studie davu, jak dav reaguje na určité signály, jak kupříkladu se davu nemá říkat moc často „zůstaňte v klidu“, protože když tomu davu budete příliš často říkat „zůstaňte v klidu, nic se neděje“, o to více ten dav zpanikaří, protože ví, že se mu lže. Mohli bychom říct, že ono neustálé uklidňování pana Miroslava Kalouska, jak nám v této zemi bude lépe a lépe a jak bude růst, který naopak se vždy pravidelně projevuje propadem, a jak se vůbec Česká republika pohybuje směrem k lepšímu a k lepšímu, mohlo by se opravdu stát, že naopak dav oněch decimovaných ovcí závislých na sociálních dávkách pochopí, že se mu lže a

že ony signály o tom, že bude v zemi lépe a lépe, jsou ve skutečnosti jen kňučeními zastírajícím reálný propad české ekonomiky.

A dovolu mi v tomto směru, jenom v tomto směru, připomenout, především panu ministrowi financí, že když v posledních dnech se tak rád chlubí, že podle hodnocení International Budget Partnership ve Washingtonu je v České republice v průhlednosti státního rozpočtu Česká republika na devátém místě ve světě – tak když tuto informaci zkonfrontujeme s hodnocením Světového ekonomického fóra právě v komplexním žebříčku konkurenceschopnosti, tak jenom podotýkám, že v transparentnosti ve vytváření vládní politiky jsme na 98. místě.

V průhlednosti hospodaření s veřejnými prostředky jsme na 27. místě, v klientelismu jsme na 23. místě, v neefektivitě státních výdajů jsme na 119. místě a v zátěži státních regulací, což je, bych řekl, v přímé kontradikci k tomu, že máme pravicovou vládu, tak v zátěži státních regulací jsme na 125. místě na světě.

Jinými slovy řečeno, když jsem zde se snažil v prosinci předávat basu piva panu ministrovi financí s tím, že jsem ho upozorňoval, že plzeňský Prazdroj držící takřka 50 % trhu místo toho, aby byl tlačén hypermarkety ke snižování ceny, aby se muselo o cenách piva vyjednávat, tak místo toho nám plzeňský Prazdroj tiskovou zprávou diktuje to, jak se cena piva zvyšuje. Totéž nám dělá pan Babiš s rohlíky, s chlebem, kde jestliže cena pšenice vyrostla za poslední dva roky o 19 %, cena rohlíků, housek, chleba vyrostla o 50 až 60 %! Někdo se tady minule smál, když jsem říkal, že někdo nezdrazuje a naopak zmenšuje prodej, zmenšuje prodávané výrobky, jako kupř. tyčinky Nestlé, že se jedná o drobnost. Ne. Jedná se jenom o další zručnost toho, proč v Německu jsou potraviny o 20 % levnější než v České republice. Jedná se jenom o další příklad, jak naprosto nesmyslnou státní regulací, kterou chráníme potravinářské kartelové dohody, kterou chráníme před agresí jednání o ceně ze strany hypermarketů, pana Babiše a další kartelové a oligopolní struktury českých potravinářských kolosů před zdravou konkurencí malých a středních firem.

Proto v tomto kontextu, když zde uvádím konkrétní Světovým ekonomickým fórem propadající se v žebříčcích konkurenceschopnosti parametry České republiky, prosím uctivě pana ministra financí, resp. – pardon – pana premiéra, aby vysvětlil, v čem, jakými tedy konkrétními kroky chce zastavit propad konkurenceschopnosti České republiky. Jaké státní regulace chce začít rušit tak, abychom nebyli na 125. místě z hlediska zátěže státních regulací.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk posl. Skokana.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Sona Marková. Prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovolu mi, abych vás požádala také o předřazení, a tentokrát bodu č. 83, sněmovní tisk 851. Jedná se o návrh poslanců Soni Markové, Pavla Kováčika a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 4/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, první čtení.

Proč si dovoluji požádat o předřazení tohoto bodu? Důvod mé žádosti je jednoduchý. Podle mého názoru je tady vážná nutnost řešit problematiku zdravotnických poplatků. Ty byly sice zavedeny jako regulační, ale nejsou dosud k dispozici žádné seriózní analýzy, které by potvrdily, že tyto zavedené poplatky splnily svůj regulační účel, a zároveň chybí i seriózní analýza negativních dopadů na pacienty právě takto zavedeného zákona. Poplatky jsou dnes nesystémovým příjmem těch, kteří poplatky vybírají, a přitom není explicitně zákonem určeno, k čemu mají ty vybrané poplatky sloužit. Na druhé straně pro chronicky nemocné pacienty, zdravotně postižené, pro nízkopříjmové pacienty tvoří spolu s neustále se zvyšujícím tlakem na spoluúčast pacientů v podobě navyšování přímých plateb a doplateků za léky bariéru přístupu k potřebné zdravotní péči.

Právě proto bych si vás dovolila, protože ty poslanecké návrhy jsou neustále odsouvány z projednávání v Poslanecké sněmovně, požádat o předřazení tohoto bodu č. 83 jako dalšího bodu po pevně zařazených bodech v bloku prvních čtení.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Paní poslankyně Marta Semelová. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Všichni si jistě uvědomujeme, a zaznělo to už na této půdě mnohokrát, jaké jsou problémy týkající se výplaty sociálních dávek. Je to velice závažný problém, víme o zpoždování, omezování, zpřísňování, problémy jsou ve způsobu vyplácení těchto dávek, a přitom jsou mnozí lidé, mnohé rodiny na nich doslova životně závislí. Navíc roste počet nezaměstnaných. Každý měsíc se vyřazuje z evidence zhruba 20 tis. lidí, kteří stejně tu práci nemají a nenajdou. Do toho 4 tis. lidí, propuštěných vězňů, jsou hlášeny na úřadech práce.

Myslím si, že to je opravdu velmi závažný problém, a já bych z tohoto důvodu navrhla předřadit bod, který je zařazen až jako 176., pevně ho zařadit – týká se to informace ministryně práce a sociálních věcí o způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti – a to na čtvrtek 7. února jako první bod po písemných interpelacích, tedy dopoledne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Roman Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já si dovoluji navrhnout zařazení nového bodu, a to Informace ministryně práce a sociálních věcí k projektu tzv. sKaret, a navrhuji jej zařadit dnes po pevně zařazených bodech.

Kolegyně a kolegové, já jsem přesvědčen, že projektem sKaret se na půdě Sněmovny musíme zabývat. Víte, že od chvíle, kdy bývalý ministr Drábek přišel sem do Sněmovny, někdy v roce 2010, s tou myšlenkou karet sociálních systémů, tak ten projekt prodělal velký vývoj. Vzpomeňme, že tehdy byl ten projekt představován jako systém, který neumožní, aby pobíratelé dávek v hmotné nouzi utráceli tyto dávky za alkohol nebo je prohrávali v hernách. Od tohoto projektu a od této myšlenky jsme se za ty dva roky skutečně velmi vzdálili.

Podstatné je, že Úřad pro ochranu osobních údajů minulý týden oznámil své stanovisko k tomuto projektu a sdělil, že v tomto projektu dochází k porušování zákona o ochraně osobních údajů. Já jsem čekal jako logickou reakci Ministerstva práce a sociálních věcí, že rozhodne o okamžitém pozastavení vydávání sKaret. Ostatně tento krok doporučil ministerstvu i sněmovní výbor pro sociální politiku již někdy v říjnu loňského roku, ale bohužel tohoto kroku jsme se nedočkali.

Čili podle mých informací se sKarty i po vyjádření Úřadu pro ochranu osobních údajů vydávají každým dnem. Každým dnem se soukromému subjektu České spořitelně předávají další a další osobní údaje. Domnívám se, že zřejmě může docházet i k trestnému činu neoprávněné nakládání s osobními údaji.

Už proto bych byl rád, aby nám paní ministryně řekla, jak si představuje dál tento projekt. Nejlépe by bylo, kdyby už ministerstvo přestalo hájit nehájitelné, kdyby uznalo, že prostě tento projekt byla chyba a že je třeba přistoupit k jeho zrušení. Už proto, že se postupně zvyšuje počet těch příjemců sociálních dávek, kteří mají vlastní účet. Podle posledních údajů, které vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí dnes, má svůj vlastní účet 89 % příjemců dávek. Čili pro devět lidí z deseti sKarta jako platební nástroj nemá vůbec žádný smysl.

My jsme tady průběžně konfrontováni s poměrně silnými vyjádřeními například premiéra Nečase, který se vyjádřil, že projekt sKaret je mrtvý, že vláda byla podfouknuta. Paní ministryně Müllerová říkala, že sKarta bude bezesporu dobrovolná. Někteří koaliční poslanci nám říkají, že skutečně měli naprosto jiné představy o tomto projektu, a že kdyby tušili, kam se dostane, tak by na počátku pro něj nehlasovali. Nicméně přes všechna tato vyjádření projekt pokračuje každým dnem, každým týdnem a nic se

neděje. Já už začínám uvažovat o tom, jestli to není ten záměr, že jsme uklidňováni tím, že se připravuje nějaká změna, ale přitom cílem je dosáhnout nějakého stavu, který bude obtížně měnitelný.

Kolegyně a kolegové, já vás velmi prosím o podporu tohoto mého návrhu. Myslím si, že informace k tomuto projektu bychom všichni velmi rádi slyšeli už proto, že ta situace je dnes v tom stavu, že místo avizovaných úspor ohromných, které se měly dostavit, já se obávám, že pokud tento projekt nebude urychleně řešen, tak nám hrozí naopak velmi značné škody a náklady.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Marek Benda, prosím. Pokud tady není, tak prosím pana poslance Václava Mencle a požádám, aby dostal avizo pan poslanec Benda. Prosím, pan poslanec Václav Menci.

Poslanec Václav Menci: Děkuji. Dámy a pánové, dovoluji, abych vás požádal o vyřazení ze schůze tisku Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2011, sněmovní tisk 899, pořadové číslo návrhu pořadu 174, vzhledem k tomu, že nebyl ještě projednán na výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tisk 899? Mám to dobře? Ano. Vyřadit z pořadu schůze.

Mám tady ještě jednu přihlášku. Pan poslanec Marek Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, moc se omlouvám za to, že jste na mě museli chvíli čekat. Přednesu blok návrhů, které bych byl rád, aby byly projednány

Nejprve pevná zařazení. Dnes první bod – bod číslo 13, senátní návrh novely jednacího řádu, sněmovní tisk 577.

Zítra body 1 až 3, návrhy ministra financí – bod 22, sněmovní tisk 821, bod 20, sněmovní tisk 786, a bod 18, sněmovní tisk 676. Potom body 4 a 5, návrhy z dílny pana ministra Kuby, bod 8, sněmovní tisk 824, a bod 31, sněmovní tisk 892.

Dále bych poprosil ve čtvrtek po písemných interpelacích na žádost ministra vnitra zařadit bod číslo 121, sněmovní tisk 898.

V pátek ráno jako první bod – bod 95, sněmovní tisk 883, druhý bod – bod 92, sněmovní tisk 873.

Záleží na Sněmovně, jestli o těch bodech bude chtít hlasovat jednotlivě, nebo dohromady.

A pak dám návrhy na vyřazení některých bodů, a to vyřadit bod 3,

sněmovní tisk 717, a následující třetí čtení, bod 73, sněmovní tisk 766, bod 33, sněmovní tisk 706, a bod 77, sněmovní tisk 802. A ještě jeden bod – bod 147, sněmovní tisk 555.

A zařadit do bloku voleb nový bod Volba členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

To jsou všechny návrhy, které bych si dovolil přednést. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, moment, já jsem si to možná nestačila všechno psát, tak to musíme dát do pořádku.

První návrh je dnes první bod bod číslo 13. Zítra, ve středu, první až třetí bod by byl bod 22, 20 a 18 v tomto pořadí. Třetí váš návrh je, aby čtvrtým a pátým bodem byl bod číslo 8 a bod číslo 31, to znamená v tu středu. (Ano.) Ve čtvrtek po písemných interpelacích bod 121, v pátek první bod 95, druhý bod 92, návrh na vyřazení bod 3, 73, 33, 77 a 147. (Ano.)

A pak tam byl blok voleb.

Poslanec Marek Benda: Zařadit do bloku voleb nový bod Volba členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

A prosím jenom – s bodem 3 se pojí, protože je to zákon ve druhém čtení, ještě bod 124, tentýž zákon ve třetím čtení. Body 3 a 124 musí být hlasovány zároveň, to nemá jinak smysl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám to poznamenáno.

Zeptám se, jestli ještě někdo chce k programu schůze se přihlásit. Pokud ne, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny, v tom pořadí, jak zazněly. Nejprve se budeme věnovat návrhům, které odsouhlasilo dnešní grémium.

Tedy první návrh zní, abychom vyřadili z programu schůze body 6 a 127. Je to druhé a třetí čtení sněmovního tisku 761. To je první návrh, o kterém budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 2. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby bod 6 byl vyřazen z pořadu schůze, a tedy i bod 127, což je třetí čtení. Kdo je pro toto vyřazení? Proti návrhu?

Hlasování číslo 2. Přítomno 186, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Druhý návrh na vyřazení – vyřadit body 84, 85, 86, 87, 89 a 90.

Zahajuji hlasování číslo 3. Ptám se, kdo je pro vyřazení těchto bodů z pořadu schůze. Proti?

Hlasování číslo 3. Přítomno 186, pro 101, proti 10. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Vojtěch Adam se hlásí? (Ne.)

Dále jsem vás informovala o tom, že nám některé zákony vrátil Senát. Navrhuji tedy zařadit do programu 51. schůze Poslanecké sněmovny návrhy vrácené Senátem. Jedná se o sněmovní tisky 352/5, 595/8, 605/3, 657/5, 700/6, 780/3 a 783/4.

Zahajuji hlasování číslo 4. Kdo je pro, aby tyto návrhy zákonů vrácené Senátem byly zařazeny do pořadu 51. schůze Poslanecké sněmovny? Kdo je proti?

V hlasování číslo 4 přítomno 189, pro 181, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní k vašim návrhům. Nejprve pan poslanec Jiří Paroubek navrhuje, abychom zařadili do programu schůze nový bod s názvem Vymezení odpovědnosti za vysoké ceny elektřiny obecně a ze solárních panelů zvlášť a žádá, aby tento bod byl zařazen na pátek 8. 2. jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 5. Ptám se, kdo je pro tento nový bod. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 5 přítomno 190, pro 91, proti 72. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Chalánková se hlásí? (Ne.)

Návrh pana poslance Jana Husáka, bod 9, sněmovní tisk 603, zařadit pevně na úterý 12. 2. po již pevně zařazených bodech. My tam máme některé body, byl by to myslím sedmý bod po těch, které již jsou zařazeny.

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 6 přítomno 190, pro 150, proti 4. Návrh byl přijat.

Pan kolega Zaorálek navrhuje do pořadu schůze nový bod s názvem Návrh usnesení k rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013.

Zahajuji hlasování číslo 7. Kdo je pro... Pardon, musím prohlásit toto hlasování za zmatečné. Je zde žádost na odhlášení, čili vás všechny odhlásím. Zároveň prosím, abyste se znovu všichni přihlásili.

Budeme hlasovat znovu. Hlasování ponese pořadové číslo 8. Návrh toho bodu, jak by měl znít, jsem vám sdělila, takže už to nebudu opakovat.

Zahajuji hlasování číslo 8. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 8 přítomno 181, pro 87, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová žádá pevné zařazení bodu číslo 40, sněmovního tisku 839, jako první bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování číslo 9. Kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení? Proti návrhu?

V hlasování číslo 9 přítomno 184, pro 84, proti 86. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Otto Chaloupka žádá nejprve vyřazení bodu 18, sněmovní tisk 686 ve druhém čtení, z pořadu schůze.

Zahajují hlasování číslo 10. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto bodu z pořadu schůze? Proti návrhu?

V hlasování číslo 10 přítomno 185, pro 83, proti 91. Návrh přijat nebyl.

Ještě oznámím, že náhradní kartu číslo 22 má pan poslanec Hašek.

Další návrh pana poslance Otto Chaloupky je pevné zařazení bodu 88, sněmovní tisk 864, dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování číslo 11. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti?

V hlasování číslo 11 přítomno 185, pro 87, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta žádá pevné zařazení bodu číslo 82, sněmovní tisk 848, po pevně zařazených bodech dnes.

Zahajují hlasování číslo 12. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 12 přítomno 186, pro 87, proti 88. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Josef Novotný žádá vyřazení bodu číslo 42, sněmovní tisk 849, z pořadu schůze.

Zahajují hlasování číslo 13. Kdo je pro návrh na vyřazení? Proti?

V hlasování číslo 13 přítomno 186, pro 61, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec David Kádner žádá o pevné zařazení bodu 41, sněmovní tisk 844, na pátek 8. 12. po již pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování číslo 14. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 14 přítomno 188 pro 64, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Jana Drastichová – pevné zařazení bodu 73, sněmovní tisk 766, dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování číslo 15. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování číslo 15 přítomno 188, pro 85, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Nyní je zde návrh pana poslance Vladislava Vilímce, který žádá vyřazení bodu 77, je to sněmovní tisk 802, z pořadu 51. schůze.

Zahajují hlasování číslo 16. Ptám se, kdo je pro návrh na vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze. Proti?

V hlasování číslo 16 přítomno 188, pro 183, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Michal Babák žádá pevné zařazení bodu 70, sněmovní tisk 742, jako první v bloku prvních čtení.

Zahajují hlasování pořadové číslo 17. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 17, přítomno 188, pro 85, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Babáka – pevné zařazení bodu 38, sněmovní tisk 816, jako první v bloku prvních čtení.

Zahajují hlasování pořadové číslo 18. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 18, přítomno 188, pro 88, proti 85. Návrh přijat nebyl.

Další návrh pana poslance Babáka – pevné zařazení bodu 67, sněmovní tisk 737, jako první v bloku prvních čtení.

Zahajují hlasování pořadové číslo 19. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 19, přítomno 188, pro 88, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta žádá o zařazení nového bodu Informace předsedy vlády k neustávajícímu poklesu českého hospodářství.

Zahajují hlasování pořadové číslo 20. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 20, přítomno 188, pro 88, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Soňa Marková žádá o pevné zařazení bodu 83, sněmovní tisk 851, po pevně zařazených bodech v bloku prvních čtení.

Zahajují hlasování pořadové číslo 21. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 21, přítomno 188, pro 88, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Marta Semelová žádá o pevné zařazení bodu 176 na čtvrtek 7. 2. jako první bod po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování pořadové číslo 22. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 22, přítomno 188, pro 87, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Nyní návrh pana poslance Romana Sklenáka. Žádá o zařazení nového bodu Informace ministryně práce a sociálních věcí k projektu takzvaných sKaret, a to na úterý 5. 2. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 23. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 23, přítomno 188, pro 89, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Václav Mencl žádá vyřazení z pořadu schůze sněmovního tisku 899, s tím, že nebyl projednán v příslušném výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 24. Ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto tisku z pořadu schůze. Proti?

Hlasování pořadové číslo 24, přítomno 188, pro 178, proti 2. Sněmovní tisk 899 tedy byl vyřazen z pořadu schůze.

Pan poslanec Marek Benda – nejprve pevně zařadit jako první bod schůze dnes bod číslo 13, sněmovní tisk 577.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 25. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování pořadové číslo 25, přítomno 188, pro 98, proti 72. Návrh byl přijat.

Další návrh se týká zítřka. Ve středu by byly prvními třemi body podle tohoto návrhu body 22, 20 a 18. Čtvrtým bodem by byl bod 8 a pátým bodem bod 31.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 26. Kdo je pro, aby byly tyto body zařazeny jako první až pátý zítřka? Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 26, přítomno 188, pro 97, proti 60. Návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Benda navrhuje, aby ve čtvrtek jako první bod po písemných interpelacích, tedy tento čtvrtek, byl zařazen bod 121.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 27. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 27, přítomno 189, pro 109, proti 35. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Tancoš se hlásí? Nehlásí.

Dále k návrhům pana poslance Bendy. Navrhuje, aby tento pátek byl prvním bodem bod 95, sněmovní tisk 883, a druhým bodem bod 92, sněmovní tisk 873.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 28. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 28, přítomno 189, pro 108, proti 30. Návrh byl přijat.

Teď body, které navrhuje pan poslanec Benda vyřadit. Jsou to body 3, 73, 33, 77 a 147. Není žádná námitka, že budeme – ještě pan kolega Benda upřesní?

Poslanec Marek Benda: Upřesním. Tři a 124.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod 124, což je třetí čtení sněmovního tisku 717. Ano. Je nějaká námitka, že budeme hlasovat jedním hlasováním o všech těchto vyřazeních? Ještě pan kolega Vilímc.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, o vyřazení bodu 77 jsme hlasovali a bylo rozhodnuto, že bude vyřazen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak moment, já se na to podívám... Ale vy mluvíte o bodu 77. To byl váš návrh. To byl návrh pana poslance Vilímce a ten bod byl vyřazen z pořadu schůze. Už se dívám tady do svých záznamů, je to tak. Tento bod je již vyřazen, nebudeme ho mít v tomto souboru hlasování o bodech, které chceme vyřadit na návrh pana poslance Bendy.

Ještě paní kolegyně Klasnová k tomu, prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla poprosit, jestli by se mohlo hlasovat zvlášť o bodu 73.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: 73 zvlášť. Takže bychom teď hlasovali v jednom hlasování bod 3 a 124, což je druhé a třetí čtení, dále bod 33 a 147. Zahajuji hlasování číslo 29. Kdo je pro, aby tyto body byly vyřazeny z pořadu schůze? Proti?

Hlasování číslo 29, přítomno 189, pro 179, proti 3. Návrh byl přijat.

A nyní bod 73.

Zahajuji hlasování číslo 30. Ptám se, kdo je pro vyřazení bodu 73 z pořadu schůze. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 30, přítomno 189, pro 92, proti 85. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh, abychom do bloku volebního zařadili nový bod. Byla

by to volba člena – nebo členů? – členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

Zahajuji hlasování číslo 31. Kdo je pro zařazení tohoto bodu do bloku voleb? Proti návrhu?

Hlasování číslo 31, přítomno 189, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy pana poslance Bendy. Já se zeptám ještě kolegyň a kolegů, zda všichni, kteří předložili návrhy – zda jsme o jejich návrzích hlasovali, zda nebyl někdo opomenut. Doufám, že je vše v pořádku a budeme moci hlasovat o celém návrhu pořadu 51. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování číslo 32. Ptám se, kdo je pro schválení pořadu 51. schůze Poslanecké sněmovny. Proti?

Hlasování číslo 32, přítomno 189, pro 97, proti 31. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Budeme se moci věnovat prvnímu z bodů. Předávám řízení prvnímu místopředsedovi Sněmovny Lubomíru Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Máme tedy schválený pořad schůze. Máme také první schválený bod, to je

18.

Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - druhé čtení

Z pověření Senátu by návrh měl uvést senátor Miroslav Nenutil. (Poslanec Vidím žádá nonverbálně o slovo.) Ještě dám slovo předsedovi volební komise. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Vážené kolegyně, vážení kolegové, z pověření volební komise vyhláším lhůtu na podávání návrhů na členy dozorčí rady fondu dopravní infrastruktury, tento bod byl zařazen do pořadu dnešní schůze, a to do zítřka do 16. hodiny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím – ještě jednou

vítám senátora Miroslava Nenutila. Poprosím, abyste se ujal slova.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, nepředpokládám, že byste ode mě chtěli potřeť slyšet úplné zdůvodnění senátního návrhu zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Jenom snad pro připomenutí, základní ambicí novelizace tohoto řádu, vašeho jednacího řádu, je zvýšení transparentnosti, rozumějme tomu jako zpřísnění podmínek umožňujících posoudit, kdo, jak a proč předkládá nové zákony, respektive jejich novely.

Senát si je vědom a ctí autonomii Poslanecké sněmovny. Nemůže však svůj jednací řád zkvalitnit, aniž by obešel jednací řád Poslanecké sněmovny. Důvody, které vedou ke změně obou jednacích řádů, jsem tady dostatečně vysvětlil. Nepokládám tedy za nutné to znovu opakovat. V případě nějakých dotazů jsem schopen, doufám tedy, odpovědět.

Chtěl bych připomenout, že má-li platit to, s čím Senát tyto návrhy předkládal, pak se předpokládá přijetí novel změn obou jednacích řádů, jednacích řádů obou komor Parlamentu.

Dámy a pánové, děkuji vám za to, že jste mě vyslechli. Děkuji panu poslanci Bendovi, že mi umožnil vystoupit dřív než po třech dnech mého obvyklého čekání tady.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. My jsme v prvním čtení přikázali tento návrh ústavněprávnímu výboru. Máme také výsledek – usnesení, tisk 577/2. Tady bych požádal pana poslance Chvojku, kdyby se k tomu vyjádřil.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ano, máte pravdu, tímto tiskem se ústavněprávní výbor zabýval na své 53. schůzi dne 21. listopadu 2012.

Po zpravodajské zprávě poslance Jana Chvojky, to znamená mé, a po rozpravě ústavněprávní výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila.

Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky:

1. V čl. I se vkládá nový bod, který zní: V § 77 odst. 2 v druhé větě se slovo „deseti“ nahrazuje slovem „šesti“. Následující novelizační body se přečísloují.

2. V čl. I se vkládá nový bod, který zní: V § 95a se věta třetí zrušuje. Následující novelizační body se přečísloují.

Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu, zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve

schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona, zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Já bych se zároveň z tohoto místa rád přihlásil do obecné rozpravy – jestli můžu plynule navázat na svůj výstup jako zpravodaje, nebo musím počkat, teď si nejsem jist.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžete, ale mezitím se ještě s přednostním právem přihlásila do obecné rozpravy paní poslankyně Klasnová. Ale já to udělám tak, že v této chvíli otevřu obecnou rozpravu, a pokud paní poslankyně neprotestuje, tak bych pana poslance Chvojku požádal, aby pokračoval ve svém vystoupení už teď v rámci obecné rozpravy.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji moc a děkuji paní poslankyni, že mi dala přednost. Ona si to vybere, teď to řekla.

Já bych chtěl upozornit, protože to možná trošičku zaniklo, právě na bod 2 usnesení ústavněprávního výboru. Toto usnesení, respektive tento bod byl odhlasován vyjma hlasy opozice, to znamená hlasy ČSSD a komunistů, všemi koaličními poslanci. Já tento bod č. 2 tohoto usnesení – to znamená, aby to nezanklo, snížení počtu poslanců potřebných pro ustavení klubu z 10 na 6 – považuji za neskutečnou hanebnost, drzost, odpornost!

Protože proč se přichází skoro na konci volebního období s tím, že se musí počet poslanců potřebných pro ustavení klubu snížit z deseti na šest? Odpověď je velice jasná: Jde jasně o politickou korupci. Protože nic takového do této doby potřeba nebylo. Strana LIDEM, nebo uskupení LIDEM se rozhodlo, že chce mít poslanecký klub a že vládu nebude držet, pokud poslanecký klub ustaven nebude. Bohužel pro ně počet jejich poslanců zatím nedosahuje čísla deset, a proto se muselo přijít s úpravou jednacího řádu.

Já jsem zásadně proti změně jednacího řádu v tomto bodu, protože dle mého se mají zákony upravovat do budoucna, pro futura, z nějakého věcného důvodu a ne z nějakého důvodu, jako je teď, kdy strana LIDEM, nebo uskupení LIDEM, v podstatě vydírá ostatní strany koalice tím, že pokud nebude ustaven klub, tak nepodpoří tuto vládu.

Takže je potřeba, aby všichni věděli, o čem hlasují. Trošku to zaniklo. Opakuji ještě jednou: V § 77 odst. 2 by mělo dojít ke snížení počtu poslanců potřebných pro ustavení klubu z deseti na šest. Já nechávám na zvážení každého z vás, zda je potřeba v únoru 2013, kdy máme rok a čtvrt do konce volebního období, řešit tuto otázku. Myslím si, že ne. Myslím si, že to je vel-

ká ostuda. Je to velká ostuda této koalice a zejména samozřejmě uskupení LIDEM. Jde o politickou korupci. Možná by nám mohla paní místopředsedkyně vlády Peake spočítat, kolik bude stát tato drobná, ovšem významná změna jednacího řádu.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A paní poslankyně Klasnová je další přihlášená do rozpravy, tedy s přednostním právem. Prosím máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jako i členka podvýboru pro změnu jednacího řádu tuto změnu jednacího řádu Poslanecké sněmovny vítám. Vítám ji i proto, protože změny, které navrhuje skupina senátorů, jsou změny, které se objevily jak v programovém prohlášení vlády, tak se objevily i v protikorupční strategii.

To, co ale nevítám, a to, co bude velmi nepříjemné pro zástupce senátorů zde reprezentované panem senátorem Nenutilem, je to, že návrh, který měl vést ke zklidnění legislativního procesu, návrh, který měl znamenat to, že se tady zákony nebudou přijímat pod tlakem politickým, pod tlakem lobby, to, že se skutečně bude přistupovat k tvorbě zákonů svědomitě a s poctivostí, bude sloužit jako legislativní nosič k legitimizaci přeběhlictví.

Vidím tady, že v podrobné rozpravě je přihlášen pan poslanec Marek Benda, vidím tam i pana poslance Václava Votavu. Nevím, pan poslanec Marek Benda se patrně bude hlásit s pozměňovacím návrhem, který, předpokládám, vykuchá to všechno, co tam je to pozitivní, to protikorupční, to, co je obsaženo v protikorupční strategii.

To, co je na tom ještě velmi paradoxní, je to, že tento návrh jednacího řádu tady protlačila vicepremiérka pro boj s korupcí. Místo toho tedy, aby bylo její starostí, aby se skutečně schválily potřebné změny jednacího řádu Poslanecké sněmovny tak, aby tady skutečně nedocházelo k excesům, aby tady nemohl lobbovat ČEZ, aby tady nemohly lobbovat loterie, aby tady nakonec i předkladatel mohl vzít v návrhu třetího čtení tisk zpět, když zjistí, že se z toho stalo něco úplně jiného, tak místo toho se vůbec nestydí a použije se to tady jako, opravdu říkám, jako jakýsi nosič, zneužije se to jako legislativní nosič pro to, aby se tady legitimizovalo přeběhlictví. To je opravdu, si myslím, velký výsměch a je to obrovská škoda, protože nejspíš se tady dost hlasů bohužel najde.

Já bych ráda zdůraznila to, co jsem tady řekla, a budu o tom ještě mluvit ve třetím čtení, že skutečně věci, které obsahuje tento senátní návrh, jsou věci, které jsou jak v programovém prohlášení, tak v protikorupční strategii. Jsou tedy v souladu. To, co není v souladu, jak tady upozornil

správně už pan zpravodaj, je pozměňovací návrh, který prošel ústavněprávním výborem a který znamená, že by nově mohl vzniknout poslanecký klub z nezařazených poslanců v počtu šesti kusů. Původně tam je tedy deset poslanců.

Proč to vzniklo? Trošičku exkurz do historie. Předkladatel při projednávání 15. 3. 1995 to zdůvodnil v podstatě tím, že poslanecký klub je přípustný až v počtu deseti poslanců, tedy teoretického zisku pěti procent ve volbách do Poslanecké sněmovny. Je to opravdu s tímto ohledem. Potom samozřejmě se trošičku měnil volební systém. D'Hondtův volební systém znamenal to, že se sem dostala i politická strana s menším počtem poslanců než deseti, a proto se to potom měnilo. Nicméně toto byl účel, proto se to zavedlo. Pominu-li fakt, že nový subjekt, který tady vznikne, vůbec neprošel volbami, tak tady byl důvod těch deseti.

Přeběhlictví tady bylo vždycky – bylo, je a bude. Pokud tato Poslanecká sněmovna schválí změnu jednacího řádu, pak to může do budoucna znamenat problém pro jakoukoli jinou politickou stranu, která se do Poslanecké sněmovny dostane a která potom bude čelit tomu, že se tady objeví nějaký přeběhlík a v počtu šesti kusů budou moci vytvořit klub.

Jinak já sama musím říct, že jsem velmi s napětím sledovala, co se stane po dubnu 2012. S velkým očekáváním. Co se stane, jak bude uskupení okolo Karolíny Peake bojovat na politickém poli jak po té stránce legislativní, tak po té stránce mocenské.

Po té stránce legislativní musím říct – výsledek veškerý žádný. Zákon o lobbingu nebude, financování politických stran přerušeno na vládě, pravděpodobně také z toho nic moc nevzejde, nevznikne žádný samostatný orgán, který by dozoroval financování politických stran. Bohužel zákon o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu – rozcupováno na kusy v Senátu, a to i přesto, že tady vicepremiérka pro boj s korupcí načetla to, že nebude kontrolován ČEZ. To mělo být oním kompromisem, kvůli kterému se to tady načítalo a který se poslal do Senátu. Mně se to nelíbilo, Věci veřejné pro to nehlasovaly. Budiž. Ale Senát to stejně neschválil.

Po stránce mocenské – co se stalo? Mně trošičku připomíná celá ta kauza pohádka o Budulínkovi, jak ta liška vysílá liščata, aby zjistila, kdo tam dělá ten hrozný kravál před tou liščí norou. Tak nejprve přišla strana LIDEM o Ministerstvo školství, potom přišla o Ministerstvo dopravy, přišla o Ministerstvo obrany, přišla o Legislativní radu vlády a Karolína Peake se nechala slyšet v médiích, že dokonce nemá ani kancelář ve Strakově akademii. Jinými slovy říkám, že je to trošičku jako ta pohádka. Víte, jak to potom dopadlo s tou starou liškou – ona taky skončila v pytli. Takže mně se zdá, že celá strana LIDEM je tak trochu v pytli. (Potlesk a úsměv mezi poslanci Věcí veřejných a některými poslanci zejména v

levé části sněmovny.) A jediné, čím si tedy může zhojit svoje sebevědomí, je to, že bude mít poslanecký klub.

Vím, že to tady projde. Ale přesto apeluji a prosím všechny poslance, aby toto zvážili. A jak říkám, není to jenom problém legitimizace přeběhlictví, ale prosím vás pěkně, ten jednací řád opravdu byl o něčem jiném. Návrh ze Senátu měl řešit úplně něco jiného.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných a některých poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Chvojka chce reagovat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo ještě jednou. Já navážu na paní kolegyni. My se dneska krásně doplňujeme. Ona vskutku ta drzost stávající koalice nemá mezí. Protože pokud to dovedeme ad absurdum, tak dnes bude potřeba pro ustavení klubu šest lidí, příště možná pět, pak čtyři, někdy tři. A můžeme se tady dočkat toho, že se bude ustavovat poslanecký klub o počtu jeden, že bude prostě poslanecký klub jménem třeba Jan Novák. Protože je vidět, že tato koalice je schopna všeho. Je otázka, zda by to nebylo proti pravidlům logiky, zda může být klub o jednom člověku. Ale já myslím, že této koalici to nevadí, a že pokud na to přijde a bude potřeba jeden člověk, tak že velmi jednoduše schválí a změní jednací řád. Takže poslanecký klub Jan Novák je něco, co nás možná velmi brzo čeká, až bude záviset tato vláda na hlasech jednoho člověka.

Děkuji za slovo. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Votava. Hlásí se někdo s faktickou? Takže pan poslanec Bárta s faktickou, pan poslanec Paggio také? Normálně. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, chtěl bych jen fakticky upozornit na to, že se zamítlo předřazení bodu bojujícího proti podvodným firmám. Zamítlo se předřazení bodu, který by mohl snížit DPH. Zamítly se prostě body, jak pomoci lidem. Místo toho se zařadil bod, jak LIDEM zřídit poslanecký klub. Fakticky se ptám, jestli ti lidem, kteří z nich by měli mít to velké L podle českého pravopisu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Babák, tady mám faktickou přihlášku pana poslance Michala Babáka, tak ho poprosím nyní.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, myslím si, že jsme tady dlouho neviděli takovouto politickou prostituci v živém přenosu. Kdy opravdu, a myslím, že už jsme to udělali několikrát, ale je potřeba za Věci veřejné se omluvit. Je potřeba se omluvit za těch osm přeběhlíků, co sešli z cesty. Za Lenku Andrýsovou, za Viktora Paggia, za další, vůbec se mi je nechce jmenovat. Ale v zásadě, všimněte si toho, že tady se mají řešit daleko důležitější věci, a řešíme tady, jak politicky prostituovat stranu LIDEM. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď budeme pokračovat řádně přihlášenými v rozpravě a to je pan poslanec Votava. Do podrobné. Prosím, pan poslanec Tejč se hlásí o slovo. V této chvíli ještě probíhá obecná.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že to, co se tady dnes odehrává a zřejmě bude odehrávat i ve třetím čtení, nemá obdoby. Tady Senát – možná bych mohl vyčítat kolegům ze Senátu, že navrhuji změnu jednacího řádu, tedy pravidel pro jednání Sněmovny, když koneckonců většina těch, kteří to navrhuji, nikdy poslanci nebyla a nezná přesné nuance toho, jak provádí Sněmovna například jednání ve výběrech a podobně. Ale vnímám to, že se snažili změnit proces přijímání zákonů k lepšímu, zkvalitnit proceduru, možná ji trochu prodloužit v zájmu kvality. A i když jsem přesvědčen, že o jednacích řádech Sněmovny by měla rozhodovat Sněmovna, stejně tak bych tady plédoval pro to, pokud by Sněmovna chtěla měnit jednací řád Senátu, abychom tak nečinili. Že ten návrh v zásadě, i když se mi v mnoha ohledech nelíbí a připadá mi v mnoha ohledech neaplikovatelný, tak je snahou změnit legislativní proceduru k lepšímu.

To, co je na tom opravdu pikantní a paradoxní, na tomto projednávání, je, že tento návrh na zkvalitnění legislativního procesu, který tady předkládá Senát, se má stát v zásadě hlavně nosičem, jehož hlavním cílem bude umožnit vznik klubu pro přeběhlíky, to znamená umožnit snížení hranice počtu poslanců, kterých je potřeba pro zřízení nového poslaneckého klubu, a zároveň je to použito jako nosič pro omezení práv opozice, tedy práva veta například, které může opozice uplatnit při projednávání návrhu ve třetím čtení. Takže místo toho, aby to byla snaha zkvalitnit legislativní proces, je to snaha pomoci přeběhlíkům, tedy ty zvýhodnit, a naopak upozadit opozici jako takovou. To myslím, že je jednoduché shrnutí toho, co tady dnes probíhá a zřejmě tedy bude probíhat i ve třetím čtení, a my jako sociální demokraté rozhodně s tímto souhlasit nemůžeme.

Pokud se v této Poslanecké sněmovně v minulém volebním období debatovalo o počtu členů jednotlivých poslaneckých klubů, tak debata podle

mého názoru byla racionální v tom, že počet poslanců, který byl vyžadován v té době, tedy deset, nevyhovoval například Straně zelených. Straně, která prošla volbami, straně, která přestože získala a překročila pětiprocentní hranici, nezískala deset, ale pouze šest poslanců. Proto tady vznikla politická dohoda a i sociální demokracie tehdy podpořila snížení hranice pro poslanecké kluby, které vzniknou po volbách, a pro kluby, které projdou volbami, přestože deset poslanců nemají. To si myslím, že je řešení, které je v zásadě obhajitelné.

To, co pro nás je nepřijatelné, aby se snižovaly podmínky, tedy potřeba deseti poslanců pro zřízení klubu, který vzniká pouze z přeběhlíků. Protože nikdo jiný než přeběhlíci tuto podmínku splnit nemusí. Protože pokud poslanci jsou zvoleni za svou politickou stranu, tak si vždy vytvoří klub, i kdyby byli pouze tři. V případě přeběhlíků je limit deset. Já myslím, že je malý, skoro bych navrhoval, že by tady takový přeběhlíci ani neměli vytvořit klub, pokud neprošli volbami. Koneckonců lidé to nechápou, když se s nimi bavíme. Stále dokola opakují jednu otázku: Jak je možné, že paní Karolína Peake je místopředsedkyní vlády za stranu, kterou nikdo nevolil? Ale to už je věc vysvětlování, trpělivého vysvětlování voličům, že ty přeběhlíky tady máme. Ale myslím si, že je naprosto neoprávněné, abychom ještě snižovali podmínky pro vytvoření jejich klubu, aby tady byl předseda klubu strany, kterou nikdo nevolil, který tady bude mít právo přednostního vystoupení a bude se tvářit, jako že on je stejně rovnocenný jako předsedové těch klubů, a bude se tvářit, že je mezi těmi, kteří byli zvoleni voliči. Tak to není a není důvod to jakkoli ulehčovat.

Takže na jedné straně omezení práv opozice, na druhé straně posílení práv přeběhlíků. A to je důvod, proč takový zákon nemůžeme podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď nevím – pana poslance Chvojku jsem viděl jako prvního a hned po něm jsem viděl paní ministryni Peake. Takže první, kdo se hlásil s přednostním právem, byl pan zpravodaj poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Jsem rád, že paní vicepremiérka bude mluvit po mně, protože jsem chtěl upozornit na jednu věc. Paní Peake má od začátku působení v této Sněmovně plná ústa slov o šetření, o tom, jak by se měla racionalizovat a zefektivnit státní správa. I když samozřejmě Poslanecká sněmovna není státní správa, tak samozřejmě ustavením poslaneckého klubu a zvolením předsedy tohoto poslaneckého klubu dojde nějakým způsobem ke zvýšení nákladů na chod Poslanecké sněmovny. Tak bych se rád zeptal paní vicepremiérky, zda má spočítáno, kolik nás tato legrace bude stát.

A druhá věc je, chtěl bych se zeptat těch, kteří pozměňovací návrh navrhli, proč zrovna číslovka šest. Proč ne sedm nebo pět nebo čtyři. Rád bych slyšel, co je magického na slově šest. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně Peake je další přihlášená do obecné rozpravy. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji, pane místopředsedo. Tak na pana zpravodaje Chvojku možná krátce: Nemusí se bát. Na drink v Bluelightu mu určitě zbude, i když bude založen náš poslanecký klub.

Na invektivy Věcí veřejných snad vůbec reagovat nebudu, jsou nesmírně trapné.

A panu předsedovi Tejcovi musím pouze připomenout, že jsme nedávno měnili jednací řád proto, aby měl přednostní právo předseda strany, tedy pan Bohuslav Sobotka, a pan Tejc se mohl stát předsedou poslaneckého klubu, aby ho měl také on.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stále ještě se nacházíme v obecné rozpravě. Pokud se nikdo nehlásí, tak se do ní přihlásím sám, jestli mě někdo vystřídá.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, slovo má místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, také vám přeji dobré odpoledne.

Souhlasím s tím, co tady bylo řečeno na adresu účelovosti toho zásahu, který by znamenal snížení kvóty na klub. Ale stejně tak bych chtěl vyslovit nesouhlas i s tím druhým principem, ke kterému tady dochází v posunu jednacího řádu, a to je to, že se vlastně omezuje právo opozice vetovat možnost jednat ve třetím čtení mimo stanovený čas.

Já jenom, pokud to učiníme, tak tím se vlastně opatření, kterým jsme se v jednacím řádu dohodli brát třetí čtení jako něco mimořádného, je to vlastně definitivní ukončení práce na zákonu, definitivní hlasování o zákonu, a právě proto, aby se to nedělo nějakými ad hoc většinami, proto jsou v jednacím řádu stanoveny jednací dny – středa a pátek dopoledne – a tohle bylo podle mě opatření, které mělo celkem srozumitelný smysl, ale ve chvíli, kdy se bude rušit právo vetovat jiné zařazení, tak to znamená, že se s tím dá ze strany vládní koalice touto většinou zvolit vhodná doba projednávání, která se jim hodí, a opozice je podle mě tím pádem odsouvána bokem.

Mně připadá, že tohle je docela zásadní princip. Je to prostě ochrana práv menšin. A chtěl bych apelovat na pana poslance Bendu a na poslance vládní koalice, protože nejenom my, vím, že i poslanci pravice čtou Fareeda Zakariu, jeho knihu Budoucnost svobody, ve které se říká, že náš systém stojí nejenom na principu demokratických voleb, ale také na principu ústavního liberalismu, který je založen právě na tom, že nesmí být omezována práva jednotlivce, práva menšiny a práva opozice. A mně připadá, že pokud se vydáváme touto cestou, tak vlastně porušujeme to, co je podle mě tou druhou nohou demokratického systému, a to jsou principy ochrany práv menšin. Proto apeluji na to, abychom toto s takovouto lehkostí neměnili, abychom prostě neomezovali právo opozice trvat na tom, že je určený čas pro třetí čtení, protože v tom vidím nebezpečí. A není to totiž jediný, mohl bych říkat další příklady, kdy vidím tendenci omezovat práva opozice. Nepíší se důvodové zprávy k významným zákonům. Víte, že jsme se opakovaně obraceli na Ústavní soud a ukázalo se, že oprávněně, takže mi ten trend připadá nebezpečný, a proto tedy apeluji na vládní poslance, aby se touto cestou nevydávali.

Vím, že dneska je vládní stranou jedna strana, zítra druhá. To není něco, co by nás mělo jenom rozdělovat, měli bychom prostě respektovat určitá pravidla, která se tu dohodla. Já si myslím, že mají dobrý smysl. Jednou se budou vyplácet té opozici, jindy druhé. Opravdu tohle opatření pokládám za velmi nešťastný trend a přál bych si, aby na tom vládní koalice netrvala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď zde mám dvě přihlášky. Nevím, jestli pan kolega Benda s přednostním právem... Pan kolega Benda, poté pan poslanec Viktor Paggio.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem jenom chtěl zareagovat na výtku nebo stížnost, kterou tady teď vznášel předsedající Sněmovny, pan místopředseda Zaorálek. Ano, je pravda, že vládní koalice, respektive ti, kteří to navrhli, chtějí částečně a opravdu ve velmi malé části omezit práva opozice obstruovat jednání Sněmovny. Ale jestli si přečtete pořádně jednací řád do detailů, tak v § 95 se říká právě jenom to, že pro třetí čtení se vyčlení doba od 9 do 14 hodin. Zažili jsme tady opakovaně, že tímto je možné skutečně efektivně, a i v minulém volebním období, i v tomto volebním období zcela zabrzdit práci Poslanecké sněmovny a s tím právem veta si zahrávat.

My navrhujeme, aby pro tuto dobu, jenom pro tu dobu nebyla možnost využít právo veta. Hodiny budou vyhrazeny, bude se muset hlasovat zvlášť o tom, že doba být nemůže, ale bude možné to roztáhnout na celý den, celou středu, celý pátek. Všichni to budou ráno vědět. Je to opravdu jednomu efektivní opatření k tomu, abychom znemožnili zlikvidovat jednání

Poslanecké sněmovny, respektive zlikvidovat projednání zákona tím, že tady opozice dva dny v týdnu pět hodin hovoří. V § 54 odst. 4 je totéž veto uplatňováno na projednávání zákonů ve třetích čteních v jiných dnech než ve středu až pátek. Toto opatření není navrhováno zrušit. Já si uvědomuji, že mají být pevné dny, kdy se projednávají třetí čtení. Jenom si myslím, že doba od 9 do 14 hodin byla efektivně dávana v době, kdy třetí čtení nebylo ještě zneužíváno k tomu, aby se v něm nekonečně mluvilo, kdy třetí čtení byl opravdu jenom průběh, jak to předpokládá zákon o jednacím řádu, který také říká, že ve třetím čtení je možné konat rozpravu, ve které se navrhne jenom oprava gramatických a jiných písemných chyb, a nepředpokládalo se, že ve třetím čtení bude znovu opakována celá rozprava z prvního a z druhého čtení.

Proto velmi prosím, aby pan místopředseda Zaorálek chápal, že práva opozice jsou v tomto směru omezována opravdu jenom velmi dílčím způsobem. Jsem připraven na to, že někdy také můžu být v opozici, a dávám si velký pozor na to, abych to nepřehnal, ale tady si myslím, že to je efektivní opatření k tomu, abychom zneužíváním třetích čtení, zneužíváním vystupování ve třetích čteních nemohli jakákoliv opozice úplně zablokovat jednání této Sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych udělil slovo panu poslanci Jeronýmu Tejcovi, který se přihlásil do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejce: Děkuji za slovo. Já jako presumptivní předseda koaličního klubu bych samozřejmě po příštích volbách mohl ocenit snahu ODS a TOP 09 zjednodušit příští vládě pozici tím, že se omezí práva opozice. Jsem ale přesvědčen, že tato metoda prostě není správná. Určitě bychom našli shodu na věcech, které bychom mohli zprecizovat, mohli bychom se bavit o tom, jak má vypadat jednací řád do budoucna, ale bude-li tady opozice válcována a tímto způsobem tady prosazena tato změna, pak ale prosím ODS a TOP 09, aby v příštím období, pokud bude koalice, bude-li to třeba sociální demokracie a ODS bude v opozici, měnit jednací řád, aby si prosím vzpomněli na tento den, na den, kdy budeme hlasovat ve třetím čtení, a řekli si: my jsme tuto praxi zavedli. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Opálka se hlásí s faktickou. Vy jste řádně přihlášen do rozpravy, tohle je faktická.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych reagovat vašim prostřednictvím na kolegu Bendu. Víte, ty obstrukce tady začaly

kupodivu v minulém volebním období a kupodivu ne ze strany opozice, ale ze strany koalice. Vzpomeňte si, jak tehdy pan ministr práce a sociálních věcí, současný premiér, dlouze četl statistiky a zdržovalo se projednávání zákona o nemocenském pojištění. Pak se odvolali členové vlády a vlastně několik dnů jsme tady obstruovali, nebo vládní koalice obstruovala, aby opoziční návrh vůbec nebyl projednán, aby nedošlo k hlasování ve třetím čtení. Takže ten problém není jenom opoziční. Ten problém obstrukce tady z minulého volebního období známe i z pozice koalice. Bohužel se tehdy podařilo, že do konce volebního období můj návrh o nemocenském pojištění nebyl projednán, protože se koalice vždycky dohodla, jak to zhatit a jak do tohoto času ten čas prodlužovat. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejce. Ne, ale někoho jsem ještě viděl. Pan poslanec Paggio je řádně přihlášený. Tak je to správně. Teď do obecné.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Chci primárně reagovat na Kateřinu Klasnovou, která mluvila v rozpravě sice už dávno přede mnou, ale chci jí poděkovat za fascinující analýzu českého politického středu následovanou povinným potleskem poslanců Věcí veřejných, analýzu, ve které byla mimo jiné vicepremiérka kritizována i za to, co se stalo v Senátu, takže velmi originální.

Proč žádáme a proč požádáme o poslanecký klub? Je to primárně proto, abychom měli právo diskutovat. Hlavní hodnotou pro nás v tomto samozřejmě je, a to říkám otevřeně, právo diskutovat a koneckonců to je podstata parlamentu. Já moc nerozumím tomu, proč nám toto právo chce KSČM a ČSSD upřít. A Věci veřejné. Zvláště sociální demokraté mají zřejmě velmi krátkou paměť, protože jsme zde podpořili požadavek na to, aby zde ve Sněmovně měl přednostní právo vystoupit jak předseda poslaneckého klubu, tak předseda strany. Připomínám květen 2011, ústavněprávní výbor, který podpořil novelu jednacího řádu, která umožnila rošádu v rámci ČSSD, nástup Jeronýma Tejce na pozici předsedy poslaneckého klubu, kterou do té doby hlavně kvůli přednostnímu právu vystupovat okupoval předseda sociální demokracie pan Sobotka, takže i díky našim hlasům jsme rozšířili možnost diskutovat, a vy nám ji nyní chcete upřít.

Že jde o peníze? Já jsem byl na posledním jednání ústavněprávního výboru napaden nejmenovaným členem ČSSD, že jde jenom o peníze. Po zásahu předsedy výboru pana poslance Bendy se ukázalo, že to ten daný poslanec nemá příliš nastudováno a vlastně ani neví, co bychom měli nebo neměli jako klub dostat. Já sám jsem se v pondělí 3. 12. informoval, co by případně nově vzniklý klub měl nebo neměl dostat. Dostal jsem naprosto rozporuplné informace. Každý odbor Poslanecké sněmovny mi říkal něco

jiného. Legislativa, že nemáme nárok na nic. Hospodářský odbor, že téměř na vše. To skutečně nebylo vyjasněno a nebylo to ani tím důvodem.

Jenom bych si dovolil připomenout, že rozpočet Poslanecké sněmovny na rok 2012 je 1 102 500 korun. My také peníze šetříme. My jako poslanci LIDEM. Já jsem například navrhoval sjednocení monitoringu médií pro výbor pro evropské záležitosti, kolegyně Andryšová zase oroduje, abychom přestali zbytečně distribuovat cédéčka se stenoprotokolem, která nikdo nečte a nepoužívá. Není to samozřejmě jenom o nás. Známe i poslance z jiných stran, kteří se snaží šetřit. A myslím, že jsme těmito svými návrhy ušetřili nemalé prostředky.

Debata o přeběhlících. Jakkoliv si uvědomuji, že je to velmi citlivé téma, zvláště pro sociální demokraty, které v pravidelných intervalech opouštějí bývalí předsedové a zakládají si vlastní strany. Tamhle kousek sedí bývalý předseda ČSSD pan Paroubek, nyní předseda LEV 21. Další bývalý předseda ČSSD pan Zeman si také založil svou stranu. Chápu, že je to citlivé pro sociální demokraty. Neumějí se postarat o své předsedy. Nerozumějí jim, nechávají je odcházet, aby je pak zpětně poškozovali. Ale prosím, aby nás s tímto svým mindrákem neobtěžovali tady v Poslanecké sněmovně. Jestli chcete navrhnout vázaný mandát, prosím, učiňte tak. Přijďte sem k tomu stolku, dejte návrh na vázaný mandát. Ústava nyní dává mandát volný. Jestli máte pocit, že by to mělo být jinak, přijďte sem, navrhnete to. Můžeme to tady úplně rozpustit. Pak se prostě sejdou předsedové politických stran, každý bude mít na papírku, kolik má poslanců, a budou se domlouvat. A my můžeme zůstat doma, my tu vůbec nemusíme být. Já prosím běžné poslance, řadové poslance, aby nenaskakovali na ten útok stranických sekretariátů na jejich svědomí. A doufám, že se tomu nepoddají.

Přistoupím-li na ten slabomyslný model, že přeběhlík je ten, kdo přestoupil ze strany A do strany B, pak jediným přeběhlíkem v Poslanecké sněmovně je kolega Huml, jehož mandátu a jehož hlasu sociální demokracie vesele využívá. Takže podle této slabomyslné logiky já i mí kolegové, kteří jsme odešli z politické strany – a strana, ve které jsme nyní ani ještě neexistovala – podle tohoto modelu jsme horší než kolega Huml, který přeskočil do strany již existující. To je naprosto absurdní. A já říkám všem sociálním demokratům v sále: Donuťte pana kolegu Humla, aby složil mandát. A pak vám začnu věřit vyprávky o přeběhlictví.

Děkuju. (Potlesk poslanců LIDEM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak teď jsem tady měl přihlášeného pana poslance Hamáčka, ale do toho se mi vrazila série faktických poznámek. (Od zpravodajského stolku se ozývá poslanec Chvojka, že i on měl poznámku.) Ale to je s jakou poznámkou? Faktickou? Nebo

řádne? (Poslanec Chvojka odpovídá: S mojí.) To jo, ale já tady mám řádně přihlášeného poslance Hamáčka. Ten je taky přednostní. A faktické nemají přednostní. To ne. Faktická má přednost a je i před přednostmi. Takže já teď musím dát prostor faktickým. A přiznám se, že tu mám sérii Pavel Kováčík, Vít Bárta, Jeroným Tejc, Otto Chaloupka. Takhle jsou přihlášení. Takže nejdřív faktické.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Dobrý den všem, i vám, pane předsedající.

Chtěl bych osvěžit paměť předřečníku – když tady před několika málo měsíci plamenně hovořil o tom, že jistá část této demokraticky zvolené Poslanecké sněmovny má právo akorát tak mlčet a teď se dožaduje podpory, aby oni mohli více mluvit. Ale to nechci rozmazávat. Je to spíše mladická nerozvážnost než cokoliv jiného. Ale připomenu něco ještě dalšího.

Ledacos tady mnozí pamatujeme. A víme, jaké to bylo třeba v minulém nebo předminulém volebním období, kdy jsme stáli před podobným problémem se Stranou zelených, jejichž počet poslanců a poslankyň také nesplňoval minimální hranici pro vznik poslaneckého klubu. Tam jsme hlasovali pro. Hlasovali jsme zejména proto, že prošli řádným volebním soubojem, že byli řádně zvoleni jako zelení, a vznikl tedy poslanecký klub Strany zelených. Tady mám pocit, že je to trošičku jiná písnička a že se postupovalo účelově. Leckdy. Doložím i na jiném příkladu, kdy jsme v souvislosti se vznikem poslaneckého klubu Strany zelených uplatnili úplně stejnou poznámku nebo úplně stejný požadavek na změnu jednacího řádu Senátu, který by rovněž snižoval počet senátorů možných pro vznik senátorského klubu v Senátu. Ty poměry byly naprosto stejné. Okolnosti byly naprosto stejné. Nicméně zeleným se vyhovělo, ale komunistům v Senátu se tehdy nevyhovělo. A to byli do Senátu zvoleni demokraticky, dokonce většinovou volbou, to znamená v ještě ostřejším volebním souboji.

Já si nejsem jist, jestli případ, který tady dnes řešíme, je zrovna ten, který by měl rovněž vyústit ve vznik poslaneckého klubu. A věřte, určitě to není o penězích. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vít Bárta. Dvě minuty. Také pan poslanec Kováčík čas dodržel. Tak teď prosím pana poslance Bártu. Dvě minuty.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, já bych jenom rád fakticky připomněl ten rozpor, nebojím se říci tu lež, kterou tady řekl pan poslanec Paggio. Pan poslanec Paggio řekl, že chce klub proto, aby mohl diskutovat. Ale rád bych připomněl, že ta norma, která se tady teď projednává, je přesně z opačného důvodu koalici prosazována. Je prosa-

zována proto, aby se nemohlo diskutovat. Protože se kupříkladu dnes má jednat o tom, aby nebylo možné předkládat konkrétní poslanecké body na začátku jednání Sněmovny. To znamená, že kupříkladu to, že díky bodu, který předkládal David Kádner, aby se tady mluvilo o nemocnicích, v provinci, když se je chaoticky a prokorupčně pan ministr Heger rozhodl rušit, tak to je přesně to, čemu je zapotřebí nyní zabránit, a to je to, co tady v tomto kontextu je ambice řešit tímto konkrétním návrhem: Naopak nediskutovat. Naopak nepřipustit to, aby bylo jasné, že když David Kádner navrhne, aby pan ministr Heger vysvětlil, proč ruší jednu z nejlevnějších českých nemocnic, nemocnici v Roudnici nad Labem, tak aby se nehlasovalo o tom, jestli se o tomto bodu bude, nebo nebude jednat, aby se nekompromitovali koaliční poslanci, kteří odmítnou projednávat tento bod, aby musel pan ministr vysvětlovat své kroky. Jinými slovy řečeno, to samé když tady pan Marek Benda hovořil o tom, aby se ve třetím čtení nevedla debata. Jako že naopak. Před tím klíčovým a závěrečným hlasováním je zapotřebí zdůraznit všechny ty změny, které tam jednotliví kmotři a lobbisté pobíhají tady po Poslanecké sněmovně na poslední chvíli do těch posledních větiček dostanou, aby se na tyto věty jednoznačně upozornilo – tak aby se o nich nediskutovalo!

To znamená – pravý opak je pravdou (předsedající upozorňuje na čas), než je lež Viktora Paggia. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Jeroným Tejc je další přihlášený fakticky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Pan poslanec Paggio tady hovořil o bývalých předsedech sociální demokracie. Já jsem naznal, a už na to nemá smysl reagovat, že z něj mluvila tak trošku závist. Já rozumím tomu, že žádný bývalý předseda strany LIDEM na Hradě neskončí, takže rozumím tomu, že to tady musel říct. Ale to, co je podstatné, je, že tady jde o princip. Nejde o to, jestli tady v tuto chvíli vyhraje názor sociální demokracie, nebo ODS. Jde o to, že každý z nás jednou byl opozicí, možná bude koalicí, a naopak. Jenom strana LIDEM to nechce pochopit, protože je na jedno použít.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Otto Chaloupka je další s faktickou poznámkou přihlášený. Prosím. Dvě minuty.

Poslanec Otto Chaloupka: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych jenom rád tady této příležitosti využil k tomu, abych možná upozornil na to, že tady skupina lidí, z nichž některým jsem věřil a měl jsem je rád,

se tady sdružila do nějaké strany LIDEM, která nebyla do této Sněmovny zvolena. Podpořila církevní restituce, podpořila zvýšení DPH a podobné neřesti. A teď tady vidíme za co. Za změnu v zasedacím pořádku, za možnost vytvoření poslaneckého klubu. A já bych se chtěl zeptat: Bylo tam ještě něco víc? Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana poslance Michala Babáka. Ne? A pan poslanec Štětina. Tak to budou ještě poslední dvě minuty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, když jsem byl zvolen do této Sněmovny, aniž jsem s tím počítal, byl jsem zvolen za stranu Věci veřejné. Do dneška se za to nestydím, protože kdybych se za to styděl, tak samozřejmě odstoupím a v této Sněmovně prostě nebudu.

Já dost dobře nechápu, jak se zde bavíme o věci, když se udělá jeden puč, druhý puč proti této straně – a chceme založit nový klub. Já se domnívám, že jednací řád byl nějakým způsobem historicky vytvořen, a když bude docházet k takovému štěpení, samozřejmě účelovému štěpení, a nerad bych tady prostě opakoval slova kolegů, vím, že se tomu můžete usmívat, protože to prohlašujete, pochopitelně, o tom není pochyb, samozřejmě počítat umíme. Ale já to považuji za nemravnost, když někdo, nejsa zvolen, se pasuje na jakousi stranu. Lidé – ale skutečně lidé, občané, ne LIDEM –, ti se tomu usmívají pouze, a strana LIDEM se dožaduje svého poslaneckého klubu. Já skutečně žasnu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslaneckého klubu VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pan poslanec Hamáček je teď přihlášen do rozpravy a pak pan poslanec Chvojka. Všichni mají přednostní právo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dámy a pánové, pane předsedající, já se nechci vracet k těm argumentům, které tady padly, s celou řadou z nich souhlasím, ale chtěl bych upozornit ještě na jeden aspekt této věci.

Tady padalo, že se tady vytváří poslanecký klub pro stranu, která neprošla volbami. To je samozřejmě pravda. Ale současně také platí to, že se zde vytváří poslanecký klub pro stranu, která se zoufale vyhýbá jakýmkoliv volbám, protože strana LIDEM, když vznikla, měla tu možnost si o ten mandát říci v krajských volbách, ale jako jediná z těch subjektů, které se tady pohybují v Poslanecké sněmovně, své kandidáty nepostavila. Tudíž se vyhnula tomu referendu o své budoucnosti.

A já teď vážně přemýšlím, když se tady kolega Chvojka ptal na to, co je tak magické na té šestce, jestli by nebylo fér podat pozměňovací návrh a to číslo dát jedna. Protože kolega Doktor z hnutí Jihočeši měl tu odvahu a volbami prošel a relativně úspěšně. Kolegové z NS-Lev také ve volbách kandidovali a stavěli kandidáti po celé republice, a tu možnost nemají. Takže nebylo by rozumné ono magické číslo nastavit na jedna? Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Chvojka jako zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Já bych chtěl jenom krátce reagovat na projev pana Paggia, kterého mám jinak celkem rád. (Smích některých poslanců.)

První věc – ta jeho litanie na bývalé předsedy ČSSD. Tam trochu rozvínu tu myšlenku Jeronýma Tejce. On nejenom že žádný bývalý předseda LIDEM nebude prezident, ale žádný jiný bývalý předseda nebude, protože bude jediná předsedkyně paní Peake a ta vaše strana prostě skončí. Tam už pak nebude nikdo nový a další. Prostě, vy skončíte.

A druhá věc. Já považuji to, co řekl pan Paggio, za zástupný problém, to znamená, že nějakým způsobem bereme straně nebo uskupení LIDEM právo na projev. Vždyť přece tady, jak pan Paggio prostřednictvím pana předsedajícího dokázal, promluvil a promlouvá často a nikdo mu právo na projev nebere. To neznamená, že ostatních jeho sedm kolegů nemůže mluvit. Ač můžou, tak často nemluví. Ale právo na projev vám nikdo nebere. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Teď se mi přihlásil o slovo pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady poslouchal samozřejmě pozorně ta předcházející vystoupení a myslím si, že by stálo za to se vrátit k samé podstatě, abychom si tady na rovinu jasně řekli, o co se jedná. Proč je tady vlastně teď navrhována takováto zvláštní změna jednacího řádu Poslanecké sněmovny, na kterou zatím během dvaceti let existence této komory v nové republice nikdo nikdy nepřišel. Jaký má význam navrhnout, aby politická strana, která neprošla volbami, vytvořila skupinu poslanců, kteří kandidovali za úplně jinou politickou stranu, měla mít nárok na to, aby měla klub v této Poslanecké sněmovně stejně jako politické strany, které kandidovaly, překročily pětiprocentní hranici, kterou stanoví zákon a Ústava, a byly do této Poslanecké sněmovny zvoleny.

Proč je tento návrh tady vlastně nastolen? v čím zájmu je tento návrh

předkládán? Je to v zájmu přežití současné vlády. Současná vláda Petra Nečase se opírá o dvě standardní politické strany, o ODS a TOP 09, které prošly do Poslanecké sněmovny, byly zvoleny, mají mandát o voličů, a opírá se o skupinu poslanců, kteří opustili svoji stranu, za kterou byli zvoleni, potažmo opustili samozřejmě i program, za který byli do této Poslanecké sněmovny zvoleni, a podporují další přežití Nečasovy vlády. A vzhledem k tomu, že vláda má velmi těsnou většinu, ona potřebuje 101 hlas, potřebuje 101 hlas pro to, aby přehlasovala případná veta sociálně demokratického Senátu, tak vzhledem k tomu, že vláda má velmi těsnou většinu, potřebuje skupinu přeběhlíků z Věcí veřejných pro to, aby se udržela při životě až do samého konce tohoto volebního období. Jakékoli další zdůvodňování je nadbytečné, všechno ostatní je balast. Podstata je taková, že ODS a TOP 09 touto ostudnou změnou jednacího řádu platí skupině přeběhlíků z Věcí veřejných za to, že budou nadále udržovat existenci Nečasovy vlády! (Potlesk poslanců ČSSD.) Je to jakási forma politické korupce. Probíhá na půdě Poslanecké sněmovny, probíhá formou „ano, vy nám dáte hlasy, udržíte naši vládu, my vám dáme poslanecký klub a jakési zdání důstojnosti a legitimacy“. Protože co potřebuje strana LIDEM? Strana LIDEM potřebuje, aby se jí lidé nesmáli pokaždé, když se vysloví její název. Potřebují zdání legitimacy a to jim může dodat to, že budou mít poslanecký klub v této Poslanecké sněmovně, ačkoli ve volbách v roce 2010 do Poslanecké sněmovny žádná taková strana nekandidovala.

Takže já doufám, že kolegové z ODS a z TOP 09 tady jasně přiznají, proč jsou ochotni pro takovou ostudnou změnu jednacího řádu Poslanecké sněmovny hlasovat. Že to prostě nedělají z přesvědčení, že by se domnívali, že to je dobře, aby se takto změnil jednací řád, aby se tady umožnilo fragmentování a dělení poslaneckých klubů do budoucna, ale že to dělají z čistě utilitárních důvodů, prostě proto, aby Nečasova vláda měla vůbec teoretickou šanci dožít až do konce tohoto volebního období.

My sociální demokraté žádný takovýto důvod ani motivaci nemáme. Nemusíme proto tento návrh podporovat a také to neuděláme.

Druhá věc, kterou bych chtěl říci, je – prosím, kolegové a kolegyně, vzpomeňte si na své rozhovory s voliči. Vzpomeňte si na to, čemu lidé nerozumějí. Lidé nerozumějí tomu, jak je možné, že se na půdě Poslanecké sněmovny objeví najednou politické subjekty, které nikdo nevolil. Obtížně občanům vysvětlujeme, jak je možné, že když někdo opustí politickou stranu, za kterou kandidoval, nepřichází o poslanecký mandát, že ten mandát nezůstává politické straně, které lidé volili. Všichni přece víme, že se na nás občané obracejí a říkají: „Změňte to, udělejte to tak, aby poslanci nemohli přebíhat beztrestně z jedné politické strany do druhé.“ A my občanům obtížně vysvětlujeme, že je to ústavní změna, že to není tak jednoduché. Ale oni říkají: „Ale za první republiky to tak možné bylo, tak proč tu Ústavu

nezměníte takovým způsobem?“ A my jim říkáme: „Ano, po roce 1989 jsme se rozhodli jít systémem maximální individuální svobody každého jednotlivého poslance, který kandiduje, byť kandiduje v poměrném volebním systému.“ Já si myslím, že to je dobře. Ale obtížné už dnes tu současnou právní situaci občanům vysvětlujeme.

Prostě je to rána politické kultuře, jestliže někdo přebíhá z jedné politické strany do druhé. Je to rána politické kultuře, když nám tady na půdě Sněmovny vznikají nové strany, které žádný občan nevolil, které nedostaly jeden jediný hlas, jako je třeba strana LIDEM.

Ale prosím, já se ptám, proč kolegové a kolegyně z koalice ještě chcete lidi naštvat tím, co tady teď navrhuje. Proč ještě tímto přiléváte olej do ohně? Jako by nestačilo, že tady máme přeběhlíky. Jako by nestačilo, že jsou tady lidé, kteří zradili program, za který kandidovali. Vy jim ještě chcete dát možnost, aby si tady založili poslanecký klub tak jako legitimní politická strana, která prošla volbami. Tohle je nepochopitelné! Tohle je urážlivé a podle mého názoru je to i škodlivé z pohledu budoucnosti.

A to je moje poslední a třetí poznámka, kterou chci říci k tomuto projednávanému bodu. Jestliže tady schválíme toto pravidlo, jestliže se vznik klubů nebude už odvíjet od voleb, ale bude se odvíjet od prostého aritmetického počtu poslanců, pak zakládáme do našeho systému Poslanecké sněmovny a parlamentní demokracie nebezpečný prvek. Nebezpečný prvek dělení a další fragmentace politického spektra. Prostě usnadníme rozbíjení a rozkol politických klubů a politických stran, které projdou volbami. A pro každou další vládu, ať už bude levicová, nebo pravicová, to bude znamenat větší nestabilitu a větší nejistotu. Bude to znamenat větší prostor pro zákulisní tahy, pro zákulisní tlaky. Bude to znamenat větší prostor pro korupci, pro přetahování jednotlivých poslanců mezi frakcemi, protože tady bude možnost legitimně založit na půdě Poslanecké sněmovny klub u strany, kterou si někdo vymyslí, zaplatí, opublikuje inzeráty a koupí si tady poslance i s novým poslaneckým klubem. Tohle vážené kolegyně a kolegové, chcete připustit? Tohle je vaše představa budoucnosti? Toho, jak by měla vypadat Poslanecká sněmovna? Já se domnívám, že to je cesta do pekel. A po téhle cestě se sociální demokracie s vámi vydávat nebude!

Proto tento návrh podporovat nebudeme. Možná byste si řekli: „Proboha, proč to neskousnou? Je tam celá řada věcí, které omezují konečkonců do budoucna budoucí opozici.“ Možná by to pro nás bylo jednodušší něco takového udělat. Je šance, že současná pravice bude příště v opozici a pravděpodobně by nám méně komplikovala život. Ale já se ptám: Je to ta cesta, jak zlepšit fungování Poslanecké sněmovny? Ani o tom ve skutečnosti nejsem přesvědčen.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tohle všechno jsou důvody, které

mě osobně, ale i sociální demokracii vedou k tomu, že tento návrh změny jednacího řádu sociální demokracie nepodpořím. Děkuji. (Tleskají poslanci ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady mám faktické. První byl přihlášen pan poslanec Huml s faktickou, pak pan poslanec Jandák. A už tady mám zase pana poslance Paggia jako třetího. Pan poslanec Huml se přihlásil jako první. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji za slovo. Dobrý den.

Po příteli Sobotkovi se bude mluvit velmi špatně, ale já chci reagovat na kolegu Paggia. Já bych mu rád připomněl, že to byl možná i on, kdo hlasoval o mém vyloučení z klubu Věcí veřejných. Rozhodně mi to písemně sdělila vaše současná předsedkyně Karolína Peake, že jsem byl vlastně vyřazen z elitního klubu Věcí veřejných. Takže nezlobte se na mě, já nejsem přeběhlík. Já jsem odpadlík a vyobcovaný element, který si potom jenom hledal cestu a usadil se tam, kde mu program byl nejbližší. Věci veřejné do určité míry trochu vysály program sociální demokracie a já se ten program snažím jenom držet a nic víc. A dnes jsem na jedné lodi s Věcmi veřejnými. Rozdíl mezi námi dvěma je ten, že vy jste trochu přeběhli za mocí, kdežto já jsem přešel do opozice, tam kam se jediné dá odejít se ctí.

K příteli Sobotkovi musím říct jediné snad to, že ten mandát je volný a to, že je volný, je správné, protože se také občas stane, že politická strana se úplně totálně odchýlí od svého směru. Ve finále zjistíte, že jste v politické straně, která má kriminální podhoubí. A potom člověk, který se chce zachovat čestně ve vztahu ke svým voličům, nemá jinou cestou než prostě z té strany odejít. A to ještě neznamená, že ztratil důvěru svých voličů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jandák je další přihlášený fakticky do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Na chvílku jenom, pane předsedající. Děkuju, dámy a pánové.

Já jsem chtěl opravit svého předřečníka, svého předsedu. On tady mluvil o tom, že vlastně lidé (LIDEM) se opírají o TOP 09 a ODS. Já mám pocit, že naopak ODS a TOP 09 se opírají o tuto skupinku. To za prvé.

A za druhé bych si dovolil opravit pana předsedu: To není otázka politické korupce, to je otázka politické prostituce. To je další věc.

A potom bych chtěl říct: Kolegové, má to vůbec na pár dnů smysl bavit se o tomhle bodu? Děkuju. (Smích a potlesk v lavicích ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paggio fakticky taky.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Skutečně fakticky.

Já bych se podepsal pod několik posledních vět z projevu kolegy Humla. A pokud jde o všechny ty přeběhlíky, odpadlíky a stesky pana předsedy Sobotky zde u pultíku – navrhnete vázaný mandát. Zde veřejně vás vyzývám prostřednictvím předsedajícího: Navrhnete úpravu Ústavy a vázaný mandát, ať aspoň to novináři vysvětlují, ať ten systém totální podřízenosti poslanců stranickým sekretariátům vystoupí ve vší hrůznosti. Navrhnete to. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to je snad do obecné rozpravy všechno. Jenom se dívám, jestli není někdo, kdo by se do ní hlásil. Ale připadá mi, že jsme vyčerpali všechny příspěvky. Obecnou rozpravu bychom mohli snad ukončit.

Přejdeme rovnou k rozpravě podrobné. On by na to teď mohl zareagovat zpravodaj. (Nechce.) Nebude reagovat, není tu žádná závěrečná řeč. V tom případě zahájím podrobnou rozpravu. Do ní je jako první přihlášený pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Nechtěl bych zneužívat podrobnou rozpravu, nicméně paní kolegyně Klasnová mě zmínila společně s panem kolegou Markem Bendou, snad možná si myslela, že podávám pozměňovací návrh, který bude podporovat Věci veřejné. Alespoň tak jsem to pochopil. To určitě ne, paní kolegyně prostřednictvím předsedajícího. Takovou pitomost bych určitě neudělal, protože nevím, proč bych měl podporovat stranu, kterou nikdo nevolil v parlamentních volbách. Není tedy parlamentní stranou a její členská základna se s bídou vejde do dvou autobusů. Takže určitě ne.

Teď mi dovolu, abych načetl pozměňovací návrh. Bohužel nedal jsem ho v elektronické formě, takže doufám, že strpíte krátkou chvíli, kdy budu tento návrh přednášet včetně jeho odůvodnění.

Pozměňovací návrh k tisku 577. V článku jedna se na začátek vkládají nové body jedna a dva, které znějí:

1. V § 46 odst. 4 se písm. g) zrušuje. Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno g).
2. V § 50 odst. 1 se písm. x) zrušuje. Dosavadní písmena y) až z) se označují jako písmena x) až z).

Nyní bych si dovilil krátké zdůvodnění. Zákonem číslo 501/2012 Sb. byl

s účinností od 1. ledna 2013 změněn zákon číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů. Uvedenou novelou došlo mimo jiné ke změně při zpracování a schvalování rozpočtových kapitol Poslanecké sněmovny, Senátu, Kanceláře prezidenta republiky, Ústavního soudu, Nejvyššího kontrolního úřadu a Kanceláře veřejného ochránce práv, a to počínaje sestavováním státního rozpočtu již na rok 2014.

Podle zmíněné novely musí předložit správci uvedených kapitol přibližně v květnu nebo začátkem června – pokud jde o Poslaneckou sněmovnu, je správcem kapitoly podle § 117 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb. Kancelář Poslanecké sněmovny – rozpočtovému výboru Poslanecké sněmovny návrh celkových příjmů a celkových výdajů jednotlivých uvedených kapitol. Rozpočtový výbor o těchto návrzích má rozhodnout nejpozději do 20. června. Po schválení celkových příjmů a celkových výdajů rozpočtovým výborem vypracují správci zmíněných kapitol vlastní návrhy rozpočtů jednotlivých kapitol.

Návrh zpracovaný Kanceláří Poslanecké sněmovny by následně předložil vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny k projednání a schválení jednak rozpočtovému výboru a k posouzení též Stálé komisi pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny.

Tento dosud běžný postup není nutné jako nadbytečný upravovat přímo v zákoně o jednacím řádu Sněmovny. Návrh kapitoly Poslanecké sněmovny by byl poté doručen Ministerstvu financí, resp. vládě, k zapracování do návrhu zákona o státním rozpočtu předkládaného do 30. září Poslanecké sněmovně. Vzhledem ke zkrácení časového období pro vypracování a projednání návrhu rozpočtu kapitoly Poslanecké sněmovny oproti předcházejícím rokům předkládám tento pozměňovací návrh, který na tuto záležitost také reaguje.

Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže můžu požádat paní předsedkyni Němcovou do podrobné rozpravy. Prosím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se chci nejprve přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům ke sněmovnímu tisku 577, které jsou uvedeny pod číslem 4981 v elektronickém systému. To je první krok, který chci teď udělat.

A druhý, předkládám ještě jeden velmi stručně formulovaný pozměňovací návrh. Omlouvám se vám, že jej načtu až teď v průběhu druhého čtení, ale je to opravdu jedna věta. Předkládám tedy ještě tento pozměňovací návrh. Zní takto:

V čl. I se na začátek vkládá nový bod, který zní: V § 54 odst. 5 se za

větu první vkládají věty „Odůvodnění takového návrhu nesmí překročit dvě minuty. Dojde-li ke sporu, rozhodne Sněmovna.“

Chci jenom dodat pro vaši informaci, abyste věděli, jaký návrh předkládám. Jedná se o situaci, kterou důvěrně znáte, a koneckonců si ji vyzkoušíme vždycky při zahájení schůze, to znamená při schvalování programu schůze, během něhož je vždycky rozpoután takový karneval nápadů, který nemá žádného konce, a myslím si, že vzhledem k tomu, že jednací řád Poslanecké sněmovny byl koncipován s tím, že poslanci a poslankyně budou schopni odlišovat jednotlivé momenty a délku svého vystoupení přizpůsobí tomu, co se od nich žádá, tak zatím jsme nemuseli nijak jednací řád v tomto ohledu měnit. Ovšem situace podle mého názoru se vymyká naprosto zásadním způsobem, a proto chci využít toho, že jednací řád pro poslankyně a poslance ukládá lhůtu dvou minut např. pro to, aby dokázali zformulovat své stanovisko, své názory a své otázky v případě, že kladou ústní interpelaci příslušnému členu vlády. Jestliže se do dvou minut musí vejít v takové situaci, jsem přesvědčena, že se do dvou minut vejdou také v situaci, kdy budou zdůvodňovat svůj návrh změny pořadu schůze. Proto předkládám tento návrh. Samozřejmě očekávám, že jednotlivé poslanecké kluby si sednou na všechny tyto návrhy a budou se jimi zabývat. Rozhodnete sami a zodpovědně, jakým stylem a způsobem se bude dál odvíjet jednání Poslanecké sněmovny.

Znovu opakuji, je to zkušenost zejména posledního roku, která mě k tomu vede, a proto považuji tuto změnu za nezbytnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další přihlášený do podrobné je pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych jenom chtěl, jak už bylo naznačeno některými opozičními předřečníky v obecné rozpravě, navrhnout vypuštění bodů 1 až 12 původního senátního návrhu zákona. Tak jak jsem říkal v prvním čtení, pokládám za nesprávné, aby jedna komora druhé komoře upravovala její jednací řád. Pokládal jsem za velmi nešťastné, že Senát do takového řešení vyrazil a šel, a proto s ním zacházím tak, jak si zaslouží. Ano, bude použit jako nosič, ale myslím, že komory si mají své jednací řády upravovat samy.

Navrhuji vypuštění bodů 1 až 12 s tím, že samozřejmě pokud bude nějaký zájem na tom, aby se o některých bodech hlasovalo zvlášť, může tak být učiněno, ale já navrhuji vypuštění bodů 1 až 12 původního návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další je paní poslankyně Kateřina Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, skutečně se stalo to, co jsem předvíдалa. Vidím, jak pan senátor Nenutil hledal, o co jde. No jde o to, že se opravdu vypustí všechno to, co pozitivního Senát v té změně jednacího řádu Poslanecké sněmovny navrhl. Já jsem to předvíдалa, nicméně mám tam ještě jeden pozměňovací návrh svůj vlastní, který jsem předložila a k němuž se hlásím, pod číslem 5401. Je to návrh, který stručně odůvodním. Je to návrh, který se týká absencí poslanců.

My jsme tady měli nedávno zákon o platech představitelů státní moci. Tam je § 38, který je tam už od roku 1995, kde jsou jasně stanoveny sankce za nedocházku poslanců na půdu Poslanecké sněmovny, avšak není určen orgán Poslanecké sněmovny, který by se těmi sankcemi zabýval. Je tam pouze řečeno, že bude určen. Od toho roku 1995 nikdy určen nebyl. Já jsem se snažila už předtím při projednávání zákona o platech představitelů státní moci prosadit, aby tím orgánem byl mandátový a imunitní výbor, to je tedy gros mého pozměňovacího návrhu, který předkládám a ke kterému se hlásím.

Jinak vzhledem k tomu, že tady zaznělo, co tady zaznělo, nejsem si jistá, jestli tady dal někdo návrh na zamítnutí, a já tedy dám návrh na zamítnutí. Nedávám ho vůbec proto, že bych si snad nepřála, aby se novelizoval jednací řád Poslanecké sněmovny, nedávám ho proto, že bych nesouhlasila, bytostně nesouhlasila s návrhy, které sem předložila skupina senátorů, ale dávám ten návrh na zamítnutí právě proto, že se z toho jednacího řádu prostě stal pouhý nosič pro účelovou změnu jednacího řádu. Takže ještě dávám i návrh na zamítnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a požádám pana poslance Cempírka, aby přednesl své pozměňovací návrhy.

Poslanec Václav Cempírek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Heleny Langšádlové. Týká se v čl. I bodu 11, který navrhuje zrušit.

Nebudu to komentovat, jenom snad stručně. Přijetí navrhované úpravy se týká přerušení návrhu státního rozpočtu ve třetím čtení. Tím bychom se dostali do vážných problémů, kdy vlastně návrh státního rozpočtu by nebyl účinný od 1. ledna následujícího roku, pro který je předkládán. Tento pozměňovací návrh je uveden pod číslem 2562 v elektronické podobě, každý se s tím může seznámit, ale jak jsem již předdeslal, i mí předřečníci – pan poslanec Benda, tento bod také vylučoval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a požádal bych pana poslance Paggia do podrobné rozpravy.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovolím přednést pozměňovací návrh, protože nebyl rozdán na stoly, tak se omlouvám, chvíli vás zdržím a dovolím si ho přečíst.

K čl. I – je to tedy pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 577 – k čl. I před novelizační bod 1 se vkládá nový novelizační bod, který zní: 1. V § 77 odst. 2 věta druhé se slovo „deseti“ nahrazuje slovem „šesti“ a věta třetí se zrušuje. Dosavadní novelizační body 1 až 12 se označují jako novelizační body 2 až 13.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Václav Mencl je teď v této chvíli poslední, koho mám přihlášeného do podrobné rozpravy, takže ho poprosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Dovolte, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4946. Je velmi jednoduchý, týká se změny názvu volebního výboru na výbor mediální. Činím tak v zastoupení výboru, protože náš výbor na to má usnesení a důvod je velmi praktický. Protože je zde volební komise a volební výbor, tak dochází k různým zmatkům v adresátech a my se skutečně zabýváme mediální problematikou v plné šíři, a nikoli už pouze tím, k čemu kdysi byl zřízen volební výbor. Takže dovoluji, abych vás požádal o souhlas za volební výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a to by bylo poslední vystoupení. Ještě paní poslankyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Jenom ve stručnosti musím říct, jak jsem tady mluvila o tom, že jednacím řádem Senátu měl za účel splnění legislativního procesu, tak tady přesně vidíte, co se může stát s návrhem zákona, který předkládá úplně jiné věci. Myslím si, že teď by se velmi hodila právě ta možnost, aby mohl navrhovatel vzít zpět svůj návrh a vzít ho zpět i ve třetím čtení.

Nicméně já bych ráda teď jenom upozornila ještě na jednu věc. Těch pozměňovacích návrhů se tady načetla celá řada. Já se k tomu pochopitelně budu vyjadřovat ve třetích čteních, aby i pro poslance, kteří by si snad náhodou nevšimli nebo chtěli dělat, že si nevšimli, co v těch pozměňovacích návrzích je, tak aby přesně věděli, o čem hlasují. A teď abychom věděli, co bylo navrženo, tak bylo navrženo to, aby klub LIDEM měl i příspěvek finanční, tedy zrušuje se ta věta. Takže aby bylo úplně zcela patrné, o čem potom budeme hlasovat. To jenom pro upřesnění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A to bylo zřejmě to po-

slední, co zaznělo. Kdopak se nám to hlásí? Paní poslankyně Orgoníková se hlásí ještě do podrobné rozpravy. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zaslechla jsem zde zcela oprávněnou připomínku pana předsedy Mencla, jak se má jmenovat volební výbor, že by to měl být výbor mediální. Já bych byla velmi ráda, kdyby se výbor petiční jmenoval tak, jak se původně jmenoval, a to výbor petiční, pro lidská práva a národnosti. Ta náplň odpovídá, lidská práva řešíme a národnosti také, takže se domnívám, že by bylo vhodné, kdyby došlo i k této změně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. To byl asi poslední návrh. Ještě pan poslanec Skokan? Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Já mám ještě jeden praktický návrh. Jak se ukázalo, tak v první řadě jde o peníze a ve druhé o funkce. Já doporučuji těm stranám, které pro to budou hlasovat, především tedy TOP 09, event. Starostům a ODS, aby se rozdělily na kluby po šesti. Já doufám, že státní rozpočet potom těch několik desítek jejich klubů, předsedů, místopředsedů a dalších prebendíček utáhne. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď jsem ještě viděl hlásit se o slovo pana senátora Nenutila. Takže pane senátore, prosím.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, snad jenom jedna faktická. V době vzniku tohoto návrhu senátního zákona nejméně dvě politické strany, jež jsou zastoupeny v Poslanecké sněmovně, neexistovaly. Proto tedy s politováním mohu konstatovat a vyjádřit politování nad tím, že využitím dle mého soudu seriózního návrhu zákona si řešíte vnitřní problémy vaší komory. To mně nepřipadá důstojné projednávání návrhu zákona, ale je to vaše právo.

Jediná konkrétní výtka, která tady zazněla k původnímu návrhu, bylo údajné omezení práva opozice vést debatu. Tady bych chtěl říci, že před záměrem předkladatele, vlastně teď Senátu, byl prostor pro ujasnění si dopadu a vzájemných vazeb schválených pozměňovacích návrhů ve druhém čtení. Tolik moje poznámky.

Dovolil bych si vás, paní poslankyně a páni poslanci, na návrh zpravodaje požádat o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením k projednávání tohoto návrhu senátního zákona na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zazněl tedy návrh na zkrácení

lhůty ještě v podrobné rozpravě, který byl asi poslední, který v podrobné rozpravě zazněl. Končím podrobnou rozpravu.

Teď mohu udělit slovo zpravodaji, pokud by měl zájem vystoupit, ale není tomu tak. V tom případě se jenom zeptám zpravodaje, o čem bychom měli hlasovat. Jestli to správně chápu, tak o návrhu na zkrácení lhůty k projednávání pro třetí čtení.

Poslanec Jan Chvojka: Přesně tak. Měli bychom hlasovat o zkrácení lhůty na 48 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Je to tedy to jediné, co bylo navrženo v podrobné rozpravě. Já zagonguji a ještě vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Budeme hlasovat. Snad už jsou všichni na místech a jsou všichni přihlášení.

Nechávám hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 33. Přihlášeno je 162, pro 83, proti 67. Návrh na zkrácení lhůty k projednávání byl přijat.

Tím můžeme zřejmě skončit projednávání tohoto bodu. Zároveň bych předal řízení panu místopředsedovi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážená vládo, kolegyně a kolegové, hezký podvečer. Budeme pokračovat bodem

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 887/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Dříve než se pan ministr ujme slova, požádal bych vás, abychom ztišili hladinu hluku v sále, abychom dobře rozuměli tomu, co nám pan ministr sdělí. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon o ochraně veřejného zdraví. Doufám, že

to bude návrh méně politicky kontroverzní než předchozí projednávání.

Cílem navrhované právní úpravy je promítnutí požadavků práva Evropské unie do českého právního řádu, a to jednak adaptací předmětného zákona na nařízení Evropské unie, a dále se jedná o transpozici některých evropských směrnic. Její charakter je spíše technický. Dovoluji si konstatovat, že tento návrh obsahuje jedinou netranspoziční záležitost, a to změnu v § 23 odst. 4, kde se zavádí možnost pro nevidomé spoluobčany používat asistenční psy ve stravovacích zařízeních. Je to opatření, které jsme již analogicky schvalovali v zákoně o zdravotních službách. Vše další je čistě transpoziční záležitost.

Transponuje se tedy nařízení Evropské unie o kosmetických přípravcích. Odstraňuje se tím duplicitní národní úprava a tam, kde to citované nařízení Evropské unie připouští, se upravuje značení na obalech kosmetických přípravků.

Dále se pokračuje vypuštěním některých duplicitních ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví v adaptaci potravinového práva, a to nařízení EU o potravinovém právu a nařízení EU o hygieně potravin. Na základě nařízení o úředních kontrolách v oblasti potravinového práva se do citovaného zákona doplňuje povinnost provozovatelů potravinářských podniků a výrobců a dovozců předmětů určených pro styk s potravinami hradit náklady dodatečného zdravotního dozoru. Výše náhrady se navrhuje prostřednictvím vám rovněž pro informaci předložené vyhlášky stanovit paušální částkou 500 Kč, a to ve shodě s obdobnou právní úpravou, obsaženou v zákoně o potravinách a jeho prováděcím právním předpise.

Pokud jde o transpozici směrnic EU do zákona o ochraně veřejného zdraví, transponují se následující směrnice: Směrnice o prevenci poranění ostrými předměty v nemocnicích a dalších zdravotnických zařízeních, která byla uzavřena mezi Evropským sdružením nemocničních a zdravotnických zaměstnavatelů, což je odborová organizace zastupující zaměstnavatele, a Evropskou federací veřejných služeb. Zavedením této úpravy se sleduje zvýšení prevence vzniku infekčních onemocnění v důsledku profesních poranění. Dále se transponuje směrnice o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí biologickým činitelům. Transponuje se směrnice o řízení jakosti vod ke koupání, kde se místo dosud používaného oznámení ohledně koupání, které zní „varování před koupáním“, bude používat „varování před koupáním“ nebo „zákaz koupání“. Dále se upřesňuje text zákona upravující informační povinnost krajské hygienické stanice směrem k veřejnosti o jakosti vody ke koupání. Čtvrtá směrnice, která se transponuje, je směrnice o jakosti vody určené pro lidskou spotřebu, kde se doplňují možnosti použít jiné metody laboratorní kontroly kvality vody, zpřesňuje se termín „další látky nebo součástí

pitné vody“ a stanoví se náležitosti žádosti o časově omezeném povolení užití vody, která nesplňuje požadavky na jakost vody v některém z ukazatelů s mezní hodnotou. Doplňuje se povinnost provozovatelů vodovodů zajistit zásobování pitnou vodou, kde jsou osoby omezeny nebo vyloučeny ze zásobování vodou s dočasně povolenými mírnějšími hygienickými limity.

Na úseku výkonu státní správy se upřesňují kompetence Ministerstva zdravotnictví a krajských hygienických stanic.

Pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, s ohledem na to, že je návrh implementační novelou zákona o ochraně veřejného zdraví, kterou je Česká republika zavázána provést, obracím se na vás s žádostí o propuštění návrhu zákona do dalšího čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou pro první čtení je paní kolegyně Soňa Marková. Prosím, aby se ujala slova. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych po slovech pana ministra jednomu krátce zopakovala, o čem vlastně vládní návrh zákona o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů je.

Jak už bylo řečeno panem ministrem, jedná se o čistě transpoziční novelu. To znamená, že se sladují národní předpisy s předpisy Evropské unie, a to v oblasti ochrany veřejného zdraví. Tento návrh zákona také deklaruje snahu zlepšit výkon státní správy na úseku právě ochrany veřejného zdraví.

Jak už bylo řečeno, jde konkrétně o implementaci nařízení Evropského parlamentu a Rady, a to v oblasti kosmetických přípravků. Je to také nařízení o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami, o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat. Tady se doplňuje povinnost provozovatele potravinářského podniku hradit náklady dodatečného státního zdravotního dozoru. Měli by asi zbystřit ti, kteří tady zastupují oblast zemědělství. Dále o prevenci poranění ostrými a kontaminovanými předměty v nemocnicích a ostatních zdravotnických zařízeních, o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí biologických činitelů při práci a o řízení jakosti vod ke koupání a o jakosti vody určené pro lidskou spotřebu.

Já bych tady jenom upozornila na některé věci, to je předpokládaný hospodářský a finanční dopad těchto návrhů směrnic. Především se nově

zavádí hrazení nákladů v případě dodatečného státního zdravotního dozoru provozovatelem potravinářského provozu. Dále, hlášení úrazů způsobených ostrými předměty se pravděpodobně promítne do administrativních nákladů poskytovatelů zdravotní péče nebo zdravotních služeb. A důležitý je také finanční dopad na rozpočet krajských hygienických stanic, to znamená na státní rozpočet, ve výši asi 2 mil. Kč za instalaci informačních tabulí na koupacích místech bez provozovatele. Zároveň se však ale očekává až poloviční úspora nákladů, protože se bude sledovat méně ukazatelů jakosti vody, než je tomu doposud, myslí se voda ke koupání, a bude se redukovat i četnost těchto sledování. Otázka je, a myslím si, že je třeba posoudit, jestli to nebude znamenat menší ochranu občanů právě v oblasti veřejného zdraví.

Závěrem. Souhlasím s tím, aby zákon byl propuštěn do dalšího čtení, ale chtěla bych upozornit na jednu věc, to je to, že se stávalo v minulosti, že čistě transpoziční novely byly využívány jako nosič pro různé další, ne úplně zcela související pozměňovací návrhy nebo popřípadě nějaké nápady jednotlivců tady v Poslanecké sněmovně, popřípadě i ministerstva. Takže bych byla ráda, kdyby tato novela zůstala skutečně čistě transpoziční a nebyla zneužita, tak jak tomu bylo někdy v minulosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. K tomuto návrhu otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Pan kolega Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, já nezpochybňuji, že by mělo jít o transpoziční novelu. Ani dokonce nezpochybňuji to, že by měla zůstat tak, jak je, jak doporučuje zpravodajka. Že by se neměla stát nosičem pro různá zvěrstva. Nicméně to, o čem hovořil jak pan ministr, tak paní zpravodajka, že se novela týká i potravinářských provozů, zemědělců a že by měla přinášet nějaké dodatečné náklady, dodatečné, byť nutné a potřebné kontroly, tak bych rád, aby návrh projednal nejen výbor pro zdravotnictví, ale prosím vás, abyste podpořili i můj požadavek na to, aby projednal tuto novelu i zemědělský výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Žádné oficiální přihlášky neregistruji. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Zeptám se pana ministra a paní zpravodajky, jestli si přeji závěrečná slova. Nikoli. Proto se můžeme nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výbo-

ru pro zdravotnictví. Mohu tedy akceptovat návrh pana kolegy Kováčíka k projednání v zemědělském výboru?

Poslanec Pavel Kováčik: Aby bylo úplně jasno, navrhuji tedy, aby byl návrh zákona přikázán i zemědělskému výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Můžeme nyní přistoupit k hlasování o těchto návrzích. První budeme hlasovat návrh na přikázání výboru pro zdravotnictví. Kdo souhlasí s tímto návrhem? – Ještě pardon, ještě tady mám jednu přihlášku, faktickou poznámku, kolega Koskuba. Ne. Dobře.

Takže přikázání výboru pro zdravotnictví. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 34, přihlášeno 164, pro 130, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Teď budeme hlasovat o návrhu kolegy Kováčíka na přikázání k projednání zemědělskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby byl návrh přikázán k projednání zemědělskému výboru, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 35, přihlášeno 167, pro 113, proti 17. Tento návrh byl přijat. Tím končíme projednávání tohoto bodu

Nyní přistoupíme k projednávání bodů z bloku druhého čtení. Bude následovat bod, kterým je

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji si předložit, podruhé již, tento návrh novely zákona o odpadech a souvisejících zákonů. Vyplývá z materiálu, který nazýváme ekoauditem, tedy materiálem, kterým se snažíme napříč legislativou v oblasti životního prostředí zmenšit administrativní a často byrokratickou zátěž nejen podnikatelů, ale i občanů v České republice. Navrhovaná opatření by měla prospět zejména malým a středním podnikatelům. Je jich celá řada, ať už zrušení povinnosti původců odpadů zpracovávat plán odpadového hospodářství, omezení počtu původců atd. atd.

Myslím si, že už v prvním čtení tady byla podrobná rozprava, kde byly ty body zmíněny. Tedy dovoluji si pouze takto krátce uvést tento bod. A dovoluji si upozornit, že v rámci podrobné rozpravy bych rád načetl jeden pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Poprosím zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Tomáše Úlehlu, aby se ujal slova.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, jak již tady zaznělo, podrobnějším zdůvodněním jsme se zabývali při prvním čtení této úpravy legislativní normy. Mou povinností pouze bude sdělit, že jak hospodářský výbor, tak výbor pro životní prostředí se zabývaly na prosincovém a lednovém zasedání předloženým materiálem za reprezentativní účasti Ministerstva životního prostředí a dalších úředníků a dospěli jsme k závěrům, které jsou již zohledněny v materiálu, který ještě dnes bude doplněn především z technicko-právního hlediska některými pozměňovacími návrhy. Předpokládám, že pan ministr si většinu z nich tady načte sám. A jak jsem měl avizováno, jsou přihlášeny i další kolegyně a kolegové, kteří tak učiní. Já sám jsem byl požádán o dva pozměňovací návrhy, ale dám samozřejmě přednost panu ministrovi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě požádám pana zpravodaje hospodářského výboru pana kolegu Josefa Nekla, aby se ujal slova.

Poslanec Josef Nekl: Dobré odpoledne, pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové. Návrh tohoto zákona projednal na svých jednáních i hospodářský výbor naší Sněmovny a usnesl se na své 38. schůzi ze dne 16. ledna takto: Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk číslo 730 ve znění vládního návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Vyslechli jsme úvodní informace pana ministra a zpravodajů a můžeme k tomuto bodu vyhlásit obecnou rozpravu. Jako první je do obecné rozpravy přihlášena paní kolegyně Konečná. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás snad jenom krátce zdržela na novelizaci zákona o odpadech, která měla být jakousi evropskou novelizací, velmi jednoduchou. Takto jsme to všichni brali a já se přiznám, že teď nevím, jak to vzít, protože s největší pravděpodobností je to naše poslední novelizace zákona o odpadech vzhledem k tomu, že z novelizovaného legislativního plánu vlády vypadl velký nový návrh zákona o odpadech, na který se tady všichni těšíme. Myslím si, že i odborná veřejnost i laická veřejnost i my poslanci víme, že je třeba zákon znovelizovat. Sliboval nám ho ministr Bursík, slibovali nám ho všichni ministři poté. Doufala jsem, když to bylo celou dobu v legislativním plánu vlády, že se ho snad dočkáme s panem ministrem Chalupou. Bohužel, když jsem viděla poslední aktualizovaný plán legislativní, tak z toho to opravdu znovu vypadlo. To znamená, že v roce 2014 se shodneme na tom, že nemá smysl nic dělat, protože budou volby a už bychom legislativní proces nestihli dokončit. A já musím s politováním říct, že mě to velmi mrzí.

Takže tady máme novelu, která se sice tváří, že je velmi jednoduchá, ale bohužel je poslední. Možná bylo fér si to říct předtím, protože by jistě v zákoně o odpadech bylo možno upravit spoustu dalších věcí. Ona totiž z toho, jak je navržen v meziresortním připomínkovém řízení, nevypadla jenom novela zákona o odpadech, ale také o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, o vozidlech s ukončenou životností, vážný problém, který potřebujeme řešit, zákon o pneumatikách, atd. Prostě celá řada dalších zákonů, na které myslím čekáme. Naše legislativa je potřebuje a mohly by řešit spoustu problémů, které řešit neumíme, a to ani touto novelou.

Přesto nebudu zpochybňovat, že chápu předložení ministrem, protože nám hrozí infringement. Opět bych se mohla ptát, kolik dalších infringementů nám hrozí v roce 2014, protože se trochu bojím, že tím, jak jsme si vyřadili téměř celou legislativu životního prostředí na tento rok z legislativního plánu vlády, tak nám tady bude pan ministr donášet pokud možno v § 90 různé malé novely a bude to odůvodňovat infringementy. Já bych chtěla jen upozornit na to, že sice je to možná hezká praxe, ona možná občas i vyjde, ale měli bychom se jí vyvarovat, protože si myslím, že tyhle věci si zaslouží být projednávány řádným způsobem.

Mohla bych tady dál citovat x interpelací, které mi pan ministr psal ohledně zákona o odpadech, kdy mi psal, že všechno je v přípravě,

všechno je v běhu a všechno se bude upravovat. Nicméně nestalo se tak. A nestalo se tak bohužel ani v § 37e, který prošel výborem pro životní prostředí, a týká se to těch známých poplatků, které platíme při registraci vozidla u starých vozidel tak, jak jsme je před čtyřmi lety do zákona dali. Já si myslím, že tak jak je to napsáno dneska, jak to bylo schváleno ministerstvem, je to prostě špatně v tom zákoně a způsobí nám to ještě víc komplikací, než už dnes tím § 37e máme.

Jedná se především o to, že se tam využívá opět pojmu přeregistrace. Dokonce dvakrát. Ale česká právní úprava ho prostě nezná a v praxi to může znamenat pro úředníky odboru dopravy zbytečnou komplikaci. Nechápu, proč tento pozměňovací návrh je navržen takto, právě proto, že vím, že Ministerstvo životního prostředí má již téměř dva roky připravenou a se zainteresovanými subjekty projednanou a odsouhlasenou úpravu, novou úpravu § 37e, která je mimo jiné i ve věcném záměru zákona o vozidlech s ukončenou životností, který jsme si tedy teď řekli, že se ho asi nedočkáme, a objevila se také v rámci studie, kterou si ministerstvo k autovrakům nechalo na přelomu loňského roku zpracovat, tedy předloňského dnes už. Já si prostě myslím, že tak jak je dneska napsaný § 37e, je chybný, a prosila bych pana ministra, aby minimálně předtím ve třetím čtení nám vysvětlil, protože si myslím, že to bude důležité pro hlasování, jak se popere u § 37e především s otázkou retroaktivity. Protože § 37e nám vlastně říká, že lidé, a já nezpochybňuji, že se s tím kšeftuje, kteří mají průkaz zdravotně postiženého, nemusejí za první registraci vozidla platit. Je jistě správné, že chceme to, aby jeden zdravotně postižený měl na sebe napsáno x aut za rok, nějakým způsobem změnit. Na druhou stranu si myslím, že tady dochází podle toho, jak je to napsáno, k obrovské retroaktivitě, protože není jisté, jakým způsobem s tím bude dále nakládáno. To znamená, zda pokud tato novela vstoupí v platnost, tak poté každý další, u jehož auta se poplatek neplatil, bude muset poplatek zaplatit. To bychom si měli zcela jasně vydefinovat, protože tam k té retroaktivitě opravdu bude docházet, protože on to auto například koupil od tří předchozích majitelů, kteří už platit poplatek neměli, a naráz, když ho bude chtít prodat, bude muset poplatek zaplatit. A zároveň se to bude týkat, nebo se to bude týkat jen převodů do účinnosti této novely. Pokud to takto bude, tak se opravdu bojím, že to zas už tak moc nemá smysl, protože většina těch věcí již byla udělána.

Takže bych poprosila, načtu to v podrobné rozpravě jako jeden ze dvou pozměňujících návrhů, abychom ten § 37e prozatím vyjmuli z projednávání, protože opravdu si myslím, že přinese více komplikací než užitku, a spíše se možná zaměřili – a tady bych chtěla pana ministra poprosit – na to, abychom zákony, na které čekáme, ať už je to zákon o odpadech, nebo ty další, které jsem tady jmenovala, abychom je uměli předložit a snad tam i

§ 37e upravit správně. Myslím si, že by to vyřešilo spoustu komplikací a problémů, které máme.

Můj druhý pozměňující návrh, protože je budu načítat zde od pultu, tak jenom upozorním, je projednán s ministerstvem a týká se účinnosti této novely, protože vzhledem k tomu, že máme účinnost už z výboru od 1. dubna, protože tento zákon měl být projednán ještě v prosinci a nestihli jsme to, tak budeme navrhopvat účinnost od 1. září, což si myslím, že je zcela v pořádku. Protože myslím, že bychom se všichni neradi dočkali toho, aby-chom tady potom složitě přes Senát či přes cokoliv jiného měnili účinnost zákona tak, jak je tam dnes nastavena.

Takže to jsem jenom chtěla k té zásadní věci, kterou v tom mám. Já si prostě myslím, že bychom si s tím neměli dále hrát. Nehledě na to, a to možná nezajímá úplně všechny mé kolegy, ale bezpochyby se tady najdou majitelé veteránů jako aut, kteří dodneška nejsou upraveni a opět nejsou upraveni ani v této novele zákona o odpadech, ale ani v novele zákona o pozemních komunikacích, který tady budeme projednávat za chvíli. Takže je spousta nevyjasněných věcí, spousta věcí, o kterých víme, které se neřeší, protože řešíme to, že velmi rychle potřebujeme schvalovat novely pouze pro infringementy, ale pak se nám tam nějakou oklikou dostávají i věci, nad kterými bychom myslím měli vést odbornou debatu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Již nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Hlásí se ještě někdo z místa? Pan kolega Mencl, prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Já bych chtěl v obecné rozpravě zdůvodnit návrh, který podám v rozpravě podrobné, a týká se využití výnosů poplatku za registraci použitých vozidel také pro tzv. Novou zelenou úsporám. Jistě si mnozí vzpomínáte, že bilanci Zelené úsporám, a tedy zateplování rodinných domů a bytových domů, velmi napomohla změna, kterou jsme zde udělali před dvěma lety, a to jest, že nevyužité prostředky z tohoto fondu je možné také využívat pro Zelenou úsporám. Vzhledem k tomu, že Zelená úsporám končí a bude zde nový program Nová zelená úsporám, tak bych chtěl podat totožný návrh, aby bylo možné z tohoto fondu také čerpat prostředky pro Novou zelenou úsporám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká přihláška z místa do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, proto obecnou rozpravu končím, a protože nezazněl žádný návrh, zahájíme rozpravu podrobnou. Do podrobné rozpravy mám jednu písemnou přihlášku, a sice paní poslankyně Zdeňky Horníkové. Té bych dal slovo jako první a potom bude následovat paní kolegyně Konečná a kolega Sivera. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu podanému k tisku 730, novela zákona o odpadech. Tato novela se týká bodu č. 13. Jedná se o nápravu nesprávné transpozice 2000/53 o vozidlech s ukončenou životností. Evropská komise již v tomto smyslu zahájila řízení proti České republice pro nesprávnou transpozici výše uvedeného ustanovení směrnice. Jedná se o novelu § 13 a já jsem tuto novelu a tento návrh podala i do naší elektronické podatelny, je tento návrh uveden pod číslem 5452 a zároveň ho předávám panu zpravodaji a panu předsedajícímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane ministře, vy jste chtěl vystoupit teď s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Já jsem chtěl také přednést pozměňovací návrh k tomuto návrhu zákona. Je pod sněmovním dokumentem č. 5449 a týká se § 37e. On to tady trochu zmínil pan poslanec Mencl. Můj návrh spočívá trochu v něčem jiném, nicméně týká se stejné záležitosti.

Já jsem 15. června 2011 na tomto místě před Poslaneckou sněmovnou slíbil, že prostředky, které máme z tzv. příjmů z autovraků, budeme dočasně používat na Zelenou úsporám, a učinil jsem veřejné prohlášení, že to je opatření jednorázové a dočasné. Pouze pro řešení situace, která tehdy v Zelené úsporám byla. Jistě si pamatujete, že v dubnu roku 2011 jsme identifikovali deficit Zelené úsporám ve výši osm miliard korun a pokusili jsme se úspěšně situaci vyřešit. To samé jsem přislíbil v Senátu.

S ohledem na to, že bych rád naplnil tento slib, pak podávám tento pozměňující návrh, který fakticky znamená, že se od 1. ledna 2015 vrací ten model do původního stavu tak, jak byl před tímto jednorázovým opatřením, a opět je vázán na použití v oblasti likvidace autovraků tak, jak jsem zmínil ve svém vystoupení, a tímto se snažím naplnit svůj veřejný závazek před touto Sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále je přihlášena paní kolegyně Kateřina Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Já se, kolegyně a kolegové, moc omlouvám, doufám, že už se mi to nikdy nestane, že můj návrh nenajdete v písemné podobě na mém webu nebo na webu, který značí projednávání tohoto zákona, ale opravdu jsou to dva velmi krátké pozměňující návrhy, které zde načtu.

A to v 1.5 ve třetím odstavci, to znamená v § 37e se za odstavec 2

vkládá nový odstavec 3, který zní: „Poplatek se platí též při přeregistraci použitého vozidla následujícího po registraci nebo přeregistraci, při kterých byl žadatel od poplatku osvobozen podle odst. 2.“ Tak tyto dvě věty zrušit, to znamená, je to k usnesení výboru pro životní prostředí, to znamená, nechat § 37e v původní podobě, tak jak ho máme dnes v zákoně známý.

Ten druhý pozměňující návrh se opět týká usnesení výboru pro životní prostředí a jedná se o účinnost, o které jsem mluvila. V čl. 4 zní: „Tento zákon nabývá účinnosti dne 1. září 2013.“ A dále se pokračuje, tak jak je v usnesení výboru. To znamená ne 1. dubna, ale 1. září 2013. A stejně tak se to bude nadále vztahovat k pozměňovacím návrhům pana ministra, případně pana kolegy Mencla, které přednesou.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zatím posledním přihlášeným je pan kolega Sivera. Prosím.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který byl načten jako sněmovní dokument 5454. Je to velice jednoduchý pozměňovací návrh, který posunuje lhůtu pro uzavření smlouvy o financování předání elektroodpadu ze solárních panelů o půl roku. Ten mezitím by se měl právě využít na to, aby se dořešily legislativní nejasnosti, které tam ještě v této chvíli jsou, a utvořil se prostor pro diskusi tak, aby to bylo optimální pro všechny zúčastněné strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane zpravodaji, vy chcete vystoupit v rozpravě nebo se závěrečným slovem? V rozpravě. Prosím. (V sále je obrovský hluk a neklid.)

Poslanec Tomáš Úlehla: Děkuji, pane předsedající. Jak jsem avizoval hned v obecné rozpravě, chtěl bych také načíst dva pozměňovací návrhy.

Jeden je technického charakteru, protože se nám objevila dvě písmenka i) u § 76, takže se vkládá nový bod 75a, který zní: „75a. V § 76 odst. 1 se písmeno i), které zní: „může podat Ministerstvu vnitra písemnou nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup žádost o poskytnutí údajů z evidence občanských průkazů a evidence obyvatel vedených podle zvláštních právních předpisů, 45a, v rozsahu nezbytně nutném pro ověření údajů v evidenci osob vedené podle § 18 odst. 3 provozovatelem zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů; Ministerstvo vnitra poskytne údaje vždy způsobem umožňujícím dálkový přístup, požádá-li o to inspekce,“ – tento bod se zrušuje.

Samozřejmě materiál potom poskytnu ještě stenografickému záznamu, aby to bylo přesně zapsáno.

A druhý pozměňovací návrh zní: „Za bod 41 se vkládá nový bod, který zní: „V § 37g se na konci písm. k) čárka nahrazuje tečkou a dosavadní písm. l) se zrušuje.“

A druhá záležitost. Za dosavadní bod 45 se vkládají nové body, které znějí: „V § 37p odst. 1 první věty se slova „uvedené na trh po dni 1. ledna 2013“ zrušují. V § 37p se odst. 2 a 3 zrušují. Dosavadní odst. 4 se označuje jako odst. 2. A v § 37p se v dosavadním odst. 4 slova „dále bližší podmínky financování podle odst. 2 včetně způsobu výpočtu minimálně výše příspěvku a dále rozsah a obsah zprávy podle odst. 3“ zrušují.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. To byla zatím poslední přihláška do podrobné rozpravy. Ještě pan kolega Mencl. Prosím, pane poslane.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, abych načetl avizovaný pozměňovací návrh.

1. § 37e odst. 6 zní: „Poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí a použijí se na podporu opatření souvisejících s ochranou a zlepšováním životního prostředí, opatření financovaných v rámci programu Nová zelená úsporám a zejména na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků a jejich částí. Vybrané poplatky převádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce ode dne jejich vybrání Státnímu fondu životního prostředí České republiky.“

2. Článek 4 zní: „Článek 4. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2013 s výjimkou čl. 1 § 38a, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, a čl. 1 bodu 2349 až 58 a 92, které nabývají účinnosti dnem 1. října 2014.“

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, proto podrobnou rozpravu končím. Ptám se pana zpravodaje, pana ministra, jestli si přeje závěrečná slova. Pan zpravodaj ano. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Tomáš Úlehla: Já již budu velmi stručný. Jenom abychom to shrnuli, tak bych chtěl říct, že byly podány pozměňovací návrhy v pořadí paní kolegyně Horníková, pan ministr Chalupa, následně pan kolega Sivera, dále potom paní kolegyně Konečná, potom jsem podal dva pozměňovací návrhy já a v závěru vystoupil pan kolega Mencl. Pevně věřím, že veškeré tyto materiály budou zapracovány tak, abychom moh-

li schválit ve třetím čtení efektivní materiál, který jednak minimalizuje administrativní zátěž těch, kterých se zákon dotýká, a také abychom vyhověli opatřením a jakési kuratele evropské legislativy.

Děkuji a přimlouvám se za to, abychom po propuštění do třetího čtení potom i ve třetím čtení tento zákon odsouhlasili.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Protože žádné další návrhy nepadly, můžeme zkonstatovat, že končíme druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí pan Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji abych poděkoval rozpočtovému výboru za projednání tohoto návrhu zákona a za doporučení k jeho schválení. Přiznám se, že děkuji s jistým pohnutím, protože to je celkem výjimečná chvíle. Toto je okamžik, kdy praská jeden z dalších údů feudálního zkonstatělého diskriminačního přístupu vůči pohlaví, kdy do dnešního dne do okamžiku schválení tohoto zákona diskriminované ženy platily nižší pojistné než muži. Tímto zákonem se vyrovnáme s touto nepřijatelnou diskriminací. Duha rovnoprávnosti rozklene se nad námi, ženy shodí své diskriminační jho a budou moci platit stejně vysoké pojistné jako muži. Buďme na to pyšní. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Drobil.

Poslanec Pavel Drobil: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru, a zároveň se omlouvám, že nebudu tak epický jako pan ministr.

Rozpočtový výbor projednal tento návrh zákona na své schůzi dne 3. října 2012. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a

penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie, schválil ve znění dvou pozměňovacích návrhů. Tyto vám byly rozdány a jsou součástí sněmovního tisku 735/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím ještě zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Svojáka, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Hezký večer, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Dovolte abych přednesl usnesení č. 91 z 19. schůze výboru pro zdravotnictví konané dne 26. října 2012.

Výbor pro zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie, sněmovní tisk 735.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. A můžeme k tomuto bodu otevřít obecnou rozpravu. Neregistruji žádnou oficiální přihlášku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy z místa? Nikoho nevidím, proto obecnou rozpravu končím.

Protože žádné návrhy nepadly, můžeme přistoupit k podrobné rozpravě. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Z místa nikoho nevidím, proto končím podrobnou rozpravu.

Přejete si, pane ministře a pane zpravodaji, závěrečná slova? Prosím.

Poslanec Pavel Drobil: Ne. Já se omlouvám, já pouze v podrobné rozpravě musím –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Bohužel. Bohužel vaše reakce byla možná příliš pomalá, takže já už jsem podrobnou rozpravu skončil. Pokud trváte na svém vystoupení, musel by nám někdo pomoci. Prosím, pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Mně říkají, že má vystoupit Mlsna. (Reakce na to, že ke stolku přichází ministr Mlsna.) Já si ale myslím, že i když jsem teď pochyboval o tom, zda vystupuje Mlsna, nebo já, otevřel jsem rozpravu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže jsme se vrátili do podrobné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Drobil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Drobil: Já se omlouvám za to malé zdržení. V podrobné rozpravě mi dovolte, abych načel dva pozměňující návrhy, které přišly z rozpočtového výboru.

V bodě 1 v části třetí článku 5 Změna zákona o penzijním připojištění se stálým příspěvkem se navrhuje doplnit novelizační bod 3, který zní: V § 43c odst. 6 písm. a) se slova „písm. i) a j)“ nahrazují slovy „písm. j) a k)“. A v písm. b) se slova „a u“ nahrazují slovy „a v“.

V části čtvrté článku 7 (Účinnost) se slova „21. prosince 2012“ nahrazují slovy „jeho vyhlášením“. To je ta nejdůležitější změna.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak. Děkuji. Abych se neukvapil podruhé. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Skutečně nikoho nevidím, takže končím podrobnou rozpravu. A protože žádné další návrhy nepadly, končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr dopravy pan Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Ve stručnosti bych řekl jenom to, o čem novela vlastně je, a pak se zmíním o tom, jaké bylo projednávání v hospodářském výboru. I když to možná nechám na panu zpravodajovi.

V zásadě, jak už to u nás bývá zvykem, je to implementační novela, ke které si ještě iniciativně přidáváme vlastní věci, takže nemůžu říct, že to je pouze prostá implementace předpisů Evropské unie.

V implementační části reagujeme na nařízení Evropské unie o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě, zejména stanovením sankcí za porušení povinností, které ukládá toto nařízení. Dále tento návrh novely obsahuje dokončení transpozice směrnice o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě. Jedná se o vztahení určitých ustanovení směrnice na některé dopravce-podnikatele, pokud sami řídí velké vozidlo nebo vykonávají činnosti s řízením související.

Ovšem tou podstatnou částí, která není pouhou transpozicí, je část, kte-

rá se týká taxislužby. Nová úprava reaguje jednak na požadavky praxe, jednak na požadavky kontrolních orgánů a také samotných uživatelů taxislužby, to znamená nás všech, kteří jsme kdy taxíkem cestovali. Chtěli bychom přinést zjednodušení a zpřehlednění práv a povinností při podnikatelské přepravě osob malými vozidly, abychom ztížili obcházení zákonných povinností, které mají všichni provozovatelé taxislužby, abychom pokud možno zamezili či ztížili páchaní trestné činnosti při provozování taxislužby prostřednictvím přesného vymezení povinností dopravců, řidičů taxislužby a následných sankcí.

Touto novelou se podrobně zabýval hospodářský výbor. O způsobu projednávání vás bude informovat pan zpravodaj. Já bych poprosil o to, abychom to propustili do třetího čtení, tak abychom na této schůzi mohli návrh zákona ve znění potenciálně přijatých pozměňovacích návrhů přijmout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Stanislav Huml. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý podvečer. Potvrzuji slova pana ministra. Novela je opravdu transpoziční. V části obecné upravuje podmínky pro veřejnou dopravu, zpřísňuje podmínky pro podnikatele, kteří podnikají v silniční dopravě. V té rozšiřující části, tedy už ne v transpozici, opravdu velmi výrazně zpřísňuje podmínky pro výkon taxislužby. Víte sami, že jsme tady ve Sněmovně měli už několikrát návrh hl. m. Prahy a tuším i Karlovarského kraje na to, aby se tento zákon vydal. Tato novela všechny jejich podněty zpracovává a byla docela i kladně ohodnocena profesními organizacemi.

Takže i já doporučuji ji propustit do třetího čtení, s tím, že v podrobné rozpravě se přihlásím s pozměňujícím návrhem hospodářského výboru, usnesením, které přijal hospodářský výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Nemám tu žádnou přihlášku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Pan kolega Baštýř je přihlášen do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím s přihláškou do obecné rozpravy, proto obecnou rozpravu končím. Žádný návrh nezazněl, proto zahajuji rozpravu podrobnou. Do té je přihlášen pan poslanec Václav Baštýř. Prosím, pane poslanče. (V sále je trvalý silný hluk.)

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych se z tohoto místa přihlásil k pozměňovacímu návrhu,

který jsem podal elektronicky pod sněmovním dokumentem 5450 a týká se tisku 823. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kdo další se hlásí do podrobné rozpravy? Pan zpravodaj Stanislav Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Já tady mám usnesení hospodářského výboru, jenom ho přečtu. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vypsání úvodního slova náměstka ministra dopravy Lukáše Hampla a zpravodajské zprávy poslance Stanislava Humla a po obecné rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 823 ve znění přijatého pozměňovacího návrhu:

1. V § 9b odst. 4 se za větu první vkládá věta: „Úprava doby řízení, přestávky v řízení a doby odpočinku řidičů není tímto paragrafem dotčena.“

2. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.

To bylo jediné usnesení, které jsme přijali. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Dovolím si upozornit, že všechny pozměňovací návrhy musí v podrobné rozpravě zaznít. Nikoho nevidím, proto podrobnou rozpravu končím, a protože nepadly žádné další návrhy, končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

15.

Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - druhé čtení

Návrh za navrhovatele uvede paní poslankyně Kateřina Klasnová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, tento návrh tady máme už poněkolikáté, v tomto volebním období potřetí, ve stejném znění je to podruhé. Poslanecká sněmovna, jak víte, vyslovila souhlas s touto změnou Ústavy. Vystupuji tady jako jeden z předkladatelů. Ráda bych zdůraznila, že pod touto novelou Ústavy jsou podepsáni všichni šéfové poslaneckých klubů a celé vedení Poslanecké sněmovny, tedy v době, kdy se to podávalo, tedy v červnu 2012. To jenom velmi ve stručnosti.

Týká se to zrušení takzvané doživotní trestněprávní imunity. Velmi zjednodušeně to říkám, protože to zaznělo v prvním čtení a ještě se o tom bude mluvit dál podrobně ve třetím čtení.

Vláda vyjádřila s návrhem souhlas. Dne 16. 1. 2013 projednával tento návrh změny Ústavy také ústavněprávní výbor. Doporučil Sněmovně tento zákon schválit, pouze s tím, že tam došlo k návrhu na změnu účinnosti ústavní novely, o čemž bude jistě hovořit paní zpravodajka. Myslím si, že ve druhém čtení není třeba něco dál vysvětlovat.

Samozřejmě jsem tady připravena zodpovídat vaše dotazy, ale hlavně by bylo fajn, kdybychom to konečně schválili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru paní kolegyně Ivana Weberová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní kolegyně a páni kolegové, chtěla bych vás informovat o tom, že ústavněprávní výbor předprojednal tento návrh zákona a doporučil Poslanecké sněmovně, aby tento návrh zákona schválila, a to ve znění jediného pozměňovacího návrhu, který se týká účinnosti tohoto zákona, tak aby nenabýval účinnosti dnem vyhlášení, ale dnem prvního dne druhého kalendářního měsíce po dni vyhlášení, a to z toho důvodu, že

bude nutné přijmout některé úpravy zejména trestního řádu. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa do obecné rozpravy? Pan kolega Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já chci pouze tedy konstatovat, že ústavněprávní výbor se tímto návrhem zákona, respektive změnou Ústavy, zabýval. Myslím, že potvrdil konsensus, který byl učiněn na dohodě napříč všemi politickými stranami. Zbývá tedy pouze vyřešit jeden pozměňující návrh, který byl předkládán v rámci projednávání v ústavněprávním výboru a který se týkal návrhu pana kolegy poslance Miroslava Kalouska, který jej – předpokládám – sám zde předestře. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan ministr Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobrý den, dámy a pánové. Promiňte, abych vás trochu zdržel argumentací, kterou už jsem přednášel na ústavněprávním výboru.

Já jsem se vždy domníval, že institut imunity není neoprávněným privilegiem, že je nástrojem, nezbytným instrumentem pro nezávislou práci poslance, aby měl jistotu, že bude-li vystaven jakémukoliv nátlaku či šikaně, že mandátový a imunitní výbor, popřípadě Sněmovna zváží, zda tomu tak je, či není, a ke stíhání ho vydá, či nevydá. Z tohoto hlediska jsem vždy podporoval omezení imunity pouze na dobu výkonu mandátu, protože doživotní ireverzibilní imunita je nesmysl. Nicméně jako nezbytný instrument, nikoliv jako privilegium, ale jako nezbytný instrument pro nezávislý výkon jsem toto ustanovení v Ústavě vždy chápal a obhajoval.

Přiznám se, že jsem pochyboval v posledním roce a definitivně jsem byl vyléčen v případě vydávání paní poslankyně Parkanové. Aniž bych jakkoliv chtěl teď ten případ znovu opakovat, z čeho jakkoliv extendovat, tak bych jenom rád připomněl, že v tomto případě jsme nebyli požádáni o vydání, aby se vyšetřilo, zda se něco stalo, nebo nestalo, ale byli jsme požádáni o vydání proto, že podle tvrzení orgánů činných v trestním řízení došlo k porušení podle § 12 odst. 4 zákona o majetku státu, podle kterého měla paní poslankyně ve své minulé funkci postupovat, ač stanovisko jiného orgánu exekutivy vždy tvrdilo, že podle tohoto paragrafu se v tomto případě postupovat nemá.

Já naprosto chápu mandátový a imunitní výbor i Poslaneckou

sněmovnu, která v okamžiku, má-li se vyšetřit, zda se něco stalo, zda někdo něco udělal, nebo zda někdo něco neudělal, tak že si nemůže Poslanecká sněmovna hrát na vyšetřovatele či soudce a že to prostě musí postoupit orgánům činným v trestním řízení. Ale to nebyl tento případ. V tomto případě nikdo nediskutoval o tom, co se stalo, nebo nestalo. To nikdo ani nerozporoval. Tady byla otázka, zda lze aplikovat příslušný paragraf na toto chování, nebo nelze. Došlo tedy k absurdní situaci, kdy jedna část exekutivy, chcete-li jeden úd exekutivy, oprávněný ústřední orgán státní správy, Ministerstvo financí, dlouhodobě již dvanáct let říká: V případě postupu podle § 18 odst. 1 písm. c) zákona o zadávání veřejných zakázek nelze aplikovat § 12 odst. 4 zákona o majetku státu. Nelze aplikovat, a proto také nelze vyvozovat jakékoliv povinnosti z tohoto majetku plynoucí. To říká oprávněný orgán exekutivy, který je oprávněný vydávat odborná stanoviska pro účely praxe. Jiný orgán, též exekutivy, protože to je jenom jedna exekutiva, tedy orgány činné v trestním řízení říkají: V takovém případě Ministerstvo financí nemá pravdu, v takovém případě má se ten paragraf aplikovat. A pokud nebyly splněny povinnosti plynoucí z tohoto paragrafu, je to trestný čin. O nic jiného tady nešlo celou tu dobu.

Poslanecká sněmovna jako orgán, který má kontrolní pravomoc nad exekutivou, byla konfrontována s faktem, kdy jedna část exekutivy říká A, druhá část exekutivy říká B s poměrně dramatickými důsledky na osudy minimálně dvou lidí, minimálně toho jednoho kolegy, kterého jsme vydávali. Já si myslím, že tohle přesně byl ten moment, kdy si Poslanecká sněmovna neměla hrát na vyšetřovatele, to jí nepřísluší, ale kdy měla zvážit, jak je možné, že ta exekutiva, která jí podléhá a kterou ona kontroluje, mluví dvěma hlasy, a jak je možné, že jedna exekutiva říká A a ta druhá říká B a trestně za to stíhá.

Teď tenhle případ už samozřejmě rozhodne nezávislý soud. A kromě výroku o vině a nevině také řekne buď za a) Ministerstvo financí jako oprávněný orgán státní správy, ať už to bylo v dobách pana ministra Sobotky, či v dobách mých, dávalo odborná stanoviska k daným případům v rozporu s právním řádem, a ponese si za to svoji odpovědnost – pan ministr Sobotka či já či kterýkoliv z těch ministrů, který se pod tato stanoviska podepisoval. Nebo za b) ten nezávislý soud řekne: Stíhali jsme vaši kolegyni v rozporu s právním řádem, protože odborné právní stanovisko Ministerstva financí bylo správné a to stanovisko orgánů činných v trestním řízení byl zcela ojedinělý právní názor.

Pokud ten soud řekne b), tak bychom asi těžko hledali nějaký jiný motiv než účelovou šikanu. A na tohle jsme rezignovali, tohle jsme nezkoumali. Tady jsme řekli: Nám je jedno, že exekutiva, kterou kontrolujeme, mluví dvěma hlasy. Nám je to úplně fuk. Jinými slovy, podle mého názoru jsme zcela rezignovali na ten úkol, který máme bez ohledu na politickou

příslušnost, bez ohledu na názor, zkoumat, zda v tomto případě jde, či nejde o účelovou šikanu.

Proč o tom mluvím. Mluvím o tom proto, že máme v ruce nástroj, se kterým evidentně buď neumíme, nebo nechceme nakládat. Máme v ruce nástroj, který když máme použít podle toho, jak zní Ústava České republiky... (V sále je stále hluk. Řečník zvyšuje hlas.) Kdyby Kynštetr přestal řvát na Votavu, tak já bych nemusel tolik zvyšovat hlas, pane kancléři! Tady běží parlamentní rozprava, prosím pěkně a já vás nejsem schopen překřičet.

Máme v ruce instrument, se kterým nechceme nebo nemůžeme nakládat, protože v okamžiku, kdy s ním máme nakládat tak, jak po nás Ústava chce, tak radši podlehneme tomu, že daný bod přizpůsobíme politickému boji nebo vlastní populistické prezentaci, popř. vlastnímu přesvědčení, že tento instrument do moderní ústavy nepatří vůbec. Neříkám to pouze k případu Parkanová, říkám to k některým předcházejícím případům, kdy sám mám pocit, že mám máslo na hlavě, že jsem to nezkoumal, že jsem to měl zkoumat, protože tak mi to Ústava ukládá. Minimálně jsem si tak počínal v případě poslance Chaloupky. Neumíme s tím nakládat, chceme se buď podbízet veřejnosti, která to chápe jako neoprávněné privilegium, nebo to použijeme jako nástroj politického boje jeden proti druhému, nebo to použijeme jako nástroj revanše – když vy nám Lojzu, my vám Frantu. V tom nejlepším možném případě někteří z nás, kteří jsou přesvědčeni, že to do moderní ústavy vůbec nepatří, tak automaticky vždycky budou tak hlasovat, protože prostě ten instrument ignorují.

Když s tím tak neumíme nakládat, tak se toho zřekneme. Zřekneme, protože to nemá žádný smysl. Bude to tak lepší pro všechny. Ujišťuji vás, že ten obviněný bude mnohem volněji dýchat, když prostě vezmeme na vědomí, že byl obviněn, z hlediska našeho trestního řádu je nevinný, dokud nebude odsouzen, on sám se k tomu jako politik postaví podle vlastního svědomí a nebude vystaven parlamentní a mediální debatě, kde bude lynčován, ostouzen, vyšetřován a odsouzen ještě dřív, ještě než je na něj zpracována obžaloba. Bude na tom líp.

My, protože neumíme tento instrument používat tak, jak bychom ho z Ústavy používat měli, ale používáme ho pouze jako nástroj často velmi nechtutného politického boje, odstraníme tuhle třecí plochu z našeho prostoru, nebudeme se tady navzájem obviňovat, nikdo, dokonce ani pan místopředseda Zaorálek si tady nebude muset hrát na vyšetřovatele, soudce i popravčího v jedné osobě, a významně tím přispějeme k politické kultuře v této Sněmovně. Prostě ten instrument tady mít nebudeme, to znamená nebudeme se muset navzájem osočovat a ostouzet. Samá pozitivita a sociální jistoty pro obviněného, pro nás, pro média, pro veřejnou diskusi. Odstraňme tenhle nesmysl, který z Ústavy není nesmyslem, ale my jsme ho

svým praktickým přístupem nesmyslem učinili. Odstraňme ho a přispějeme tím k politické kultuře v České republice.

Proto se v podrobné rozpravě přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, kde vás poprosím, abychom zvážili, že vypustíme instrument imunity s výjimkou projevů učiněných ve Sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu ministru Kalouskovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, končím tedy obecnou rozpravu. Zeptám se, zda zpravodajka nebo zástupce navrhovatelů chce přednést závěrečné slovo. Není tomu tak. Otevírám podrobnou rozpravu, a jak pan ministr již avizoval, chce se přihlásit ke svému návrhu, má tedy slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Ve smyslu svého vystoupení v obecné rozpravě dovoluji se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který máte v informačním systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě prosím, pane ministře, abyste na žádost z pléna uvedl číslo toho svého pozměňovacího návrhu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: To mi musí někdo napovědět. Já prosím právní službu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pokud Sněmovna bude souhlasit s tím, že to je uloženo v elektronickém systému, tak to tak necháme.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Prosím o pochopení, je to v elektronickém systému a je to pouze jeden pozměňovací návrh poslance Kalouska. Trvá-li Sněmovna na sdělení čísla, počkám, až mi právní služba napoví.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Vzhledem k tomu, že je to jediný pozměňovací návrh, tak ho každý z kolegů asi bude schopen v systému identifikovat.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pokud mi nenapovídají úmyslně špatně, tak to snad je 5441. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu ministrovi, děkuji kolegům za spolupráci. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tedy končím rozpravu podrobnou a ptám se na žádosti o závěrečná slova. Nikdo z těch, kteří mají právo taková slova

pronést, se o slovo nehlásí, tudíž žádné další návrhy zde nepadly a já končím projednávání tohoto bodu.

Zahájíme bod 17, což je

17.

Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - druhé čtení

Prosím, aby tento tisk za navrhovatele uvedla paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, já si dovoluji ve druhém čtení vám představit za skupinu předkladatelů poslaneckou novelu autorského zákona, která se zaměřuje na několik dílčích ustanovení. Není tedy zásadní komplexní novelou autorského zákona. Především se jedná o to, aby se na uživatele mohl obrátit vždy jen jeden kolektivní správce pověřený od ostatních uzavřít s ním licenční smlouvu a vypořádat v ní nároky všech pověřených autorských svazů. V té souvislosti je žádoucí umožnit kolektivním správcům, pokud nepověří jeden druhého, aby tak učinili u právnické osoby, která nebyla založena za účelem podnikání. Dalším cílem novely je rozšířit institut tzv. rozšířených účinků hromadných smluv, tedy jedna licenční smlouva by obsahovala jak díla zastupovaných, tak díla nezastupovaných autorů. A v neposlední řadě se týká specifikace povinnosti platit DPH v případě náhradních autorských odměn, což konkrétně tento problém nastává u práva na odměnu za půjčování, kdy je odvedena odměna bez DPH a kolektivní správci jsou pak nuceni odvádět daň na vrub autorů.

Přípomínky z vlády byly legislativně technického charakteru a byly zohledněny v pozměňovacím návrhu, ke kterému se potom přihlásí kolega Besser. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji paní kolegyni Peckové. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, jehož usnesení vám bylo doručeno jako

sněmovní tisk číslo 756/2. Prosím pana zpravodaje, kterým je kolega Jiří Besser, aby se ujal slova. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Besser: Vážený pane předsedající, paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně a kolegové, návrh zákona byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Ten návrh zákona projednal na své schůzi dne 25. 1. 2013 a přijal usnesení doručené poslancům jako tisk 756/2. V něm jednomyslně doporučil přijmout pozměňovací návrhy k tisku.

Usnesení výboru se vyrovnává s připomínkami vlády. Bylo připraveno Ministerstvem kultury a odstraňuje drobné legislativní nedostatky původní předlohy. Věcně doplňuje pouze oblast jednoho kolektivního správce pro daný druh děl. Tedy v souladu s původní koncepcí autorského zákona by mělo platit, že uživatel má právo se obrátit vždy jen na jednoho kolektivního správce, jenž vypořádává práva všech autorů určitého druhu děl. Bylo totiž zjištěno, že tento princip není bezesbýtku dodržován, a na tuto negativní situaci většího počtu kolektivních správců reaguje právě i přijaté usnesení školského výboru. Výbor se předlohou podrobně zabýval a doporučil její přijetí právě s tímto doplněním svého usnesení.

Podotýkám, že se v rámci podrobné rozpravy ještě přihlásím k pozměňovacímu návrhu, jímž je pouze upraveno preciznější vymezení situací, kdy uživatel může oprávněně žádat, aby uzavíral smlouvy při takzvaném veřejném šíření děl pouze s jedním správcem. Tento návrh byl projednán s Ministerstvem kultury a vznesen i v rámci jednání výboru, nicméně znění bylo připraveno teprve po jeho jednání. Je však plně v souladu s koncepcí předlohy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji zpravodaji kolegovi Besserovi. Otevírám obecnou rozpravu. Systém mi nehlásí žádnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo z kolegů hlásí z pléna do obecné rozpravy. Pokud do obecné rozpravy, tak máte slovo, pane poslanče. Já si myslím, že to bude spíše do podrobné, takže pokud není nikdo do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou, kde má nyní slovo pan kolega Besser.

Poslanec Jiří Besser: Děkuji, pane předsedající. V podrobné rozpravě se přihlašuji... (K řečníkovi přistupuje poslanec Polčák a ptá se, jestli to může přečíst, protože pan poslanec Besser na to nevidí.) Já se velice omlouvám, já jsem skutečně indisponován a tu lupu a tu dvacetosmičku, kterou tu mám natištěnou... Je to pro mě velmi složité.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane kolego, já myslím, pokud dovolíte, já bych navrhl řešení, že pouze řeknete, že se přihlašujete k pozměňujícímu návrhu. Kolega Polčák to když tak doplní.

Poslanec Jiří Besser: Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který byl vypracován po jednání školského výboru.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím kolegu Polčáka, aby doplnil nezbytná data.

Poslanec Stanislav Polčák: Já to pouze doplním, protože tam se jedná o čísla, která pan kolega se zdravotní indispozicí nezná. Je to 5458, ten pozměňovací návrh, s tím, že se pan poslanec přihlašuje k sněmovnímu tisku 756/2, bod 6 odst. 9. To znamená, že tam je jenom špatně číslo pokud jde o to, jak je to vloženo do systému. To bylo zjištěno teď s legislativou.

Jinými slovy, pozměňovací návrh, tak jak je načten, je v pořádku kromě druhého bodu, který zní správně „bod 756/2, 6. bod“, a ještě je to podbod 9.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Děkuji panu kolegovi Besserovi i kolegovi Polčákovi.

Zeptám se, zda se ještě někdo z kolegů či kolegyň hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Omlouvám se, kolega Úlehla. Přijměte, prosím, moji omluvu. Neviděl jsem vás pod balkonem. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem očekával, protože jsem to odevzdal, že budu vyzván, takže se tím omlouvám.

Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu sněmovní dokument 5457, který byl elektronicky vloženo v rámci našeho systému. Děkuji. Jedná se o pozměňovací návrh v evidenci, číslo sněmovního dokumentu jsem oznámil. Podávám to společně s kolegou Floriánem ke sněmovnímu tisku 756. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: I já vám děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nyní už opravdu nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda jsou žádosti o závěrečná slova. Nejsou. Zpravodaj výboru také ne. Děkuji. Tím končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji jak panu zpravodaji, tak zástupkyni navrhovatelů.

Budeme pokračovat bodem

19.
Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 578/ - druhé čtení

Z pověření Senátu tento návrh zákona uvede senátor Miroslav Nenutil. Prosím ho, aby se rovnou ujal slova. Pane kolego, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, důvodová zpráva ke změně jednacího řádu Senátu by byla téměř totožná s již vámi vyslechnutou zprávou ke změně jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Chci jen dodat, že tento návrh je součástí obsahově provázané dvojice návrhu změn zákonů o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a Senátu. Tyto dva formálně samostatné návrhy zákonů se předkládají kvůli procesnímu režimu, kterému jednací řády podléhají.

V jednacím řádu Senátu se upravují podobné instituty jako v jednacím řádu Poslanecké sněmovny a dále nad rámec toho se v duchu judikatury Ústavního soudu nově vymezuje způsob užívání institutu nezabývání se návrhem zákona.

Mohl bych mluvit i o právní regulaci dosavadní parlamentní praxe související s postupováním návrhů zákonů Senátu, kdy se navrhuje výslovně vyjádřit, že za návrh zákona, se kterým Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas, se pro účely jeho projednávání v Senátu považuje pouze návrh zákona postoupený Senátu předsedou Poslanecké sněmovny.

Zpřesňuje se tady i pojem pozměňovací návrh, kdy se zavádí negativní definice pozměňovacího návrhu, jejímž cílem je zamezit, aby k návrhu zákona mohly být podávány pozměňovací návrhy, které věcně nesouvisí s předmětem původního návrhu, tedy takzvané přílepky.

Snad bych se ještě zmínil o změně, která je navíc, právě změna procedury hlasování o podaném návrhu nezabývat se návrhem zákona. Jednací řád Senátu se v tomto směru doplňuje v tom smyslu, aby o tomto návrhu bylo vyloučeno na plénu Senátu hlasovat, vznese-li proti tomu návrhu námitku nejméně jeden senátorský klub nebo skupina deseti senátorů.

Paní poslankyně, páni poslanci, nepovažuji za nutné dále rozebírat podrobnosti této změny jednacího řádu Senátu, poněvadž vše podstatné mnou bylo řečeno již v odůvodnění návrhu změny jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu senátorovi. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru,

jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 578/2. Prosím pana zpravodaje tohoto ctěného výboru, aby se ujal slova. Je jím pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Myslím si, že bujará diskuse už k tomuto bodu neproběhne, ta proběhla k jednacím řádům Poslanecké sněmovny. Já vás jenom krátce seznámím s usnesením ústavněprávního výboru, který projednal tento tisk na své 53. schůzi dne 21. listopadu 2012. Po mé zpravodajské zprávě a po rozpravě ústavněprávní výbor za prvé doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, za druhé pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu, zmocnil mě, abych ve schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi ústavněprávního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám jednu přihlášku. Už nemám žádnou, pan kolega Paroubek svoji přihlášku stahuje. Zeptám se, zda ještě někdo z kolegů chce vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Otevírám rozpravu podrobnou. Ptám se, zda někdo se hlásí do rozpravy podrobné. Není tomu tak, tak i tuto rozpravu končím. Zeptám se, zda někdo z těch, kteří mají právo závěrečného slova, tohoto práva chce využít. Dvakrát nesouhlas. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu senátorovi, děkuji panu zpravodaji.

Otevřel bych ještě bod 20, kterým je

20.

Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - druhé čtení

Vzhledem k tomu, že za Senát, respektive z jeho pověření tento předložený návrh opět uvede kolega Miroslav Nenutil, tak mu bez dalšího předávám slovo. Pane kolego, prosím. (V sále je trvale silný hluk.)

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, o významu návrhu zákona o Českém národním povstání se už tady také dlouho mluvilo. Jsem rád, že naprostá většina z

vás uznala potřebu morálně ocenit přímé účastníky národního povstání v boji proti okupantům. Snad jedinou výhradou, již někteří z vás mají, je právě ten název České národní povstání.

Nebudu tady opakovat argumenty nebo důvody, jimiž jsem se vás snažil přesvědčit posledně. Chtěl bych říct něco nového. Tím Českým národním povstáním, proč netrvat na tom Květnovém povstání českého lidu, může být i argument, který je snad pochopitelný, že odpor proti fašismu, nacismu přece nevznikl 1. května roku 1945 v Přerově, ale bylo to vlastně už odmítnutím předání vojenské posádky ve Frýdku-Místku v roce 1938. Byl to partyzánský boj v Brdech. Byl to partyzánský boj v Beskydech. Byl to i výsadek, jehož důsledkem pak byla heydricháda. Časově omezovat skutečně jen na květen by bylo vlastně svým způsobem znevažování toho předcházejícího úsilí Čechů proti nacistické zvůli.

Víc bych k tomu zatím nechtěl mluvit a věřím, že i toto je argument, který byste, paní poslankyně a páni poslanci, mohli zvážit. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu senátorovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, jehož usnesení vám byla doručena jako sněmovní tisky 718/2 a 3. Dále výbor předložil záznam z jednání, který vám byl doručen jako sněmovní tisk číslo 718/4. Prosím pana zpravodaje výboru kolegu Miroslava Petráně, aby se ujal slova.

Poprosím vás, jestli by bylo možné lehce snížit hladinu hluku v sále. Prosím, vydržme, toto bude evidentně poslední bod našeho dnešního jednání. Po dokončení tohoto bodu schůzi přeruším. Tak prosím, ještě chvíli vydržme. Nechme pana zpravodaje v klidu přednést jeho zpravodajskou zprávu. Děkuji za pochopení.

Poslanec Miroslav Petrán: Dobrý večer vám všem. Já tady musím konstatovat, že výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu projednal na základě přikázání 25. ledna 2013 tento návrh zákona a nepřijal k tomu žádné usnesení. Protože tam existují pozměňovací návrhy a protože jdou trochu proti sobě i stanoviska Ústavu pro studium totalitních režimů a Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd, tak si dovoluji tady navrhnout přerušení jednání o tomto zákoně ve druhém čtení do příští schůze Poslanecké sněmovny, tak aby mohla být tato stanoviska dána dohromady. Protože tam jsou v podstatě dva účely tohoto zákona. Jeden je nazvat to povstání trochu jinak a trochu jinak ho zařadit do našeho systému, druhý je, aby se dostalo ocenění, hlavně morálního ocenění těm účastníkům. Takže můj návrh zní – přerušení do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane kolego. Já se vás zeptám, zda trváte na tom, abychom hlasovali teď, nebo zda chcete až po obecné rozpravě, nebo po ukončení rozpravy. (Hlasy: Teď.) Teď. Děkuji. Ještě přivolám kolegy, aby se všichni ti, kteří se chtějí účastnit hlasování, mohli dostavit.

Pan kolega Petrů navrh, aby tento bod byl přerušen a odročen do příští schůze Poslanecké sněmovny. Je tomu tak, pane kolego? (Souhlas.) Je tomu tak. Je tady návrh na odhlášení, takže já vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Pokud všichni ti, kteří mají zájem hlasovat už dorazili do sálu, tak zahájím hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 36, přihlášeno bylo 136, pro 121, proti 6. Tento návrh byl přijat. Tento bod je tedy přerušen a odročen do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Vzhledem k tomu, že jsem slíbil, že tento bod bude posledním, tak hodlám své slovo dodržet. Přerušuji tedy jednání Poslanecké sněmovny do zítřka do 9 hodin ráno. Přeji vám hezký večer a šťastnou cestu domů. Děkuji.

(Jednání skončilo v 18.59 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. února 2013 v 9.01 hodin
Přítomno: 186 poslanců**

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych zahájil druhý den 51. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám na dnešním jednání. Prosím, zaujměte místa v sále.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, a prosím ty z vás, kteří mají náhradní hlasovací kartu, aby mi oznámili její číslo. Konstatuji, že pan poslanec Miroslav Váňa má náhradní kartu číslo 1.

Nyní mi dovoluji, abych vás seznámil s omluvami na dnešní jednání. Z poslanců se omlouvají tyto poslanci: pan poslanec Zdeněk Bezcený bez udání důvodu, pan poslanec Alexander Černý – osobní důvody, pan poslanec Václav Horáček se omlouvá od 14.30 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Gabriela Hubáčková se omlouvá ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Klán se omlouvá z osobních důvodů do 10 hodin, paní poslankyně Lenka Kohoutová z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Pekárek – osobní důvody, paní poslankyně Jaroslava Schejbalová – zdravotní důvody, pan poslanec Martin Vacek – zdravotní důvody, pan poslanec Radim Vysloužil – zdravotní důvody, pan poslanec Jiří Zemánek bez udání důvodu. Konstatuji, že dále se ještě omlouvá paní poslankyně Jana Drastichová na celý den ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády máme omluvku od ministra vnitra Jana Kubiceho z pracovních důvodů.

Pan poslanec Krupka má náhradní kartu číslo 11 a pan poslanec Hašek číslo 3.

Dámy a pánové, pokud jsme se vypořádali s omluvami a s náhradními kartami, pak připomenu, že dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body číslo 27, 25, 23, 13 a 36, což jsou sněmovní tisky 821, 768, 676, 824 a 892. Poté se budeme věnovat bodu číslo 21, což je sněmovní tisk 759 z bloku druhých čtení zákonů. Dále bychom se věnovali případně bodům z bloku prvních čtení, a to podle schváleného pořadu schůze. Připomenu ještě, že na odpoledně jsme si odhlasovali pevně zařazení bodů 8, 9, 16, 117, 105 a 106.

Tolik tedy na úplný úvod. Zeptám se, dámy a pánové, zda se někdo chce přihlásit k programu schůze. Pokud tomu tak není, tak bychom přistoupili k prvnímu bodu, přičemž prvním bodem je

**Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti
/sněmovní tisk 821/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh ústavního zákona uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych jménem vlády předložil ústavní návrh zákona o rozpočtové odpovědnosti. Mohli bychom ho také nazývat návrh zákona o dluhových brzdách.

Vzhledem k tomu, že jsme ve veřejném prostoru i na Ministerstvu financí tento návrh mnohokrát diskutovali a každý z vás jeho obsah velmi dobře zná, soustředím se ve své předkládací řeči spíše na proces než na to, abych vás obtěžoval jeho věcným obsahem, neboť nepochybuji o tom, že jeho věcný obsah znáte.

Za první mi dovoluji, abych poděkoval zástupcům všech politických stran, které jsou zde ve Sněmovně zastoupeny, za věcnou a korektní diskusi, která před zpracováním tohoto ústavního návrhu probíhala na Ministerstvu financí, kdy jsme se snažili nalézt společný pohled jak na systém oněch dluhových brzd, tak na institucionalizování Národní rozpočtové rady, její umístění a její financování. Na základě této diskuse byl zpracován návrh zákona, prošel Legislativní radou, prošel vládou a já si ho nyní dovoluji předložit Poslanecké sněmovně.

Jsem si zcela vědom faktu, že výše jednotlivých pásem u dluhové brzdy neodpovídá názoru opozice a že v diskusi ve druhém čtení budou požadavky na změny ne snad systému, ale zásadní změny parametrů. Jsem si toho vědom vzhledem k tomu, že se jedná o ústavní návrh zákona, a chceme-li ho přijmout, musíme nalézt shodu i s opozicí jak ve Sněmovně, tak v Senátu. Dopředu signalizuji vstřícnost k těmto návrhům a dopředu signalizuji ochotu ve druhém čtení vyjít opozici vstříc a dohodnout se na takových pásmech, pro která bychom mohli hlasovat všichni.

Rovněž si uvědomuji názor mnoha kolegů, kteří by rádi společně s tímto návrhem zákona byli seznámeni i s prováděcím návrhem. To je zcela legitimní požadavek. Dovolte mi tedy, abych vás informoval o tom, že prováděcí návrh zákona probíhá v těchto týdnech vnitřním připomínkovým řízením v rámci resortu. Já ho příští úterý posílám do vnějšího připomínkového řízení a dovoluji si tedy rozšířit připomínková místa o všechny poslanecké kluby v této Sněmovně. Předpokládám tedy, že ve druhém čtení, až povedeme jak odbornou tak politickou diskusi o parametrech tohoto ústavního návrhu zákona, povedeme rovněž diskusi i o

prováděcím zákoně, který příští týden všechny poslanecké kluby obdrží v rámci připomínkového řízení.

Tolik tedy podle mého názoru proces, kterým – pevně doufám – při věcně jak odborné, tak politické diskusi dospějeme napříč Sněmovnou k takovému textu, který by mohl získat ústavní většinu. Pevně v to věřím a jsem připraven na tuto diskusi, jsem připraven na vstřícnost vůči jednotlivým pozměňovacím návrhům a jiným názorům na výši parametrů, než má vláda.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu ministrovi financí. Nyní se slova ujme zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si být ve své zpravodajské zprávě ještě stručnější než pan ministr, protože určitě nejde o komentování obsahu tohoto zákona. Tento zákon je požadován delší dobu. Já věřím, že pokud opozice bude mít nějaké problémy s některými drobnostmi, tak je pozměnění ve druhém čtení, a proto doporučuji jako zpravodaj propustit tento zákon do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně panu zpravodajovi. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se nejprve přihlásil s přednostním právem pan Bohuslav Sobotka, pak budou následovat ostatní řečníci. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, toto je velmi významný návrh zákona a předpokládám, že mu budeme muset tady na půdě Poslanecké sněmovny věnovat přiměřenou a odpovídající pozornost.

Byl bych velmi rád, kdyby platilo to, co tady řekl ve svém úvodním vystoupení ministr financí, to znamená, že budeme hledat shodu nad konkrétními parametry této normy. Jinak to ani možné není, protože síly, které drží současnou vládu v Poslanecké sněmovně, nemají ústavní většinu a vládní koalice nemá ústavní většinu ani na půdě Senátu. A pokud tento návrh ústavního zákona nemá být jenom politickou deklarací, nemá být jenom plácnutím do vody, jenom nezpůsobilým pokusem upravit určitým způsobem ústavní pořádek naší země, pak tady musí dojít k dohodě mezi vládou a opozicí. A jestliže opozice bude mít pozměňující návrhy, tak to není otázka toho, že by chtěla zdržovat projednávání této normy. Je to prostě proto, že si ji dokážeme představit, ale dokážeme si ji představit pouze s upravenými a změněnými parametry.

Myslím si, že to, co by bylo dobře, abychom tady jasně slyšeli na začátku debaty k tomuto důležitému návrhu zákona, je, jaký vlastně veřejný dluh má Česká republika, kam jsme se dostali za poslední léta a jaká je tedy ve skutečnosti naše rozpočtová situace. A já bych rád požádal pana ministra financí, aby se tady ještě v rozpravě vyjádřil k tomu, jak velký je veřejný dluh České republiky, jakých parametrů dosáhne na konci letošního roku a jakých parametrů podle odhadu Ministerstva financí dosáhne na konci roku 2014, kdy bude končit řádné volební období současné vlády, protože pouze tato jasná fakta, která zde zazní z úst ministra financí, ukážou, do jaké míry je tento návrh ještě vůbec aktuální z pohledu těch jednotlivých kroků, které navrhuje.

Nechci se tady pouštět do nějakých spekulací, které se týkají vývoje veřejných rozpočtů v příštích letech, ale rád bych poznamenal, že bohužel Česká republika už dnes patří mezi středně zadlužené země. V roce 2006, kdy došlo tedy k politické změně, kdy v roce 2006 volby vyhrála Občanská demokratická strana, tak v tom roce na konci roku 2006 byl veřejný dluh České republiky 28 % hrubého domácího produktu. Dvacet osm procent! To znamená, že veřejný dluh naší země nedosahoval ani poloviny z oněch 60 % hrubého domácího produktu, což je maximální hranice, která je přípustná pro země, které se chtějí ucházet o členství ve společné evropské měně. A je to koneckonců i hranice veřejného dluhu, která je sledována i u ostatních členských zemí Evropské unie. V roce 2011, to znamená po pěti letech pravicové vlády, dosáhla výše veřejného dluhu České republiky už téměř 41 %. V roce 2012 podle údajů, které jsou dostupné, z pohledu Ministerstva financí se veřejný dluh České republiky přiblížil 43 % hrubého domácího produktu a je velmi pravděpodobné, že už v letošním roce, to znamená na konci roku 2013, bude veřejný dluh České republiky 45 %, nebo se bude blížit 45 % hrubého domácího produktu. To znamená, že už zhruba za rok bude chybět do překročení šedesátiprocentního limitu již jen 15 %. Já to říkám proto, abychom si uvědomili, jaká je realita.

Zákon, tento ústavní zákon, který má regulovat tempo zadlužování státu v příštích letech, předkládají této Poslanecké sněmovně lidé, kteří působili v uplynulých šesti letech v pravicových vládách. Předkládá ho premiér Nečas, který byl ministrem ve vládě Mirka Topolánka, a předkládá ho ministr financí Miroslav Kalousek, který byl také ministrem financí ve vládě Mirka Topolánka. Předkládá ho tedy vláda, která programově i personálně navazuje na rozpočtovou a daňovou politiku, která se v naší zemi uskutečňovala po roce 2006. Já to pokládám za obrovský politický paradox. Je to obrovský paradox, že s tímto návrhem přicházejí ministři vlád, které za posledních sedm let v zásadě zdvojnásobily nominální veřejný dluh České republiky. Na konci roku 2006 byl veřejný dluh v nominálním

vyjádření 0,9 bilionu korun. Na konci roku 2013 se odhaduje, že veřejný dluh se přiblíží částce 1,8 bilionu korun. To znamená, že za ty poslední roky, kdy jsme v naší zemi měli pravicové vlády, se nominální veřejný dluh státu zdvojnásobil. A ministři, kteří za to nesou odpovědnost, protože připravovali příslušné státní rozpočty, dnes navrhuji zákon, který má do budoucna zadlužování omezit. To je paradox číslo jedna.

Paradox číslo dvě je také velmi zajímavý, protože vláda Petra Nečase s tímto návrhem přichází až v závěru volebního období. Ačkoliv tento zákon byl obsažen již v programovém prohlášení vlády v roce 2010, vláda ho předkládá až na jaře 2013 s tím, že má být účinný od 1. ledna roku 2014. Znamená to tedy, že vláda předkládá zákon o rozpočtové odpovědnosti až v okamžiku, kdy už je bezpečně jisté, že se jím nebude muset řídit. To znamená, že na tuto vládu tato legislativní úprava nedopadne.

To jsou tedy dva základní paradoxy situace, ve které se nacházíme. Pravicové strany, které zdvojnásobily veřejný dluh České republiky, vesele zadlužovaly tento stát v uplynulých letech, tak na samém konci svého funkčního období v situaci, kdy je velmi málo pravděpodobné, že vyhrají příští volby do Poslanecké sněmovny a sestaví vládu, předkládají tuto na první pohled tedy velmi rozpočtově přísnou normu, a to v situaci, kdy vědí, že už na ně nedopadne, že se na ně vztahovat nebude.

Já myslím, že i tady nám ministr financí a předseda vlády dluží vysvětlení, proč chtějí tento limit, tento rozpočtový a ústavní bič na příští vládu, a nebyli ochotni se mu podrobit v rámci svého vládnutí. Proč s tímto návrhem nepřišli už dávno. Proč ho nepředložili už dříve do Poslanecké sněmovny, protože by jejich rozpočtová politika musela být nutně konfrontována s nároky, které teď chtějí klást na všechny příští vlády, které přijdou po roce 2014. To znamená, že pravice vůči sobě takto náročná nebyla, ale chce být takto náročná vůči vládám, které přijdou v příštích letech. Já se ptám proč. A bylo by dobře předtím, než zahájíme seriózní debatu, kdybychom na tuto otázku od této vládní garnitury, od pravicové garnitury, která v této zemi řídí rozpočtovou a daňovou politiku už dlouhá léta, slyšeli odpověď. Proč jste sami nejednali podle pravidel, která nyní chcete zakotvit do právního řádu pro příští vlády.

I když dostaneme na tuto otázku odpověď, pak je zřejmé, že rozpočtová situace naší země není dobrá. V příštím roce navzdory velkým škrtům, ke kterým došlo, navzdory zvýšení daně z přidané hodnoty počítáme s tím, že stát bude mít deficit 100 miliard korun. Trend, který je nastaven a podle kterého nyní probíhá rozpočtová politika vlády, počítá s tím a může skončit v tom, že během několika málo let vyčerpáme onen zbývající podíl veřejného dluhu v rozsahu 15 %, který nám zbývá k dosažení limitu 60 % HDP. Jak už jsem řekl na začátku, bohužel naše země se dostala do situace, kdy už nejsme nízko zadlužení, jako to byl v roce 2006, ale patříme

mezi středně zadlužené státy EU. Reakce je tedy nutná. Rozpočtová politika potřebuje korekci a potřebuje změny.

Problém této koalice je v tom, že ona sice na jednu stranu říká dobře, prosadíme výdajové limity, prosadíme pravidla pro restriktci z hlediska příštího zadlužování, ale současně paralelně s tím prosazuje v reálné rozpočtové a daňové politice kroky, které vedou k vytváření dalších rozpočtových problémů v následujících letech. Patří mezi ně důchodová reforma, která počítá se vznikem druhého pilíře, patří mezi ně návrhy na snižování některých daní, což je další rána pro veřejné rozpočty v následujících letech, např. otázka rušení daně z dividend. Jsou tady návrhy, které počítají s tím, že by se neměla rušit rovná daň a nemělo by se přejít k progresivnímu systému zdanění. Tohle všechno podle mě v reálné politice torpéduje snahu veřejné rozpočty ve střednědobém horizontu v naší zemi vyrovnat.

Otázka také je, jestli toto řešení, tzn. ústavní svázání rozpočtových pravidel, ústavní svázání rozpočtové politiky příštích vlád, ve skutečnosti přinese řešení problému. Já jsem přesvědčený, že samo o sobě nemůže ve skutečnosti problém nestability veřejných rozpočtů řešit. Naše země podléhá ekonomickým cyklům. Naše země má dnes reálný deficit 100 miliard korun, který tady bude v příštím i v letošním roce. Jestliže tady budeme šířit iluzi o tom, že přijetím tohoto ústavního zákona vyřešíme rozpočtové problémy v naší zemi, tak to bude lhaní do vlastní kapsy. Jediné, co tento problém může vyřešit, je změna rozpočtové a daňové politiky, která bude směřovat k tomu, že vedle rozpočtových škrtů a plošných rozpočtových škrtů bude vláda věnovat pozornost podpoře hospodářského růstu. Bez toho, aniž by se Česká republika dostala do fáze hospodářského růstu, není možné veřejné rozpočty v naší zemi udržitelně a dlouhodobě konsolidovat. Prostě v situaci, kdy naše země bude v recesi nebo bude prožívat hospodářskou stagnaci, nejsme schopni se proškrtat k vyrovnanému rozpočtu v roce 2016, tak jak to ve skutečnosti požaduje tento návrh zákona. Je to iluze. Jenom tím, že změníme Ústavu, vyrovnaný rozpočet v roce 2016 Česká republika mít nebude. Vždycky to bude vyžadovat odvahu jak na straně příjmů veřejných rozpočtů, tak na straně jejich výdajů. Vždycky to bude vyžadovat rozum při realizaci hospodářské politiky státu, tak aby vláda neškrtila hospodářský růst, aby neškrtila domácí poptávku, aby podporovala investice tak, že česká ekonomika se z fáze současné recese a stagnace dostane do fáze udržitelného hospodářského růstu.

Chtěl bych proto jednoznačně varovat před tím, aby tento návrh zákona byl vydáván za jakési věčné univerzální řešení rozpočtové situace státu. To není a nikdy nebude. Navíc je to norma, která je značně děravá. Pokud jste si dali práci a přečetli si tento zákon, pak víte, že

podstata je v důvodové zprávě. Téměř v každém paragrafu této ústavní normy se odkazuje na obecný zákon. Je to pochopitelné. Změna Ústavy, ústavní zákon nemůže být zejména v oblasti rozpočtové politiky natolik podrobný, aby veškerá pravidla byla zakotvena ve formě ústavního dodatku. Je jasné, že prováděcí zákon potřebujeme, a je problém, že prováděcí zákon nemáme.

Podle mého názoru odpovědná Poslanecká sněmovna, ale i odpovědný Senát nemůže nikdy hlasovat o tomto návrhu ústavní změny bez toho, aniž bychom měli na stole prováděcí zákon. Chci upozornit na to, že jsme tady velmi nedávno byli v podobné situaci. Týkalo se to přímé volby prezidenta republiky. Také tehdy vláda předložila ústavní změnu, také tehdy byl velký tlak na Poslaneckou sněmovnu, aby nezdržovala projednání přímé volby prezidenta republiky, protože koneckonců se blížil termín další volby, končilo funkční období stávajícího prezidenta, a tato Sněmovna schválila ústavní změnu bez toho, aniž bychom měli dostatečně projednaný prováděcí zákon. A pak se samozřejmě prováděcí zákon schvaloval ve spěchu. Navíc ho Ministerstvo vnitra dostatečně nepřipravilo a upravoval se až na půdě Poslanecké sněmovny a způsobilo to docela vážné komplikace. A to šlo jenom o přímou volbu prezidenta republiky.

U tohoto zákona, vážené poslankyně a vážení poslanci, jde o chod celého státu. Pokud by se v této normě učinila jakákoli vážná chyba, tak to během jednoho dvou let může zcela zastavit fungování státu a zcela to může zastavit financování veřejných služeb. Je proto naprosto nezbytné, a bychom ještě dříve, než začneme formulovat konkrétní ústavní změny, než se tady začneme dohadovat o tom, jak se ústavní pořádek má změnit, tzn. jak bude vypadat tento ústavní zákon, měli za sebou debatu o prováděcím zákonu. My potřebujeme tento zákon tady mít, zatím ho nemáme. Ale to nestačí. My potřebujeme mít za sebou debatu o podobě prováděcího zákona, protože jenom tato debata může odhalit jeho úzká místa. Jenom tato debata může odhalit potenciální problémy.

Apeluji proto za sociální demokracii na vládu, aby co nejdříve předložila do diskuse na půdě Poslanecké sněmovny, ale také na půdě Senátu návrh prováděcího zákona. Potřebujeme o tomto návrhu debatovat na úrovni výborů a tato debata musí předcházet schválení jakékoli ústavní změny v rozpočtové oblasti. Jiný postup by byl obrovským rizikem pro rozpočtovou, hospodářskou rovnováhu země v příštích letech a také pro zajištění reálného fungování státu.

Nechci připomínat takové experimenty, jako byla superhrubá mzda, které teď musíme rušit. Prostě pravicová vláda řadu reforem neměla dobře promyšleno, v řadě reforem se udělaly vážné chyby, věcné a legislativní, a tohle se nesmí opakovat. Já podezřívám vládu, že i tuto reformu nemá dobře rozmyšleno. Že příliš urychlila legislativní proces a tato ústavní

norma byla předložena do Poslanecké sněmovny ještě předtím, než se podařilo najít shodu.

Pan ministr financí tady hovořil o tom, že na Ministerstvu financí fungovala pracovní skupina. Ano, to je pravda. Do této skupiny byli přizváni zástupci všech politických stran. To je pravda. Ale podobu tohoto zákona tato pracovní skupina nikdy neschválila. Členové této pracovní skupiny uplatňovali k zákonu připomínky, ale ty připomínky nebyly zcela zohledněny. To znamená, nelze vycházet z toho, že pracovní skupina ten zákon schválila, nelze vycházet z toho, že tím pádem byla ukončena politická debata. Vláda v určité fázi tu politickou debatu ukončila, vzala tento ústavní zákon a předložila ho do Poslanecké sněmovny. Dobře, pak ale musíme tu diskusi nahradit tady a musíme v ní pokračovat tady ve výbo-rech Poslanecké sněmovny a na plénu Poslanecké sněmovny dříve, než zákon budeme hlasovat.

Pokud si pečlivě pročtete tento návrh, zatím bohužel bez znalosti prováděcího zákona, ale se znalostí důvodové zprávy, pak je myslím dobré si uvědomit, že parametry jednotlivých pásem zadlužení, to znamená ty klíčové parametry, podle kterých by se mělo regulovat zadlužování, ve skutečnosti během přípravy zákona zastaraly. Zastaraly značným způsobem. První fáze reakce, kterou navrhuje vláda, se týká okamžiku, kdy veřejný dluh České republiky bude 40 % hrubého domácího produktu. Ale tahle linie už se prolomila. Veřejný dluh překročil 40 % hrubého domácího produktu už v roce 2011. My teď máme začátek roku 2013. To znamená, první parametr byl již překonán. Druhou fází reakce požaduje vláda v okamžiku, kdy veřejný dluh překročí 45 % hrubého domácího produktu. Dámy a pánové, tato hranice bude pravděpodobně prolomena už v závěru letošního roku. To znamená ještě dříve, než tento zákon začne platit, protože je navrhovaná účinnost od 1. 1. 2014. To znamená, druhý parametr bude prolomen na konci letošního roku. Je tedy evidentní, že zákon v mezidobě zastaral, že tempo zadlužování této vlády je do té míry rychlé, že předběhlo původní záměry Ministerstva financí, a to je další důvod k tomu, abychom tento návrh zákona v Poslanecké sněmovně přepracovali. V žádném případě není možné také připustit, aby přijetí takového normy, která sváže rozpočtovou politiku vlády, znemožnilo příští vládě reagovat na vážné výkyvy v ekonomickém cyklu.

Je potřeba, aby tato norma počítala s tím, že i v příštích letech se česká ekonomika v důsledku vnějších vlivů může dostat do vážných problémů, že můžeme spadnout do hospodářské recese, a v takové situaci zákon musí umožňovat pružnost rozpočtové politiky. Není možné cíli vyrovnaného rozpočtu, cíli snížení tempa zadlužování podřídít hospodářský růst a životní úroveň občanů České republiky. Není možné konsolidovat veřejné rozpočty za cenu rozvratu veřejných služeb, za cenu rozvratu fungování

státu a za cenu rozbití sociální soudržnosti společnosti. To znamená, požadujeme jako sociální demokraté, aby zákon počítal s tím, že můžeme v příštích letech procházet hospodářskými cykly, že mohou nastat hospodářské krize podobné té, kterou jsme absolvovali v letech 2008 a 2009, a zákon nesmí vládě svázat ruce. Vláda musí mít možnost na takto vážné výkyvy hospodářského cyklu reagovat.

Vážené kolegyně, vážení kolegové. Těch připomínek, které bude uplatňovat sociální demokracie k návrhu zákona, je celá řada. Já jsem zmínil pouze ty klíčové, které pokládáme za absolutně nepřekročitelné výhrady, které sociální demokracie k této normě uplatňuje a bude během veřejné debaty uplatňovat. Vzhledem k tomu, že nemáme k dispozici prováděcí zákon a ani ho v nejbližších dnech k dispozici mít nebudeme, chci jednoznačně navrhnout, abychom přerušili a odročili projednávání této ústavní změny do doby, než do Poslanecké sněmovny bude předložen prováděcí zákon k tomuto ústavnímu zákonu. Je to formální návrh, který přirozeně jsem připraven zopakovat v závěrečné fázi diskuse. Navrhují, abychom tady přerušili projednávání této ústavní změny a jako odpovědná Poslanecká sněmovna vyčkali na předložení konkrétního prováděcího zákona.

Chci také jasně deklarovat, že sociální demokracie má zájem na tom, aby naše země v příštích letech nepřekročila 60% limit zadlužení. My si nepřejeme, abychom prolomili veřejný dluh ve výši maximálního limitu 60 %, a jsme připraveni hledat věcná a rozumná řešení. A pokud se shodneme na tom, že tato ústavní změna po nezbytných úpravách takového řešení představuje, pokud se shodneme na tom, že takováto ústavní změna přispěje k tomu, abychom nepřekročili 60% limit zadlužení České republiky, pak jsme připraveni jako sociální demokraté udělat vše pro to, aby tento ústavní zákon mohl být schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Sobotkovi. A předtím, než budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které je přihlášeno 10 poslanců, mi dovoluť přečíst další omluvy z dnešního jednání Poslanecké sněmovny. Nejprve chci omluvit paní předsedkyni Miroslavu Němcovou, která se omlouvá z dnešního jednání do 11. hodiny. Dále pak se omlouvá paní poslankyně Kristýna Kočí, a to ze zdravotních důvodů, na celý den dnešního jednání.

Dámy a pánové, jsme v obecné rozpravě, budeme pokračovat. Udělím slovo panu poslanci Václavu Votavovi, připraví se pan kolega Ladislav Šinčl. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluť mi také, abych i já vyslovil určitý názor a sta-

novisko k předloženému vládnímu návrhu zákona o rozpočtové odpovědnosti. Chtěl bych jednoznačně říci a opakovat i po svém předřečníkovi, že sociální demokracie podporuje snižování zadlužení České republiky, a tedy v jisté formě i dluhovou brzdu, ale již úvodem musím říci, že ne v parametrech tak, jak ji předkládá vláda. Vládou schválená podoba finanční ústavy je prostě v této podobě pro sociální demokracii nepřijatelná. Chci také zdůraznit, že se jedná o ústavní zákon, a tedy že k jeho přijetí je potřeba i hlasů opozice. A že je třeba také s opozicí o tomto zákonu diskutovat a najít konsensus tak, aby mohl být přijat. K přijetí ústavní většiny je také samozřejmě třeba vyjádření Senátu, souhlasu Senátu, ústavní většiny v Senátu. A je třeba i předložit návrh prováděcího zákona souběžně s tímto zákonem. I o tom již tady byla řeč.

V žádném případě také nevidíme tuto finanční ústavu jako jakousi náhražku za nepodepsanou fiskální úmluvu Evropské unie. Fiscal compact je především o koordinaci hospodářských a rozpočtových politik zemí Evropské unie a to vládou předložená tzv. finanční ústava ani řešit nemůže.

Státní dluh vystoupal do konce září loňského roku na 1 bil. korun a je tedy vyšší než jeden státní rozpočet. Zadlužení státu se přitom zvyšuje téměř raketově. Ještě v roce 2005 za vlády sociální demokracie činil státní dluh 691 mld. korun. Od roku 2006, tedy po nastoupení pravicových vlád vedených Občanskou demokratickou stranou, se státní dluh zvýšil tedy dvojnásobně. Na konci vlády sociální demokracie se dluh pohyboval na úrovni pod 30 % hrubého domácího produktu. V roce 2006 to bylo 28 % hrubého domácího produktu, dnes, především po ozdravných, v uvozovkách, kúrách vlád Občanské demokratické strany, je zadlužení na úrovni více než 43 % hrubého domácího produktu a dluh neustále roste. Raketově roste právě tou blahodárnou kúrou, kterou ordinuje vláda, současná vláda Petra Nečase. Vláda, která si říká, že je vládou rozpočtové odpovědnosti, spíše bych řekl, že je vládou rozpočtové nezodpovědnosti.

Obecně tedy podporujeme princip, proč by měl být takový ústavní zákon přijat, ale nutnou a podmiňující podmínkou, abychom pro to zvedli ruku, je jednak úprava parametrů dluhové brzdy, úprava některých dalších parametrů, ale zároveň i předložení návrhu prováděcího zákona tak, aby z něj bylo patrné, oč vlastně jde.

Já jsem měl tu možnost, že jsem byl společně s kolegou Mládkem v komisi, která jednala na Ministerstvu financí o podobě tohoto ústavního zákona. My jsme tam vznášeli řadu připomínek, myslím, že dokonce i podstatných připomínek, ale bohužel řada právě těchto připomínek do tohoto ústavního zákona nebyla vůbec vnesena. Dokonce jsme neměli možnost připomínkovat ani finální verzi, kterou máme všichni právě na la-
vicích a kterou nyní máme možnost projednávat. Prostě neměli jsme možnost se k ní v komisi vyjádřit.

Ten vládní návrh je inspirován především slovenskou předlohou, která je postavena na tzv. dluhové brzdě a na Národní rozpočtové radě. S tím bychom koneckonců mohli souhlasit, samozřejmě, jak říkám, ovšem za jiných parametrů, za jiných podmínek.

Jaké jsou ty zásadní námitky, které jsme vznášeli i v té komisi, které jsme se účastnili. Především předložený ústavní zákon, jak jsem již řekl, a hovořil o něm i pan předseda Sobotka, je třeba, aby ho doprovázel i zákon prováděcí. Ten má také definovat řadu důležitých parametrů pro fungování Národní rozpočtové rady a dluhové brzdy. Bylo by tedy vhodné vědět, jak si vláda vůbec představuje tento prováděcí zákon, protože jeho podoba je pro nás důležitá a jistě bude rozhodovat i o našem souhlasu s tímto ústavním zákonem.

Nastavení parametrů dluhové brzdy považujeme za příliš nízké na úrovni veřejného dluhu 40 % hrubého domácího produktu. Ministerstvo financí zde bohužel nevyslyšelo náš požadavek, aby brzdící akce začala na poněkud vyšší úrovni. Můžeme diskutovat o úrovni 45 %, 50 % – to už je samozřejmě jiná otázka. Je tedy za současného stavu zadlužení, kdy je to více než 42 % HDP, opravdu pozoruhodné, proč vláda přichází v daném čase s brzdící akcí již na zadlužení 40 % hrubého domácího produktu. A to se dá očekávat, že v roce 2013 zadlužení státu přesáhne 45 % HDP a následky hospodaření současné vlády a její neschopnost udělat něco pro hospodářský růst tak bude samozřejmě platit vláda příští, nikoliv ta současná, která svou neschopností problém způsobil. Já si myslím, že to je úmysl či pokrytectví hodit to samozřejmě na příští vládu. Nepochybuji o tom, že příští odpovědnost za tento stát bude mít právě vláda jiná, vláda sociální demokracie.

Odmítáme princip jakési kolektivní viny. Platová základna pro výpočet platů představitelů státní moci se má, pokud přesáhne dluh 40 % hrubého domácího produktu, snížit o 20 %, má se zmrazit růst prostředků na odměnu za práci v sektoru veřejných financí. Mluvím tedy o celém sektoru veřejných financí, a to tedy u všech, kteří jsou placeni podle příslušného zákona o platu představitelů státní moci, tedy i těm, kteří v žádném případě, v žádném případě nemohou výši zadlužení země jakkoli ovlivnit, a to do doby, než dluh poklesne pod 45 % hrubého domácího produktu. Tak je uvedeno v návrhu tohoto zákona. Je třeba říci, že zmrazení platů ve veřejných institucích, podotýkám, těm, kteří nemohou nikterak tento dluh ovlivnit, může také rozvrátit veřejnou správu, která se již dnes potýká s kvalitou úředníků v některých oblastech.

Debatu bude jistě vyžadovat i navrhovaná regulace hospodaření územně samosprávných celků. To je citlivá otázka. Tato regulace může být na ústavní hraně, může omezovat jistou suverenitu územně samosprávných celků. Pokud veřejné finance jsou v problémech, tak

jsou územně samosprávné celky nuceny k vyrovnanému hospodaření. To opravdu příliš neodpovídá duchu Ústavy, ale můžeme samozřejmě o tom diskutovat. Nicméně snaha synchronizovat státní rozpočet s rozpočty územně samosprávných celků je pochopitelná, to se pochopit dá. Proto říkám, že o této otázce diskutovat můžeme. A je třeba tuto debatu také rozšířit na Asociaci krajů a samozřejmě i na Svaz měst a obcí České republiky.

Poslední věc, kterou bych zmínil, je otázka Národní rozpočtové rady. My se domníváme a i jsme to tak prosazovali při jednání na komisi na Ministerstvu financí, aby Národní rozpočtová rada byla nezávislou součástí Nejvyššího kontrolního úřadu, aby rozpočtově tedy byla v kapitole NKÚ. Rozporujeme tedy představu včlenit Národní rozpočtovou radu pod Českou národní banku.

Dámy a pánové, tolik ve stručnosti pár připomínek, tak jak jsme je deklarovali i při jednání té komise, kterou jsem vzpomínal, na Ministerstvu financí. Bohužel tyto naše požadavky nebyly akceptovány. A znovu říkám, nebyli jsme jako zástupci opozice už vůbec přizváni k tomu, abychom měli možnost ještě před doručením do Poslanecké sněmovny se k tomuto finálnímu návrhu finanční ústavy jakkoli vyjádřit.

Domnívám se tedy, že je zcela namístě, aby bylo přerušeno jednání o tomto ústavním zákonu a aby byl předložen návrh prováděcího zákona, a pak teprve jsme schopni posuzovat dále tuto materii. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Votavovi. Předtím než udělím další slovo, přečtu další omluvu z dnešního jednání. Paní poslankyně Patricie Kotalíková se omlouvá pro dnešek od 16.30 z osobních důvodů.

Dámy a pánové, pokračujeme v obecné rozpravě. Slovo udělím panu poslanci Ladislavu Šinclovi, připraví se paní poslankyně Soňa Marková. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych i já se vyjádřil k předloženému návrhu ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti.

V důvodové zprávě tohoto návrhu se mj. píše, že hlavním cílem návrhu ústavního zákona je dosáhnout zdravých a dlouhodobě udržitelných veřejných financí České republiky. Na první pohled to vypadá pěkně a myslím, že s tímto záměrem musí každý rozumný člověk souhlasit. Bohužel jako skoro u každého vládního návrhu, tak i tento předložený návrh má dle mého názoru několik zásadních vad. Hlavní vadou je to, a už to tady bylo řečeno, že je předkládán bez návrhu prováděcího zákona. Toto je podle mne naprosto nepřijatelné. Znalost prováděcího zákona je podle mého

názoru důležitá, protože zde může být skryto mnoho dalších nejasností a tam se teprve ukáže, co kdo tímto zákonem ve skutečnosti zamýšlí.

Aby bylo dopředu jasno, považuji nápravu veřejných financí a jejich dlouhodobou udržitelnost za současné nezbytné podpory ekonomického růstu za jeden ze základních úkolů hospodářské politiky státu. Problém ovšem vidím v tom, že politika současných pravicových vlád včetně té poslední Nečasovy pod heslem nápravy veřejných financí situaci v České republice na rozdíl od veřejných deklarací ve skutečnosti jen zhoršuje. Fakta jsou totiž jasná. Během osmi let vlád Miloše Zemana, Vladimíra Špidly, Stanislava Grosse a dokonce i Jiřího Paroubka stoupl dluh České republiky zhruba o 500 mld. korun, tedy o půl bilionu. Podle častých vyjádření Petra Nečase, premiéra vlády České republiky, to byly vlády neskutečně rozhazovačné. Nyní máme už třetím rokem jeho vládu, která o sobě ráda prohlašuje, jak je rozpočtově odpovědná a krajně úsporná. Pokud vydrží u moci i po celý rok 2013, pak i při plánovaném schodku rozpočtu vyletí státní dluh od roku, kdy Petr Nečas nastoupil do funkce premiéra, také zhruba o 500 mld. korun. Dnešní vláda je tedy vládou rozpočtové odpovědnosti přesně v tom smyslu, v jakém je vládou boje proti korupci, kdy schválila např. církevní restituce za pomoci poslance, který byl pravomocně odsouzen za korupci, a vůbec jí to nevadilo.

Jak jsem již řekl, v důvodové zprávě se píše, že hlavním cílem návrhu ústavního zákona je dosáhnout zdravých a dlouhodobě udržitelných veřejných financí České republiky a vlastně zabrzdit neustále narůstající veřejný dluh České republiky. Paradoxem ovšem je, že jeden z předkladatelů, ministr financí, toto rostoucí zadlužování z velké části za minimálně posledních šest let sám pomáhal způsobit. Skutečnost je totiž taková, že díky vládám ODS a TOP 09 veřejný dluh České republiky nastoupal až na neuvěřitelných 1,75 bilionu korun – opakuji: 1,75 bilionu korun –, což je v současné chvíli téměř 46 % namísto 28 % hrubého domácího produktu v roce 2006, kdy vládla sociální demokracie. Jen pro jasnost, dnes je veřejný dluh ve výši přesahující – přesahující – základní hranici limitu zadlužení stanovenou v předloženém návrhu.

Výsledky této vlády rozpočtové odpovědnosti jsou bohužel takové, že navzdory proklamacím se růst státního dluhu jen rekordně zrychluje. Již jsem tady o tom jednou mluvil, ale protože vládní představitelé pravděpodobně trpí častými výpadky paměti, musím některé věci tady zopakovat.

Možná si někteří vzpomínáte, jak ministr financí Miroslav Kalousek před volbami 2010 vyděsil tisíce, možná statisíce občanů tím, když do každé domácnosti poslal složenku na 120 000 korun, která přivedla řadu lidí do péče lékařů. Mimochodem, mám ji tady, ukážu vám ji. (Ukazuje tabulku cca 0,5 krát 0,5 metru se zvětšenou složenkou a textem pod ní.) Byla to připomínka

státního dluhu rozpočteného na každého občana a místopředseda TOP 09 k ní doplnil, že stejně vysokou částku bude podle něho nutné ušetřit a každý to logicky pozná i na svých příjmech. Tehdy řekl – cituji: „Ty škrtý prostě budou – buď teď a méně bolestně, nebo později, až nás přinutí realita.“ Cudně ovšem pomlčel, že 42 000 korun ze zmíněné částky si na každého občana vypůjčily vlády po roce 2007, kdy byl ministr financí on sám či jeho nástupce v roční úřednické vládě Eduard Janota. A více než po dvou letech druhého Kalouskova období v ministerské roli se dluh zvýšil o dalších 45 036 korun na každého občana České republiky včetně batolat.

Na této tzv. aktualizované Kalouskově složenke je uvedeno číslo 150 338 korun. Je to tím, že byla pro vás připravena asi před půl rokem. Dnes je tento dluh už zase vyšší. Na jednoho obyvatele je to číslo jiné, vyšší. Je to 166 342 korun, tj. o 46 342 korun vyšší. Pokud by zadlužování pokračovalo stejným tempem i v příštích letech, posílal by ministr financí před volbami 2004 složenku na 190 až 220 000 korun. Pro vaši představu jen upozorním, že za dobu zhruba sedmi minut, co zde hovořím, stoupl veřejný dluh pro zajímavost zhruba o 2 mil. korun, a to hlavně díky této vládě, složené ze stran, které, pokud v této době vůbec existovaly, ve svých předvolebních programech slibovaly úplně, ale úplně něco jiného, než jaká je skutečnost.

Postupně se stále zřetelněji bohužel ukazuje fakt, že rozpočtový proces v České republice je nekvalitně řízen, plánován a i kontrolován. Do Poslanecké sněmovny jsou předkládány návrhy rozpočtu postaveného na stále fiktivnějších příjmech. Místo koncepční dlouhodobé rozpočtové politiky se pak tzv. řídí veřejné finance České republiky ze dne na den, ad hoc, rozpočtovými balíčky kombinovanými s průběžnými škrtý na výdajové straně státního rozpočtu. Tupými škrtý, které neznamenaají nic jiného než výrazný nárůst skrytých dluhů. Těmito tupými škrtý je dnes poznamenána celá infrastruktura českého státu, od obrany a bezpečnost počínaje přes zdravotnictví, školství, kulturu, ochranu životního prostředí až např. po dopravní infrastrukturu. Nejhorší je, že se vytvářejí dluhy i na životní úrovni většiny českých občanů.

Veřejné finance se při neschopnosti potlačit všudypřítomnou korupci a při zjevně nekvalitním plánování a řízení procesů v oblasti veřejných financí neustále napravují tím nejjednodušším způsobem – snižováním životní úrovně českých občanů, zaměstnanců, důchodců, nezaměstnaných, nemocných a nízkopříjmových sociálně potřebných rodin. Toto je podle mého názoru absolutně nepřijatelné.

Myslím, že tato současná vládní garnitura měla dost času na to, aby prokázala svůj opravdový zájem o nápravu veřejných financí, o kterých se píše v předloženém návrhu ústavního zákona. Jsem přesvědčený, že měla dost času na to, aby zásadním způsobem zasáhla proti rozbujelým

daňovým únikům, korupci, práci na černo, praní špinavých peněz a dalším negativním jevům. Ano, současná vládní koalice měla dost času k nápravě veřejných financí a neudělala v podstatě vůbec nic.

Doposud to byla jen prázdná slova. Jen kázala vodu a sama pila víno. Na to vše současná vláda nepotřebovala a v podstatě ani nepotřebuje žádnou finanční ústavu a ani Národní rozpočtovou radu. Pokud by zde byla vláda, která by aspoň trochu chápala, jaké procesy v ekonomice probíhají, která by uměla racionálně reagovat na změnu podmínek vývoje ekonomiky a podobně, pak by finanční ústava byla úplně zbytečná. Bohužel ovšem realita je úplně jiná, a jak dlouhodobě pozoruji pana ministra financí a celou tuto povedenou vládu, tak tomu do konce jejích dní asi jinak nebude.

Z tohoto důvodu v obecné rovině nemám nic proti vzniku finanční ústavy, vzniku Národní rozpočtové rady a zavedení dluhové brzdy. Beru to jako záchrannou brzdu proti devastující činnosti této vlády. Ne ovšem v takto předložené podobě bez prováděcího zákona a se špatně nastavenými parametry, které by znemožnily příští vládě realizovat například kroky na podporu tolik potřebného hospodářského růstu. Z tohoto důvodu se připojuji k návrhu přepracování tohoto návrhu nebo přerušení projednávání.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dál se do obecné rozpravy s faktickou poznámkou přihlásil pan ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, pan poslanec Sobotka mě vyzval, abych vás seznámil s výší dluhů v jednotlivých letech, a já jsem tak chtěl učinit až na konci rozpravy. Ale vzhledem k tomu, že je zjevné, že v rozpravě příliš neoddělujeme od sebe pojmy dluh, čistý dluh a rezervu financování, tak bych rád upozornil, což v rozpravě trochu ignorujeme, na článek 5 odst. 1 tohoto ústavního návrhu, kde se píše: Výše zadlužení se rozumí dluh minus rezerva financování. Protože samozřejmě si nepůjčujeme tehdy, když to akutně potřebujeme. Půjčujeme si tehdy, kdy je výhodné si půjčit, a to tvoří tu rezervu. To je tzv. čistý dluh.

A teď prosím, zopakují čísla čistého dluhu, která jsou relevantní pro návrh, který projednáváme, a to je rok 2012 1523 mld., 39,8 %. Rok 2013 1662 mld., 41,8 % HDP. Rok 2014 1710 mld., 42,6 % HDP. Zaznívá-li tady, že překročíme 45 ještě v tomto volebním období, skutečně to není pravdivá informace.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pokračujeme v obecné

rozpravě. Dále udělím slovo paní poslankyni Soně Markové a připraví se pan poslanec Jiří Paroubek. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážený pane místo-předsedo. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych nejprve učinila takové tři obecné připomínky k tomuto návrhu zákona a následně se podrobněji vyjádřila k problematice veřejného zdravotního pojištění a zdravotních pojišťoven, protože i tento návrh zákona se této věci týká.

Takže nejprve obecně. Existence Národní rozpočtové rady. V zásadě je asi vhodné, aby na hospodaření a naplňování rozpočtu dohlížel nezávislý orgán. Problém ale spočívá v tom, že u tohoto návrhu není jasné, jak vlastně bude tento orgán fungovat, jaké bude jeho složení a jak bude zajištěna jeho nezávislost. Návrh zákona ale uděluje tomuto orgánu pravomoc vyhlášovat výši zadlužení, od kterého se pak odvozují všechny ostatní zásadní kroky, které zákon předjímá, a to dokonce formou ekvivalentní k vyhlásování zákonů, aniž by bylo přesně stanoveny, jak se k takovému výpočtu dojde.

Druhá poznámka se týká existence – v uvozovkách – kolektivní viny. Řešení zadlužení nad 45 % HDP sice ukládá vládě zdůvodnit překročení, ale navazující opatření nejsou nijak vázána na zjištěné důvody vysokého zadlužení. Znamená to, že i v případě zavinění jiným subjektem, organizační složkou státu, státním fondem a jinými, budou opatření s negativními dopady uplatněna plošně vůči všem subjektům sektoru veřejných institucí bez ohledu na míru jejich spoluzavinění. Opatření musí být uplatněna vůči subjektům, které za vysoký dluh odpovídají. Teprve pokud nelze situaci řešit opatřeními vůči viníkům, lze uplatnit podle předem stanovené metodiky dopady i na – v uvozovkách – nevinné. Je tak možné, že například nákupem armádního vybavení dojde k navýšení zadlužení, ale důsledky pocítí celý sektor.

Třetí poznámka – neexistence byť alespoň hrubého znění prováděcího předpisu. I když si je předkladatel vědom nutného prováděcího předpisu, což na několik místech v návrhu i důvodové zprávě správně zmiňuje, jeho znění ani v náznacích nepředkládá.

A teď konkrétně připomínky k oblasti veřejného zdravotního pojištění a zdravotních pojišťoven. Z návrhu jasně nevyplývá okruh jeho adresátů, tedy veřejných institucí. Například zdravotní pojišťovny obsahově do této kategorie spadají, ale není možné jejich fungování absolutně podřadit pod úpravu tohoto ústavního zákona aniž by byla vzata na zřetel specifika jejich fungování. Vůči systému veřejného zdravotního pojištění není stát financie-rem ze státního rozpočtu, ale plátcem pojistného. Zdravotní pojišťovny také nijak ke zvyšování zadlužení nepřispívají. Původně široce koncipovaná záruka státu za případné dluhy zdravotních pojišťoven se již dávno změnila

na pouhou možnost návratné finanční výpomoci ve výši 50 % chybějících finančních prostředků. Přitom o poskytnutí rozhoduje vláda na návrh Ministerstva zdravotnictví po dohodě s Ministerstvem financí. Proto je jednak nelogické, aby subjekty, které zadlužení ovlivnit nemohou ani jej nezpůsobují, byly přímými adresáty této normy. Je také nepřipustné, aby stát v případě vysokého státního dluhu přestal plnit svou povinnost plátce nebo například snižoval výši plateb do veřejného zdravotního pojištění za tzv. státní pojištěnce. Pokud tedy není jeho cílem destabilizovat, nebo dokonce zrušit celý ještě stále aspoň trochu solidární systém financování zdravotnictví.

Dále bych se věnovala předkládání rozpočtů zdravotních pojišťoven. V souladu se zákony 551/1991 Sb. a 280/1992 Sb. zpracovávají zdravotní pojišťovny zdravotně pojistné plány, které obsahují i rozpočty zdravotních pojišťoven. Poslanecká sněmovna proto také neschvaluje rozpočty zdravotních pojišťoven, ale zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven. Aby návrhy rozpočtu zdravotních pojišťoven v případě vysokého zadlužení předkládala Poslanecká sněmovně vláda, je nepřipustným vměšováním státu do činnosti těchto veřejnoprávních nestátních institucí. Navíc, pokud bude zadlužení konstatováno po schválení zdravotně pojistných plánů Sněmovnou, půjde o návrhy úprav již schválených zdravotně pojistných plánů. Maximálně je přípustné stanovit, že vláda předloží Poslanecké sněmovně návrhy úprav zdravotně pojistných plánů zpracované příslušnými zdravotními pojišťovnami, a to pouze v případech, kdy se tyto pojišťovny podílejí na překročení výše zadlužení nebo kdy překročení zadlužení bez použití principu kolektivní viny nelze řešit. Takovéto řešení obsažené v návrhu ústavního zákona je ale v zásadě nepřímá novela zákona č. 551/1991 Sb., podle které zdravotně pojistný plán zpracovává zdravotní pojišťovna, předkládá Ministerstvo zdravotnictví a schvaluje Parlament na návrh vlády. Tady z toho zdravotní pojišťovny úplně vypadávají. Zdravotně pojistné plány předkládá vláda Poslanecké sněmovně, takže zdravotním pojišťovnám bude vláda oprávněna zdravotně pojistné plány nadiktovat dle svých představ.

Jde o ústavní zákon, který bezesporu ruší, nebo minimálně omezuje zákon č. 551/1991. Navíc by zdravotním pojišťovnám v případě toho, že by musely předložit zdravotně pojistné plány s výdaji nepřekračujícími výdaje schválené v předchozím roce, nebylo umožněno využít již nashromážděných rezerv a deficitní rozpočet je dle chystaného zákona o zdravotních pojišťovnách důvodem k nápravným opatření včetně nucené správy nebo odebrání licence. Takto koncipovaná povinnost je nepřijatelná i proto, že formulace typu, že rozpočet zdravotních pojišťoven bude mít výdaje nejvýše na úrovni předcházejícího roku, by fakticky bránila případným fúzím stejně jako rozvoji činnosti pojišťoven.

Z výše zmíněných důvodů se připojuji k návrhu vrátit tento návrh zákona k přepracování. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní poslankyni Markové. Nyní udělím slovo panu poslanci Jiřímu Paroubkovi. Připraví se pan poslanec Antonín Seda. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Prosím o klid v sále.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážená zbývající členko vlády, paní ministryně, dámy a pánové, tato vláda sama sebe prohlásila vládou rozpočtové odpovědnosti. Zatím ale již více než dva a půl roku dělá všechno pro to, aby toto spojení, tedy Nečasova vláda a rozpočtová odpovědnost, bylo veřejností považováno za oxymoron – protimluv. V současné době se ostatně důvěra veřejnosti vůči vládě pohybuje maximálně do 12 %, v některých průzkumech je to dokonce 8 %. Česká pravice, tedy ODS, TOP 09 a Věci veřejné, byla ve sněmovních volbách v roce 2010 úspěšná mimo jiné také proto, že se skvěle marketingově ujala, kromě dneska už komického tématu dinosaurů, tématu řecké dluhové pastí, která prý má už už sklapnout i u nás. Pochopitelně jak jinak podle nich měla past sklapnout v případě vlády levice.

Argumenty české pravice se tehdy a dnes opírají o některé dezinterpretace, lži a polopravdy. Uvedu jen ty nejzávažnější, neboť se v argumentaci činitelů vlády a nebo vládních poslanců i dnes mohou objevit. Zatím to ale nevypadá, že by někdo z vládních poslanců usiloval o účast v diskusi.

První mýtus, že levostředová vláda v letech 2005 a 2006, shodou okolností tehdy pod mým vedením, tedy v době s hospodářským růstem 7 a 6 %, prý hospodařila s vysokými schodky a prý tak prožírala budoucnost našich dětí. Ministr financí dokonce hovořil v této souvislosti o mejdanu, který svými škrti již zarazil. Podívejme se však na fakta. Za ty dva roky, léta 2005 a 2006, byl opravdu souhrnně vytvořen schodek ve výši 153 mld. korun. Z toho 97 mld. v roce 2006. To vypadá, uznám, poněkud podezřele. Je potřeba to jen trochu rozebrat. Z této částky tvořily ovšem 92 mld. korun rozpočtové rezervy, které byly, kdybych použil vládní terminologii, prožírány na úkor budoucnosti našich dětí v letech 2007 až 2009, tedy Topolánkovou vládou a ministrem financí tehdejšími až dnešními. Ani ho nebudu jmenovat, myslím, že toho má na svědomí už dost. A dalších 40 mld. činily rezervy nalité v letech 2005 a 2006 do konsolidační agentury ke krytí ztrát z 90. let. Ztráty v 90. letech někdo zavinil. Myslím, že jsou to notoricky známé skutečnosti. Faktický schodek za dva roky 2005 a 2006 byl v souhrnu zhruba 20 mld., tedy v průměru 10 mld. ročně. Státní dluh v poměru k hrubému domácímu produktu se v letech 2005 až 2007 pohyboval kolem 28 %. Dnes je to 43 %, přes snahu vlády Mirka

Topolánka a později Petra Nečase o stabilizaci a deklarované snížení daňové kvóty v posledních šesti letech.

Druhý mýtus, který se u pravice a i některých dalších politiků i prezidentských kandidátů z řad levice objevuje, je ten, že česká levice použila před volbami v roce 2010 některých údajně rozmařilých volebních slibů. S tím stojí za to polemizovat. Aspoň s tím rozdílem několika let, který od té doby uplynul. Jaký je vlastně rozdíl mezi třináctým důchodem – tento institut má argumentačně doložit rozmařilost levice – a valorizací důchodů? V roce 2010 nebyla Fischerovou vládou valorizace důchodů uskutečněna, proto vznikla myšlenka nahrazení valorizace důchodů třináctým důchodem právě v roce 2010, tedy jednorázovou platbou, jednorázovým zatížením státního rozpočtu v roce 2010 a jejím nepřenesením do výdajové základny pro výpočet důchodů pro rok 2011. Pro stát, pro státní rozpočet je právě proto výhodnější konstrukce třináctého důchodu nežli jejich valorizace. Pro důchodce to zas tak výhodné není kromě tedy jednorázové platby.

Podobné je to se šrotovným. My jsme u nás šrotovné neuplatnili, ale v některých okolních státech, v Německu a tuším také na Slovensku, šrotovné uplatněno bylo a samozřejmě že naše automobilky na tom vydělaly. My jsme byli – někdo to považuje za chytrost, někdo to může považovat, a já se přiznám, že to považuji spíše za jakési černé pasažérství.

Vláda pravice od roku 2007 alespoň verbálně a se stále stejným ministrem financí stabilizuje veřejné finance a verbálně snižuje i daně. Verbálně, tedy slovně, snižuje i daně. A výsledek tohoto snažení? Strukturální schodek – a já jsem tady ta čísla uváděl už několikrát, jsou notoricky známa, proto je nebudu opakovat – v tomto roce bude stále vyšší, nežli byl strukturální schodek v roce 2007, kdy dobíhala legislativa prosazená levostředovými vládami a existoval také mobilizační a reálný státní rozpočet na rok 2007 sestavený ještě vládou pod mým vedením. A rovněž složená daňová kvóta bude letos o 0,7 % vyšší než v roce 2006.

Cíle v ekonomice se pravici tedy nepodařilo vůbec naplnit. Pokud jí o to vůbec kdy šlo. Je to samozřejmě také díky tomu, že hrubý domácí produkt za vlád pravice rostl žalostně. Pokud si to číslo dobře pamatuji, je to v průměru 0,8 % ročně. Vládě pravice se v ekonomické zejména fiskální oblasti tedy, slušně řečeno, prostě nedaří. Ale něco deklarativního udělat chce a musí, aniž by za to musela zaplatit. Jí se to už přece týkat nebude. Každému musí být jasné, že celý ústavní – to slovo podtrhuji – zákon o rozpočtové odpovědnosti je past, která sklapne brzy po nástupu nové vlády. Proč vlastně? Ta v uvozovkách ostrá mez, za níž následují určité sankce, je podle zákona – vážné sankce, abych byl úplně přesný – je podle zákona 45 % podílu zadlužení na hrubém domácím produktu.

V současné době, abych byl přesný, k 31. prosinci minulého roku, dosáhl státní dluh výše 1 bil. 663 mld. korun, což je 43 % hrubého domácího

produktu. V roce 2014, na jeho začátku, ale spíše už na konci roku 2013, bude hranice 45 % s jistotou překonána. Pak nastane režim podle tohoto zákona. Administrativně provádné škrtky povedou k nežádoucímu dopadu do poptávky obyvatel i poptávky státu a také k vážným politickým důsledkům, tak jak to koneckonců známe v posledních dvou letech. Ale to už se bude týkat nové vlády, takže může dojít velmi rychle k destrukci pozice následující vlády jaksi ze zákona, dokonce ústavního.

Pro úplnost ještě připomenou – tato čísla byla uvedena v trošku jiném pojetí, ale v zásadě ano –, že pravicové vlády dokázaly navýšit za šest let státní dluh nominálně přes 700 mld. korun a se zapojením celkových rozpočtových rezerv v souhrnné výši více než 156 mld. korun, které jim byly zanechány počátkem září 2006 a které vláda Mirka Topolánka zcela bezskrupulózně zkonsumovala. Je to více než 850 mld. korun. A teď chtějí mistrovat druhé.

Kromě toho návrh ústavního zákona je, zdá se, příliš podrobný. Zejména článek 7 až 12 svou povahou a používanou terminologií náleží nikoliv do ústavního zákona, ale do zákona o rozpočtových pravidlech.

Podívejme se také na instituci Národní rozpočtové rady, se kterou návrh zákona pracuje. Ta má do značné míry nahradit anebo oktrojovat činnost vlády a Sněmovny. Je to jakási kuratela ze zákona nad volenými zástupci lidu, včetně vlády. Za určitých okolností může Národní rozpočtová rada v kombinaci s ustanoveními navrhovaného ústavního zákona zablokovat čerpání státního rozpočtu. Národní rozpočtová rada je v návrhu ústavního zákona definována jako nezávislá instituce a to vidím jako jistý problém. To je podle mého názoru zcela proti duchu parlamentarismu, tak jak se vyvíjel například v Anglii již od Magny charty ve středověku a ve Francii nejpozději od Velké francouzské revoluce. Parlamenty vznikly proto, aby omezovaly finanční absolutismus panovníka. Nebude peněz bez parlamentního zastoupení. To byla zásada třetího stavu ve Francii. A v Anglii měli zástupci řekněme nearistokratických vrstev nebo zástupci mimo dvůr podobnou zásadu. Návrh tohoto ústavního zákona jde tedy mimo tradice evropské parlamentní demokracie.

A jak je to vlastně v evropských státech? Věřím, že i někteří mí kolegové si vyzvedli v Parlamentním institutu brožurku pod názvem Odpovědné rozpočtování ve vybraných zemích, kterou tento institut zpracoval. Myslím, že je to velice názorný materiál, byť z dubna 2010, který shrnuje zkušenosti v jednotlivých zemích, a to nejen v evropských zemích, ale také mimoevropských. Myslím, že s ohledem na určitou podobnost systémů i fiskálních bychom měli hledat poučení právě v těch evropských zemích.

Podívejme se například na Švýcarsko. Ve Švýcarsku kantony a většina municipalit aplikují takzvaný harmonizovaný účetní systém. Tento model odděluje účet administrativní provozní účet a investiční účet, přičemž roční

provozní účet musí být vyrovnaný. Přebytky nebo deficity mají být eliminovány úpravou daní. Dále platí pravidlo, že alespoň 60 % ročních investičních nákladů by mělo být samofinancováno. Některé kantony také zavedly závaznou legislativu, která omezuje úroveň deficitu a ukládá bezprostřední korektivní opatření. V kantonu St. Gallen například zákon z roku 1929 o kantonálních financích stanoví, že rozpočet musí být navržen, to cituji: v souladu s principem vyrovnaných příjmů a výdajů. V praxi je tato podmínka považována za splněnou, pokud rozpočtový deficit nepřesáhne 3 % daňových výnosů. Tedy i v těch švýcarských veřejných financích platí kromě důrazu na stabilitu, na vyrovnanost i určitá flexibilita. Švýcarsko dosahovalo od roku 2006 do roku 2008 mírných přebytků rozpočtu, které se v roce 2009 zmírnily na mírný deficit. A ten deficit, veřejný dluh, se dařilo držet na úrovni 43,5 % hrubého domácího produktu. Tedy tam, kam my jsme došli za velmi krátkou dobu.

Německo, a to je myslím dobré vodítko i pro nás, přijalo už v roce 2009 zákon, který stanoví, že spolek, tedy spolková republika, má od roku 2011 plánovat své rozpočty jako vyrovnané od roku 2016. Pro země pak platí lhůta do roku 2020. Pro spolek je toto ustanovení splněno, pokud přijaté půjčky spolku tvoří maximálně 0,35 % hrubého domácího produktu. Pokud se objem půjček vychýlí od stanoveného ukazatele, odchylky musí být zakotveny na takzvaném kontrolním účtu. Negativní saldo nesmí přesáhnout 1,5 % hrubého domácího produktu. Výjimkou je pouze období silné recese.

Dámy a pánové, pro mě alespoň ten materiál, který vydal Parlamentní institut, byl velice poučný z toho hlediska, jak se odlišuje od materiálu, který předkládá vláda. Jak se koncepčně odlišuje od materiálu, který předkládá vláda. A musím to bohužel konstatovat, i když velmi nerad. Tento ústavní zákon, tak jak já to vidím v závěru, mám-li shrnout věci, vidím jako nadbytečný, neboť současný právní rámec je pro všechny subjekty, veřejné korporace, dostatečný.

Z ekonomické nedostatečnosti stát nevyvede takzvaná nezávislá instituce, jakou bude například Národní rozpočtová rada. Nemyslím, že by ústavní zákon zakládal relevantní odpovědnost, nebo chcete-li, rozpočtovou odpovědnost vlády a parlamentu ve vztahu k příslušným povinnostem. A kromě toho přijít s příslušným návrhem zákona, který už se nebude de facto týkat této vlády, ale vlády úplně jiné, vidím jako zcela nekorektní. To jsou důvody, proč poslanci strany LEV 21 tento ústavní zákon nepodpoří.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. Dále udělím slovo panu poslanci Antonínu Sedovi. Připraví se pan poslanec Břetislav Petr. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, rozumím důvodům, pro které vláda podala návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, protože ani já ani nikdo z nás nemáme rádi zadlužování. I když si dovedu představit, že v řadě případů řeší právě zadlužení základní životní potřeby, jako je zajištění bydlení či vzdělání. Co ovšem nemohu pochopit, je, že tato vláda, založená na politické korupci, chce po mně, po opozičním poslanci, abych plnil její programové prohlášení. Vláda totiž v důvodové zprávě uvádí, že návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti byl zpracován na základě programového prohlášení vlády ze 4. srpna 2010.

Podobně vláda chce, abych dokonce splnil závazek z její koaliční smlouvy o vytvoření koalice rozpočtové odpovědnosti, vlády práva a boje proti korupci a strategie mezinárodní konkurenceschopnosti ČR pro období 2012–20. Nehledě na skutečnost, že tato koalice již neexistuje, prosím neočekávejte, že jako sociální demokrat tento návrh podpořím.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, ale nyní k samotnému návrhu zákona. Podle mého názoru je to jeden z nejhorších návrhů, který vládní koalice předložila. Použiji slova předsedy Nejvyššího správního soudu Josefa Baxy, která uvedl na odborné konferenci o vymahatelnosti práva, a to že stát už není schopen přijímat zákonné normy, které by pak sám dokázal uvádět do praxe, kontrolovat jejich uplatňování a sám je dodržoval. Tento návrh zákona je právě takový.

Údajným cílem, cituji, má být dosáhnout zdravých a dlouhodobě udržitelných veřejných financí ČR, které jí poskytnou dostatečný prostor pro rozhodování při realizaci rozpočtové a fiskální politiky a zajistí respektování mezinárodních závazků, a to i v případě běžných konjunkturních výkyvů. Ústavní zákon by měl zlepšit celkové hospodaření ČR, posílit transparentnost a efektivnost veřejných financí a ve výsledku též podpořit konkurenceschopnost ČR. – Prosím vás, žádný zákon, ani ústavní, tohle přece nemůže zajistit! Všechny tyto cíle může totiž zajistit toliko konkurenceschopná ekonomika, kvalitní a efektivní státní a veřejná správa a zejména kvalifikovaní, zodpovědní a vzdělaní občané naší země. Bez potřebného růstu HDP to prostě nikdy nepůjde a já se obávám, a poslední statistické údaje to potvrzují, že hospodářská politika současné vlády spíše škodí a jde proti deklarovaným cílům návrhu tohoto zákona.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda tvrdí, že navrhovaná právní úprava je plně v souladu s ústavním pořádkem ČR. Já jsem naopak přesvědčen, že právě tento ústavní zákon porušuje Ústavu ČR, především tím, že výrazně omezuje pravomoci a kompetence nejen Poslanecké sněmovny, ale i vlády a zejména samospráv územně samosprávných celků a veřejnoprávních institucí. Konkrétně se například jedná o porušení Ústavy

ČR, hlavy VII. Ale především žádný ústavní zákon kromě změny Ústavy nesmí omezovat práva daná naší Ústavou.

Zřízení Národní rozpočtové rady si vyžádá ročně náklady ve výši cca 50 mil. Kč. Opravdu nechápu, že vláda, která si říká rozpočtově odpovědná, zvyšuje výdaje státu. Mohla jít například cestou posílení pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Ptám se, k čemu další úřad, když ke zjišťování statistických údajů máme Český statistický úřad a Eurostat. K čemu takový zákon, když ČR je členem EU s dlouhodobým cílem vstupu do Evropské hospodářské a měnové unie. Konvergenční kritéria jasně definují limit pro schodek veřejných financí či nepřekročitelnost celkového veřejného dluhu ve výši 60 % HDP. Ptám se tedy vlády: Změnila se, či nezměnila vládní politika z pohledu přistoupení naší země k euru? Pokud ano, pak bych možná pochopil účel tohoto návrhu zákona. Pokud ne, a já doufám, že ne, pak tento návrh postrádá jakýkoliv smysl a stane se pouhým cárem papíru po našem vstupu do Evropské měnové unie.

Vážení členové vlády, vážené poslankyně a poslanci, vláda v důvodové zprávě uvádí – cituji: „Za zvýšením vládního dluhu v ČR na počátku minulé dekády stál především výrazný nárůst dotací transformačním institucím, jež souvisely s restrukturalizací a privatizací sektoru finančních a nefinančních podniků v důsledku odkládaných reforem v 90. letech. Vzhledem k tomu, že v následném období hospodářské expanze nebyl plně využit potenciál k provedení rozpočtové konsolidace, zadluženost ČR nadále narůstá.“ Tolik citace. Jsem velmi rád, že se konečně popsaly skutečné důvody zadlužení země, a také jsem rád, že sama vláda si sype popel na hlavu a konečně připouští, že za její vlády zadluženost narůstá. Ale chci se zeptat vlády, zda nechce dalším vládám zanechat tento zákon jako jistý danajský dar. Vede mě k tomu vládní výrok uvedený opět v důvodové zprávě. Cituji: „Důsledky stárnutí populace, které mají být dle aktuálních projekcí v rámci EU nadprůměrné, se do hospodaření veřejných financí přitom teprve promítnou.“ Já to čtu tak, že nás čekají obrovské finanční náklady, které nelze v současné době vyčísřit, a současná vláda tento problém neřeší.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh zákona o rozpočtové odpovědnosti je nejen špatným zákonem, který je dle mého názoru v rozporu s Ústavou ČR, ale je v rozporu i se slibem, který jsme jako poslanci dali. Sankce za porušení rozpočtové kázně jsou navrhovány jako kolektivní a neposuzují individuální vinu, což je opět v rozporu s platnými zákony naší země. Nehodlám podpořit zákon, který omezuje demokratické rozhodování Poslanecké sněmovny a který omezuje práva zákonodárců!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Sedovi.

Dalším řečníkem bude pan poslanec Břetislav Petr. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zákon o rozpočtové odpovědnosti by měl začít platit od roku 2014 a měl by omezit zadlužování státu tak, aby veřejný dluh v žádném případě nemohl překročit hranici 60 %. Podle tohoto zákona by měla vláda začít podnikat aktivní kroky, pokud státní nominální dluh dosáhne hranice 45 %. Pak bude muset stát snížit výdaje, zastropovat výdaje na další období v sektoru veřejných institucí, ve státních i mimorozpočtových fondech, musí snížit rozpočty veřejným vysokým školám, zdravotním pojišťovnám a dalším organizacím, které jsou citovány v onom ústavním zákoně. Pochopitelně je zde i opatření, že pokud dluh dosáhne 45 % nominální hodnoty, musí se snížit všem pracovníkům ve státním sektoru platy o 20 %. S rostoucím stupněm zadlužení se také zvyšují požadavky na nezbytná opatření, aby dluh dále nestoupal. Opatření jsou naprosto restriktivní a stupňují se s rostoucím dluhem. Scházejí i jakákoliv opatření, pomocí čeho nastartovat nějaký opětovný růst hospodářství, poněvadž když k tomu nedojde, je tento ústavní zákon do jisté míry naprosto iluzorní.

Kromě opatření bychom měli také provést revizi některých zákonů, kde se ztrácí nesmírné množství státních peněz, které jdou do kapes jednotlivců. Včera tady chtěl pan kolega Paroubek nastolit problém ceny elektrické energie. Nemáte všichni dojem, že 44 miliard, které doplácíme v letošním roce na tuto elektřinu, by se dalo použít mnohem lépe a s větším efektem kdekoli jinde? Není tomu tak dávno, co tady bylo 40 vedoucích představitelů hospodářství, bylo to v měsíci listopadu, kteří prohlásili, že cena elektrické energie snižuje jejich konkurenceschopnost. Hovoříme o konkurenceschopnosti, a nejsme schopni pro ni nic udělat. Další z příkladů je, proč jedněm restitucentům dáváme dvakrát tolik, než dostávají ti druzí, a abych byl konkrétní, ti, kteří restituovali v roce 1990, za metr čtvereční dostali 12 korun, církvím chceme vyplácet 44. Takže nejen opatření, ale i restrikce a podíívání se na některé zákony, které naši ekonomiku oslabují.

Je pochopitelné, že ústavní zákon nemůže jít do detailů. Detaily musí být součástí prováděcího předpisu. Ten schází. A mám takový dojem, z úst mých předřečníků několikrát zaznělo, že pokud nebude prováděcí předpis do druhého čtení, mělo by se přerušit projednávání tohoto zákona, neboť se budeme bavit o něčem, co se může v důsledku prováděcího zákona totálně změnit.

Dle předloženého zákona má vzniknout další nová instituce, a to Národní rozpočtová rada. Tato instituce nebude závislá na výkonné moci a měla by svou činností pomáhat k odstranění základních nedostatků naší

národní fiskální politiky. Tolik citace ze zákona. Její členy bude volit Poslanecká sněmovna. Jistě pochybnosti vzbuzuje, zdali počet pracovníků na úrovni deseti bude schopen něco zajistit. Jen pro srovnání, instituce Congressional Budget Office ve Spojených státech, což je poradenská organizace jak pro Senát, tak pro Kongres, pro jeho rozpočtovou část, má 268 právníků a ekonomů.

Domnívám se, že bychom se měli poněkud více zamyslet nad tím, co Národní rozpočtová rada může. Mně tam schází, pokud si ji vláda vytváří, zdali bude poslouchat její rady, nebo je přejde šmahem, nebo je nebude vůbec respektovat. Pokud nebudou nastavena tato kritéria, tak si myslím, že Národní rozpočtová rada je sice pěkným pojmem, ale pokud nebude moci nijak výrazněji zasahovat do sestavování rozpočtu, pak je otázkou, zda je nezbytná.

Pochopitelně, je tady, řekl bych, několik piedestálů stanovení dluhu. Začínáme 45 % a končíme někde na 60 %. Pochopitelně, jsou tam i nějaké výjimky, pokud by došlo k nějakým katastrofám, válečným konfliktům a podobně, že v těchto případech by tyto limity neplatily. Ale vyjdeme-li z toho, že volby budou až v roce 2014, tak v každém případě dluh dosáhne 45 %, a ejhle, nová vláda by měla postupovat už podle tohoto zákona.

Tady je třeba se zamyslet nad jedním termínem, který je stanoven. V onom zákoně se říká, že nově nastoupivší vláda po vítězných volbách bude mít pardon po dobu dvanácti měsíců, kdy nebude omezena ničím, ale v dalším období už bude muset pracovat podle restriktivních opatření v závislosti na výši státního dluhu. Čili za předpokladu, že vytváříme každý rok dluh o 1,5 % vyšší, tak pokud by ta vláda ve druhém roce měla místo nějakého poklesu nebo vyrovnaného rozpočtu mít přebytkový rozpočet z roku na rok o 4 % vyšší, tak v tomto případě si myslím, že to období dvanácti měsíců, které se dává nové vládě, aby zamazala to, co vytvořila předcházející vláda, je naprosto nedostatečné.

Je tady pochopitelně také postih osob, které nějakým způsobem způsobily to zadlužení. Já si myslím, že je to správné, ale otázka zní: Ten postih osob je podstatně přísnější než nezbytná opatření, která bude muset dělat vláda v hospodářské části. Říká se, že pokud vláda dvakrát za sebou překročí deficit 45 %, tak že stačí, když udělá pouze opatření v prvním roce. Pro druhý už nemusí dělat opatření žádná. Ale těch 20 % dolů bude platit tak dlouho, než se rozpočet dá srazit o 45 %. V těch restrikcích se já osobně domnívám, že zastávají příliš plošné stanovisko a ne všichni, kterých se dotknou, se budou na tom dluhu podílet. Myslím si, že by to mělo být podstatně více specifikováno.

Pochopitelně, na vývoji státního rozpočtu budou závislé i obce, a pokud státní dluh dosáhne 48 %, tak obce nesmějí uzavírat žádné závazky na půjčky. Pochopitelně, u obcí je to poněkud mírnější. Tam se hovoří o tom,

že restriktivní opatření musí být přijata, pokud po dobu čtyř let dluh přesáhne 60 %, a vláda má v rukou jedinou možnost, pokud by ani to nezabralo, že je schopna snížit příspěvky obcím o 5 %.

Opakuji na závěr jednu záležitost. Ústavní zákon nemůže mít 50 paragrafů. Je zbytečné, abychom ústavní zákon bez prováděcího předpisu projednávali ve druhém čtení. Pokud nebude prováděcí zákon připraven do druhého projednávání, tak v tomto případě navrhuji stažení tohoto tisku z projednávání ve Sněmovně.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším do rozpravy bude pan kolega Dolejš. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Pane řídící, milé kolegyně a kolegové, v toto poklidné středeční dopoledne jsme přistoupili k projednávání zákona, který je svým způsobem zlatým hřebem legislativní iniciativy vlády Petra Nečase. Tato vláda se sama pojmenovala vládou rozpočtové odpovědnosti, a co víc může vláda udělat v zájmu rozpočtové odpovědnosti, než kvůli tomu měnit Ústavu. A protože tato vláda, když vznikala, měla 118 mandátů a dnes si není jistá ani prostou většinou, tak samozřejmě hledá politickou shodu na tom, jak tak podstatnou změnu do českého ústavního systému zavést.

Nedivte se tedy, že jak odborná veřejnost, tak politikové napříč spektrem se o tuto věc zajímají a vznášejí určité výhrady, obavy a kritiku, ze kterých je cítit, že nejsou zcela spokojeni se stavem řešení tohoto problému a se způsobem, jakým byl předložen Poslanecké sněmovně.

Já osobně se musím ptát, jestli ten problém, ta neshoda, je pouze v rovině parametrů předloženého zákona, tedy jak jsou nastavena již zmiňovaná pásma, jak jsou akceleroována sankční opatření, jak vypadají numerická pravidla atd. atd., a tudíž při nejasnosti těchto parametrů a absenci prováděcího zákona zda je tím šťastným řešením ještě chvíli počkat, odložit tuto věc, nechat vládě klid pro její práci a sejít se nad tímto tématem později a znovu, anebo zda jsou namístě i úvahy nad principy tohoto ústavního řešení.

Přiznám se, že nejen já, ale také samozřejmě poslanecký klub KSČM má určité otázky i v té rovině principiální. Samozřejmě i my chceme, aby se Česká republika nepropadala do destruktivní dluhové spirály, a samozřejmě bychom byli rádi, aby existoval účinnější fiskální rámec proti těmto rizikům.

Ale co je to tedy rozpočtová politika. Je rozpočtová politika, odpovědná rozpočtová politika taková, která bude tlačit na škrtání rozpočtových výdajů a bude usilovat o statickou rovnováhu veřejných financí? Vždyť si uvědomme,

že ekonomika je dynamický systém. A jestliže nám jde o rovnováhu takového systému, tak každý dynamický systém prosazuje rovnováhu skrze nerovnováhu, a tedy nikoliv každé zadlužování je tím špatným. Nelze odmítat život na dluh, ale je třeba odmítat nebezpečné projídání dluhu. Ale nemůžeme odmítat investování do budoucího rozvoje, do budoucích výkonů. A tady je onen o-tazník nad principy, na základě kterých je tato takzvaná česká dluhová brzda postavena.

Já prostě cítím rozpor mezi politikou takzvané konsolidace, která v praxi se proměnila na politiku škrtů, a chybějící politikou podpory hospodářského růstu. Vždyť tady nejde jenom o nějaká technokratická numerická pravidla. Tady jde o to, že bychom přijetím této změny Ústavy prakticky uzákonili zákaz fiskální stimulace, a to od spuštění tohoto zákona, tedy v situaci, kdy česká ekonomika v podstatě se těžce vyhrabává z té poslední hospodářské recese.

Proškrtnat se nelze k blaženosti. Blaženost se skrývá někde jinde. A minimálně blahobyť, když ne blaženost, tak blahobyť je postaven na fungující ekonomice, která uspokojuje potřeby občanů, obyvatelů této země. Čili seškrtnat a občany nechat – jak bych to řekl – s holou řití, no tak to si myslím, že určitě není cílem takových zásahů, protože Ústava je odvozena od zájmů lidí, a nikoliv proti jejich vlastním potřebám.

Co konkrétně technicky si myslím, že je problém, který tam chybí. Já si myslím, že nebyla vydiskutována dostatečně otázka očištění deficitu od cyklických a strukturálních vlivů. Prostě ekonomiky někdy rostou, někdy klesají a v ekonomikách se někdy provádějí podstatné strukturální zásahy, které mají své náklady – doufejme, že nikoliv se opakující a vracející se jako bumerang, ale přesto mimořádné náklady –, a tyto náklady přece nemohu započítávat do mechanismu dluhové brzdy. Pokud toto očištění neprovedu metodicky dostatečně účinně, tak v podstatě vytvářím stroj, ve kterém máte pouze brzdny pedál, ale chybí vám tam pedál na plyn. A s takovým autem se opravdu těžce jede, těžce jede. Frekvence hospodářských opatření na úrovni makroekonomické „stop a go“, to znamená tu přibrzdit, tu přidat plyn, je normální a měla by být pouze koordinovaná tak, aby nevytvářela nezdravé nerovnováhy.

Jestliže tady hovořím o potřebě fiskálních stimulů, tak si jsem samozřejmě vědom toho, že si musíme ujasnit, které fiskální stimuly jsou rozumné, zdravé, že nesmíme zavést do naší praxe jakousi parodii na keynesiánsství, kdy se tyto stimuly rozpouštějí buď v šedé ekonomice, anebo se rozpouštějí v poplátky, tedy to je to projídání onoho fiskálního stimulu. Bohužel i toto mi absenteje v těchto úvahách, a proto si myslím, že ten materiál je velmi, ale velmi nezralý.

Já vím, že v tom nejsme sami. Když se podíváme na situaci Spojených států, tak Obamova administrativa provádí poměrně viditelné stimuly růstu,

ale ekonomika Spojených států je obrovská a samozřejmě se snáz řídí než třeba ekonomika hospodářského prostoru Evropské unie, který je rozdělen do národních států. A ty národní státy se nemohou ani dohodnout na zabezpečení Paktu stability, který byl přijatý v roce 1997, a z krize tohoto Paktu stability se narodila evropská dluhová brzda. Ale i té evropské dluhové brzdě, která je měkčí a méně nepříjemná než ta česká, musím též vytknout to, že obsahuje pouze ten pedál brzdy a že pedál plynu tam jaksi schází. Ale takto přece nelze koordinovaně ovlivňovat hospodářský prostor Evropské unie. Čili Evropská unie v tomto ohledu je na tom hůř než Spojené státy. A je to vidět i v takových zemích, jako je Francie, kdy loni byl zvolen prezidentem François Hollande a v jeho prezidentské kampani byla velmi silně zastoupena otázka stimulace hospodářského růstu. Nyní nastoupila doba zkoušek z volebních slibů a pracně hledá v podmínkách fiskálního paktu, v podmínkách nerovnováhy francouzské ekonomiky hledá rovnováhu mezi svými předvolebními sliby a praxí a realitou.

Uvědomme si, že Česká republika na tom nemůže být až tak dramaticky lépe. A jestliže za těchto podmínek schválíme, aniž by bylo jasno, jak to chceme dělat s politikou hospodářského růstu v Evropě, schválíme tento pouze izolovaný brzdný pedál pro českou ekonomiku, no tak se obávám, že nemá až tak úplně pravdu kolega ze sociální demokracie, který mluvil tady přede mnou, že z toho bude jakýsi nepotřebný cár papíru. Bohužel. To bude pilíř Ústavy České republiky a z tohoto pilíře Ústavy České republiky se budou bohužel asi ex post dotvářet zákony, které by měly naplňovat tento ústavní princip. A nejenom zákony, ale i prováděcí předpisy.

Takže než něco takového uděláme, tak se nad tím důkladně, ale opravdu důkladně zamysleme. Ono není náhodou, že současná vláda, která tak razantně nám podsunula dnes tu českou dluhovou brzdu, je velmi na vážkách, co udělat co s tou dluhovou brzdou evropskou. Dokonce mám takový pocit, že je ohrožena existence vůbec koaliční smlouvy, protože jedna pravicová strana fiskální pakt nechce, druhá strana chce. Je možné, že dokonce budeme mít vládu bez koaliční smlouvy, aby se jim lépe vládlo, aby to mohlo být podle toho, odkud zrovna fouká vítr a jak se otáčí korouhvička na střeše. Ale tohle přece není odpovědná rozpočtová politika.

Dokonce i nastupující do úřadu prezident Miloš Zeman, který je, bych řekl, příznivec oné fiskální stimulace la keynesiánský způsob, si uvědomuje, že přijetí evropského fiskálního paktu by mohlo zkomplikovat jeho představy o fiskální stimulaci, a říká: No víte, nejdřív se musíme dohrabat do té ligy, která má euro. To vidím tak po roce 2017, takže to odložíme a mezitím nakopneme v Čechách a v Evropě nějak ten ekonomický růst, abychom byli konkurenceschopní vůči světu. Vy si tuto otázku nekladete? Přitom vás nechává chladným, že zatímco Evropa se neumí po-

starat o hospodářský růst, tak pěchuje balony evropského záchranného mechanismu penězi, které jsou pouze jakýmsi airbagem pro finanční sektor. Ale nás ve finále nebude zachraňovat finanční sektor. Nás bude zachraňovat reálná ekonomika, a jestliže tato reálná ekonomika ztrácí dech, no tak samozřejmě onen blahobyť, když ne blaženost, v Evropské unii bude ztrácet a ztrácet.

Takže to jsou výhrady principiálního charakteru, a k tomu když přiřadím určité otázky nad tím, že institucionální zakotvení Národní fiskální rady je jenom jakási inflace trafik, že zkrátka role nezodpovědného brzdaře může skončit špatně – koneckonců možná někteří, kdo jste chodívali k ohničkům a na táboráky zazpívat si u kytary, vzpomenete si na písničku od Johna Cashe, jak ten nebohý brzdař Kid vypadl z budky a přešel ho vlak, protože jeho, řekl bych, jeho připravenost na brzdění v zatáčce nebyla taková, jaká měla být –, tak doufám, že tito nezodpovědní členové Národní rozpočtové rady, u kterých se kádruje, aby náhodou nebyli ve vztahu k nějaké ekonomické instituci, protože to by je mohlo poškodit, a nikoli odborně vybavit, tak tito nezodpovědní vykořenění experti, kteří by měli dávat stanovisko, jak brzdit a jakou intenzitou a kdy, tak si myslím, že to je instituce opravdu nadbytečná, ale není to ten hlavní problém.

Myslím si, že tato ekonomika spíš unese 50 milionů na mzdy pro člověka, který moc nám nepomůže, než ztratit na hospodářském růstu třeba 100 miliard. To jsou ty proporce, o kterých se tady bavíme, a to je ta váha argumentů.

Co je daleko ošidnější, je, kdyby se to podařilo schválit s účinností od příštího roku, tak je spousta nevyjasněností, nejenom pokud jde o státní rozpočet, ale finanční sféra jakožto veřejný sektor je daleko širší, a zejména z toho veřejného sektoru, mám na mysli teď Svaz měst a obcí atd., zástupci územně správních celků vznášeli určité připomínky a obavy. Co bude, když vztáhnete ona numerická pravidla na tento sektor? Nebudou oni, aniž by mohli řešit problémy s financováním evropských projektů, připravených investic atd., nebudou oni vtaženi od příštího roku už do toho, že jim bude uložena už rovnou sankce krácení na daňových příjmech, atd.? Ty obavy vyjádřili v připomínkách, s připomínkami se naložilo tak, že zůstalo vše při starém. Takže pokud se tímto způsobem zacházelo s připomínkami v pracovní komisi, která pracovala na tomto návrhu, tak to není dobrý signál.

Kolegyně Marková tady ostatně podobným způsobem varovala před aplikací systému dluhové brzdy na veřejnoprávní oblast, zejména ve zdravotních pojišťovnách, protože tam nejde jenom o jejich finanční stabilitu, ale o to, že zajišťují ústavně garantovanou solidární veřejnou službu. A takto by se dalo pokračovat.

Čili výhrad je hodně. A já si myslím, že dneska nejsme v situaci, kdy by-

chom se tady měli vypovídat a pokračujeme do druhého čtení. Dokonce si nejsem jistý, jestli je dostatečnou garancí návratu do rozumných kolejí to, že to přerušíme a že tady bude jakési vyjednávání do doby, než si vláda bude jistá, že bude vládnout, než proběhnou příslušné stranické sjezdy, než se nám usadí nový prezident na Hradě, než vy si ujasníte, jestli budete mít koaliční smlouvu. To není až to hlavní. Já si myslím, že bychom se měli vrátit k tomu, jak jsou zajištěny ty principy, o kterých jsem hovořil, a tudíž si myslím, že daleko rozumnější – doufám, že mi naslouchá bedlivě pan zpravodaj a předseda rozpočtového výboru –, že bychom si zahlasovali, a to na téma vrácení tohoto návrhu zákona k přepracování. Protože si myslím, že je to důležitá věc. Šance na to, aby tento zlatý hřeb vládního programu byl zatlučen nikoli do naší rakve, ale do chrámu nové ekonomické budoucnosti, by měla být zachována, ale s touto materií si myslím, že to není už možné, a proto bych doporučoval – je to o šanci, dávám vám šanci, tak bych doporučoval si o tom zahlasovat, že to vrátíme, a máme ještě přece jenom víc než rok času, abychom to ještě stihli.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu kolegovi Dolejšovi. Jeho návrh jsem zaregistroval a podrobím jej hlasování. Dalším bude s přednostním právem pan ministr Stanjura.

Pane ministře, ještě než vám udělím slovo... Byl jsem požádán panem poslancem Chladem, abych vás všechny informoval, že ti z vás, kteří, jak jsem byl informován, ve velké míře podpořili dějepisnou soutěž studentů gymnázia v Chebu, mají možnost ve Státních aktech zajít za organizátory, kteří jsou připraveni jim poděkovat.

Takže toto bylo spíše technického rázu a nyní pan ministr Stanjura. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Pan ministr financí na začátku říkal, že není potřeba říkat detaily toho návrhu, že je všichni známe. Z předchozího vyjádření je jasné, že jsme to úplně nečetli. Přece navržená účinnost dlouhové brzdy třeba u samosprávy je rok 2018. Ne 2014. Stejně tak u veřejnoprávních korporací, jako jsou zdravotní pojišťovny, navržená účinnost je 2018, a ne 2014, jak tady varují někteří řečníci. Tak zkusme ti to nejdřív přečíst, a pak se bavme o tom, co je vlastně navrženo. Ale kvůli tomu jsem se do rozpravy nepřihlásil.

Pan předseda Sobotka tady říkal, že je potřeba připravit nejprve prováděcí zákon, a poté se vrátit k návrhu ústavního zákona. No, zkusme si říct, jakou máme zkušenost v tomto volebním období s tím, jak Sněmovna přijímá ústavní změny. Při vědomí toho, že se koalice musí do-

mluvit s opozicí, a při vědomí toho, že dominantní roli v Senátu hraje sněmovní opozice.

Loni jsme se tady domluvili o tom, že si omezíme imunitu. Už si nepamatuji, kolik bylo pro, jestli 150 nebo 160, takřka všichni. V Senátu to neprošlo. Podobný příběh jsme prožívali letos, kdy jsme debatovali, koalice, opozice, o možné změně Ústavy, o pravomocích NKÚ. Pak jsme došli k politické shodě, k politické dohodě mezi koalicí a opozicí. Návrh Ústavy jsme tady schválili a odeslali jsme ho do Senátu. My jako ODS, my jako koalice jsme navrhovali, počkejme, až Senát schválí ústavní změnu, poté schvalme prováděcí zákon, protože to má logiku. Senátoři, ti, kteří mají dominantní vliv v Senátu, řekli, že to chtějí projednávat najednou. Takže jsme vyhověli, abychom nebyli obviněni z toho, že brzdíme přijetí zákona o zvýšení pravomocí NKÚ, přestože jsme to nepovažovali za logické. Znovu jsme tady vedli politické debaty o tom, jak má prováděcí zákon vypadat. Shodli jsme se na tom, poslali jsme ho do Senátu. Výsledek je, že levicový Senát opět zamítl změnu Ústavy, kterou jsme ve Sněmovně kompromisně dohodli. Současně nám vrátil, resp. zamítl nám ten zákon prováděcí, o kterém máme hlasovat na této schůzi. V zásadě bychom ho měli podpořit, když jsme už o něm poprvé hlasovali kladně. Ale nemůžeme pro něj hlasovat, protože byl navázán na změnu Ústavy, kterou Senát ovládaný ČSSD a KSČM prostě zamítl. A dneska slyšíme znova požadavky na to, abychom nejdřív měli prováděcí zákon, a pak to případně poslali dohromady se změnou Ústavy do Senátu. Obávám se, že ten příběh by byl podobný.

Nicméně abychom nebyli obviňováni z toho, že nejsme připraveni na kompromisní řešení, tak mohu říci, že vláda je připravena před závěrečným hlasováním v Poslanecké sněmovně poslat prováděcí zákon sem do Poslanecké sněmovny. Ale současně doporučuji, abychom v rámci politických jednání nejprve tady schválili návrh ústavního zákona, na který samozřejmě musí být shoda mezi koalicí a opozicí, jinak nemá šanci, ten odeslali do Senátu a klidně v mezidobí pracovali na prováděcím zákonu. Ale doporučuji ho schvalovat v závěrečném čtení ve Sněmovně až poté, kdy Senát schválí změnu Ústavy, ať se znovu nedostaneme do legislativní pasti, do které jsme se dostali.

A budu to připomínat, i když to není příjemné. Levice tady vyzývá ke kompromisu velmi často. My u ústavních zákonů ten kompromis hledáme a nalézáme, aby levicí ovládaný Senát už minimálně ve dvou případech tuto změnu Ústavy neschválil. Může se to někomu nelíbit, jako tady panu kolegovi ze sociální demokracie, to je realita. Realita. Pamatuji si, jak jste po senátních volbách byli rádi a říkali: my máme ústavní většinu v Senátu. No a taky máte ústavní zodpovědnost. Takže to, že není imunita, padá na vaši hlavu, a to, že není přijatý ústavní zákon o změně kompetencí NKÚ, padá na vaši hlavu.

A pokud tady máme hledat kompromis, a my jsme připraveni hledat kompromis k tomuto návrhu ústavního zákona, tak bychom taky od vás chtěli garanci, že když to tady v té Poslanecké sněmovně domluvíme kompromisně, koalice s opozicí, že nám to vaši senátoři zase nezabijí a nepošlou zpátky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi, který svým vystoupením spustil řetěz faktických poznámek. Nyní bude mít slovo pan kolega Dolejš, potom pan předseda Filip, potom kolega Votava a potom kolega Sklenák. Pane poslanče Dolejši, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: S poděkováním za péči o moji paměť musím říci, že už to sice není jako zamlada, ale přece jenom ty podstatné věci si ještě pamatuji. Takže samozřejmě vím, že speciálně pro územně správní celky ten bič krácení daňového výtěžku je odsunut až do roku 2018, ale to mě prostě neuklidňuje. Právě proto říkám, že by se to mělo přepracovat, celý ten zákon, a nikoli jenom přerušit, protože já tam vidím problémy zásadnější.

Víte, když se s těmi připomínkami, které odsud přicházely, nepracovalo, zákon se protlačí se slibem, že příslušné normy budou dodělané a že budou mít pět let si zvyknout... Ono zvyknout se jak se říká, i na šibenici, ale ono se jim nechce viset, pochopte to. Takže v tom je ta podstata.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Slovo má pan poslanec Vojtěch Filip. Faktická poznámka.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Já jen, pane předsedající, k panu ministrovi jednu poznámku. Když už hovoří o KSČM, tak by měl být korektní. Oba senátoři KSČM v Senátu hlasovali i pro ten kompromis, pokud jde o NKÚ. A neztebe se, my jsme to nezpůsobili. To, že se nechali například takoví senátoři, jako je váš kolega Kubera, ovlivnit a nechtěli, aby se kontrolovaly majetky obcí, to prosím nekládejte do činnosti kohokoliv z KSČM. Ani jejich starostů ani jejich poslanců ani jejich senátorů.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou bude pan poslanec Votava. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové. Pane ministře, je zcela evidentní, že my se musíme na tom zákonu dohodnout, je to ústavní zákon. Potřebujete 120 hlasů a z toho důvodu i byla ta komise, které jsem byl účasten. Vy také, koneckonců. Tam jsme se mohli domluvit, tam jsme se mohli dohodnout a předejít tomu, co se ode-

hrává nyní ve Sněmovně za debatu. Možná že by byla debata, ale už jenom bychom to nějakým způsobem uhladili, ten zákon. My jsme ani nebyli, já jsem to říkal ve svém vystoupení, my jsme ani nebyli seznámeni s tou finální částí. S tou jste nás neseznámili. Tak chtěli jste dohodu, nebo jste nechtěli dohodu? Mně se zdá, že jste ji v této chvíli nechtěli asi. A nepodsouvejte nám, že my nechceme dluhovou brzdu. My ji chceme, ale ne v tom provedení, ne v těch parametrech, které předkládáte vy nám. My se chceme s vámi domluvit na něčem rozumném a na tom se dohodnout musíme, pokud ten zákon má platit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to byl pan poslanec Votava s faktickou poznámkou. Poslední v řadě bude pan poslanec Sklenák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Já jsem jen chtěl panu ministrovi sdělit, když dává za vinu neschválení rozšíření kompetencí NKÚ levicovému Senátu, že kdyby pro tento zákon hlasovali senátoři za ODS, tak byl schválen.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím kolegy v sále, aby nekomentovali vystoupení řečníků, případně se přihlásili a ujali se místa u pultu. S faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu ODS Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Já jsem nechtěl moc do té debaty zasahovat, protože hádka o tom, jestli jsme schopni změnit parametry a jsme schopni uzavřít dohodu ve Sněmovně, podle mého názoru samozřejmě může proběhnout, ale všechny... Pokud obecně souhlasí sociální demokracie s tím, že zákon o dluhové brzdě má být, ústavní zákon o dluhové brzdě má být, tak samozřejmě to jsou přece věci, které jsme schopni dohodnout ve Sněmovně.

Ale chtěl jsem zareagovat teď na vystoupení pana poslance Sklenáka. Pokud by se podíval na výsledky Senátu, zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, tak i kdyby všichni senátoři ODS hlasovali pro, tak neměl šanci projít. To znamená, máte většinu v Senátu a vy zodpovídáte za to, co udělal Senát, a nemůžete to házet na nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak to byl pan poslanec Benda. Pokud není žádná další faktická poznámka, tak se vrátíme k pořadí řečníků, tak jak je na tabuli. Slovo má poslankyně paní Dana Váhalová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, projednáváme zákon o rozpočtové odpovědnosti, který bezesporu patří mezi jeden z nejdůležitějších a nejzásadnějších zákonů, který naše Sněmovna přijímá. Tento návrh zákona má za cíl omezit zadlužení státu, a to tím způsobem, že veřejný dluh nemá překročit hranici 60 % HDP, jak požadují i maastrichtská kritéria. Jaký je však skutečný stav v Evropské unii? Průměrné zadlužení zemí eurozóny činilo v třetím čtvrtletí 2012 téměř 90 % HDP. V případě Německa to bylo 82 % a Francie 90 % HDP. Podle navrženého zákona při dosažení dluhu na úrovni 40 % HDP má vláda začít podnikat aktivní kroky k omezování státních výdajů. Při dosažení hranice 45 % HDP vláda bude muset snížit výdaje minimálně o 3 %, zmrazit platy ve veřejném sektoru a snížit mzdy představitelům státu o 20 %. Po překročení hranice 48 % veřejného zadlužení bude muset vláda předložit vyrovnaný nebo přebytkový návrh rozpočtu, fondů a zdravotních pojišťoven. V tomto případě to stejné jako vláda budou muset učinit také kraje a obce. V případě překročení 50% hranice veřejného dluhu bude muset vláda požádat Poslaneckou sněmovnu o důvěru. Je namístě připomenout, že podle údajů Eurostatu český veřejný dluh ve třetím kvartále 2012 dosáhl hranice 44,9 % HDP.

Zarážející pro mě je, proč česká vláda odmítla takzvaný fiskální pakt, který vznikl na půdě Evropské unie na začátku roku 2012, a nyní najednou navrhuje dle mého názoru mnohem přísnější normu. Chceme být snad papežštější než papež? Nebo je v tom něco jiného?

Obecně souhlasím s tím, že potřebujeme určitou dluhovou brzdu. Ale tu si představuji v koordinaci s Evropskou unií. Co je však pro mě nepřijatelné, tak to, že tento zákon má vstoupit v platnost 1. ledna 2014, kdy i díky činnosti či nečinnosti této vlády dluh přesáhne hranici 45 % HDP. Domnívám se, že je pro Českou republiku vhodnější vycházet především z maastrichtských kritérií 60 % veřejného dluhu HDP a zahájení nápravných opatření někde na hranici 55 % dluhu vůči HDP. Pokud předkládaný zákon přijmeme, Česká republika se dostane do nevýhody proti zemím eurozóny, které mají současný dluh na úrovni 90 % HDP, a bude muset začít škrtit výdaje, tím i poptávku, kupní sílu obyvatelstva a růst v době trvající krize. Chci upozornit současnou vládu, že mnohé české domácnosti hospodaří na hranici finančních možností. Z tohoto důvodu nemohu ve stávající podobě zákon podpořit, a to i přes různá navrhovaná přechodná období. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní poslankyni Daně Váhalové. Slovo má pan poslanec Michal Babák. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové.

Budu se snažit být stručný, protože stejně moc lidí neposlouchá. Takže rád bych se krátce vyjádřil za klub Věcí veřejných k vládní novele ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti.

Je pravdou, že tento vládní návrh zákona vítáme a že jsme byli též u jeho zrodu, který se řešil na Ministerstvu financí. Nicméně, bohužel, jsme též neměli možnost připomínkovat tuto finální verzi. Každopádně jsme připraveni celou tuto věc podpořit svým hlasováním a převést do druhého čtení. My bychom se velmi rádi podíleli na určitých změnách parametrů, se kterými nemůžeme úplně souhlasit, tedy například změně pásem, protože dle našeho názoru by ta materie, tak jak je připravená, mohla vést k tomu, že do budoucna by se teoreticky mohly zvyšovat daně. Nicméně nechceme změnu tohoto systému, chceme změnu pouze parametrů a také bychom se rádi podívali a rádi připomínkovali prováděcí návrh zákona. Takže za nás bychom rádi tuto materii podpořili a připomínkovali ve druhém čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to byl pan poslanec Babák. Předtím než dám slovo panu poslanci Davidu Šeichovi, tak bych pouze oznámil, že paní poslankyně Orgoníková hlasuje s náhradní kartou číslo 9. A nyní má slovo pan poslanec David Šeich.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem nebyl přítomen v Poslanecké sněmovně, když se tu přijímala Ústava, první Ústava České republiky, ale věřím, že to byl určitě slavnostní okamžik, ale jsem rád, že jsem přítomen projednání první české finanční ústavy. Pro mě je to taky slavnostní chvíle, protože si myslím, že to pro prosperitu českých občanů má nemalý význam, a rozhodně bych ten návrh zákona nepodceňoval. Ten návrh má navíc obdobu v řadě dalších evropských zemí, v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Polsku, čili myslím si, že to není návrh ojedinělý. V Německu takový systém docela výstižně nazývají Schuldenbremse, tedy jakási dluhová brzda, a je to docela výstižné. Byla v Německu přijata dodatkem ústavy v roce 2009 a cílem je dlouhodobě vyrovnávat rozpočet na úrovni celostátní i spolkových zemí. Čili ten cíl stabilizovat veřejné finance na úrovni celostátní i na úrovni jednotlivých zemí, v našem případě krajů, je myslím věc, která se ukazuje jako efektivní. Není to samozřejmě věc samospasitelná, ale musí být kombinována s rozumnou rozpočtovou politikou. V Německu např. od poloviny roku 2016 je maximální strukturální deficit dovolen 0,35 % na úrovni federální, od roku 2020 dokonce je úplně zakázán jakýkoli dluh na úrovni jejich spolkových zemí, tedy v naší logice krajů.

Je třeba si připomenout, že ústavní dodatek v roce 2009 přijatý po globální krizi se taky začal objevovat v dalších zemích. Jediné dvě země, které předvíдалy ta rizika již s dost větším předstihem, bylo Švýcarsko, které takovýto pakt o jakési rozpočtové odpovědnosti, svůj vlastní, přijalo v roce 2001, a Polsko v roce 1997. Ty země, které to přijaly, jasně ukazují, že to má pozitivní dopady. Polské výnosy státních dluhopisů klesly dokonce během deseti let o 4 % a výnosy dlouhodobých dluhopisů Německa dokonce dosáhly záporných hodnot, což si vůbec neumím v našich podmínkách představit. Takže zodpovědně vedený dluh může vést zcela prokazatelně k bohatnutí a větší prosperitě občanů. Ukazuje to Německo. A může tak vést i k prosperitě českých občanů. Já si myslím, že ty příklady bychom měli sledovat, a není to věc marginální.

Já také chci říct, že ten návrh není v českém parlamentu poprvé. K tomu se ještě vrátím. Ty návrhy byly projednávány v tomto parlamentu již 11. 11. 2002, tedy v době velmi dávné, v době, kdy Česká republika mohla být jakýmsi pilotem, mohla být mezi prvními zeměmi, které si uvědomily ta rizika dluhových krizí, které nakonec Evropu dostihly. Česká republika mohla být v té první skupině průkopnických zemí. Tehdy ten návrh předložili ekonomičtí experti ODS Václav Klaus, Martin Kocourek a Vlastimil Tlustý. A v roce 2002 11. 11. tento návrh předložili Poslanecké sněmovně, kdy jej v prvním čtení zamítla sociální demokracie. Čili ten návrh zákona mohl platit v České republice již více než deset let, mohl zvyšovat prosperitu České republiky, mohl přispívat k prosperitě a lepšímu životu českých občanů, ale tu příležitost být mezi první množinou zemí, které si svou odpovědnost uvědomily, jsme před deseti lety promeškali. Ten návrh je dokonce tak nadčasový, že dnes s pouze určitými kosmetickými změnami může být v podstatě přepracován znovu.

V tom novém návrhu jsou nově zapracovány určité pilíře Paktu stability a růstu z roku 2011 a také je tam nově ustanovena rozpočtová rada, která by měla nově dohlížet nad určitými úskalími a nebezpečími, která mohou být v rozpočtech skryta, a je tam také nově zakotvena zcela konkrétní odpovědnost politiků. To si myslím, že je také velmi důležité a že by to česká veřejnost měla vnímat, že v tom návrhu je zakotvena zcela konkrétní odpovědnost českých politiků za to, pokud se jim nepodaří dodržet cíle, které si stanoví, a mohou být postiženi snížením svých platů dokonce o 20 %. Je to věc, která podle mě váže větší odpovědnost politiků na rozpočtová pravidla.

Ten návrh si více než po deseti letech nepochybně podporu zaslouží minimálně v tom, že rozšiřuje důvěru finančních trhů v Českou republiku, snižuje cenu, za kterou si Česká republika půjčuje, čili ten pomyslný šek, který tu kolega předvedl, by se v tomto smyslu snižoval. Ta cena, kterou každý z nás platí za státní dluh, vede k větší stabilitě a

prosperitě České republiky a vede také k prosperitě nás, českých občanů, lidí v České republice. A to si myslím, že je dobrá věc.

Já si myslím, že je také třeba se dívat tou optikou, jakou ten návrh byl přijímán 11. 11. roku 2002. Představte si, jakou prozíravost pánové v té době projevíli. Dnes jsme v situaci, kdy sociální demokracie přijímá vše evropské, a doufám, že mi kolegové odpustí parafrázi, že kdyby nám prostřednictvím evropských směrnic přišly v obálce oslí uši, tak je všem Čechům nalepí, pokud by přišly skutečně z Bruselu. Náš středový koaliční partner TOP 09 vyžaduje finanční kompakt zapracovat jako podmínku nutnou a nezvratnou do koaliční smlouvy, ale tito pánové z vlastní iniciativy, z vůle České republiky, žádného diktátu z Bruselu, ne pod tíhou dramatických dluhových krizí a finančního kolapsu Evropy po roce 2009, ale z vlastní vůle, z předvídavosti, v roce 2002 chtěli Českou republiku již v té době stabilizovat a dostat ji do té množiny odpovědných zemí a v té době o tom tak jenom lehce uvažovalo Švýcarsko a Polsko. Takže já si myslím, že prozíravost těch pánů, kteří tehdy museli vypadat jako mimozemšťané, bychom měli ocenit a více než po deseti letech se k finanční odpovědnosti přihlásit, ten návrh přijmout.

Já se nedivím tomu, že kolegové z komunistické strany se k finanční odpovědnosti přihlásit nechťejí. Někteří stále ještě doufají ve státotvornost a určitou míru aspoň elementární odpovědnosti sociální demokracie. Já jsem v tom velmi zdrženlivý a tuto víru sdílím jenom ve velmi malém procentu.

Ten návrh také nemá smysl, pokud bude vyprázdněn nějakými zcela zásadními pozměňovacími návrhy, které z něj vlastně udělají prázdnou schránku a dají jenom takové cíle, které samozřejmě splnit musíme při běžné logice. Takže pokud ten zákon bude v takové podobě, tak svůj smysl ztrácí.

Pan předseda Sobotka řekl, že ten zákon není samospasitelný a že chce také odvahu a chce odpovědnost. Takže to jsou přesně ty věci, které bohužel sociální demokracie i ministr financí Bohuslav Sobotka nikdy neměli, odvahu a odpovědnost, a ten zákon posouvá Českou republiku k tomu, abychom odvahu a odpovědnost měli. Takže já si myslím, že si schválení zaslouží a že ten návrh je v podstatě oprášení deset let starého názoru velmi prozíravých pánů, kteří v té době již viděli rizika, která dnes Evropa po deseti letech objevila. Takže Česká republika a čeští občané si ten návrh zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Davidu Šeichovi. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Doktor a po něm se připraví pan poslanec Vít Bárta, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Já bych se nerad stavěl a priori do obrazu, ve kterém budu korigovat vystoupení, resp. detaily některých vystoupení mých předřečníků, nicméně musím uvést korekci některých číselných údajů a na druhou stranu se pokusit i vložit některé náznaky z projevů, například a zejména z projevu pana Bohuslava Sobotky, do číselných řad, aby si občané, diváci, posluchači, čtenáři uvědomili realie a kontext některých symbolů, které zazněly v projevech, které tady byly k tomuto dokumentu, neb si myslím, že jsou velmi důležité.

Tak za prvé první korekce. Průměrné zadlužení v Evropě je v tuto chvíli již 93 %. Devadesát tři naprosto alarmujících procent. Onen údaj, který uváděla paní poslankyně Váhalová, byl zcela namístě a pravdivý, avšak týkal se průměrného zadlužení třetího kvartálu loňského roku. Údaje z ledna letošního roku, tedy účetní uzávěrky období roku 2012, jsou naprosto alarmující. O to půvabnější jsou požadavky Evropské komise, resp. těch lídrů Evropské unie, kteří vedou ostatní země k povinnosti a různými nátlakovými akcemi nutí i Českou republiku přistoupit k dokumentům vyžadujícím autoritu Paktu stability a oněch už několikrát zmiňovaných 60 %, protože pohlédnete-li na mapu evropského zadlužení, pak vidíte, že ti, kteří se nejvíce dovolávali autority limitu 60 %, mají s plněním tohoto kritéria absolutně největší problém.

Používá-li ve svém projevu pan poslanec Jiří Dolejš zkratku poskytující nebo nabízející vládě klid na práci, napadá mě věta Thomase Jeffersona, který říká a ukládá nám mít v paměti poučku, že daní za demokracie je věčná bdělost, neb jeho kritika, kterou počastoval projednávaný dokument, a dovozování, v němž říká, že přijetí finanční ústavy zbaví jakoukoli budoucí vládu možnosti používat fiskální stimuly, je prostě nepravdivá. Ale já myslím, že on to dobře ví, že tady jaksí extrapoloval, trochu přeháněl. Protože fiskální stimuly mohou být přinejmenším dvojího druhu – přímé a nepřímé. Každý z nich má jinou dynamiku a rozhodně ty, které se s větší dynamikou projevují v ekonomice, mají větší schopnost projevit se a mít svoje účinky, finanční ústava rozhodně nepostihuje, a budou-li správně naměřeny, tak nepostihuje ani ty nepřímé.

Na druhou stranu jasně nastavuje tento koncept dilema, které vláda bude muset vyřešit. Bude si muset říci, zda jsou pro ni příjemnější a daleko prioritnější fiskální stimuly v oblasti investic, a nikoliv v oblasti přímé spotřebě. To bylo řečeno naprosto správně. A musím říci, že já se jako člověk, jako člověk, jako poslanec, těším na takové dilema. Pohlédnu-li na časovou osu zpět do minulosti České republiky, takových vlád tady bylo pohříchu málo.

To, co je podle mě ale naprosto zaznamenáníhodné právě proto, že to říkal stávající úřadující předseda sociální demokracie Bohuslav Sobotka, to je onen limit, resp. závazek sociální demokracie, že nepřekročí

zadlužení České republiky v přepočtu k hrubému domácímu produktu výši 60 %. Vezmu-li v potaz aktuální zadlužení zhruba 46 % a onen vážený parametr 60 %, pak to znamená, že se sociální demokracie hodlá podílet na velkém večírku, v němž zadluží Českou republiku o dalších 14 %. (Právě kolem řečnického pultu procházející paní poslankyně Orgoníková dodává mimo mikrofon: Není nad večírky.) Není nad večírky, říká paní poslankyně Orgoníková. Tak když má tedy tak ráda večírky za peníze daňových poplatníků, tak je třeba jim tedy říct, co to tedy bude stát.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já prosím pana poslance, aby se obracel na kolegyni Orgoníkovou mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Michal Doktor: Ne, ne, ne, já chápu samozřejmě, pane předsedající, že dáma procházející před řečništěm směrem ke mně může ledacos. Já se omlouvám, že jsem byl tak troufalý a slova paní poslankyně jsem zapojil do svého projevu. Připadá mi ovšem pikantní, že právě ona v tu chvíli, kdy procházela přede mnou, se zapojila takto nepřímou do mé úvahy, protože je třeba mluvit o tom, co 14 % nových dluhů bude znamenat. Ve starých cenách je to, paní poslankyně, 500 mld. nových dluhů. (Ministr Kalousek od stolku zpravodajů cosi dodává mimo mikrofon, u stolku stenografů není rozumět.) Pane ministře, ponechám tento dovětek bez komentáře, aby těch zapojení do rozpravy zase nebylo příliš. Nota bene je to, nemýlím-li se, invektiva a její autorkou je rovněž paní poslankyně, aby tomu bylo rozuměno správně.

V nových cenách to ovšem, paní poslankyně – teď tedy opět k vám nepřímou prostřednictvím pana předsedajícího – v nových cenách znamená šedesátiprocentní práh zadlužení České republiky k HDP v budoucnosti 750 mld. nových dluhů. Hodlá-li tedy sociální demokracie vyhlásit mejdan, večírek, na kterém se utratí od 500 do 750 mld. nových dluhů, pak závazek sociální demokracie, že dluhy České republiky pod jejím vedením, bude-li někdy volebním vítězem a řídit republiku její vláda, nepřesáhnou 60 % HDP, znamená, že dluhy v České republice vzrostou o 750 mld. korun. Není to tedy žádný bohulibý čin. Je to pokračování hříšné politiky, kterou tady sociální demokracie provozovala již před léty.

A panu poslanci Šinclovi, kterého si jinak nesmírně vážím, protože je poměrně odbojný a statečný člověk a ve chvíli, kdy ho jeho vlastní strana trápí za jeho vlastní názory a postoje, se cítí neoprávněně kritizován přívlastkem pana předsedy vlády pana Petra Nečase, kdy období vládnutí mezi lety 2002 až 2006 označil jako nehospodárné, řeknu-li to takto, pak mu tedy připomenu slova nastupujícího prezidenta České republiky. Bývalý člen sociální demokracie, který období této velmi velké hospodářské neuvážlivosti, která se tu děla mezi lety 2002 až 2006, teď jaksí ve vši vážnosti,

označil takto – a já tedy jsem vypustil sprostá slova: Hospodařit s deficitem v období hospodářského růstu může jen naprostý ignorant. Ostatní přívlastky jsem prosím vypustil. Protože to, co se tady dělo v době, kdy ekonomika rostla až šesti procenty, nedělaly se absolutně žádné reformy, neprobíhalo žádné řešení budoucnosti, odpovědné řešení budoucnosti, to je období velkého temna. Velkého temna majícího samozřejmě svou hlubokou setrvačnost v rozpočtech následujících let po roce 2006 a letech dalších.

Já bych, abych se nevymezoval jenom k tomu, co bylo uvedeno v projevech předřečníků, to by bylo poměrně krátkozraké, chtěl uvést, že v mých očích finanční ústava nese řadu výzev, pro které mj. i poslanci, každý jediný z vás, každý jediný z nás, se stanou těmi, kteří budou reálně velmi tvrdě kontrolovat činnost vlády. Ona setrvačnost optiky, kdy vládu jakoby kontrolují a kritizují pouze poslanci, členové opozice, se promění na permanentní kontrolu každého rozhodování vlády, každého kroku, ať už v oblasti prostých výdajů nebo investic, které, nebude-li podloženo reálnou úvahou mající hluboké ekonomické ratio a doložitelnou návratnost, se stane samozřejmě problémem pro soustavu veřejných financí. A každé takové rozhodování, bude-li vládou postoupeno k projednání v Poslanecké sněmovně, bude vystaveno tvrdé a nesmlouvavé kritice. Předpokládám, že takovýmto dokumentem svazování poslanci budou na vládní dokumenty a vládní rozvahu pohlížet v úplně jiném světle, nežli na ně pohlížejí dosud.

Na druhou stranu existují jistě i jiné metody, protože totiž tohoto dokumentu spočívá právě v onom principu ústavnosti. Existují i jiné způsoby, jak dosáhnout rozpočtové disciplíny, jak dosáhnout toho, aby poslanci ministři, ale také členové vlády neposlanci, navrhovali Poslanecké sněmovně, resp. Parlamentu, k projednání pouze takové dokumenty, které mají reálnou vážnost a schopnost být profinancovány z kapacit, kterými disponuje soustava veřejných rozpočtů.

Já dnes poprvé veřejně budu citovat z dokumentu, který bude dnes uvolněn k veřejnému projednávání jako dokument vznikajícího liberálně konzervativního klubu. Dovolím si z něj odcitovat část odst. 1, kterým jsou veřejné finance hospodářství a ochrana práva a vlastnictví, a sice princip „zaplat si, než objednáš“. Poměrně pikantní je v této věci fakt, že tím, komu se podařilo tento princip prosadit do domácí legislativy, v tomto případě tedy legislativy státu Spojené státy, byl prezident Bill Clinton – princip pay before you go. On dokázal prosadit princip, kdy jakýkoliv návrhovatel bez ohledu na to, jestli je jím poslanec či vláda, musí prokázat schopnost profinancovat navržený princip, navrženou změnu zákona, ať už ve smyslu navržených zvýšených výdajů, nebo snížených daní, tzn. musel být schopen navrhnout úsporná opatření, která pokryjí případný výpadek.

Podobný princip, pokud by byl zakotven do českého právního řádu, te-

dy princip, kdy každý návrhovatel každé změny zákonů mající samozřejmě svůj dopad v soustavě veřejných financí musí doložit, z jakých zdrojů bude ona aktivita financována, ať už ve smyslu snížených výdajů a zvýšených úspor, anebo budoucích jiných kapacit, by byl vázán podobnými principy, které navrhuje zavést do naší právní praxe finanční ústava. Výhodou takového opatření je ovšem ona neústavnost, tedy zakotvení například v rozpočtových pravidlech, a mělo by ve výsledku úplně stejnou funkci, resp. stejné výstupy, které jsou dohledatelné i v dokumentu, který právě projednáváme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Doktorovi. S faktickou poznámkou se hlásí paní poslankyně Orgoníková, potom pan poslanec Paroubek.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, pane předsedající. Budu reagovat na slova svého předřečníka vaším prostřednictvím. Já jsem se domnívala, že pan poslanec má smysl pro humor, ale poněvadž ho nemá, tak já se všem omlouvám a byla bych ráda, kdybychom si o tom popovídali mimo Poslaneckou sněmovnu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní má s faktickou poznámkou slovo pan poslanec Paroubek. Pane poslanče, máte slovo. A prosím o klid v sále, děkuji.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já přece jenom po diskusním vystoupení svého předřečníka budu reagovat na vystoupení poslance Šeicha i pana ministra Stanjury. Domnívám se při té jejich obhajobě finanční ústavy, že je úsměvná. Ať už byla zpracována před deseti lety, vzbuzuje můj úsměv i dnes, protože prostě takovéto dokumenty takto se nikde v Evropě nezpracovávají. Možná že by stačilo se podívat do materiálu Parlamentního institutu. Myslím, že ten finanční kompakt pro řešení této problematiky úplně postačí.

No a pokud jde o výsledky hospodaření státu v letech 2005 a 2006, já jsem je tady uváděl a uváděl jsem je velmi podrobně. Pokud si někdo, byť je ekonom a třeba i prezident republiky, některé věci trochu zjednoduší a přehlédne některá fakta, tak je to tím hůře pro fakta. Ale descartesovsky přesné uvažování to není. Takže jenom chci připomenout, že v letech 2005 a 2006 bylo vytvořeno 92 mld. rezerv a 40 mld. putovalo do konsolidační agentury. Takže to určitě zmírní pohled pana poslance Doktora, prostřednictvím předsedajícího, který to ostatně neslyší poprvé a zřejmě to nebude slyšet ani naposledy.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. Další faktická poznámka paní poslankyně Černochová. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já sice chápu, že pro pana Doktora to znamená, že taková nabídka, kterou mu tady dala paní poslankyně, se neodmítá, ale já přece jenom jako blízká sousedka pana Doktora musím vyvrátit domněnku, že pan Doktor nemá smysl pro humor. Má a velký.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud nejsou další faktické poznámky, tak s řádným vystoupením pan poslanec Vít Bárta, který je zatím, jak jsem již říkal, posledním vystupujícím v obecné rozpravě. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Býti posledním vystupujícím v obecné rozpravě u tohoto bodu koukám, že vzbudilo úsměv a pozitivní náladu v Poslanecké sněmovně. Blíží se další hlasování a blíží se nějaký výsledek zde ve Sněmovně. A dovolte mi v tomto směru v tom úsměvu podpořit i to, že si myslím, že oproti jiným zde neprojednávaným a zamítaným bodům, jako je odmítání zastropování lichvy nebo jako je zpřísnění, resp. rozšíření možností občanů se bránit proti podvodným firmám, je zapotřebí zde pochválit a poděkovat panu ministrovi financí a vládě za to, že předkládá fiskální ústavu. Myslím si, že jakákoliv norma tohoto charakteru, pokud by ústavní většinou byla přijata, jest minimálně dobrým signálem pro nejenom Českou republiku, ale i pro banky a svět, který nás sleduje. A když se podíváme na žebříčky české konkurenceschopnosti v porovnání s ostatními zeměmi světa, tak to může být konečně nějaký aspoň trošku pozitivní signál.

Přesto mi dovolte nicméně upozornit na několik úskalí, která jsou v této normě obsažena. A podotýkám, že bez ohledu na to, že se obávám, že nebude reagováno na mé připomínky, na mé varování, tak přesto jednoznačně jakoukoliv formu finanční ústavy chci osobně podpořit.

Základní problém, který je v předkládaném materiálu, podle mne je ten, že opravdu vyvážená fiskální ústava by měla obsahovat i limit pro zvyšování daní. A takto navržená ústava ve své podstatě může být berličkou, může být oporou, návodem, zdůvodněním, ba dokonce může být jediným a bohužel do značné míry legitimním argumentem pro to, že je nutné v určité situaci zvýšit daně. A naopak můžeme říci, že tento zákon vůbec nevytváří nějaký systémový apel, nějaký větší tlak na to, aby místo zvyšování daní se hledaly naopak cesty k systémovým úsporám.

Pan ministr financí, jestli se mu něco nemůže upřít, tak to, že tvrdošíjně donedávna snižoval státní schodek podle ambiciozního plánu původní koalice z roku 2010. To, z čeho vznikaly opakovaně spory v koalici, nicméně

bylo to, že úspory se dělaly ad hoc, všechny úpravy se dělaly na poslední chvíli, jakoby vždy s tím, že se situace nedala předpokládat. Že se nedalo odhadnout to, že ekonomika nebude růst, že naopak ekonomika se bude propadat. A já už včera jsem prosil pana premiéra, aby sdělil, co bude dělat proti negativnímu vývoji české ekonomiky, který i nyní je vládou hodnocen lépe než většina institucí ostatních. Jinými slovy řečeno, i dnes se tváříme, že nedojde k propadu české ekonomiky, nebo že ten propad bude minimální, a přesto se podobně jako v minulém roce budeme každý kvartál divit, jak se propadáme čím dál tím více do pekla.

A pod tlakem té mimořádné situace a onoho zjištění, které se ze situace mimořádné stává dlouhodobým trendem, dlouhodobým trendem nenaplnění a špatného odhadování vývoje české ekonomiky, tak v kontextu s touto novou normou, která pokud přijde, a já přes to přese všechno doufám, že přijde, a znova opakuji, že ji chci podpořit, tak prosím o to, jestli by nebylo možné být trošičku odvážnější a hledat v tomto zákoně jasnější impuls k tomu, abychom místo berličky pro zvedání daní hledali naopak nutnost a možná i mediální argumentaci pro hledání dlouhodobých systémových úspor.

Připomenu jenom několik návodů. A podotýkám, že ty návody nebudou z dílny Věcí veřejných, ale jsou to návody, které pan ministr financí mohl slyšet na NERVu od členů NERVu. Připomínám kupříkladu návrh pana ekonoma Sedláčka, který zdůrazňoval a navrhoval vládě, aby fiskální ústava pracovala v návaznosti na hospodářský cyklus. Tedy to, aby schodkový rozpočet byl jasně návazný na to, jestli se ekonomika nachází v růstu, či v minusu, a aby existovaly především i zde mými předřečníky mnohokrát kritizované limity, brzdy a zákazy pro to, aby se nemohlo opakovat to, co tady obhajoval pan expremiér Paroubek, a to že když máme sedmiprocentní růst, budeme mít zároveň dvouapůlprocentní schodek.

Jiný nástroj ve své knize Úsvit navrhuje jiný člen NERVu Pavel Kohout. Vláda by mohla mít povinnost předložit Poslanecké sněmovně zásadně vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet. Pokud nelze z důvodu vyšší moci, například války, živelné katastrofy, mimořádných vnějších ekonomických šoků a tak dále předložit alespoň vyrovnaný rozpočet, lze pracovat s deficitem, ale v takovém případě pod podmínkou kontrasignace nezávislého orgánu, například České národní banky. V tomto kontextu zároveň připomínám, že jestliže Poslanecká sněmovna má volit novou instituci, má volit vedení nové instituce a zároveň ta samá Poslanecká sněmovna schvaluje rozpočet, ta samá Sněmovna reprezentuje v současném politickém modelu právě onu exekutivní moc, která peníze utrácí, lze tudíž předpokládat, že takto konstruovaná nezávislost tohoto orgánu není dostatečná. A Pavel Kohout v tomto směru jako člen NERVu apeluje na to,

aby takovýto orgán byl jednoznačně nezávislý na moci exekutivní, která ony peníze utrácí.

Prosím berte všechny uváděné návrhy a připomínky, které zde říkám, jako připomenutí autorit, které si sama vláda vybrala k tomu, aby jí v Národní ekonomické radě vlády předkládaly návrhy, jak tvořit zákony, jak vést fiskální politiku tohoto státu. A dovoluji mi v tomto duchu apelovat na to, abychom tyto silné a nezávislé ekonomy v politických půtkách a v politických kompromisech neignorovali, ale naopak se tuto jinak nesmírně pozitivní normu, která je velmi dobře, že zde dnes v Poslanecké sněmovně je, spíše snažili opravdu postavit zodpovědně pro léta budoucí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. To byl pan poslanec Vít Bárta. Pan poslanec Bém se hlásí. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Bém: Děkuji, pane předsedající. Budu mluvit krátce. Viděl jsem zoufalý pohled pana ministra Kalouska, takže ho vašim prostřednictvím uklidním.

Dovolte abych do všeobecného pravicového nadšení nad finanční ústavou vnesl trochu své pravicové skepse. Nežlobte se, zacituji pouze a jenom článek č. 13 této finanční ústavy, který říká, že územně samosprávný celek hospodaří tak, aby celková výše jeho dluhu nepřekročila 60 % průměru jeho skutečných celkových příjmů za poslední čtyři roky. Co to znamená? V roce 2002 byl dluh hlavního města Prahy 35 mld. korun. Shodou náhod a okolností v pravicovém politickém časoprostoru jsem se setkal s neuvěřitelným množstvím kritiky, sdělovací prostředky byly plné překladů, co to znamená pro jednu pražskou rodinu. Pro jednoho Pražana to tehdy znamenalo dluh 30 tisíc korun ve veřejném rozpočtu hlavního města Prahy. Musím říci, že jsem strávil mimo jiné také po povodních se svými kolegy osm let snahou o finanční fiskální konsolidaci rozpočtu hlavního města Prahy. V konečném důsledku a navzdory tomu, že do České republiky přišla v roce 2008 ekonomická krize, která se projevila zpomalením a nakonec zastavením hospodářského růstu, se podařilo rozpočet hlavního města Prahy v jeho dluhu, v jeho dluhové službě, snížit zhruba o 40 %. Jinými slovy, 10 mld. jsme byli z toho původního 35miliardového dluhu schopni splatit.

Tedy v konečném důsledku, když tedy moje politická generace opouštěla hlavní město Prahu, tak opouštěla hlavní město Prahu s deficitem zhruba ve výši nějakých 22, 23 mld. korun. Za dva roky pravicové vlády na úrovni hlavního města Prahy, nebo za dva a půl roku se podařilo tento historický úspěch ve fiskální konsolidaci zvýšit v loňském roce o kumulativní částku pražského dluhu 10 mld. korun otevřením úvěrového

rámce dalších 5 mld. korun u Evropské investiční banky. Co to znamená? Zase v přeložení. Zhruba 15 mld. korun nový dluh na území hlavního města Prahy v letech 2010, respektive 2011 až 2012, tedy pod supervizí pravicové vlády.

Já to říkám proto, že s tím bytostně nesouhlasím a považuji to za absolutní rozpočtovou nezodpovědnost. Považuji to za ukázkou nikoliv zodpovědného pravicového chování, ale absolutně nezodpovědného. Ale když to přeložím do matematiky a finanční ústavy, kterou zde máme na stole, a článku č. 13, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, tak to znamená, že územní samosprávný celek hospodaří tak, aby celková výše jeho dluhu nepřekročila 60 % průměru celkových skutečných příjmů za poslední čtyři roky. Průměrné roční příjmy hlavního města Prahy jsou 45 mld. Průměrné čtyřleté příjmy v kumulativním součtu představují částku 180 mld. 60 % ze 180 mld. představuje částka zhruba 110 mld. korun. Jinými slovy tím říkáme územním samosprávným, krajským a obecním rozpočtům utrácíte, protože hlavní město Praha si pod tíhou finanční ústavy může dovolit dokonce v rámci možná ústavního zákona otevřít úvěrový rámec o dalších prosím pěkně 75 mld. korun.

Takže já samozřejmě návrh finanční ústavy podpořím, protože to považuji v obecně ideologickém slova smyslu za krok správným směrem. Ale upřímně řečeno, kdybychom chtěli být opravdu zodpovědní, tak bychom v paragrafech, o kterých jsem hovořil, a nejenom tam, museli mít ale úplně jiná čísla prosím pěkně a ta čísla by musela být jiná v řádu. V řádu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vít Bárta. Pane poslanče, máte své dvě minuty.

Poslanec Vít Bárta: Dovolte mi jenom fakticky reagovat na svého předřečníka Pavla Béma ve dvou poznámkách. Pavel Bém tady říkal, že vystoupí jako skeptik. Z mého pohledu vystoupil v zásadě jako optimista, protože upozorňuje jenom na ten jeden princip, a to je to, že se dál bude zadlužovat. Ale z pravicového pohledu podle mě opravdu reálný skeptický pohled je, že naopak tato norma vytváří velký prostor pro zvedání daní. To je přece základní otázka pravicovosti a levicovosti a bohužel v tom je i zjevný kompromis na lince sociální demokracie s panem ministrem financí, kde myslím během tohoto roku tady mezi panem Sobotkou a panem ministrem financí ještě uvidíme několik zásadních kompromisů, které ovlivní českou politiku. A jedním z těch kompromisů je, že prostě finanční ústava sice vysílá pozitivní signál, že bychom se mohli méně zadlužovat, ale za cenu dalšího zvedání daní, které já si, dámy a pánové, neumím představit, že by se ještě uměly vybrat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla faktická poznámka pana poslance Víta Bárty. Zeptám se, zda se ještě někdo z kolegů nebo kolegyň hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu končím.

Zeptám se, zda pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Evidentně ano. Pane ministře, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jen velmi krátce, dámy a pánové. Děkuji za košatou diskusi. Nebojte se, nebudu extendovat úvahy o tom, jak vypadá konsolidační úsilí v dobách mimořádné monetární bubliny a pěti–, šestiprocentního růstu a jak takové úsilí může vypadat v období krize nebo dlouhodobé stagnace. Ten, kdo se toto snaží srovnávat a klade ta čísla vedle sebe, srovnává nesrovnatelné, ať už to, ví nebo neví. Takže to je diskuse, ve které nemá cenu pokračovat.

Rád bych se vyjádřil ke dvěma požadavkům, které tady zazněly. Řekl jsem ve svém úvodním slově a opakuji znovu, že jsme si vědomi politické reality a že samozřejmě chápeme, že chceme-li mít ústavní většinu, posuneme jednotlivá pásma parametricky tak, jak si víceméně bude přát opozice. Pokud sociální demokracie říká, a já jsem to zaslechl ve slově pana poslance Sobotky, že bude ctít dluhovou hranici 60 %, pak opravdu jsme ochotni přistoupit na vaše návrhy, protože nám záleží na tom, aby ústava byla schválena.

Otázka přerušení do okamžiku, než bude předložen prováděcí zákon. Říkal jsem ve své úvodní řeči a opakuji znovu, že zákon teď prochází vnitřním připomínkovým řízením, do vnějšího připomínkového řízení ho zasílám v úterý příští týden a že připomínková místa rozšířím o adresu všech politických klubů v Poslanecké sněmovně. Přijde mi tedy mnohem efektivnější, přijde mi mnohem efektivnější, abychom v rámci odborné i politické rozpravy ve druhém čtení diskutovali i tento prováděcí zákon tak, aby ho sem vláda mohla předložit na základě konsensu tak, jak předjednáme s opozicí. Přijde mi to mnohem efektivnější než čekat na to, až ho sem vláda předloží – a pak budeme opět zase hledat konsensus i na tom prováděcím zákoně. Proto si dovoluji požádat, abychom tu rozpravu nepřerušovali, abychom v ní kontinuálně pokračovali.

Chci říct, kolegové ze sociální demokracie, že pokud si ústavu skutečně přejete, tak se zcela jistě domluvíme, protože, opakuji, jsme ochotni přistoupit na váš – na váš – návrh parametrů jednotlivých pásem. Pokud ji ovšem nebudete chtít, tak prostě nebude, což bych pokládal za velikou škodu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se

pana zpravodaje, zda si přeje vystoupit. Je tomu tak. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jen zopakoval, jaké návrhy v rozpravě padly. První návrh. Pan kolega Sobotka navrhoval přerušení neboli odročení projednávání tohoto zákona do doby předložení prováděcího zákona. A druhý návrh, který padl několikrát, byl – zákon na vrácení k přepracování. Tyto dva návrhy jsou hlasovatelné.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě jsem zaznamenal pana kolegu Petra, který navrhoval stažení. O tom hlasovat ale nemůžeme. To vidím v rovině apelu na předkladatele, který mu evidentně nechce vyhovět, takže budeme hlasovat pouze o těch dvou návrzích, které přednesl pan zpravodaj.

Zahájíme tedy hlasování. První hlasování bude... Je tady žádost na odhlášení, takže vás odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Tím prvním návrhem, o kterém budeme hlasovat, je návrh pana poslance Sobotky, který navrhuje přerušení a odročení tohoto bodu do doby předložení návrhu prováděcího zákona. Je tomu tak, pane poslanče? (Souhlas.)

Číslo přihlášených se již ustálilo. Pardon. (Poslanec Skokan oznamuje, že mu nefunguje hlasovací kartička.) Ano. Dobře. Ještě prosím o strpení. Pan poslanec Skokan má obtíže s hlasovacím zařízením. Dostávám signál, že je vše v pořádku a že nic nebrání tomu, abych zahájil hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 37 přihlášeno 183, pro 78, proti 104. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat návrhem pana poslance Dolejše, který navrhuje vrátit tento návrh navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 38 bylo přihlášeno 183, pro 78, proti 105. Tento návrh nebyl přijat.

A nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se ptám, zda má někdo jiný návrh. Není takový návrh.

Budeme tedy hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna přikazuje tento návrh výboru rozpočtovému k projednání. Kdo je pro?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 přihlášeno 183, pro 178, proti 1. Toto usnesení bylo přijato.

Tento návrh jsme tedy přikázali rozpočtovému výboru a já končím projednávání tohoto bodu a předávám řízení schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme projednávat bod

25.

Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - první čtení

Poprosím o úvodní slovo ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji, abych předložil vládní návrh zákona, který je plně transpoziční normou, protože transponuje do českého právního řádu směrnici Rady o správních spoluprácích v oblasti daní. Je to směrnice, která se dominantně týká zvýšené – toho typu spolupráce, v řadě případů automatické spolupráce při výměně informací mezi daňovými správami. Cíl je jediný: minimalizovat daňové úniky, ke kterým dochází při přeshraničních obchodech a finančních transakcích.

Dovolím si připomenout, že návrh zákona byl zaslán do Poslanecké sněmovny již v srpnu minulého roku. Vzhledem k poměrně velkému objemu agendy se vždy stalo, že byl vyřazen z programu. A vzhledem k tomu, že transpoziční lhůta je k 1. 1. 2013, a vzhledem k tomu, že nepředpokládám, že pro kohokoliv z nás je tento zákon významným politickým, si pak dovoluji požádat o zkrácení lhůty na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Prosím nyní o slovo zpravodaje. Pro první čtení byl určen zpravodajem pan poslanec Radim Vysloužil. Je omluven. Budeme muset tedy hlasovat o náhradním zpravodaji v prvním čtení. Bude to pan kolega Cogan. Tak tedy zní návrh.

Zahajuji hlasování číslo 40. Ptám se: Kdo souhlasí s tím, aby se zpravodajské role k tomuto bodu již v prvním čtení ujal pan poslanec Cogan? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 40, přítomno 178, pro 127, proti nikdo.

Prosím tedy pana poslance Cogana o slovo zpravodaje.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak bylo řečeno, v tomto případě novely zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní se jedná o implementaci směrnice 2011/16/EU o správních spoluprácích v oblasti daní. Taktéž bylo řečeno, že transpoziční lhůta končí k 1. 1. 2013, a proto samozřejmě hrozí ČR žaloba na nesplnění implementační povinnosti k Soudnímu dvoru EU. Proto je určitá nezbytnost, abychom návrh možná projednali co nejdříve.

Cílem směrnice je posílení spolupráce při ochraně finančních zájmů členských států EU v oblasti správy daní reagující na rostoucí provázanost jednotného trhu EU a globální ekonomiky. Účinnou správu především přímých daní není již možné vykonávat bez právě této účinné spolupráce. V tomto bodě zákon upravuje postup a podmínky, za nichž správce daně spolupracuje s příslušnými orgány jiných států. Předkládaná novela se vztahuje v zásadě na veškeré daně, s výjimkou DPH, spotřebních daní a cel, pro které platí jiné právní předpisy EU, a správních spolupráci mezi členskými státy, a dále s výjimkou příspěvku na sociální pojištění, poplatku za vydání osvědčení a plateb smluvní povahy. Výměna informací v rámci směrnice bude moci nově využívat orgány územních samosprávních celků pro oblast místních poplatků.

Návrh na přikázání organizačního výboru je rozpočtovému výboru a tento návrh podporuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a nemám do ní žádné přihlášky. Pan ministr Miroslav Kalousek. Prosím. Poté pan poslanec Michal Babák

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, dovoluji si navrhnout Poslanecké sněmovně, aby projednávání bylo zkráceno na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan poslanec Michal Babák. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jen velmi krátce. Samozřejmě Věci veřejné podpoří tuto vládní novelu

zákona, protože v ní nespátujeme nic negativního. V podstatě jen v této souvislosti bych si povzdechl nad tím, že by bylo spíše dobré vyjednat v EU tzv. reverse charge, co se týče daně z přidané hodnoty na pohonné hmoty, a tím bychom eliminovali zejména šedou ekonomiku v této oblasti. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Prosím o další přihlášky do obecné rozpravy. Nejsou-li, obecnou rozpravu končím a budeme se zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému a já se ptám, zda má někdo jiný návrh na příkázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 41. Táhá se, kdo je pro, aby návrh zákona byl příkázán výboru rozpočtovému. Proti návrhu?

Hlasování číslo 41, přítomno 179, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 42. Kdo je pro tento návrh na zkrácení lhůty? Proti návrhu?

Hlasování číslo 42, přítomno 179, pro 95, proti 25. Tento návrh byl také přijat.

Konstatuji, že návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru. Lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů. Ale ještě je kontrola hlasování. (Po chvíli:) Pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych se chtěl hrozně moc omluvit, ale není to moje vina. Hlasoval jsem ne, a na sjetině mám ano. Zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 43. Zahajuji hlasování. Táhá se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti?

Hlasování číslo 43, přítomno 179, pro 144, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování. Ale ještě předtím vás všechny odhlašuji na žádost z pléna. Prosím, abyste se všichni přihlásili.

Nyní budeme o zkrácení lhůty rozhodovat v hlasování, které ponese pořadové číslo 44. Zahajuji toto hlasování. Táhá se, kdo souhlasí s tím,

aby lhůta k projednání ve výboru rozpočtovém byla zkrácena na 30 dnů. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 44, přítomno 151, pro 83, proti 31. Návrh byl přijat.

Teď tedy opět konstatuji, že návrh zákona byl příkázán rozpočtovému výboru a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů. Tím jsme, dámy a pánové, projednali bod číslo 25. Končím projednávání sněmovního tisku 768 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr financí Miroslav Kalousek, zpravodaj pro první čtení pan poslanec Josef Cogan je přítomen. Jenom připomenou, že tento návrh jsme projednávali na 49. schůzi Poslanecké sněmovny 12. prosince 2012, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. V přerušené obecné rozpravě tedy budeme pokračovat a já pouze připomenou, že v té části v prosinci loňského roku zazněl návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě dle přihlášených a já žádám o slovo pana poslance Svobodu. Prosím.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovolu, abych i já přispěl do diskuse k tomuto tématu, neboť považuji tuto novelu za velmi citlivou nejen politicky, ale především z pohledu našich spoluobčanů.

Stavební spoření již více než sto let umožňuje občanům formou výhodných podmínek spoření a následného úvěrování řešit vlastní bytovou otázku. Od svého vzniku se opírá o kolektivní princip. Klienti tvoří v rámci stavebního spořitelny tzv. kolektiv, soubor účastníků, jejichž vklady jsou zpravidla jediným zdrojem pro poskytování úvěrů. Jde o dlouhodobou kumulaci drobných vkladů. Celý cyklus je možné rozdělit na fázi spořicí a fázi úvěrovou.

Podle předkladatele přináší návrh novely dvě základní koncepční změny. Ta první je účelové vázání státního příspěvku, který je poskytnut na tento produkt, a to tak, že státní příspěvek na který vznikne nárok po 1. 1. 2014, bude už poskytnut pouze, bude-li použit na daný účel, to znamená na účel spojený s bydlením, popř. ho může použít klient stavební spořitelny také na zajištění vlastního stáří. V takovém případě se mu celá částka i se státním příspěvkem převede do třetího pilíře, tedy do penzijního připojištění. Tato změna je odůvodňována obranou proti zneužitelnosti.

Při minulém projednávání této normy jsme snížili státní příspěvek na limit 2 000 korun. Promiňte, vládní koalice snížila tento příspěvek na 2 000 korun! A nyní vláda přichází především s účelovostí a státní podporu ke stavebnímu spoření má dostat pouze ten, kdo ji použije buď na bydlení, nebo na řešení penze, na penzijní připojištění. Avšak proti mýtu zneužitelnosti systému stojí princip jeho solidarity. Domnívám se, přesněji řečeno jsem přesvědčen, že obava spořitelny o odliv klientů v souvislosti se zavedením povinnosti použít státní podporu k financování především určeného účelu, tedy k bydlení či na penzi, není jistě lichá a je třeba dát za pravdu stavebním spořitelnám.

Protože část klientů úvěr nepožaduje, zapojí se pouze do té fáze spořicí. Tito klienti jsou často neprávem označováni za zneuživatele systému, neboť čerpají státní podporu, ale nejsou vázáni k účelovému použití prostředků. Je však nutné doplnit, že takoví klienti jsou stále zdrojem peněz, které jsou půjčovány klientům v podobě úvěru na bydlení a u kterých je striktně sledován i zákonem předepsaný bytový účel využití. Takže pro model celé stavební spořitelny platí součet těchto modelů jednotlivých klientů.

Protože stavební spořitelny půjčují pouze prostředky, které u nich za garantovaných podmínek uloží klienti, musí objem vkladů přesahovat objem půjčených prostředků. Průměrná výše úvěru od stavební spořitelny však výrazně převyšuje průměrný vklad klienta, a to v rámci České republiky zhruba pětinasobně. Pro zachování podmínky dostatku vkladů je nutné, aby další čtyři klienti poskytli své peníze v podobě úspor jednomu člověku, který od stavební spořitelny získá úvěr. Celkově tak stavební spořitelny motivují klienty ke vstupu do systému, aby zajistily dostatek vkladů pro poskytování úvěrů, a jedním ze základních motivačních faktorů je existence státní podpory.

Vzhledem k tomu, že vláda svoji fiskální politiku zakládá především na jednoduchých škrtech, tak se předmětem jejího zájmu samozřejmě stává bohužel i stavební spoření, konkrétně snižování státní podpory, státního příspěvku, který je financován ze státního rozpočtu.

Stavební spoření bylo v České republice v roce 1993 upraveno zákonem č. 96, o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření.

Od počátku roku 1993 bylo uzavřeno 13,84 mil. smluv o stavebním spoření a bylo poskytnuto 1,94 mil. úvěrů v celkovém objemu 578 mld. Kč. Přitom řada lidí tehdy uzavírala smlouvy a vstupovala do stavebního spoření s tím, že státní příspěvek byl právě 4 500 Kč. Během krátké doby tedy došlo ke snížení tohoto příspěvku ze 4 500 Kč na současných 2 000 Kč a to bohužel nemusí být poslední nebo konečné číslo. Přesto stále je stavební spoření v České republice co do počtu smluv třetí největší v Evropě, a to po Německu a Rakousku, a to i když u nás bohužel zájem o uzavření nových smluv klesl. Smlouvy poklesly meziročně o více než 100 tis. klientů. Pokles je i co do výše poskytnutých úvěrů. Meziročně je to 17,5 %. I tak je uzavřeno více než 4,5 mil. smluv a spořitelny byly poskytnuty úvěry za 48 mld. Kč. Spořitelny mají také rozpůjčováno zhruba 68 % svých vkladů a v systému spoření je dnes více než 400 mld. Kč.

Je třeba znovu připomenout, že tyto úvěry mají zásadní význam pro rozvoj stavební výroby v oblasti bytové výstavby a představují významný zdroj zakázek pro malé a střední stavební firmy, na které současná krize ve stavebnictví dopadá samozřejmě nejvíce. Pokud je nám známo, vláda zatím neuvažuje o nějaké formě podpory bytové výstavby. Navíc, jak už zde bylo zdůrazněno, stavební spoření se za devatenáct let své existence vyvinulo v oblíbený finanční produkt, který má v současnosti nezastupitelnou úlohu při financování bydlení, především však při financování modernizace, nebo modernizace a rekonstrukce bytů nebo domů.

Historicky stavební spoření dosáhlo maxima na konci roku 2003. Stát samozřejmě potom snižoval podporu, a tím se snižoval i celkový objem.

Faktem je, že pro domácnosti s nižšími příjmy je stavební spoření dostupná a férová volba, jak bezpečně spořit své peníze, a obvykle jediná možnost, jak získat případný úvěr na zlepšení svého bydlení. Lidé systém stavebního spoření vnímají pozitivně a mají k němu především důvěru. S tím souvisí i pravidelný růst průměrného zůstatku. Systém tak vykazuje jistou míru odolnosti také vůči poklesu počtu klientů, neboť celkově se stále objem vkladů ve stavebních spořitelnách zvyšuje.

Z kumulovaných vkladů bylo postupem času možné poskytovat také úvěry na bydlení. Celkové úvěrové saldo je stále nižší než objem vkladů. Loňské údaje hovoří o saldu 293 mld. Kč a objemu vkladů ve výši 433 mld. Kč. Proto také pro další úvěrování existuje prostor. Vklady však porostou výrazně pomaleji než úvěry. Toto dohánění by mělo pokračovat i v příštích letech. Nabízí se však logická otázka, jak zajistit, aby systém fungoval ještě efektivněji, tedy rozpůjčoval téměř všechny vklady, a tím i zvýšil kvalitu bytového fondu.

Druhou koncepční změnou je podle předkladatele takzvané produktové pojetí stavebního spoření. Podle současného správního řádu mohou tento produkt poskytovat pouze stavební spořitelny. Schválením tohoto zákona

však umožníme poskytovat toto stavební spoření i univerzálním bankám, nikoliv jen specializovaným stavebním spořitelnám, jak je tomu dodnes. Údajně to má svoji hlubokou logiku. Nejenže bude posíleno konkurenční prostředí, ale především se odstraní značné riziko, které existuje ve stabilitě systému stavebního spoření.

Proti tomu se musím znovu ohradit. Jestliže dnes mohou poskytovat úvěry ze stavebního spoření pouze specializované spořitelny, a to za poměrně přísných podmínek, kdy nesmějí nabízet žádné jiné bankovní služby, žádné jiné bankovní produkty, tak podle novely budou moci na trh se stavebním spořením vstupovat i banky univerzální, a samozřejmě bez podmínek, které jsou pro stavební spořitelny zákonem dané. Stavební spořitelny pochopitelně dokážou dobře predikovat, jak se budou vyvíjet vklady i úvěry, a s pomocí dostupných nástrojů tento vývoj ovlivňovat. Nemohou však plně s okamžitou účinností reagovat na změnu podmínek, které ovlivňují rozhodování klientů. Nutnou podmínkou pro úvěrování blízko hranice rozpůjčování drtivé většiny všech vkladů je garance dlouhodobě stabilních podmínek.

Významné postavení stavebních spořitelen v českém bankovním systému ukazují podíly systému na celkovém bankovním sektoru. Z celkového objemu bankovních vkladů domácností, což je 1594 mld. Kč, tvoří objem ve stavebních spořitelnách, jak už jsem se zmínil dříve, 429 mld. Kč. Jinými slovy, domácnosti drží na účtech stavebních spořitelen více jak 27 % všech bankovních vkladů. Navíc stavební spořitelny mají nízký podíl objemu pohledávek se selháním. K 31. 12. 2011 činil tento ukazatel 2,6 %, což je 2,5krát méně než pro zbývající část bankovního sektoru.

Zdá se, že Ministerstvo financí si přeje zánik stavebních spořitelen. Konečným důsledkem může být dokonce zánik celého stavebního spoření. Navíc celkově stavební spoření se dnes podílí na finančních aktivech domácností zhruba 17 % a je tak po netermínovaných vkladech druhou nejvýznamnější položkou.

Stabilita úroků. Podle údajů České národní banky jsou úrokové sazby stavebních spořitelen ve srovnání s ostatními bankami výrazně stabilnější. Stát tak pomocí dotace stavebního spoření vytváří pro občany systém, který garantuje minimální výkyvy a nižší rozdíl úrokových sazeb mezi vklady a úvěry než běžné bankovníctví.

Ke státní podpoře. Vláda ve své koncepci bydlení schválené 13. 7. 2011 tvrdí: Státní podpora funguje stejně jako v jiných způsobech financování bydlení jako aktivátor soukromých zdrojů. Díky ní poskytly za posledních pět let stavební spořitelny úvěry v celkovém objemu 320 mld. Kč a stát vydal za stejné období na podpoře 70 mld. Kč.

Tento skoro 22% podíl je srovnatelný například s programem Panel. Tento motivační prvek přinesl do rozpočtu následné příjmy odhadem za

132 mld. Kč. Úvěry stavebních spořitelen tak představují i se zohledněním výdaje na státní podporu pozitivní přínos pro státní rozpočet. Další přínos představují také úspory použité na bytové potřeby. Opět generují daňové příjmy, ale veškeré výdaje na státní podporu jsou již započteny v hodnocení efektivity úvěrů. Celková efektivita systému je tak bezpochyby ještě vyšší. Podíl podpory na výdajích státního rozpočtu však setrvale klesá.

Zásadní otázku tedy je: Přeje si Ministerstvo financí České republiky likvidaci státem podporovaného stavebního spoření? A není tato předloha zásadním krokem k naplnění této ambice?

Dámy a pánové, vzhledem k uvedeným argumentům navrhuji zamítnutí návrhu novely zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, ve znění pozdějších předpisů, tedy sněmovní tisk 676. Vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Otto Chaloupka. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, chci vás znovu seznámit s postojem Věcí veřejných k vládnímu návrhu novely zákona o stavebním spoření.

Detailní prostudování tohoto návrhu a konzultace s odborníky nás vedou k závěru, že tento vládou předložený návrh je faktickou likvidací osvědčeného systému spoření, který využívá téměř polovina občanů naší země, nemluvě o naprosto nehorázném a právně devastujícím aplikování principu retroaktivity do omezení smluv, již uzavřených smluv se stavebním spořením. Považujeme za velký problém, že by navrhované změny měly platit retroaktivně a vztahovat se nejen na nové, ale na již existující smlouvy, což je naprosto nefér, na hraně morálního hazardu, kdy tato vláda chce trestat ty, kteří uzavírali své smlouvy podle původních pravidel a dřívějších podmínek s cílem dosáhnout na investice pro bydlení, průběžně a často těžce si ukládali osobní finance s vidinou a na základě vidiny státního příspěvku, a náhle jim Nečasův kabinet celé plány znehodnotí nehlédě na právo, nedotknutelnost smluv a dobré mravy. (V sále je zvýšená hladina hluku.)

Věci veřejné nevidí jediný důvod, proč měnit systém, který funguje, systém, který se jednoduše osvědčil.

Předkládaná úprava přináší i další neblahou novinku. Jedná se o to, že změna by měla na jedné straně umožnit klasickým bankám poskytovat produkty stavebního spoření a na straně druhé dává stávajícím stavebním spořitelnám možnost přeměnit se na standardní banky. To bude mít za následek, že z trhu budou vytlačeny relativně levné úvěry na rekonstrukce a modernizace v nižších objemech a nahradí je drahé bankovní hotovostní

úvěry. Jestliže se dnes lidé nemusejí o své úspory v rámci stavebního spoření obávat, je to hlavně proto, že stavební spořitelny na rozdíl od bank můžou investovat v omezeném rozsahu a do velmi bezpečných instrumentů, a to by podle nového vládního návrhu mělo být jinak. Tímto krokem by došlo k rozkolísání dnešní stability trhu se stavebním spořením především kvůli odlivu klientů k běžným bankám právě proto, že jim budou nabízeny produkty typu stavebního spoření. V praxi to bude znamenat, že banky budou ještě více profitovat na svých klientech, neboť stavební spoření budou využívat jako velmi výhodný, státem dotovaný výběr vkladů.

Destabilizaci celého systému považují Věci veřejné za velmi riskantní zvláště v dnešní době napjatých veřejných rozpočtů. Je zcela nepochybné, že z činností, které jsou financovány pomocí úvěrů stavebních spořitelen, plynou do státního rozpočtu a dalších veřejných rozpočtů nezanedbatelné daňové příjmy a zanedbatelný není ani pozitivní vliv stavebního spoření na trhu práce.

Rovněž je třeba brát v úvahu i fakt, že navrhovaná změna by mohla být v rozporu se soutěžním právem Evropské unie. Běžné banky mohou na rozdíl od stavebních spořitelen poskytovat své produkty komukoliv v Evropě a navíc jsou díky státnímu příspěvku oproti evropským bankovním domům zvýhodněné. Kromě toho je naše největší stavební spořitelna, Českomoravská stavební spořitelna, dcerou německé matky a německé zákony zakazují stavebním spořitelnám transformovat se na banky. Nemohla by se tak přeměnit v banku bez nuceného odprodeje německého podílu a to by znamenalo ohrožení investice zahraničního subjektu a hrozí zde zcela reálný soudní spor.

Z těchto důvodů se na vás, kolegyně a kolegové, obracím s vážným apelem, abyste tento nešťastný vládní návrh odmítli.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Chaloupkovi. Pan poslanec Michal Doktor má nyní slovo. Po něm je přihlášen pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Chtěl bych ujistit, že přicházím k řeči proto, abych nabídl panu ministru financí pomocnou ruku při projednávání tohoto dokumentu, tedy i věcnou spolupráci. Pan ministr ji na dálku zdvihá. Tedy ne proto, abych jej rmoutil, přesto uvedu řadu výhrad. Myslím, že o mně je známo, že k tomuto dokumentu přistupuji velmi zdrženlivě, a uvedu samozřejmě proč.

Nemohu se připojit k návrhu na zamítnutí, to je myslím zřejmé. On ten koncept, to naladění změn, které jsou tady navrženy, je spíše správný, jakkoliv začnu již první výhradou. Všichni víme, že samotný název „stavební

spoření“ je neadekvátní, absolutně vůbec nekoresponduje s tím, jak by ten systém měl fungovat. Je to spíše státem podporovaný program investice do budoucnosti, který má postihnout v té své struktuře několik lidských činností a říci z pohledu státu, z pohledu veřejných rozpočtů jako účastníka v tom systému, podporovatele těch úspor, která z těch činností v té struktuře má priority jedna, dva, tři, čtyři, které budou státem svou účastí podporované, a sledované využití těch prostředků, které do systému vkládá, a jiné budou opomíjeny.

Vidím jako správné propojení projektů v té odpovědné budoucnosti, které se zabývají bydlením, vzděláním a rozvojem řemeslné dovednosti, zdravím, respektive péčí o zdraví, a důstojným stářím, kumulací prostředků na období nižší ekonomické aktivity.

V tom dokumentu je navrženo vázání státní podpory právě do jasně formulované oblasti. Musím říci, že zcela sdílím onu výhradu, kterou prezentoval ve svém projevu pan poslanec Chaloupka. I pro mne osobně je jak morálně, tak fakticky nepřijatelný retroaktivní koncept. Vycházím z toho „co ujednáno bylo, to platné jest“ a není možné, tím spíše, mám-li být podporovatelem středoprávní vlády liberálně konzervativně naladěné, tak nemožu pojmout takový retroaktivní zásah, který by zpochybnil účast ne malého objemu klientů, ale především obrovského objemu prostředků, a těch 400 miliard korun, které jsou v tom systému, jsou samozřejmě vážený parametr mající svůj význam v ekonomice. A není možné k němu přistoupit a říci v čase, že vy všichni, kteří jste se účastnili a jste účastni v tom systému za nějakých tehdy vyhlášených pravidel, teď máte změněná pravidla hry v jejím průběhu. Něco takového je pro mne nepřijatelné. A říkám já sám za sebe a jistě i za řadu kolegů, že tento retroaktivní princip bude muset být v průběhu druhého čtení přepracován. A doufám, že bude z toho návrhu vyloučen.

Věc, na kterou bych chtěl upozornit a která bude muset být zodpovězena při projednávání tohoto dokumentu na půdě rozpočtového výboru a velmi důsledně vážena, je ona univerzální licence, respektive možné důsledky plynoucí z přijetí konceptu univerzální licence, tedy dopočitatelného důsledku, který povede k tomu, že speciální instituce, stavební spořitelny, zaniknou a činnosti stavební spořitelny, respektive institut stavebního spoření, budou provozovat banky jako jednu z činností.

Poslanci jistě vědí, že stavební spoření je dnes, a peníze v něm, chráněno fondem pojištění. Zrovna tak jistě víte, že prostředky klientů uložené u bank jsou také chráněny ve fondu pojištění. Já bych se nerad dožil toho, aby koncept univerzální licence vedl k tomu, že zdroje klientů, sečteny do jednoho produktu v bance, která poskytuje produkt stavebního spoření na základě univerzální licence, byly z hlediska účinku pojištění pomínuty. To znamená, jestliže dnes klienti své peníze ve smyslu diverzifika-

ce rizik ukládají zčásti do systému stavebního spoření a tam jsou tyto peníze chráněny, resp. pojištěny účastí u fondu pojištění, a vedle toho jsou pojištěny taky v bance, aby napříště toto pojištění z hlediska kvantity objemu pojištěných peněz uložených, které klienti v systému mají, bylo zachováno. Aby ta diverzifikace, ten velmi konzervativní přístup k rozkládání rizik nebyl zpochybněn jako vedlejší produkt právě té univerzální licence.

Další věc, na kterou budu chtít slyšet odpověď, a tady tedy od členů ČNB, jakým způsobem bude vykonáván dohled ČNB nad činností, resp. projektem stavebního spoření. Je nepochybné, že dnes ČNB vykonává dohled jak u stavebních spořitelů, tak u bank. A já bych chtěl slyšet odpověď, a velmi vážnou odpověď ve významu i toho konečného efektu, na to, jak bude vykonáván dohled nad stavebním spořením a nad bankou. Zda bude vykonáván jenom nad bankou, anebo bude oddělené účetnictví s tím, že bude zachováno stavební spoření jako produkt a nad ním bude vykonáván dohled, anebo jestli všechny tyto činnosti splynou v bance a jejím dohledu nad každou jedinou bankou. Samozřejmě, že něco takového bych vnímal jako rozostření drobného, který dnes ČNB má ve smyslu dohledu nad každou svou jedinou činností, a považoval bych to za naprosto nesprávný posun, resp. posun naprosto nesprávným směrem.

To jsou výtky, to jsou okruhy, které mě vedou k obezřetnosti a k tomu, že budu hledat nejen odpovědi na otázky, které jsem teď vyřkl, ale v tom jednotlivém detailu budu navrhovat i změny zákona, které, budou-li takto zapracovány, bude-li ten posun tímto kýženým směrem, tedy mám na mysli onu zmíněnou retroaktivitu, bude-li tato vypuštěna, pak při závěrečném hlasování je pro mě tento dokument takto upraven přijatelný. Setrvá-li retroaktivita v tom základním konceptu i nadále, nebudu jej moci podpořit v závěrečném čtení, v závěrečném hlasování.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Nyní je přihlášen pan kolega Vladislav Vilímeček, po něm pan poslanec Michal Babák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, slyšeli jsme tady již mnoho odborných argumentů. Pan poslanec Doktor zde se zmínil o několika odborných otázkách, které, myslím, se musí vyjasnit předtím, než v konečném součtu bude hlasováno o návrhu tohoto zákona, pokud projde do druhého čtení. Skutečně ten návrh novely stavebního spoření není pouze změnou nějakých finančních parametrů produktů, jako tomu bylo v případě např. snížení státní podpory, ale je podstatnou změnou v oblasti stavebního spoření.

Bylo zde citováno, kolik je akumulováno peněžních prostředků na vklad

dech v oblasti stavebního spoření, kolik je z prostředků stavebního spoření půjčeno. Jsou to stovky miliard korun.

Já jsem pro to, aby tento návrh zákona prošel do druhého čtení, ale myslím, že je namístě vytvořit větší časový prostor ve výborech k možnosti skutečně detailního posouzení všech konsekvencí, všech výhod a rizik, které tento návrh v podobě, jak je předložen, může přinést. Považuji za vhodné, možná i na základě dotazů, které vznesl pan kolega Doktor a jiní, uspořádat rozpočtovým výborem seminář k této novele a k zamýšleným změnám.

Termín účinnosti tohoto návrhu zákona se navrhuje 1. ledna 2014. Nejsme tedy v nějaké časové tísní a myslím, že prodloužení termínu projednání ve výborech o 20 dnů je žádoucí a z mého pohledu rozumné. Dovolím si tedy navrhnout prodloužení lhůty na 80 dnů, a věřím, že ani předkladatel, pan ministr financí, nebude mít s tímto návrhem nějaké zásadní, nepřekonatelné problémy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím pana poslance Babáka.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, většina, resp. veškeré argumenty problémů této novely zákona tady pravděpodobně již zazněly. Já tedy velmi rychle shrnu, proč Věci veřejné podávají návrh na zamítnutí novely zákona o stavebním spoření již v prvním čtení.

Já bych tuto novelu rozdělil na dvě části. První část, jak již tady zaznělo, novela zavádí jakousi sankci za porušení účelu spoření, pokud střadatel nepoužil (?) finanční prostředky k jinému účelu než k bytové výstavbě, je v pořádku. Je to věc, která dokonce je zapsána v programovém prohlášení vlády, je to záležitost, kterou jsme měli v programu, kterou podporujeme. Nicméně jak tady zaznělo, problém je v retroaktivitě. To znamená, střadatelé, kteří si zřídili stavební spoření a sepsali smlouvy, např. již před šesti lety, tak rozhodně nevěděli o tom, že musí být explicitně použity tyto prostředky na stavební účely, a myslím si, že není fér v tuto chvíli jim tuto možnost odírat. Což je jeden problém.

Ale já vidím zásadnější problém v druhé části vládní novely zákona, a to je v podstatě to, že návrh má za cíl zrušit v konečné fázi stavební spořitelny tak, aby je pohltily banky. Smysl tohoto zákona je jiný, než je uvedeno v důvodové zprávě, a to právě umožnit jiným bankovním subjektům nabízet stavební spoření. Riziko tohoto kroku je, že pokud tyto bankovní instituce, mající více bankovního produktu, a dostanou se do platební neschopnosti, bude tento trh otevřen možné bankovní krizi, tak jak

např. se stalo ve Spojených státech. Stavební spoření bylo a je stabilní právě proto, že do tohoto trhu mohou vstupovat pouze silné finanční skupiny, vázané na velké finanční nadnárodní koncerny někdy, a to z důvodu prvotní finanční náročnosti a s vizí dlouhodobého působení na trhu v České republice, a to bez možnosti přelévání finančních prostředků mimo právě stavební spořitelnu. (Trvalý hluk v sále.)

Další důvod, který bych uvedl, který není zas až tak důležitý, nicméně je tady, je, že z veřejně dostupných zdrojů dokonce tento krok kritizovala např. kancléřka Merkelová přímo našemu premiérovi, a to v souvislosti právě s Českomoravskou stavební spořitelnou, která je pravděpodobně jediná, která nemá jakési zázemí bankovního trhu v České republice, a nemůže tedy zareagovat tak jak ostatní stavební spořitelny, a právě u této stavební spořitelny hrozí např. i arbitráže.

Takže nejen z těchto důvodů, těch důvodů by bylo víc, nechci vás zdržovat, žádáme o zamítnutí novely zákona o stavebním spoření, tzn., sněmovního tisku 676, již v prvním čtení. Avizujeme, pokud projde, pravděpodobně projde hlasy koaličních poslanců tato materie do druhého čtení, tak jsme připraveni podat pozměňovací návrh, který řeší zejména tyto dva problémy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, prosím o klid ve sněmovně.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, paní předsedařko, já už budu končit.

Takže jsme připraveni podat pozměňovací návrh, který řeší jak v té první fázi tu retroaktivitu, tak v té druhé právě potenciální likvidaci všech stavebních spořitel v České republice. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu.

Budeme hlasovat nejprve o návrhu na zamítnutí, který zazněl. Přivolávám naše kolegy. Pokud tento návrh neprojde, budeme se věnovat návrhům na přikázání a návrhu, který byl přednesen v rozpravě, tedy na prodloužení lhůty na projednání ve výboru. To je postup hlasování, který je před námi. Ještě chvíli počkám, než se všichni dostaví do jednacího sálu.

Zeptám se ještě, jestli chce pan ministr využít v této chvíli možnosti závěrečného slova, případně pan zpravodaj. Pan ministr Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pouze dvě věty. Děkuji za diskusi. Pevně věřím, že během druhého čtení vás přesvědčíme společně

s Českou národní bankou, která je regulátorem, která spolupracovala na přípravě tohoto zákona, že vede k větší stabilitě finančního sektoru, nikoliv k destabilizaci, jak zaznívalo ve sněmovně. Návrh, který padl na prodloužení, prostě akceptuji a podpořím ho.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan zpravodaj chce využít možnosti závěrečného slova? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat. Ještě je zde žádost o odhlášení. Pan kolega Urban se hlásí? Prosím. Ale jsme po skončené rozpravě, musím vás upozornit, bylo závěrečné slovo. (Posl. Urban mimo mikrofon.) K tomu se dostaneme. Takže byla žádost o odhlášení, prosím, abyste se znovu všichni přihlásili.

Budeme hlasovat. Hlasování ponese pořadové číslo 45 a rozhodneme tedy o návrhu, který zazněl, návrhu na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Zahajuji hlasování číslo 45. Táži se, kdo je pro tento návrh na zamítnutí. Proti návrhu?

Hlasování číslo 45, přítomno 166, pro 80, proti 84. Tento návrh přijat nebyl.

Ale ptám se, jestli je kontrola hlasování? Takže prosím ještě o chvíli trpělivosti...

Pan poslanec Velebný, prosím.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedkyně, omlouvám se, ale nešlo mi hlasovací zařízení. Zpochybňuji toto hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bude námitka. Je to námitka, rozuměla jsem tomu, že to je námitka. Sněmovna rozhodne, jestli takto formulovanou námitku přijímá, nebo nepřijímá.

Zahajuji hlasování číslo 46. Táži se, kdo souhlasí s námitkou. Proti?

Hlasování číslo 46. Přítomno 169, pro 154, proti 4. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat návrh na zamítnutí hlasování o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování číslo 47. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Proti návrhu?

Hlasování číslo 47. Přítomno 169, pro 82, proti 85. Návrh přijat nebyl.

Budeme rozhodovat o návrhu na přikázání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento zákon k projednání výboru rozpočtovému. Pan kolega Urban má slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Já bych požádal, aby byl tento tisk přikázán i hospodářskému výboru. O možných dopadech pozitivních či negativních do hospodářství, do ekonomiky České republiky tady bylo v obecné rozpravě hovořeno. Myslím, že hospodářský výbor by měl mít příležitost se k tomu také analyticky vyjádřit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě nějaký jiný návrh na přikázání? Není.

Takže nejprve budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování číslo 48. Ptám se, kdo je pro toto přikázání. Proti?

Hlasování číslo 48. Přítomno 169, pro 165, proti 3. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Urbana na přikázání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování číslo 49. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 49. Přítomno 169, pro 103, proti 38. Návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh pana poslance Vladislava Vilímce na prodloužení lhůty k projednání ve výborech na celkem 80 dnů, tedy prodloužení o 20 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 50. Kdo souhlasí s tímto návrhem na prodloužení lhůty? Proti návrhu?

Hlasování číslo 50. Přítomno 169, pro 166, proti 1. Tento návrh byl také přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, výboru hospodářskému a lhůta k jeho projednání byla prodloužena o 20 dnů. Tím jsme, dámy a pánové, projednali bod číslo 23. Končím projednávání sněmovního tisku 676 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Projednali jsme náš dnešní dopolední program. Mám pro vás dvě upozornění. První: za pět minut se sejde organizační výbor. A druhé upozornění: na žádost poslaneckého klubu Občanské demokratické strany – původně měla končit pauza na oběd ve 14.30, nyní je zde žádost o prodloužení do 15 hodin. Odpolední jednání Poslanecká sněmovna zahájí v 15 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Na žádost klubu ČSSD byla přestávka prodloužena do 15.30 hodin. Jednání pokračovalo v 15.34 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, budeme pokračovat v pořadu schůze. Nejdřív omluvím premiéra Petra Nečase, který poslal omluvu předsedkyni Sněmovny. Omlouvá se ve středu 6. února od 16.30 hodin, protože odjíždí na jednání Evropské rady do Bruselu. Takže to je omluva premiéra. A pak tady mám omluvu pana poslance Václava Kubaty, který se omlouvá od 17. hodiny také dnes z jednání Sněmovny. A ty další omluvy, které tady jsou, předpokládám, už byly čteny.

Program schůze, jak ho máme před sebou, tak první bod, který máme – vidím ministra spravedlnosti – je bod číslo 8. Je to

8.

Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 646/ - druhé čtení

Rovnou poprosím ministra Pavla Blažka, aby tento bod uvedl. Připomenu, že se jedná o tisk 646 a nacházíme se ve druhém čtení. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den. Já jsem tuto mezinárodní smlouvu o justiční spolupráci v podstatě představoval již ve čtení prvním, resp. zákon, omlouvám se, to znamená, že v tuto chvíli nemusím mít nějak dlouhý projev v rámci druhého čtení. Spíše můžu pouze navrhnout, aby to prošlo do čtení dalšího. Opravdu nechci mít tady dlouhé projevy, které jsem měl v úvodu, a na tom textu vládního návrhu se od té doby nic nezměnilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 646/1. Poprosím pana poslance Viktora Paggia, aby se ujal slova.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Ústavněprávní výbor přijal komplexní pozměňovací návrh, který vám byl rozdan jako tisk 646/1.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu,

do které přihlášky nevidím. Pokud se tedy nikdo do obecné rozpravy nehlásí, tak asi můžeme obecnou rozpravu ukončit. Hlasovat nemáme o čem. Teď tedy zahajuji podrobnou rozpravu, ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Pokud se nikdo nehlásí, tak i tuto podrobnou rozpravu ukončím. Připadá mi, že nemáme o čem tady teď hlasovat, takže ukončuji projednávání bodu číslo 8 ve druhém čtení.

Další bod je bod 9. Je to

9.

Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - druhé čtení

Zeptám se pana ministra Blažka, jestli k tomu něco poví. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji opět za slovo. Já si myslím, že to je prováděcí zákon k tomu předchozímu, to znamená, zase jsem ho představoval ve čtení prvním. Prosím proto, aby to bylo propuštěno do třetího čtení, a nic víc dalšího k tomu nemám co říkat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tento návrh jsme také přikázali ústavněprávnímu výboru. Požádám pana poslance Viktora Paggia – máme tisk 647/1. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. I k tomuto tisku přijal ústavněprávní výbor pozměňovací návrhy, které vám byly rozdány jako tisk 647/1. Stejně jako pan ministr doporučuji propustit do třetího čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nevidím žádné přihlášky, rozpravu končím a otevírám rozpravu podrobnou. Aní do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, takže i tu můžeme ukončit a rovnou ukončuji ve druhém čtení projednávání bodu číslo 9.

Další je bod číslo 16. Je to

16.

Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 715/ - druhé čtení

Opět požádám pana ministra Blažka, aby tento tisk – také jsme ve druhém čtení – uvedl ve druhém čtení. Prosím, 715, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Mohu konstatovat, že v tomto zákoně, důležitém a asi diskutabilnějším, než byly ty předchozí dva v uvozovkách moje body – tady jen mohu konstatovat, že jsem si všiml, že ústavněprávní výbor nepřijal k návrhu žádné usnesení, ale to je spíš na to, aby to prezentoval někdo z ústavněprávního výboru. Já mohu pouze doporučit, aby ten zákon byl zase propuštěn do čtení třetího, tak jak byl navržen vládou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tento návrh jsme přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Zpravodajka je paní poslankyně Jana Suchá. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Jak už řekl pan ministr, tak skutečně ústavněprávní výbor nepřijal žádné usnesení, kdy hlasovalo 14 poslanců, z toho sedm hlasovalo pro a sedm se zdrželo. Díky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Jiřího Paroubka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane předsedající, vážený pane místopředsedo, já budu velmi stručný. Budu se k tomuto návrhu vyjadřovat až ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď prosím, hlásí se – nevím, kdo dřív. Pan poslanec Urban byl údajně dřív, takže prosím, pane poslanče, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl využít této příležitosti a znovu zopakovat požadavek směřovaný k ministru spravedlnosti, a to aby využil zákona k tomu, aby byli transparentní vlastníci fotovoltaických elektráren. Já jsem to tady říkal nikoli v souvislosti s kauzou, která se objevila tento týden, ale zhruba před těmi třemi měsíci při, myslím, projednávání prvního čtení

tohoto zákona. Myslím si, že by bylo nanejvýš potřebné a nutné, abychom v České republice znali příjemce dotací, které platí firmy, občané a Česká republika majitelům fotovoltaických elektráren. Já bych si samozřejmě velmi přál, kdybyste to, pane ministře, dokázal i zpětně. To bude ale asi velmi těžké, ale alespoň abychom znali ten současný stav. Tato norma, kterou zde předkládáte, je myslím dobrá k tomu, aby takový návrh Ministerstvem spravedlnosti byl připraven a ve třetím čtení společně se zákonem schválen.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan... Ale teď pan poslanec Babák byl asi dřív. Prosím, to je technická, omlouvám se. Pane poslanče, máte tedy technickou.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Pane místopředsedo, dámy a pánové, pokud to tady zaznělo, já neznám, kdo je vlastníkem fotovoltaických elektráren, ale myslím si, že směrem k veřejnosti bude dobré, když se podíváme zpátky do roku 2005, kdo hlasoval pro zákon číslo 180, který právě celé to šílenství a solární Klondajk rozpoutal. To se dá lehce dohledat. Takže to budou bývalí poslanci KDU-ČSL, sociální demokracie a KSČM. Myslím si, že hlasování se dá dohledat. Myslím, že směrem k veřejnosti to bude první významný a transparentní krok.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Reagovat chce pan poslanec Urban ve dvou minutách. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Tak dobře. Tak si pojďme zkusit vysvětlit, co ten zákon obsahoval, protože se tady dost často mluví o něčem pravděpodobně buď záměrně, anebo o zákoně, který nikdo nečetl. Ten zákon z roku 2005 stanoví obecný rámec k tomu, aby mohly být v České republice provozovány obnovitelné zdroje, takový rámec, který je obvyklý v Německu a v ostatních vyspělých zemích. Neříká nic a nestanoví žádné číslo, kolik že se má vyplácet za jednu kilowatthodinu. Říká z hlediska tvorby ceny jediné – že tam má být patnáctiletá návratnost. Podle toho Energetický regulační úřad měl každý rok svou vyhláškou stanovit jednotlivé ceny.

Kolegyně a kolegové, když se tomu budete chtít opravdu věnovat, tak zjistíte, že v tom roce byla podpora kilowatthodiny kolem 6 Kč. Největší nárůst fotovoltaik je zaznamenán z roku 2009 a 2010, kde se podporovaná cena pohybovala kolem 12,50 až 12,80 Kč a návratnost nebyla patnáct let, ale nějakých šest let. V té době mohly a měly zareagovat vlády Mirka Topolánka či pana Fischera. Neudělaly to. Udělaly to pozdě. Dnes se

zjišťuje, že ERÚ stanovil ceny v rozporu se zákonem, jinak řečeno proti zákonu.

I kdybyste chtěli kritizovat ten zákon, jestli je dobrý, nebo špatný, tak jestliže někdo stanovil ceny v rozporu se zákonem, je to důkaz toho, že ten zákon za to nemůže. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Babák se hlásí ještě o slovo. (Poslanec Babák upozorňuje, že se někdo hlásí s technickou poznámkou.) Ale já ho neviděl. Pan poslanec Paroubek se hlásil? A pan poslanec Michalík? Kdo z vás byl dříve? Pan poslanec Paroubek. A je to tedy technická, jestli jsem to správně pochopil. Ano, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, já se snažím využívat techniky. Proto jsem zmáčkl tlačítko.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, už to vidím, omlouvám se. Ano.

Poslanec Jiří Paroubek: Výborně. Já jsem se vaším prostřednictvím chtěl obrátit na poslance Laudátu, který v letech 2006 až 2010 byl součástí vládní většiny, a tudíž nese odpovědnost za ten průběh fotovoltaiky, myslím že velmi výrazným způsobem.

Víte, tehdy, pane poslanče, došlo ke zvýšení výkupní ceny solární energie, v listopadu 2006, tedy za první vlády Mirka Topolánka, z 6 410 Kč za jednu kilowatthodinu o (?) 7000 Kč. To pak není divné, že to některým lidem dalo jakýsi podnět k tomu, aby investovali do tohoto odvětví a že se stalo to, co se stalo. Je zajímavé, že v denním tisku se tato částka neobjevuje. Čili 21. listopadu 2006.

Já jsem včera navrhoval, abychom tyto věci tady projednali jako mimořádný bod, a jestli si budete přát, tak to zítra navrhu znovu. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já tady teď mám pana poslance Plachého, který se mi přihlásil s faktickou. Prosím. Pokud se přihlásil? Ano, přihlásil se.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. (Výkřiky ze sálu, že není slyšet.) Dovolte mi, abych doplnil slova pana předsedy hospodářského výboru Urbana. Zákon o podpoře obnovitelných zdrojů, pravda, společné dítě sociální demokracie, lidovců a komunistů, byl doplněn limitem plus minus 5 % pro regulaci ceny z obnovitelných zdrojů, který způsobil právě ten obrovský nárůst, a to i v případě,

že by Energetický regulační úřad regulovat chtěl, tak nemohl. Tento pozměňovací návrh navrhla poslankyně ČSSD Šedivá. Dlouho trvalo, než se podařilo tento limit vypustit. A tento limit je pravou příčinou vysokých cen energie z obnovitelných zdrojů.

Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, od podoby akciových společností – a věřte mi, podporujeme, aby akciové společnosti měly transparentní vlastnictví. Já si dokonce osobně myslím, že žádná firma, žádná instituce, žádný subjekt, který nemá jasného a dohledatelného vlastníka, by neměl být příjemcem ani koruny žádných dotací. Ale to je ještě dlouhá cesta, jak je vidět. Popereme se tady o to mnohokrát.

Ale k tomu, co se tady teď říká o fotovoltaice. Párkrát tady zaznělo, že komunisté nesou svoji vinu. Já jsem u toho byl. Také jsem hlasoval pro ten rámec, který umožňoval využití nejen fotovoltaiky, ale obnovitelných zdrojů, který umožňoval, aby v prostoru České republiky bylo možné uplatnit světové a evropské trendy v energetice, aby bylo možno chránit životní prostředí i tím, že se budou šetřit fosilní zdroje atd. Ale tak musím také říci, že tehdejší vedení ERÚ v hospodářském výboru buď nevědělo, co říká, nebo bezostyšně lhalo. Naši zástupci v hospodářském výboru v průběhu roku 2009, když se projednávala v hospodářském výboru novela energetického zákona, opakovaně žádali tehdejšího předsedu Energetického regulačního úřadu, aby vysvětlil důvody, které vedly k obrovskému nárůstu výkupních cen energie. Následně potom při projednávání zákona o podporovaných zdrojích energie opětovně naši zástupci žádali vysvětlení výše výkupních cen elektřiny z obnovitelných zdrojů a vysvětlení způsobu jejich podpory. A zástupci Energetického regulačního úřadu odpovídali stále stejně: Podmínky stanovuje platná legislativa a příčinou bylo otevření tržního prostředí v energetice prostřednictvím energetické burzy v souběhu s nepředvídatelným nárůstem výkonů připojených fotovoltaických zdrojů.

Mě – a divím se, že vás ne, protože jsem to zatím neslyšel – docela šťve, když se dneska říká, že za to můžou poslanci a poslankyně kterékoliv strany, že jsme nereagovali včas! (Důrazně.) Tady je na vládě, nikoliv na poslancích, na tehdejší vládě Mirka Topolánka! (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Urban – s faktickou také?

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Já navážu na svého předřečníka, pokusím se to říct ještě jednou, nějak velmi jednoduše.

Když ten zákon vešel v platnost, tedy za vlád sociální demokracie, tak Energetický regulační úřad, nikoliv zákon, stanovil tu cenu okolo šesti korun za kilowatt. A já se ptám: Proč za vlád ODS, poté za vlády té úřednické se ta cena více než zdvojnásobila? To je ta příčina. Ne zákon a nějakých pět procent, které to vázalo na snižování každý rok. Kdyby se reagovalo včas za prvé na to, že se dvakrát zvýšila cena, tak dnes jsme ten problém neměli.

Já vím, že se chcete vysvobodit z toho, co jste provedli, tím, že budete ukazovat na ty, kteří tady hlasovali pro ten zákon. Ale pravda se ukáže, věřte mi. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď se ptám, jestli ještě někdo? Pan poslanec Laudát chce ještě jednou reagovat, takže prosím, pane poslanče, máte zase ty dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jenom připomenu, že vládu Fischerovu úřednickou podpořila ODS, sociální demokracie a někteří další poslanci. Já to nebyl. Tam asi byla šance. Ale určitě by někdo měl došetřit celou tu záležitost, protože existuje v politice něco – a velký problém demokracií, nejenom české, jsou tzv. distribuční koalice. A tohle snad ani nebyla distribuční koalice, to byla sprostá distribuční koalice. Protože když se dneska podíváte na ty cifry, tak pokud nezměníme stávající legislativu, tak nám hrozí, že budeme platit do roku 2040 a ta částka se bude blížit 1,5 bilionu korun. Já nerozumím tomu, proč by se měl někomu tento byznys podporovat.

A skutečně klobouk dolů, pokud se paní Vitáskové a Ministerstvu průmyslu podaří rychle dát nějaké brzdicí zákony, pokud odvrátíme arbitráže, protože on ten byznys je tak údajně chudý, že ještě se budou se státem soudit. Já jenom říkám, tady se bavíme, jestli někde zvednout o procento dépéháčko a podobně, ale tohle je největší možná puštění žilou nejenom veřejným rozpočtům, ale i občanům, protože 46 % dnešní spotřebitelské ceny energie je právě kvůli tomu, že podporujeme obnovitelné zdroje. A nejhorší na tom je, že z těch obnovitelných zdrojů asi 60 % té podpory jde jenom na solární část, která ze všech možných zdrojů energie, výroby, které známe, je ta nejméně efektivní. Myslím si, že není problém dohledat, jak kdo kdy hlasoval, kdo které návrhy předkládal. Ale v tuhle chvíli to považuji za jedno z největších pouštění žilou veřejným rozpočtům, a tedy i občanům, protože podstatná část z těch 44 miliard minus 11,7 v tuhle chvíli, všechno ostatní platí občané ze své kasy. A bavme se o tom, co je pro občany, pro jejich náklady podstatné, nepodstatné, jestli jeho

procento dépéháčka nebo potom tyhle ty – pro ty rodiny jsou to tisíce, pro malé podniky jsou to miliony, pro střední podniky desítky milionů a pro velké podniky stamiliony. A já vás upozorňuji (upozornění na čas), že v tuhle chvíli jsme na tom tak, že naši velkopodnikatelé, kteří jsou největší spotřebitelé energie, mají nejdražší energii na světě.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paroubek je tady další přihlášený z místa.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím se obracím na svého předřečníka. To jste si všechno měli uvědomit tehdy, když jste to měli v ruce za Topolánkovy vlády, a nedělali jste vůbec nic. Já myslím, že kriminální tady není ta záležitost s hlasováním poslanců. (Potlesk poslanců ČSSD.) Jen tak mimochodem, já jsem pro to tehdy nehlasoval, protože jsem poslanec nebyl, takže ani nejsem ve střetu zájmů. Ale kriminální je to, jestliže tady byla nějaká výkupní cena, pak se zdvojnásobila, nebo více než zdvojnásobila, poslanci hospodářského výboru se ptali, jak to tady řekl jeden z jeho tehdejších členů pan poslanec Kováčik, ať jim to předseda toho úřadu vysvětlí, a on jim to do dneška nevysvětlil.

No tak celá věc je z mého hlediska jasná. Můžeme si tady říkat, co chceme, ale Topolánkova vláda nekonala, tehdejší vládní koalice nekonala, měli jste to v rukou. (Tleskají poslanci ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec John také zřejmě chce fakticky reagovat ve dvou minutách.

Poslanec Radek John: Já jenom faktickou. Ono nejde o to, kdo jak hlasoval, ono jde o to, kdo nehlasoval. Samozřejmě selhala Topolánkova vláda, která to měla řešit, ale upozorňuji, že Fischerova vláda nakonec to řešila od srpna. V listopadu dala zákon sem do Sněmovny a lobbovala u poslanců, aby odhlasovali snížení podpory. A ten zákon byl odvezen na slepou kolej v listopadu 2009, mohli jsme zabránit celému boomu 2010, a teprve v dubnu byl připuštěn k hlasování.

Čili hledejte, kdo nehlasoval, vážení pánové, v listopadu roku 2009 a kdo schoval ten zákon půl roku, aby solárníci dostali svých 500 miliard korun! (Potlesk Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Faktickou poznámku pan kolega Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jenom pro drobné

zpřesnění. Nebyl jsem tehdy členem hospodářského výboru, ale jako předseda poslaneckého klubu KSČM můžu říci, že se na klubu o podobných záležitostech, které jsou zásadní, velmi podrobně a otevřeně bavíme a informujeme, a proto vím, co se tehdy dělo na hospodářském výboru. Naši lidé, naši zástupci v hospodářském výboru se tehdy zachovali, jak se zachovat měli, a i dnes jim za to můžu vyslovit poděkování.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Je tady ještě jedna žádost o faktickou poznámku – pan místopředseda Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já nevím teď přesně, co se projednává. Máme tady transparentní akcie, ale mě stejně potěšilo to, že tady pan poslanec Laudát projevil zájem o ty miliardy, o které přicházejí občané v souvislosti s fotovoltaikou.

Jenom když tedy Sněmovna ctěná takto se zabývá tím, kdo se provinil a kdo způsobil, že občané přicházejí o miliardy, pak mi dovozte, nezlobte se, abych připomněl, že jsem na začátku této schůze navrhoval poslancům, abychom se zabývali amnestií prezidenta republiky. A jeden z důvodů, které jsem uváděl, je, že pokud se vláda nebude zabývat tím, co postihlo oběti trestných činů, které byly omilostněny, tak tomuto státu hrozí miliardové ztráty, až se ty oběti hromadně budou obracet na Evropský soud pro lidská práva. Všechny ty zablokované majetky, které se zločincům uvolnily, budeme muset hradit my z vlastních kapes. Takže já velice cením ten váš zájem o to, zabývat se tím, kde miliardy utíkají, ale upozorňuji vás, že když jsem vám navrhl bod, kde jsem žádal, aby se Sněmovna zabývala tím, co čeká možná příští vládu, která bude muset na tohle hledat peníze a bude je vybírat od lidí, tak jste to prostě odmítli! (Hovoří důrazně.)

A stejně mi připadá pokrytecké, když v téhle Sněmovně se nemluví o IZIPu, který způsobil dvě miliardy zdravotnictví, a my v televizi posloucháme zprávy o tom, jak dětem tady v IKEMu se nebudou moci transplantovat střeva, protože chybí 160 milionů, protože úhradová vyhláška ty peníze nenašla. (Dále zvyšuje hlas.) A my se díváme na to, říkáte, že třináct lidí kvůli tomu bude mrtvých. A to, že tady někdo vyústroval dvě miliardy IZIPu, to prostě nevedí poslancům vládní koalice, kteří se tady starají o peníze, které utíkají. To je tedy hnusně pokrytecké!!! (Potlesk z lavic sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Faktickou poznámku ještě pan kolega Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Dovolím si reagovat na pana kolegu Laudátu prostřednictvím pana předsedajícího.

Vážený pane kolego, cena elektřiny se nám zdvihá už dvacet let. Je to normální. V první řadě to byla inflace. Nejhorší situace nastala mezi roky 2005 a 2009, když se zvedla cena elektřiny zhruba na dvojnásobek. Obnovitelné zdroje v té době v žádném případě cenu neovlivňovaly, do roku 2009, nebo nepodstatně.

A kde byli všichni ti bojovníci proti zvyšování ceny, když se jim tak dramaticky zvedla cena?

Těch dalších položek, které zvedly cenu elektřiny, je samozřejmě víc. Samozřejmě jsou podporované zdroje energie. Samozřejmě to je distribuce, která si dneska účtuje pro maloodběr 35 % a má tam povoleno v rámci usměrňované ceny 35 % zisku. Samozřejmě je to daň z elektřiny. Je to DPH z 5 na 21 %. A je to také energetická burza, která, když je záporná cena energie, dovolí překupníkům koupit tuto elektřinu, a pak nám ji dodá do sítě za standardní ceny, nebo dokonce předražené.

No a samozřejmě neposlední, ale ne nevýznamný bod je 9 % přepětí v síti, kdy dnes místo 220 máme 230 voltů včetně veřejného osvětlení měst a obcí. Prostě platíme, platíme, platíme jak opravdu ovce, a my se odvoláváme na obnovitelné zdroje, které samozřejmě svůj podíl na tom mají, ale je to zlomek proti tomu, co jsme si nechali na hlavu naložit! (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Laudát má znovu faktickou dvouminutovou.

Poslanec František Laudát: Já jenom chci upozornit, že se pan předřečník mýlí. Ceny energie výrobní teď klesají a ceny spotřebitelské právě kvůli obrovské podpoře OZE rostou, takže to, co tady zaznělo, neodpovídá skutečnosti. Stačí se podívat na ceny na burzách.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady mám pana ministra Stanjuru. On tady možná vůbec není, přesto ho mám. Mám ho opravdu tady s faktickou. Takže ministr Stanjura není přítomen, to je zřejmě omyl. Pan poslanec Urban. Pan poslanec Paroubek si svou faktickou vybral, je to tak? Výborně, to není nová. Prosím, pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se přece jen chtěl vrátit do nějakého klidnějšího tónu a opakovat svoji žádost, kterou jsem tady řekl na začátku, než to někteří posunuli úplně někam jinam. Já myslím, že pro vysvětlení toho, o co žádá i pan kolega Laudát či jiní, aby se zjistilo, jak to celé bylo, je velmi

důležité, abychom znali vlastníky fotovoltaických elektráren, a to nejenom teď, ale i tehdy.

Pane ministře, zkuste, prosím, na moji žádost nějak reagovat, buďte tak hodný. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Babák je řádně přihlášený do rozpravy. Já už žádnou faktickou v této chvíli nemám, takže mu můžu udělit slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, já se pokusím tu věc zklidnit, i když fajn se poslouchá, že máslo na hlavě kvůli fotovoltaice tady mají v podstatě všichni, kteří tady byli před čtyřmi roky. Ale vraťme se od fotovoltaiky k anonymním akciím. Já bych velmi rád k podstatě vůbec této materie.

Já bych velmi rád, aby obzvlášť pan nynější ministr spravedlnosti poslouchal má slova, protože vím, že tato vládní novela zákona nešla ještě z jeho pera, ale v podstatě z pera exministra spravedlnosti pana Pospíšila, a já bych touto cestou, už jsem na to tady upozorňoval několikrát, já bych touto cestou chtěl upozornit, že vládní novela zákona o opatření ke zvýšení transparentnosti akciových společností nezvyší žádnou transparentnost akciových společností. Tato vládní novela zákona je v podstatě něco ve smyslu, aby se vlk nažral a koza zůstala celá, To znamená, že absolutně neřeší zrušení anonymních akcií, přátelé, a to bych rád svou následující řečí, aspoň zkrácenou, vysvětlil.

Tato vládní novela zákona se odvolává na tři varianty. První varianta, kterou předěláme akcie z řekněme anonymních na akcie transparentní, ta je v pořádku, ta první varianta. Tam si myslím, že by se jednalo opravdu o transparentnost akciových společností. Ta varianta se zakládá na tom, že je potřeba a je nutné tyto akcie přímo zapsat do tzv. centrálního depozitáře, kde budou nějakým způsobem evidovány. Tento centrální depozitář již existuje, tento centrální depozitář funguje, a dokonce k tomuto centrálnímu depozitáři se musí přihlásit, resp. musí zapsat akcie firmy nebo společnosti, které podnikají např. v bankovníctví, v pojišťovnictví, nebo i v opadech.

To znamená, že pokud by platila pouze varianta číslo 1, v tom případě s tím vůbec nemáme problém a v tom případě ano, je to zákon, který zvyšuje transparentnost akciových společností. No ale ona neplatí jenom varianta číslo 1, ona platí i varianta číslo 2 a 3. A varianta číslo 2, která je, já nedokážu posoudit, nakolik technicky možná, ale myslím si, že to bude velký problém, a to je, že akciové společnosti si budou moci zapsat své akcie do tzv. komerčních bank. Což já si absolutně nedokážu představit, jakým způsobem tato věc technicky může fungovat, když každá banka

komerční funguje pod jiným softwarem, každá komerční banka funguje pod jinou správou, a rozhodně si nedokážu představit, že všechny komerční banky se kvůli tady této vládní novele zákona propojí natolik, že by měly např. stejný software. A nehledě na to, a to nechci nějakým způsobem kritizovat bankovní domy, ale rozhodně je možnost určité korupce a určitých zápisů ex post či antdatovat zápisy, které přicházejí na zápisy těch akcií.

Ovšem máme tady ještě třetí variantu a tato třetí varianta si myslím, že je úplně, ale úplně v uvozovkách k ničemu. A to zejména kvůli tomu, že jestli někdo zná akciový trh, tak dobře ví, že akcie na jméno spravují přímo tyto akciové společnosti. A ty listiny, které vydávají ty akciové společnosti a které píší do těch listin, kdo je vlastník, kdy je koupil, jakým způsobem je nabyt, tak ty spravují přímo ty akciové společnosti. To znamená, ty nejsou veřejně dostupné nikde na internetu, nejsou veřejně dostupné policii, nejsou veřejně dostupné jakýmkoli orgánům. To znamená, že třetí varianta, jestliže říkáme, že musíme přepsat akcie, které jsou zapsány na tzv. doručitele, na akcie na jméno, vůbec nic neřeší. Protože např. jsou praxe, že ty akcie nejsou přepisovány, že akcie se ztratí, napíší se nové a v žádném případě nikdo nedohledá, kdo byl vlastníkem těchto akcií.

Proto vzhledem k tomu, že jsme tohle říkali už u prvního čtení, a i z toho důvodu jsme připravili náš pozměňovací návrh, který řeší pouze tuto variantu číslo 1, tzn. zápis do centrálního depozitáře, a neřeší ty dvě varianty, které absolutně jdou proti zvýšení transparentnosti akciových společností, tak z těchto důvodů máme připravený pozměňovací návrh k tomuto vládnímu návrhu zákona, sněmovnímu tisku 715, který v podstatě nutí všechny akciové společnosti k zápisu do centrálního depozitáře. To znamená, že odbourává variantu číslo 2 a odbourává variantu číslo 3, a tím pádem ztransparentňuje akciové společnosti.

Dále bych se v podrobné rozpravě ještě přihlásil k tomuto pozměňovacímu návrhu. A ještě jednou avizuji, že kdyby náhodou neprošla tato vládní novela zákona, tak máme nachystanou a je v bloku prvního čtení naše poslanceká iniciativa, novela zákona o obchodních společnostech, která tuto věc řeší transparentně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Dalšího přihlášeného nemám. Zřejmě obecnou rozpravu můžeme ukončit. Pan ministr si nechce sednout ke stolku zpravodajů. Ale nechtěl jsem vás nějak napadat, pane ministře, jenom jsem to tak smutně konstatoval. Obecnou rozpravu jsme nějak vyčerpali a ukončili.

Pokud tedy nemáme co hlasovat, tak bych otevřel rozpravu podrobnou. Děkuji panu ministrovi, že tam je aspoň on, když paní zpravodajka také nechce vedle něho sedět. Ale už se to zlepšilo, už se nám to pomaličku plní.

Tak a teď máme všechno připravené k podrobné rozpravě. Ptám se, kdo tedy podrobnou rozpravu – pan poslanec Suchánek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych se jen v podrobné rozpravě jen přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 5448.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo další ještě v podrobné. Pan poslanec Babák. Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, jenom v rychlosti. Dámy a pánové, chci se přihlásit k našemu pozměňovacímu návrhu, jak již jsem avizoval, ke sněmovnímu tisku číslo 715, a to je pozměňovací návrh pod číslem 5447.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál do podrobné rozpravy chce ještě doplnit? Pokud se nikdo nehlásí do podrobné, tak zřejmě můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Končíme podrobnou rozpravu a myslím si, že není co hlasovat. Pan ministr už asi nemá nic, co by shrnul nebo řekl, ani paní zpravodajka. Takže v tom případě můžeme ukončit i projednávání ve druhém čtení sněmovního tisku 715, transparentnost akciových společností. To jsem ukončil.

Další bod je bod je bod číslo 117, což je opět pan ministr Blažek. Je to

117.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o počítačové kriminalitě
(Budapešť, 23. listopadu 2001)
/sněmovní tisk 890/ - první čtení**

Požádám pana ministra, aby uvedl v prvním čtení tento vládní návrh, který tu máme poprvé. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, Úmluva o počítačové kriminalitě byla sjednána na půdě Rady Evropy, kdy byla otevřena k podpisu v Budapešti dne 23. listopadu 2001 a vstoupila v platnost 1. července 2004. Do současnosti tuto úmluvu pode-

psalo 48 států, přičemž ratifikační listinu uložilo 38 z nich. Česká republika připojila svůj podpis pod úmluvu již v roce 2005.

Úmluva je výsledkem čtyřletého vyjednávání skupiny expertů, tvořené nejen zástupci členských států Rady Evropy, ale též například zástupci Spojených států amerických, Kanady, Japonska a dalších. Jedná se o zatím první a jedinou mezinárodní smlouvu, která se komplexně zabývá kriminalitou páchanou skrze počítače, počítačové systémy, internet a jiné počítačové sítě a od svého vzniku se stala globálně respektovaným nástrojem pro potírání kriminality ohrožující moderní informační společnost. Cílem úmluvy je při zachování vysokých standardů ochrany lidských práv a svobod vytvořit mezinárodní právní rámec pro účinné potírání počítačové kriminality prostřednictvím harmonizace prvků skutkových podstat v oblasti této kriminality za účelem zajištění adekvátního postihu pachatelů, stanovení nezbytných vnitrostátních vyšetřovacích pravomocí pro zajišťování důkazů v elektronické formě a vyšetřování počítačové kriminality, jakož i zavedení pohotového a efektivního režimu mezinárodní spolupráce ve vztahu k trestným činům souvisejícím s informačními technologiemi.

Protože všechny zejména právní překážky k tomu, aby Česká republika mohla k úmluvě přistoupit, byly odstraněny, dovoluji si vám tímto předložit návrh na ratifikaci této smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď se měla ujmout slova zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Květa Matušovská, takže ji poprosím, aby to učinila.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že pan ministr řekl vše podstatné, a tak si dovolím požádat o přidělení nebo o přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Otevírám obecnou rozpravu, nemám tady žádné uvedené přihlášky, takže se ptám, jestli se někdo v tomto prvním čtení hlásí do obecné rozpravy. Jestli se nehlásí nikdo, tak obecnou rozpravu hned ukončím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Trochu zagonuji. Je to tedy přikázání a my bychom se měli zabývat přikázáním výboru zahraničnímu. Ptám se, jestli má někdo ještě nějaký jiný návrh kromě zahraničního výboru. Pokud nikdo žádný jiný návrh nemá, budeme hlasovat aspoň zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 51. Přihlášeno je 164, pro hlasovalo 120, proti nula. Takže to bylo poměrně široce přijato.

Konstatuji, že vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu, a my tím můžeme ukončit první čtení bodu číslo 117.

Jak jsem domluven s panem místopředsedou, že by se ujal řízení, tak mu to tedy předávám. Prosím pane kolego, můžete.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budeme pokračovat projednáním dalšího bodu, kterým je

105.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracovaná na základě článku K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. května 1997)
/sněmovní tisk 788/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra spravedlnosti, pana Blažka, aby se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jsem tuto úmluvu představil při prvním čtení, rád bych pouze konstatoval, že zahraniční výbor Sněmovny tuto úmluvu projednal a vyslovil s ní souhlas. Myslím, že můžeme tento materiál propustit do třetího čtení, o což vás žádám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím zpravodajku zahraničního výboru paní kolegyni Lenku Andrášovou, aby odůvodnila usnesení výboru.

Poslankyně Lenka Andrášová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych navázala na slova pana ministra. Ano, tento tisk jsme projednávali na zahraničním výboru, a to 14. listopadu 2012. Přijali jsme usnesení, které doporučuje ratifikaci tady této úmluvy, a to se dvěma prohlášeními. Znění prohlášení máte k dispozici na webu Poslanecké sněmovny. První se týká vlastně části, která určuje trestní pravomoc České republiky v případech definovaných touto úmluvou, a další článek se týká toho, jakým způsobem se bude postupovat na soudech při prošetřování konkrétních případů. Tuto dohodu projednával už i Senát, schválil ji vlastně ve stejném znění i konkrétních

prohlášení 6. prosince 2012. Takže usnesení máte k dispozici na webových stránkách Sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně, můžeme k tomuto bodu otevřít rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se někdo do rozpravy z místa? Protože tomu tak není, rozpravu končím. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Ne. Tak.

Vzhledem k tomu, že nezazněl žádný návrh na usnesení, můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Přistoupíme k dalšímu bodu... (Hlasy z lavic sociální demokracie). Omlouvám se... (Konzultace mimo mikrofon.)

Takže se omlouvám. Máme tady usnesení, o kterém musíme hlasovat, které přednesla paní kolegyně Andrášová. Toto usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 788/1. Všichni jste obdrželi návrh tohoto usnesení, nemusíme ho číst? Dobře. Takže přikročíme k hlasování o návrhu usnesení tak, jak ho paní kolegyně Andrášová citovala. (Kratičká odmlka.)

Dobře, přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 52, přihlášeno 164, pro 119, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat. Tím můžeme ukončit druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednávání bodu s pořadovým číslem

106.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 26. července 1995), Protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Dublin, 27. září 1996), Druhý protokol k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 19. června 1997), a Protokol o výkladu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství Soudním dvorem Evropských společenství prostřednictvím rozhodnutí o předběžné otázce, vypracovaný na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii (Brusel, 29. listopadu 1996) /sněmovní tisk 789/ - druhé čtení

Prosím, pane ministře, o uvedení návrhu.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Ten název je tak složitý, že to zjednoduším. Já už jsem to představoval v prvním čtení. Znovu rád konstatuji, že zahraniční výbor souhlasil s touto úmluvou, takže chci poprosit Sněmovnu o propuštění této úmluvy do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Poprosím zpravodajku zahraničního výboru paní kolegyni Fischerovou, aby odůvodnila usnesení výboru. Toto usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 789/1.

Poslankyně Jana Fischerová: Ano, děkuji, pane předsedající, za slovo. Budu také stručná, protože samotný název tohoto tisku je velice komplikovaný. Takže se jenom krátce zmíním. Druhé čtení tohoto sněmovního tisku – jedná se o Úmluvu o ochraně finančních zájmů Evropského společenství a bylo vypracováno v Bruselu už v roce 1995.

Stručně se vyjádřím k tomuto tisku. Směřuje k harmonizaci trestněprávních předpisů členských států s cílem poskytnout ochranu finančních zájmů Evropské unie. Provádění spolupráce v rámci České republiky se týká tří ministerstev, a sice samozřejmě Ministerstva spravedlnosti, dále financí a vnitra. Chci říci, že i toto bylo projednáváno v Senátu, kde 6. 12. Senát vše projednal a dal souhlas k ratifikaci. Podobně zahraniční výbor Poslanecké sněmovny projednal tento tisk dne 14. listopadu roku 2012 a usnesl usnesení, které je velmi dlouhé, a já si dovolím od-

kázat na web Poslanecké sněmovny, kde je přímo citováno toto usnesení zahraničního výboru ze 14. 11., je to pod číslem 781/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Hlásí se někdo do rozpravy? Hlásí se někdo z místa? Nikoho nevidím, proto rozpravu končím. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Nikoliv.

Takže můžeme přikročit k hlasování o usnesení, na které odkázala paní kolegyně Fischerová. K tomuto usnesení zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 53, přihlášeno 168, pro 121, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a tím končíme projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem s pořadovým číslem

21.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - druhé čtení

Z pověření Senátu předložený návrh uvede pan senátor Oberfalzer. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Grulich: Dobrý den vážené kolegyně, kolegové. Nejsem tedy kolega Oberfalzer, ale Tomáš Grulich, ale někteří z vás mě znají.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Velmi se omlouvám, pane senátore. Původně to měl být váš kolega Oberfalzer a nezaregistroval jsem to.

Senátor Tomáš Grulich: Omluva se přijímá. Jedná se o velmi jednoduchý zákon, a to o posunutí věkové hranice pro amatérské řidiče pro jejich zdravotní prohlídku z věku 60. Původní náš návrh byl na 68 let, a tak jak to probíral váš výbor, tak za předkladatele souhlasím s tím, aby se tato hranice snížila na věk 65 let, což považuji za velmi rozumné. Je to jednoduchá novela.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu senátoru Grulichovi. Návrh

jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 759/3. Prosím zpravodaje výboru pana kolegu Baštýře, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, hospodářský výbor tuto problematiku probral 16. ledna 2013 a pověřil mě, abych doporučil Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 579 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se pan ministr Heger. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane senátore, dámy a pánové, já bych k uvedenému zákonu jenom dodal, že Ministerstvo zdravotnictví se opakovaně problematikou věku řidičů zabývalo a 65letou hranici, nad níž je potřeba mít již jako povinnou prohlídku k řízení motorových vozidel, považuje za rozumnou a souhlasí s tím, aby se hranice zvýšila z 60 let na 65. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Do rozpravy, pane zpravodaji, nebo jako závěrečné slovo? Teď jsme ještě stále v obecné rozpravě. Takže obecnou rozpravu končím. Můžete po obecné rozpravě říct buď závěrečné slovo, pokud ne, zahajují rozpravu podrobnou. Máte slovo.

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom chtěl upozornit, že pozměňovací návrhy byly, předpokládám, všem rozeslány v usnesení hospodářského výboru pod č. 226, kde si je můžete všichni pro potřebu načíst, abych je tady nemusel předčítat jednotlivě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže jste se tím přihlásil k pozměňovacím návrhům.

Poslanec Václav Baštýř: Tím se přihlašuji k těmto pozměňovacím návrhům.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další přihlášky do podrobné rozpravy. Jenom upozorním, že veškeré pozměňovací návrhy by měly v podrobné rozpravě zazníť. Nikdo se nehlásí, proto podrobnou rozpravu končím. Protože nezazněl žádný další návrh, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednávání bodu

22.

Návrh poslanců Dagmar Navrátilové, Jiřího Rusnoka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 808/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 808/1. Poprosím paní kolegyni Navrátilovou, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji, pane předsedající, za slovo.

Vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji si vám představit novelu zákona o silničním provozu, sněmovní tisk 808. Vznikla v součinnosti se soudními lékaři a soudními toxikology na základě potřeby správních orgánů a jejím hlavním cílem je jednoznačně legislativně upravit, a tím sjednotit správním trestání řidičů, kteří se pohybují v silničním provozu pod vlivem jiných návykových látek. Zdůrazňuji tedy, že tato novela vychází z potřeb praxe, nevznikala v žádném případě u zeleného stolu.

Zatímco v případě odhalování a postihu řízení vozidla pod vlivem alkoholu existuje bohatá rozhodovací praxe včetně bohaté soudní judikatury z oblasti trestního i správního soudnictví, v případě jiných návykových látek, mám na mysli drogy, se stále jedná o oblast do značné míry neprobádanou a zejména aplikačně nedostatečně sjednocenou, což s sebou bohužel nese značné problémy při efektivní vymahatelnosti zákona, a tím i při zvyšování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

Řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky než alkoholu je v současné době postihováno buď jako trestný přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 trestního zákoníku, je-li řidič v důsledku jejího požití v takzvaném stavu vylučujícím způsobilost a jsou-li naplněny i ostatní znaky vyžadované trestním zákoníkem, nebo jako přestupek podle § 125c zákona o silničním provozu, pokud se stav vylučující způsobilost řidiče nepodaří zjistit nebo nepochybně prokázat. Zatímco v případě trestního řízení je již aplikační praxe relativně ustálená, neboť se stavem vylučujícím způsobilost mimo jiné souvisí i to, že ovlivnění návykovou látkou se již navenek jasně projevuje na chování řidiče, respektive na jeho rozpoznávacích a ovládacích schopnostech, v případě přestupkového řízení je situace o poznání složitější. Je tomu tak z důvodu, že ačkoliv se navenek řidič nejeví být ve stavu vylučujícím způsobilost, jeho ovládací a rozpo-

znávací schopnosti zpravidla již budou takovou návykovou látkou ovlivněny, čímž na řidiče bude dopadat ustanovení, podle kterého pod vlivem návykové látky nesmí řídit vozidlo.

Stávající praxe je zjednodušeně řečeno taková, že příslušník Policie České republiky, popřípadě jiný k tomu oprávněný orgán veřejné moci, zejména strážník obecní policie, na základě podezření, že je řidič pod vlivem jiné návykové látky, řidiče vyzve k orientační zkoušce pomocí detekční sady Drugwipe 5+. Takto provedené orientační vyšetření je však nespecifické a pro potřebu sankčního řízení také značně nepřesné a případný pozitivní výsledek takto provedené orientační zkoušky ještě neprokazuje, že řidič je návykovou látkou skutečně ovlivněn, nýbrž je pouze podkladem pro policistu či jinou oprávněnou osobu k tomu, aby rozhodla o dalším postupu. V případě pozitivního výsledku orientační zkoušky je proto podezřelý vyzván k lékařskému vyšetření s odběrem moči a krve. Tyto lékařem zajištěné vzorky jsou poté zaslány do toxikologické laboratoře, kde se nejprve provede takzvaný screening moči prostřednictvím imunochemického vyšetření, které potvrdí, či vyvrátí, zda se ve vyšetřovaném vzorku moči konkrétní návyková látka či více těchto látek nachází. Také toto vyšetření je však stále pouze orientační, tudíž samo o sobě ovlivnění řidiče neprokazuje, neboť z něj stále není zřejmé, v jakém množství se předmětná látka v těle řidiče vyskytuje. To je, zda vůbec a popřípadě nakolik je způsobilá ovlivnit řidičovi ovládací a rozpoznávací schopnosti.

K tomu, aby řidiči bylo bez pochybností prokázáno, že je návykovou látkou ovlivněn, je proto nutno následně přistoupit ještě k analýze krevního vzorku pomocí specifických chromatografických metod v kombinaci s hmotnostní spektrometrií a následně interpretací zjištěných výsledků, což se provádí formou znaleckého posudku, jehož cena je závislá na počtu zjištěných látek. Bohužel tento znalecký posudek pouze konstatuje zjištění určitého množství zakázané látky či látek, aniž by z tohoto bylo možno učinit závěr, zda přestupce byl, či nebyl pod vlivem jiné návykové látky. K takové interpretaci je totiž pro změnu příslušný pouze znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který takto učiní opětovně formou znaleckého posudku, což obnáší další nemalé náklady. Uvedený postup je také značně časově náročný, což podtrhuje také skutečnost, že i na nejzávažnější přestupky proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích se nadále vztahuje obecná úprava zániku odpovědnosti za přestupek v důsledku uplynutí času, takže není-li přestupek projednán, to znamená pravomocně dořešen, do jednoho roku od jeho spáchání, odpovědnost za něj zaniká a pachatel vyvázne bez jakéhokoliv postihu.

Pokud tedy nelze stav vylučující způsobilost prokázat jiným způsobem, jako například svědeckou výpověď spolujezdců, policistů a lékařů, kteří

prováděli klinické vyšetření, jakož i svědecké výpovědi o chování obviněného, eventuálně i o způsobu jeho jízdy a podobně, je nutné provést všechny výše uvedené kroky včetně znaleckého posudku psychiatra. V případě řízení o přestupku však neexistuje žádný rozsudek vyšší soudní autority či jiné sjednocující stanovisko, které by usměrňovaly správní orgány v tom smyslu, jaké jsou v rámci řízení o přestupku minimální standardy k prokázání daného skutku.

Předložený návrh novely zákona o silničním provozu vychází z nejnovějších vědeckých poznatků na poli odhalování jiných návykových látek u řidičů, jenž byl již také promítnut do právních úprav celé řady jiných států. Spočívá v zavedení takzvaného analytického principu, který je založen na aktuálních poznatcích soudních lékařů a soudních toxikologů, že minimálně u některých návykových látek včetně všech nejběžněji zneužívaných drog lze jasně specifikovat, od kterého množství je možné na řidiče pohlížet jako na ovlivněného návykovou látkou, a to i při zohlednění možné odchylky prováděného měření. Podle dosavadního zkoumání takzvaný analytický princip není možno uplatnit u všech jiných návykových látek, lze jej však uplatnit u návykových látek, které jsou v praxi zcela převažující. Lze předpokládat, že s rozvojem vědeckých poznatků nejenom v České republice, ale i v zahraničí se okruh návykových látek, u nichž lze bezpečně uplatnit takzvaný analytický princip, bude postupem času rozšiřovat.

Předložený návrh v návaznosti na výše uvedené vědecké poznatky předpokládá, že v právním řádu by měly být vyjmenovány látky, u nichž lze uplatnit analytický princip, a to s uvedením mezních hodnot, při jejichž dosažení je již řidič nepochybně ovlivněn na svých ovládacích a rozpoznávacích schopnostech.

Z praktického hlediska, a to i s ohledem na negativní zkušenosti s uváděním návykových látek přímo v příloze k zákonu o návykových látkách, jakož i s ohledem na legislativní řešení zvolené v oblasti trestního práva, se navrhuje, aby zákon sám přímo nestanovil seznam návykových látek, u nichž se uplatní analytický princip, ale obsahoval zákonné zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu, kterým by mělo být nařízení vlády, neboť předmětná oblast se přímo dotýká působnosti hned několika ministerstev, zejména Ministerstva dopravy, Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva vnitra. Nařízení vlády by pak stanovilo seznam návykových látek, u nichž se uplatní analytický princip, včetně stanovení mezních hodnot. V důsledku toho by odpadla potřeba nechat v každém jednotlivém případě zpracovat znalecký posudek z oboru psychiatrie a postačovaly by pouze výsledky toxikologických zjištění, což by s sebou nutně přineslo nemalou finanční úsporu na straně orgánů veřejné moci a také zrychlení celého procesu. Navíc by nařízení vlády obsahovalo relativně stručnou úpravu,

kteřou by v případě vývoje na poli vědeckého poznání bylo možné snadno aktualizovat.

U ostatních látek, u nichž stávající vědecké poznatky neumožňují stanovení jednoznačných mezních hodnot, a tudíž ani využití analytického principu, by se oproti současnému stavu nic nezměnilo a muselo by probíhat standardní zkoumání jako doposud. Takových látek je sice celá řada, avšak v praxi představují, pokud jde o počet odhalených případů řízení vozidel pod jejich vlivem, naprostou menšinu.

Návrhem zákona se rovněž navrhuje vyřešit jistou terminologickou nejednotnost zákona o silničním provozu, který nejednotně používá pojmy jako alkoholický nápoj, alkohol, návyková látka, jiná látka apod., přičemž tyto pojmy i nevhodně zaměňuje, a současně upřesnit či odstranit některá ustanovení, která byla opomenuta při předchozích novelizacích zákona a která se problematiky alkoholu a jiných návykových látek týkají.

Postihy za řízení vozidla pod vlivem návykové látky se předloženým návrhem zákona nemění. Jakkoli by jistě bylo možné i v tomto směru uvažovat o některých úpravách, například o zpřísnění postihu za odepření vyšetření ke zjištění ovlivnění alkoholem či jinou návykovou látkou, není toto smyslem předloženého návrhu, a proto se také tato úprava nenavrhuje.

Není od věci na tomto místě konstatovat, že předložený návrh zákona bude mít neutrální až mírně pozitivní hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet a na některé ostatní veřejné rozpočty. Mírný pozitivní dopad spočívá v úspoře finančních prostředků vynakládaných v souvislosti s prokazováním, že řidiči řídili motorové vozidlo pod vlivem návykové látky. Jakkoli současná právní úprava podle zákona č. 379/2005 Sb. předpokládá, že vyšetření biologického materiálu a dopravu do zdravotnického zařízení za účelem provedení odborného lékařského vyšetření hradí v případě, že se prokáže přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky než alkoholu, vyšetřovaná osoba, je nutné konstatovat, že právě díky nevyjasněnosti stávající úpravy se v řadě případů nepodaří vyslovit v řízení o přestupku pachatelovu vinu, a náklady tudíž jdou k tíži orgánu dohledu nad silničním provozem, zejména tedy Policie České republiky a obecní policie, resp. správních orgánů, které přestupkové řízení vedou, tj. obecních úřadů obcí s rozšířenou působností.

Úspora finančních prostředků, která však není hlavním cílem předloženého návrhu, nýbrž jakýmsi vedlejším pozitivním efektem, by se mohla pohybovat v řádu milionů korun ročně. Přesnou kvantifikaci však není možné učinit s ohledem na skutečnost, že chybějí relevantní statistická data o počtu takto projednávaných přestupků a způsobu jejich vyřízení.

Hledejme společně způsoby, jak užívání návykových látek ve společnosti snižovat. Silniční provoz je jednou z oblastí, které se problém drog výrazně dotýká. Jsem pevně přesvědčena, že nejde o politické téma,

ale o velmi potřebnou změnu, která se týká bezpečnosti každého z nás. Proto velmi oceňuji, že se k novele zákona připojili poslanci napříč politickým spektrem.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Baštýř. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Baštýř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, moje zpráva bude, ač se to možná nebude líbit, velmi jednoduchá, neboť si myslím, že předkladatelka všem naprosto detailně a přesně popsal, o co se v této novele jedná. Jsem velmi rád, že kolegové poslanci zvedli toto téma. Předpokládám, že diskuse, která na toto téma vznikne v hospodářském výboru, a vyjádření dotčených ministerstev, ať už je to doprava, zdravotnictví nebo vnitra, nám umožní předložit naší veřejnosti takový zákon, který bude chránit jejich zdraví a bude ku prospěchu celé naší společnosti. Proto doporučuji, abychom tento zákon pustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Nemám do obecné rozpravy žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Paní navrhovatelko, přejete si závěrečné slovo? Pane zpravodaji a paní navrhovatelko, přejete si závěrečné slovo? Ne. Takže se můžeme zabývat návrhem na přikázání, protože žádný jiný návrh v rozpravě nepadl.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má někdo jiný návrh nebo nějaký další návrh? Nikdo. Proto můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 54, přihlášeno 165, pro 103, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru, a můžeme skončit projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu s pořadovým číslem

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní místopředsedkyně Karolína Peake. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych zde uvedla v zastoupení pana ministra Bendla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin a zákon o správních poplatcích.

Cílem předkládaného návrhu zákona je zejména vytvořit předpoklady pro organizační a věcné zabezpečení uchování a setrvalého využívání genetických zdrojů lesních dřevin významných pro lesní hospodářství České republiky, které se nacházejí na jejím území. Návrh zákona především upravuje problematiku ochrany a reprodukce genofondu lesních dřevin, implementuje předpisy Evropské unie, které dosud implementovány nebyly, odstraňuje nedostatky a nepřesnosti dosavadní právní úpravy a zvyšuje správní poplatky za vystavení licencí na úseku lesního hospodářství.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím zpravodaje pro prvé čtení pana kolegu Kováčika, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, já jenom k tomu, co předložila ve své předkládací zprávě paní vicepremiérka, snad dodám to, že jde o normu implementační, nicméně také normu, která bude mít zásadní vliv na to, jestli se podaří zachovat evropskou, ba co dím, světovou úroveň lesnické genetiky, tedy české lesnické genetiky. Proto tomuto návrhu, ač je to norma technická, zemědělský výbor bude věnovat náležitou pozornost. Máme avizovány některé pozměňovací návrhy, které by měly jednotlivým subjektům účastným v tomto procesu zjednodušit administrativu, aniž by utrpěla celková kvalita nakládání s reprodukčním materiálem lesních dřevin.

Takže vřele se přimlouvám za to, aby návrh byl přikázán zemědělskému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. A protože žádný další návrh nezazněl, budeme se zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá. Takže můžeme o tomto návrhu hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru? Zahajuji hlasování. Je někdo proti?

Hlasování pořadové číslo 55, přihlášeno 164, pro 107, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh jsme přikázali k projednání zemědělskému výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu s pořadovým číslem

26.

Vládní návrh zákona o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh /sněmovní tisk 803/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh opět uvede paní místopředsedkyně Karolína Peake. Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji. Ještě jednou v zastoupení pana ministra zemědělství. Vládní návrh zákona o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh, jehož cílem je dosažení plné implementace nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky, a implementace dvou prováděcích aktů Evropské komise vydaných k tomuto nařízení. K realizaci tohoto cíle vládní návrh obsahuje stanovení příslušných orgánů a jejich působnost v souvislosti s dozorem nad uplatňováním přímo použitelného nařízení Evropské unie, které se týká opatření proti uvádění na trh nezákonně vytěženého dřeva a výrobků z tohoto dřeva, postavení a úkoly pověřené osoby zřízené Ministerstvem zemědělství, která bude zajišťovat stanovený rozsah odborných činností souvisejících s kontrolou systému náležité péče, tedy systému, který jsou povinny zavést všechny hospodářské subjekty uvádějící na trh dřevo a dřevařské výrobky. Dále tento návrh obsahuje zavedení centrální evidence systému náležité péče a stanoví sankce.

Tolik krátce k obsahu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní místopředsedkyně. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Petráň, aby se ujal slova.

Poslanec Miroslav Petráň: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, já si také myslím, že tady padlo téměř vše. Tato norma je skutečně hodně technická. Primárně jde o ochranu lesa před nezákonnou těžbou. A obdobně jako v jiných členských státech, také u nás není situace zas tak hrozná, ale norma si klade za cíl podpořit úsilí členských států, které dovážejí velké množství dřeva a dřevařských výrobků ze zemí mimo Evropskou unii, a měla by zabránit právě drancování tropických lesů, nebo aspoň pomoci při zabránění.

To je všechno a děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Za návrhatele a za zpravodaje – chcete závěrečná slova? Ne. Takže se můžeme zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Zahajuji k tomu hlasování. Kdo souhlasí, aby tento návrh byl předložen k projednání zemědělskému výboru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 56, přihlášeno 164, pro 109, proti 1. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání zemědělskému výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu s pořadovým číslem

28.

Vládní návrh zákona o směnářské činnosti /sněmovní tisk 845/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji, abych předložil návrh zákona o směnářské činnosti, který je doposud upraven devizovým zákonem a upravuje ji tak, jak je v moderních zemích obvyklé, samostatným zákonem. Vychází z úvahy, že cílem regulace by měla být především ochrana klientů, a naopak souvislost s devizovým

hospodářstvím a dalšími otázkami, které jsou upraveny v devizovém zákoně, je budoucností spíše vzdálenou.

Návrh zákona upravuje, kdo může provozovat směnářenskou činnost. Vedle bank a družstevních záložen jsou to samozřejmě nadále i nebankovní provozovatelé směnářenské činnosti, které zákon označuje jako směnárníky. Návrh zákona stanoví požadavky, které musí směnárníci splnit, aby od České národní banky získali potřebné povolení.

Větší změny se týkají regulace vztahů mezi směnárníky a jejich klienty. Návrh upravuje požadavky na kurzovní lístek, předmluvní informační povinnost nebo povinnost vydat klientovi doklad o provedení směnářského obchodu. Tato úprava má zajistit, aby klienti uzavírali směnářské obchody při plné znalosti podmínek, které směnárna nabízí. Není žádným tajemstvím, že tím reagujeme na praxi některých méně poctivých směnárů, které zneužívají skutečnosti, že zejména zahraniční turisté se v jejich nabídkách obtížně orientují.

V souvislosti s těmito návrhy zákonů je nutné novelizovat i některé související předpisy, což je předmětem následujícího bodu, tzv. změnového zákona.

Prosím o vyslovení souhlasu s návrhem tohoto zákona. Jeho motiv by se dal shrnout do jedné jediné věty: větší ochrana spotřebitele.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zpravodajem pro prvé čtení je pan kolega Josef Cogan. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Josef Cogan: Vážený pane předsedajícím, vážení kolegové, nový zákon o směnářenské činnosti zahrnuje právní úpravu poskytování směnářských služeb, a to jak veřejnoprávní podmínky pro provozování této činnosti, tak i úpravu souboru právních vztahů při ní vznikajících. Zákon ve své veřejnoprávní části upravuje již existující kategorii nebankovních provozovatelů směnářské činnosti, směnárníka, kterého podrobuje regulatorním a dohledovým požadavkům. Zákon též upravuje soukromoprávní vztahy při poskytování směnářských služeb, např. kurzovní lístek, předmluvní informační povinnost, vydání dokladu o provedení směnářského obchodu a další. Tato úprava se bude vztahovat na všechny kategorie osob oprávněných provozovat směnářské služby.

Zákon zejména reaguje na negativní jevy sektoru hotovostního obchodu s cizí měnou. Obecným cílem navrhované úpravy je z věcného hlediska upravit informační povinnosti osob provozujících směnářskou činnost způsobem, který by v co největší míře eliminoval právě možnost matení zákazníků z důvodu informační asymetrie. Konkrétním cílem je pak upravit náležitosti kurzovního lístku či zajištění důkazu o řádném splnění informační povinnosti.

Z legislativně technického je obecným cílem navrhovaného zákona upravit směnářenskou činnost tak, aby byl v souladu s ostatními právními předpisy na finančním trhu, zejména se zákonem o platebním styku. To se týká relevantních ustanovení stávajícího devizového zákona.

Organizační výbor navrhuje přikázat projednání rozpočtovému výboru a já tento návrh podporuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Pane zpravodaji? Nikoliv. Přistoupíme k návrhu na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný nebo další návrh? Není tomu tak. Proto o tomto přikázání budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl předložen k projednání rozpočtovému výboru? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 57, přihlášeno je 165, pro 109, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Tím končím prvé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání bodu

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o směnářské činnosti /sněmovní tisk 846/ - prvé čtení

Pan ministr financí Miroslav Kalousek už je na místě. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Děkuji za podporu tohoto návrhu. Dojde-li k jeho vyjmutí z devizového zákona, logicky to má své dopady do všech příslušných právních norem, které regulují dané odvětví. Prosím o schválení této rekodifikace, která s tím nutně souvisí.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Stejně jako v předchozím případě poprosím pana kolegu Cogana, zpravodaje pro prvé čtení. Prosím.

Poslanec Josef Cogan: Jak bylo řečeno, tímto zákonem se budou

provádět některé zákonné souvislosti. Byl už zde zmíněn právě devizový zákon. Dále se jedná o zákon o oběhu bankovek a mincí, zákon o finančním arbitrovi a zákon o volném pohybu služeb.

U obou zákonů, to znamená i u předchozího tisku, se počítá s účinností od 1. července 2013, což samozřejmě uvidíme, jestli ten legislativní proces proběhne tak, aby tato účinnost byla. Zatím je předpokládána. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Můžeme přistoupit k obecné rozpravě, kterou tímto otevírám. Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Hlásí se někdo z místa? Nehlásí, proto obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58, přihlášeno 161, pro 105, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Tím končíme prvé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání bodu

30.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 853/ - prvé čtení**

Pan ministr financí Miroslav Kalousek opět uvede tento návrh.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, zkušenosti České národní banky jako regulátora, který má výkon dohledu nad tímto segmentem finančního trhu, a ne úplně šťastná situace na tomto trhu nás vedly k sestavení pracovní skupiny, která dva roky pracovala při Ministerstvu financí v České národní bance, profesních asociací a spotřebitelských sdružení. Cílem opět bylo vnést na tento trh větší řád a více chránit spotřebitele.

Proto navrhujeme upravit především tyto tři aspekty: distribuce pojištění

v kategorii pojišťovacích zprostředkovatelů a způsob jejich registrace, požadavky na odbornost osob, které distribuují pojištění, a pravidla, která musí být dodržována při jednání se zákazníkem. Dojde ke zjednodušení a zpřehlednění soustavy oprávnění k podnikatelské činnosti a současně dojde ke zvýšení kvalitativní úrovně poskytování těchto služeb. Alespoň si to od toho slibujeme. Novelou dojde také k úpravě procedury registrace pojišťovacích zprostředkovatelů, zejména v podobě přesunu některých registračních povinností nově na pojišťovny nebo samostatné zprostředkovatele.

Možná vás překvapí, že v současnosti má registr České národní banky více než sto tisíc záznamů, které v rámci kapacit výkonu dohledu prakticky je nemožné obhospodařovat, a tedy si udržovat informace o skutečném počtu osob, které v odvětví působí, neboť sto tisíc je registrovaných, ale kolik jich působí skutečně, toť otázka. Jsme přesvědčeni, že nový systém významně přispěje ke zpřehlednění situace na trhu, ke snížení tohoto neúměrně vysokého počtu zaregistrovaných, avšak nečinných osob v odvětví a zejména k vytvoření podmínek nezbytných pro účinnější výkon dohledu.

V souladu s praxí v řadě členských států zavádí předloha také kvalitativně nový způsob ověřování odborné způsobilosti. Povinností těchto osob, to jest jak samotných zprostředkovatelů, tak i zaměstnanců pojišťoven, bude před vstupem do odvětví, ale také po uplynutí určité doby jejich působení v něm úspěšně složit odbornou zkoušku. Ty budou probíhat u soukromých zkušeben a zkušebny bude akreditovat Česká národní banka jako regulátor.

Poslední zásadní oblastí je úprava pravidel jednání se zákazníkem. Cílem této regulace je především určit přesný rozsah informací, které má zákazník dostat, a současně zajistit zlepšení způsobu jejich prezentace zákazníkovi.

Novým a z hlediska ochrany spotřebitele klíčovým prvkem, který novela přináší, je rozšíření působnosti těchto ustanovení i na pojišťovny.

Dovolím si rovněž poprosit o propuštění do druhého čtení. Rovněž si dovolím říci onu obecnou větu: Cílem je především ochrana spotřebitele.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan kolega Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, ano, tento vládní návrh novely zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích, sněmovní tisk 853, v zásadě reaguje na dynamický vývoj v posledních letech ve finančním sektoru, včetně oblasti

zprostředkování pojištění. Dochází v něm k větší integraci produktové nabídky, v rámci které jsou poskytovateli finančních služeb vytvářeny takové produkty, které umožní plnit několik funkcí souběžně, vedle samotného pojištění také spojení, resp. investování.

Tuzemští pojišťovací zprostředkovatelé se v současnosti mohou registrovat až v pěti různých pozicích – v pozici vázaného pojišťovacího zprostředkovatele, podřízeného pojišťovacího zprostředkovatele, výhradního pojišťovacího agenta až po pojišťovacího makléře. Ta kategorizace je mnohdy umělá a ze strany spotřebitele stěží rozpoznatelná.

Novela zákona tedy přináší změny jednak v kategoriích pojišťovacích zprostředkovatelů, v pravidlech výkonu makléřské činnosti, v odborných zkouškách, v klíčových informacích pro zákazníka a regulaci odměn za distribuci pojištění.

Předkladatel v důvodové zprávě uvádí, že cílem této normy, a koneckonců končil tím i pan ministr financí, je zlepšit postavení spotřebitele v sektoru pojišťovnictví, posílení důvěryhodnosti profese zprostředkovatele, odstranění rozdílů v regulaci externí a interní distribuce pojištění a vytvoření podmínek pro budoucí sjednocení principů regulace distribuce napříč celým finančním trhem. Chci však také poukázat jako zpravodaj na skutečnost, že tato novela, byť na ní bylo pracováno dva roky, se netěší úplnému souhlasu pojišťoven i zprostředkovatelů. Tomuto návrhu vytýkají skutečnost, že tato novela řeší regulaci distribuce jen jednoho segmentu finančního trhu, přináší vysoké náklady pojišťoven, nedává dostatek času, aby se pojišťovny či pojišťovací zprostředkovatelé připravili na nové povinnosti. Ze strany pojišťoven také zaznívá, že úprava jejich podmínek činnosti systémově patří spíše do zákona o pojišťovnictví.

Jako zpravodaj doporučuji postoupení tohoto návrhu do druhého čtení, ale s ohledem na potřebu některé jednotlivosti této novely posoudit z pohledu dosažení zamýšleného cíle podobně jako v případě stavebního spoření předložím v obecné rozpravě návrh na prodloužení termínu k projednání ve výborech na 80 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se hlásí pan kolega Michalík. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, máme před sebou novelu, zákon, který má vizitku EU, odvolal se na to, že dává do souladu s potřebami Evropské unie, avšak naše analytické odbory nám dodaly tolik důvodů a nedostatků, které tato novela může způsobit, že si vám dovoluji navrhnout zamítnutí tohoto návrhu hned v prvním čtení.

Jedná se o to, že tento návrh byl projednáván dva roky ve vládě a prakticky několikrát byl vládou vrácen, zamítnut, až myslím v říjnu loňského roku došlo ke schválení. Máme řadu výtek legislativních. Čili tento návrh má legislativní nedostatky. Znamená by neúměrné náklady pojišťoven na zavedení tohoto nového systému. Je v absolutním nesouladu s vývojem ostatních zemí Evropské unie. Novela řeší distribuci jen jednoho segmentu finančního trhu. Novela dělá z některých podnikatelů, konkrétně z vázaných zástupců, osoby zcela závislé na jiném podnikateli. Novela nedává pojišťovnám ani zprostředkovatelům dostatek času, aby se připravili na nové povinnosti, zejména na plnění informační povinnosti vůči zákazníkům.

Zkrátka návrh novely trpí řadou neodborností a nedostatků, které nás vedou k tomu, abych podal návrh na zamítnutí novely v prvním čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže, pane kolego, dáváte návrh na zamítnutí. (Ano.) Dalším přihlášeným je pan poslanec Petr Braný. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Braný: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, pan ministr i pan zpravodaj to rozebrali velmi detailně, takže budu ve svém vystoupení stručný. Pan kolega Michalík byl pln nespokojenosti, tak mě předběhl, ale to já s úctou k jeho zkušenostem a věku беру. Jenom chci říct poznámku prostřednictvím vás, pane místopředsedo, že jsem si vědom též, že jsou tam některé problémy, ale necítím to tak razantně, že bychom to měli teď zlikvidovat.

Víte, ten tisk číslo 853 je výsledkem zhruba dvouleté – a už to bylo řečeno předchozími řečníky, zejména panem ministrem, ale i zpravodajem – intenzivní práce expertní skupiny, kde byly zastoupeny jak Ministerstvo financí, tak Česká národní banka, tak tam byla zastoupena i profesní sdružení a experti. Smyslem prací na této novele zákona č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojišťných událostí, byla snaha o nápravu poměrně velkého nepořádku a ne vždy zcela jasně definovaných povinností. Tento stav přetrvává přesto, že zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojišťných událostí, který platí od roku 2004, byl do roku 2009 již celkem devětkrát novelizován, nicméně i přes tyto novelizace stále nezajišťuje dostatečnou ochranu spotřebitele.

Teď tu nebudu hovořit o těch třech cílech, které má, a o těch třech částech, čím se zabývá. Už o tom hovořil zejména zpravodaj dost podrobně. Ale pravdou je, že je třeba zde udělat změnu. Spíš bych se ještě zastavil u jedné otázky na předkladatele, pana ministra. Podle mě se zdá, že ty změny, které jsou navrhovány, ve svém souhrnu mohou přispět k po-

sílení ochrany spotřebitele, i když vláda v důvodové zprávě uvádí, že tisk 853 již předjímá připravovanou evropskou směrnici o zprostředkování pojištění. Je tedy otázkou, zda nebude v dohledné budoucnosti nutná další novela, velká či malá, která by musela zohlednit tuto směrnici.

Dále je otázkou, zda předložený vládní návrh novely zákona č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích, svým nejdůležitějším ustanovením nevyhovuje jen několika málo, jak už to zaznělo od kolegy Michalíka, a to velmi silným hráčům na pojišťovacím trhu. Není zřejmé ani v dalších informačních zdrojích, jak pohlíží na tento tisk v celku i v detailech dotčená profesní sdružení či nezávislí experti, kteří se dle důvodové zprávy zúčastnili prací na přípravě této novely. Já bych byl rád, když bude na toto odpověď i potom v průběhu dalšího projednávání, že je zde soulad všech zainteresovaných, kterých se to týká.

Takže tady nebudu navrhovat a ani osobně nebudu podporovat zamítnutí v prvním čtení, ale spíš jsem pro to, vytvořit prostor, aby se vyjasnily ty už zde předřečníkem vznesené některé připomínky těch, kterých se to týká, a zároveň abychom si vyjasnili požadavky na odbornou způsobilost a zejména na pravomoc České národní banky, že bude vybírat soukromé instituce, které budou proškolovaly tyto lidi a budou mít určitou kontrolu přes regulátora České národní banky, jak se tato činnost daří a jakou má úroveň.

Takže já nenavrhuji žádné procedurální opatření ani nedávám návrh na zamítnutí, ale jsem toho názoru, že tento materiál by měl být postoupen do dalšího čtení a zejména rozpracován a prodiskutován, a to zejména v rozpočtovém výboru, jak už je určeno.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Kalousek se hlásí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jenom velmi stručně odpovím panu poslanci Branému. My skutečně předjímáme tu směrnici tam, kde z jednání na COREPERech a odborných skupinách je nepochybné, že konečný text takový bude. Nicméně kdy dojde definitivně k jejímu schválení a kdy bude ukončen dialog s Radou a Evropským parlamentem, to úplně předvídat nelze, zatímco stav na trhu zprostředkovatelů je tak neutěšený, že vyžaduje bezodkladné řešení, a to dokonce tak bezodkladné, že si dovoluji požádat o zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Do rozpravy se ještě hlásí pan zpravodaj Vilímec. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo,

vážené kolegyně a kolegové, já mám opačný návrh. S odkazem na svou zpravodajskou zprávu formálně předkládám návrh na prodloužení lhůty k projednání ve výborech na 80 dnů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě jednou, prosím vás, ten návrh. Já jsem vám nerozuměl.

Poslanec Vladislav Vilímec: Návrh na prodloužení lhůty k projednání ve výborech na 80 dnů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Na 80 dnů. Děkuji. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím.

Než přistoupíme k hlasování o zamítnutí, ještě se tážu pana ministra a pana zpravodaje, jestli si přejí závěrečná slova. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já tedy snad jenom, ať je ta situace méně trapná, stahuji návrh na zkrácení lhůty k projednávání. Ale s tím prodloužením? Když se tak rozhodnete. Ale proboha, co byste na tom chtěli projednávat 80 dní?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď se musíme vypořádat s návrhem pana kolegy Michalíka, který vznesl návrh na zamítnutí v prvním čtení. Je to procedurální hlasování, takže je vyřídíme ihned.

Je tady ještě návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. (Do sálu přicházejí poslanci. Po chvilce:) Přivolávám naše kolegy, aby se mohli zúčastnit hlasování. (Opět po chvilce čekání:) Počet přihlášených nám pořád ještě roste...

Domnívám se, že můžeme přistoupit k hlasování o návrhu kolegy Michalíka na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zamítnutí v prvním čtení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59. Přihlášeno 114, pro 39, proti 54. Konstatuji, že návrh na zamítnutí nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh nebo další návrh? Nikoho nevidím, takže o tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, aby tento předložený návrh projednal rozpočtový výbor? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 60. Přihlášeno 116, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Poslední hlasování bude hlasování o návrhu pana zpravodaje Vilímce na prodloužení lhůty k projednání ve výborech na 80 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 61. Přihlášeno 116, pro 81, proti 33. Konstatuji, že tento návrh byl přijat, takže jsme prodloužili lhůtu na projednání ve výborech na 80 dní. Tím končím prvé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 829/ - prvé čtení

Z pověření vlády uvede předložený návrh pan ministr financí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo. Dovolte, abych předložil novelu, kterou jsme zpracovávali společně s Českou národní bankou, neboť se jí týká. Cílem návrhu je odstranění některých nekompatibilit zákonů s evropskou legislativou. Ty jsou opakovaně kritizovány v konvergenčních zprávách Evropské komise i Evropské centrální banky. Návrhem se však kromě toho odstraňují také některé nedostatky současného znění, se kterými se Česká národní banka setkala v praxi po vstupu České republiky do Evropské unie.

Předkládaným návrhem zákona dochází k bližšímu vymezení úlohy České národní banky při péči o finanční stabilitu zejména v oblasti makrobezpečnostní politiky. Tyto změny jsou důsledkem potřeby zohlednit v návrhu doporučení Evropské rady pro systémová rizika, to je doporučení, které bylo přijato 22. prosince 2011. Z hlediska systematiky zákona se vhodněji a nedvojsmyslně zakotvuje, upřesňuje role České národní banky při péči o bezpečnost, stabilitu a rozvoj platebních a vypořádacích systémů.

Dochází také ke zpřesnění právní úpravy týkající se výkaznictví a statistiky. Obsahově i formálně jsou precizována ustanovení týkající se správních deliktů a správních řízení.

Co je docela důležité, je že návrhem zákona se legislativně jasně vyme-

zuje otázka nakládání s majetkem České národní banky včetně devizových rezerv. Dále se ruší pravomoc České národní banky vydávat opatření jako speciální regulační nástroj. Po dohodě s Českou národní bankou se navrhuje zrušit Výbor pro finanční trh.

Dámy a pánové, prosím o propuštění do druhého čtení. Já už radši nebudu navrhopvat žádné zkracování a úpěnlivě prosím pana poslance Vilímce, ať upustí od prodlužování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Radima Jirouta, aby se ujal slova.

Poslanec Radim Jirout: Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Výčet změn, které se týkají této materie, byl vyčerpávající z úst pana ministra. Tímto já už nevím, co bych dále dodal, pouze bych se opakoval. Takže tímto vás žádám, abyste propustili tuto materii do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy mám jednu přihlášku, a sice pana kolegu Braného.

Ještě se zeptám: Faktická poznámka paní kolegyně Halíkové je pravděpodobně omyl. Nevidím ji na místě. Děkuji.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, budu stručný. Tady na rozdíl od toho předešlého, některé pochybnosti, tady musím spíš vyjádřit určité uspokojení. Povím jaké.

Předložený vládní návrh novely zákona o ČNB sleduje, jak už bylo řečeno, odstranění některých nekompatibilit s právem Evropské unie, které ve stávajícím znění přetrvávají a měly být odstraněny již k datu vstupu ČR do EU a které se jako výtky vyskytují v konvergenčních zprávách Evropské centrální banky a Evropské komise. Tímto myslím, že jim dáme jako za pravdu a řadu věcí tady už řečených dáme do souladu a nebudou tady už nám vytýkány v různých zprávách, které byly na to období již zpracovány těmito institucemi.

Ale co mám to uspokojení? To nemám z tohoto, ale z otázky jiné, že to např. ve zprávách Evropské centrální banky a Evropské komise se objevuje výtka k institucionální nezávislosti centrální banky spočívající ve skutečnosti, že zákon ukládá České národní bance povinnost předkládat Poslanecké sněmovně k projednání nejméně dvakrát ročně zprávu o měnovém vývoji, pokud se na tom usnese. Dále pokud Poslanecká sněmovna odmítne zprávu o výsledku hospodaření, Česká národní banka... je po České národní bance požadováno dle zákona, aby se do-

pracovala, zpřesnila do šesti týdnů od okamžiku odmítnutí. Takto doplněná zpráva musí odpovídat požadavkům Poslanecké sněmovny. Tato ustanovení jsou dle názoru Evropské centrální banky, Evropské komise nekompatibilní s nezávislostí centrální banky a měla by být odpovídajícím způsobem opravena.

Předkladatelé návrhu zákona nesouhlasí s hodnocením v konvergenčních zprávách ECB a Evropské komise a jsou názoru, že výtky k institucionální nezávislosti centrální banky není opodstatněná a navíc by došlo ke snížení transparentnosti a veřejné odpovědnosti centrální banky. Tohle stručně řečeno znamená z mého pohledu, že ne vždy to je velká vzácnost. Neděláme otrocké převedení něčeho, co je požadavek z Evropské unie, ale byť ne až na tak historicky významném, ale přece jenom důležitém aktu a právech, např. naší Sněmovny, setraváváme a tvrdíme, že to neřeší, nebo není to problém, který by jakýmkoli způsobem omezoval nezávislost centrální banky, a předkladatel Ministerstvo financí toto respektovalo a postavilo se zde na stranu naší zvyklosti a naší zatím současné praxe, a věřím i budoucí.

A je třeba říct, že jsme to velmi mizivě využívali, že bychom vraceli. Ale co se využívá velmi bohatě, je diskuse, zejména na půdě rozpočtového výboru o této zprávě, a tam se věci zpřesňují, a dokonce i potom v následujících zprávách se objevovaly požadavky, které vznášely kolegyně a kolegové na tuto zprávu, a byly potom zase transformovány do písemné podoby, kterou nám předkládala Česká národní banka.

Proto znovu oceňuji, že takto pojatý novelizační návrh stávajícího zákona České národní banky lze podpořit a lze s ním souhlasit, neboť není pouhým otrockým přenášením požadavků evropské instituce do našeho právního řádu. Jen tak dál, pane ministře financí!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. To byla jediná přihláška do obecné rozpravy. Hlásí se ještě někdo z místa? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Pan ministr, pan zpravodaj, přejeté si závěrečná slova? Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Nyní, protože žádný návrh nezazněl, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh nebo další návrh? Žádný nevidím, proto můžeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru? Je někdo proti?

Hlasování pořadové číslo 62, přihlášeno 118, pro 94, proti 1, konstatuji, že tento návrh jsme přikázali k projednání rozpočtovému výboru.

Tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji vám za dnešní spolupráci a předávám slovo panu místopředsedovi Hamáčkovi.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu místopředsedovi Olivovi. Budeme pokračovat bodem

33.

Vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech /sněmovní tisk 896/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr financí, který již stojí u pultu. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, dámy a pánové, abych vám představil předkládaný návrh zákona. Máte před sebou novelu, která – pardon. Nemáte před sebou novelu, máte před sebou úplně nový návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech. Jeho cílem je vytvořit v České republice systém podmínek pro obhospodařování investičních fondů a provádění jejich administrace. Současně je pak naším cílem podpořit atraktivitu podnikání v oblasti kapitálového trhu v českém právním prostředí.

Trh investování na kolektivním principu plní v národním hospodářství důležitou úlohu jakéhosi převodového mechanismu investičních prostředků. Nepochybně přispívá k tvorbě pracovních míst a vyššího výnosu z daní z příjmu právnických osob jako českých daňových rezidentů. Ministerstvo financí proto od počátku považovalo transpozici nové směrnice o správcích alternativních fondů kolektivního investování, kterou tento návrh zavádí a zapracovává, především jako příležitost, nikoli jako nutnou povinnost. Návrh zákona tak vedle nezbytné transpozice evropských direktiv zohledňuje některé moderní právní úpravy na tomto úseku, a nezapírám, že naší významnou předlohou tady bylo Lucembursko, které v této oblasti je hodně daleko a díky investičním fondům, nebo investiční fondy přispívají dosti významně k lucemburskému HDP.

Mezi nejvýznamnější změny, které návrh zákona přináší, patří rozlišování mezi obhospodařováním investičních fondů a prováděním

administrace investičních fondů a zavedení větší stratifikace dohledu České národní banky. Dohled České národní banky je zaměřován podle toho, jaké jsou možnosti pro širokou veřejnost investovat do investičních fondů a jaké jsou zdroje systémového rizika.

Další změnou je rozšíření okruhu přípustných právních forem pro investiční fondy a ty vycházejí, nebo inspiraci jsme si brali v německé a v lucemburské právní úpravě. Cílem je vytvořit zákon, který bude jednak respektovat to, co je v oblasti regulace kolektivního investování známé, zaběhlé a funkční, a jednak bude co do úpravy jednotlivých základních institutů konvenční ve vztahu k úpravám zemí, jejichž přístup k regulaci kolektivního investování je možné považovat za standardní. Má-li se české právo upravující obhospodařování a administraci investičních fondů v Evropě alespoň pokusit obstát, máme-li se pokusit být tam konkurenceschopní, má pro nás klíčový význam návaznost na dosavadní úpravu a zmiňovaná standardnost úpravy, abychom byli pro investory srozumitelní. Aby se nesetkávali s něčím nestandardním nebo pro ně nesrozumitelným.

Já jsem přesvědčen, že tohoto cíle se nám podařilo dosáhnout. Podařilo se to, pokud dojdete ke stejnému závěru, tak se to podařilo nejenom proto, že jsme si brali inspiraci v zemích, které jsou tam velmi daleko, ale protože jsme to zpracovávali v úzké součinnosti s Českou národní bankou, ale s potenciálními adresáty této zprávy, tedy s příslušnými asociacemi. Obě základní asociace, jak Asociace pro kapitálový trh, tak Česká asociace private and venture kapitálových fondů, návrh zákona podporují, mám dokonce vyřídit, že se na něj těší. To bez ohledu na délku zákona, která je samozřejmě zásadně dána rozmanitostí evropské úpravy, a jakkoli jsme si nad tím lámali hlavu, tak to neumíme zestručnit ani zkrátit. Transpoziční lhůta, protože tam je ta transpoziční část, transpoziční část uplyne 22. července 2013.

Já tedy využiji toho, že Poslaneckou sněmovnu opustil pan poslanec Vilímec, a přeče jen to zkusím a poprosím vás, jestli bychom nemohli zkrátit lhůtu projednávání na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to byl pan ministr financí. Nyní prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj, poslanec Radim Jirout. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Jirout: Takže dobrý podvečer vážené kolegyně, vážení kolegové. Máme před sebou projednávání sněmovního tisku 896, to jest vládní novely zákona o investičních společnostech a investičních fondech. Jedná se o značně objemnou materii, která čítá včetně důvodové zprávy 1038 stran textu.

V platném právu, to je v zákoně číslo 189/2004 Sb., o kolektivním inve-

stování, ve znění pozdějších předpisů, není v současné době provedena transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení 1060/2009 a číslo 1095/2010, u níž uplyne transpoziční lhůta 21. července 2013. Současně není v platném právu provedena implementace návrhu těchto evropských předpisů, u nichž se předpokládá datum účinnosti blízké červenci příštího roku. Současná právní úprava již obsahuje transpozici směrnice UCITS IV, neobsahuje však transpozici směrnice AIFMD a návrhu směrnice UCITS V. Z důvodu logického propojení obou úprav se navrhuje transponovat obě směrnice v jednom zákoně, a proto se navrhuje nahradit současný zákon o kolektivním investování zákonem novým, který zároveň provede novou transpozici směrnice UCITS IV.

Návrh sleduje materiální příklon k evropským konvencím v oblasti obhospodařování a administrace investičních entit. Regulatorní zájem návrhu zákona se tak primárně obrací na obhospodařovatele investičních fondů a osoby poskytující administraci takových fondů. To vyžaduje i odpovídající úpravu nového zákona. Ta by na jedné straně neměla ignorovat tradici zákona o kolektivním investování a zákona o investičních společnostech a investičních fondech, jak se vyvíjely od roku 1992, ale především se musí obracet ke standardům států, jejichž právní řády jsou obecně považovány pro fondové podnikání za nejpracovitější. Základním obecným materiálním zdrojem nového zákona o investičních společnostech a investičních fondech jsou při zohlednění materie dosavadního zákona o kolektivním investování evropské předpisy, které musí návrh zpracovávat, a právní úprava Lucemburska.

Revizní práce tedy vycházejí ze tří základních myšlenkových zdrojů, a jimi jsou:

a) vyhodnocení vývoje právní úpravy reglementující obhospodařování a administraci investičních fondů včetně stávajících a chybějících právních institutů, jež se k nim vztahují,

b) vyhodnocení právních předpisů z okruhu zemí, jejichž úprava obhospodařování i administrace je moderní a investorsky atraktivní,

c) promítnutí příslušných nařízení a směrnic přijatých na úrovni Evropské unie, jakož i návrhů vznikajících na této úrovni.

Svůj základní cíl nový zákon vidí ve vytvoření kvalitní a moderní úpravy společného a kolektivního investování standardního typu. Návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech se bude opírat o konvenci, kontinuitu a odstupňovanou regulaci jako své hlavní programové cíle.

Takže dál bych pohovořil o osnově nově vznikajícího zákona, kdy tematicky příbuzné instituce jsou řazeny od obecných ke speciálním. Nový

zákon o investičních společnostech a investičních fondech je rozvržen do 16 částí, které odpovídají vnitřnímu uspořádání do dílčích systematických celků. Pro snazší orientaci se jednotlivé části dělí podle legislativních zvyklostí na hlavy, díly a oddíly, přičemž jejich nadpisy jsou míněny jako dílčí oddělení zákona. Tam, kde je to vhodné, je pojmenován každý jednotlivý paragraf v ambici umožnit dobrou orientaci v předpise. Snaha o přehlednost zákona se odráží v celkovém rozvržení jeho materie i ve stavbě jednotlivých paragrafů osnovy. V souladu s legislativními pravidly vlády záměrně a striktně udržuje zásadu, že jeden paragraf má obsahovat nejvýše šest odstavců.

Zákon zachovává dosavadní zažitou terminologii, jedinou výjimku představuje pojem investiční fond. Ten je definován tak, aby termín zahrnoval všechny investiční entity bez ohledu na jejich právní formu. Rozsah zákona je nevyhnutelným důsledkem skutečnosti, že se jedná o komplexní úpravu regulačního rámce trhu kolektivního investování, která musí zároveň transponovat dvě významné směrnice evropského práva, a sice AIFMD a UCITS IV, přičemž obě tyto směrnice zavádějí legislativně náročné instituty orientované na harmonizaci právních řádů a na propojení trhu kolektivního investování členských států.

Navrhované změny a doplnění vycházejí z dosavadních zkušeností z fungování těchto institucí. Jejich společným jmenovatelem je v rámci stávající koncepce podpořit atraktivitu podnikání v této oblasti kapitálového trhu v českém právním prostředí při zachování adekvátní a proporcionální míry ochrany investorů.

Za prvé: V návaznosti na obvyklou praxi v zahraničí se rozlišuje mezi obhospodařováním investičních fondů a administrací investičních fondů. Východiskem je skutečnost, že každý investiční fond musí mít obhospodařovatele, který bude vykonávat vlastní portfolio management a související řízení rizik a administrátora, který pouze provádí administrativní činnosti související s obhospodařováním investičního fondu typu právních, účetních a daňových služeb, oceňování, marketingu a plnění některých informačních povinností. Administrátorem může být subjekt od fondu odlišný nebo v případě samosprávného fondu může být tento fond svým vlastním administrátorem. Administrátorem může být právnická osoba, která má povolení pouze k administraci, nebo investiční společnost, která má povolení k obhospodařování i k administraci investičního fondu. Dále bude možné, aby administraci fondu prováděl zahraniční správce, pokud fond zároveň i obhospodařuje. Obhospodařovatelem pak bude buď externí subjekt, nebo jím bude samosprávný investiční fond, který, jak už z názvu vyplývá, obhospodařuje svůj majetek sám.

Za druhé: Dne 8. června 2011 byla přijata směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů,

zkráceně AIFMD. Hlavním deklarovaným cílem AIFMD je pomocí sofistikovanější regulace dosud na úrovni Evropské unie v neharmonizovaných oblastech zajistit lepší dohled nad systémovými riziky vyplývajícími z ekonomické síly, kterou některé investiční fondy mohou představovat. Ambicí AIFMD je tak pokrýt oblast všech alternativních a dosud neharmonizovaných subjektů či fondů shromažďujících peněžní prostředky od více investorů za účelem jejich společného investování podle stanovené strategie. To znamená například private equity fondů, komoditních či nemovitostních fondů. Adjektivem alternativní odlišovat tuto regulaci od regulace takzvaných standardních fondů kolektivního investování neboli též UCITS fondů, jejichž právní režim již evropské právo harmonizuje. Návrh zákona tak transponuje AIFMD, přičemž lhůta pro zpracování směrnice do právního řádu uplyne dne 22. července 2013.

Za třetí: Současně se znovu promítá do českého právního řádu směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů UCITS IV a ji provádějící evropské předpisy. UCITS IV je přepracované znění směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů.

Za čtvrté: Připouští se možnost založit standardní fond nebo speciální fond jako variantu akciové společnosti, která obdobně jako podílový fond průběžně vydává a odkupuje akcie, které odkupem zanikají, například SICAV v oblasti lucemburského práva. S tím souvisí i doplnění úpravy podfondu investičních fondů jako akciových společností. Tato změna v souvislosti se zavedením formy investičního fondu jako akciové společnosti s proměnlivým základním kapitálem do českého právního řádu a umožněním vydávat různé druhy akcií dovolí ještě lépe shromažďovat peněžní prostředky od širokého spektra investorů a tento majetek investovat na základě rozložení rizika, které odpovídá aktuálnímu rizikovému apetitu investorů. Díky tomu tomuto poolingmu majetku navíc dochází i k úspoře nákladů. Investorům je pak možno nabídnout nižší poplatky za odkoupení cenného papíru a vydání jiného, protože nedochází k odlivu investic, ale pouze k jejich přesunu v rámci jedné společnosti. Přesun investorů mezi jednotlivými podfondy s různými rizikovými profily tak umožňuje maximálně efektivní obhospodařování obhospodařovaného majetku.

Za páté: Po vzoru zahraničních právních úprav se upravuje i modifikovaná právní úprava komanditních společností, např. SICAV v oblasti lucemburského práva, pro fondy kvalifikovaných investorů. Návrh vychází z vyšší variability právních forem u těchto typů fondů a umožňuje (nesrozumitelné) podíl komanditistů do cenného papíru.

A za šesté: Umožňuje zobchodovat obchodovatelnost akcií vydávaných akciovou společností s proměnlivým základním kapitálem a podílových listů otevřeného podílového fondu.

Takže toliko k poměrně obsažnější zpravodajské zprávě a tímto vás žádám o posunutí této materie do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které zatím mám dvě přihlášky. První bude pan poslanec Petr Braný a připraví se pan poslanec František Laudát. Pane poslanče Braný, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, pochopil jsem, není sloučená rozprava k těm dvěma, takže já se zaměřím jenom na jeden aspekt tohoto zákona.

V obecné rovině lze říci, že tento zcela nový vládní návrh zákona o investičních společnostech a investičních fondech a návrh souvisejícího změnového zákona, který provádí legislativně technické změny u souvisejících právních předpisů, sleduje několik záměrů. Myslím, že o nich hovořil dost kompaktně předkladatel pan ministr financí. Já nebudu tyto věci teď řešit, myslím si, že to bude předmětem diskuse na výborech. Zastavil bych se ale u jedné otázky, a to je, že předložený návrh zcela nového zákona o investičních společnostech a investičních fondech má správcům investičních fondů nabídnout podobné prostředí, jaké má Lucembursko. Do českého rozpočtu by tak mohly přitéct až miliardy korun z toho, kdyby se právě z České republiky u nás dělala veškerá administrace. Tedy jeho hlavním smyslem je zejména vytvoření takových podmínek pro investiční fondy, které dnes sídlí v tzv. daňových rájích a hospodaří se stovkami miliard eur.

Pro toto lákání investičních fondů nastává vhodná doba. Letos na podzim má totiž začít platit nová evropská směrnice nařizující většinu fondů, které spravují peníze investorů z Evropské unie, aby přesídlily do některých z unijních zemí. Hlavním cílem směrnice je totiž dostat pod křídla evropských regulátorů kapitál ve výši přibližně 10 bil. eur. Nejedná se přitom o to, že by Česko získávalo peníze přímo z fondů, ty by zde pouze sídlily a nadále by si financovaly své projekty kdekoli ve světě. My bychom ale vydělávali na tom, že by se právě z České republiky dělala veškerá administrace. Pokud by zde sídlily fondy spravující byť jen desetinu toho, co má Lucembursko, do českého státního rozpočtu by podle některých expertních odhadů ročně přiteklo minimálně až 16 mld. korun.

Takže otázka na pana ministra financí, jestli vidí toto reálné a bude se s tím moci počítat už v nejbližších státních rozpočtech.

Podle průběhu diskuse odborné veřejnosti zejména v loňském roce je

tento nový zákon na jedné straně přijímán pozitivně, protože může snížit administrativní zátěž a rovněž může pomoci přilákat některé správce fondů do České republiky. Na druhou stranu se ale objevují kritiky, že zákon je příliš rozsáhlý, komplikovaný a zbytečně kombinuje úpravy oblasti kolektivního investování pro retailové investory z oblasti alternativních a speciálních fondů určených pro kvalifikované investory. Nová norma je také mnohdy kritizována, že je v některých pasážích zbytečně podrobná a snaží se i přicházet s regulací nad rámec evropských směrnic, které implementuje. Ale to bych moc nevyčítal tomuto návrhu zákona, protože zde je oprávněná obava, aby investice byly lépe a vůbec chráněny v naší republice, a regulace by tak měla působit jako ochranný prvek pro méně zkušené investory.

Zkrácení na 30 dnů nevidím úplně nejvhodnější, protože ten zákon má přes 500 stran a ještě 150 dalších příloh, takže je to velmi obsáhlá materie, a proto si myslím, že není nutné pospíchat s jeho projednáním a minimálně ve standardních lhůtách se tomuto věnovat.

Tolik můj příspěvek k této materii.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to byl pan poslanec Braný a nyní má slovo pan poslanec František Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pokusím se možná trochu lidsky říci, co tady vlastně projednáváme, vlastními slovy. Doufám, že se mi to podaří.

Evropská unie, jak už tady zaznělo, začala regulovat a vydávat poměrně složitou legislativu k celé rodině různých fondů, které vytvářejí skutečně bohatství a národní bohatství takovým zemím, jako je Lucembursko. Včas zavětrila například Malta a rovná se to hospodářskému zázraku. Česká republika, pokud se týká fondů, po nějakých počátečních nadějích v 90. letech v tomto výrazně zaspala, nic se tady nedělo, a pak je tady ta obrovská negativní zkušenost s vytunelováváním různých privatizačních fondů, což je věc, která ve světě nemá obdoby. Prostě fondy se nevykrádají, je to jeden z nejvíce sofistikovaných produktů.

Evropská unie po zkušenostech s poskytováním dotací stále více tlačí na to, že bude dávat částečné dotace, tzv. reverzní, právě do takových nějakých produktů, kde se budou skládat jak peníze z Evropské unie nebo z veřejných rozpočtů, tak peníze privátních investorů tak, aby skutečně ty peníze byly efektivně vynakládány. Sami víte, s čím se potýkáme, co se týká čerpání evropských dotací.

Česká republika v tuhle chvíli nemá takový produkt, na který nutně čeká například Ministerstvo průmyslu a obchodu, protože tady je klíč k tomu, aby v naší zemi mohly začít fungovat fondy rizikového kapitálu, protože v tom

celém, v té legislativě, je schováno to, že skutečně budou moci vznikat tyto produkty. To znamená fondy rizikového kapitálu, jsou tam řešeny fondy kvalifikovaných investorů, kvalifikované fondy rizikového kapitálu, svěřenecké fondy atd., atd.

Já se přimlouvám naopak už z toho důvodu, že Evropská unie ten čas, který máme na implementaci, kde skutečně podstatnou část tvoří implementace těch velice složitých, sofistikovaných evropských norem a zákonů a ta menší část, která také podléhala obrovské diskusi, a je tady vlastně národní příspěvek takový, abychom my byli v tomto oboru konkurenceschopní. A já věřím tomu, že Ministerstvu financí se podařilo skutečně to udělat tak, aby ten produkt byl konkurenceschopný. Ta směrnice, kdy k tomu jsme povinni přistoupit, je někdy v červenci, nevím, jestli 1., nebo 25. července letošního roku, proto bych se moc přimlouval.

Prosil bych tady u tohoto, aby pokud byly jakékoliv pokusy, protože skutečně vlastní zákon je hodně složitý, hodně sofistikovaná záležitost, která musí se světem ladit, jinak se můžeme dostat do poměrně velkých komplikací a myslím si, že jakékoliv zásahy, protože skutečně to doslova museli na Ministerstvu financí příslušní pracovníci, kteří to dávali dohromady, a je to práce několika roků, oddřít. Klobouk dolů před těmi, co to zpracovávali. Byly tam obrovské diskuse, výrazně do toho ingerovali a spolupracovali z České národní banky, potom velké bankovní ústavy, poradenské firmy, protože skutečně ta problematika je složitá.

Říkám zcela na rovinu, toto není zákon pro politiky, toto není zákon pro občany, toto je zákon skutečně pro poměrně úzkou skupinu odborníků, kteří se to prostě naučí. Mám slíbeno, že Ministerstvo financí i pro finanční instituce ještě vydá nějaký zjednodušený návod, jak se v tom zákonu orientovat, protože skutečně na náš trh přichází nový sofistikovaný produkt, který má celý svět. Upozorňuji, že v této oblasti, pokud jsem to neřekl, tak co se týká fondů, tak dokonce některé analýzy uvádějí, že hůř v Evropě už je na tom pouze Albánie. Potřebujeme to, a po pravdě řečeno se domnívám, že úspěch toho, jestli se povede další růst hrubého domácího produktu, fungování naší ekonomiky, tak ta pravděpodobnost je přímo úměrná, ne-li úplně stejná jako pravděpodobnost, že se jednak staneme a nebo se k nám usadí domicily některých fondů ze světa, a za druhé, že se tady zejména hlavně rozběhne konkrétní fungování těchto fondů. A pravděpodobnost je stejná, protože v cyklické a standardní ekonomice už příliš potenciál zřejmě v naší zemi nenajdeme.

Moc bych prosil, protože doufám, že toto nebude politický zákon a že projde napříč, ale tady jde i o to, aby nikdo žádnými nepředloženými prohlášeními i v budoucích letech, protože to bude běh na dlouhou trať, říká se, že teď by to poměrně rychle mělo přinést do státního rozpočtu 14 mld., nedávno se uváděly jiné analýzy – 17 mld., já se domnívám, že to

by mělo být podstatně více, ale na to tady musí všichni držet za jeden provaz a nezpochybňovat toto fungování. Je poměrně rychlé. Fondy snadno přelijou svá sídla a své domicily jinam a nám zbudou oči pro pláč a budeme kapitálově chudí a ty peníze tady prostě nebudou. Takže bych vás poprosil o toleranci.

Já osobně říkám, že toto je nejdůležitější zákon, který tady v tomto období bude.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já bych tedy pěkně prosil a s odvoláním na transpoziční lhůtu bych zkusil 30 dní. Je to na vás.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tento návrh podrobíme hlasování. Pokud nejsou další přihlášky do obecné rozpravy, tak tuto končím. Zeptám se, zda pan ministr či pan zpravodaj chtějí využít práva na závěrečné slovo. Pokud tomu tak není, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Zeptám se, zda někdo z vás má ještě nějaký další návrh. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování, aby tento návrh zákona byl přikázán výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 63. Přihlášeno bylo 125 poslanců a poslankyň, pro 111, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan ministr Kalousek navrhl, aby byla lhůta na projednání zkrácena na 30 dní.

Zahájím hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti návrhu?

Toto hlasování má pořadové číslo 64. Přihlášeno je 125. Pro 57, proti 28. Tento návrh nebyl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali výboru rozpočtovému a lhůta zkrácena nebyla. Končím projednávání bodu 33.

Přistoupíme k bodu

34.

**Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů
/sněmovní tisk 897/ - první čtení**

Slovo má za předkladatele z pověření vlády pan ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Logický změnový zákon, neboť nový zákon samozřejmě vstupuje do celé řady dalších oblastí, které je nezbytné rekodifikovat. Prosím o schválení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je opět pan poslanec Radim Jirout. Máte slovo.

Poslanec Radim Jirout: Já bych pouze doplnil, že zákonů a právních předpisů je 32, a to je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem využít tohoto práva, proto se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání. Je zde z organizačního výboru navrženo, aby tento návrh byl přikázán výboru rozpočtovému. Ptám se, zda je zde jiný návrh. Žádný neregistruji.

Zahájím hlasování o přikázání výboru rozpočtovému. Kdo je pro tento návrh, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 65 přihlášeno 125, pro 101, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh zákona přikázali k projednání výboru rozpočtovému.

Pokročíme k bodu

35.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 888/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji vás, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, tedy podle § 90 odst. 2, nicméně mi bylo doručeno veto potřebného počtu poslanců, takže tento postup nelze použít.

Prosím pana ministra financí, aby se ujal slova za navrhovatele. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Budu, dámy a pánové, mimořádně stručný, protože je to čistá transpoziční novela, která je transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady z 16. listopadu 2011, a je to jedno z mnoha opatření, kterými Evropská komise reagovala na lehmánovskou finanční krizi z hlediska zkvalitnění regulace, v tomto případě regulace takzvaných finančních konglomerátů. Dnes se na finančních trzích většinou loví ve smečkách. Málokdy se potkáte se samostatnou bankou, pojišťovnou, spořitelnou, penzijním fondem, ale jedná se v nejčastějších případech o velkou finanční skupinu, kde všechny tyto subjekty jsou soustředěny v tomto jednom konglomerátu, a toto je návrh na doplňkový dozor subjektů, které jsou v takovémto konglomerátu sdruženy. Prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Ještě předtím, než dám slovo panu zpravodaji, musíme rozhodnout o změně zpravodaje, protože určený zpravodaj pan poslanec Vysloužil se z tohoto dnešního jednacího dne omlouvá. Nahradí ho pan poslanec Cogan, nicméně o tomto musíme rozhodnout hlasováním.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby zpravodaje, pana poslance Vysloužila, nahradil pan poslanec Cogan. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 66, přihlášeno 124, pro 95, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, dostal jste důvěru Poslanecké sněmovny. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Josef Cogan: Vážený pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, tady v tomto případě návrhu zákona o finančních konglomerátech právě vláda navrhovala postup podle § 90 odst. 2, to znamená tak, aby mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení, zejména právě z důvodu, že se jednalo o zcela marginální rozsah navrhovaných změn a nemožnost alternativních řešení v rámci transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/89/EU, pokud jde o doplňkový dozor nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu. Jedná se tedy o provedení závazků vyplývajících ze smluv, kterými je Česká republika vázána. Lhůta pro nabytí účinnosti transpozičních ustanovení končí 10. června 2013, resp. 22. července 2013, pokud jde o ustanovení týkající se obhospodařovatelů investičních fondů velkého rozsahu.

Směrnice uděluje příslušným dohledovým orgánům nad finančním trhem některé další pravomoci a nástroje pro doplňkový dohled nad skupinami složenými z regulovaných podniků, které jsou činné současně ve více sektorech finančního trhu, především v bankovníctví a pojišťovníctví. Právě u těchto finančních skupin hrozí v případě finanční krize velké koncentrace rizik a snadný přenos rizika nákazy z jednoho sektoru do druhého. Zároveň může dojít ke střetu zájmů uvnitř skupiny, kdy například pojišťovna je nucena pojistit rizikový úvěr banky, přičemž banka i pojišťovna jsou součástí jedné skupiny. Z těchto důvodů a na základě zkušeností z nedávné a možná i stále probíhající finanční krize se k těmto velkým finančním skupinám přistupuje specificky.

Základním cílem směrnice, a tedy i předkládané novely, je posílit pravomoci dohledových orgánů pro účel dohledu nad těmito finančními konglomeráty. Současně by se neměl dohled dublovat tak, aby se tentýž dohled nevykonával nad celou skupinou a ještě k tomu v příslušném sektoru nad těmi částmi skupiny, které do daného sektoru náležejí. Cílem návrhu je tedy uvedení vnitrostátního práva České republiky do souladu s novou legislativou Evropské unie, kterou v tomto případě představuje právě ta směrnice Evropského parlamentu a Rady EU.

Podporuji návrh organizačního výboru na přikázání rozpočtovému výboru.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho neregistruji, takže obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem. Děkuji.

Je zde tedy návrh, abychom přikázali tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Zeptám se, zda je zde ještě nějaký jiný návrh. Není. Takže budeme hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 67, přihlášeno 122, pro 94, proti nikdo. Návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme přikázali tento návrh zákonu výboru rozpočtovému.

Končím projednávání tohoto bodu a děkuji panu ministrovi za jeho jedenáct projednaných bodů. Žádáte o slovo? (Ministr Kalousek od stolku zpravodajů: Ještě mám majetkové křivdy.) Teď budou veteráni, pane ministře.

Přikročíme k bodu

37.

Návrh poslanců Josefa Šenfelda, Kateřiny Konečné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 704/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že bylo navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, nicméně jsem obdržel potřebný počet podpisů, a tedy tímto postupem nemůžeme jít. Stanovisko vlády jsme všichni obdrželi jako sněmovní tisk č. 704/1.

Prosím, aby se slova za navrhovatele ujal pan poslanec Josef Šenfeld. Máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážení kolegové, předložený návrh zákona odstraňuje stávající omezení, podle kterého se považuje za válečného veterána pouze ten účastník boje za osvobození v letech 1939 až 1945, kdo za bojů v českém květnovém povstání roku 1945 padl nebo byl těžce zraněn nebo utrpěl těžkou poruchu na zdraví. Přijetím návrhu by se válečnými veterány stali i účastníci květnového povstání, kterým o tom bylo Ministerstvem obrany vydáno potvrzení v souladu s § 7 zákona č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů. Jedná se o občany České republiky, kteří se v době mezi 30. dubnem a 12. květnem 1945 podíleli na povstání proti nacistické moci na straně povstalců alespoň po dobu tří dnů v některé z činností: účast v bojích se zbraní, účast na zpravodajské a spojovací

činnosti, vykonávání zdravotní či zásobovací služby v terénu v souvislosti s bojovými akcemi nebo byli členy revoluční České národní rady anebo povstaleckého velitelství. Tyto osoby uvedeným zákonem získaly nárok na zvláštní příspěvek k důchodu, zvláštní příspěvek k důchodu i jednorázovou peněžní částku, ale nejsou zahrnuty jako oprávněné osoby v zákoně č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo obrany vydalo uvedené potvrzení přibližně 350 osobám. V současné době se však jedná pouze o několik desítek osob, kolem 80.

Květnové povstání v Čechách a na Moravě v roce 1945 se realizovalo v zázemí téměř milionové armády vyzbrojené těžkými zbraněmi a přispělo vojensky ke zkrácení válečných událostí, byť možná jen o pár dní či jen hodin. Ale i každá minuta války přinášela další ničení, utrpení a nové mrtvé. Přitom bylo nutno zahájit povstání prakticky beze zbraní. Ty bylo nutné získat teprve v jeho průběhu. V měsíci květnu postupně propukala převážně živelná povstání v různých českých a moravských městech. Prvního května v Přerově, druhého v Novém Bydžově a Poděbradech, třetího v Rakovníku, na Semilsku a Jilemnicku, čtvrtého ve Vsetíně a jako vyvrcholení českého květnového povstání 1945 vypuklo 5. května Pražské povstání. Povstání v Praze se zúčastnilo asi 30 tisíc osob se zbraní v ruce, asi 100 tisíc pomáhalo při stavbě barikád, zásobování, ošetřování raněných apod. Padlo 2 356 osob a 3 700 bylo zavražděno v Praze a blízkém okolí. Na českém venkově se povstání zúčastnilo okolo 100 tisíc osob, z nichž padlo 6 až 8 tisíc. Část bojovníků z května 1945 vstoupila do vojenských jednotek v důsledku mobilizace nařízené národními výbory v době od 5. do 9. května 1945, zejména ve východních Čechách.

Český národ se svým masovým povstáním na okupovaném území připojil ke svým vojenským jednotkám bojujícím na frontách druhé světové války a přispěl silami a obětmi květnového povstání ke svému vlastnímu osvobození. I květnové povstání přiřadilo Československo k vítězům druhé světové války. Schválením návrhu zákona prokážeme svoji úctu všem žijícím bojovníkům českého květnového povstání.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 704/1. Vyjádřím se k němu v rozpravě, do které se tímto hlásím. Zatím děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Šenfeldovi. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, kterou byla určena paní poslankyně Ludmila Bubeníková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych doplnila některé informace k návrhu zákona, který jste zrovna slyšeli.

Základ návrhu ozřejmil předkladatel a já bych si jenom dovolila dodat, že vláda k tomuto návrhu zaujala negativní stanovisko, přestože návrh vypadá velmi sympaticky. Problém je v tom, že vláda nepovažuje za vhodné a odůvodněné bez jakékoli analýzy rozšiřovat okruh osob, kterým bude přiznán statut válečného veterána, tak zásadním způsobem. Postrádá tento návrh vedle historického a sociologického posouzení dané problematiky jakoukoliv ekonomickou analýzu, především finanční dopady do státního rozpočtu. A podstatné je také to, že vláda poukazuje na skutečnost, že připravuje komplexní právní úpravu týkající se válečných veteránů.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní přihlášku pana kolegy Sedí, kterému uděluji slovo. Registruji přihlášku pana poslance Šenfelda. Pane kolego, prosím.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, předkládaná novela zákona o válečných veteránech má za cíl narovnat jistý nedostatek v pohlížení na válečné veterány z květnového povstání z roku 1945, které sehrálo důležitou roli při osvobození bývalého Československa i k ukončení druhé světové války na našem území.

Možná si řeknete i se mnou, proč až dnes se má rozšiřovat okruh osob, kterým by byl přiznán statut válečného veterána. Ale ještě v současné době existuje u některých desítek účastníků tohoto povstání pocit nespravedlnosti v porovnání s jinými účastníky národního odboje. Přestože vláda dala negativní stanovisko s odůvodněním, že nepovažuje za vhodné rozšiřovat počet válečných veteránů, osobně jsem přesvědčen, že pokud existuje nějaká křivda, pak by ji měla každá demokratická společnost napravit.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, osobně podporuji přijetí tohoto návrhu zákona, a to přesto, že obsahuje nepřesné citace či drobné legislativně technické nedostatky. Jestliže neobsahuje vyčíslené náklady na zvýšenou péči o válečné veterány z kapitoly Ministerstva obrany, pak je to zřejmě tím, že tyto náklady se budou prakticky týkat pouze několika desítek osob a v čase se budou pouze snižovat. Proto doporučuji postoupit návrh zákona do druhého čtení a novelu přikázat k projednání výboru pro obranu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má pan poslanec Šenfeld.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji. Vážený kolegové, slíbil jsem, že se vyjádřím ke stanovisku vlády.

Vláda na své schůzi 4. července vyslovila nesouhlas s návrhem, který teď projednáváme. Úvodem, bod 1, vyjádřila ocenění všem, kteří s nasazením vlastních životů bojovali za vlast a bránili hodnoty svobody a demokracie. V dalších bodech, 2 až 5, uvádí důvody nesouhlasu. Jednotlivě se k nim vyjádřím.

V bodu 2 vláda uvádí, že nepovažuje za vhodné a odůvodněné bez jakékoli analýzy rozšiřovat okruh osob, kterým bude přiznán statut válečného veterána, tak zásadním způsobem a bez jakékoli analýzy nebo odborné diskuse. Navrhovatelé vycházeli ze skutečnosti, že novodobým veteránem se stávají i účastníci zahraničních misí, kteří se neúčastní přímého bojového nasazení. Podle zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, je válečným veteránem příslušník ozbrojených sil Armády České republiky, Vojenské policie, Policie České republiky, který nepřetržitě alespoň po dobu třiceti kalendářních dnů konal službu v místě ozbrojeného konfliktu nebo službu v mírových operacích podle rozhodnutí mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem. Takovou mírovou operací byla např. zahraniční mise Baltic Air Policing, která se konala roku 2009 a účastnilo se jí 75 vojáků. Jádrem kontingentu tvořil letecký, technický a zabezpečující personál 211. taktické letky z 21. základny taktického letectva v Čáslavi. Jejich hlavním úkolem bylo zabezpečení střežení vzdušného prostoru pobaltských států Litvy, Lotyšska a Estonska letouny JAS-39 Gripen. V letošním roce probíhá se stejným pověřením vyslání kontingentu Baltic Air Policing 2012 za účasti 64 vojáků, kteří rovněž po ukončení mise získají statut veterána, a to za službu v mírové operaci podle rozhodnutí mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem.

Proto navrhuje, aby lidé, kteří třeba jen tři dny bojovali se zbraní v ruce proti ozbrojeným složkám německé říše v době válečného konfliktu, statut veterána rovněž získali. Jim šlo o život každou minutu. V zahraniční misi při službě v mírové operaci nepadne ani výstřel a nasazení života jejich účastníků je obdobné jako při výkonu služby v České republice.

V bodu 3 vyslovuje vláda názor, že předložený návrh zákona postrádá vedle historického a sociologického posouzení dané problematiky jakoukoliv ekonomickou analýzu především finančních dopadů do státního rozpočtu, která je důležitou a nezbytnou součástí každého návrhu zákona. Vláda se zřejmě inspirovala senátním návrhem, sněmovní tisk č. 718, kterým se navrhuje zákon o Českém národním povstání a mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, jehož důvodová zpráva obsahuje vylíčení historických skutečností od 30. dubna do 12. května 1945, což je ovlivněno záměrem navrhovatelů.

Senátní návrh vychází z toho, že – cituji: „Historický i politický pohled na

toto období stále ještě nedoceňuje hrdinství těch, kdo tenkrát za naši svobodu a samostatnost pokládali své životy,“ a proto – a opět cituji – „prohláší toto povstání Českým národním povstáním, neboť pouze tímto pojmenováním lze dosáhnout celonárodního uznání odbojového aktu, neboť pouze těmito kroky, tj. odpovídajícím pojmenováním odbojového aktu a vyhlášením významného dne, lze dosáhnout celonárodního uznání tohoto povstání proti nacistické totalitě.“

Projednávaný sněmovní tisk 704 v důvodové zprávě toto historické posouzení nezahrnuje, protože jeho cílem není ocenění historické úlohy českého květnového povstání, ale určení válečnými veterány vymezeného okruhu jeho účastníků. Důvodová zpráva se proto omezuje na připomenutí vojenského významu povstání.

V tomtéž bodu se vláda dále vyjádřila, že předložený návrh zákona bude mít finanční dopad do státního rozpočtu. K tomu uvádím, že dotčenému okruhu lidí nevznikne nárok na výplatu žádných finančních prostředků. Nezískají příplatek k důchodu minimálně ve výši 2 676 korun měsíčně, jak uvedla ČTK 30. června 2012, protože tento zvláštní příspěvek k důchodu již pobírají podle zákona č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Pro přesnost z uvedeného zákona cituji: „Zvláštní příspěvek k důchodu – § 5 odst. 1.

Občan České republiky, který pobírá starobní důchod nebo plný invalidní důchod nebo částečný invalidní důchod z českého důchodového pojištění a

a) kterému byla výše důchodu upravena jako účastníkovi odboje, nebo

b) kterému Ministerstvo obrany (dále jen ministerstvo) na základě splnění podmínek stanovených v § 7 vydalo potvrzení o jeho účasti na povstání v květnu 1945 (dále jen potvrzení) na žádost podanou ministerstvu do jednoho roku po nabytí účinnosti tohoto zákona.“ Konec citátu.

Zákon nabyl účinnosti 1. ledna 2006 a podle mých informací bylo do zákonem stanovené lhůty jednoho roku vystaveno asi 350 těchto potvrzení. Další vystavena být nemohou a počet příjemců zvláštního příspěvku k důchodu se naopak snižuje. V současné době se jedná o několik desítek osob, kterým by přiznání statusu veterána nevznikl nárok na žádné finanční prostředky. Ministerstvu obrany vznikne povinnost zahrnout těchto asi 80 osob do oblasti péče o válečné veterány podle § 4 zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, který ustanovuje úkoly Ministerstva obrany v péči o válečné veterány. Kromě povinnosti

vystavit osvědčení válečného veterána a zabezpečení oslav Dne veteránů pak ministerstvo rozhoduje o přijetí válečného veterána a jeho manželky nebo družky do domova péče o válečné veterány. Ani na další výhody veteráni nemají právní nárok, ale ministerstvo je může poskytnout.

Z uvedeného plyne, že projednávaným návrhem Ministerstvu obrany vzrostou náklady na péči o válečné veterány maximálně v organizační části – vystavení osvědčení a vyřizování žádostí. Ovšem s ohledem na nízký počet dotčených osob budou náklady minimální a lze je zvládnout se stávajícím počtem pracovníků. Náklady na poštovné až tak výdaje ministerstva nezatíží. V obecné části důvodové zprávy ke sněmovnímu tisku 704 v odstavci Dopady návrhu na státní rozpočet, na rozpočty krajů a obcí je proto oprávněně uvedeno – cituji: „Navrhovaný zákon nemá žádné dopady do státního rozpočtu ani do rozpočtů samosprávných celků. Ministerstvu obrany vzrostou náklady na péči o válečné veterány, jejichž počet v souvislosti s navrženým zákonem vzroste o několik desítek osob.“

V bodu 4 vláda poukazuje na ne zcela vhodné legislativně technické zpracování návrhu zákona. Například zákon č. 375/2005 Sb. je v návrhu zákona nepřesně citován a není ani věcný důvod, proč stanovit účinnost zákona bez pevného data. Návrh zákona byl konzultován s legislativou a tyto legislativně technické nedostatky lze docela snadno opravit.

Vzhledem k tomu, že tento návrh byl vetován, navrhuji projednávání sněmovního tisku 704 ve standardním legislativním procesu. Současně navrhuji, aby byl přikázán výboru pro obranu.

V bodu 5 vláda poukazuje na skutečnost, že se připravuje komplexní právní úprava týkající se válečných veteránů. Ze stanoviska vlády je ale zřejmé, že ani připravovaná úprava nepřinese status veterána dalším účastníkům českého květnového povstání v roce 1945, jak je navrhováno v projednávaném sněmovním tisku 704. Neřeší to ani nedávno projednávaný senátní návrh, sněmovní tisk 718, kterým se navrhuje zákon o Českém národním povstání a mění zákon č. 245 o státních svátcích.

Závěrem chci, inspirován vládou, zmínit historické posouzení problematiky. V době druhé světové války náš domácí a zahraniční odboj bojoval za samostatnost a znovuoobnovení Československa, za samotnou existenci českého národa. Odbojáři včetně účastníků Českého květnového povstání bojovali a umírali bez ohledu na své společenské postavení, politické přesvědčení, víru i národnost. Toto poučení z historie bychom si měli vzít při projednávání tohoto návrhu zákona.

Děkuji všem, kteří bez ohledu na politickou příslušnost navrhovatelů zákon podpoří. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Šenfeldovi.

Registruji faktickou poznámku pana... Aha, tak to je řádná přihláška. Dobře, pane poslanče, máte slovo. Pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem trochu překvapen pozicí vlády v této záležitosti, protože politizovat – podle mého názoru to nic jiného není – tenhle návrh je podle mě nepříliš moudrý. Výmluva, že vláda připravuje kompletní právní řešení – ono jestli za rok a čtvrt tady budou volby, tak všichni, kdo už trochu známe legislativní proces, tak víme, že poslední návrhy, pokud mají mít nějakou šanci, aby prošly touto Sněmovnou, by měly přijít někdy v září, nejpozději začátkem října do této Sněmovny. Takže pokud nebude toto komplexní řešení, a upřímně řečeno, já myslím, že vláda bude mít jiné starosti, tak tady prostě řešení žádné nebude a on se jaksí ten problém vyřeší za pár let sám, protože už dnes, jak jsem se díval do důvodové zprávy k tomuto i k tomu senátnímu návrhu, se jedná jenom o pár desítek osob, kterých se to může týkat. A jsou to lidé, kteří bojovali za svobodu tohoto národa, byť v posledních dnech války, myslím si, že s nasazením vlastního života. Koneckonců zájem české veřejnosti o tuto problematiku se v posledních týdnech zvýšil v souvislosti s diskusí o dekretch prezidenta republiky a o roli prezidenta Beneše v československých dějinách. Myslím si, že to byl jeden z faktorů, který významným způsobem zasáhl do politiky v těch posledních dnech, takže ta, řekl bych, lhostejnost vlády a bohorovnost vlády k tomuto mě trochu zarazila. Já si myslím, že v této věci bychom ty věci neměli politizovat.

Sama paní poslankyně, která je zpravodajkou k tomuto návrhu, řekla, že jí je to sympatické. Mně je to velmi sympatické. A upřímně, ty náklady, které budou z hlediska státu, jsou, jak tady zdůvodnil pan poslanec Šenfeld jako předkladatel návrhu, titěrné. Opravdu titěrné.

Takže já vidím jako ostudné, pokud bychom nepustili tenhle návrh alespoň do druhého čtení, protože jestli tam jsou nějaké drobné nedostatky, tak vzhledem k tomu, že je to poslanecký návrh, domnívám se, že ty věci se dají vyčistit. Chtěl bych říci, že řešíme problém několika desítek lidí 68 let poté, co řekneme tyto věci proběhly, a myslím, že bychom měli projevit základní slušnost a pustit tenhle návrh do dalšího kola. Myslím si, že i vláda v této věci by nemusela být tak striktní jako obvykle v případech jiných, politických, vysloveně politických návrhů opozičních poslanců bývá, kde to do určité míry z politické logiky chápu, byť s tím nesouhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ohlídá. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, mě také jako pana poslance Paroubka překvapilo postavení a postoj vlády k této záležitosti. Zde vidím v nesouhlasu této vlády a ve zdůvodnění dva takové zástupné argumenty. O jednom se zmiňoval poslanec Paroubek. Já bych chtěl přidat ještě jiný.

Vláda svůj nesouhlas zdůvodňuje také tím, že by bylo třeba provést ještě nějaké analýzy. Vzhledem k rozsahu této záležitosti se mi to zdá podivné. Zvláště podivné, když si uvědomím, že vláda chce novelizovat vysokoškolský zákon, kde chce provést zásadní změny, co se týče provozu a poslání veřejných a soukromých vysokých škol. A tam se, i když ty změny budou velmi silné, žádnou analýzu neobtěžovala dělat. Takže když srovnám tyto dvě záležitosti, tak skutečně mi to napovídá to, že vláda z nějakých ideologicko-politických důvodů se k tomuto návrhu, který právě projednáváme, staví negativně.

Takže já bych si také dovilil navrhnout poslancům a poslankyním, abychom tuto normu, nebo tuto novelu přesněji řečeno, nechali postoupit do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Ohlídálovi. Nemám zde žádné další přihlášky. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda předkladatel nebo paní zpravodajka mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Rozhodneme tedy hlasováním o přikázání tohoto tisku.

Předsedkyně Sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu. Stejný návrh zazněl v obecné rozpravě i od pana předkladatele. Tedy zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, abychom přikázali tento tisk výboru pro obranu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68. Přihlášeno 124, pro 98, proti 5. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali k projednání výboru pro obranu. Končím projednávání bodu číslo 37.

Budeme pokračovat bodem číslo

38.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 403/1990 Sb.,
o zmírnění následků některých majetkových křivd,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 716/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Je zde navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, nicméně obdržel jsem potřebný počet podpisů, které toto znemožňují. Budeme tedy postupovat standardním způsobem a prosím pana ministra financí, aby se z pověření vlády ujal slova. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jedná se o technickou novelu, kde navrhujeme, jak naložit se zbytkovým účtem, který má svoji historii v restitučním zákoně z roku 1990. Podle tohoto zákona oprávněné osoby, které dostaly stavby významně zhodnocené, rozdíl doplácely státu do Fondu národního majetku. Jeho agenda pak přešla na Ministerstvo financí. Na tomto účtě je dnes 180 milionů korun, se kterými nelze nijak nakládat, neboť to zákon neumožňuje.

Naším cílem je v rámci vyčištění platebního styku a soustavy účtů tento účet zlikvidovat a těchto 180 milionů převést na příjmovou stranu státního rozpočtu, což nelze jinak než zákonem. Proto se omlouvám, že vás touto technikou obtěžuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje, kterým byl určen pro první čtení pan poslanec Josef Cogan.

Poslanec Josef Cogan: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh byl taktéž předložen tak, aby mohl být vysloven souhlas v prvním čtení. To bylo vetováno. Právě byl předložen pro svoji jednoduchost. Jedná se tedy o poměrně ryze technickou novelu, kterou dochází k určení dalšího naložení s finančními prostředky, tak jak tady bylo řečeno. Hlavním důvodem této změny je skutečnost, že agenda končí, blíží se ukončení, a bez této úpravy není možné finanční prostředky odvést do státního rozpočtu. Proto by měl proběhnout tento zákon.

Zároveň doporučuji návrh na přikázání rozpočtovému výboru.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, kde mám zatím jednu přihlášku od pana poslance Sedi, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane

ministře, budu velmi stručný. Vy jste tady hovořil o 180 milionech. Nevím, podle důvodové zprávy se jedná o 178 140 260,84 Kč.

Ale já bych se vás chtěl dotázat, k jakému účelu výše uvedené finanční prostředky použije vaše vláda. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Sedřovi. Hlásí se pan ministr, předpokládám.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Omlouvám se, že jsem zao-krouhloval, pane poslanče. Činím tak vždy a myslím si, že jsem nebyl nějak nepřesný.

Prostě bude to příjem státního rozpočtu. Ty peníze nemají mašličky. Bude to příjem státního rozpočtu. Pokud to převedeme ještě v letošním roce, tak si prostě o 180 milionů méně půjčíme, protože o 180 milionů bude menší deficit. Můžeme to rozpočtovat do příštího roku, nicméně stejně to s deficitem nic neudělá, protože to je mimořádný a neopakovatelný příjem. Proto v účetní metodice ESA 95 stejně žádný vliv na deficit nemá. Bude to prostě příjem státního rozpočtu jako jakékoliv jiné mimořádné příjmy.

Dostanete-li zítra pokutu a odvedete ji do státního rozpočtu, také se nebudete ptát, za jakým účelem tu pokutu platíte. Bude to příjem státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nemám žádnou přihlášku, obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Tím pádem nám zbývá pouze rozhodnout o přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh výboru rozpočtovému. Ptám se, zda je ještě nějaký jiný návrh. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, abychom přikázali výboru rozpočtovému. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 69. Přihlášeno je 124, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat a já tedy konstatuji, že jsme přikázali tento tisk rozpočtovému výboru. Končím projednávání bodu číslo 38.

Zahajuji projednávání bodu číslo 39 a avizuji, že to bude poslední bod. Vzhledem k tomu, že jsem byl upozorněn, že u bodu 40 je očekávána velmi obsáhlá zpravodajská zpráva, tak jsem se dohodl s panem předkladatelem Polčákem, že tento bod otvírat nebudeme. Tento bod tedy bude dnešním posledním bodem. Je to

39.

Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezecného, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdika, Martina Gregory, Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je zde navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2, nicméně mi bylo doručeno veto proti tomuto postupu, a tudíž musíme postupovat řádným procesem.

K tomuto návrhu vláda stanovisko nepřijala.

Prosím, aby se za navrhovatele ujal slova pan poslanec Jan Husák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, zákon byl uveden, budu se soustředit na jeho obsah.

Všichni si vzpomínáte, že jsme vloni v březnu schvalovali tzv. poštovní zákon. Byla to poměrně zásadní změna, poslední krok liberalizace poštovních služeb. V té době ten zákon velice těžce procházel Poslaneckou sněmovnou a v rámci projednávání v Senátu vznikl pozměňovací návrh, který byl v podstatě koaličně dojednán jako přijatelný i potom pro schvalování Sněmovnou. Bohužel z jakéhosi podivného důvodu blokem klubu sociálních demokratů v Senátu tento pozměňovací návrh neprošel Senátem a ve Sněmovně jsme těsnou většinou zákon schválili v té podobě, jak je dnes platný.

Já jsem se tehdy zavázal jako zpravodaj, že jako zpravodaj předložím malou novelu, která bude korespondovat s dohodnutým kompromisem. Dovolte, abych uvedl tři body, zásadní body, které jsou předmětem tohoto kompromisu, který jsem obsáhl do této tzv. malé novely.

Za první. V § 3 odst. 2 písm. a) se stanovuje, aby minimální počet poštovních provozoven držitele poštovní licence byl určen nařízením vlády na návrh nezávislého regulátora – Českého telekomunikačního úřadu.

Druhý bod. V § 34 je nový odst. 10, který má za cíl zabránit zneužití poštovní sítě držitele poštovní licence před jejím zneužitím ostatními provozovateli poštovních služeb, a to tím, že budou mít povinnost označovat u nich podané poštovní zásilky.

Za třetí. Změna § 34c odst. 6 obsahuje snížení limitu ročních výnosů provozovatelů poštovních služeb, kteří by měli event. přispívat na úhradu

případných čistých nákladů, a to z částky dnes platné z 10 milionů korun na 3 miliony korun z hlediska jejich osvobození od této povinnosti. To je v podstatě opatření, které považují za docela důležité, protože má zabránit účelnému rozdělování firem.

Co se týče dalších úprav, jsou tam malé, drobné legislativní změny. Já jenom uvedu, že jsem se tehdy zavázal, že nejen že předložím tuto novelu, ale že se budu věnovat celému procesu projednávání prováděcích vyhlášek. Tak jsem i učinil a mohu ujistit ty, kteří spolu se mnou měli obavu, že by mohlo dojít k neřízenému rušení pošt, tak tyto vyhlášky opravdu obsahují opatření a pravidla pro to, jakým způsobem bude zajištěno, aby poštovní služby byly pro občany dostupné v přiměřené míře.

Mohu samozřejmě poskytnout detaily z té vyhlášky, i když ta je platná a dneska už je i dokonce v účinnosti, a musím i zdůraznit – nebudu tedy číst všechny detaily těch opatření, ale jedno chci zdůraznit. Podařilo se zabezpečit to, že v obcích, kde je obec s matričním úřadem, se stavebním úřadem, tedy obce druhého typu, není možné v podstatě zrušit tuto poštovní službu, resp. vyhláškou je definováno, že poštovní služba, pevná poštovní provozovna, zde bude zachována.

Další opatření, které považují za důležité a které se podařilo prosadit během projednávání prováděcích vyhlášek, je to, že pokud dojde provozovatel univerzální služby, což je Česká pošta, (?), tak musí toto opatření, které chce učinit, pokud chce rušit v určité obci pevnou provozovnu, tak to to oznámit a doložit příslušnými doklady obecní samosprávě.

Já bych si dovilil z důvodu nedostatku času ukončit tuto prezentaci. Pokud by bylo nutné diskutovat o detailech, tak samozřejmě je to možné, ale samozřejmě bych si přál, aby tato malá novela postoupila nebo byla přikázána do hospodářského výboru. Děkuji vám za tuto podporu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zpravodajem byl určen pan poslanec Milan Urban. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já myslím, že tahle novela by se mohla jmenovat: Jak TOP 09 díky Starostům k rozumu přišla. (Pobavení.) Jistě vzpomenete se mnou, jak jsme tady řešili záležitosti, které se týkají univerzální poštovní služby, naněkolikrát a že jsme tady diskutovali, zda dochází, nebo nedochází díky té novele k ohrožení existence poboček v ČR, zvláště na venkově, že jsme tady diskutovali, jestli má, nebo nemá být zákonem určen počet poboček, že jsme diskutovali o tom, jaký má být režim, aby někteří v rámci liberalizace poštovní služby nevyzobávali pouze rozinky atd., a že diskuse byla celkem vášnivá a při hlasování TOP 09 zřejmě ještě po nedohodě se svými partnery, tedy Starosty, považovala všechny tyto záměry nějakým

způsobem ochránit existenci poboček České pošty za něco odporně regulačního, nebo já nevím, jakým způsobem to nazvat.

Já jsem rád, že jsme si to vyjasnili, že Senát přispěl částečně k tomu řešení. Takže co mohu říci k této normě v této chvíli? Mohu říci, že s ní souhlasím, že jsem rád, že bude projednána na hospodářském výboru, a předpokládám, že s kladným výsledkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde přihlášku pana poslance Sivery, kterému udělím slovo, a poté pan poslanec Husák.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já navážu na své předřečníky.

Přibližně v polovině loňského roku jsme schválili poštovní zákon. Po velkých diskusích, po půlročním projednávání se našlo nějaké optimální řešení, které v té chvíli bylo průchodné. To, co tady navrhuji dnes kolegové poslanci, de facto bylo předmětem návrhu senátního výboru, ale Senát ten návrh jako celek neschválil.

Je potřeba říct, a já to zde nebudu opakovat, že k 1. lednu letošního roku nabyla účinnosti vyhláška, která dostatečně specifikuje síť poboček a popis toho, jak má postupovat ten, kdo pobočky provozuje, ve chvíli, kdy je chce rušit. Je v této vyhlášce zcela jasně uvedeno, že musí být ve všech městech nad 2,5 tis. obyvatel. Ve všech obcích pod 2,5 tis. obyvatel, tam, kde dneska pošty jsou a kde je stavební úřad, matriční úřad nebo škola, ať už prvního stupně, nebo druhého stupně, musí být také tyto pobočky pošty. Dostupnost musí být do deseti kilometrů a držitel licence Česká pošta, pokud by chtěl něco rušit, musí to projednat se všemi samosprávnými celky.

Česká pošta, jak jistě víte, rozvíjí svoji službu Pošta Partner, což je služba, kde hledá partnery, převážně obchodníky, aby v menších městech naopak mohla rozšířit pracovní dobu svých pošt a dělat to ve spolupráci s těmito obchodníky. V praxi to znamená, že vlastně dostupnost je touto vyhláškou a schváleným zákonem dostatečně zachována. Stanovit minimální počet pošt na návrh Českého telekomunikačního úřadu nařízením vlády je tak zcela nadbytečné a svým způsobem by to situaci komplikovalo, mj. i z hlediska možných změn potřeby počtu pošt v závislosti na poptávce po poštovních službách, a zejména pokud jde o riziko vzniku čistých nákladů, protože by to jasně znejistovalo a zneprůhledňovalo, kolik vlastně jednotlivé subjekty mají platit.

Tento návrh má další nedostatky, které se ukázaly při projednávání ve vládě. Musím připomenout, že vláda nezaujala stanovisko, přesto upozornila na to, že návrh striktně určuje vládě, že návrh vládního nařízení

předloží Český telekomunikační úřad. Dle názoru právníků je tento návrh v rozporu s Ústavou ČR, jelikož je svrchovanou pravomocí vlády, jaký orgán si určí, a nepatří toto do zákona. A dále pak podle legislativních pravidel platí, že v případě, kdy má být podle zákona a zmocnění konkretizován v právním předpise číselný údaj, musí zákonné zmocnění k vydávání prováděcího předpisu obsahovat kritéria, a předkládaný návrh žádná taková kritéria nemá.

Je třeba říct, že v podmínkách ČR nikdy nebyla potřeba stanovit počet provozoven České pošty. Tento počet neobsahuje ani stávající poštovní licence České pošty, a proto já s ohledem na to, co jsem uvedl a z toho, co projednávala vláda – a myslím si, že tento návrh zbytečně zapleveluje naši legislativu – dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Siverovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Votava. Máte svoje dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já si velice dobře pamatuji na to, jaká tady byla diskuse ohledně rušení poboček. Sám jsem tady vystupoval a říkal jsem své poznatky ze svého regionu, jakým způsobem pošta ruší pobočky. My jsme chtěli, aby minimální počet poštovních služeben, poboček, byl dán zákonem. To tehdy neprošlo, takže se řeklo, že to tedy bude stanoveno nějakou vyhláškou. Ano, vyhláškou, která platí od ledna, minimální počet, nebo aspoň počet poboček v místech nad 2 500 obyvatel, stanoven je. To je pravda. Je také řečeno, že tam, kde je matrika, tam kde je stavební úřad, tak se nebude rušit pošta. Ale když to obrátím, nikde není řečeno, že tam, kde je pošta, se nebude rušit matrika ani stavební úřad. A dobře víme, mluví se o pokračování reformy státní správy, že se mají rušit matriky, mají rušit stavební úřady. Pak tam samozřejmě nebude ani ta pošta. Takže to je trochu takový extrém. Myslím si, že i to by se mělo vzít nějakým způsobem v potaz.

Jinak je to samozřejmě krok dopředu, to uznávám. I když ta vyhláška ČTÚ vlastně ještě minimální počet taky nestanovila, to mi určitě dáte za pravdu. Je to jenom v obcích nad 2 500, ale to samozřejmě by byl podstatný úbytek, co se týká současného stavu, kdy je 3 500 poštovních služeben, jestli se nemýlím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to byl pan poslanec Votava. Slovo má pan poslanec Husák a jenom upozorňuji, že tento bod stejně dnes neprojednáme, protože zde padl návrh na zamítnutí a o tom nemůžeme hlasovat po 19. hodině. Takže já tento bod přeruším před

ukončením obecné rozpravy, ale nechám vystoupit pana poslance Husáka. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Je to škoda, mrzí mě, že se s tímto bodem nevypořádáme. Buď že ho nepřikážeme, nebo tedy, bohužel, pokud by došlo k zamítnutí.

Jenom budu reagovat na jednu věc, která tady už zazněla od kolegy Votavy. Co se týče matrik, stavebních úřadů, tak blokáce je tam stanovena podle stavu k 31. 12. Takže tam, kde matriky a stavební úřady jsou k 31. 12. 2012, tak se jich to týká v té podobě, tak jak byly k tomuto datu.

Co se týče dalších bodů, dalo by se reagovat na celou řadu argumentů, které zde zazněly. Já si budu přát, aby byl tento zákon, pokud nebude zamítnut, projednán v hospodářském výboru a tam myslím bude dost času na to, abychom si jednotlivé argumenty řekli a případně vyvrátili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Husákovi. Přerušuji projednávání tohoto bodu před ukončením obecné rozpravy.

Ještě předtím, než ukončím jednací den, mám pro vás jednu informaci od paní předsedkyně Sněmovny. Pan předseda vlády se ve čtvrtek a pátek účastní jednání Evropské rady, a tudíž nebude přítomen na interpelacích. Děkuji za pochopení.

Končím jednací den a přerušuji jednání Sněmovny do zítra do 9 hodin. Přeji vám hezký večer a zítra na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. února 2013 v 9.03 hodin
Přítomno: 149 poslanců

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych zahájil třetí jednací den 51. schůze. Všechny vás srdečně vítám a prosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, eventuálně mi sdělili, kdo má kartu náhradní.

Mezitím, než se všichni přihlásíte, seznámil bych vás s omluvami.

Sděluji, že o omluvě své neúčasti na dnešním jednání požádali pan poslanec Jiří Besser ze zdravotních důvodů, Zdeněk Bezecný bez udání důvodu, Černý Alexander z osobních důvodů, Drastichová Jana – zdravotní důvody, Fischerová Jana od 11 do 13 hodin z pracovních důvodů, Hašek Michal z pracovních důvodů, Horáček Václav od 10.30 hodin z pracovních důvodů, Hubáčková Gabriela – zdravotní důvody, Huml Stanislav z pracovních důvodů, Jirků Ladislav – pracovní důvody, Jirout Radim bez udání důvodu, John Radek od 11 hodin bez udání důvodu, Kaslová Jana do 11 hodin a od 14.30 do 18 hodin bez udání důvodu, Klasnová Kateřina z dopoledního jednání bez udání důvodu, Kohoutová Lenka z pracovních důvodů, Koskuba Jiří z pracovních důvodů, Pajer Jan ze zdravotních důvodů, Pekárek Roman z osobních důvodů, Schejbalová Jaroslava ze zdravotních důvodů, Smutný Jan od 9.30 do 13 hodin z pracovních důvodů, Sobotka Bohuslav z pracovních důvodů, Šidlo Karel z pracovních důvodů, Šlégr Jiří z osobních důvodů, Vacek Martin ze zdravotních důvodů, Váňa Roman z osobních důvodů a Vysloužil Radim – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér Petr Nečas, který je na zahraniční cestě a musí se ve čtvrtek i v pátek zúčastnit jednání Evropské rady. Dále to je pan ministr Leoš Heger z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Kuba z pracovních důvodů, pan ministr Mlsna Petr z pracovních důvodů. To jsou tedy omluvy.

Ještě jednou vás poprosím, abychom se všichni přihlásili hlasovacími kartami, protože kvorum nám zatím neumožňuje jakékoliv hlasování. (Přihlášeno 62 poslanců. Po chvíli čekání přihlášeno 68 poslanců.)

Tak už máme kvorum, takže můžeme plnohodnotně jednat.

Obdržel jsem dva návrhy na doplnění programu schůze. Jednak to je návrh pana kolegy Jana Husáka na přeřazení sněmovního tisku 755, bod 39 na dnešek, čtvrtek, po již pevně zařazených bodech po 11. hodině. Další návrh se týká zákona o elektronických komunikacích, sněmovní tisk 836, bod 84. Pan kolega Husák žádá o jeho zařazení na úterý po již zařazených bodech. Je to zákon o elektronických komunikacích.

Pan kolega Husák ještě odůvodní.

Poslanec Jan Husák: Abychom postupovali procedurálně správně, tak potvrzuji, že je to přesně tak, jak pan místopředseda přečetl. V podstatě není potřeba toto načtení opakovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Koníček, prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, nemám návrh na zařazení žádného nového bodu ani nechci žádný bod přesunout. Chci jen požádat organizační výbor, aby zaujal stanovisko k situaci, která nastala včera.

Bod číslo 13, sněmovní tisk 824, a bod číslo 36, sněmovní tisk 892, byly zařazeny jako čtvrtý a pátý bod dopoledního jednání. Bohužel se na ně před polední přestávkou nedostalo a dopoledne se neprojednaly. Byly však z včerejšího programu vyřazeny úplně. Odpoledne se již neprojednávaly, byl se včera Sněmovna dostala až k bodu 39. Podle mého názoru měly být včera body 13 a 36 odpoledne projednávány, protože na ně prostě přišla řada.

Nezpochybňuji včerejší postup, jen na něj upozorňuji a žádám organizační výbor, aby k němu zaujal stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane kolego, k tomu vám v této chvíli můžu říct jenom tolik, že tento postup je jakýmsi zvykovým právem, zvykovým postupem v této Sněmovně, nicméně paní předsedkyni jako předsedkyni organizačního výboru současně s tímhle tím seznámím a organizační výbor se tím bude určitě zabývat. Možná pro přesnost formulace by bylo dobře, kdybyste mi ten podnět popsal podrobně písemně. Děkuji.

A teď bychom se vypořádali s návrhy, které tady mám na doplnění pořadu schůze.

Jako první bychom hlasovali o návrhu na zařazení sněmovního tisku 836, bod 84, na úterý po již pevně zařazených bodech. To je návrh kolegy Husáka.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Zahajují hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 70. Přihlášeno 80, pro 58, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Druhý návrh, který zde mám k hlasování, je novela zákona o poštovních službách. Kolega Husák žádá o přeřazení tohoto sněmovního tisku číslo 755, bod 39, na dnešek, čtvrtek, po již pevně zařazených bodech po 11. hodině.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 71, přihlášeno 81, pro 61, proti 4. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní, vážené kolegyně, vážení kolegové, můžeme přistoupit k projednávání bodu

173.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 51. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem osm odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Přistoupíme k první interpelaci. Je to interpelace paní poslankyně Kateřiny Konečné ve věci postupu odboru ochrany vod a Státního fondu životního prostředí při administraci strategie před povodněmi, sněmovní tisk 793. Tato interpelace byla přerušena. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Jsem v této Sněmovně poměrně dlouho, tak jen varuji ty z vás, kteří by si chtěli dát kávu, že moje interpelace bude poměrně dlouhá, takže to určitě stihnou. Nicméně bych byla ráda, aby někteří z vás také zůstali, protože si myslím, že věci, které chci říci na tento mikrofon, jsou poměrně závažným pochybením a měli bychom se jimi jako Poslanecká sněmovna zabývat.

Nedávno jsem si zkoušela projít cestu z Malé Strany na Ministerstvo životního prostředí a trvá to přibližně hodinu pomalé chůze. Než jsme se dostali k odpovědi na mou interpelaci, trvalo nám to šest měsíců. Všechno zlé ale může být k něčemu dobré a i ta dlouhá doba, která mimo jiné přinesla změny na Ministerstvu životního prostředí, mi dává naději, že to, o čem teď budu hovořit, je minulostí a nové vedení tento bezmála dvouletý problém vyřeší. A byť bych mohla hovořit o každé větě, kterou mi pan ministr napsal, velmi dlouho, zaměřím se na nejdůležitější pasáže ministry odpovědi.

Úvodem je třeba zmínit, že se jedná o projekt, který by měl pomoci k

účelnému čerpání finančních prostředků na protipovodňovou ochranu. Účelnost vynakládání prostředků je jedna z věcí, která nám však v případě OPŽP velmi často chybí. Nicméně bez realizace tohoto projektu bude vynakládání prostředků v oblasti protipovodňové ochrany postrádat nejenom účelnost, ale také efektivitu a vzájemnou provázanost.

Vážený pane ministře, ve své odpovědi na mou písemnou interpelaci na téma postupu ochrany vod a SFŽP při administraci strategie ochrany před povodněmi uvádíte: „Navrhovaná výše podpory projektu je 246 mil. Kč. Ministerstvo po pečlivém prostudování projektu a souvisejících dokumentů považuje za nutné před jeho zahájením dořešit všechny nejasnosti týkající se přípravy a schvalování dokumentů, včetně kontroly všech podpůrných materiálů a analýz zpracovaných pro samotný projekt.“

Dovolte mi vám připomenout, že projekt strategie byl vypracován během tří let včetně nákladů pracovníky odboru ochrany vod ve spolupráci s odborníky Výzkumného ústavu vodohospodářského TGM. Vycházeli z pilotních projektů, které se uskutečnily v rámci plnění úkolu ministerstva uloženého usnesením vlády číslo 562/2007 a plánu hlavních povodí České republiky zpracovat strategie povodňové ochrany pomocí přírodě blízkých a protierozních opatření v sedmi prioritních povodích.

Struktura projektu, rozpočet i výstupy jako samotná příloha projektu byly předloženy vedení Ministerstva a schváleny vaším předchůdcem, ministrem životního prostředí. Následně byl projekt včetně rozpočtu předložen vládě a byly na něj již uvolněny finanční prostředky ve výši 26,6 mil. Kč. Tento projekt byl v letech 2009 až 2012 podrobně prezentován v Senátu, u tří ministrů, u tří náměstků, vládě České republiky, nejméně dvakrát na Státním fondu životního prostředí, řídicímu výboru a naposledy v létě minulého roku poslaneckému výboru pro životní prostředí. Vše bylo vysvětleno a vše bylo všem jasné. Z vámi uvedené odpovědi však vyplývá, že prověřujete a rozporujete rozhodnutí vedení ministerstva včetně rozhodnutí ministra životního prostředí, prověřujete a rozporujete rozhodnutí vlády České republiky, prověřujete a rozporujete materiály, které váš odbor již prověřil a odsouhlasil v rámci vydání stanoviska k žádosti o podporu projektu z prioritní osy 1, oblasti podpory 1.3, omezení rizika povodní, v prosinci 2009.

Nezdá se vám, pane ministře, podivné, že donedávna projekt, který vytvořilo samotné ministerstvo a bojovalo za něj všemi prostředky, je na jednu stranu tím samým úřadem zpochybňován?

Dále ve své odpovědi na písemnou interpelaci uvádíte: „Mezi zásadní nedostatky, které je možné konkrétně uvést, patří nejasná koncepce a s tím související velice nekonkrétní projektová dokumentace. Zcela nezřetelné vazby jsou mezi plánovanými pracemi a rozpočtem projektu, který byl opakovaně předpracován, ale ani po mnoha úpravách nejsou vazby jasné.“

Za nedostatečný je třeba označit také harmonogram plánovaných akcí včetně předpokládaných zadávacích řízení.“

Co se týče vašeho odůvodnění, nejasná koncepce mě opravdu velmi udivila. Pokud ale zástupci Ministerstva životního prostředí a k tomu ředitelka ochrany vod na veřejných jednáních prohlašuje, že ona v přírodě protipovodňová opatření nikdy podporovat nebude, jak tomu bylo na nedávném veřejném projednávání protipovodňové ochrany Bečvy, a vždy bude prosazovat pouze technická řešení, tak je asi pochopitelné, že konkrétní lidé koncepci chápat nikdy nebudou a projekt nikdy nebude moci být spuštěn.

Pokud se podíváme na směrnice Evropské unie o zvládání protipovodňových rizik a k ní příslušné metodické dokumenty, tak by si tam vaši úředníci z ochrany vod prostě mohli přečíst pár základních zásad k ochraně před povodněmi. První z nich je změna paradigmatu. To znamená přejít od technických staveb ke stavbám přírodě blízkým. Druhou je změna využívání záplavových území člověkem, kdy záplavová území se musí chránit a přizpůsobit stávajícím nebezpečím. Třetí, podpora nestrukturálních opatření. Tato opatření mají tendenci být potenciálně účinnější a dlouhodobě udržitelnější než dosavadní způsoby ochrany. A za čtvrté, mělo by být vyvinuto nadnárodní úsilí na obnovení přirozených říčních procesů, aby se znovu aktivovaly schopnosti přirozených mokřadů a záplavových oblastí zadržovat vodu a zmírňovat dopady povodní.

Tyto základní zásady přesně naplňuje projekt, který ministerstvo odmítá a zpochybňuje. Takového projekty vznikly již ve většině vyspělých zemí Evropy, například v Holandsku, Německu, Anglii, Maďarsku nebo Rakousku, od kterých se tvůrci projektu inspirovali. Mě na tomto místě spíš napadá, jak je na tom současná odbornost pracovníků ministerstva a Státního fondu životního prostředí. Protože jak je možné, že pracovníci fondu i ministerstva, to znamená ti, kteří by měli problematice rozumět, dokážou napsat, že je nekonceptní, a nerozumějí výstupům projektu? Kde jsou nějaké konkrétní výtky a návrhy ke zlepšení tohoto stavu od těchto pracovníků? Ve vašem dopise jsem ani jedinou nenašla, byla tam pouze obecná tvrzení. Na to, že tomuto projektu věnujete velkou energii v blokaci, nevidím prostě žádné konkrétní kroky v řešení. A nakonec, jak je možné, že zpochybňujete tříletou práci Výzkumného ústavu vodohospodářského, který u nás v problematice povodní představuje nevyznamnější vědecký institut v České republice a pro MŽP vytváří většinu metodických postupů?

Podle mých informací za celou dobu SFŽP nebyl schopen dát konkrétní požadavky k tomu, co mu na projektu vadí a že mu nerozumí. A teprve nyní jsem se dozvěděla, že si je vlastně pouze vyžádal. Nezlobte se na mě, ale to měl udělat státní fond prostě již na začátku.

Jako třetí reakci ve vaší poměrně dlouhé interpelaci si neodpustím oko-

mentovat vaši větu: „Pro úplnost dodávám, že v současné době je proces přípravy a schválení projektu podroben internímu auditu a kontrole.“ Pokud dojdete k závěru, že jednou již vámi schválený projekt není v pořádku, zajímalo by mě docela, jaký bude váš další postup. V tomto případě bude samozřejmě nutné vrátit část nebo veškeré finanční prostředky uvolněné na tento projekt zpět Ministerstvu financí, také jinak 26,6 milionu korun do této chvíle. Jak hodlá ministerstvo naplnit úkoly, a to časově omezené, uložené několika usneseními vlád, které se na projekt vážou?

Ráda bych také dnes všechny přítomné upozornila na dopady odsouvaného, nebo dokonce neuskutečněného projektu. Projekt měl navrhovat protipovodňová opatření pro nejpostiženější oblasti v celé České republice a my si musíme uvědomit jednu zásadní věc. Tím, že se tento projekt vinou pracovníků MŽP a VÚV již dva roky bezdůvodně protahuje, se výstupy, to znamená návrhy protipovodňových opatření v těch nejohroženějších oblastech, neprojeví v připravovaných plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik pro roky 2015 až 2021. To znamená, že do roku 2021 kvůli obstrukci zmiňovaných organizací nebude realizováno jediné opatření, například proti přívalovým povodním. To také znamená, že se můžou ještě několikrát opakovat povodně z let 2009 a 2010, ve kterých přesně tyto povodně bleskově udeřily, a Česká republika nebude mít žádné řešení, co s tím dělat. Budou se dál pouze řešit důsledky, odstraňovat povodňové škody, budovat nové hráze a těžit sedimenty z koryt řek. Výstupy také nebudou k dispozici ani jako podklad pro nové programové období fondů EU, které začne již v roce 2014. A až se budou počítat škody z tohoto období, prosím, vzpomeňte si všichni na tento den a osoby, které nám něco tvrdily o nekonceptnosti vědeckého institutu.

Dovolte mi, abych zareagovala také na přílohy, které jsou uvedeny v mé interpelaci. U přílohy číslo jedna, a tam bych se pana ministra chtěla zeptat, kdo ji vlastně vypracoval, protože není nikým podepsaná, ale předpokládám, že to není oficiální, nebo je to oficiální, ale nevypracovávali to lidé z ministerstva, jinak by to nedávali jako přílohu, ale jako součást odpovědi.

Chtít po tomto typu projektu přesný počet opatření, která se teprve mají projektem vyhledávat a navrhovat, mi přišlo až neuvěřitelné. Toto je naprosto vymyšlený požadavek, který u žádného jiného projektu z 1.3.1. nebyl uplatňován ani na SFŽP ani ve stanovisku ministerstva. A je třeba říci, že všechny projekty z 1.3.1. jsou v charakterech výstupů totožné jako u projektu VÚV. Pokud tedy chce SFŽP dál napadat tento projekt a ministerstvo vytvářet další audity, tak já vás tady, pane ministře, žádám o provedení auditu na všechny doposud provedené projekty z osy 1.3.1., protože na ně lze uplatnit úplně stejnou výtku.

Dále chci podotknout ještě jednu věc na adresu nepropracovanosti.

Víte, pane ministře, jaká je fluktuace projektových manažerů za poslední dva roky na tomto odboru, který vám připravoval argumentaci? Osmdesát procent! Osmdesát procent všech pracovníků se vyměnilo. Kdo tam tu pracovanost tedy vlastně hodnotil? Ti, co odešli, nebo ti, co jsou tam několik měsíců? A víte, kolik má každý projektový manažer projektů na starosti? Cca 150 kusů.

Nevím o žádném jiném, o který by se tolik některý z nich zajímal. Vám to nepřijde zajímavé, proč právě o tento projekt se pracovníci fondu zajímají? A zde trvám opět na svém tvrzení uvedeném v dopise. Na příkaz Ministerstva životního prostředí se blokuje přijetí projektu VÚV. A jaký je motiv? Projekt VÚV, jak už jsem tady jednou řekla, je podstatou zpracování stejný jako ostatní projekty z 1.3.1. Měl být výhodou, což se dnes ukazuje jako nevýhoda. Dokonale propracovaný, sofistikovaný postup řešení. Bohužel, pracovníci fondu, kteří nejsou vzděláním hydrologové nebo vodaři, ale ekonomicky zaměření lidé, tyto postupy do dnešního dne nepochopili. Přitom přesně kopíruje metodiku ministerstva vydanou ve věstníku ministerstva v roce 2008.

Z formálního hlediska lze opět konstatovat, že státní fond přijal projekt na základě dokumentů dodaných k žádosti z prosince 2009. Žádost byla akceptována, a tudíž prošla platným schvalovacím procesem státního fondu. Již v době přípravy žádosti projektu bylo zjevné, že ve vlastním řešení dílčích problematik bude nezbytné používat nové přístupy, které dosud v České republice uplatňovány nebyly. Například některé z takto zamýšlených postupů se v roce 2012 stávají součástí nových metodik. Tedy čas ukazuje, že projekt je nastaven správně a že řešení nutně musí být i s ohledem na nové postupy.

A na závěr této části mám na vás, pane ministře, dvě otázky. Víte, kolikrát musel žadatel předkládat strukturu rozpočtu podle přání státního fondu? Nebudu vás, kolegyně a kolegové, ani vás, pane ministře, napínat. Patnáctkrát! Patnáct verzí požadovaného rozpočtu! A víte, kdy dostal žadatel jasné podmínky k vytvoření uspokojivého rozpočtu? Nikdy! Pokaždé, když žadatel odevzdal poslední verzi rozpočtu, tak se na jednání dozvěděl, že to ještě není ono. A má prý udělat ještě pár změn a snad to bude akceptovatelné. Neexistence jasného postupu, neodbornost pracovníků a nulová aktivita směrem k žadateli, to je prosím recept na to, jak se dá pohrbit smysluplná akce s národním až mezinárodním dopadem. To jsme to opravdu dopracovali!

Dovolte mi ještě reagovat na přílohu číslo dvě, tedy na uzavřené smlouvy odborem ochrany vod za rok 2011. Po podrobném prostudování zaslané tabulky ministerstva jsem dospěla k závěru, že se v ní vyskytují velké nesrovnalosti. V tabulce, která je uvedena v odpovědi ministra, se uvádějí zjevně nepravdivé údaje a tabulka má navodit dojem, že dodavatelů, s kte-

rými odbor ochrany vod uzavíral smlouvy, je podstatně více. Pokud jsem totiž, pane ministře, po vás žádala seznam všech zakázek, které za posledních 12 měsíců zadalo ministerstvo prostřednictvím odboru ochrany vod, pro logicky uvažujícího člověka to znamená pouze smlouvy, které odbor ochrany vod uzavíral podpisem ředitelky Randové.

Čtyři smlouvy z deseti u tabulky číslo 1 byly uzavírány prostřednictvím zcela jiného odboru, a to odboru fondů EU. Odbor ochrany vod zde dělal pouze odborného garanta. To znamená, že buď vy, pane ministře, nebo paní Randová nás chcete vědomě klamat o těchto skutečnostech. Kladu si otázku, proč asi a jak si to mám vysvětlit. Pokud se totiž podívám na zbylé uzavřené smlouvy, celkem tedy šest kusů, a ty jsou opravdu uzavírány paní Randovou, zjeví se nám zajímavá skutečnost. Čtyři zakázky ze šesti, to znamená 70 %, jsou zadávány mezi společnostmi DHI a VRV, které tyto zakázky vyhrály buď společně, nebo každá zvlášť. Pokud se podívám na historii paní ředitelky coby bývalé starostky Tábora a jednatelky Vodárenské společnosti Tábořsko, s. r. o., kde za jejího působení společnost VRV dosáhla na dvě zakázky o velikosti 1,23 miliardy, tak domyšlení nechávám na každém z vás.

A nyní k těm uzavíraným smlouvám konkrétně. Pokud píšete, že je právní stanovisko ve věci právního posouzení problematických vodo hospodářských projektů podaných do operačního programu Životní prostředí PO11 a PO12, tak bych vás chtěla upozornit, že tato zakázka nebyla vypsána zcela v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek a v souladu s interními předpisy resortu. Tato zakázka byla zadána bez výběrového řízení, a to na základě osobní žádosti ředitelky odboru ochrany vod Ing. Hany Randové, která ji předložila vám, pane ministře, a vy jste to posvětil.

Proč nebylo realizováno výběrové řízení za téměř 2 miliony? Uvedená částka navíc vypovídá o záměrném vytvoření kalkulace tak, aby nebyla překročena právě částka 2 miliony. Smlouva byla podepsána v prosinci 2011 a její plnění bylo v řádu několika dní v prosinci. Cožpak to je běžnou praxí na státních úřadech požadovat správní služby z ruky? Proč byla smlouvena zrovna tato advokátní kancelář a jak je možné, že zvládla dvoumilionovou smlouvu splnit během několika dní?

Smlouvy narážejí také na některá ustanovení některých zákonů. A především vy byste si měl dávat pozor, co vám vaši podřízení dávají k podpisu.

Když se podíváme na zbylých pět projektů, vyplývá z nich jasně, že odbor ochrany vod vypsál v listopadu 2011 celkem šest zakázek. U jedné zakázky byla vypsána doba pro podání nabídek pouze čtyři dny, a to v čteně soboty a neděle. Ze šesti zakázek byly čtyři zakázky vypsány na dobu realizace jednoho měsíce. Doba realizace zakázek v rozmezí jednoho

měsíce se v reálném čase pohybuje mezi 15 až 22 pracovními dny, včetně vánočních svátků, a to navíc v případě, že dnem vydání rozhodnutí o vítězi výběrového řízení byla zároveň podepsána smlouva s dodavatelem, což předpokládám, je velmi nepravděpodobné. Ze šesti zakázek firma DHI, a. s., vyhrála dvě zakázky a na jedné je v konsorciu s firmou Vodohospodářský rozvoj a výstavba. Vzhledem k situaci, že firma Vodohospodářský rozvoj a výstavba vyhrála jednu zakázku a na jedné se spolupodílí s DHI, je možné říci, že čtyři zakázky vypsane na dobu jednoho měsíce vyhrály ve spolupráci firmy VRV a DHI.

Závěrem této části chci jen říci, že podle přístupu vašeho úřadu k řešení tak významného projektu kompetence k ochraně před povodněmi nesplnil a nezvládá. Důvěryhodnost takového úřadu nebo osob, které zpracovaly tyto údaje, je pro mne velmi nízká a argumentace kolem problematiky projednáváního projektu mě ani v nejmenším nepřesvědčila.

Pokud bude politická reprezentace sahat až na místa odborných vedoucích a ředitelů na nejvyšších orgánech státní správy, nebude tento problém asi nikdy vyřešen. Žádám vás proto, pane ministře, o zjednání pořádku nejen na státním fondu, ale i na odboru ochrany vod. Dále vás žádám o jasný jízdní řád schválení projektu a průběžné podávání zpráv o jeho průběhu. Pokud se tak nestane, chci, abyste na půdě Poslanecké sněmovny přednesl, jak budete postupovat při nesplnění jednotlivých vládních usnesení a směrnic EU. Tím myslím povodňové a rámcové směrnice o vodách. Jenom si nepřeji, aby pravdivost mých slov dokázaly v nejbližších letech samotné povodně.

Je totiž velmi zvláštní, že projekt, jehož realizace byla doložena usnesením vlády a jehož realizace má nadnárodní význam, je úředníky MŽP zdržován více než rok a půl, stejnými úředníky, kteří poté nemají problém zadat, převzít a zaplatit studie a posudky v hodnotě milionů během několika dní.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. K tomuto bodu otevírám rozpravu. Předpokládám, že pan ministr bude první vystupující. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, dovoluji mi, a bych se k té obsáhlé výpovědi paní kolegyně vyjádřil, zejména pak k některým bodům.

Za prvé pro rekapitulaci těch, kteří tento projekt neznají. Jedná se o projekt, který v celkové výši 249 mil. 996 tis. Kč byl přidělen Výzkumnému ústavu vodohospodářskému Ministerstvem životního prostředí, které je

zároveň zřizovatelem této instituce. To podtrhuji proto, že právě s ohledem na tento vztah považuji nikoli za obstrukční, ale korektní, aby s ohledem na to, že tak činí ministerstvo vůči sobě zřizované organizaci, postupovalo při kontrole a šetření toho projektu obezřetněji než u jiných. Protože s ohledem na příběhy, které na svém ministerstvu nalézám, nejsem zastáncem toho, že se mají dávat projekty někomu, protože jsme jeho zřizovateli, ale protože jsou nejlepší. A z tohoto pohledu míra vlastní obezřetnosti je podle mého názoru správná a od opozice bych očekával, že ji podpoří.

Druhou záležitostí je samotný proces projednávání té věci. Od odpovědi na interpelaci z 27. dubna loňského roku uplynulo těch zmiňovaných sedm osm měsíců, během kterých došlo k několika zásadním jednáním – 3. dubna, 23. května, 30. května, v srpnu roku 2012. A co já považuji za nejpodstatnější, je asi popsat aktuální stav.

Moji pracovníci vytýkali tomuto projektu několik bodů: za prvé nedostatečnou konkretizaci výstupů, nereálný harmonogram plnění, nedostatečné zdůvodnění a zejména konstataci, že se provádějí analýzy, nebo mají provádět analýzy, které už jinde a jinými provedeny byly, a že bychom činili stejnou práci dvakrát, nedostatečné rozpracování a nedostatečné vymezení předmětů veřejné zakázky.

Poslední jednání v této věci proběhlo včera a navazovalo na jednání z 8. ledna, respektive 24. ledna. Na těchto jednáních a na základě pokynů ministra z konce loňského roku byl pro tento projekt přidělen režim spolupráce s projektovou kanceláří, to je kancelář na ministerstvu, která stojí mimo odbor vod i mimo státní fond a která slouží k tomu, aby pomáhala a podílela se na realizaci těch nejsložitějších projektů, které máme. Věřím, že ta aktivita je ku prospěchu a že důsledkem toho je podle mého názoru vyjasnění si celé řady nejasností, které tento projekt provázely, a tak jak jsem byl informován svými pracovníky po včerejším jednání, máme za to, že celá řada věcí v tomto projektu vyjasněna byla.

Já se přiznám, že sdílím obezřetnost při projektech, u kterých dáváme čtvrt miliardy korun s prominutím bez výběrového řízení subjektům, které jsme si založili. Na druhou stranu si ale uvědomuji, že role Výzkumného ústavu vodohospodářského Tomáše Garrigue Masaryka je rolí ojedinělou, a to neříkám jako člověk, který třináct let působil na radnici, kde ústav sídlí, a znám ho velmi dobře i z povodní. Velmi dobře. Ale přesto mám za to, že je tady potřeba postupovat velmi obezřetně. Je pravda, že byl proveden interní audit a že i interní audit tady shledal rizika a nedostatky v polovině loňského roku a uložil řešení problému tak, abychom se vyhnuli potížím na konci, různým korekcím, kterých bychom se rádi nedomnívali, protože bychom je platili my sami nebo ústav jako takový.

Nicméně tedy musím říci, že se v tuto chvíli, byť nadále zůstávají některé problémy k dořešení, domnívám, že k odstranění řady problémů

došlo a že můžeme nějakým způsobem postupovat dál. Bohužel v tuto chvíli nemohu říci, že se tak stane s jistotou absolutní, protože některé problémy přetrvávají, zejména pak z hlediska spolupráce s ústavy, které v řadě případů již vypracovávaly věci jiné, pod jinými resorty, než je vypracováno tady, ale věřím, že tento projekt dovedeme posunout dál.

Chtěl bych paní poslankyni prostřednictvím pana místopředsedy poděkovat za její upozornění a nabídnout jí jinou záležitost, než o které mluvila, tedy průběžná informovanost, protože ona sama je členkou rady státního fondu. Pokud má zájem, tak bude informována předem o každém jednání, které tady proběhne, aby se mohla osobně účastnit a byla přesvědčena o tom, že z pozice ministerstva nejde o pozici jakési diskriminace či obstrukce, ale snahy najít řešení tak, abychom se vyvarovali těchto věcí, zejména pak v posledních měsících.

Co se týká oné přílohy 2 a projektů, o kterých hovořila. Já se přiznám, že ač mám stejnou tabulku jako ona, tak nejsem schopen v tuto chvíli u těchto položek říkat, kdy který byl odevzdán, protože to opravdu nevím. Na druhou stranu musím říci jedno, že jestli tady existuje v položkách celkem deseti projektů projekt, který mě zajímá, jak byl realizován, tak je to projekt zadáný dvanáct dnů před mým nástupem na ministerstvo, jehož celková částka je 11,5 mil. bez DPH. Je to, počítám-li dobře, asi dvakrát tolik co všechny ostatní projekty dohromady. Na rozdíl od ostatních projektů, kde byly v řadě případů aspoň dva uchazeči, tak tady byl uchazeč jenom jeden.

U ostatních projektů, co se týká právního stanoviska, o kterém hovořila, tady musím říci, že to bylo toto právní stanovisko, které bylo vypracováno, které nám významně pomohlo při řešení 44 problematických projektů, které tady byly předmětem několika ústních interpelací, jakým způsobem se řeší, u kterých jsme tady informovali o vývoji 44 projektů v rámci problematické přílohy zdánlivě vyjednané, respektive vůbec nevyjednané mými předchůdci v Bruselu, ačkoliv se tvrdilo, že vyjednána byla.

Co se týká ostatních projektů a zejména čtyř, které jste zmínila, pak si vás dovoluji informovat o tom, že v této věci dnes zadám interní audit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Hlásí se někdo další do rozpravy? Paní kolegyně Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Kolegové, kteří sedíte ve svých kancelářích, já vás uklidním, nemusíte běžet. Nebudu v tuto chvíli nic navrhopovat. Když se díváte na televizi, tak ne, protože já panu ministrovi za tu odpověď děkuji.

Jak jsem řekla na začátku, někdy je to, že to tady v Poslanecké sněmovně je dlouho, možná i důvodem toho, že se o to začne zajímat třeba

sám ministr, případně jeho lidé, a řešení mohou být správná. Pokud postup bude takový, jak pan ministr navrhl, určitě nebudu mít s tímto postupem problém.

Nicméně bych ho jen chtěla korigovat v tom, že není pravda, že zakázka bude bez výběrových řízení. VÚV samozřejmě musí dělat výběrové řízení v rámci tohoto projektu podle zákona o zadávání veřejných zakázek a rozhodně nemůže dojít k tomu, že by jakákoliv koruna z tohoto projektu, a o tom jsem přesvědčena, mohla být ztracena. To, co mě mrzí nejvíc, je to, jak jsem o tom mluvila, že ať už tento projekt bude realizován kdykoliv od této doby, tak ho nestihneme zabudovat či zakomponovat do připravovaných plánů, které máme mít, protipovodňových plánů, a že zdržení nás možná bude stát víc, než kdybychom si řekli, že projekt chceme dokončit, a obstrukce se tam nekonalý.

Nicméně znovu opakuji, děkuji panu ministrovi za jeho osobní aktivitu a věřím, že v této aktivitě bude nadále pokračovat, protože se jedná opravdu o velmi, velmi důležitý projekt. Pokud totiž zde kdokoliv, kdo psal tuto interpelaci, mluví o ne hospodárnosti nebo neúčelnosti, tak se opravdu ptám, na základě čeho pracovníci státního fondu rozdělují peníze na protipovodňová opatření, když v České republice neexistuje metodika. Je to podle jejich pocitů, či možná odborného, méně odborného názoru? Já mám prostě pocit, že tento projekt měl být začátkem něčeho dál, a moc mě mrzí, že se táhne tak dlouho. Chtěla bych říct, že si nemyslím, že je správné, že následně vyplácíme peníze bez toho, abychom měli jakoukoliv analýzu, na co peníze potřebujeme.

Teď možná z praxe, kolegové. Každý z vás ve vašem městě ví minimálně o pěti místech, kde si myslí, že by bylo dobré postavit hráze, poldry, protože tam někdy tekla voda. Já vám garantuji, že pokud nebudeme mít tento projekt, tak nikdo nebude schopný prokázat, že tato opatření opravdu pomohou. Na druhou stranu vám na něj pracovníci státního fondu velmi rádi přidělí finanční prostředky, protože nemají podle čeho rozhodovat. Takže možná zde stavíme spoustu projektů úplně zbytečných a projekty, kde bychom opravdu protipovodňovou ochranu potřebovali, nejsme schopni postavit, protože už na ně prostě nezbývají prostředky.

To byl hlavní důvod mé interpelace. To byl apel na pana ministra v tom, aby se osobně zapojil do projednávání této věci, protože se přiznám, že jsem to opravdu intenzivně zkoušela řešit s lidmi z fondu, s lidmi z ministerstva, nicméně nikdy jsem se nedobrala k ničemu pozitivnímu, a tudíž jsem musela volit tuto formu interpelace a následně upozornění na problém.

Co se týká odboru ochrany vod a zadávání jeho zakázek, já jsem, pane ministře, nezpochybňovala projekt za 11 mil., já jsem zpochybňovala

právě ty malé. A děkuji vám za ten interní audit a děkuji vám také za to, že si na tento odbor možná dáte větší pozor, než jste tak činil doteď, protože si myslím, že i podle informací, které mám, v něm prostě není vše v pořádku.

Nicméně nebudu k této interpelaci navrhovat žádné usnesení. Děkuji ministrowi za odpověď. Děkuji za jeho snahu a pevně věřím, že to touto interpelací nekončí a že nejpozději do konce tohoto roku začneme projekt realizovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Ještě někdo se hlásí do rozpravy k tomuto bodu? Ne. Vzhledem k tomu, že paní kolegyně Konečná nenavrhla žádné usnesení, tak nemáme o čem hlasovat a můžeme ukončit projednávání této interpelace.

Další písemná interpelace je interpelace pana poslance Miroslava Váni na předsedu vlády ve věci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Pan premiér na tuto interpelaci odpověděl ve sněmovním tisku 805 a projednání této odpovědi bylo přerušeno po uzavření rozpravy. Zbývá nám tedy hlasovat o návrhu pana kolegy Váni na vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana premiéra, o kterém jsme minule nemohli hlasovat kvůli nedostatečnému kvoru.

Takže ptám se, pane kolego, trváte na své nesouhlasné odpovědi? (Trvá.) Budeme tedy hlasovat k přednesenému návrhu na vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana premiéra. Přivolám ještě naše kolegy. (Děje se. Někteří poslanci přicházejí do sálu.)

Budeme moci zahájit hlasování. Hlasujeme o návrhu, kdo nesouhlasí s odpovědí pana premiéra Nečase na písemnou interpelaci pana Miroslava Váni ve věci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem na vyslovení nesouhlasu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 72, přihlášeno 94, pro 38, proti 35. Konstatuji, že tento návrh nebyl přijat. Tím končíme projednávání této interpelace.

Pan kolega Miroslav Váňa vznesl ještě další interpelaci na premiéra Petra Nečase ve věci krize vládnutí. Odpověď pana premiéra jsme dostali jako sněmovní tisk 817. A stejně jako v předchozím případě projednávání interpelace bylo přerušeno, protože nebylo možné hlasovat o návrhu pana kolegy Váni na vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana premiéra, protože jsme neměli dostatečné kvorum. Takže to hlasování můžeme zrealizovat teď.

Takže znovu opakuji, aby bylo zřejmé, hlasujeme o návrhu pana kolegy Váni na vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana premiéra na interpelaci, kterou vznesl na téma krize vládnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo... (Požadavek na odhlášení z levé části sálu.) Pardon, omlouvám se. Nezaregistroval jsem žádost o odhlášení. Takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. (Děje se. Předsedající čeká na přihlášení poslanců.)

Nezbývá, než konstatovat, že pořád nemáme potřebné kvorum na hlasování. Ne že bychom neměli počet přítomných (na tabuli Q 22, P 43). Vidím, že hlasování se nedobereme, protože mnoho z vás se nehodlá přihlásit, abychom mohli toto hlasování zrealizovat. Proto nám nezbývá, než tuto interpelaci opustit ve stadiu přerušení a hlasovat při další příležitosti, kdy bude kvora dosaženo.

Uvidíme, jestli se situace změní u další interpelace, kterou vznesl pan kolega Ivan Ohlídala na premiéra vlády Petra Nečase ve věci pravidel týkajících se řízení v rámci Grantové agentury České republiky. Odpověď pana premiéra jsme dostali jako sněmovní tisk 840 a stejně jako v předchozích případech nebylo hlasováno o návrhu usnesení kvůli nedostatečnému kvoru. A zřejmě to bude i dnešní případ. (Na tabuli Q 25, P 48.) Takže i tuto interpelaci opustíme ve stadiu přerušení a budeme o ní hlasovat při první příležitosti u dalších interpelací, pokud kvora dosáhneme.

Před další interpelací dovolu, abych vás seznámil s omluvami. Jednak se omlouvá pan místopředseda Pospíšil od 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavol Lukša od 11 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Jeroným Tejc z dnešního odpoledního jednání z osobních důvodů, pan kolega Škárka z dnešního jednání Sněmovny z osobních důvodů, pan kolega Staněk z dnešního jednání z důvodu zasedání Legislativní rady vlády, pan ministr Kalousek z odpoledního jednání z pracovních důvodů, paní kolegyně Kristýna Kočí omlouvá svou neúčast na dnešním jednání ze zdravotních důvodů a poslední je paní ministryně Alena Hanáková, která se omlouvá z dnešního jednání na dobu od 14 do 15.15 z důvodu jednání podvýboru pro kulturu, vědu a vzdělávání. Takže to byly omluvy.

A přistoupíme k další interpelaci, která byla vznesena ze strany pana kolegy Ohlídala na pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy Petra Fialu. Ten na ni odpověděl ve sněmovním tisku 841. Pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, po téměř půl roce se s panem ministrem scházíme, abychom mohli projednat moji písemnou interpelaci, která se týkala výdajů na české školství v následujících třech letech. Mimochodem dodávám, že tato interpelace byla podána v létě 2012,

takže obsah interpelace se týkal roku 2013 až 2015. Ve své interpelaci jsem vyjádřil skutečnost, že tehdy ve sdělovacích prostředcích i jinde se psalo a tvrdilo, že na příští tři roky, zmíněné roky 2013 až 2015, dojde k výraznému poklesu finančních prostředků směřovaných právě do českého školství.

Pan ministr mi odpověděl, ale já jsem s jeho odpovědí nebyl zcela spokojen. Proto se dnes touto interpelací a odpovědí pana ministra zabýváme.

Všiml bych si a přesněji řečeno ocitoval poslední odstavec z odpovědi pana ministra Fialy. Tento odstavec zní: „Podíl výdajů MŠMT – bez podílu výdajů EU a FM – na hrubém domácím produktu v uvedených letech výrazně klesá, z 3,16 % v roce 2012 na přibližně 3 % v roce 2013, na přibližně 2,8 % v roce 2014 a na 2,58 % v roce 2015. MŠMT je si vědomo, že snížení výdajů kapitoly v roce 2014 by bylo nerealizovatelné bez výrazných zásahů zejména do platů v oblasti regionálního školství a v jiných úsecích kapitoly by mělo mimořádné závažné důsledky. Další velké snížení v roce 2015 by již neumožnilo rozvíjet jakoukoli vzdělávací politiku a vyžádalo by si zcela zásadní zásahy zejména do systému financování regionálního školství. Pokud tedy jde o ukazatele k návrhu rozpočtu výdajů na roky 2014 a 2015, považuje je MŠMT stále za otevřené.“

Skutečnost, která se týká schváleného rozpočtu na rok 2013, tento pesimistický závěr v odpovědi pana ministra Fialy na moji interpelaci tomu odpovídá. Jenom stručně zopakuji některé vytažené aspekty a výsledky schváleného rozpočtu v kapitole školství na rok 2013, které považuju za velmi důležité. Tak například v oblasti regionálního školství došlo k tomu, že v tomto roce by se průměrný plat pedagogických pracovníků v regionálním školství měl zvýšit průměrně zhruba o 200 korun. To znamená, že na mnoho pedagogů se navýšení vůbec nedostane. V případě nepedagogických pracovníků dokonce ten nárůst bude nulový. Mohl bych z oblasti regionálního školství a jemu odpovídajícího rozpočtu jmenovat ještě další negativní údaje.

Všimnu si teď rozpočtu na rok 2013 pro podkapitolu vysoké školství. Tam sice došlo oproti roku 2012 k jakémusi mírnému nárůstu řekněme zhruba o 3 %, zaokrouhleno, ale příliš s tím nemůžeme být spokojeni z toho prostého důvodu, že v roce 2013 i po tomto navýšení bude část hrubého domácího produktu připadající právě na české vysoké školství přibližně 0,56 %, zatímco například v roce 2009, čili o čtyři roky dříve, to bylo 0,66 % z HDP. Čili je vidět, že situace se ani ve vysokém školství v roce 2013 z hlediska financování nebude vyvíjet zcela příznivě. Krásně je to vidět dokonce i na velmi významném ukazateli, který charakterizuje financování ze státního rozpočtu ohledně vzdělávací činnosti. Tímto ukazatelem je výdaj na jednoho studenta v roce 2013. Ten bude zhruba 65 tis. korun, zatímco nejvyšší byl v roce 2007, kdy to bylo více než 72 tis.

Čili je vidět, že skutečně pesimistická předpověď pana ministra ohledně financování školství ze státního rozpočtu pro rok 2013 se naplnila. A to jsem demonstroval jenom pomocí některých výdajů, některých položek ve schváleném rozpočtu.

Zřejmě se uskuteční i takovýto pesimistický náhled na rozpočet pro školství v roce 2014. Doufejme, že na rok 2015 dojde k zlepšení, protože tato vláda už s největší pravděpodobností nebude u vládní odpovědnosti. Přesto však vidím negativně, velmi negativně vývoj, co se týče financování pro české školství v nejbližších dvou letech.

Proto bych se na pana ministra obrátil s následující otázkou. On především spolu s panem premiérem na tiskové konferenci vytyčil deset bodů, které by měly vylepšit české školství a které chce tato současná Nečasova vláda prosadit. Například jeden z těch bodů, který se týká regionálního školství, je formulace, která zní takto: „Učitel jako respektované a ceněné povolání“.

Vážený pane ministře, jak chcete tento bod naplnit, když dochází vlastně minimálně ke stagnaci učitelských platů? Já vždycky slyším příklady, které udávají i představitelé Ministerstva školství, že naším vzorem má být finské školství, které je opravdu na vysoké úrovni a progresivně se vyvíjí. Ale v těchto tvrzeních vidím právě v souvislosti s financováním českého školství obrovský rozpor. Ve Finsku je zájem o učitelské povolání obrovský. Jednak je to tam prestižní povolání, ale také učitelé ve Finsku patří k nejlépe placeným povoláním. Takže kladu otázku například z hlediska tohoto pátého bodu, který jste s panem premiérem vytyčili, jak chcete realizovat tyto body, tyto postupy pro vylepšení českého školství, když zároveň říkáte a připouštíte to, že financování českého školství půjde tzv. od deseti k pěti. Takže bych byl velmi rád, kdybyste na tuto podle mne kardinální otázku odpověděl a případně na tuto otázku zavedl diskusi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr odpoví na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Děkuji, vážený pane předsedající. Děkuji panu poslanci Ohlidalovi za jeho otázku. Je do jisté míry dobře, že než se dostáváme k téhle písemné interpelaci, uběhlo půl roku, protože řada věcí se mezitím myslím vyjasnila a ukazuje moje slova, která byla použita v písemné odpovědi, v trochu přesnějším světle. To, co jste tady, pane poslanče, citoval, se vztahovalo ke střednědobému výhledu, který jsem já stejně jako Ministerstvo školství nepovažoval za definitivní. A pokud by definitivní byl, tak by platilo to, co jsem skepticky v odpovědi uvedl. Nicméně zkušenost i z minulých let u-

kazuje, že tato čísla jsou jenom orientační a že realita nakonec je příznivá.

Dovolil bych si připomenout některá fakta, která se týkají právě rozpočtu pro rok 2013, protože jakkoliv patřím k těm, kteří by přáli českému školství na všech úrovních více finančních prostředků, tak musím konstatovat, že za daných ekonomických okolností a ve vztahu k jiným položkám státního rozpočtu považují prostředky, které se podařilo získat pro oblast vzdělávání, za vcelku pozitivní zprávu.

Jenom bych připomenul, že celkové finanční prostředky, které jdou do kapitoly Ministerstva školství, překračují částku 122,5 mld. korun v tom definitivně schváleném rozpočtu. Což znamená, že ve vztahu k faktickému financování v roce 2012 došlo k navýšení o více než 2 miliardy, konkrétně o 2,3 mld. korun.

Je také potřeba říct, že toto navýšení bylo rozděleno v souladu s prioritami Ministerstva školství jak do oblasti regionálního školství, tak bylo využito k navýšení kapitoly vysokých škol. Cíl v oblasti regionálního školství pro rok 2013 byl udržet, popřípadě mírně zvýšit přímé výdaje na vzdělávání jednoho dítěte. V případě vysokých škol nám šlo o to, abychom posílili prvky kvality v oblasti terciárního vzdělávání.

Pokud jde o regionální školství, tam bych chtěl upozornit na to, že kromě toho mírného navýšení platu pedagogických pracovníků, které jste, pane poslanče, ve svém vystoupení zmínil, došlo k jiné významné věci, kterou školy pozitivně hodnotí a pociťují, a tou je výrazné posílení ostatních běžných výdajů. To jsou ty výdaje na učební pomůcky apod., kde jsme provedli meziroční navýšení o 124 %. Toto navýšení bylo právě umožněno tím, jak ten rozpočet vypadá. Ale rozhodli jsme se pro něj na základě volání lidí z praxe a na základě toho, že jsme viděli, že předcházející škrty právě v oblasti ostatních neinvestičních nákladů vedly k situaci, která byla pro školy na všech stupních mimořádně složitá.

Z toho, co zde říkám, je myslím zřejmé, že rozpočet pro školství v roce 2013 přináší potřebnou stabilitu finančního prostředí, a to jak v oblasti mzdových výdajů, tak především v doplňkových výdajích, tedy v těch ostatních neinvestičních nákladech.

Pokud jde o oblast vysokých škol, tam bych si přece jenom dovolil vaši interpretaci mírně posunout k ještě více pozitivnímu tónu, protože rozpočet vysokých škol pro rok 2013 byl navržen ve výši téměř 22 mld. korun a poprvé po čtyřech nebo pěti letech v této poloze vůbec dochází k rozpočtovému nárůstu, a to ať už ta čísla srovnáváme s rozpočtem 2012 po vázání, nebo s tím původně schváleným rozpočtem pro rok 2012. Fakticky dochází v oblasti vysokého školství k nárůstu o 5,5 %, což je opravdu neobvyklé v současných ekonomických podmínkách. A je to proto, že jsme si dobře uvědomili postupný růst deficitu financování vysokých škol, který zde rostl v minulých letech, a bylo potřeba tu situaci nějakým způsobem

změnit. Jsem rád, že jsme dostali dostatečné finanční prostředky na to, abychom školám právě v těch finančních prostředcích, které jsou určeny na jednoho studenta, pomohli a dosáhli toho, že se nepříznivá tendence, kterou jste tady zmiňoval, a tou je pokles prostředků na jednoho studenta, ke kterému v minulých letech docházelo, že se tato situace mohla významným způsobem změnit.

Kdybych to měl shrnout, považují rozpočet pro oblast regionálního školství za mírně rostoucí a stabilizační, rozpočet pro oblast vysokého školství za nejenom stabilizační, ale i rozvojový, s tím, že se podařilo napravit vnitřní deficit ve financování vysokých škol, který se zde objevoval.

Samozřejmě že tato tendence, o které mluvím, nebo to, o čem mluvím, by nás nemělo uspokojit. Ta tendence by měla pokračovat. Je potřeba, aby podobným způsobem byly konstruovány rozpočty v příštích letech a abychom investovali dostatečné prostředky do vzdělávání.

Vy jste, pane poslanče, citoval to moje závěrečné skeptické prohlášení, o kterém jsem mluvil už na začátku, a to se týkalo právě toho střednědobého výhledu, který předpokládá, že pro rok 2014 bychom ve školství měli k dispozici zhruba 116 mld. korun a pro rok 2015 zhruba 117 mld. korun. To jsou skutečně částky, se kterými by bylo velmi obtížné zachovat kvalitu českého vzdělávacího systému, a určitě bychom nikdo nechtěli, aby se takovýto scénář naplnil. Ale jak už jsem říkal, tato čísla jsou pouze orientační. Já bych vám to dokázal na jednom konkrétním údaji. V roce 2011 byl první pracovní návrh rozpočtu na rok 2013 pro náš resort o 18,5 %, fakticky o 22,5 mld. korun, nižší, než byl rozpočet, který byl nakonec fakticky schválen vládou. To ukazuje jaksi hodnotu těch čísel střednědobého výhledu.

Abych ještě odpověděl na vaši otázku, která se týká prestiže pedagogického povolání. Tu já považuji za skutečně jednu z nejdůležitějších věcí, která se v opatřeních, která jsme představili pro oblast takzvaného regionálního školství, objevila. My si musíme uvědomit, že ve školství platí stará pravda, že nelze dělat dobré školy bez dobrých učitelů, a tomu musí být věnována odpovídající pozornost. Bohužel musíme konstatovat, že pedagogickému povolání, dráze pedagoga, učitelům vůbec nebyla v minulosti věnována dostatečná pozornost, a toto musíme změnit. To, že učitelé nemají dostatečné finanční ohodnocení, je jedna stránka problému. Druhá stránka problému je, že nemají žádnou profesní dráhu, žádnou perspektivu, že učitel, který přijde na školu po absolvování pedagogické nebo podobné fakulty, dostane určité mzdové prostředky, po třiceti letech odchází, má mzdu jenom o něco málo vyšší, ale je stále ve stejné kategorii jako ten začínající pedagog. To je situace, která nezvyšuje atraktivitu pedagogického povolání.

Všechny úspěšné vzdělávací systémy, a vy jste zde zmínil ten finský,

pracují s něčím, co bychom mohli označit jako kariérní systém, tedy vytvářejí určitou profesní perspektivu pro každého pedagogického pracovníka. To, že takový systém nemáme, a to, že situace je taková, jakou jsem popsal, vede k jedné věci, která nás musí všechny nesmírně znepokojovat, a tou je stárnutí pedagogického sboru. My už dnes jsme v situaci, že ze všech zemí evropské sedmadvacítky jsme na čtvrtém místě od konce, pokud jde o věkový průměr našich pedagogů. A co je ještě vážnější, je to, že pedagogické sbory stárnou velmi dynamicky. A máme potíže také s tím, a bychom získávali mladé lidi pro pedagogické povolání, kvalitní mladé lidi, ty nejlepší uchazeče, tak jak je tomu právě ve Finsku. Cesta k tomu ale není jenom v navýšení mzdových prostředků, i když já nějak nezpochybňuji to, že plat pedagoga je samozřejmě důležitá součást prestiže toho povolání, ale je právě i v nastavení systému tak, aby učitelé viděli nějakou profesní dráhu, měli nějakou perspektivu, měli nějaké kariérní možnosti a viděli, že si i touto cestou společnost všímá jejich práce a té práce si cení.

Mimochodem, když jste zmínil příklad Finska, tam je zajímavé, že oni skutečně vybírají ty nejlepší absolventy škol k tomu, aby se stali učiteli. Ten výběr je velmi přísný. Není to jako u nás – a zase musím říct bohužel a musíme to změnit. Není to jako u nás, kde se na pedagogické fakulty často hlásí ti, kteří nebyli přijati na jinou fakultu, kterou původně chtěli studovat, a ještě z těch nejlepších třicet dvacet procent, kteří to absolvují, nejde vlastně nakonec učit. Toto je tendence, která se musí změnit. Právě v tom Finsku jsou to ti nejlepší. Na každé učitelské místo je tam deset uchazečů. Ale když se podíváte na to, jak jsou učitelé ve Finsku placeni, zjistíte, že ty platy nejsou nijak výrazně nadprůměrné z hlediska finské společnosti. Jsou tam ale jiné věci, které činí toto povolání mimořádně atraktivní.

My musíme provést soubor opatření. Ten soubor opatření samozřejmě spočívá i v tom, a to je také v těch dva krát pěti krocích hodně zdůrazněno, že školám ulehčíme, pokud jde o administrativní činnost, o byrokratickou zátěž, že učitelé se opravdu budou moci věnovat vzdělávací činnosti, tomu, na co jsou kvalifikováni, a tomu, co mají dělat. Ale samozřejmě podstatnou součástí zvýšení prestiže učitelského povolání, a ukazují to všechny zahraniční studie a zkušenosti, které jsou k dispozici, je vytvoření kariérního systému, kariérního řádu. A je jasné, že takový kariérní systém musí být také dříve či později nebo od samého počátku propojen s odpovídajícími mzdovými podmínkami.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan kolega Ohlidal bude ještě reagovat. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlidal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, já si neodpustím a musím na některá vaše vyjádření reagovat. Vy

jste si pochvaloval jakousi finanční stabilizaci v našem českém školství, ovšem je otázka, na jaké úrovni se stabilizuje. Já myslím, že stabilizace současná není příliš příznivá a není čím se moc chlubit. To, že učitelé jsou třeba v regionálním školství, na základních a středních školách odměňováni podstatně méně než v jiných povoláních, která vyžadují vysokoškolské vzdělání, to, že jejich platová úroveň je daleko nižší než ve vyspělé Evropě, tak i když jejich současnou úroveň zastabilizujeme, tak nemůžeme být s těmi skutečnostmi, které jsem říkal, spokojeni.

Vy jste si pochvaloval velmi situaci v oblasti vysokého školství. Já jsem také připustil, že k jistému navýšení došlo, ale v té nejpodstatnější činnosti, v činnosti vzdělávací, bohužel finanční částky věnované na toto vzdělávání jsou na nižší úrovni než v předcházejících letech. To krásně dokázal ukazatel průměrného výdaje na jednoho studenta na veřejných vysokých školách.

Vy mluvíte o zvýšení prestiže. To samozřejmě je nutné – zvýšit prestiž učitelského povolání. A souhlasím s vámi, že to není jenom platová otázka, i když ta z hlediska společenského je velmi důležitá. Já například vidím, že vláda sice hovoří o zvýšení prestiže, ale na druhé straně proti tomu koná jakési konkrétní kroky. Nevím, jestli jste správně informován, nebo dokonce vůbec informován, pane ministře, o tom, že já a moji kolegové jsme podali jakousi novelizaci trestního zákoníku, v rámci které se zvyšuje právní ochrana učitelů včetně trestněprávních záležitostí, protože prestiž učitelů je v ČR zvlášť v regionálním školství taková, že bohužel stále se zvětšuje počet agresivních, dokonce fyzických útoků na učitele ze strany studentů, žáků, a dokonce i rodičů, a přesto vláda – tento zákon má přijít do prvního čtení – vyjádřila negativní stanovisko vůči tomuto návrhu. Takže já bohužel, pane ministře, stále vidím jakési rozpory mezi tím, co se říká například o prestiži učitelů, a na druhé straně tím, co vláda koná.

Takže já bohužel, i když s některými vašimi vyjádřeními musím souhlasit, tak z celkového hlediska mám stále velmi skeptické hledisko na vývoj českého školství, aspoň v nejbližších dvou letech, a nemohu z obecného hlediska souhlasit s tím vším, co jste říkal.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane ministře, budete ještě reagovat? (Ano.) Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Já už, pane předsedající, jenom velmi stručně snad k jedné věci.

Pane poslanče, určitě můj postoj k této věci není, že bych se, vašimi slovy, snad tím rozpočtem chlubil. Já jsem se jenom snažil konstatovat stav a srovnat ho s předcházejícím obdobím. A tam skutečně některé pozitivní

signály vidím a musím to konstatovat jako pozitivní skutečnost, že se v rámci velmi obtížné ekonomické a rozpočtové situace podařilo dosáhnout takto za daných okolností příznivého rozpočtu pro oblast školství.

Samozřejmě že pokud jde o třeba platy pedagogických pracovníků, tam by měl být pro nás zajímavý jiný srovnávací ukazatel, a to bohužel ne srovnávání průměrného platu pedagogického pracovníka se zeměmi, jako je Finsko, Dánsko či Německo, ale musíme srovnávat platy našich pedagogických pracovníků se zeměmi, jako je třeba Slovensko, Maďarsko nebo Polsko, a tam už to srovnání pro ČR zdaleka tak nepříznivé nebude. Takže já se samozřejmě i v budoucnu budu těšit na to, že se nám pro vzdělávací systém podaří získat co nejvíce finančních prostředků, že budou efektivně využity, ale za daných okolností musím konstatovat, že rozpočet, který je pro oblast vysokého školství, pro oblast regionálního školství v roce 2013, je rozpočet, který vytváří stabilní finanční prostředí a umožňuje rozvoj.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy k této interpelaci, k tomuto bodu? Není tomu tak, takže rozpravu končím a ptám se pana kolegy Ohlídala, jaké navrhuje usnesení.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane místopředsedo, vzhledem k tomu, jaká je současná situace ve sněmovně, usnesení navrhopvat nebudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže pokud žádný návrh usnesení nepadl, můžeme ukončit jednání této interpelace a přistoupíme k další interpelaci pana kolegy Ohlídala na pana ministra Fialu ve věci realizace projektů v operačním programu Výzkum a vývoj pro inovace. Odpověď byla předložena jako sněmovní tisk 842. K tomuto bodu otevírám rozpravu. Pan kolega Ohlídál bude první.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, i tato interpelace měla prodlévu více než půl roku mezi jejím podáním a jejím řešením, takže i já musím konstatovat, že možná některé záležitosti s ní spojené už nebudou zcela aktuální. Co je však ve své podstatě aktuální, že v případě minimálně dvou projektů v rámci programu VaVpl je situace mírně řečeno, diplomaticky řečeno, napjatá. Ohledně těchto dvou projektů jsem se právě zmiňoval ve své písemné interpelaci. Týká se to především velkého projektu ELI, to je ten projekt s velmi výkonným laserem, a projektu BIO-CEV. To je projekt, který se týká víceméně biologického výzkumu. V obou dvou případech evidentně dochází a i docházelo v minulosti ke zpoždění jejich realizace, především ke zpoždění realizace a vybudování odpo-

vídající infrastruktury. Situace se v současné době zdá poměrně kritická v tom směru, že i přes žádosti, i přes to, že tyto žádosti o prodloužení termínů splnění jednotlivých kroků, nebudou tyto kroky ani v těch prodloužených termínech splněny. Takže já jsem si pozorně přečetl odpověď pana ministra a musím konstatovat, že otazníky nad těmi dvěma projekty, přesněji řečeno nad plněním záměrů a cílů v rámci těchto projektů, stále existují.

Proto bych chtěl pana ministra požádat, aby nás teď, v této chvíli, seznámil s aktuálním stavem i s poněkud podrobnějším popisem toho, jak bude ministerstvo jako řídicí orgán v těchto záležitostech postupovat. Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Fiala bude reagovat na vaše vystoupení. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jak asi všichni dobře víte, stav operačních programů, na který upozorňuje pan poslanec Ohlídál, dlouho nebyl úplně dobrý. Já jsem věnoval poměrně velkou pozornost a energii po svém nástupu na Ministerstvo školství tomu, abychom tu situaci dostali do nějaké standardní podoby. Musím s potěšením konstatovat, že se to do značné míry podařilo, což se projevilo i v tom, že nám v operačním programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost po deseti měsících Evropská komise obnovila platby a že můžeme v plném rozsahu čerpat finanční prostředky, což povede k tomu, že dokážeme převážnou část finančních prostředků efektivně vyčerpat. Mluvím o tom i proto, že samozřejmě operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost má do jisté míry – nebo způsob, jakým ho spravuje Ministerstvo školství a jaké se těší důvěře nebo nedůvěře ze strany Evropské komise – má vliv na to, co se odehrává v operačním programu Výzkum a vývoj pro inovace a co se bude odehrávat v rámci evropských strukturálních fondů v dalším programovacím období, protože jak všichni víme, vláda schválila jeden operační program zaměřený na výzkum, vývoj a vzdělávání, který bude v gesci Ministerstva školství i pro příští programovací období.

Pokud jde o stav čerpání v operačním programu Výzkum a vývoj pro inovace, na který se pan poslanec Ohlídál ptal, tam v tuto chvíli z celkové alokace, která podle aktuálního kursu je někde kolem 62,5 miliardy korun, byly schváleny projekty v celkové výši asi 90 %. Proplaceny byly prostředky ve výši 38 % a v zásadě můžeme konstatovat, že všechny limity, které v rámci tohoto operačního programu máme, jsou plněny a budou do budoucna splněny. Dokonce bych mohl i říci, že naprostá většina projektů, a to včetně těch velkých infrastrukturních projektů, probíhá v sou-

ladu s harmonogramem a můžeme snad oprávněně být optimističtí v tom, že se je podaří realizovat včas a v plném rozsahu.

To, co zmiňuje pan poslanec Ohlídál, to jsou problémy dvou velkých projektů. Jeden se jmenuje ELI a druhý se jmenuje BIOCEV. Tyto projekty se skutečně potýkají s určitým zpožděním, byť bych řekl, že v obou je to zpoždění způsobeno jinými důvody a bude mít jiné důsledky.

Asi bych začal tím jednodušším, to je projekt Ústavu molekulární genetiky Akademie věd České republiky a Univerzity Karlovy, zjednodušeně řečeno BIOCEV, kde kvůli nedodržování harmonogramu bylo skutečně ohroženo realizování nebo průběžné čerpání finančních prostředků. Zhruba by se dalo říct, že to zdržení bylo šest měsíců, nicméně v tuto chvíli došlo k nápravě situace, takže by měla být většina prací, které je potřeba provést, realizována tak, aby projekt skutečně byl do roku 2015 dokončen. Oblast, ve které došlo ke zdržení, byla oblast stavebních přípravných prací, nicméně v rámci projektu došlo k určité kompenzaci tohoto zpoždění tím, že výzkumné aktivity byly realizovány o něco dříve. To vede k tomu, že se nakonec podaří ty indikátory nebo parametry projektu vcelku splnit. Tedy v případě tohoto projektu, a to je důležité, budou veškeré závazky příjemce nakonec splněny v nezměněné podobě.

Jiná situace bohužel je v případě projektu ELI, kde jde o budování unikátního laserového zařízení. Jeho unikátnost by nepochybně pan profesor Ohlídál vzhledem ke své profesi posoudil lépe než já. Je fakt, že se jedná o budování infrastruktury nebo kombinace přístrojů, která nemá úplně obdoby a je nesmírně náročná. Tady došlo k situaci, která skutečně vytváří riziko nesplnění výstupu projektu ke konci roku 2015. Příjemce již předložil finanční harmonogram projektu po roce 2015, tedy vlastně už v jiném programovacím nebo programovém období. Já bych možná měl zdůraznit pro ty, kteří třeba nejsou tak dobře orientováni v operačních programech, že samozřejmě za konkrétní projekty nese plnou a hlavní odpovědnost příjemce. Úloha řídicího orgánu, a tak to chápeme, je nejenom kontrolovat, to samozřejmě musíme, a hlídat dodržování těch parametrů, ale také vytvářet co nejlepší podmínky pro to, aby projekty byly splněny tak, jak mají být, aby přinesly efekt České republice.

Takže v tomto případě řídicí orgán společně s příjemcem jedná s Evropskou komisí o možnostech prodloužení doby realizace projektu do konce roku 2017. Je to v rámci nového institutu, který se nazývá fázování a který by měl umožnit překlenutí projektu do dalšího programovacího období. Jednání s Evropskou komisí intenzivně probíhají od prosince. Šestáho prosince bylo první jednání v Bruselu. Cílem bylo vůbec projednat možnost fázování a dále specifikovat, co by bylo potřeba udělat. Nyní projekt na základě požadavku Komise zpracovává detailnější materiál k tomu, aby fázování mohlo být Evropskou komisí schváleno. Chtěl bych říct, že v

případě tak unikátního projektu, jako je laser ELI, není to, že se nepodaří dodržet harmonogram projektu v rámci Evropské unie, až tak neobvyklé. Takže tady určitá šance na to, že bychom mohli procesem fázování úspěšně projít a že by se ten projekt podařilo v plném rozsahu realizovat s jistým časovým zdržením, taková naděje tady existuje a je docela reálná.

Jinak bych chtěl skutečně konstatovat, že pokud jde o jiné projekty, tak tam přes všechny potíže, které s tím jsou, a nezkušenost celého našeho prostředí s takto velkými projekty se skutečně daří je realizovat dobře. Pokud jde o řídicí orgán, podařilo se nám myslím velmi významně obnovit důvěru Evropské komise a to zakládá dobrou naději na to, že se celkově podaří oba ty operační programy dovést úspěšně ke konci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Ohlídál ještě bude reagovat na vystoupení pana ministra.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, já bych ještě položil jednu takovou doplňující otázku, právě otázku, která se týká toho projektu ELI. Vy jste říkal, že existuje jakási reálná naděje na rozfázování realizace tohoto projektu, jinými slovy řečeno na prodloužení jeho ukončení. Nevím přesně, co myslíte tím reálná naděje. Chtěl bych vás poprosit, kdybyste aspoň nějak kvalitativně, velmi přibližně, velmi zhruba mohl odhadnout pravděpodobnost, že Evropská unie prodloužení termínu akceptuje, protože kdyby se tak nestalo a projekt ELI nebyl úspěšně ukončen, tak by to byly nejen velké materiální a vědecké škody pro Českou republiku, a nejen pro Českou republiku, ale byla by to velmi velká nepříjemná kaňka na prestiži celé České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Ta reálná naděje vyplývá mimo jiné i z toho, že ten projekt je zvláštní a trochu se vymyká ostatním velkým infrastrukturním projektům. Jednak tím, že je součástí evropské infrastruktury ESFRI, ale samozřejmě je zvláštní i v tom, že má jakési dvě části. Jedna část se týká toho, co se buduje na území České republiky, a druhá část má mezinárodní rozměr, kdy se musí budovat další zařízení v Maďarsku a tak podobně, aby to vlastně vytvořilo nějaký celek.

To, co realizujeme v České republice, je, jak už jsem říkal, do jisté míry zdrženo, ale ta zdržení, která jsou v jiných zemích, jsou ještě mnohem větší. Tady i sám signál pro Evropskou komisi je ten, že budování tohoto

laserového zařízení je nesmírně složité. Jedná se o unikátní technologii, která se vlastně do značné míry musí teprve vyvíjet, takže argumenty, proč se nepodařilo dodržet harmonogram, jsou poměrně silné. To, že Evropská komise umožňuje protáhnout některé projekty do dalšího programovacího období institutem přemostění, nebo teď se to nazývá fázování, je také institut, který není právě u těchto mimořádných infrastrukturních projektů evropského dosahu až tak zvláštní. Z toho vyplývá naše jistá míra naděje nebo pozitivní očekávání a i první jednání v Bruselu ukázala, že Evropská komise je připravena velmi vážně o fázování tohoto projektu jednat. Z tohoto hlediska si myslím, že máme šanci. Musíme udělat všechno pro to, a bychom tohoto překlenutí nebo přesunutí dokončení do dalšího programovacího období dosáhli, protože, souhlasím s vámi, nerealizace tohoto projektu by byla pro Českou republiku rozhodně přinejmenším nevýhodná.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec nebude navrhovat žádné usnesení? Prosím, můžete vystoupit.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Skutečně čtete mé myšlenky. Ze stejných důvodů jako v předcházející interpelaci nebudu navrhopvat žádné usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, v tom případě děkuji. Ukončil bych jednání nad touto interpelací pana poslance Ohlídala.

Mám tady ještě další. To je interpelace na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, kterou podal poslanec Vojtěch Filip ve věci zamítnutí žádosti o udělení dotace z programu Zelená úsporám. Pan poslanec Filip si vezme slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Paní a pánové, já vím, že pan kolega ministr Chalupa tady sice není, ale on mi říkal, že přijde zpátky. Já jsem mu mimo jiné doplňující otázky zaslal včera e-mailem, aby bylo o čem jednat.

V podstatě, abych stručně shrnul doplnění k tisku 882, abyste byli informováni, o čem tady hovoříme, jde o to, že celá záležitost je trochu složitější právě proto, nakolik se program Zelená úsporám stal pro některé spíše noční můrou než projektem, který by mohl pomoci.

Celá záležitost, která byla odstartována v roce 2009, měla potom na začátku roku 2011 u této kauzy začátek, s tím, že manželé Hrabalovi podali žádost o dotaci, ta byla sice zaregistrována, ale nebylo s ní nijak nakládáno. To je nějakým způsobem vysvětleno v první odpovědi pana ministra Chalupy. Problém byl v tom, že reakce Ministerstva životního prostředí a Státního fondu životního prostředí v podstatě probíhala vždy

pouze na urgenci. Ten den, kdy urgence přišla, se některý z úředníků vzpamatoval a řekl například, že žádost je v řešení, nebo žádost dorazila, je v evidenci. To bylo například, když se to nepodařilo 18. 1., tak to je také zajímavé, že 18. 1. byla po dotazu dána odpověď, že žádost je v řešení, a 14. 3. byla odpověď, že žádost dorazila a je v evidenci. Jestliže byla v lednu už v řešení, ale v březnu se ocitla v evidenci. Je evidentní, že mezi úředníky Státního fondu životního prostředí to moc nefungovalo. Potom znovu v červenci 2011 byl písemně podán dotaz na stav žádosti a téhož dne byla odpověď, s tím, že je potřeba doplněné žádosti, zpracované do konce června, a schvalovací proces potrvá tři až čtyři měsíce. To už se tedy manželům Hrabalovým příliš nelíbilo a v osmém měsíci se začali s nějakou pravidelností každý měsíc ptát na to, co se děje. Žádost byla pořád, jak v srpnu, tak v září, v procesu rozpracování, a pak se to dostalo k takzvané ombudsmance, s tím, že telefonický kontakt na ministerstvo k projektu Zelená úsporám paní Petra Kolínská slíbila pomoc. To bylo v desátém měsíci. V jedenáctém měsíci bylo připomenuto paní Kolínské, že slíbila pomoc, a také toho dne paní Kolínská řekla, že tu zprávu přijala, ale že se nedá se zamítnutou stížností nic dělat.

Takže od ledna do listopadu v podstatě neměli žadatelé žádnou informaci, s tím, že po informaci, že jde o žádost zamítnutou, byl kontaktován pan ministr Chalupa. To bylo 24. 10. 2011.

Potom se do toho v lednu 2012 vložili právníci, kteří se začali o proces vyřizování žádostí Zelená úsporám zajímat, a žadatelé se obrátili na veřejného ochránce práv, který přijal stížnost v únoru 2012. Bylo tam dáno číslo, zaevidováno a zjištěno, že žádost byla zamítnuta pro nedoplnění dalších údajů, které měly být doplněny.

Problém tedy byl v tom, jaká komunikace probíhala mezi Ministerstvem životního prostředí a úředníky Státního fondu životního prostředí.

Můj doplňující dotaz na pana ministra je proto docela logický: Jakým způsobem, když Ministerstvo životního prostředí, resp. státní fond, rozhodne o tom, že žádosti mají být doplněny, protože se přijme nový postup nebo nové doplnění toho projektu, tak jak se vůbec dozví, že má proti období, kdy žádost byla podávána, toto doplňovat, a nakolik je právně relevantní, že se stará žádost, která byla vyplněna v souladu s pravidly pro podávání žádosti, má doplňovat podle žádostí nových, které platí pro jiný rok zpracovávání.

To je podle mého soudu docela nekorektní, protože pokud platí právní řád České republiky a platí i podzákoné předpisy, zejména na ty úředníky, kteří jsou zavazováni samozřejmě nařízením vlády, případně nějakou směrnicí Ministerstva životního prostředí, která nemůže zavazovat občany, protože podle Ústavy České republiky lze ukládat povinnosti pouze na základě zákona. A v tomto ohledu mi tedy jde o to, proč v případě, že se u

žádostí zpětně, tedy retroaktivitou, sáhne na to, aby byli lidé povinováni žádost přepracovat podle nových pravidel. To je podle mého soudu celý spor o to, jestli může takový důvod, to znamená pro rok 2012 platí nová pravidla a vy se jim podříďte a předělejte žádost z roku 2011, která nebyla vyřízena. V tomto ohledu tedy já jsem přesvědčen, že nedoplnění té žádosti, protože byla vypracována na základě jiných pravidel a jiných povinností, není možné ji zamítnout.

Mé dotazy jsou z tohoto pohledu zcela zřejmé. To znamená: Jakým způsobem se postupuje, jak jsou žadatelé informováni o tom, že jejich žádost, pokud nebude doplněna podle nových pravidel, bude zamítnuta, a jakým způsobem vůbec je možné, aby vlastně v průběhu toho procesu vyřizování byli lidé nuceni žádost doplňovat, aniž by o tom byli informováni. Protože ten dodatek není samozřejmě právně závazný pro občana. Může být právně závazný pouze pro toho úředníka buď Ministerstva životního prostředí, nebo Státního fondu životního prostředí. Znovu tedy podotýkám: Principiálně jde o to, občanovi lze uložit povinnost pouze na základě zákona, a pokud chci od něj nějakou povinnost další, tak by měl být o tom informován i s tím, že to bude zamítnuto.

Ten proces jsem tady popsal docela dobře. Za tu první odpověď panu ministroví musím poděkovat, ale nezbyvá mi, než chtít doplňující údaje tak, jak jsem je včera panu ministroví odeslal, protože podle mého soudu ten způsob zamítnutí je v tomto ohledu z pohledu nikoliv tedy pouze právní teorie, ale i právní praxe, pokud by to posuzoval například správní soud, jaksi protiprávní a vlastně úředníci přenášejí své povinnosti na žadatele, aniž by mu to řádně oznámili. Proto jsem požádal o ty tři doplňující otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a pan ministr na tohle bude reagovat. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já jsem se osobně už omlouval panu doktorovi za to, že přijdu pozdě. A nevěděl jsem, že už to půjde tak rychle, tak jsem neslyšel celé jeho vystoupení. Nicméně dovoluji mi uvést několik případů.

Dovolte mi na začátek říct nějakou obecnou rekapitulaci. Já jsem tady před touto Sněmovnou stál se Zelenou úsporám a dotazy v rámci ústních interpelací mnohokrát. Na začátku v březnu a dubnu roku 2011 jsem tady sděloval, že máme osmimiliardový deficit a že ani nevíme, kolik je žádostí, protože ty žádosti nejenom že nebyly očíslované, ony dokonce nebyly ani seřazeny. Měli jsme je v různých bednách v různých místnostech, a tak jsme tak odhadovali, kolik žádostí se vejde do jedné bedny. Následně tedy všechny byly zadokumentovány, zabezpečeny, spočítány,

zkontrolovány, překontrolovány a vznikla z toho suma 79 622 žádostí o podporu, z toho bylo 4 845 zamítnuto, zrušeno nebo žadatelé sami odstoupili.

K 25. lednu roku 2013, tedy údaj starý deset dvanáct dnů, bylo již vyřízeno 73 942 žádostí a k řešení k tomuto datu zůstává 835 žádostí. To jsou žádosti sporné. V rámci programu z těch 4 845 zamítnutých žádostí podalo 1 464 námitku, že to doručili správně. Z těch námitek, která každá z nich byla samostatně vyřízena, bylo 186 vráceno do systému, protože námitky byly vyhodnoceny jako oprávněné a chyba byla na straně fondu nebo těch hodnotitelů, a byly vráceny zpátky. U těch ostatních trváme na tom, že chyba odstraněna nebyla, a že je tedy chyba na straně žadatele.

To je také poslední část vystoupení pana doktora, kterou jsem tady slyšel, a přiznám se, tím, že jsem přišel pozdě, tak jsem ji pravděpodobně nepochopil – v čem je v případě, že někdo neplní podmínky, jaké povinnosti neplnil fond? Nerozumím jedné věci. Já to laicky chápu tak, že když někdo žádá o dotaci, tak je jeho povinnost, aby splnil podmínky. Nikoliv povinnost toho, kdo to vypisuje. To bychom měli svět postavený na hlavu. Pravdou je, a já jsem to tady také sděloval, že v době mých předchůdců při správě tohoto programu se s ním nakládalo způsobem, který je pro mě jako člověka, který dlouhá léta ve veřejné správě fungoval v různých grantových a jiných řízeních, postup neznámý a neobvyklý. Nikdy jsem se s ním nesetkal a pevně doufám, že už se s ním nikdy nesetkám, a který je o tom, že nejsou žádná pravidla pro to, jak se vyřizují námitky, kolikrát smíte opravovat, jakou pro to máte lhůtu, kdo to vyřizuje a tak dále. Tohle všechno jsme se pokusili odstranit. Protože bez toho bychom nemohli ten systém spravovat dál. Ono totiž, drazí kolegové, to také fungovalo tak, že někdo odevzdal žádost, ve které byl pouze název a jméno, a všechno ostatní doložím, až mě k tomu vyzvete. Dvakrát, třikrát, desetkrát, dvacetkrát a budu nosit další a další papír, podle toho, jakým způsobem to dojde, až tedy jednou tu hromádku papírů shromáždíme tak dokonale, že žádost splní podmínky. No ale to bychom mezitím ty peníze vrátili japonským kupcům, protože bychom se nikdy nedobrali cíle.

Takže my jsme v dubnu roku 2011 vydali upřesněnou směrnici, která říká, jak se s těmi žádostmi bude nakládat. Pan doktor se mě ptal ve svém dotaze, jak o té směrnici bylo informováno a jak byla podepsána. Směrnice byla mnou podepsána, nabyla tím pádem účinnosti, a na webu stejně jako ve Věstníku Ministerstva životního prostředí byla vyvěšena. Její znění, a zároveň hned první bod říká, že v případě, že fond nebo jím pověřený subjekt zjistí v předložené žádosti nedostatky, vyzve žadatele k odstranění nedostatků ve lhůtě 60 dnů ode dne doručení této výzvy. Odstranění nedostatků je možné pouze jednou. Stejně sdělení jsme vyvěsili na našich webových stránkách, webových stránkách Zelené úsporám, webových

stránkách Státního fondu životního prostředí. A mám zde k dispozici mnoho různých mediálních článků, kde jsme sdělili: Pozor, od teď je možné opravovat pouze jednou. Dostanete seznam těch problémů, které máte, pokud je tam máte, a můžete je opravit.

A tím se dostávám k případu pana Hrabala. Pan Hrabal je jediný v evidenci našich 4 800 konfliktních nebo nepřesných žádostí, který tvrdí: Já jsem nevěděl, že můžu odstraňovat nedostatky jenom jednou. To bych je odstranil. Protože jsem to nevěděl, tak jsem si říkal, že je budu moct odstraňovat v budoucnu a v budoucnu, a vlastně o nic nejde. Já se přiznám, že této logice nerozumím. Pan Hrabal tvrdí, že o tom nemohl vědět, a že o tom nebyl informován, protože to bylo na internetu nebo někde jinde. A přitom pan Hrabal je velmi zdatný uživatel internetových stránek, facebooku a v stejné dny, kdy je toto informováno, o věci normálně na facebooku komunikuje, pohybuje se na mailu, píše nám mailem, my mu píšeme mailem. A chodí mu věstník a informace odebírá v elektronické formě. Pan Hrabal dokonce v korespondenci, kterou nám sám poslal, poslal...

Příběh pana Hrabala spočíval v tom, že 29. dubna 2011, tedy potom co byla schválena ta směrnice, mu byl doručen seznam těch výzev. Mnozí si pamatujete, že tehdy jsme postupovali metodou, abychom zabezpečili, že všichni mají víceméně maximálně stejné podmínky, že jsme shromáždili všechny ty žádosti, které měly výhradu, do jednoho místa a odvezli jsme je najednou do jedné pošty. Tehdy byla v televizi ukázka, jak odjíždí nákladník narvaný tisíci žádostmi a odjíždí na jednu poštu, aby všem byly odeslány ve stejný čas k vyřízení ty námítky z 60denní lhůty.

Ta výzva, jejíž originál zde mám k dispozici, panu Hrabalovi sděluje, že jeho žádost má nedostatky.

První nedostatek je, že žádost o podporu není doložena včetně příloh, např. list vlastnictví, souhlasné prohlášení. Když došlo k tomu vypořádání, konstatovalo se, že část tam byla, část byla doložena, a tato námitka byla vypořádána, řádně, a nemá důvod k zamítnutí.

Není doložena ta žádost o přípravu a realizaci – faktury, potvrzení o úhradě, kopie oprávnění zpracovatele. Bylo doloženo, námitka byla odstraněna.

Za třetí – v technické zprávě není uveden údaj o době a postupu realizace, technická zpráva. Tato zpráva nebyla doplněna na základě námítky, která byla sdělena. To jsou přesné citace z dopisu, který pan Hrabal dostal. Nebyla doplněna, ale jde o nedostatek, kvůli kterému by nebylo zamítnuto, který se dá překlenout. Je to drobný nedostatek.

Za čtvrté – systémová hranice vytápěného prostoru budovy není správně zadána. Bylo bez vyjádření i doplnění. To je jeden z těch důvodů, proč ty žádosti jsou zamítány, všechny stejně, stejně jako tato.

Za páté – označení konstrukcí v posudku neodpovídá projektu, je nepřehledné, nelze zkontrolovat. Zůstalo bez vyjádření či doplnění. Je to jeden z důvodů, proč tato žádost byla zamítnuta.

Za šesté – není rozpočet. Tento rozpočet nebyl doložen, byly doloženy faktury za realizaci, z toho důvodu jde o nedostatek, který není důvodem k zamítnutí té žádosti.

Tyto dokumenty, tak jak jsem je zmínil, pan Hrabal doručil velmi rychle, 5. května, tedy pár dnů po obdržení žádosti. Od té doby nijak nereagoval. My jsme čekali, jestli v rámci té 60denní lhůty dá další doplnění, aby doplnil tu žádost kompletně, nic takového se nestalo.

Budiž řečeno, že pan Hrabal 10. listopadu psal svému projektantovi a jeho projektant nám 10. listopadu odpovídá, jemu, a pan Hrabal nám to poslal do spisu. A píše: Vážený pane Hrabale, přečetl jsem si vámi zaslanou korespondenci mezi vámi a fondem a k vašemu dotazu mohu konstatovat:

Při zpracování projektové dokumentace došlo u nás k nesprávné definici systémové hranice vytápěného prostoru, viz bod 1 připomínek fondu. Jednalo se o nezahrnutí hranice vytápěného prostoru, hranice stěny mezi garáží a chodbou a kuchyní, body 2 a 3 s tímto přímo souvisejí. Tímto došlo ke snížení úspor atd.

U bodu číslo 4 korespondence s fondem – investiční náklady stavby měl doplnit ten, kdo žádost kompletoval nebo podával, protože je problém, že pan Hrabal měl více subjektů, které zpracovávaly jejich žádost a zjevně mezi sebou nekomunikovaly. Dost možná o sobě ani nevěděly. A investiční stav by měl doplnit ten, kdo žádost kompletoval nebo podával, zde se měla sečí cena a dodávka otvorových prvků.

Bod číslo 5 – jde o překlep v typu polystyrenu – zašleme vám opravu. Šest měsíců potom, co uplynula lhůta.

Bod číslo 6 – předpokládaná doba výstavby – přiznám se, že toto nepovažuji za problém; termín si stanovuje klient, aby byla vámi zaslaná doplněná zpráva s termínem.

Tím chci říct, že i když zcela rozumím tomu, a po pravdě řečeno tady se nejedná o dramatickou částku z hlediska čerpání toho fondu, my se tady bavíme o nějakých stotisících korunách, my jsme velmi vážili nad tím, zda nejsme schopni, řekl bych, nějak vstřícně to podpořit. Můj pracovník vstoupil do jednání s panem Hrabalem a vysvětloval mu, co je třeba ještě udělat, jak se tohle odstraňuje. A pan Hrabal na to reagoval: No, ale on mě nikdo nepozval na jednání fondu, abych to vysvětlil. Vlastní nedostatek po lhůtě, která byla pro všechny dána.

Já se přiznám, že z našeho pohledu jsme přesvědčeni o tom, že to není tak, že bychom se k panu Hrabalovi chovali neurvalým, arogantním či jiným způsobem. My jsme se mu snažili pomoci a bohužel buď došlo k nedorozumění, nebo neopětování v té záležitosti.

Já vůči panu Hrabalovi za první nic nemám a za druhé ho neznám. Já vůbec nevím, kdo to je. Já ho znám ze svého facebooku, kde vystupuje, když to je dobré, tak mě chválí a říká, že jsem chlap na správném místě, když to vypadá, že mu tu žádost, jako v poslední době, zamítneme, tak píše, že jsem ten největší... doplňte si variace. Že už se mnou nesouhlasí a že mě už nemá rád.

My zkrátka se opravdu snažíme, a tím bych chtěl ubezpečit každého, postupovat ke všem stejně. Nepřistoupit na variantu, že když někde jen trochu ustoupíme, tak my tady nebudeme řešit pana Hrabala, ale dalších tisíc žadatelů, které jsme z různých důvodů také odmítli, protože neodstranili ty vady v čase.

K dotazům pana doktora – tedy proč nebyl podepsán, byl podepsán atd. Nakolik byli informováni zpracovatelé žádosti. Informují se o tom, dostávají věstníky, visí to všude. Že se ta pravidla za pochodu mění, to je pravda, ale při vší účtě je to totéž, jako když vám banka také změní pravidla k vaší platební kartě, také vám na to hned napíše dopis, jsou to všeobecné podmínky, které někde visí a které jsou součástí nějakého ujednání. A navíc musím říct, že v tom dopise, který pan Hrabal dostal, měl přímo napsáno: máte 60 dnů, opravte, když ne, bude to brané tak, jak to bylo, není tam žádná jiná verze. V té výzvě je explicitní upozornění, na této žádosti.

A dotaz číslo tři – shoda postupu mezi MŽP a SFŽP. My jsme přesvědčeni o tom, že tato shoda je, že to prošlo jak vnitřním připomínkovým řízením obou institucí, že ta pozice byla mezi sebou vzájemně koordinována.

Mně tady nezbyvá, než souhlasit s tvrzením pana doktora v tom, že pravděpodobně toto je jeden z těch případů, kdy bude rozhodovat soud. Asi ano. Přiznám se vám, že u projektu, který má 80 tisíc žádostí, že by nebyly případy, kdy bude rozhodovat soud, je nemožné. A že budou nepochybně případy, ve kterých vyhraje. Já doufám, že budou. A že možná budou případy, kdy zjistíme, že jsme zkrátka pochybili při hodnocení, ty asi budou také. Mě to štve. Byl bych rád, kdyby nebyly, ale zabránit tomu při 80 tisících žádostech zkrátka neumím, při sebelepší vůli.

Zatím musím říct, že všechny ty spory vyhráváme a že toto je z hlediska našich lidí opravdu jediný případ, jehož argumentace stojí na principu: já jsem nevěděl, že opravovat smím jen jednu. Je to nějaká argumentace, bude třeba k ní shromáždit právní podstatu a bude předmětem nějakého právního sporu. Já nemám žádnou ambici panu Hrabalovi jakkoli škodit, nikdo ode mě, z fondu, po pravdě řečeno, kdyby to šlo, tak bychom mu rádi vyhověli. Ta částka není nijak fatální pro to rozhodování, ale naše pozice je taková, že pokud bychom se vydali touto cestou, tak nebudeme relevantně schopni obhájit i jiné zamítnuté žádosti, z důvodů často větších

a často také menších, zkrátka pochybení, nedoplnění a že naší povinností je měřit všem stejně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, já jsem nepřerušil pana ministra, ale pokud se na mě nebude zlobit pan poslanec Filip, měl bych v této chvíli správně přerušit projednávání této interpelace a pokračovali bychom příště. Souhlas, je to tak, výborně. Tak učiním to, co bych zřejmě asi teď měl udělat. Přerušuji projednávání této interpelace, protože čas na písemné interpelace už vypršel. Ukončuji tedy zároveň i bod projednávání interpelací. Tato nedokončená interpelace pana poslance Vojtěcha Filipa bude pokračovat příští týden automaticky.

Takže myslím, že můžeme postoupit k dalšímu bodu programu schůze, a to je

118.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených
národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu**

ze dne 15. listopadu 2000

/sněmovní tisk 898/ - první čtení

To je naše další dnešní téma. Tady by měl materiál v prvním čtení předložit pan ministr vnitra Jan Kubice. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážení pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, materiál, který je vám předložen, obsahuje návrh na ratifikaci Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu. Cílem úmluvy je poskytnout právní rámec pro nejširší spolupráci v oblasti prevence a boje s mezinárodním organizovaným zločinem. Úmluva byla otevřena k podpisu dne 12. prosince 2000 v Palermu. Tento den ji také podepsala Česká republika. Některé závazky vyplývající z úmluvy si vyžádaly úpravu právních předpisů, většina implementačních opatření byla realizována již v prvních letech po podpisu úmluvy. Poté co byla přijata dlouho očekávaná úprava odpovědnosti právnických osob za jednání, jež úmluva stanoví jako trestná, odpadla poslední překážka k ratifikaci úmluvy.

Úmluva zavazuje smluvní strany, aby kriminalizovaly taková jednání, jako je například účast ve skupině organizovaného zločinu, praní špinavých peněz a korupce. Dále úmluva obsahuje zejména úpravu

vzájemné právní pomoci, extradice, spolupráce v oblasti trestního řízení a prevence, jakož i speciální úpravu spolupráce za účelem konfiskace výnosů z trestné činnosti. Úmluva je velmi významným dokumentem mimo jiné s ohledem na to, že ji ratifikovala valná většina členských států OSN. Provádění úmluvy by nemělo mít bezprostřední dopad na státní rozpočet.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl úvod pana ministra a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jan Florián. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že se nacházíme v prvním čtení a pan ministr tento tisk uvedl velmi podrobně, tak bych jako zpravodaj doporučil tento tisk k přikázání zahraničnímu výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy k úmluvě proti nadnárodnímu organizovanému zločinu? Zdá se, že se nikdo nehlásí, takže můžeme obecnou rozpravu v prvním čtení ukončit. Budeme se zřejmě zabývat příkázáním výborům k projednání. Tady bylo navrženo, aby to projednal výbor zahraniční. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh než zahraniční výbor. Není tomu tak. Zagonguji.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázat tento návrh zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 73. Přihlášeno je 119 poslanců, pro hlasovalo 99, proti nula. Takže příkázání zahraničnímu výboru bylo provedeno.

Máme tu další bod

104.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu podle § 109i písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a § 119k písm. d) zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti /sněmovní tisk 901-E/

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu tak, aby umožnila jeho včasné projednání. Předložený návrh nyní uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážené dámy, vážení pánové, vláda předkládá oběma komorám Parlamentu k vyslovení jejich předchozího souhlasu návrh nařízení Rady, kterým se mění platné nařízení č. 354/83 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti. S ohledem na svůj právní základ a na jednací řády Poslanecké sněmovny a Senátu podléhá návrh nařízení předchozímu souhlasu obou komor Parlamentu. Návrhem nařízení nedochází k rozšiřování pravomoci Evropské unie, ale pouze k normativní úpravě dosavadní faktické role Evropského univerzitního institutu při správě historických archivů Evropské unie.

Účelem návrhu nařízení je doplnit platnou právní úpravu historických archivů institucí Evropské unie. Historické archivy řady institucí Evropské unie jsou na smluvním základě uloženy v Evropském univerzitním institutu ve Florencii, kde jsou zpřístupněny veřejnosti. Návrh nařízení pouze potvrzuje úlohu Evropského univerzitního institutu při správě těchto historických archivů a vytváří pevný právní základ, aby zde byly uloženy nadále. Záměrem úpravy je poskytnout přístup do historických archivů na jediném místě a podpořit tím jejich využívání a výzkum.

Podle návrhu nařízení mají všechny instituce Evropské unie své historické archivy povinně uložit v Evropském univerzitním institutu. S ohledem na zvláštní povahu jejich činnosti tvoří výjimku pouze Soudní dvůr Evropské unie a Evropská centrální banka, které tak budou moci učinit dobrovolně. Papírové archivy budou podle návrhu nařízení nadále fyzicky uloženy v Evropském univerzitním institutu. U elektronických archivů budou za jejich dlouhodobé uchovávání odpovídat instituce, které je vytvořily. Návrh nařízení nemá vliv na vlastnictví historických archivů, které zůstane zachováno původcům. Evropský univerzitní institut bude zajišťovat

zpřístupnění historických archivů veřejnosti a jejich odbornou správu, která bude financována ze souhrnného rozpočtu EU.

Předložený návrh vítáme a považujeme jej za velmi přínosný. Je důležité, že návrh garantuje jednotnou odbornou správu archiválií institucí Evropské unie. Pozitivem je určení jediného místa pro uchování archiválií Evropské unie a zajištění dlouhodobé péče o ně.

Projednávání návrhu nařízení v pracovních orgánech Rady stále pokračuje, nicméně již bylo dosaženo shody na jeho podstatných rysech. Nadále jsou diskutovány detaily úpravy mechanismu financování z rozpočtu Evropské unie.

Návrh nebude mít přímý dopad na státní rozpočet ani právní řád České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Krupka má náhradní kartu č. 11.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny přikázala svým rozhodnutím č. 51 ze dne 21. ledna tohoto roku tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovila mu lhůtu do 6. února 2013 do 10 hodin. Výbor návrh projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 901/E/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru poslankyně Dana Váhalová a informovala nás o jednání výboru a také přednesla návrh usnesení Sněmovny. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dobré téměř odpoledne.

Myslím, že pan ministr dostatečně návrh nařízení Rady odůvodnil. Já bych se tedy jenom k tomuto připojila s tím, že výbor pro evropské záležitosti se včera, 6. února, materiálem podrobně zabýval a přijal jednomyslně také doporučující usnesení ve znění: Výbor pro evropské záležitosti po vylechnutí informace prvního náměstka ministra vnitra Mgr. Jaroslava Hrušky, po vylechnutí zpravodajské zprávy poslankyně Dany Váhalové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem nařízení Rady, kterým se mění nařízení č. 354/83 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti.

Děkuji za pozornost a podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo usnesení, které nám výbor připravil, a já v této fázi otevírám rozpravu.

Paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 8.

Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy se nehlásí nikdo, jak to tak vypadá. Rozpravu tedy končím. A myslím si, že zagonguji, a budeme hlasovat o návrhu usnesení, který tady přednesla paní poslankyně Váhalová. To je jediné, co můžeme učinit. Ještě zagonguji, aby kdo se chce ještě zúčastnit, se mohl ještě zúčastnit ve sněmovně. (Poslanci přicházejí do sálu.) Jsme tady, můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 74, přihlášeno 125, pro hlasovalo 109, proti žádný. Výsledek je, že to tedy bylo přijato. Můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Další je bod

148.

**Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie
na území České republiky v roce 2011,
Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2011
a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012
/sněmovní tisk 745/**

I tady bych požádal pana ministra Kubiceho, aby uvedl tento materiál. Prosím, pane ministře, máte slovo. Prosím o klid. (Zvoní krátce zvonce.)

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, na základě usnesení vlády vám předkládám výroční Zprávu o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012. Soustředím se pouze na novinky, kterými se materiál odlišuje od těch předchozích.

V podstatně větší míře jsme zprostředkovali veřejnosti informace od kriminální policie. Nabídlí jsme kromě poznatků Bezpečnostní informační služby i důležitá fakta od Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu a specialistů z jednotlivých krajských ředitelství policie. (Velký hluk v sále. Někteří poslanci upozorňují, že není slyšet.) Jedná se z velké části o dosud nezveřejněné zprávy. Grafický a statistický servis je již samozřejmostí. Nově byly prezentovány statistiky trestné činnosti motivované nenávistí vůči Romům.

Ministerští právníci dodali podrobné pasáže k shromažďovacímu –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte. Prosím o klid, aby bylo slyšet.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Ministerští právníci dodali podrobné pasáže k shromažďovacímu, sdružovacímu a trestnímu právu a přestupkům.

Rostoucí mezinárodní provázanost extremistů nás vedla k podrobnému zmapování dění ve 12 evropských zemích. Vyhodnocovali jsme protixtremistické aktivity všech resortů. Za resort vnitra si považují například zahájení realizace projektů, které mají ztížit život neonacistům, kteří publikují své texty na zahraničních serverech. Jedná se například o zřízení policejní internetové Helpline pro hlášení nelegálního a nežádoucího obsahu na internetu či o navázání spolupráce s Národním centrem bezpečnějšího internetu.

Bylo by chybou soustředit se pouze na neonacisty a opomíjet druhou část politického spektra. Nové úkoly pro rok 2012 se věnují extremismu levicovému. Jedná se zejména o oblast vzdělávání, prevence a právní analýzy. Zaměříme se i na psychologický rozbor odsouzených extremistů a oběti trestné činnosti z nenávisti.

Materiál je předkládán bez rozporů. Nemá žádné dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Současný vývoj extremistické scény nevybočuje z námi predikovaných scénářů. Mohu zodpovědně prohlásit, že je v našich silách tuto bezpečnostní výzvu zvládnout.

Materiál byl projednán dne 10. října 2012 ve výboru pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, který ho doporučil usnesením ze dne 12. 10. 2012, doručeným poslancům jako tisk 745, na vědomí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji panu ministrovi. Požádal bych zpravodajku výboru paní poslankyni Řápkovou, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, výbor pro bezpečnost se zabýval touto zprávou na 10. schůzi dne 10. října loňského roku a přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky tuto zprávu vzít na vědomí.

Já se zároveň hlásím tímto do podrobné rozpravy, abych mohla odkázat na příslušné usnesení. Děkuji. (Výrazný potlesk a veselí v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď prosím zahajuji všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy se nikdo nehlásí, takže všeobecnou rozpravu můžeme zřejmě ukončit.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Do podrobné rozpravy taky nikdo. Tak v tom případě... (Hlásí se poslankyně Řápková.) Prosím, paní poslankyně, můžete v rámci podrobné.

Poslankyně Ivana Řápková: Já si dovoluji doporučit Poslanecké sněmovně hlasovat tak, aby tuto zprávu vzala na vědomí. Děkuji. (Opět potlesk a veselí v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. To je vlastně v souladu s návrhem výboru pro bezpečnost, který také navrhuje vzít na vědomí zprávu o extremismu, jak zní usnesení výboru pro bezpečnost. Nikdo jiný asi nenavrhuje jiné usnesení v podrobné rozpravě, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit. A vlastně zagongujeme a budeme hlasovat návrh usnesení výboru pro bezpečnost, který zní, že výbor pro bezpečnost doporučuje, abychom vzali na vědomí zprávu o extremismu a projevech rasismu, tedy toto usnesení. (Do sálu stále přicházejí další poslanci do sálu.) Tak ještě chvíli počkáme.... Tak a můžeme snad už hlasovat.

Ještě jednou, budeme hlasovat navržené usnesení výboru pro bezpečnost, kterým bereme na vědomí zprávu o extremismu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 75, přihlášeno 131, pro hlasovalo 112, proti jediný. Výsledek je, že zpráva byla přijata.

Další je

109.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací nové hraniční dokumenty česko-polských státních hranic v souladu s článkem 10 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích ze dne 17. ledna 1995 /sněmovní tisk 831/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal v úvodu pro druhé čtení také ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Nová hraniční dokumentace česko-polských státních hranic vznikla jako výsledek prvního společného komplexního přezkoušení česko-polských státních hranic, které prováděla v letech 1993 až 2004 Stálá česko-polská hraniční komise v souladu s mezinárodními smlouvami upravujícími správu společných státních hranic s Polskem. Příslušné části hraničních dokumentů pak byly aktualizovány v letech 2006 až 2008 na základě prvního společného ověření stavu a rozmístění hraničních znaků na česko-polských státních hranicích.

Nová hraniční dokumentace obsahuje zejména charakteristiku česko-polských státních hranic, charakteristiku geodetických a kartografických prací, hraniční mapy a seznamy technických údajů týkajících se česko-polských státních hranic. Nová hraniční dokumentace byla projednána Stálou česko-polskou hraniční komisí na jejím 20. zasedání v Ketrzyně dne 17. března 2011 a byla podepsána předsedy obou delegací.

Ke svému vstupu v platnost vyžaduje nová hraniční dokumentace v souladu s článkem 10 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích podepsané dne 17. ledna 1995 v Praze schválení podle právních předpisů České republiky a Polska. S ohledem na význam hraničních dokumentů pro určování průběhu státních hranic je nová hraniční dokumentace z hlediska vnitrostátního právního řádu České republiky schvalována stejným způsobem jako mezinárodní smlouva prezidentské kategorie. Byla tedy předložena k vyslovení souhlasu s ratifikací oběma komorám Parlamentu České republiky a následně bude ratifikována prezidentem republiky.

Pro upřesnění bych chtěl uvést, že na základě nové hraniční dokumentace nedochází ke změnám průběhu státních hranic, které by v souladu s čl. 11 Ústavy České republiky vyžadovaly schválení ústavním zákonem. V nové hraniční dokumentaci jsou však zaznamenány drobné změny pohyblivých státních hranic na hraničních tocích řek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám paní poslankyni, tedy zpravodajku výboru zahraničního Kateřinu Konečnou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 831/1. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi vás seznámit s usnesením 214 zahraničního výboru z 25. schůze. Zahraniční výbor navrhuje následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci nových hraničních dokumentů česko-polských státních hranic v souladu s čl. 10 odst. 5

Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích ze dne 17. ledna 1995.“ Následující body jsou standardní.

Snad jenom jako zpravodajce mi dovoluji doplnit, že diskuse na zahraničním výboru probíhala v duchu, o kterém tady mluvil pan ministr. Že vzhledem k tomu, že změny vlastně vyplývají ze změny přírodních toků a muselo dojít k této dohodě, nenastaly žádné komplikace při projednávání, a tedy doporučujeme tuto smlouvu schválit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď prosím otevírám rozpravu, do které přihlášky nemám. Takže můžeme zřejmě rozpravu také ukončit a mohli bychom hlasovat o navrženém usnesení, které přednesla paní poslankyně Konečná.

Takže budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jsme ho slyšeli. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 76. Přihlášeno 133, pro hlasovalo 117, proti nula. Takže to bylo přijato. Končím projednávání bodu 109.

Dalším bodem je

39.

Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezecného, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdíka, Martina Gregory, Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2

To už tady bylo, ten bod jsme už projednávali. Byl přerušen před ukončením obecné rozpravy. Jedná se o návrh poslanců Husáka, Bezecného, Bubeníkové, Ečka, Gazdíka, Gregory, Janka, Jeništy, Kaslové a dalších, kterým se mění zákon o poštovních službách. Takže tady to bylo přerušeno v obecné rozpravě. Nyní budeme v obecné rozpravě pokračovat. Akorát si potřebuji ujasnit, jak to bylo s přihláškami.

Pan poslanec Husák se ještě hlásí v rámci obecné rozpravy. Dobře, pane poslanče, můžete tedy vystoupit.

Poslanec Jan Husák: Já jenom pro vysvětlení, protože včera jsme byli

v časové tísní, zareaguji na vystoupení pana kolegy Sivery, který hovořil o tom, že tato úprava vnáší určitý zmatek. Já s tím nemohu souhlasit, protože jsme si vyžádali i stanovisko Parlamentního institutu, a co se týče úprav, která se týká pojistky stanovení počtu pošt na návrh ČTÚ usnesením vlády, tak tato věc je naprosto v souladu s evropskou legislativou. Je naprosto v souladu s naším právním řádem. Takže jenom jsem chtěl k tomu dodat, že vás chci z uvedeného důvodu požádat, abyste nehlasovali pro zamítnutí tohoto zákona.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se zeptám, jestli se do obecné rozpravy někdo nehlásí, ale už žádnou přihlášku nevidím, takže snad můžeme obecnou rozpravu v této chvíli ukončit. A už gonguji, protože jak už zaznělo ve vystoupení pana poslance Husáka, byl v průběhu rozpravy podán návrh na zamítnutí. Což je zřejmě to, co bychom nyní měli hlasovat. Takže proto ještě zazvoním na poslance. Měli bychom se nyní vypořádat s návrhem pana poslance Sivery na zamítnutí. Snad už se všichni shromáždili. Můžeme hlasovat. Budeme hlasovat návrh pana poslance Sivery. Ještě vás odhlašuji a teď znovu přihlašuji. Prosím, vy se musíte přihlásit.

Hlasujeme návrh na zamítnutí pana poslance Sivery. Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 77. Přihlášeno 124, pro hlasovalo 38, proti 82. Takže zamítnutí neprošlo a my budeme nyní hlasovat návrh na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat hospodářskému výboru. Má někdo jiný návrh? Nikdo se nehlásí s jiným návrhem, takže budeme hlasovat ten jeden.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přikázat hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 78. Přihlášeno je 124, pro hlasovalo 117, proti nula, takže přikázání bylo provedeno. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je bod číslo

107.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012 /sněmovní tisk 815/ - druhé čtení

Požádal bych pana ministra Kalouska, aby uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, návrh tohoto protokolu je výsledkem stálého diplomatického úsilí Ministerstva financí, které vyvíjí na poli spolupráce mezi daňovými správami za účelem většího získávání informací, a to jak novými smlouvami se zeměmi, které jsou označovány jako tax paradise, nebo se zeměmi, které sice daňové ráje nejsou, nicméně byly tradičně skupě na výměnu informací, které napomáhají boji proti daňovým únikům.

Jednou z takových zemí v minulosti nepochybně bylo i Švýcarsko, takže smlouva proti dvojímu zdanění z roku 1996 neobsahuje žádný článek o výměně informací. Této dohody se podařilo dosáhnout tímto protokolem, který v případě, že ho budete ratifikovat, se stane nedílnou součástí smlouvy proti dvojímu zdanění. Jednak opravňuje, jednak zakládá povinnosti daňovým správám obou zemí vyměňovat si citlivé informace týkající se daní svých rezidentů a to, co pro Švýcarsko poměrně dlouhá desetiletí bylo téměř nemyslitelné, také prolamuje švýcarské bankovní tajemství.

Jsem přesvědčen, že tento protokol bude výrazně ku prospěchu těm poctivým daňovým poplatníkům, a proto prosím o jeho schválení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A požádám pana poslance Robina Böhnische, aby odůvodnil usnesení výboru, které máme jako tisk 815/1.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Zahraniční výbor projednal tento tisk na své 23. schůzi 14. listopadu loňského roku a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní,

podepsané v Praze dne 4. prosince 1995, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012.

Dále výbor pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocnil mě jako zpravodaje výboru, abych o projednání podal zprávu na schůzi Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď otevíráм obecnou rozpravu... On to iniciativně projednal ovšem také rozpočtový výbor. Usnesení rozpočtového výboru máme jako tisk 815/2. Možná paní poslankyně Miloslava Vostrá by mohla také přednést stanovisko za rozpočtový výbor.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, sněmovní tisk 815 projednal na své 39. schůzi dne 21. listopadu 2012 i rozpočtový výbor a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, podepsané v Praze dne 4. prosince 1995, který byl podepsán v Praze dne 11. září 2012.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď otevíráм rozpravu, do které se přihlásil... Kdo se hlásí do rozpravy? Nevidím nikoho, takže rozpravu můžeme zřejmě ukončit. (Ministr Kalousek od stolku zpravodajů: Nikeho.) Nikeho se říká. Ano. Nikeho nevidím. (Potlesk z lavic poslanců ČSSD).

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Usnesení tady máme. Naštěstí jsou usnesení shodná, takže můžeme hlasovat o jednom usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout návrh usnesení, které bylo předloženo oběma výbory, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 79, přihlášeno 127, pro hlasovalo 112, proti nula, takže usnesení bylo přijato. Ve druhém čtení jsme toto přijali, odhlasovali, odsouhlasili tuto Smlouvu o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a Švýcarskem.

A teď tady máme bod

108.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 819/ - druhé čtení

Požádal bych místopředsedu vlády a ministra zahraničí Karla Schwarzenberga, aby se v tomto případě ujal slova jako první. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych jménem vlády uvedl návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána 11. května 2012 v Bruselu. Dohoda je vůbec prvním smluvním vztahem mezi Evropskou unií a Irákem a upravuje právní rámec pro řadu oblastí od pravidelného politického dialogu přes rozvojovou pomoc až po obchodní vztahy a spolupráci v oblasti právních předpisů.

V průběhu jednání o dohodě se Evropská unie s Irákem dohodly na zvýšení statusu navrhované dohody s tím, že její název bude změněn na Dohodu o partnerství a spolupráci a že bude zřízena Rada pro spolupráci, v rámci níž se budou pravidelně konat schůzky na ministerské úrovni. Proces vyjednávání byl po devíti kolech v listopadu 2009 ukončen.

Pokud jde o právní povahu dohody, je koncipována jako takzvaná smíšená smlouva. To znamená, že Evropská unie bude moci provádět samostatně jen část závazků vyplývajících z této dohody, zatímco ke zbytku bude potřebovat součinnost členských států.

Sjednaná dohoda je plně v souladu se zahraničními politickými zájmy České republiky. Její obsah je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně závaznými zásadami mezinárodního práva.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru poslance Jana Bauera, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako tisk 819/1. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, milé dámy a pánové, zahraniční výbor projednal. Výsledkem projednání je usnesení, které tady za malou chvíli přečtu. A vás bych, pane předsedající, požádal, abyste o něm následně nechal hlasovat.

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé, která byla podepsána dne 11. května 2012 v Bruselu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevírám rozpravu. K rozpravě se nikdo nehlásí, takže můžeme rozpravu ukončit a budeme hlasovat – zagongujeme – o tom návrhu, který tady přednesl pan poslanec Bauer. Tak, můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout návrh usnesení přednesené panem poslancem Bauerem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 80. Přihlášeno je 129, pro hlasovalo 111 – ne, pro hlasovalo 112. Takže přihlášeno 129, pro hlasovalo 112, proti nula, takže toto usnesení bylo přijato.

A další je bod číslo

110.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou
/sněmovní tisk 850/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra dopravy Zbyňka Stanjuru, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Předkládám vám Dohodu o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou. Tato dohoda byla vyjednána v souladu s vnější politikou EU jako jeden z kroků při vytváření společného leteckého trhu se zeměmi na jižní a východní hranici EU.

Základním cílem dohody je nastavit jednotná pravidla v oblasti letecké dopravy mezi EU a jejími členskými státy a Moldavskou republikou.

Postupně dojde k vytvoření jednotného trhu a k odstranění všech restrikcí. Důležitým aspektem této dohody je implementace právních předpisů EU ze strany Moldavské republiky, a to zejména v oblastech: bezpečnost, ochrana před protiprávními činy, uspořádání letového provozu, licencování leteckých dopravců nebo ochrana spotřebitelů.

Sjednání dohody nevyžaduje žádné změny v našem právním řádu a její provádění nebude mít žádný dopad na výdaje státního rozpočtu. Jenom pro informaci, v této chvíli neexistuje letecké spojení mezi ČR a Moldavskou republikou. Poslední pravidelné spojení skončilo v roce 2010 a tu linku provozovala letecká společnost Air Moldova.

Dovoluji si požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s ratifikací této smlouvy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vodrážka je zpravodajem zahraničního výboru, takže ho požádám, aby vystoupil.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, zahraniční výbor se zabýval touto smlouvou na své 25. schůzi a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a otevírám rozpravu. Do rozpravy nemám přihlášky, rozpravu končím a budeme hlasovat o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 81, přihlášeno je 129, pro hlasovalo 113, proti nula, takže to jsme také odhlasovali a přijali.

A můžeme dál. Bod číslo

111.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu
mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským
královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmu a z majetku,
který byl podepsán v Praze dne 15. října 2012
/sněmovní tisk 852/ - druhé čtení**

Ministr Kalousek by měl uvést opět ratifikaci protokolu mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění. Prosím, můžete.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dosavadní smlouva zamezující dvojímu zdanění, která upravuje vztahy mezi námi a Nizozemským královstvím, je smlouva z roku 1974, tedy Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím. Monarchie vydržela, socialismus se zhroutil. Současné znění smlouvy neodpovídá ani po formální ani po věcné stránce současnému stavu. Nizozemská strana možná z nostalgie po tom názvu nesohlasila se sepsáním smlouvy nové a požadovala pouze aktualizaci protokolem, což je formálně bezchybný postup. Došlo k dohodě o protokolu, k jeho podpisu a já teď prosím o jeho ratifikaci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Požádám pana poslance Davida Vodrážku nyní o slovo.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, zahraniční výbor se smlouvou zabýval taktéž na své 25. schůzi a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu, který upravuje Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 15. října 2012. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a otevírám rozpravu, do které se nehlásí nikdo, takže můžeme zase rozpravu ukončit a budeme hlasovat tuto smlouvu mezi Nizozemím a ČR. Budeme hlasovat o usnesení k této smlouvě.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout usnesení zahraničního výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 82, přihlášeno 132, pro hlasovalo 113, proti nula, takže to bylo také odsouhlaseno.

A můžeme rovnou k bodu

112.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci
v celních otázkách, která byla podepsána
v Praze dne 1. listopadu 2012
/sněmovní tisk 869/ - první čtení**

Požádám pana ministra Kalouska, aby přednesl úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Iniciativa k sepsání této smlouvy vzešla z brazilské strany. Brazilská strana stála o spolupráci s ČR, tak jako stojí se všemi zeměmi EU. Naše dosavadní spolupráce není nijak právně upravena. Tato smlouva respektuje jak právní řád ČR, tak veškeré normy EU a bude nepochybně ku prospěchu ochrany finančních zájmů obou zemí. Proto prosím o ratifikaci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pana poslance Holíka, který by se k tomu vyjádřil jako zpravodaj pro první čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, byl zde předložen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, která byla podepsána v Praze dne 1. listopadu 2012. Doporučuji přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď otevírám obecnou rozpravu. Není žádná přihláška, takže můžeme obecnou ukončit a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Má někdo ještě jiný návrh, než je zahraniční výbor? Nemá, takže budeme hlasovat aspoň ten zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby bylo zahraničnímu výboru přikázáno projednat tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 83, přihlášeno 133, pro 115, proti 1, takže to bylo přikázáno.

A nyní tu máme bod

113.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Obchodní dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé, podepsaná dne 26. června 2012 v Bruselu /sněmovní tisk 870/ - první čtení

Uvedl by to ministr vnitra v této chvíli místo ministra průmyslu. Prosím pana ministra Kubiceho, aby uvedl tento tisk 870. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Obchodní dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé, podepsaná dne 26. června 2012 v Bruselu. Dne 11. prosince 2012 dohoda úspěšně prošla schvalovacím procesem v Evropském parlamentu a za předpokladu úspěšného dokončení ratifikačního procesu na straně Kolumbie a Peru začne být předběžně prováděna v prvním čtvrtletí 2013.

Předmětná dohoda patří k tzv. nové generaci evropských dohod o volném obchodu, které v oblasti liberalizace přesahují rámec závazků ve Světové obchodní organizaci. Kromě eliminace celních sazeb a zboží se zaměřuje také na další oblasti, jako jsou například netarifní překážky obchodu, vymáhání a ochrana práv k duševnímu vlastnictví, přístup na trh služeb a veřejných zakázek a regulatorní spolupráci.

Přestože se jedná o obchodní dohodu, obsahuje také vymahatelnost lidskoprávní klauzule a posílení závazků v oblasti dodržování základních pracovněprávních norem a ochrany životního prostředí.

Je velmi důležitým signálem, že v době masivního přijímání protekcionistických opatření některými zeměmi tohoto regionu dokázala Evropská unie sjednat významnou liberální dohodu, která usnadní export našim výrobcům a poskytovatelům služeb na trhy obou zemí. Kromě toho dohoda přinese mnoho dalších výhod, které pro firmy znamenají značnou úlevu. Jedná se především o snadnější přístup k veřejným zakázkám, vyšší úroveň ochrany práv k duševnímu vlastnictví nebo odstranění některých technických opatření, která ztěžují a prodražují obchod.

Vlivem dohody se také zlepší přístup na kolumbijský a peruánský trh

služeb. Na základě dohody se českým subjektům otevírá řada příležitostí, a to jak v oblasti, kde spolupráce již probíhala, tak v oborech zcela nových. Dle výsledků nezávislé dopadové studie, kterou si nechalo zpracovat Ministerstvo průmyslu a obchodu, by na základě dohody mělo dojít k mírnému zvýšení HDP České republiky a k nárůstu exportu do Peru a Kolumbie v oblasti textilu a oděvů, automobilů a dopravních prostředků, lehkého průmyslu a potravinářství. Významný potenciál se nabízí i pro české poskytovatele služeb, a to zejména v oblasti stavebnictví a IT služeb. Dohoda má také podporu české podnikatelské veřejnosti, dle které otevře potenciál pro obchodní spolupráci v tomto strategickém regionu.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, závěrem bych chtěl vyjádřit přesvědčení, že tato dohoda je jedním ze zásadních nástrojů pro české podnikatele v přístupu na peruánský a kolumbijský trh. Dohoda bude velmi přínosná pro posílení českých ekonomických vazeb v jihoamerickém regionu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo. Zpravodajem k tomuto tisku byl původně určen poslanec Jan Hamáček, ale ten se mezitím stal místopředsedou Sněmovny, a tím pádem vlastně nemůže být zpravodajem výboru, který musel opustit. Takže tady musíme odhlasovat změnu zpravodaje v prvním čtení.

Navrhují, abychom odhlasovali, že místo poslance Jana Hamáčka bude určen jako zpravodaj pan poslanec Robin Böhnisch. To ale musíme odhlasovat, takže vás prosím, abychom to odhlasovali.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby se pan poslanec Robin Böhnisch ujal zpravodajování tohoto tisku místo poslance Hamáčka? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 84. Přihlášeno je 134, pro hlasovalo 101, proti nula. To bylo přijato Sněmovnou.

Já můžu nyní požádat pana poslance Robina Böhnische, aby se ujal zpravodajování pro první čtení v této ratifikaci obchodní dohody. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Předložená dohoda je sjednána jako dohoda o volném obchodu tzv. nové generace – prohloubená a komplexní dohoda o volném obchodu. Zaměřuje se vedle liberalizace obchodu zbožím i na další oblasti, jako například netarifní překážky obchodu, vymáhání a ochrana práv k duševnímu vlastnictví, veřejné zakázky, regulatorní spolupráce. Evropská unie přistoupila

na asymetrickou liberalizaci ve prospěch Peru a Kolumbie s ohledem na fakt, že se jedná o dohodu sjednávanou s rozvojovými zeměmi.

Z hlediska vztahů s Českou republikou je třeba dodat, že Kolumbie a Peru nepatří v současné době mezi největší obchodní partnery České republiky v latinskoamerickém regionu, nicméně vzájemná obchodní výměna dynamicky narůstá a s uzavřením obchodní dohody se otevřou českým firmám další příležitosti na těchto trzích. Od roku 2006 do roku 2011 se obchodní obrát s těmito zeměmi téměř zdvojnásobil a se vstupem dohody v platnost lze očekávat jeho další růst, neboť potenciál Kolumbie i Peru není stále plně využit.

Česká republika nemá s Kolumbií žádnou platnou bilaterální ekonomickou dohodu. V březnu 2012 byla podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Kolumbijskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu. V obou státech v současné době probíhá vnitrostátní schvalovací proces.

S Peru má Česká republika sjednanou mezivládní dohodu o hospodářské a průmyslové spolupráci z roku 2008 a bilaterální dohodu o podpoře a ochraně investic z roku 1995.

Předkládaný návrh na sjednání dohody je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a ostatními součástmi právního řádu, se závazky převzatými v rámci jiných platných mezinárodních smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva, jakož i se závazky vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Z pohledu českého ústavního práva lze dohodu charakterizovat jako smlouvu prezidentské kategorie.

Doporučuji propustit tisk do dalšího čtení a postoupit jej k projednání do zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci Böhmschovi. Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se do ní hlásí? Do obecné rozpravy k tomuto bodu se nehlásí nikdo, takže obecnou rozpravu můžeme ukončit.

Máme tady návrh na přikázání výborům. Má někdo návrh na projednání jinému výboru než zahraničnímu? Nemáme nikoho, tak tedy budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 85. Přihlášeno je 133, pro hlasovalo 113, proti nula. Takže to bylo přikázáno zahraničnímu výboru.

Přejdeme k dalšímu bodu.

114.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé
/sněmovní tisk 871/ - první čtení**

Pan ministr Karel Schwarzenberg by měl přednést tuto dohodu zakládající přidružení mezi Střední Amerikou a evropskými státy. Prosím pana ministra, aby přednesl úvodní slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Děkuji. Pan předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, hlavním cílem předkládané dohody je vytvořit moderní rámec pro všestranné vztahy mezi oběma regiony, které pojí tradiční historické, kulturní, politické, hospodářské a sociální vazby. Dohoda vychází ze společného přání posílit vztahy zemí Evropské unie se zeměmi Střední Ameriky založené na společných zásadách a hodnotách, jakož i upevnit, prohloubit a rozšířit vazby v oblastech společného zájmu v duchu vzájemné úcty, rovnosti, nediskriminace, solidarity a oboustranného prospěchu.

Dohoda zahrnuje tři základní oblasti – politický dialog, spolupráci a obchod.

Hlavním cílem politického dialogu je rozvinout privilegované politické partnerství. Dialog by se měl týkat všech aspektů společného zájmu jak na regionální, tak na mezinárodní úrovni. Dohoda upravuje spolupráci v následujících oblastech: demokracie, lidská práva a řádná správa věcí veřejných, spravedlnost, svoboda a bezpečnost, společenský rozvoj a sociální soudržnost, migrace, životní prostředí, přírodní katastrofy a změna klimatu, rozvoj hospodářství a obchodu, regionální integrace, kulturní a audiovizuální spolupráce a znalostní společnost.

Významným elementem dohody, která bude mít pozitivní dopad na posílení hospodářských vztahů obou regionů, je její obchodní část. Jedná se v zásadě o evropskou dohodu o volném obchodu nového typu, což znamená, že vedle eliminace celních sazeb dohoda pokrývá i další oblasti, jako například netarifní překážky obchodu, vymáhání a ochranu práv k duševnímu vlastnictví, přístup na trh služeb a veřejných zakázek a regulatorní spolupráci.

Nepředpokládá se, že by bylo nutné k následnému provádění dohody přijmout jakékoliv předpisy vnitrostátní povahy. Nepředpokládají se ani finanční či rozpočtové dopady. Uzavření dohody je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi za úvod. Poslanec

Foldyna tu není a já tady mám návrh, abychom jako zpravodaje pro první čtení odhlasovali pana poslance Vodrážku. Prosím tedy o hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby poslanec Vodrážka se stal zpravodajem místo pana poslance Foldyny, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 86, přihlášeno 133, pro hlasovalo 100, proti 2. Pan poslanec Vodrážka by byl zpravodajem pro první čtení. Požádám ho, aby uvedl tento text.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, po vysvětlení tohoto materiálu panem ministrem navrhuji přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, takže obecnou rozpravu můžeme ukončit. Budeme hlasovat o přikázání výborům k projednání. Má někdo ještě jiný návrh na přikázání? Nemá.

Budeme hlasovat o zahraničním výboru. Zahajuji hlasování. Odhlásit? Byl tady návrh na odhlášení? Omlouvám se, hlasování ruším a prohlašuji za zmatečné. Všechny vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Jsme znovu přihlášení a můžeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 88, přihlášeno 108, pro hlasovalo 102, proti nikdo, takže jsme to přikázali zahraničnímu výboru.

Můžeme přistoupit k bodu

115.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kajmanských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice dne 26. října 2012 /sněmovní tisk 877/ - první čtení

Požádal bych pana ministra Kalouska, aby uvedl tento text.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Již jsem dnes hovořil, dámy a pánové, o trvalém diplomatickém úsilí Ministerstva financí uzavírat tyto smlouvy se zeměmi, které jsou označovány jako daňové ráje. Tohle je další z těchto případů. Smlouva, která byla podepsána loni na podzim s Kajmanskými ostrovy, umožní České republice dožadovat se informací, které jsou potřebné pro zjišťování a zajišťování daní, včetně vyšetřování daňových trestných činů a deliktů.

Ne že by nás tolik zajímalo, jak platí daně Kajmaňané, ale to byste neřekli, co je na Kajmanech Čechů. Takže tam se pravděpodobně občas zeptáme, budete-li ratifikovat tuto dohodu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě bych požádal o slovo pana poslance Václava Kubatu.

Poslanec Jan Kubata: Pane místopředsedo, dámy a pánové, rozhodně mít možnost přístupu k informacím do daňového ráje na Kajmanských ostrovech je správné, tudíž doporučuji propustit do dalšího čtení a přikázat zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu k této dohodě. Nehlásí se nikdo, takže obecnou rozpravu můžeme ukončit. Budeme se opět zabývat přikázáním výborům k projednání. Jedná se opět o zahraniční výbor. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak, takže můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 89, přihlášeno je 111, pro hlasovalo 105, proti nikdo. Přikázání zahraničnímu výboru bylo schváleno.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu, kterým je

116.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o vzájemné správní pomoci
v daňových záležitostech ve znění Protokolu k této Úmluvě,
která byla podepsána v Kapském městě v Jihoafrické republice
dne 26. října 2012
/sněmovní tisk 878/ - první čtení**

Prosím pana ministra Kalouska, aby uvedl ještě tento text. Je to Kapské město v Jihoafrické republice. Pokud jste to nesjednával, tak vás nenutím. Ale mám to tady. Je to úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, 26. října v Kapském městě byla podepsána úmluva ve znění protokolu, která představuje komplexní multilaterální nástroj vyvinutý ve spolupráci Rady Evropy a OECD, který zahrnuje všechny formy spolupráce při správě daní, a to v rovině jak nalézací – když se zjišťuje –, tak v rovině platební – když se platí. Jedná se o následující formy spolupráce: výměnu informací na žádost automatickou a spontánní, souběžná daňová šetření, přítomnost na daňových kontrolách v zahraničí, dožádání vymáhání a předběžných opatření, doručování dokumentů.

Úmluvu a následně protokol podepsalo 24 států, které máte uvedeny v předkládací zprávě materiálu.

Pro vaši informaci, pokud vás zaujalo při schvalování minulého bodu o smlouvě mezi námi a Kajmany, že byla podepsána v Kapském městě, byla podepsána právě při příležitosti sjednání této multilaterální úmluvy, protože naši delegáti tam byli přítomni.

Děkuji za pozornost a prosím o ratifikaci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady máme zase změnu zpravodaje. Opět za poslance Foldynu budeme muset odhlasovat pana poslance Vodrážku. Ještě jednou navrhuji hlasovat o změně zpravodaje.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby za pana poslance Foldynu byl zpravodajem pan poslanec Vodrážka, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 90, přihlášeno je 115, pro hlasovalo 96, proti nikdo, takže jsme odhlasovali výměnu zpravodaje.

Mohu požádat pana poslance Vodrážku, aby se vyjádřil.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, pane místopředsedo. Po

důkladném vysvětlení tohoto materiálu panem ministrem navrhuji přikázání k projednání zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Nehlásí-li se nikdo, obecnou rozpravu končím a ptám se, jestli chce někdo přikázat projednání jinému výboru než zahraničnímu. Pokud ne, hlasujeme o zahraničním výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání k projednání zahraničnímu výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 91, přihlášeno je 115, pro hlasovalo 104, proti nikdo, takže jsme přikázání provedli.

Končím projednávání bodu 116. Tím jsme se zhostili zahraničních smluv.

Nyní začíná série prvních čtení.

O slovo mě požádal pan poslanec Kováčik, takže mu dávám slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, omlouvám se za případnou nestandardnost, ale vzhledem k tomu, že za chvíli by měl nastat bod a není zde přítomen zpravodaj, který mě požádal, abych navrhl vyřazení tohoto bodu z dnešního programu s tím, že bychom se dohodli na zařazení, až tady pan zpravodaj bude přítomen. Náhradní zpravodaj, ať jsme dělali, co jsme dělali, nebyl k dispozici. Takže chci poprosit, prosím pěkně, aby z dnešního programu byl bod vyřazen. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, já to nechám hlasovat. Pan ministr se ještě chce vyjádřit asi k tomuhle problému.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Tak za první si myslím, že není možné v této chvíli vyřazovat bod, protože jsme uprostřed jednání, není začátek... Za druhé, protože mám připravenou řeč místo pana ministra zemědělství, tak s tím nemohu souhlasit jako náhradní předkladatel. Ale myslím si, že se o tom reálně nedá hlasovat. A je to teprve první čtení, takže si myslím, že jsme schopni vybrat někoho jiného ze zemědělského výboru, aby přednesl zprávu zpravodaje, protože si myslím, že to půjde do výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik ještě bude reagovat.

Poslanec Pavel Kováčik: Já jsem byl vždycky vstřícnost sama, budu i teď. Kdybychom se, pane ministře, mohli dohodnout, že bychom bod zahájili a přerušili, to je schůdná varianta. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také bychom ho mohli přesunout na konec, že, až bude zpravodaj. No dobře, tak ale v této chvíli je zřejmé, že pan poslanec Kováčik netrvá na tom, že bychom teď vyřazovali nějaký bod, takže tohle hlasovat nemusíme. A první se pustíme do bodu číslo 40. Tento bod 41, o kterém mluvil pan poslanec Kováčik, je až ten další.

Tedy tady máme bod číslo 40, to je

40.

Návrh poslanců Borise Šťastného, Stanislava Polčáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 757/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tady je veto na to, abychom vyslovili souhlas již v prvním čtení. Veto bylo podáno, takže to bereme na vědomí, že veto bylo podáno na to, aby se vyslovil souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 750/1.

Požádám nyní pana poslance Borise Šťastného, aby předložil tento návrh. Prosím, aby ho uvedl, tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, ctěná Sněmovno. Před jistou dobou, nebo během zasedání zastupitelstva hlavního města Prahy předstoupil ve veřejné rozpravě jeden z občanů a stěžoval si na to, že nemá možnost sledovat zasedání zastupitelstva v přímém přenosu na internetu. Tehdy vedení města poukazovalo dopisem z úřadu pana Igora Němce, tedy Úřadu na ochranu osobních údajů, který byl rozeslán zřejmě většině měst, obcí a krajů, a v tomto dopise bylo právní stanovisko, že skutečně stávající právní úprava neumožňuje, aby bez souhlasu jednotlivých dotčených osob byl legálně pořizován obrazový a zvukový záznam z jednání zastupitelstva obce, kraje nebo zastupitelstva hlavního města Prahy, a také že bez souhlasu všech záznamem dotčených osob není možné následně takový záznam zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup, tedy například na internetu. Taktéž se ukáza-

lo, že bez porušení právních předpisů nelze rovněž pořizovat obdobné záznamy z jednání rady obce, kraje nebo hlavního města Prahy. Podle toho nálezu, který kupodivu později byl samotným úřadem různým způsobem bagatelizován, by subjekt, který by takový záznam zveřejnil, porušil příslušná ustanovení zákona číslo 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

S ohledem na to, že například hlavní město Praha podle ředitele úřadu i hlavních představitelů města musí vynakládat miliony korun na firmu, která maže v nějakém programu obličej lidí, kteří vystupují v rozpravě, a protože je evidentní, i když sám tedy zpochybňuji to, že jaksí je nutné na to vynakládat tolik peněz a stačil by asi jeden student s fotoshopem, přesto tedy takováto skutečnost existuje a podle mých informací Praha vynakládá 8 milionů korun ročně na to, aby mazala obličej těch lidí, kteří tam vystupují v debatě. Zřejmě ostatní města nebo kraje a obce tolik peněz nevynakládají, nicméně evidentní je tedy jistý právní problém.

My jsme si proto dovolili předložit velice jednoduchou novelu zákona o obcích, která by umožnila legální pořizování takovýchto záznamů. Současně chci říci, že jsme si dovolili do toho zákona dát možnost, nikoliv povinnost. Pokud si někdo vykládá možnost umožnit pořizování takových záznamů a jejich zveřejňování jako nástroj k tomu, aby to mohl zakázat, tak je to výklad špatný. Stejně tak možnost znamená, že se může svobodně rozhodnout konkrétní zastupitelstvo nebo rada, zda ten záznam bude, nebo nebude pořizován. Pokládám bych za nesmyslné tuto věc obligatorně nařizovat, protože pro řadu menších obcí to může být skutečně finančně náročné, ne-li nemožné, aby pořizovaly audiovizuální techniku a zřizovaly si webové stránky, na kterých budou streamovat videa ze svých zasedání několikačlenných zastupitelstev. Čili v tomto ohledu je to fakultativní možnost.

Já věřím, pokud by takový návrh byl schválen, že zejména velká města, velké obce či kraje tuto možnost využijí ke zvýšení transparentnosti a otevřenosti jednání na svých plénech. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Gabriela Hubáčková. Jo tak, tady musíme provést změnu – pan poslanec Klán. To budeme muset hlasovat.

Takže poprosím, jestli by pan poslanec Klán nahradil paní poslankyni Hubáčkovou, a to musíme odhlasovat. Souhlas, že to odhlasujeme, doufám je, takže zahajují hlasování.

Kdo je pro tuhle změnu, že paní poslankyně Hubáčková bude nahrazena panem poslancem Klánem? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 92. Přihlášeno 124, pro hlasovalo 87, proti žádný. Takže to bylo přijato.

Prosím pana poslance Klána, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, a bych vás seznámil se zpravodajskou zprávou ke sněmovnímu tisku 757, k novele zákona o obcích.

Navrhovatelé novely zákona jsou přesvědčeni, že navrhovaná novela zákona umožní zastupitelům obcí, krajů a hlavního města Prahy používat moderní komunikační technologie pro lepší, transparentnější a objektivní informovanost občanů, kterým umožní sledovat jejich jednání a nabídnout tak vyšší transparentnost a otevřenost, avšak plně v souladu se zákonnými požadavky na zpracování osobních údajů. Rovněž by navrhovaná právní úprava umožnila pořizovat zvukové záznamy z jednání rady obce, kraje nebo hlavního města Prahy, pokud se tak rozhodnou.

Vláda na své schůzi dne 22. srpna 2012 projednala a posoudila návrh zákona a vyslovila s tímto návrhem nesouhlas. Mimo jiné z následujících důvodů. Právní úprava pořizování a zveřejňování obrazového nebo zvukového záznamu z jednání zastupitelstva obce, kraje nebo hlavního města Prahy je obsažena v návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 128/2000 Sb., číslo 129/2000 Sb., zákon číslo 131/2000 Sb. a dalších souvisejících zákonů, které vypracovalo a předložilo vládě Ministerstvo vnitra. V tomto návrhu je zmíněný institut upraven mnohem komplexněji a zejména způsobem, který je ústavněprávně konformní a u kterého je předpoklad, že nebude v budoucnu vyvolávat aplikační problémy.

Předložený návrh zákona opomíjí odlišný právní režim zasedání zastupitelstva a schůze rady z hlediska přístupu veřejnosti. Navržená úprava je vnitřně rozporná. Návrh zákona neupravuje podrobnosti o tom, kdo může pořízení takového záznamu navrhnout. Navrhovaná konstrukce předmětných ustanovení založená na formulaci „může svým usnesením povolit“ není zcela dostačující, přičemž s ohledem na ústavní zásadu, podle které každý může činit, co není zákonem zakázáno, zákon by měl obsahovat pro určité situace výslovný zákaz pořizování a zveřejňování záznamů a výjimku z takového zákazu by pak povolovaly svým usnesením zastupitelstvo nebo rada. Návrh je tedy podle názoru vlády nadbytečný.

Navrhovatelé novely zákona navrhli Sněmovně projednávaný návrh zákona podle § 90 – já si myslím, že je podáno veto. Takže jak jsem zjistil je podáno veto, takže budeme tento návrh zákona projednávat klasickou formou. Organizační výbor navrhl přikázat návrh k projednání výboru pro

veřejnou správu a regionální rozvoj. Potom ještě navrhu přikázat výboru ústavněprávnímu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to byla zpráva zpravodaje. V této chvíli bych tedy otevřel obecnou rozpravu. Hlásí se poslanec Klán, takže můžete jako první. Vlastně musíte jako první.

Poslanec Jan Klán: Takže ještě jednou. Děkuji za slovo. Dobrý den. Vážený pane předsedající, vládo, dámy a pánové, dovolte mi, abych se vyjádřil ke zde projednávané novele zákona o územních samosprávných celcích.

Poslanecký návrh novely zákona o územních samosprávných celcích, sněmovní tisk 757, předpokládá doplnění zmíněných zákonů o oprávnění zastupitelstva nebo rady územního samosprávného celku povolit pořizování zvukového nebo obrazového záznamu ze svého jednání a stanovit podrobnosti pro jejich zveřejňování. K navržené právní úpravě vyjádřila negativní stanovisko vláda, která zejména upozornila na to, že v předložené podobě návrh omezuje právo každého občana pořizovat pro své vlastní potřeby zvukový či obrazový záznam z jednání zastupitelstva, neboť podle nyní platného stavu není k tomuto pořizování nutný souhlas zaznamenaných osob, jak ostatně potvrzuje i správní judikatura, konkrétně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. března 2012, jenž byl publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 2623. Tím novela dokonce zhoršuje stávající standard přístupu veřejnosti k informacím o jednání obecních orgánů. Jako problematické se jeví i nově navrhované oprávnění zastupitelstva stanovit bližší podmínky pro zveřejňování záznamů, neboť tyto podmínky nemohou zavázat třetí osoby. Usnesení zastupitelstva nemá povahu právního předpisu, a nemůže proto ukládat povinnosti osobám mimo obec a pro stanovení vlastních podmínek ke zveřejňování záznamů samotnou obcí není nutné výslovné zmocňovací ustanovení zákona.

Na druhou stranu však nelze popřít, že v praxi v souvislosti s pořizováním a zveřejňováním záznamů z jednání zastupitelstva, obě kategorie je přitom nutné striktně rozlišovat, i nadále přetrvávají určité problémy, což se v nedávné době nejvýrazněji potvrdilo v souvislosti s postupem Úřadu pro ochranu osobních údajů vůči hlavnímu městu Praze pro zveřejňování záznamů z jednání zastupitelstva hlavního města Prahy. Z toho důvodu je vhodné, aby právní úprava pro pořizování a zveřejňování záznamů byla v zákonech o územních samosprávných celcích uvedena výslovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Neubauer je další přihlášený do rozpravy, takže ho prosím, aby vystoupil.

Poslanec Václav Neubauer: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. V případě tohoto návrhu zákona mohu odkázat nejen na stanovisko vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 128, sněmovní tisk 757, ale i na stanovisko klubu starostů měst za Českou stranu sociálně demokratickou.

Vláda tento návrh zákona projednala na své schůzi dvaadvacátého, kdy mimo jiné ocenila snahu předkladatelů ke zvýšení transparentnosti ve vztahu k občanům, ale přesto má k návrhu minimálně sedm zásadních podmínek a odmítavé stanovisko. Já bych k tomu připojil další.

Návrh neplní úkol vlády, podle kterého má být cílem zlepšení přístupu k informacím. Navrhuje se rozsáhlá koncepční struktura, změna tohoto zákona, kterou však vláda nepožadovala. Zákon by se stal komplikovanější a hůře použitelný jak pro občany, tak také pro úředníky povinných subjektů. Zvýšila by se administrativní zátěž.

Za druhé: Snaha po procesním perfekcionismu v předloženém návrhu mění normu téměř k nepoužitelnosti běžnými uživateli. Komplikované popisy procesních postupů nelze obhájit ani ve srovnání se zahraničními úpravami, které stejně jako stávající česká se vyznačují relativně jednoduchostí a stručností.

Za třetí: Návrh nemá koncepční vizi, a to zejména ve vztahu k hlavnímu úkolu: zlepšení přístupu k informacím jak pro žadatele, tak pro úřady.

A zejména, návrh nebyl projednán s odbornou veřejností a dotčenými subjekty či jejich zástupci, resp. byl projednán ve zcela jiné podobě. Návrh se neprojednal se zástupci odborné veřejnosti, dotčenými subjekty, např. Svazem měst a obcí a s neziskovým sektorem.

Předložení takto rozsáhlé novelizace neodpovídá tomu, aby se změna prováděla novelizací. Pokud by bylo třeba přijmout takto rozsáhlé změny, je vhodné předložit nový zákon. K tomu však vůbec není důvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Stanjura se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezké poledne. Já nemám nic k obsahu té novely. Otázka zní, jestli to vůbec potřebujeme. Přijde mi absurdní, že se podle stanoviska jednoho státního orgánu nedá zveřejňovat záznam z jednání zastupitelstva. To je přece absurdní přístup. Nikdy by mě nenapadlo, že to je možné. Garantuji všem pražským kolegům, že jsou desítky měst, která to prostě reálně dělají, nahrávají a zveřejňují a nikomu nemažou obličej, ani za 8 milionů ani za 800 tisíc ani zadarmo. Je

to normální. Při tomto výkladu bychom mohli říci, že nemůže být přenos ze sportovního utkání, resp. může, ale nesmí být záběr mezi diváky. Jestlipak ti diváci dali souhlas se zveřejněním, ať už v přímém přenosu, nebo v záznamu, nebo někde na webu? To přeci není normální.

Nic proti předkladatelům novely, protože ti reagují na absurdní výklad a absurdní stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů. Přece je to veřejné zasedání zastupitelstva. Opravdu si myslím, že nejlepší cesta je, aby Úřad pro ochranu osobních údajů dostal zdravý selský rozum, přestal toto zakazovat, míchat se do toho, ať si to zastupitelstvo nahrává, když chce, zveřejňuje, když chce. To je přece jasné samosprávné rozhodnutí.

To není kritika na předkladatele této jednoduché novely, nevím, co říkali předřečníci o nějaké komplexnosti apod., ale myslím si, že je to nadbytečné. Neustále nám ten zákon o obcích bobtná, bobtná, bobtná. První jsem měl v ruce v roce 1997 – a srovnejte zákon o obcích z roku 1997 a 2013, jenom počet paragrafů. Že by to přispělo k lepšímu fungování zastupitelstva, to si tedy vůbec nemyslím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady mám faktické. Jako první je pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já chci reagovat na vystoupení pana ministra, protože právě takto absurdní situace nastávají. A protože i mně osobně volal jeden starosta, jehož jméno tedy uvádět nebudu, že skutečně narazil na kontrolu Úřadu pro ochranu osobních údajů. Tak to byl jeden z motivů, proč já osobně jsem rovněž tento zákon podpořil.

Já netvrdím, že je legislativně napsán zcela nejspříhodněji, možná právě v průběhu legislativního procesu zjistíme situace, které nejsou řešeny a měly by být možná dále dořešeny. Proto nemám nic proti tomu, aby zákon nebyl schvalován v prvním čtení, protože bylo uplatněno veto. Myslím si ale, že ta slova, která pronesl pan ministr, jsou v zásadě hezká od tohoto pultíku, ale realita potom je jiná.

Úřad pro ochranu osobních údajů je prostě nezávislý úřad, který musí respektovat zákon, a pokud zákon nějakým způsobem vykládá, tak máte dvě možnosti. Pokud jej tedy nezmění tento výklad, a nevím, jaké jsou síly na to, aby byl změněn tento výklad zákona, myslím si, že by politici do toho asi zasahovat příliš neměli, pokud tedy Úřad pro ochranu osobních údajů je nezávislý, tak jediná možná jiná cesta zákonnosti a právního státu je změna zákona. Takže v tu chvíli, pohybují-li se české ústavní orgány a obecně tedy veřejná správa modelem, že mohou konat pouze to, co jim zákon výslovně dovoluje, tak k tomu musíme uspořádat a upravit zákon. To tedy byla mimochodem, opakuji, motivace, se kterou já jsem přispěl k to-

mu, aby tento problém byl skutečně otevřen, pojmenován a aby byl náležitě legislativně upraven. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Klučka se hlásil. Mám to přesně evidované. Teď je pan poslanec Klučka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Já na rozdíl od pana kolegy Polčáka mohu podepsat všechna slova, která tady pan ministr Stanjura řekl, a to nejen proto, že jsme ze stejného města, ale nějakou zkušenost z komunální politiky máme. Ano, vážím si myšlenky, s kterou přišli předkladatelé zákona. Už ale trochu váhám nad tím, jak tato myšlenka je v zákoně zpracována, včetně té rétoriky, která tady byla uvedena jak v úvodním slově, tak ve slově pana zpravodaje, a to je neveřejné zasedání rady a záznamy z neveřejného zasedání rady. To bychom museli ten zákon změnit ještě trochu v jiném paragrafu. Nezlobte se, ale v daném okamžiku mě nenapadá nic jiného, než podat návrh na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení. Ale myšlenku nezapomeňme. Ona je na cestě další novela zákona o obcích, kde můžeme diskutovat v rámci pozměňovacích návrhů i o této vazbě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Stanjura se hlásil s faktickou. Takže pan ministr Stanjura teď fakticky.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Chci reagovat na vystoupení předkladatele pana poslance Polčáka.

V mém městě, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, já se omlouvám, v mém městě jako první začali pořizovat záznamy občané, kteří si přinesli kameru a zeptali se mě jako předsedajícího schůze zastupitelstva, jestli si mohou průběh natáčet. Neměl jsem důvod jim to zakazovat. A to byl úplně jiný případ. A není to prostě realita pouze z mého města, prostě přicházejí dobrovolníci, které to baví, natáčejí si to a pak to zveřejňují. Následně k tomu přistoupila mnohá města, protože zjistila, že to lidem vyhovuje, aby si to mohli prohlédnout, ti, kteří se zajímají o to, jak zastupitelstvo funguje, nemusí jim prostě čas zasedání zastupitelstva vyhovovat.

Já jsem říkal, že nekritizuji předkladatele. Já jsem ve svém vystoupení kritizoval úřad, ne předkladatele. Klidně budu hlasovat, že to pustíme do druhého čtení. Nemám s tím problém. Jenom mi připadá, že je to zbytečné a že je to fakt postavené na hlavu, celá tato debata. A zkusme si tedy odpovědět na otázku: Platí to samé pro zápas fotbalové nebo hokejové ligy, který se taky vysílá ze záznamu? A ptá se někdo diváků, jak běží ka-

mery, když je zrovna přestávka a oni mávají? A dali souhlas? A nebo pak někde v archivu sportovních kanálů někdo sedí a maže obličej a vidíme jen mávající ruku, aniž bychom identifikovali, který chudák člověk na hokeji, fotbalu, basketu či jiném sportu byl? Já myslím, že se shodneme na tom, že není normální, aby někdo nutil zastupitelstva, aby mazala obličej. Na druhé straně je obrovský tlak na to, aby jednání byla veřejná a transparentní, aby si to každý mohl zkontrolovat. Ptal se někdo nás, jestli může být přenos na ČT24? (V sále je neklid.)

Mě se nikdo neptal, jestli je souhlas. A mohou tady být potenciálně hosté. Když je přenos z ČT24 a je záběr na galerii hostů, ptal se někdo hostů, jestli s tím souhlasí? (Předsedající upozorňuje na čas.) Omlouvám se. Všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. To byla taky faktická. Teď jsem viděl hlásit se pana navrhovatele. To byla taky faktická? V tom případě bych vám dal slovo hned. Pokud chcete reagovat na dvě minuty, tak můžete hned. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Boris Šťastný: Velmi děkuji za debatu. Jsem moc rád, že se otevřela. I mně přijde naprosto absurdní, že státní úřad obešle města, obce a kraje, že nesmějí nahrávat svá veřejná zasedání zastupitelstva, že je nesmějí zveřejňovat. Mně přijde také naprosto absurdní, že poté co se v tomto případě Zastupitelstvo hlavního města Prahy – respektive magistrátní úřad explicitně dotázal, jestli to opravdu myslí vážně, že odpoví: opravdu to nesmíte. A to se nestalo jenom Praze, to se stalo i dalším městům.

Čili tady je několik možností. Buďto někdo v tomto státě nechce, aby se zastupitelstva přenášela, z nějakého důvodu, asi aby neexistovala nějaká transparentnost, anebo to někdo posílá schválně, aby lidé museli utrácet miliony korun za mazání obličejů. Já to samozřejmě nevylučuji. Je prostě možné, že se někdo s někým někde dohodl, rozeslal dopis a naschvál toho některá města využívají, vypisují tendry a mažou obličej za miliony korun. Ale já prostě jako poslanec Parlamentu nevím, co s tím mám jiného udělat, než že když jsem vyčerpal všechny možnosti v rámci konkrétního Zastupitelstva hlavního města Prahy, tak jsem předložil zákon. Jestli vláda ví, jak na to jinak, a přikáže úřadu pana Němce, aby ten dopis stáhl a rozeslal jiný dopis, že to města dělat mohou, a tím se ušetří miliony korun, já budu jediné rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď ještě vidím paní poslankyni Semelovou. Ta je přihlášená s faktickou. Prosím dvě minuty pro paní poslankyni Semelovou.

Poslankyně Marta Semelová: Já si myslím, že právě v zájmu toho, aby se to sjednotilo, aby to nebylo v každém městě jinak, a po zkušenostech, které máme v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, je potřeba, aby to bylo uzákoněno. Odmítám srovnání zastupitelů a fotbalového zápasu, protože my jsme přece veřejní činitelé, kteří rozhodují o životě lidí ve městě, v obci, v kraji a tak dále. To je něco úplně jiného. A každý občan by měl mít právo sledovat, nakonec zastupitelstvo je veřejné, jak který zastupitel vystupuje, co prosazuje a jak hlasuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě fakticky pan poslanec Petrů. Přece jenom, prosím, máte dvě minuty. (V sále je neklid.)

Poslanec Jiří Petrů: Vážené dámy a pánové, já tomu trochu nerozumím. Například na našem okrese ve městě Břeclavi, Lanžhotě a podobně již deset let běží kabelová televize z každého zastupitelstva města. Tak v čem je problém? Potřebujeme to, nebo to nepotřebujeme? Já osobně se domnívám, že je to naprosto nadbytečná záležitost. Je to jenom o vůli zastupitelstva, které se rozhodne, jak chce, aby to bylo. Na to nepotřebujeme žádný zákon. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď jsme snad vyčerpali všechny faktické a můžeme přikročit k obecné rozpravě, kde mám přihlášeného pana poslance Petra Hulinského. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, myslím si, že se nám tady velmi často teď stává, že faktické poznámky se nám liší s tím, co by mělo být v obecné rozpravě.

Nicméně já bych chtěl říct dvě věci. Za prvé závidím našim kolegům v malých městech, jak tady hovořil pan kolega Klučka nebo pan ministr, že jsou z jednoho města a funguje jim to. V Praze to nefunguje. To znamená, jestli chceme pomoci občanům Prahy, aby měli jasný signál, co se děje v hlavním městě Praze, tak to v Praze potřebujeme. Mně se nelíbí a nevěřím tomu, že by rozmazávání obličejů ze Zastupitelstva hlavního města Prahy mělo stát 8 mil. korun a určitě to budu interpelovat, protože jsem si nevšiml ani na internetových stránkách, že by na to bylo vysáno výběrové řízení, takže by byl patrně porušen zákon. Nicméně podívám se na to, zvlášť jestli to tak je, či nikoliv, ale v Praze je to hrozně složité. Praha měla minulý rok desítky, možná stovky expertiz, právních analýz a nemáme možnost například zjistit, k čemu tyto analýzy, k čemu vlastně tato právní posouzení byla, jakým způsobem byla nadále využita, zdali byla vysoutěžena a jakým způsobem je vlastně

možné se s nimi seznámit. Já jsem například na posledním zasedání zastupitelstva interpeloval, že bych tento seznam rád viděl. A rád bych, aby měli i občané možnost vidět, co zastupitele zajímá.

Proto bych to rád doporučil do druhého čtení. Vezmeme zkušenost z obcí, kde to funguje, je to fajn. Ale my máme zkušenost z obcí, kde to nefunguje, a je to zase napříč politickým spektrem. Pan kolega Šťastný je z ODS, já jsem ze sociální demokracie. Propustte to prosím do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Stanjura se hlásí.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vzkázat panu poslanci Hulinskému prostřednictvím pana místopředsedy, aby nemluvil o malých městech jenom proto, že je z nějakého většího města. Děkuji. (Úsměv mezi některými poslanci v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Hulinský. Připomínám, že Opava opravdu není malé město. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Hulinský: Ano, je potřeba, abyste si to vy z toho jednoho města vysvětlili, protože kolega hovořil o menším městě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Ještě jednou děkuji. Já jsem v obecné rozpravě, tak snad splním požadavek pana kolegy Hulinského, že budu mluvit tedy obecně k tématu, i když z těch faktických poznámek, které tady byly teď předestřeny, jsem taky nepochopil, jestli toto má být obsahem faktických poznámek – vyjasňovat si, které město je malé. Ale dobře.

Já musím reagovat na svého ctěného kolegu pana poslance Petrů. Protože při vši úctě to, že budu tvrdit, že nějaký problém neexistuje, tak to ještě neznamená, že tomu tak skutečně je. Faktem je, že Úřad pro ochranu osobních údajů prostě tento výklad má, a nemůžete nikdo tvrdit, že to je opačně. Buď takový papír existuje, nebo neexistuje. A Úřad pro ochranu osobních údajů je jeden z několika mála úřadů, které i podle našeho ústavního pořádku jsou nezávislé při výkonu své činnosti, do jejich činnosti nelze vstupovat žádnými jinými prostředky než samozřejmě cestou zákona.

Já jsem o tom mluvil i s lidmi, kteří se zabývají otevřenou společností. Oni do jisté míry kritizují, to musím říci zcela jednoznačně, jak je ten návrh napsán. Říkají, že je třeba ho vylepšit, chtějí se na tom podílet. Ale ani oni

nezpochybňují to, že tento problém tady je. Takže se prosím netvařme tak, že ten problém neexistuje. On možná někdy doběhne i do Opavy, až si toho potom pan ministr všimne a bude možná tu problematiku chtít více řešit. Anebo zajede na Úřad na ochranu osobních údajů a vyřeší to tam osobně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Takže to by znamenalo, že bychom obecnou rozpravu mohli ukončit.

Byl tady podaný nějaký návrh? Ptám se zpravodaje. Byl podán návrh na zamítnutí. Tak v tom případě gonguji. Ještě se zeptám, zda nechce vystoupit zástupce navrhovatele nebo zpravodaj. Nechcete vystoupit, takže pouze zagonguji.

Jsme tady snad všichni, kdo chtějí hlasovat, a můžeme tedy hlasovat návrh na zamítnutí, který zazněl v rozpravě. Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 93, přihlášeno 130, pro zamítnutí hlasovalo 22, proti 58. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

To znamená, že nyní budeme hlasovat pouze o přikázání předloženého návrhu k projednání výboru. Je navržen výbor pro veřejnou správu. Navrhujete ještě nějaký jiný výbor? Ještě prosím pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Navrhuji, aby se tímto tiskem zabýval také ústavněprávní výbor. A rovněž po dohodě s panem předkladatelem navrhuji prodloužit lhůtu na projednávání tohoto zákona na 90 dní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Lhůta pro projednání na 90 dní, dobře, to budeme hlasovat až po přikázání.

Takže nejdřív tady máme návrh organizačního výboru přikázat k projednání výboru pro veřejnou správu. To hlasujeme jako první.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro veřejnou správu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 94, přihlášeno je 130, pro hlasovalo 111, proti žádný. Takže tohle bylo přijato.

Pak tady byl navrhován ústavněprávní výbor, to hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 95, přihlášeno 130, pro hlasovalo 106, proti 3. Takže to bylo taky přijato.

Teď bychom měli hlasovat prodloužení lhůty k projednávání. Podle jednacího řádu, pokud je prodloužení více než dvacet dní, musí s tím souhlasit navrhovatel. Pokud s tím navrhovatel vyslovuje souhlas, můžeme hlasovat prodloužení lhůty projednávání na 90 dnů. (Navrhovatel souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro lhůtu 90 dní, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 96, přihlášeno je 131, pro hlasovalo 106, proti 5. Lhůta byla prodloužena tak, jak bylo požádáno.

A teď snad můžeme ukončit projednávání bodu 40. A já v tom případě dokončím i celé dopolední jednání Sněmovny.

Jen připomenu, že premiér je v zahraničí, takže interpelace na premiéra sice začnou ve 14.30, ale zřejmě skončí dříve. Tak jenom apeluji, že interpelace na ministry začnou dříve než v 16 hodin, tak aby s tím počítali ministři i interpelující. Takže apeluji, aby tady byli včas a dříve než před 16. hodinou.

Přeji vám dobrou chuť a přerušuji jednání Sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Budeme pokračovat naším odpoledním programem.

174. Ústní interpelace

Dalším bodem dle našeho schváleného pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Vzhledem k tomu, že interpelace na omluveného předsedu vlády Petra Nečase budou vyčerpány dříve než v 16 hodin, upozorňuji interpelující po-

slance i interpelované členy vlády, že ústní interpelace na ostatní členy vlády budou zahájeny ihned po vyčerpání přihlášek na předsedu vlády.

A nyní, dámy a pánové, předtím než dám slovo prvnímu přihlášenému, přečtu ještě omluvy z odpoledního jednání. Omluvil se z odpoledního jednání pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek z důvodu neodkladných pracovních povinností a dále pak se omluvil pan ministr vnitra Jan Kubice také z důvodu naléhavých pracovních povinností. Tolik tedy omluvy, které byly doručeny do sekretariátu předsedkyně Poslanecké sněmovny. A nyní již přejdeme k samotnému průběhu ústních interpelací.

Prvním vylosovaným byl pan poslanec Lubomír Zaorálek. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení kolegové, chtěl bych využít interpelace k tomu, abych učinil dotaz na pana premiéra, který se týká novoroční amnestie prezidenta republiky. Jde mi o to, že u této amnestie vlastně do této chvíle není známo, jakým způsobem ta amnestie vznikala, kdo se na ní podílel, které osoby se na ní podílely i v čase, jak do té spolupráce vstupovaly a jakým způsobem vlastně celá amnestie vznikala.

Tento dotaz jsem učinil na prezidentskou kancelář a dovoluji mi, abych se nyní zeptal i vás, pane premiére, protože i v případě vlády, která samozřejmě má zásadní roli ve věci amnestie prezidenta republiky, bych se vás chtěl zeptat, kdy jste obdržel tu žádost o poskytnutí amnestie od prezidenta, kdy jste ji podepsal. Zajímalo by mě, jakým způsobem vlastně komunikace mezi prezidentskou kanceláří a vámi probíhala, jaké osoby se jí účastnily. Rád bych se zeptal, jaká byla role ministra spravedlnosti, kdo tedy konkrétně na té amnestii za vládu pracoval, jakým způsobem jste se jí zabývali a přesně, kdy byla vámi podepsána. Takže zajímá mě časový sled těch událostí a zajímá mě podíl osob ze strany vlády na celém průběhu schvalování amnestie nebo průběhu, který z vaší strany vyvrcholil tím podpisem. Jakým způsobem jste se vlastně toho podpisu dobral a kdy to bylo.

Tyto základní otázky, to jsou věci, které jsou podle mne opravdu i ze strany vlády dnes naprosto nejasné, bych byl rád, kdyby byly objasněny. Proto vás žádám, pane premiére, abyste mi tyto informace poskytl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pouze doplním informaci, že pan předseda vlády, který je z dnešního jednání omluven, odpoví písemně na interpelaci, a to do 30 dnů.

Další interpelaci na pana premiéra přednese paní poslankyně Dana Váhalová. Připraví se pan poslanec Jaroslav Vandas. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pěkné odpoledne.

Vážený pane premiére, chtěla bych se vás zeptat, jaký je váš postoj k prezidentské amnestii v případě trestu obecně prospěšných prací, trestu domácího vězení a podmíněných odsouzení ve výměře nepřevyšující dva roky. Odhad probační a mediační služby je 12 173 případů, přičemž loni byly tyto tresty ukládány nejčastěji za trestné činy krádeže, zanedbání povinné výživy, maření výkonu úředního rozhodnutí a výtržnictví. Obdobná statistika platí i pro podmíněné tresty s dohledem probačního úředníka, přičemž amnestie se v této kategorii dotkne zhruba osmi tisíc potrestaných. U trestu domácího vězení by se amnestie měla týkat přibližně 340 případů, kdy nejčastěji byl trest domácího vězení ukládán opět za maření výkonu úředního rozhodnutí, krádeže, zanedbání povinné výživy, výtržnictví či ohrožení pod vlivem návykové látky.

Myslíte si, že výtržníci a lidé, kteří si třeba opakovaně neplní výživovací povinnosti, si nezaslouží trest? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji, paní poslankyně. Dále se slova ujme pan poslanec Jaroslav Vandas. Připraví se pan poslanec Václav Klučka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený nepřítomný pane premiére, již dvakrát jsem interpeloval pana ministra Drábka a jednou vás ve věci zpřísnění vycházek pracovní neschopných. Odpověděl jste mi, že nová úprava je vyhovující. Jak je vyhovující, na to se zeptejte onkologicky nemocných, kteří například nemohou po 19. hodině vytáhnout paty z domova, nebo žen s rizikovým těhotenstvím, které se nemohou dostatečně postarat o svoje děti.

Já se vás chci dnes zeptat na záležitost související s tématem mé interpelace. Porušení léčebného režimu se stalo díky vašim krokům k liberalizaci pracovního trhu důvodem k rozvázání pracovního poměru. Ptám se vás, pane premiére: Není toto důvod, proč tak pan ministr Drábek trval a potažmo i vy trváte na nesmyslném zpřísnění vycházek těžce nemocných osob nebo žen s rizikovým těhotenstvím? Nešlo o to, dát zaměstnavatelům do ruky nástroj, jak se těchto lidí zbavit?

Už jsem si myslel, že je marné pokračovat ve svém úsilí o nápravu toho, co koalice a hlavně pan ministr Drábek zakotvili do zákona o nemocenském pojištění. Setkal jsem se však například s lidmi onkologicky nemocnými, kteří milují svoji zahrádku a nemohou se na ni dostat. Možná že namítnete, že se nikdo neozývá. Ani nemůže, protože tito lidé mohou těžko přijet demonstrovat do Prahy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dalším interpelujícím bude pan poslanec Václav Klučka, připraví se pan poslanec Ivan Ohlídál. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Název mé interpelace jsou Záchranné útvary v armádě. Schválně tam nenajdete slovo prapory, protože tento pojem de facto už v nedávné minulosti mírně zanikl, a mluvíme tedy o útvarech především ženijního typu, které jsou předurčeny pro možnost zásahu ve spolupráci s integrovaným záchranným systémem při mimořádných událostech. A na tuto věc se chci právě zeptat, protože se proslychá, že ty záchranné útvary ve svém názvu ukončí svoji činnost, stanou se běžným armádním útvarem, a já se domnívám, že v tom okamžiku se taky více zkomplikuje možnost jejich nasazování v jakémisi optimálním čase. Protože přece jenom když šlo o záchranné útvary nebo záchranné prapory, tak jsme mohli počítat s tím, že budou zasahovat právě v těch časových obdobích, která potřebujeme třebas i do druhosledových jednotek v integrovaném záchranném systému při povodních a dalších záležitostech.

Takže pane premiére, ta otázka zní: Jaká bude budoucnost využitelnosti armády, a teď myslím armády jako celku, v těch mírových situacích právě po potřebu, kdy je třeba spolupráce s integrovaným záchranným systémem? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dále bude interpelovat pan poslanec Ivan Ohlídál, připraví se pan poslanec Jiří Paroubek. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane místopředsedo, vážený nepřítomný pane premiére, chci vás interpelovat v otázce spojené s novelizací vysokoškolského zákona, kterou Ministerstvo školství a potažmo vaše vláda připravuje. Mám několik zásadních kritických připomínek a s nimi souvisejících otázek.

Ta první spočívá v tom, že tato novelizace je prováděna opravdu v časovém stresu, ve spěchu, což jistě nemůže této novelizaci přispět. Tato novelizace je prováděna bez důkladných analýz, konkrétních změn, které mají být provedeny. Vzhledem k tomu, pokud bude tato novelizace přijata, tak to ovlivní výrazně život a provoz na veřejných vysokých školách. Tam tento způsob bez analytického vyjádření a zhodnocení vzniklé situace považuji za nesprávný.

Velký problém spočívá také v tom, že sice Ministerstvo školství spolupracuje při přípravě této novelizace s akademickou veřejností, to je v pořádku, ale bohužel nespolečně dostatečným způsobem s poli-

tickou opozicí. Pokud má novelizovaný zákon fungovat více let, je nutné najít kompromisy s opozicí.

Přál bych si, kdybyste mi na tyto připomínky odpověděl, proč takovýmto způsobem při stěžejní změně stěžejního zákona vláda postupuje. Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Ohlídálovi. Slova se ujme pan poslanec Jiří Paroubek, připraví se pan poslanec Petr Hulinský. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný premiére, ve volební kampani k prezidentským volbám, tak jako v každé kampani, padlo mnoho výroků, jimiž nemá už smysl se dále zabývat. Naopak zabývat se některými výroky je nezbytné. Mám na mysli nehorázné výroky vašeho prvního zástupce vicepremiéra vlády Karla Schwarzenberga na adresu druhého československého prezidenta Edvarda Beneše. Váš vicepremiér se také pochopitelně mylně domníval, že takzvané dekrety prezidenta Beneše, které byly přijaty v roce 1946 dodatečně jako platné zákony prozatímním Národním shromážděním, jsou neplatné.

Je axiomem československé a české zahraniční politiky již od roku 1945, ale vlastně už od doby války, od vzniku prozatímní československé vlády v exilu, nezpochybňovat rozhodnutí vítězných velmocí o odsunu sudetských Němců, kteří se významným způsobem podíleli v roce 1938 na rozpadu československého státu. Nebyli to ostatně Češi, kdo v roce 1938 způsobili rozpad Československa a v roce 1939 druhou světovou válku. Češi byli však nestranně na straně vítězů druhé světové války. Sněmovna před jistým časem rozhodla o tom, že se Edvard Beneš zasloužil o stát. Naznačovat, že by tento velký český politik byl snad zralý pro soudní tribunál v Haagu, vidím jako nechutné. Zejména říká-li to ministr zahraničních věcí České republiky.

Táži se vás, vážený pane premiére, za prvé, zda souhlasíte s výroky svého ministra vůči prezidentu Benešovi a tzv. dekretům prezidenta republiky, za druhé, zda si uvědomujete, že podobné výroky vašeho prvního zástupce a předsedy koaliční strany zpochybňují základní linii československé a české zahraniční politiky.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Petr Hulinský, připraví se pan poslanec Vít Bárta. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Pane předsedajícím, kolegyně a kolegové, v prosinci 2012 jsem z tohoto místa oslovil tehdejší, dnes již víme, že osmi-

denní, ministryni obrany Karolínu Peake a připomenul jsem jí, že bude muset řešit vlekoucí se problémy s plným zprovozněním transportních letounů CASA. Mimo jiné jsem vyslovil názor, že není zajištěna funkčnost systému vlastní obrany DAS letounů CASA, a ministerstvo přesto neodstoupí od smlouvy s Omnipolem, ač to bylo dříve deklarováno. Přitom závady ve funkčnosti systému měly být odstraněny firmou Omnipol již do konce května minulého roku.

Moje obava se naplnila. Ministerstvo obrany oznámilo, že 31. ledna 2013 byly s nevyhovujícím výsledkem ukončeny opakované vojenské zkoušky systému vlastní ochrany letounů CASA a že systém vykazuje stále v některých parametrech hodnoty neodpovídající specifikaci. Ministerstvo obrany proto dále dosud je nepřevzalo a neuhradilo.

Ministerstvo obrany zároveň oznámilo, že neuvažuje vypovědět smlouvu s Omnipolem. Stojí za to citovat tiskového mluvčího Ministerstva obrany. Cituji: „O vypovězení smlouvy nyní Ministerstvo obrany neuvažuje, považuje tento krok za krajní řešení. Nereálně se jeví i integrace systému vlastní ochrany od jiného dodavatele, kde by bylo dosažení plné funkčnosti a trvalo by několik let a výsledek podobné snahy je dopředu značně nejistý.“

Generální ředitel Omnipolu Michal Hon pochopitelně tento postoj ministerstva přivítal se slovy – cituji: „To, že Ministerstvo obrany neuvažuje o vypovězení smlouvy na nákup strojů, umožňuje vést další jednání v konstruktivní atmosféře.“ (Upozornění na čas.)

Takže, nepřítomný pane premiére, jen dvě otázky. Vzhledem k tomu, že za resort obrany dnes odpovídáte vy, byl bych rád, kdybyste odpověděl v písemné podobě, jak dlouho ještě hodláte tolerovat skutečnost, že část lektva Armády České republiky není plně bojeschopná, a za druhé – není proto vaší povinností, abyste rozhodl o vypovězení smlouvy? Děkuji a čekám písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Před chvílí se omluvil pan poslanec Vít Bárta, tzn. půjdeme k deváté vylosované interpelaci a tou je interpelace paní poslankyně Dany Váhalové. Připraví se pan poslanec Václav Klučka. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji ještě jednou za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové. Vážený pane premiére, vaše vláda slíbila občanům tvrdý a nekompromisní boj proti korupci. Připomeňme si citaci ze strategie vlády v boji proti korupci: „Korupční praktiky jsou v řadě případů úzce propojeny s dalšími formami trestné činnosti a mohou tak přispět k podkopávání samotných základů společnosti. Výsledkem může být ztráta důvěry občana v poctivost a nestrannost fungování státních institucí, pokřivení tržních vazeb, ekonomický úpadek, destabilizace státu a

další nepříznivé vlivy. Zároveň může korupce ohrožovat bezpečnost státu, a to jak z hlediska vnitřní, tak i vnější bezpečnosti.“

Pane premiére ráda bych od vás slyšela, jaké jsou konkrétní výsledky vaší takzvané protikorupční vlády po dvou letech její existence. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní poslankyni. Dále slovo dostane pan poslanec Václav Klučka, který si vylosoval jak desátou, tak i jedenáctou interpelaci. (Poslanec Klučka: I dvanáctou.) I dvanáctou, děkuji pěkně za doplnění.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Vůbec jsem nepředpokládal, že to skončí v takovéto sestavě na závěr interpelací pro premiéra.

Ta první interpelace je hazard premiéra s Ministerstvem obrany. Já to opravdu nemohu nazvat jinak než hazard. Když si uvědomíme, co všechno se stalo v té epizodě krátkého pobytu Karolíny Peake na Ministerstvu obrany, když si uvědomíme tu situaci po jejím odvolání, situaci, kdy ona odvolala náměstka Picka a generála Bulanta a tito lidé znovu po jejím odvolání nastoupili do armády, já to nemohu nazvat ničím jiným než hazard. A já se ptám, jak dlouho ten hazard bude ještě trvat. Jak dlouho bude funkce premiéra spojena s řízením Ministerstva obrany? To rozhodně neprospívá žádnému kvalitnímu životu armády. A armáda potřebuje kvalitní život, tomu věřte. Tak jak ho popisuje v Bílé knize, tak jak je popisováno ve vládním prohlášení této koaliční vlády. Proč tato koaliční vláda není dodnes schopna vyřešit problém nástupu nového ministra obrany?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. To byla desátá interpelace. Pane poslanče, nyní prosím o jedenáctou interpelaci.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Jedenáctá interpelace se týká oblasti vnitřní bezpečnosti. Já si nejdříve dovolím odcitovat určitou stať z vládního prohlášení: „Vláda předloží komplexní právní úpravu regulující činnost nestátních bezpečnostních služeb s cílem definovat zejména okruh služeb poskytovaných těmito subjekty, zakotvit podmínky pro jejich licencování, stanovit vnitřní a vnější kontrolní mechanismy pro jejich činnost a prostředky, které ke své činnosti na základě příslušného oprávnění využívají, a stanovit podmínky odborné způsobilosti pro výkon zaměstnání u těchto subjektů.“

Otázka zní, pane premiére: Kdy tento zákon bude předložen do Poslanecké sněmovny? Jak jsem slyšel různé názory z počátku tohoto volebního období a vládnutí této koaliční vlády, tak to bylo dokonce

považováno za určitou prioritu, kterou je třeba zrychleným způsobem vyřešit. To bylo ještě fungování pana ministra Bárty v koaliční vládě, kdy se snažil i tyto věci upřednostňovat. Je více jak polovina volebního období, zákon svým způsobem už v něčem existuje, ale někdo se bojí ho do této Sněmovny prostě předložit. Je to tím, že koalice je nejednotná na textu této zákonné úpravy, nebo kde je tento problém? Takže pane premiére, prosil bych o toto vysvětlení.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pan poslanec Klučka potřetí – dvanáctá interpelace. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Poslední interpelace je velmi jednoduchá. Po Novém roce se dle mého názoru velmi významným způsobem zhoršil život důchodců v tomto našem českém státě. Já nevím, jestli nevíme ty problémy stejně, nebo necítíme stejně, co se života důchodců týká, co všechno se zdražilo, jak se zhoršily jejich podmínky, jaké jsou dnes možnosti kupní síly lidí v důchodovém věku, jak funguje starostlivost o důchodce z hlediska mladé generace.

Pane premiére, existuje něco, co může být předloženo vládě jako analýza tohoto stavu? Nebo se opravdu domníváte, že věci, které byly zveřejněny v programovém prohlášení vlády z počátku období, už neplatí, resp. je v tomto programovém prohlášení napsáno, že zhoršíme život důchodců pod míru únosnosti? Já se tedy tážu, co míníte ještě do konce volebního období s důchodci dělat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Klučkovi. On byl posledním interpelujícím, který kladl interpelace na předsedu vlády České republiky. Tím jsme vyčerpali veškeré interpelace na předsedu vlády České republiky.

Nyní, dámy a pánové, půjdeme ke druhé části ústních interpelací. Půjde o interpelace na ostatní členy vlády. Opět máte rozdaný materiál, ve kterém jsou uvedeni jednotliví poslanci tak, jak byli vylosováni.

První vylosovanou interpelující je paní poslankyně Ivana Levá, která bude interpelovat ministra školství Petra Fialu. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, moje interpelace se týká takzvaného speciálního školství, které poskytuje vzdělání dětem s mentálním postižením, s autismem, s poruchami učení atd. S dětmi pracují pedagogové, kteří vystudovali speciální pedagogiku. Umějí reagovat na chování těchto žáků, nacházet cesty,

kteří vyhovují jejich potřebám, upravovat jejich postupy podle schopností jedince, aby mohl být úspěšný. Čím je dítě mladší, tím větší pomoc speciální pedagog dokáže poskytnout. Za tři roky ve speciální mateřské škole může být leckteré dítě připraveno tak, že nastoupí do běžné základní školy. Nikdo, ani nejpečlivější rodič, mnohdy nedosáhne takového posunu.

Budme vděční, že speciální pedagogika existuje, že poskytuje absolventům nejnovější vědecké poznatky o poruchách a onemocněních dětí. Omezování těchto mateřských škol by bylo krokem zpět a dětem by ublížilo, stejně jako zrušení přípravných ročníků u základních škol praktických. Docházka, jak ukazuje praxe, do přípravné třídy neznamená, že děti budou automaticky pokračovat v docházce v tomto typu školy. Za rok jsou mnohdy schopné dosáhnout takového pokroku, že také některé nastoupí na běžné základní školy. Troufnu si tvrdit, že stejnou péči jim nemůže kantorka na běžné mateřské škole či v první třídě dát, neboť školky jsou přeplněné a kázeňských problémů přibývá.

Vážený pane ministře, dejte prosím před kamerou jasný signál, že Ministerstvo školství nemá zájem rušit speciální školky či přípravné třídy. Upozorněte pedagogicko-psychologické poradny, že se nemusí bát diagnostikovat dítě s lehkou mentální retardací. Bez tohoto pojmu totiž nesmí ředitel speciální školy dítě přijmout, třebaže rodiče o zápis stojí. Nezapíší-li se děti do prvního ročníku, dojde k postupnému zániku speciálního školství, na které navazuje výborně fungující učňovské školství. Nebraňme dětem s hendikepem dosáhnout úplného vzdělání. Neberme jim naději na úspěch. Základní školství není v současnosti na změnu připraveno. Nasazení asistentů bez vystudované speciální pedagogiky by situaci v běžných školách nevyřešilo.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní poslankyni Ivaně Levé. Odpovídat bude pan ministr Petr Fiala. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, to, na co narážíte, souvisí zřejmě s akčním plánem, který byl představen Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Jde o akční plán k výkonu rozsudku D. H. a ostatní proti České republice. Jak asi víte, já to jenom připomenu, Evropský soud pro lidská práva rozhodl před šesti lety právě tímto rozsudkem, že systém zařazování žáků mimo hlavní vzdělávací proud v České republice, ačkoliv používá etnický neutrální stanoviska, způsobuje diskriminaci, čímž odporuje evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Akční plán, který jsme připravili, má jeden hlavní cíl. Chceme zavést taková opatření, která efektivním způsobem zabrání jakýmkoliv cestám možné segregace a umožní přísnější kontrolu a metodické vedení na všech stupních poradenského, rozhodovacího a výkonného procesu. Opatření v tomto akčním plánu souvisejí s naší snahou zajistit všem dětem bez rozdílu rovný přístup ke vzdělání, jak ho garantuje Ústava České republiky a školské zákony. Ta opatření, která jsou obsažena v akčním plánu, jsme velmi pečlivě diskutovali se všemi odbornými společnostmi, se zainteresovanými aktéry, se školami, ale samozřejmě, a to bych chtěl zdůraznit, jedná se v tuto chvíli o akční plán Ministerstva školství, který chceme naplňovat, ale způsob naplňování bude záviset na předložení konkrétních návrhů změn zákonných a podzákonných norem a k takovému kroku přistoupíme až na základě další důkladné diskuse.

Pokud jde o konkrétní obsah vaší otázky, tak bych chtěl říci, že skutečně jedním z doporučených opatření v akčním plánu je to, že nebudou zřizovány přípravné třídy při základních školách praktických. Je to věc, o které musíme uvažovat. Důvody, které nás vedou k tomuto návrhu, jsou ty, že děti, které tyto přípravné třídy navštěvují, mohou volně navázat a často i navazují na vzdělávání na této škole i tam, kde k tomu nejsou důvody.

My jsme také vycházeli z určitých analytických materiálů, které máme k dispozici a ve kterých se říká, že právě zřizování přípravných tříd při základních školách praktických je rizikovou tendencí, která je jednou ze vstupních bran k segregaci především romských dětí, a že vlastně není dobře, že právě při praktických školách existují tyto přípravné třídy. Chtěl bych ale zdůraznit, že i v tomto našem návrhu akčního plánu se počítá nadále s tím, že budou existovat přípravné třídy při běžných základních školách. A také se tento plán nijak nedotýká speciálního školství, jehož význam je nepochybný.

Vážená paní poslankyně, individuální přístup a práce s dětmi jsou znakem každé kvalitní vzdělávací soustavy a my samozřejmě všichni usilujeme o kvalitní školství. Součástí toho je, aby se rovný přístup ke vzdělávání promítal do všech opatření, která chystáme, protože napomáhá všestrannému rozvoji a zvyšování kvalifikace obyvatel, a posiluje tak úspěch a růst naší společnosti. Ještě jednou zdůrazňuji: to, co navrhujeme v akčním plánu, i toto opatření, musí být předmětem další důkladné diskuse, ale nedotýká se speciálních škol a není naším úmyslem ani zrušit všechny přípravné třídy.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně bude mít doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Ano. Pane ministře, vy nebudete muset ty

speciální školy nikdy rušit. Ony odumřou samy, protože tam nebudou mít žáky. Jestliže pedagogický psycholog nedá označení, že dítě je mentálně retardované, tak ho škola nesmí přijmout, a tím pádem neotevře třídy.

Ale já se chci vrátit ještě k těm předškolním třídám. V těchto předškolních třídách je malý počet dětí. A mně je jedno, jestli chodí na tuto školu, když říkáte, že je to tak nebezpečné, že se fixují na danou školu. Mně je jedno, že je přeřadíte k základní škole a uděláte tam předškolní třídu. Mně jde o to, aby tam měli pedagoga se speciální pedagogikou, aby uměl odstranit ty vady, aby pomohl těm dětem a nenechal je tam v houfu jenom tak ten rok přetrpět, aby dozrály samy od sebe. Jak se říká, některé jsou nezralé věkem. Já potřebuji, aby měly odbornou péči, aby je někdo vedl a aby jim pomohl.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak děkuji. Pane ministře, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Určitě jenom velmi krátká reakce. Já myslím, že nejsme daleko, ta naše stanoviska nejsou tak daleko od sebe. To, co jsem já citoval, byly výsledky odborných analýz, které se zabývaly tím, k čemu v řadě případů skutečně při zařazování dětí do přípravných tříd před základními školami praktickými, k čemu to vede.

Já bych nicméně chtěl ještě k tomu, co jste zmínila nyní, hodně jasně říci, že Ministerstvo školství nedává žádné doporučení z naší strany v tom směru, jak se mají diagnostikovat nebo nemají diagnostikovat děti s lehkým mentálním postižením. Taková diagnóza je součástí velmi komplexního posouzení ze strany kvalifikovaného poradce za využití dostupných diagnostických nástrojů a postupů a tady by bylo opravdu nemoudré, aby ministerstvo v tomto směru jakýmkoli způsobem z politických nebo jiných důvodů intervenovalo.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu ministrovi. Než půjdeme k druhé interpelaci, tak vám, kolegyně a kolegové, sdělím, že paní poslankyně Vlasta Bohdalová stáhla svou interpelaci na ministra Petra Fialu, respektive stáhla své dvě interpelace, a to interpelace vylosované pod čísly 17 a 23.

Tak, půjdeme k druhé vylosované interpelaci, tu má pan poslanec David Kádner na ministra financí Miroslava Kalouska, který se prý dopoledne omluvil. Takže pane poslanče, prosím, vzneste vaši interpelaci.

Poslanec David Kádner: Vážený pane předsedající, pane nepřítomný ministře financí. Já tu dnes stojím jako už několikrát, abych znovu upozor-

nil na problém okolo nového rozpočtového určení daní. Již několikrát jsem zde poukazoval na likvidační následky pro 58 obcí v České republice. Již v listopadu loňského roku jsme jak já, tak i Spolek pro obnovu venkova posílali na odbor financování územních prostředků přímo na Ministerstvu financí dopis s otázkou, jak bude Ministerstvo financí v této záležitosti postupovat. Do dnešního dne jsme neobdrželi žádnou odpověď. Proto jsem v minulém týdnu tento dopis zaslal znovu na příslušný odbor a tentokrát pro jistotu také k rukám pana ministra financí, pana ministra Kalouska. Také většina dotčených starostů posílala a volala na Ministerstvo financí a ptala se, jak mají postupovat a s čím mohou počítat. Do dnešního dne obce žádný manuál s tím, jak mají postupovat, neobdržely.

Proto se ptám, ptám se znovu a ptát se budu do té doby, dokud já nebo dotčené obce nedostaneme jakoukoliv odpověď, jaký bude další postup Ministerstva financí, jak mají obce postupovat a kdo a kdy přesně se starostům ozve. Pokud to dopadne jako dneska s mou odpovědí na mou interpelaci s tím, že tady pan ministr není, tak se domnívám, že tyto obce velmi rychle zaniknou. Ale přesto budu moc rád a děkuji aspoň za písemnou odpověď. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně panu poslanci Kádnerovi. Třetí vylosovaná interpelace je interpelace pana poslance Václava Neubauera a je to interpelace na Petra Bendla. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, v minulosti, za doby takzvané socializace zemědělství, bylo v České republice postaveno mnoho farem na výkrm selat a prasat. Chovy prasat patří mezi tradiční součást českého zemědělství. I přes nepříznivý vývoj, který tento sektor v minulých letech a i v současné době provází, protože činnost v celé řadě chovů byla utlumena, lze očekávat opětovný nárůst produkce jak selat, tak prasat. Vy sám jste se několikrát veřejně přihlásil k podpoře českých potravin. Chovy prasat ve výkrmu a chovy prasníc jsou ovšem neodlučitelně spojeny s produkcí emisí amoniaku a zejména pachových látek do ovzduší. Ze zdroje Ministerstva životního prostředí z operačního programu Životní prostředí bylo zjištěno, že v České republice je asi 50 velkochovů prasat a prasníc spadajících pod působnost zákona o integrované prevenci, které jsou ve vzdálenosti menší než 350 metrů od nejbližší obce. Pravdou je, že provozovatelé těchto farem mají potíže s tím, aby obstáli v konkurenci dovozu mnohdy velmi nekvalitního vepřového masa, a nemají finanční prostředky na rekonstrukci objektů a zejména osazení patřičnou technologií k odstranění závadných, zejména pachových látek.

Moje interpelace směřuje k tomu, zda se v rámci podpory kvalitní domácí výroby masa najde program dotací, třeba i ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí, který by tento mnohdy neřešitelný problém v řadě obcí pomohl velmi rychle řešit. Technologie, které se běžně používají k tomuto účelu v Dánsku, Německu a v jiných zemích, se pohybují od 10 do 18 milionů, což je téměř bez dotací nerealizovatelné a pro tyto farmy likvidační. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr zemědělství je přítomen, takže odpoví na váš dotaz. Pane ministře prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pane kolego poslanče, děkuji za ten dotaz, protože on je důležitý a možná ne mnoho lidí ví, že možnosti, na které se ptáte, existují. Existují už delší dobu, protože v rámci opatření Programu rozvoje venkova, a je to opatření 1.1.1 Modernizace zemědělských podniků, je možné získat dotaci mj. i na investice do chovu prasat. Jedná se zejména o výstavbu nebo rekonstrukce stájí či jímek a hnojišť. Dále mohou žadatelé získat dotaci na pořízení technologií souvisejících přímo s chovem prasat. Právě uvedený typ investice může významným způsobem přispět k řešení toho, na co jste upozornil, vlastně modernizaci chovu, zlepšení podmínek chovu prasat a zároveň tím odstranění i některých negativních součástí toho, co k chovu prasat patří.

Byla vyhlášena výzva zaměřená speciálně na řešení nedostatečných nebo nevyhovujících kapacit jímek a hnojišť, které bývají příčinou zápachu a znečišťování podzemních vod. Výše dotace se pohybuje v rozmezí od 40 do 60 % z celkových výdajů projektu, přičemž vyšší míru dotace může získat mladý zemědělec do 40 let věku nebo zemědělec podnikající ve znevýhodněné oblasti, tzv. LFA. I v novém programovém období na léta 2014 až 2020 budou moci chovatelé prasat žádat na obdobný investiční typ podpory s tím, že podpora investic do živočišné výroby bude jednou z hlavních priorit.

Já jsem si vědom toho, co říkáte. Takže je třeba nejenom podpořit, a to je skoro řekl bych prioritou číslo 1 Ministerstva zemědělství v tuto dobu, a to je podpora živočišné výroby, na kterou jsou a budou vázány zejména pracovní příležitosti. Ono pěstovat technické plodiny je sice fajn, ale zemědělci jsou tady od toho, aby byli motivováni k produkci potravin. A v případě, že do budoucna budou anebo mají dneska chov ať už skotu či prasat, drůbeže či jiného zvířectva, tak budou více podporováni než ti, kteří živočišnou výrobu nemají, a to proto, že je logické, že každá živočišná výroba potřebuje lidskou práci, a tím pádem pracovní příležitosti. Proto je

podpora živočišné výroby mou prioritou stejně jako podpora pěstování ovoce a zeleniny, protože i tam je potřeba lidská práce. A tudíž kdo půjde tímto směrem, do budoucna si sáhne na více evropských peněz, než tomu bylo v minulosti. Stejně tak jako podpora nových technologií, s tím počítáme do období 2014 až 2020. Nejenom na nové technologie, ale samozřejmě i jejich modernizace a vše, co s tím souvisí.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu ministrovi a poprosím pana poslance, zda má doplňující otázku. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji, já nemám ani doplňující otázku. Omlouvám se, že jsem v úvodu přehlédl pana ministra, ale jsem rád za tuto odpověď a myslím, že si celá řada zemědělců, pokud tato slova budou platit, oddychne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Také děkuji. Tím jsme podle mého názoru třetí interpelaci vyčerpali. Půjdeme ke čtvrté interpelaci, kterou položí pan poslanec Jiří Štětina. Je to interpelace na ministra vnitra Jana Kubiceho, který je omluven. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, Ministerstvo vnitra je podle § 12 kompetenčního zákona číslo 2 z roku 1969 ústředním orgánem státní správy pro veřejný pořádek, plní koordinační úlohu v oblasti správního řízení a oblasti výkonu veřejné správy svěřené orgánům územní samosprávy.

K povolování videoloterijních terminálů uvedu zde jeden konkrétní případ. Dne 14. 12. 2012 město Chomutov uspělo proti Ministerstvu financí u Nejvyššího správního soudu. V rozsudku bylo jasně uvedeno, že účastníkem správních řízení, ve kterých Ministerstvo financí rozhodlo o povolení provozu IVT, měla vždy být obec, na jejímž území měl být dotýčný IVT provozován. V České republice bylo uděleno mnoho rozhodnutí Ministerstva financí na povolení provozování zařízení IVT bez toho, aniž by se rozhodovacího řízení účastnily dotčené obce. Podle nálezu Nejvyššího správního soudu mají obce právo žádat nápravu.

Vážený pane nepřítomný ministře, řada obcí a měst má zcela zřejmý zájem dosáhnout právní cestou nápravy těch výše uvedených nezákonností v postupech Ministerstva financí, které se tady evidentně dějí. S ohledem na výše uvedené vás žádám o odpovědi na tyto otázky:

Za první. Připraví Ministerstvo vnitra a sdělí obcím vzory právních postupů, kterými jsou obce oprávněny domoci se u soudů nápravy těch nezákonných postupů Ministerstva financí ve věci IVT?

Za druhé. Bude Ministerstvo vnitra koordinovat postup těch obcí, které budou mít o nápravu výše uvedených nezákonných postupů Ministerstva financí?

Za třetí. Učiní Ministerstvo vnitra nějaká jiná než výše uvedená opatření k nápravě nezákonností, které při povolování IVT učinilo a stále činí Ministerstvo financí?

Na závěr jenom jednu glosu. (Upozornění na čas.) Velmi rád budu, když dostanu odpověď v termínu a nebudu muset čekat více než půl roku, jak to bylo s mou minulou interpelací, kterou jsem vznesl v červnu.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Půjdeme k páté interpelaci, kterou si vylosoval pan poslanec Jiří Paroubek a je na ministra spravedlnosti Pavla Blažka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane ministře, znovu a asi nikoliv naposledy se musím vrátit k amnestii prezidenta republiky z 1. ledna tohoto roku. Upřímně řečeno, nerozumím tomu, proč se veřejnost nemůže dozvědět žádné informace, tím méně detaily o přípravě této rozsahem druhé největší amnestie po roce 1989. Média o ní informují jako o nějaké supertajné akci.

Rád bych využil institutu interpelací a zeptal se tedy vás, ministra spravedlnosti, který o amnestii na rozdíl od ostatních členů vlády věděl dříve, tedy před jejím zveřejněním. Vážený pane ministře, dotazuji se vás tedy konkrétně.

Za první: Kdy jste se poprvé dozvěděl o chystané amnestii a od koho?

Za druhé: Kterí úředníci a kterých odborů Ministerstva spravedlnosti se podíleli na textu, tedy na rozsahu amnestie?

Za třetí: Kolik bylo verzí amnestie?

Za čtvrté: Upozorňoval jste prezidenta republiky nebo premiéra, že amnestie by před kontrasignací předsedy vlády měla být projednána ve vládě, která o ní měla ve sboru rozhodnout?

Za páté: Se kterými odborníky mimo ministerstvo úředníci vašeho ministerstva spolupracovali?

Za šesté: Jsou vám známi konkrétní úředníci Kanceláře prezidenta nebo jimi oslovení odborníci, kteří se na amnestii podíleli?

Za sedmé: Připravilo Ministerstvo spravedlnosti prezidentu alespoň rámcové počty odsouzených nebo obviněných, kterých se bude amnestie týkat?

Za deváté: Kdo a proč žádal o utajení amnestie do doby, než ji prezident republiky oficiálně oznámil?

Za desáté: Upozorňoval jste prezidenta republiky, že poprvé v dějinách

našeho státu, tedy od roku 1918, bude při amnestii použito procesněprávní kritérium, tedy délka trestního řízení?

A za osmé, což jsem přešel: Spolupracovalo Ministerstvo spravedlnosti na rozsahu amnestie též se státním zastupitelstvím? Pokud ano, s kým ze státního zastupitelství?

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Šestá interpelace je interpelace pana poslance Víta Bárty na ministra dopravy Zbyňka Stanjuru. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Vážený pane ministře, obracím se na vás s poslaneckou interpelací ve věci soudního sporu mezi Ředitelstvím silnic a dálnic a společností Neinver Czech, s. r. o. a KIRO Development, s. r. o. Stát prohrál soud o právoplatnost smlouvy o smlouvě budoucí na kupní pozemky pro budoucí středisko správy a údržby dálnic s výše zmíněnými společnostmi.

Chci se vás v této souvislosti zeptat na následující.

Za prvé: Bylo ministerstvo informováno, proč a kdy byl tento případ odebrán advokátní kanceláři, která ho v první fázi řešila a předala jiné advokátní kanceláři? Dále, s jakým odůvodněním se tak stalo? Dále, proč generální ředitel David Čermák vyměnil právní zastoupení ve věci budoucí kupní smlouvy na pozemky v Běchovicích, a tím přerušil kontinuitu přípravy a vedení sporu?

Za druhé: Bylo, a proč případně ne, generálním ředitelem podáno trestní oznámení na okruh osob, které se této transakce dopustily?

Za třetí: Jak budete jako Ministerstvo dopravy postupovat dále? Schválí Ministerstvo dopravy odkup těchto pozemků za tuto nestandardní a nadstandardní cenu? Jaké právní kroky učiní ŘSD k tomuto problému? Proč Ministerstvo nepodniklo právní kroky vůči uzavření smlouvy a nepožádalo Policii ČR o spolupráci?

Za čtvrté: Informoval vás, pane ministře, generální ředitel ŘSD David Čermák, že někdo přeprořádá pozemek se ziskem 120 milionů korun?

Za páté: Byl jste, pane ministře, informován o takto závažném prohraném soudním sporu? A pokud, kdy jste o tom byl informován? (Upozornění na čas.)

Za šesté: Jakým způsobem naložíte s generálním ředitelem za toto manažerské pochybení, které poškozuje český stát v řádu stovek milionů korun?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Odpovídat bude ministr dopravy Zbyněk Stanjura. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Tak já bych nejdřív poprosil pana poslance, jestli by mi ty otázky nenechal, protože jich bylo šest a ještě nějaké podotázky, abych na některou nezapomněl. Já vám to zase hned vrátím.

Možná bychom mohli i pro všechny ostatní trochu osvětlit ten případ, ať jenom neříkáme spor číslo a ten a ten.

V roce 2009, a to den před Silvestrem, byla uzavřena smlouva o budoucí kupní smlouvě mezi ŘSD a těmi společnostmi, o kterých mluvil pan poslanec Bárta, Neinver Czech, s. r. o., a KIRO Development, ve které se ŘSD zavázalo vykoupit pozemky pro stavbu střediska správy údržby silnic. Ta měla sloužit při výstavbě úseku 501 Pražského okruhu. Tam ovšem soud zrušil územní rozhodnutí o stavebním povolení. To znamená, v této chvíli není stabilizovaná trasa a v této chvíli je ten pozemek samotný i zamýšlená výstavba na tomto pozemku pro stát zcela zbytečná a nevýhodná. ŘSD podepsalo smlouvu s tím, že porušilo závažná pravidla a nepožádalo o souhlas Ministerstvo dopravy s uzavřením této smlouvy. Podle pravidel, která v té době platila, každá majetková transakce, která byla objemově vyšší než 1 milion korun, měla být schválena Ministerstvem dopravy. Jsme přesvědčeni, že ty pozemky byly i oceněny v rozporu se zákonem o oceňování a že cena v tom posudku, který byl, neodpovídá realitě. Je to zhruba o 75 milionů korun, možná o sto, nechci se přit. Navíc ta smlouva o budoucí smlouvě zavazuje stát k výkupu i pozemků, které by nevyužil nikdy.

To znamená, stát potřeboval některé pozemky, ale v té smlouvě k budoucí kupní smlouvě se zavázal stát, že vykoupí i ty části, které nepotřebuje. ŘSD to nezaplatilo. Obě dvě předmětné společnosti se domáhaly splnit ty povinnosti ne u soudu, jak jste říkal, ale u – respektive u Rozhodčího soudu při Hospodářské a agrární komoře. A je pravda, že ta dala za pravdu těmto dvěma firmám, nařídila ŘSD zaplatit 175 milionů korun.

Tak a teď k těm otázkám, jestli bych mohl. A teď mohu říkat – když je otázka „Bylo ministerstvo informováno?“, tak můžu odpovědět, jestli byl ministr, to znamená já, nedokážu říci, jestli ministerstvo bylo informováno o tom, proč a kdy byl odebrán tento případ jedné advokátní kanceláři – já ne. Nemohu ovšem říci, že bylo informováno ministerstvo nebo můj předchůdce, to samozřejmě nevím. To prověřím, případně vám písemně odpovím. To znamená, pokud bylo, tak odpovím kdy. A jestli byla zdůvodněna tato změna advokátní kanceláři – já jsem o tom do dnešního dne nevěděl, že se advokátní kancelář změnila. Nevím, která byla původní, nevím, která je současná.

A jestli bylo podáno trestní oznámení generálním ředitelem ŘSD – nevím. Zjistím, musím prověřit. ŘSD se tomu bránilo.

A já to teď spojím i s postavením Ministerstva dopravy. V této chvíli my odmítáme uhradit tuto kupní cenu a Ministerstvo dopravy má v této chvíli připravenou žalobu na neplatnost kupní smlouvy, protože Ministerstvo bude napadat zejména tu okolnost, že nedalo souhlas k uzavření smlouvy o budoucí kupní smlouvě, a tato žaloba bude v nejbližších dnech či týdnech podána a budeme se domáhat zrušení té smlouvy o budoucí kupní smlouvě od samého počátku. To je vlastně otázka na to, co bude podnikat v této chvíli Ministerstvo dopravy a zda hodlá tyto závazky uznat. Tak říkám že ne, budeme se bránit normální žalobou u soudu a budeme požadovat prohlášení té smlouvy za neplatnou od samého počátku.

Musím ovšem říci, že podle informací, které mám k dispozici, tak co určitě nepomohlo státu v tom sporu, je to, že bývalý ředitel ŘSD nárokoval v roce 2011 peníze do rozpočtu na výkup těchto pozemků. Byl to jeden z argumentů, který protistrana použila v rámci rozhodčího řízení, a já to považuji za nešťastné, že už v roce 2011 se snažilo ŘSD tyto prostředky u SF-DI získat rozpočtovým opatřením a mít je připraveny v kapitole pod názvem výkup pozemků pro stavbu SSÚD při úseku 511.

Čtvrtá otázka – jestli mě informoval, že někdo připravoval pozemek se ziskem 120 milionů. Teď nevím, myslím, že někdo ten pozemek prodal, jedna firma druhé. Nebo zda ta cena je nadhodnocena. O tom, že je desítky milionů nadhodnocená cena, samozřejmě vím, informován jsem byl a i jsem to řekl na začátku své odpovědi. Nevím, jestli to teď někdo koupil, jestli tu pohledávku nebo ten pozemek koupila jiná firma, tak o tom jsem informován nebyl. O tom soudním sporu jsem byl informován v minulých dnech, necelých asi šedesát dnů nebo padesát pět.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane ministře, čas uplynul.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Čas mi skončil.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Doplnující otázka, pane poslanče? Budete chtít položit? Prosím, pan poslanec Bárta, doplnující otázka.

Poslanec Vít Bárta: Já si dovolím, pane místopředsedo, zneužít doplnující otázky jenom ke krátkému komentáři, že si dovolím doplnit tuto krátkou ústní interpelaci obsáhlejšími písemnými vyjádřeními, které vám zašlu jako písemnou interpelaci během přibližně 48 hodin. A naopak děkuji za rovné a ostré odpovědi.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak děkuji. Pan ministr dopravy už nechce reagovat, takže půjdeme k sedmé vylosované interpelaci. Je to in-

terpelace pana poslance Michala Babáka na ministra financí Miroslava Kalouska. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, podle přítomných ministrů si nejsem jist, jestli Poslanecká sněmovna zodpovídá vládě, anebo vláda zodpovídá Poslanecké sněmovně. No budiž, třeba mi pan ministr odpoví písemně.

Takže vážený pane nepřítomný ministře financí, obracím se na vás s interpelací ohledně nezákonného postupu Ministerstva financí při povolování takzvaných videoloterijních terminálů. Tuto nezákonnost jasně vyjádřil ve své zprávě veřejný ochránce práv. Cituji: Ministerstvo financí nezjednálo nápravu svých dřívějších nezákonných postupů při povolování sázkových her provozovaných prostřednictvím takzvaných jiných technických herních zařízení, například videoloterijních terminálů. Nejzákladnějším a dlouhodobým pochybením Ministerstva financí je, že při povolování takzvaných jiných technických herních zařízení v rozporu se zákonným příkazem neužilo příslušná ustanovení loterijního zákona platící pro výherní hrací přístroje, takže například jako maximální výše sázky u interaktivních videoloterijních terminálů Ministerstvo povolovalo tisíc korun, přestože zákon umožňuje dvě, pět, respektive nejvíce padesát korun. Maximální hodinová prohra činí 252 tisíc korun, přestože loterijní zákon připouští 1 000, 2 000 nebo 10 000 tisíc korun. Ministerstvo nerespektovalo zákaz umístění přístrojů na určitých místech, jako je sousedství škol. Zatímco zákon umožňuje vydat povolení maximálně na jeden rok, Ministerstvo vydávalo povolení na dobu neurčitou, deset let a nyní na tři roky. (Předsedající: Čas, pane poslanče.)

Vzhledem k tomu se ptám: Spatřujete veřejný zájem v tom, že Ministerstvo povoluje mnohonásobně vyšší hazard mimo kasina, tedy tam, kde provozovatelé IVT nemají povinnost ani právo provádět osobní identifikaci hráčů?

Za druhé. Spatřujete veřejný zájem v tom, že ministerstvo povolilo IVT tak, že provozovatelé IVT mimo kasina nejsou schopni odpovědět na dotazy Policie České republiky, zda policií prošetřovaná osoba pro podezření například z podvodu má peníze z výhry na IVT mimo kasina, jak tato osoba policii tvrdí? Takovou odpověď jsou policii schopni dát a evidenci návštěvníků doložit jen provozovatelé kasin.

A třetí otázku dám písemně. Díky. Nashle.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Než dám další slovo, tak přečtu další omluvu. Do sekretariátu předsedkyně Němcové dorazila omluva pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupy z dnešního jednání.

Další vylosovanou interpelací je interpelace číslo osm. Tu přednese pan

poslanec Josef Novotný starší. A je to interpelace na vicepremiérku Karolínu Peake. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný st.: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, chtěl bych se zeptat místopředsedkyně vlády Karolíny Peake, jestli si je vědoma, že se na Ministerstvu financí dlouhodobě porušuje zákon o loteriích tím, že se vyvedl horší než kasinový hazard do cukráren kamkoliv těmi limity, co říkal kolega přede mnou. Vláda nedbá výzvy ombudsmana, který je opřen o tři nálezy Ústavního soudu, že toto, co říkám, je pravda. Říkám nebo konstatuji, že ministři této vlády porušují zákon a dopouštějí se trestného činu.

Jste si vědoma, že jste zodpovědná za boj proti korupci, a místo toho kryjete záda těm, kteří jsou za to zodpovědní spolu s vámi? Tím myslím premiéra Nečase, kterého jistým způsobem drží v kleštích právě ministr Kalousek.

Proč to děláte? To je další otázka. Byla jste zvolena za Věci veřejné, které měly jako hlavní volební program boj proti korupci. Jste podrobně informována o tom, co vám vytýkáme nebo o čem teď mluvíme, a přesto jste dopustila stav, kdy po vašem nástupu k moci se na usnesení vlády, které tento stav mělo napravit, zapomnělo. Vláda stáhla, změnila své usnesení k nápravě. To je naprosto skandální a naprosto trestuhodné. A to je právě trestný čin, který pácháte. Jste si vědoma, samozřejmě, vážných sociálních důsledků, které se s hazardem pojí, ale i toho, co teď dělá vláda – naprosto morální devastace společenského vědomí a právního povědomí občanů, když vláda porušuje zákon?

Jenom smutné konstatování na závěr, že je tragické, že tohoto stavu si nevšímá státní zastupitelství a Policie České republiky.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Slovo má vicepremiérka Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říct, že jsem trochu na rozpacích, jak teď na tu interpelaci odpovědět vzhledem k mé kompetenci vicepremiérky pro boj s korupcí. Já jsem se zákonem o loteriích zabývala v době, kdy jsem byla předsedkyní Legislativní rady vlády a tento zákon Legislativní radou vlády procházel. Opakovaně jsem se sešla i s veřejným ochráncem práv a zástupci Ministerstva financí, tak abychom skutečně alespoň některé části připomínek ombudsmana do tohoto zákona reflektovali. Od té doby, co zákon prošel Legislativní radou vlády a vládou jako ta-

kovou, uplynul už notný čas a já nesedím v Legislativní radě vlády, mnoho se od té doby událo, toho jste si jistě všiml, a za zákon o loteriích je v tuto chvíli kompetenčně zcela zodpovědné Ministerstvo financí. Budete tedy muset směřovat svůj dotaz na Ministerstvo financí.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak děkuji paní vicepremiérce. Pan poslanec chce reagovat. Doplňující otázka. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Já bych chtěl reagovat. Paní vicepremiérka vůbec nechápe, co to je boj s korupcí. Právě praní špinavých peněz je tím, čeho bylo teď dosaženo. Tím, že se vyvedl ten kasinový hazard do těch cukráren bez jakékoliv kontroly. Česká republika byla nucena schválit zákon o praní špinavých peněz a ten určil právě to, že se registrují hráči a všechny ty věci související s peněžními toky v kasinech. A právě ti kmotři, kteří tady řídí i Sněmovnu a všechno to tady financují, ten chlívěk, tak ti právě dosáhli toho, že se tento stav posunul někam jinam. A teď když dostanete úplatek v krabici od vína, tak ho vyperete právě v tomto pseudokasínu někde v podloubí. Dostanete na to potvrzení. A to je parketa, kterou by se měla paní vicepremiérka zabývat. Takže ona to má v kompetenci! Právě to vyvedení kasinového hazardu mimo kasina. Takže laskavě ať se chopí své práce a nevymlouvá se tady!

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak. Děkuji panu poslanci. Chce paní vicepremiérka reagovat? Ano. Slovo bude mít vicepremiérka Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Prosím, navrhuji tímto panu poslanci Novotnému, aby předložil třeba poslaneckou iniciativou návrh na změnu kompetenčního zákona, která mi přisoudí starost o loterijní zákon. Pak se o něj budu velmi ráda a intenzivně starat a zajímat, tak jak jsem se o to snažila v době, kdy procházel Legislativní radou vlády a kdy jsem k tomu já měla kompetenci a příležitost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Další interpelace, interpelace číslo devět, je interpelace pana poslance Františka Novosada na ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, vážený nepřítomný pane ministr, v loňském roce dle sdělovacích prostředků ukončilo a zkrachovalo přes 2 500 živnostníků, podniků a firem. Je to nejvíce za po-

sledních deset let. Toto hrozné číslo se hodně projevilo i v mém okrese Vsetín, kde skončily tak významné podniky jako Zbrojovka Vsetín, Beskyd, Portáš, Schott Valašské Meziříčí, kde bylo propuštěno 500 lidí. A mohl bych v tomto seznamu pokračovat.

Občané z mého okresu se ptají: Co dělá vláda, aby tento trend nepokračoval? Má otázka je velmi jednoduchá, pane ministře. Co s tím chcete udělat vy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak děkuji za interpelaci. Pan ministr písemně odpoví. A půjdeme k desáté interpelaci. Je to interpelace pana poslance Václava Klučka na ministra Kamila Jankovského. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já opět začnu jednou malou citací z programového prohlášení vlády. Vláda sníží administrativu staveb dopravní a technické infrastruktury. Navrhne takové úpravy pravomocí, součinnosti, uspořádání, struktury a vybavení veřejné správy, která urychlí a zjednoduší povolování staveb, zejména staveb veřejné infrastruktury, s cílem prosadit v co nejvíce možné míře zásadu jedna stavba, jeden úřad, jedno rozhodnutí, garantované informace – tedy aby s ohledem na charakter, vliv a význam stavby o ní bylo rozhodováno tím úřadem veřejné správy, který je oprávněn vydat všechna potřebná stanoviska a vyjádření.

Já jsem se seznámil s věcným návrhem zákona o stavebních úřadech a s mírným úžasem jsem hledal tato fakta v nově navrhované zákonné úpravě. Nebudu teď rozebírat jednotlivé varianty, které jsou tam navrhovány. To je dáno k diskusi. Mě by opravdu ale, pane ministře, zajímalo, kdo že ty varianty takhle povymýšlel, včetně té, která se týká toho nejvyššího stavebního úřadu, včetně toho, že reálně existuje možnost při určitém stadiu schvalování a rozhodování, že třeba dojde k situaci, že budeme stavební úřady v menších obcích rušit, že se to bude prostě týkat jejich počtu, dostupnosti, dosažitelnosti atd.

Kdybyste byl tak moc hodný a vysvětlil tento problém z hlediska svého a z hlediska toho, kdo zpracoval tento návrh.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Odpoví ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Já odpovím na jednu z těch otázek. Kdo to vymyslel? Já.

Co se týče tohoto – jedna stavba, jedno rozhodnutí. To, co bylo citováno, já s tím úplně souhlasím. A to byl náš záměr, který jsme předkládali v nove-

le stavebního zákona. Bohužel tohle ve Sněmovně neprošlo. To znamená, že ten přesun u infrastrukturních staveb, které jsme chtěli z jedniček dát na trojku, tak na to se nedostalo.

A teď k Nejvyššímu stavebnímu úřadu. Já jsem rozhodně nikdy neměl v úmyslu se tímto návrhem zabývat, tedy rušením stavebních úřadů. Vysvětlím, co mě k tomu vede. Já se domnívám, že stavební úřady jako správní úřady, které jsou tedy v přenesené působnosti obcí, je něco, co není systémově úplně dobře. A řeknu proč. Shodou okolností dva měsíce zpátky, když jsme v Senátu projednávali novelu stavebního zákona, tak tam zazněl jeden argument pro určitý pozměňovací návrh a ten se týkal toho, že obce musí platit za demolici staveb, u kterých není jistý vlastník nebo není vlastník dohledatelný, a musí to vlastně platit obec, která má stavební úřad. Jeden pan senátor argumentoval tím, že stavební úřad nevydává demoliční výměr, protože ví, že na to obec nemá peníze. A to je něco, co je strašlivé, protože stavební úřad je správní orgán, který vůbec nemá přemýšlet nad tím, co je v rozpočtu, nebo ne, protože demoliční výměr vydávám v okamžiku, kdy ohrožuji zdraví nebo majetek nebo nějakou jinou škodu, a tohle je věc, která je naprosto mimo.

Další věc, která s tím souvisí. V dnešní době je stavebnictví naprosto atomizované, nesmyslné, jak gesčně, tak i z hlediska kompetencí. Já jsem velký odpůrce toho, že máme tolik speciálních stavebních úřadů. Není to dobře.

Další věc. My nejsme v tuto chvíli skutečně schopni metodicky stavební úřady řídit. Není to možné, když dostaneme zprávu, že v jednom kraji všechny fotovoltaické elektrárny, které byly postaveny, byly postaveny v rozporu se zákonem, akutečně v rozporu se zákonem, a my jako MMR s tím nejsme schopni v podstatě dělat nic. Nemáme žádný výkonný nástroj, kterým bychom řekli, že tenhle úřad je špatný, personálně vyměňte nebo ho zavřete. Skutečně nejsme schopni.

U stavebních úřadů vidím jeden velký problém. Ten problém je v tom, že v okamžiku, kdy někdo nastoupí na stavební úřad, tak praxi získává počtem správních rozhodnutí, která vydává. Na stavebních úřadech, kde se vydává minimum stavebních rozhodnutí a najednou tam přijde nějaká velká stavba, samozřejmě ten problém může nastat. A dneska nemáme jednotnou linku, která by určovala, co a jakým způsobem. Prostě ne.

Z toho důvodu vznikl tenhle návrh. Já jsem si velice vědom, že to je návrh velice kontroverzní. Návrh mi neuložila vláda, neuložila mi to koalice, já jsem o tom pouze bytostně přesvědčený, že by to prospělo stavu věci. Koneckonců tomu napovídá i usnesení Nejvyššího správního soudu, které v podstatě říká, že v případě, že například jedna městská část si něco buduje, tak její stavební úřad není místně příslušný k tomu, aby vydával stavební povolení. A to je opět jakoby další podpůrný argument to-

ho, že stavební úřady jako správní úřady by měly být oproštěny od některého zasahování místních samospráv. A netýká se to územního plánování. Někdy mi někdo podsouvá, že samozřejmě obec rozhoduje o svém rozvoji, územní plán by vždycky musel zůstat v kompetenci obce.

Varianty, které jsou tam popsány – nebudu je také popisovat. Nebudu se do toho pouštět. (Předsedající upozorňuje na čas.) Dvě věty. Jedna, která říká, že se to vlastně přejímá kompletně jako pyramida. Druhá, ta kompromisní, je ta, kdy to bereme od odvoláček dál. Takže tolik na vysvětlenou.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující dotaz?

Poslanec Václav Klučka: Já především chci panu ministrovi poděkovat za slova, která tady řekl, neboť předpokládám, že tato slova budou velmi pozorně poslouchat starostové a primátoři měst, neboť se jich to bezprostředně bude do budoucna dotýkat. Taky jsem pochopil, kterou z těch variant asi pan ministr sleduje jako variantu výchozí, která pak přijde do Poslanecké sněmovny. Jenom bych se chtěl pana ministra zeptat, jestli to cítí stejně jako já, že může nastat opět problém se schvalováním takovéto varianty stavebního zákona, respektive já ten problém předpokládám, protože diskuse k tomu bude opravdu velmi náročná.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pane ministře, chcete reagovat? Pan ministr Jankovský má tedy doplňující odpověď.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: V tuhle chvíli samozřejmě běží meziresortní připomínkové řízení a já vůbec nemůžu předjímat, jestli tato záležitost do Poslanecké sněmovny přijde, nebo ne. To samozřejmě záleží na vládě. Jsem si vědom, v jakém se pohybujeme čase. Jsem si vědom, jak se pohybujeme v časovém horizontu před příštími volbami. Nicméně já za sebe, a pohybují se v té branži hodně dlouho, jsem přesvědčený, že by to bylo ku prospěchu věci. Jestli to projde, nebo neprojde, záleží v první řadě na vládě a koalici a ve druhé řadě na Poslanecké sněmovně. Jenom tady můžu dávat argumenty, proč si myslím, že je to dobré.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Tím uzavíráme desátou interpelaci. Přicházíme k jedenácté vylosované interpelaci. Tu položí pan poslanec Antonín Sedá ministryni práce a sociálních věcí Ludmile Müllerové. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Vážená paní ministryně, zákon o sociálních službách č. 108/2006 Sb. v § 95 ukládá krajům zajistit dostupnost sociálních služeb na svém území a k této kompetenci mají na kraj podle § 101a přejít finanční prostředky. Účinnost tohoto paragrafu byla neustále posouvána s tím, že aktuálně platí termín k 1. 1. 2014.

Financování sociálních služeb je každoročně poddimenzované. V minulém roce došlo například ve Zlínském kraji k poklesu této dotace oproti roku 2007 o téměř 30 % a v letošním roce to bude snížení o dalších 10 %. Dalším problémem je nesystémové dofinancování poskytovatelů ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, které se děje bez spolupráce s kraji. Tato podpora se navíc často děje bez ohledu na reálnou potřebu a strategické plány krajů nezřídka službám, jejichž efektivita je sporná, či službám, které nejsou ve strategických plánech sítě služeb v kraji vůbec zahrnuty. Problémem je také scházející jednotná metodika pro rozdělování těchto dotací vašeho ministerstva.

Vážená paní ministryně, jste si vědoma dlouhodobého podfinancování sociálních služeb? A v případě, že ano, jakým způsobem vyřešíte dofinancování v letošním roce? Budete dbát názoru krajů při dofinancování sociálních služeb jednotlivým poskytovatelům a budete respektovat strategické plány sítě služeb v daném kraji? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Slovo má ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče, kolegyně a kolegové. Dovolte abych reagovala na vaši interpelaci ve věci financování sociálních služeb.

Ano, máte pravdu, v letošním roce skutečně bylo rozhodnuto o přidělení částky do sociálních služeb na neinvestiční nedávkové transfery ve výši 6,053 mld. korun. Je to tedy opravdu méně, než to bylo v roce předcházejícím. Chci jenom připomenout, že resort Ministerstva práce a sociálních věcí zároveň posílá ročně dalších téměř 20 mld. korun přímo občanům právě formou příspěvku na péči a tento příspěvek je také směřován nebo putuje do oblasti sociálních služeb.

Samozřejmě, že si uvědomuji složitou situaci všech poskytovatelů sociálních služeb, a proto jsem nepochybně připravena jednat tak, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí během letošního roku ještě získalo další prostředky na sociální služby. Ovšem je to samozřejmě podmíněno tím, že nedojde k navýšení dluhu, tzn. že to nepůjde na vrub státního rozpočtu. Loni byla situace obdobná a také se podařilo Ministerstvu práce

a sociálních věcí získat ještě více prostředků právě do sociálních služeb.

Vy jste hovořil, že není jednotná metodika při poskytování dotací. Já jsem přesvědčena o tom, že samozřejmě je. A také pochopitelně je velmi intenzivní spolupráce s jednotlivými kraji a regiony při distribuci dotací do sociálních služeb. Ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí byl právě v letošním roce, stejně tak jako v předcházejících letech, zachován rovný a musím podotknout, že také transparentní přístup. A že ta čísla, ty částky dotací, které byly předloženy a které jsou zveřejněny na internetových stránkách našeho úřadu, jsou objektivní a vycházejí z pravidel a z matematicko-statistických metod výpočtu. Metody výpočtu a parametry, např. právě podíl kraje na celkové kapacitě jednotlivých druhů služeb – tím odpovídám také i na vaši otázku, proč právě Zlínský kraj má tak málo prostředků. Ano má, protože právě Zlínský kraj se podílí na celkové kapacitě a celkové výši dotací nebo prostředků plynoucích do sociálních služeb menší částkou. Tak toto jsou všechno čísla, která samozřejmě vypovídají o poskytnuté dotaci, ale rozhodně nemusí odpovídat individuálním představám o tom, jakou měrou by se stát měl podílet na financování sociálních služeb právě v těch konkrétních regionech.

Považuji určité za důležité zdůraznit, že sociální služby jsou od počátku vystavěny na vícezdrojovém financování. A já předpokládám, že ostatní zdroje financování, musím přiznat, že jsou to mj. i kraje i obce, budou plnit jak své regionální závazky tak, jak tomu bylo právě v minulých letech. Částky dotací na jednotlivé zaregistrované sociální služby byly také konzultovány s příslušnými krajskými úřady a následně právě předloženy dotační komisí k projednání.

Ještě chci dodat, že pokud jde o dorovnání individuálních výpadků v dotacích z důvodu případné třeba nespolečné některých krajských úřadů apod., tak jak tomu bylo i v roce 2012, tak i v letošním roce budou kolegové z Ministerstva práce a sociálních věcí tyto žádosti přijímat. Budou individuálně posuzovány a poté v rámci ať už mimořádného dotačního řízení, či druhého kola dotačního řízení budou posouzeny. Musím říci, že termín stanoven není, ale částky na jeho realizaci určité jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji, paní ministryně. Pan poslanec ještě položí doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji. Vážená paní ministryně, já jsem tu vaši odpověď čekal, takže jsem si vyžádal z kraje informace o poskytování podpory. Ono je to taky o tom, že každý ten kraj má jiný daňový příjem. A pokud přepočítám podíl na daňový příjem, tak na tom ten Zlínský kraj není tak špatně. A pro vaši informaci, v roce 2012 se vynaložilo např. téměř 35 mil. na investice.

Nicméně doplňující dotaz. Od 1. 1. 2014 mají být sociální služby financovány přímo z krajských rozpočtů na základě změny RUD. Můžete, paní ministryně, zaručit, že kraje na financování sociálních služeb dostanou jimi požadované finanční prostředky? Kraje se totiž obávají, že se situace ještě zhorší, a tím se zhorší kvalita a dostupnost sociálních služeb. Paní ministryně, běží již přípravy na přechod k financování k 1. 1. 2014? Protože kraje si stěžují na nedostatek informací a komunikace ze strany vašeho ministerstva. Děkuji za odpověď. (Potlesk několika poslanců z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Paní ministryně bude reagovat. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Reagovala bych, pane poslanče, na vaši otázku. Samozřejmě že se Ministerstvo práce a sociálních věcí musí připravovat na změnu financování, která by měla nastat od 1. 1. 2014. Musím říci, že to takto je uvedeno v zákoně, ale jak to bylo několikrát už předvedeno, tak mnozí zákonodárci, ale také mnozí poskytovatelé i kraje se domnívají, že to není úplně v pořádku, a nezastírám, že může dojít k tomu, že bude provedena změna zákona, čili že bude ještě toto posunuto o další rok nebo že to bude změněno.

Musím také říci, že tady hraje docela podstatnou roli i posuzování Evropské komise, zda sociální služby z pohledu veřejné podpory, tzn. podpory de minimis, takto budou nadále dotovány, či zda nikoliv. A musím konstatovat, že jsme vešli v jednání, velmi intenzivní, s Úřadem pro hospodářskou soutěž, který je koordinátorem právě pro tuto veřejnou podporu, a že dojdeme nepochybně k jasnému výkladu, zda veřejná podpora v případě sociálních služeb ano, či ne. Čili i toto hraje velmi podstatnou roli.

A co se týče objemu prostředků, já předpokládám, že Ministerstvo práce a sociálních věcí si je vědomo toho, že prostředky, které poskytuje na dotace, rozhodně nebudou v nějaké zásadní míře kráceny, tzn. že budou převedeny na kraje, které o nich budou zodpovědně rozhodovat, tzn. tak, aby neupřednostňovaly pouze svá zařízení, ale aby byl zajištěn i rozvoj neziskového sektoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní ministryni. Tím končíme interpelaci číslo 11 a přicházíme k interpelaci číslo 12. Tu položí paní poslankyně Kateřina Klasnová a bude se týkat paní ministryně kultury Aleny Hanákové. Paní poslankyně, prosím máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo.

Vážená paní ministryně, se znepokojením jsem si pročetla ministerskou koncepci k Národnímu divadlu zveřejněnou 30. ledna. Zaujalo mě v ní např. to, že – cituji: Současné velmi vážné obtíže vyplývající z postavení příspěvkové organizace a způsobu jejího řízení ze strany Ministerstva kultury vyvrcholily rozhodnutím ministerstva o zrušení příspěvkové organizace Státní opery Praha a faktickým sloučením souborů Státní opery Praha se soubory opery a baletu Národního divadla. Toto rozhodnutí nebylo připraveno podrobným vysvětlením důvodů, které k němu vedly, ani nebylo provázeno pečlivým projednáním se všemi zaměstnanci, jichž se týkalo. Tak vznikl ještě obtížněji zvládnutelný a prakticky neřiditelný komplex zmítaný protichůdnými zájmy a představami.

Paní ministryně, proč jste tedy nešťastný a kritizovaný proces transformace sama nezastavila, když jste k tomu krátce po svém jmenování byla vybízena?

Ale nejde ani tak o mé znepokojení z koncepce jako znepokojení těch, kterých se bezprostředně týká. Jistě víte, že členové orchestru Národního divadla vyhlásili v úterý večer stávkovou pohotovost právě v souvislosti s ministerskou koncepcí. Dnes vám také odeslali zaměstnanci otevřený dopis.

A já se vás nyní ptám, jakým právnickým subjektem podle ministerské koncepce, k níž se hlásí i ředitel Burian, bude Národní divadlo. Národní divadlo podle koncepce má zvat mimopražské, ale i zahraniční soubory. Zrušen tedy bude po 130 letech vlastní orchestr. Já se chci zeptat: Zahraniční soubory mají hostovat i v činohře – budou tedy Češi chodit do Národního divadla na anglické nebo ruské činohry? Proč dává Ministerstvo kultury přednost hostování externích souborů v historické budově Národního divadla před podporou vlastního souboru i za cenu možná propouštění části stávajících uměleckých ansámbľů, které může vést až k úplné likvidaci jednoho orchestru a jednoho sboru opery? Jak může importovaná divadelní produkce vytvořená původně pro jiný prostor konvenovat dramaturgicky a inscenačně s prostorem Národního divadla lépe než originální inscenace, které v historické budově Národního divadla vznikaly dosud?

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Odpoví paní ministryně kultury. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, milí kolegové. Jestli dovolíte, odpovím a budu se spíše zaměřovat v té odpovědi na koncepci jako takovou, protože váš dotaz byl velmi široký a opravdu by si zasloužil více pro-

storu na odpověď. Těch dotazů tam bylo velmi mnoho, tak jestli dovolíte, půjdu k té koncepci.

Dne 19. října 2012 jsem ustavila expertní tým pro řešení otázek spojených s problematikou Národního divadla. Tento expertní tým byl stanoven také na základě požadavků nejenom ze strany odborné veřejnosti, ale také ze strany těch, kteří v Národním divadle pracují. Tento tým pracoval po dobu čtyř měsíců, myslím si, že velmi usilovně. Během těch čtyř měsíců členové tohoto expertního týmu se velmi zevrubně seznámili nejen se všemi dostupnými materiály ve věci transformace Národního divadla, které to byly, můžete najít v materiálu, který je vyvěšen na stránkách Ministerstva kultury, ale seznámili se také s ekonomikou této příspěvkové organizace a se spoustou dalších podkladů. Samozřejmě že se členové týmu setkali nejenom se současným vedením Národního divadla, ale také s celou řadou zaměstnanců, přičemž jim v tomto ohledu byl poskytnut ze strany Ministerstva kultury velký prostor pro tato setkávání. Výsledkem jejich několikaměsíčního úsilí se stal právě citovaný návrh transformace Národního divadla, se kterým jsem se stejně jako vy a spousta jiných, také já v první řadě, seznámila. V podstatě je to materiál ne příliš obsáhlý, je osmistránkový a je spíše obecný, jestli to tak mohu říct.

Dne 1. února 2013 jsem na základě doporučení expertního týmu, vlastně doporučení, které plynulo z tohoto transformačního návrhu, jmenovala s účinností od 1. srpna 2013 nového generálního ředitele Národního divadla pana docenta Jana Buriana. Myslím si, že v této chvíli není prostor na to, abych říkala, kdo je to Jan Burian, protože si myslím, že odborná veřejnost ho velmi dobře zná. Myslím si, že to je člověk, jsem o tom přesvědčená, že je to člověk na svém místě.

V této souvislosti musím ale také zdůraznit, že závěry expertního týmu nejsou a z povahy věci ani nemohou být rigidním nástrojem nově jmenovaného ředitele při reformě Národního divadla. Předložený materiál chápu nejen já, ale je potřeba ho taky tak chápat, jako doporučení, které vzniklo pro Ministerstvo kultury, jakým směrem by se mělo Národní divadlo dát při své reformě, jakým směrem by se mělo dále ubírat. Úkolem nově jmenovaného ředitele tak nutně bude nejprve provést podrobnou analýzu současného stavu této příspěvkové organizace, a teprve pak na základě tohoto vyhodnocení přistoupit k přiměřenému řešení v mezích právních možností, v mezích, které odpovídají této rámcové koncepci. Všechny následné kroky reformy Národního divadla tak budou vycházet z dané, reálné situace, ve které se soubory Národního divadla nacházejí, a budou, a tak se taky k tomu veřejně zavázal pan docent Burian, prodiskutovány se zástupci jednotlivých souborů a se zástupci odborových svazů. K tomu jsme se zavázali i my a budeme na tom i nadále trvat.

První krok k jakémusi vyjasnění různého chápání zmiňovaného materi-

álu expertního týmu byl učiněn už včera, to možná víte, kdy se zástupci odborových organizací Národního divadla, kteří vyhlásili vámi zmiňovanou tady před chvílí 5. února stávkovou pohotovost, sešli jak s pověřeným ředitelem Národního, tak nově jmenovaným ředitelem divadla a také se zástupci Ministerstva kultury. Zástupci odborů byli ubezpečeni o tom, že koncepce expertního týmu není a nemůže být pro Národní divadlo do každého podrobného puntíku závazná. Samozřejmě. Znovu říkám, je to obecná věc.

Na včerejším jednání byly vyvráceny i konkrétní nesprávné interpretace této koncepce, mezi nimiž mi dovoluji zmínit například několik těch věcí, které jsou zavádějící. Například přesun opery Národního divadla z historické budovy Národního divadla do budovy Státní opery nebo vytvoření jednoho jediného orchestru nebo třeba ukončení působení činohry Národního divadla ve Stavovském divadle a její nahrazení novým nebo jiným externím souborem. To jsou samozřejmě velmi zavádějící věci, které se nezakládají na pravdě. Skutečně budou další kroky vycházet z vedení, na základě rozhodnutí nového vedení Národního divadla.

Doufám, milá paní poslankyně, že jsem vám alespoň částečně poskytla vysvětlení přístupu mého úřadu k návrhu transformace z pera expertního týmu. Tento návrh je v posledních dnech podsouván Ministerstvu kultury k mé lítosti téměř jako dogmatický manuál této reformy Národního divadla, kterým by snad mělo být i Ministerstvo kultury vázáno. Tak tomu ovšem není, a jak už jsem říkala, ani nemůže být.

Děkuji vám za pozornost a za čas, který jste věnovali mé odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Paní kolegyně, budete chtít položit ještě doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji, paní ministryně. Bohužel jsem se úplně nedozvěděla odpovědi na svoje otázky. Chápu, že samozřejmě je těch otázek celá řada, pošlu je i písemně. Ale v té koncepci, jak říkáte, se hovoří o některých věcech zcela explicitně. Například se zcela explicitně hovoří, že budova Národního divadla nebude obsazena žádným souborem. Explicitně se hovoří o tom, že v budově Národního divadla by se měla prezentovat i další česká divadla, že tam budou hostovat zahraniční baletní, činoherní i operní soubory. Víím, že říkáte, že to není nějaké dogma, nicméně ta koncepce je koncepce, ke které se přihlásil právě i pan ředitel Burian. A tím, že Národní divadlo, respektive Ministerstvo kultury nevypsalo otevřené výběrové řízení, kdy by se uchazeči hlásili se svými vizemi, tak jsem z toho spíše nabyla dojmu, že toto je opravdu určitý manuál pro ředitele.

Ptala jsem se právě, jakým způsobem si představujete fungování Národního divadla a zvláště té budovy Národního divadla. Jestli má o-

pravdu vzniknout jakási garáž, do které budou zajíždět zahraniční a české soubory. To by bylo velmi nešťastné. Navíc to je věc, která se tady objevila někdy v roce 1990.

Jinak otázek mám ještě celou řadu a samozřejmě vám je dám písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete ještě reagovat, paní ministryně? Prosím, vaše dvě minuty.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Samozřejmě velmi děkuji za ty dotazy, protože je velmi důležité, abychom si na ně odpověděli. Já se jenom chci znovu vrátit k tomu, že to skutečně není dogma. Vlastně celý tento materiál i s formou výběrového řízení, tak jak bylo nastaveno, vznikl právě proto, že odborná veřejnost tento způsob jakéhosi směru nebo zpracování materiálu si přála, protože – a to právem a správně – předpokládala, že kdo jiný než tým odborníků a expertů může připravit jakési obecné zásady, nebo spíše doporučení, jakými by se mělo Národní divadlo do dalších budoucích let ubírat. To, že bude uzavřené výběrové řízení a nebude otevřené, to také vychází právě z těchto požadavků či doporučení právě odborné veřejnosti, ať už těch, kteří pracují v divadle, či těch, kteří se zabývají divadlem jako takovým a kulturou, třeba i z pozice médií a podobně. My jsme to respektovali, já jsem uznala, že Národní divadlo si zaslouží, aby se právě pro Národní divadlo vybíral ředitel jinou formou než takovým klasickým výběrovým řízením, a to přímým konkrétním oslovením, takovýmto přímým výběrem. Takže k tomu jsme taky přistoupili. A teď je na panu řediteli novém, který je jmenovaný, a na jeho týmu, který si kolem sebe postaví, aby s touto koncepcí, s tímto návrhem doporučujícím pracovali dál. Není to skutečně dogma.

Ani my bychom si nepřáli, aby Národní divadlo bylo divadlo, kterým budou takzvaně protékat různá jiná divadla, různé scény se tam budou střídat, to určitě ne. Ale já si myslím, že právě teď je prostor k té diskusi. A určitě bude dobře, když se setkáme společně nejenom my dvě, ale když se třeba setkáme i s panem Burianem, který je schopný svoji představu o tom, jakým způsobem bude s tímto materiálem dále pracovat – (Upozornění na čas.) Děkuji za upozornění. Jakým způsobem by s ním chtěl nakládat.

Takže děkuji ještě jednou a těším se na vaše otázky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 13, kterou vznáší pan poslanec Jiří Petruš na ministra zemědělství Petra Bendla ve věci pomoci zemědělcům za postižení suchem. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, dne 5. února letošního roku na jednání Okresní agrární komory v Břeclavi, kterého se zúčastnila většina zástupců zemědělců v okrese Břeclav, byla podána informace, že jste odmítl zaslat do Bruselu žádost o notifikaci finančních prostředků k řešení složité ekonomické situace zemědělců, kteří byli v minulém roce nejvíce postiženi suchem. V roce 2012 tito zemědělci na jižní Moravě docílili výnosu obilovin maximálně 1,5 až 2 tuny za hektar. Celkový finanční výpadek u podniků dosáhl takřka 5 mld. Kč.

Regionální agrární komora Jihomoravského kraje spolu se svými členskými organizacemi uskutečnila řadu jednání ve Sněmovně, v Senátu, na Ministerstvu financí České republiky a všude se setkala s pochopením řešení tohoto problému. Toto stanovisko plně podporuje i Agrární komora České republiky a Zemědělský svaz České republiky.

Účastníky zasedání Okresní agrární komory v Břeclavi doslova pobouřila informace, že ministr zemědělství Petr Bendl odmítá pomoci zemědělcům v jejich složité ekonomické situaci. Řada těchto podniků již v březnu tohoto roku bude bez finančních prostředků na výplatu mezd zaměstnancům a byla nucena k částečnému propouštění zaměstnanců. Pomoc proklamovaná formou zápůjček apod. je formální. Je také známo, že zemědělci postižení suchem v okolních státech, v Rakousku nebo na Slovensku, již finanční pomoc obdrželi.

Pane ministře, co vás vede k takovému počínání a jak chcete efektivně zemědělcům z jižní Moravy pomoci? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím pana ministra Bendla o reakci.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych k této interpelaci uvedl následující. Stává se v zemědělství, že občas přijdou situace, které není možné předpokládat. Tím se podnikání v zemědělství výrazně liší od jiných typů podnikání. My jsme v loňském roce zažili období extrémních nadúrod i extrémních neúrod. V některých regionech České republiky byli zemědělci postiženi nejen extrémním suchem, ale také mrazy, které přišly později a které už úrodu poškodily, a následující sucho ji zlikvidovalo. Já mezi zemědělci byl, navštívil jsem konkrétní oblasti a hledali jsme řešení, co s tím, co vlastně můžeme udělat, abychom se nedopustili situace, která by mohla být Evropskou unií považována za nedovolenou podporu, a zároveň abychom byli schopni pomoci těm, kteří podporu potřebují. Shodli jsme se na tom, že pomůžeme především těm, kteří mají živočišnou výrobu, a to proto, že má-li někdo živočišnou výrobu, je-li chovatelem skotu, ať už

mléčných krav, či masných, a je závislý svou produkcí na produkci krmiva a zároveň tím je ovlivněna produkce masa či mléka, tak jsme se zaměřili především na ně, protože jsme nechtěli, aby byli přinuceni svá stáda likvidovat.

Udělalí jsme několik opatření. To jedno bylo plošné. Na rozdíl od let minulých jsme SAPSы vyplatili v podstatě hned po 16. říjnu, tak abychom zemědělcům pomohli s jejich cash flow, aby byli schopni reagovat rychleji. Tato situace na rozdíl od minulých let výrazně, alespoň podle mých informací, lidem v zemědělství pomohla. V tuto chvíli už je vyplaceno téměř 100 % a jsou opravdu jen výjimky, kde zemědělci platby neobdrželi. Nebývalo tomu tak každý rok. Většinou přicházely platby až v prvním čtvrtletí toho prvního roku.

Druhým opatřením, které schválila vláda a současně je realizováno, je možnost zápůjčky obilovin v objemu do 100 tis. tun ze Správy hmotných rezerv těm zemědělcům, kteří přišli o úrodu, kterou by jinak použili pro krmení ve své vlastní živočišné výrobě. Podmínky zápůjček obilovin jsou podrobně uvedeny na webových stránkách. Mohu říct alespoň tolik, že je možné, aby každý zemědělec, který obhospodařuje pozemky s více jak 30 % výměry nacházející se v suchem postižené oblasti, požádal za potvrzení ZIFu přes Státní hmotné rezervy o tuto zápůjčku, která představuje 0,52 % úročení za každý měsíc zápůjčky a je směřována čistě na podporu živočišné výroby. Je to ohlídáno, aby se to nedalo zneužít, aby se nedalo kšeftovat s krmivem na trhu.

To, co považuji za výraznou chybu – a vy jste tady jmenoval, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, že Rakousko a jiné země jsou na to připraveny. Ano, konstruktéři období financování zemědělství na roky 2007 až 2013 zapomněli certifikovat program, který jiné země mají, který počítá se snižováním rizik. To je něco, na co my myslíme a na období 2014 až 2020 na to budeme připraveni, abychom případně mohli vzít finanční prostředky a pomoci tam, kde bude nutno pomoci. My na takový program myslíme. My jsme jej teď k dispozici neměli, a tak jej nemůžeme využít na rozdíl od jiných zemí, které takové programy mají. My ho bohužel nemáme a je to asi škoda. V tom s vámi samozřejmě velmi souhlasím, ale nemohu za to, co se stalo v roce 2005 a 2006, kdy se konstruovala státní zemědělská politika a nebyl certifikován program, který by myslel na taková rizika.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nebudete chtít pokládat doplňující otázku? Dobře.

Můžeme přistoupit k interpelaci s pořadovým číslem 14, kterou vznášá pan kolega Šincl na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci projektu Karviná – rozšíření kanalizace. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, statutární město Karviná na základě rozhodnutí Evropské komise ze dne 21. prosince 2004 připravilo a realizovalo projekt pod názvem Karviná – rozšíření kanalizace. Realizace projektu byla dokončena v listopadu 2009 a následně v roce 2010 byla předána na Státní fond životního prostředí České republiky kompletní závěrečná zpráva projektu dle podmínek poskytovatele dotace. Uběhly již více jak tři roky, avšak do rozpočtu statutárního města Karviná stále nebyly převedeny zbývající prostředky, a to ve výši pozastávek 20 % z Fondu soudržnosti a 10 % z fondu Státního fondu životního prostředí České republiky. To znamená, že jde celkem o více než 3,5 mil. eur. Všechny předložené podklady pro získání dotace shledali kompetentní pracovníci Státního fondu životního prostředí České republiky, Ministerstva životního prostředí České republiky a Ministerstva pro místní rozvoj České republiky jako dostatečné dle připomínek Evropské komise. Předmětné finanční prostředky chybějí již třetím rokem v rozpočtu města. Zpoždění procesu závěrečné platby způsobuje této obci značné finanční problémy.

Mám zde k dispozici vaši odpověď, kde sdělujete, že vyvíjíte maximální úsilí, aby tento projekt byl administrativně ukončen co nejdříve, zvláště když všechny připomínky a dotazy ze strany Evropské komise byly již vypořádány. Dále jste ve své odpovědi slíbil, že budete i nadále intervenovat směrem ke Generálnímu ředitelství pro regionální politiku Evropské komise.

Pane ministře, opakuji – zpoždění proplacení zbývajících prostředků trvá již třetím rokem, což je dle mého názoru velice absurdní. Prosím o informaci, kdy už konečně bude tento problém vyřešen a zbývající prostředky tomuto městu vyplaceny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra o reakci, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, má odpověď bude velmi jednoduchá a jednoznačná. Mohu konstatovat za prvé, že v tomto ohledu to není – ne že by operační program Životní prostředí neměl svých starostí dost, to má, ale v tomto smyslu to není na něm, ale na bruselské administrativě a na českém Ministerstvu pro místní rozvoj, které je tím subjektem pověřeným jednáním. My všichni tři vyvíjíme tlak vůči Evropské komisi, třikrát bylo přerušeno, třikrát vysvětleno. Situaci znáte velmi dobře.

Mohu říct jen jediné. Prvního února Evropská komise podle našich informací schválila závěrečnou zprávu. To fakticky znamená, že po formálním vypořádání nic nebrání tomu spustit proces proplacení jak té

20% částky z prostředků Evropské komise, které jsou blokovány na vydání závěrečné zprávy, tak i 10% části z prostředků Státního fondu životního prostředí. Z tohoto pohledu, snad teď nezakřiknu, ale mám za to, že všechny překážky jsou již odstraněny a peníze budou odeslány.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Šincl ještě vznesl doplňující otázku. Minuta je vaše, prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane ministře, děkuji za pozitivní odpověď, jelikož ve městě Karviná na tyto peníze opravdu netrpělivě čekají, protože jsou potřeba v rozpočtu tohoto města. Jestli byste mohl být aspoň konkrétnější, jestli lze tyto peníze očekávat aspoň do poloviny tohoto roku, nebo je tam nějaký jiný výhled. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, ještě doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Snad mě nebudete, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy chytat za slovo, když řeknu, že půlrok bych nepovažoval za krátký čas, a naší ambicí je to vyřídit v krátkém čase.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 15, kterou vznáší pan kolega Ivan Ohlídál na ministra školství pana Petra Fialu ve věci některých záměrů pro vylepšení českého školství. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, jak už jsem říkal dnes dopoledne, všiml jsem si toho, že jste spolu s panem premiérem představili 10 záměrů, pomocí nichž chcete zlepšit úroveň českého školství. To je velmi chvályhodné, a pokud by se vám alespoň část toho podařilo, tak to můžeme kvitovat všichni jenom s povděkem. Ale je tady jeden velký problém. Tato vláda už nemá mnoho času na to, aby realizaci těchto 10 záměrů provedla. To je můj osobní názor. Přesto se však chci zeptat na to, jakým způsobem se aspoň pokusíte o řešení některých těchto bodů, některých těchto záměrů.

Především by mě zajímalo v rámci regionálního školství to, jak chcete zvýšit zájem žáků a studentů o matematiku a o technické obory. Matematická vzdělanost v České republice je doslova mizerná. Stane se, že absolventi střední školy, maturanti z gymnázií, neumějí zacházet s procenty a tak dále a tak dále. Střední technické školy se dostávají do velmi

velké krize, do kolapsové situace, a jeden z důvodů je také nezáměr žáků.

Co se týče vysokého školství, tam bych se zeptal pouze na jednu věc. Na takzvanou profilaci vysokých škol. Tento záměr je opět velmi chválný, ale jak to chcete provést? Protože skutečně existují v České republice veřejné i soukromé vysoké školy, které třeba provádějí výuku magisterskou a nemají k tomu odborné zázemí. Samozřejmě na všech školách, které doposud fungují, se nemůže realizovat výzkum a vývoj, nemůže se realizovat doktorská výuka, výuka PhD. Tady je jasné, že se něco musí stát. Ale velmi rád bych od vás slyšel, co v tom krátkém čase, který ještě máte k dispozici, například i co se týče té profilace, nebo jak se říká také diverzifikace vysokých škol, chcete udělat. Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Fiala odpoví na váš dotaz. Prosím, pane ministře. Pana kolegy Ohlídala si dnes užíváte.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Ano. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, jsem rád, že pokračujeme i odpoledne v diskusi o školství, protože školství je důležitá oblast, a díky interpelacím pana poslance Ohlídala máme příležitost zde o některých podstatných věcech mluvit. Já děkuji opravdu, a myslím to vážně, za tento váš dotaz, za tuto vaši interpelaci, a dokonce bych řekl, že naprosto souhlasím s analýzou těch problémů, které jste tady teď popsal. Právě proto jsem se snažil formulovat těch dva krát pět kroků, které by měly situaci tam, kde je velmi problematická, významným způsobem zlepšit.

Já jsem si nedostatku toho času vědom, ale řekl bych, že ty kroky, které jsem představil, jsou takové, které lze do značné míry realizovat nebo alespoň připravit ještě v průběhu funkčního období této vlády. K tomu bych dodal, že souběžně začíná probíhat diskuse nad strategickým dokumentem Strategie 2020, který by měl přinést koncepci rozvoje vzdělávací politiky i do budoucna, protože jsem si dobře vědom toho, že určitě těch dva krát pět kroků k významnému zlepšení situace v našem školství nestačí.

Pokud jde o vaše dvě konkrétní otázky, nejprve bych si dovilil odpovědět na tu první, která se vztahuje k rozvoji znalostí matematiky, přírodních a technických oborů. Tam situace skutečně není dobrá a my to nejenom víme z hlediska toho, jak dopadají naše děti v mezinárodních testech, které jsou obecně akceptovány, ale víme to i proto, že si zaměstnavatelé stěžují na nedostatečnou přípravu právě v těchto oborech absolventů středních i vysokých škol, a víme to také podle zájmu, který je o studium technických a přírodních oborů na vysokých školách. My jsme některé kroky už udělali a udělali jsme je s vědomím toho, že pokud

chceme tu situaci měnit, tak ji musíme měnit už na základních školách a někdy i v rámci předškolní výchovy, protože jinak nedokážeme motivovat děti k tomu, aby se věnovaly matematice, měly ji rády, zajímaly se o přírodní a technické disciplíny.

K těm konkrétním krokům. My jsme v uplynulých letech investovali zhruba 200 milionů korun v rámci individuálního projektu národního do podpory technických a přírodních oborů. Podpora směřovala ke spolupráci vysokých škol právě se středními a základními školami. V tomto směru chceme pokračovat a připravujeme tentokrát individuální projekt ostatní zhruba ve výši 1,8 miliardy korun. Výzva bude vyhlášena v příštím měsíci a tyto peníze by měly být investovány do podpory přírodních a technického vzdělávání. Současně jsme nedávno ve vládě přijali soubor opatření na podporu odborného vzdělávání, což také nepochybně zlepšit tu situaci v oblasti technické vzdělanosti.

A snad bych ještě zmínil ne nepodstatnou úpravu rámcového vzdělávacího programu, kde došlo právě na základě požadavků odborné veřejnosti, mimo jiné i Jednoty matematiků a fyziků, a i na základě zkušeností s výsledky našich dětí v mezinárodních testech k přesunu určité látky v rámci matematiky na první stupeň základní školy tak, abychom matematické znalosti skutečně vylepšili. S tím souvisí i to, že jsme od září vydali standardy pro klíčové předměty, mimo jiné právě i pro matematiku, kde jasně definujeme, jaké jsou klíčové kompetence v určité třídě. A to si myslím, že je určitě také pomoc pro učitele a nakonec i dobrá orientace pro rodiče, jakých znalostí v matematice mají jejich děti dosáhnout.

Pokud jde o tu druhou otázku, profilace vysokých škol, to je samozřejmě problém velmi komplexní a složitý. Nám všem je jasné, že nemůže pokračovat situace, že všichni dělají všechno a mají všechny typy studijních oborů. My nicméně nechceme i po poměrně rozsáhlých debatách s odbornou veřejností a na základě vyhodnocení zkušeností ze zahraničí přistoupit k nějakému administrativnímu rozdělení vysokých škol a říct: toto je výzkumná univerzita a toto je profesně orientovaná škola. Pro to u nás asi momentálně nejsou podmínky, ten přechod musí být pozvolnější.

Proto chceme profilaci provádět na principu profilace studijních programů, které bychom chtěli rozdělit na profesní, akademické, popř. výzkumné, jasné definovat standardy takových programů a potom nechat na školách, aby si zvolily vlastní profilaci podle toho, jaké studijní programy u nich budou převažovat. To samozřejmě souvisí s jiným opatřením, které v rámci novely bychom také chtěli udělat, a to je úprava akreditačního procesu, což vlastně je spolu nesmírně úzce provázáno, protože jinak bychom té nezbytné profilace nemohli dosáhnout.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane kolego, položíte ještě doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Doplňující otázky už nepoložím, jen bych chtěl jakýsi komentář dát k tomu, co říkal pan ministr. To, co vyložil ohledně podpory matematiky a technických oborů v rámci regionálního školství, to je samozřejmě velice rozumné. Teď je otázka, jestli se to podaří skutečně realizovat. Nebude to tak jednoduché. Co se týče profilace vysokých škol – to je ještě složitější problém podle mého názoru. A to je opravdu spjato, řešení toho problému, s akreditačním řízením. Jsem přesvědčen, že systém akreditačního řízení se musí výrazným způsobem změnit a to považuji prakticky za nejtěžší problém, který je spojen s těmi deseti vašimi záměry. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tak přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 16, kterou vznáší paní kolegyně Dana Váhalová na pana ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci amnestie. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, Vězeňská služba zatím na provádění amnestie vynaložila 890 tis. korun. Peníze vydala za stravné a cestovné pro odsouzené vězně a dále za dopravu a stravování justičních pracovníků, kteří v káznících rozhodovali o amnestování jednotlivých vězňů. Předběžný odhad přímých finančních nákladů zveřejnilo na svém webu Ministerstvo spravedlnosti. Aktuální počet propuštěných vězňů je podle údajů Vězeňské služby ke 4. únoru 2013 6 414 osob. Generální ředitel Vězeňské služby Petr Dohnal již dříve odhadl, že náklady na cestovné a stravné amnestovaných vězňů budou v řádu statisíců korun. Jak moc stát za propuštěné vězně tedy ušetří?

Celkové výdaje Vězeňské služby ročně dosahují 7,5 mld. korun, a tak se zdálo, že propuštěním asi třetiny vězňů stát ušetří 2,5 mld. Ale je to skutečně pravda? Konzultační firma Auditor konstatovala, že většina výdajů je totiž fixních a na počtu vězňů nezávisí. Největší položku tvoří platy a penze zaměstnanců a jejich stavy se snižovat zřejmě nebudou. Zbylá ušetřená suma se ještě sníží o 110 mil., které by propuštění vězni odvedli jako svůj podíl na nákladech svého pobytu za mřížemi. Výsledná suma, kterou vláda rozpočtové odpovědnosti ušetří, se tak pohybuje někde mezi 245 až 490 mil. korun. K tomu se ještě zvednou výdaje státu až o 175 mil. korun, a to na podporách pro čerstvě propuštěné.

Mám tedy dva dotazy: Zajímaly by mě k dnešnímu dni skutečné náklady v porovnání s deklarovanými úsporami. Dále by mě zajímaly také

případné náklady zrušením pracovních míst jak v rámci zaměstnanců Vězeňské služby, tak i v rámci práce vězňů v různých výrobních a dílnách. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr je omluven z odpoledního jednání, odpoví vám, paní kolegyně, v zákonně lhůtě 30 dnů.

Přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 18, protože interpelaci s pořadovým číslem 17 paní kolegyně Bohdalová stáhla. A číslo 18 je interpelace paní kolegyně Marty Semelové na pana ministra Kalouska ve věci Kongresového centra Praha. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře, moje interpelace se týká řešení dluhů Kongresového centra Praha. Ty nevznikly špatným hospodařením, ale především kvůli rekonstrukci v souvislosti s pořádáním zasedání Mezinárodního měnového fondu a Světové banky v roce 2000. Rekonstrukce byla uhrazena pomocí dluhopisů ve výši 55 mil. eur a společnost KCP si musela vzít ještě úvěr od konsorcia bank ve výši 900 mil. korun. 55 mil. eur za dluhopisy je splatných v dubnu 2014. Ručitelem dluhopisů, které vydala akciová společnost Kongresové centrum Praha, je Ministerstvo financí, resp. stát. Město také s výraznou pomocí od státu počítalo. Původní dohoda předpokládala, že náklady na rekonstrukci ve výši 3 mld. korun budou kryty z jedné třetiny státem, z další třetiny Českou národní bankou a z poslední části hlavním městem. Jenže všechno je jinak a město každý rok řeší, z čeho zaplatí splátky úroků za dluhopisy a úvěry.

Podle dostupných informací se minulý měsíc uskutečnilo jednání mezi Ministerstvem financí a městem, kde bylo rozhodnuto o vytvoření pracovní skupiny, která by měla tuto záležitost definitivně vyřešit. Chci se proto zeptat, jaký je současný stav a jaké řešení se rýsuje.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. I vám musí pan ministr Kalousek odpovědět písemně, protože je na dnešní odpoledne omluven.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Vít Bárta na pana ministra dopravy Zbyňka Stanjuru ve věci platů představitelů Ředitelství silnic a dálnic a Státního fondu dopravní infrastruktury. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážený pane ministře, obracím se na vás s ústní poslaneckou interpelací ve věci platů vrcholných představitelů Ředitelství silnic a dálnic a Státního fondu dopravní infrastruktury s tím, že bych se chtěl ptát, jaké výroční

odměny dostali všichni krajsí ředitelé, generální ředitel ŘSD. Jakou výroční odměnu obdrželi náměstci generálního ředitele ŘSD. A podotýkám, nejde mi o nějaké konkrétní částky, zajímaly by mě řády. Zda došlo k odměnám v řádu kolika statisíců korun, neboť mám informace o tom, že tam v závěru roku došlo k opravdu výrazně vyšším než v dobách dřívějších navýšením odměn těchto úředníků.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. I vás musím odkázat na písemnou odpověď pana ministra Stanjury, který je omluven.

Dál bude následovat interpelace pana kolegy Antonína Sedi na pana ministra školství Petra Fialu ve věci vyhlášky č. 322/2005 Sb. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jsem přesvědčen, že o daném problému už víte, nicméně s ohledem na jeho závažnost je nutno konat co nejdříve.

Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 322/2005 Sb., se týká poskytování ročních jazykových kurzů s denní výukou pro studenty, kteří řádně ukončili své středoškolské studium a buď se nedostali na vysokou školu, či si cíleně zvyšují znalosti cizího jazyka. Podle této vyhlášky ti studenti měli až do školního roku 2012/2013 přiznány výhody studentů a stát za ně platí zdravotní a sociální pojištění. Vyhláška však byla počínaje školním rokem 2013/2014 zrušena, protože v návrhu zákona o státní sociální podpoře bude toto pomaturitní studium ošetřeno. Nicméně i v případě schválení tohoto zákona, který vstoupí v platnost v roce 2014, se pomaturitní studium ve školním roce 2013/2014 ocitne ve vakuu a je obava, že přestane existovat a 12 tis. studentů bude muset tuto situaci nějakým způsobem řešit. Z tohoto důvodu je nutno upravit stávající vyhlášku.

Proto se ptám, vážený pane ministře: Jste připraven upravit vyhlášku č. 322/2005 Sb., aby se odstranil tento problém? A pokud ano, v jakém časovém horizontu? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte prostor pro svoji odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, ano, je to otázka, o které vím, ale která vůbec žádné jednoduché řešení nemá. Jenom na vysvětlenou. Tady nejde o jazykové školy jako takové, ale jde skutečně pouze o ty jednoroční pomaturitní kurzy jazyků na základě vyhlášky číslo 322/2005 Sb., které mohou jazykové školy realizovat kromě jiných kurzů a

kteří jsou určeny pouze pro čerstvé maturanty. V letošním roce dobíhá poslední ročník tohoto studia podle zmíněné vyhlášky. To, že provedeme určitou novelizaci, samozřejmě neznamená automatické rušení těchto kurzů, ale znamená to jejich omezení, protože přestože ty kurzy budou dále organizovány, tak již nebudou poskytnuty žákům a rodičům žádné studentské výhody v současném rozsahu.

Proč k tomu dochází? Poskytování sociálního, důchodového a zdravotního pojištění je samozřejmě primárně v gesci Ministerstva práce a sociálních věcí, nicméně Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je v zákonech o státní sociální podpoře a důchodovém pojištění zmocněno určovat, na které druhy studia se může poskytování uvedeného pojištění vztahovat. Dosud toto zmocnění naplňovalo Ministerstvo školství vydáváním vyhlášky, v případě těch jednoročních pomaturitních kurzů pro čerstvé maturanty maturitních oborů ve formě přílohy, která byla pravidelně aktualizována. A teď jsme u jádra toho problému. Právě vydávání této přílohy bylo při novelizaci vyhlášky v roce 2010 označeno správní komisí Legislativní rady vlády jako neústavní. Komise také ve svém vyjádření konstatovala, že změny nelze dosáhnout jinak než změnou zákona. Právě proto byla připravena ta vyhláška, která přílohu o jednoletých kurzech již neobsahuje, a dochází k tomu, že od září dojde ke ztrátě statusu studenta.

V této souvislosti je asi dobré zmínit poslanecký návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, a zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, jehož cílem je nově a širším způsobem definovat obsah pojmu soustavná příprava dítěte na budoucí povolání. Ale i předkladatelé návrhu zákona uvádějí, že současná zákonná úprava, která nevymezuje okruh oprávněných osob úplným způsobem a ponechává moci výkonné okruh oprávněných osob rozšířit vyhláškou, tedy podzákonným právním předpisem, že takováto úprava odporuje ústavnímu pořádku. A to je situace, ve které se nyní nachází Ministerstvo školství.

Dámy a pánové, já jsem si dobře vědom toho, že situace není dobrá, nebo není to dobrá zpráva pro zřizovatele jazykových kurzů. Bude samozřejmě na Poslanecké sněmovně, zda schválí návrh zákona, podle kterého bude možno novelizovat vyhlášku a operativně zařadit jednoleté pomaturitní kurzy mezi formy studia, na něž se budou vztahovat studentské výhody. Ale v tuto chvíli je Ministerstvo školství v takové legislativní situaci, že nemá příliš mnoho možností, jak ten problém řešit.

Snad mi ještě na závěr dovoluji uvést jedno číslo. Ta situace, pokud jde o jednoleté pomaturitní kurzy, se do značné míry mění v průběhu let i demografickým vývojem. Počet absolventů středních škol se bude i v dalších letech významně snižovat a současně se bude zvětšovat nabídka, ona už je poměrně velká, vysokých škol a vyšších odborných škol, což vede a

povede to dál pravděpodobně k určitému snižování zájmu o toto studium. V současné době je počet žáků v jednoletých pomaturitních kurzech ve srovnání se situací před deseti lety zhruba poloviční. Ale to říkám jenom na dokreslení toho, jakému vývoji v oblasti pomaturitního vzdělávání zde čelíme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega ještě položí doplňující otázku. Prosím, minuta je vaše.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Děkuji, vážený pane ministře, za odpověď. Nicméně musím se přiznat, že mě moc neuspokojila. Protože vy víte o tom problému, on se vlastně dotýká – já nevím – jestli deseti měsíců. To znamená, ta věc by se dala řešit buď ve spolupráci s paní ministryní práce a sociálních věcí, protože správně říkáte, že demografický vývoj potom bude ve prospěch těch studentů, protože budou mít daleko větší šanci se dostat na vysokou školu. Ale to je zase už jiná politika a jiná otázka. Takže já bych opravdu prosil, jestli byste mohli i v případě třeba nějakého poslaneckého návrhu tady tuto situaci vyřešit ve prospěch studentů a jejich rodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Ano, pane poslanče, ten můj podrobný výklad toho, v jakém jsme právní situaci a v čem ty obtíže spočívají, měl ukázat spíše složitost toho problému, nikoliv to, že se tomu nebudeme věnovat. My se domlouváme s paní ministryní na nějakém postupu, jak bychom tu situaci řešili. Bylo by určitě nerozumné se tím nezabývat, zvláště třeba v případě, že by skutečně prošel ten poslanecký návrh, a pak by se opravdu jednalo jenom o takovouto přetržku, která by byla jistě i nesprávná. Takže budeme se zabývat tím, jak situaci řešit, ale těch nástrojů, které máme v ruce, není mnoho.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci vznáší pan poslanec Ladislav Šincl na pana ministra dopravy Zbyňka Stanjuru ve věci obchvatu obce Dětmárovice. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedajícím. Vážený pane ministře, již několikrát jsem vaše předchůdce interpeloval ve věci potřebného obchvatu obce Dětmárovice. Bohužel jsem dostal jen prázdné sliby. Situace v této obci je pořád horší a horší. V dopravních špičkách tedy projede více než tisíc aut za hodinu. To je logicky spojeno se zvýšenou nehodovostí, což se například projevilo tím, že za posledních pět let tu do-

šlo k 69 dopravním nehodám. Na této situaci se také podepisuje další zhoršování zdejšího již tak špatného životního prostředí. Občané této obce k tomuto nejsou lhostejní, a proto již 1 614 podepsalo petici s žádostí o vybudování tohoto obchvatu. Také na adresu vašeho ministerstva bylo odesláno několik dopisů, zatím marně. Občanům v této obci je jasné, že v krátkodobém výhledu nelze se stavbou počítat, ale naléhavě doufají, že kolem roku 2017 by již stavba mohla začít. Lidé v této obci věří, že vaše vyjádření ve prospěch nových realizací rychlostních komunikací i v případě dříve opomíjené severní Moravy jsou pravdivá a ne jen prázdné politické sliby.

Z tohoto důvodu mám na vás jednoduchou otázku: V kterých letech mohou lidé v této obci počítat se zahájením výstavby tohoto tolik potřebného obchvatu? Prosím o konkrétní odpověď a ne politické vyhýbavé řeči, jak jsem slyšel u vašich předchůdců. Těch bylo už dost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Tak kdybych chtěl odpovědět úplně upřímně, tak nejsem schopen říci termín a nechci slibovat termín, který není možný. Ale přece jenom ta odpověď bude o něco širší.

První, co bych doporučil, aby se tato stavba stala prioritou Moravskoslezského kraje. Už jsem tady při některých minulých interpelacích říkal, že kraj má svoji dlouhodobou dopravní strategii, že je pevná a platná bez ohledu na to, jak se střídají krajské vlády, a že je to dobře. Podával jsem to jako dobrý příklad krajského přístupu ke komunikacím a je nutné, aby si to kraj zařadil ve své hierarchii priorit někam výše. V této chvíli je nahoře I/11, jak západní část, tak východní část stavby na Třinecku a podobně.

Také je pravda a je třeba to říct, že trasa, která byla v územním plánu původně vyhrazena pro obchvat, byla v 90. letech minulého století zastavěna z vůle obce a hledala se nová náhradní trasa, která sice v této chvíli je v zásahovém území rozvoje kraje, ale není stabilizována v územní plánovací dokumentaci obce Dětmárovice. Takže to je zase takový domácí úkol. Nechci přehazovat zodpovědnost, ale i obec Dětmárovice musí zpracovat konkrétní trasu obchvatu do svého územního plánu.

Letos máme v rozpočtu půl milionu korun na to, aby se zpracoval investiční záměr. Takže není to tak, že se na tom vůbec nic nedělá, protože určitě víte, že investiční záměr musí prokázat, zda ta stavba ekonomicky vychází. Souvisí s tím i ty intenzity. Pro kolegyně a kolegy, kteří nežijí jako my dva v Moravskoslezském kraji, chci říct, že při posledním sčítání vozidel v roce 2010 tam bylo, protože byly dva úseky – v jednom 7

000 vozidel za 24 hodin a v jednom dokonce 8 500 vozidel za 24 hodin, což na tak malou obec je skutečně vysoká intenzita.

V této chvíli ještě na ministerstvu doděláváme sektorovou strategii, která má udělat priority jednotlivých dopravních staveb. Ta by měla být odevzdána zpracovatelem do konce února. Pak povedeme jednání jak v Poslanecké sněmovně v hospodářském výboru, tak na vládě a pokusím se najít i shodu s opozicí a sestavit seznam prioritních staveb v České republice, a tím pádem i v jednotlivých krajích. Na základě tohoto – aby vyšla ekonomika stavby, aby se stavba poměrně dobře umístila v seznamu priorit, i když to určitě nebude první místo, toho jsme si ale všichni vědomi, myslím, že i občané Dětmovic – se pak dají dělat další stupně projektové přípravy, které se těžko odhadují. My víme, jaké jsou zákonné lhůty, jak dlouho to má viset, nikdy nevíme, kdo se přihlásí do územního řízení či stavebního povolení a na jak dlouho zdrží.

Já si myslím, po pravdě, že v roce 2017 zahájení stavby není reálný termín. Nemám dostatek informací. Říkám, ty musíme dostat – jak územní plán, tak musíme mít hotový investiční záměr, na který máme peníze. V rozpočtu je 500 tisíc. Dá se to zkontrolovat. Ale nemyslím si, že za čtyři roky, protože není hotova žádná projektová příprava, nemyslím si, že se dá začít stavět. Ale musíme – k tomu, abychom rozhodli a byli schopni odpovědět těm lidem, který rok je reálný, třeba když se začne dělat dokumentace pro územní řízení, první potřebný krok, tak potřebujeme ty tři věci: územní plán Dětmovic, potřebujeme investiční záměr, který se bude chystat v letošním roce, a schválenou sektorovou strategii staveb pro Českou republiku, a tím pádem i pro Moravskoslezský kraj.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane kolego, budete mít ještě doplňující otázku? Ne. Tak přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 22, kterou vznášá pan poslanec Jiří Paroubek na pana ministra Martina Kubu ve věci odpovědnosti osob za vysoké ceny elektrické energie. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, v úterý jsem navrhl v Poslanecké sněmovně zařazení mimořádného bodu Vymezení odpovědnosti za vysoké ceny elektrické energie obecně a ze solárních panelů zvlášť. Připomínám, že na podzim roku 2006, tedy za ministra ODS Řimana, došlo k vytvoření energetické burzy, což u nás zvýšilo ceny elektrické energie a 21. listopadu 2006 Energetický regulační úřad zvýšil výkupní cenu vykupované energie ze solárních zdrojů z 6 410 korun za 1 MWh na 13 460 korun za 1 MWh, tedy o 7 000 korun.

Včera proběhla ve Sněmovně na toto téma zajímavá diskuse, v níž jsem se dozvěděl například to, že hospodářský výbor Sněmovny na pod-

zim roku 2006 žádal ERÚ o předložení kalkulace této ceny. Nedostal tuto kalkulaci, což je neslýchané a současně výmluvné. Považuji tehdejší postup ERÚ za naprosto – a zřejmě záměrně – chybný. Dnešní ředitelka ERÚ hovoří o desítkách miliard možných škod vzniklých v této souvislosti zbytečným navyšováním výkupních cen energií lidem. Občané a podnikatelé platí díky nekvalifikovaným rozhodnutím ERÚ každoročně zbytečně desítky miliard. A to první, zcela defektní rozhodnutí bylo již zmíněné zvýšení výkupní ceny.

Zajímá mě v této souvislosti za prvé, zda a kdy bude zveřejněn audit provedený v ERÚ, o němž hovoří v těchto dnech ředitelka tohoto úřadu a média. Za druhé – zda a kdy bude stanovena odpovědnost konkrétních osob za avizované škody a také odpovědnost politická. A za třetí – zda a kdy budou zveřejněny přehledy fyzických osob, osob samostatně výdělečně činných a firem, které jsou příjemci dotací z veřejných zdrojů, zejména ze státního rozpočtu.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Kuba, pane kolego Paroubku, vám určitě odpoví v zákonné lhůtě, protože je z dnešního jednání omluven.

Přistoupíme k interpelaci číslo 24, protože číslo 23 paní kolegyně Bohdalová stáhla. Pořadové číslo 24 má interpelace pana kolegy Václava Neubauera na pana ministra dopravy Zbyňka Stanjuru ve věci dopravní obslužnosti. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, ve své interpelaci bych chtěl poukázat na problematiku dopravní obslužnosti zejména na železnici, a to konkrétně v Pardubickém kraji.

Železniční stanice Česká Třebová byla odjakživa uznávanou křižovatkou železniční sítě v České republice. Ono to platí stále, jen však s tím, že v tomto železničním uzlu nezastavují dálkové vlaky jako expresy Pendolino, RegioJet apod., takže cestující například od Brna nebo zpět z Prahy mají smůlu. Mohou využít v uvozovkách jen rychlíkové nebo osobní spoje. Pro vylepšení servisu pro cestující z České Třebové vybudovalo město velmi kvalitní parkový dům, kde mohou cestující využít bezpečného parkování svých vozidel. Výhodou tohoto zařízení také je to, že tam své vozidlo mohou nechat zaparkované zcela bezpečně za přijatelnou cenu. Tento parkový dům byl postaven ve spolupráci s dotací ROPu za celkové náklady 276 mil. korun bez DPH, z toho město Česká Třebová přispělo svým dílem ve výši 130 mil. korun bez DPH. Není to žádný nadstandard, je to přirozená součást železničního uzlu Česká Třebová.

Moje interpelace tedy zní: Co je možné udělat společně pro to, aby výše

jmenované vlakové spoje, většinou provozované soukromými dopravci, alespoň některé z nich, zastavovaly v České Třebové a zlepšily tím tak obslužnost tohoto regionu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím o odpověď pana ministra Zbyňka Stanjura. Prosím.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Upřímně řečeno, udělat se dá leccos, ale jaký bude výsledek je velmi pochybné. Ministerstvo dopravy může ovlivnit pouze ty vlaky, které objednává samo. To znamená – pomínu teď spěšné vlaky. To patří do regionální dopravy, objednávají to kraje. A pomínu vlaky, které jezdí na komerčním základě. A to jsou v této chvíli pendolina, RegioJet, Leo Express. Tam by se museli rozhodnout samotní dopravci. Ministerstvo dopravy na to nemá žádný vliv.

Na druhé straně myslím, že jsme si všichni vědomi, že Česká Třebová je prostě důležitý historický uzel železniční dopravy, ale nemyslím si, že situace je až tak špatná, jak vy popisujete. Protože co by za to dala jiná, možná i větší města, kdyby měla taková spojení. V zásadě se dá říct, že v každém dvouhodinovém intervalu odjíždí směrem na Prahu pět rychlíkových spojů a do Olomouce tři.

Nechal jsem si tady připravit nějaký příklad. Tak jenom zase pro kolegyně a kolegy, kteří nenastupují jako já, nebo nevystupují v České Třebové. Když si vezmu takovou tu hodinu špičky mezi 14. a 16. hodinou, tak ve směru Praha odjíždějí vlaky ve 14.14, 14.58, 15.14, 15.41, 15.58. Jsou tam ty hodinové takty, kdy co hodinu odjíždí vlak. Ve směru na Olomouc je to 14.04, 14.53, 15.04. Ve směru na Brno je to dvakrát za dvě hodiny, není to tak rychlé. To je pak 14.18 a 15.49. Tam je navíc ovšem jeden spěšný vlak, ale ten skutečně objednává kraj, ne Ministerstvo dopravy.

Já myslím, že je dobře, že tam je vlastně přestupní terminál, parkovací dům, že to zvyšuje atraktivitu železniční dopravy pro občany nejenom z České Třebové, ale i z okolí. Na druhé straně když si vezmeme území, která by Česká Třebová mohla zasahovat, je také pravda, že část občanů pak už směřuje spíš do Chocně a ne do České Třebové a tam je situace, řekl bych, horší než v České Třebové.

Jediné, co se dá dělat, že městská samospráva si to bude schopna vyjednat u komerčních tratí s jednotlivými dopravci. Tam Ministerstvo dopravy tím, že to neplatí, nemá žádnou páku kromě toho, že by řeklo, že by bylo dobré, aby se tam zastavilo. Ale nemůže to zahrnout, jako je to třeba u dálkových spojů, kdy skutečně v objednávce je, i kde vlaky mají zastavit. U těchto komerčních spojů to prostě není možné, protože to neplatíme. Ten, kdo platí, ten rozhoduje. Rozumím tomu, že pro občany České

Třebové a okolí by to bylo lepší. Na druhé straně dopravci u těchto tratí říkají, že posuzují i efektivitu a rychlost spojení.

Jenom nad rámec interpelace a mé odpovědi. Víte, jak se velmi často hovoří o vysokorychlostních tratích, jak budou vlaky jezdít rychlostí 200, 250 a 300 kilometrů, ale legitimní otázka je, kde vlastně rychlovlaky v České republice zastaví a kolik občanů bude mít šanci tuto službu využívat, aby nemuseli jet sto kilometrů autem, aby na nejbližší zastávce rychlovlaku nastoupili. I tohle musí vzít stát a kterákoliv politická reprezentace v úvahu, když bude rozhodovat, zda má smysl budovat vysokorychlostní trať, protože pak ten problém bude úplně stejný. A obávám se, že by vysokorychlostní trať, i kdyby byla evropského charakteru, kdyby tam byly evropské peníze, mohla také znamenat dvě zastávky v České republice. Pak si sami řekněme, zda tam máme investovat veřejné zdroje a kolik z deseti a půl milionu obyvatel by mělo šanci třeba na dvou třech zastávkách nastupovat.

Omlouvám se, že nemám žádnou příznivou odpověď, ale legislativně to prostě není možné. Lze jenom přesvědčovat dopravce, aby tam aspoň některé spoje zastavily.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přejete si, pane kolego, ještě doplňující otázku? Ne.

Přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 25, kterou vznáší paní kolegyně Váhalová na ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou ve věci odměn na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové. Paní ministryně, já bych na vás měla tři dotazy. Vzhledem k probíhajícím sociálním reformám, kdy se na občanech se zdravotním postižením, seniorech, mladých rodinách a dětech hledaly úspory, by mě zajímalo, jak a zda se šetřilo i na samotném Ministerstvu práce a sociálních věcí například v rámci administrace. Kolik Ministerstvo práce a sociálních věcí vyplatilo v minulém roce na odměnách vedoucím pracovníkům? Zajímalo by mě i odůvodnění vyplacených odměn a dále bych se chtěla zeptat i na to, zda například dostali nějakou odměnu řadoví zaměstnanci úřadů práce, kteří díky špatně připravené změně IT systému zažívali doslova hororové chvíle. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený

pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, dovoluji mi, abych reagovala na vaši interpelaci, která se týká odměn na Ministerstvu práce a sociálních věcí za rok 2012.

Musím konstatovat, že odměny v roce 2011, potažmo v roce 2012, začaly být vypláceny podle nového systému, který byl tehdejšími vedením zaveden. Částka přidělená na platy se stala pro samostatně hospodařící celky jednou částkou a následně odměny byly další částkou, to znamená odměny byly v rámci samostatně hospodařících sekcí a samostatných odborů. Musím říci, že byly vypláceny odměny za splnění vytyčených cílů pro dané období, byla zohledňována především důležitost, náročnost a také týmová spolupráce na projektech a úkolech, kterých právě v roce 2012, na který se ptáte, bylo podle tehdejšího vedení více než dost. Byli tedy odměňováni pracovníci jak ve vedoucích funkcích, tak i řadoví pracovníci podle zmíněných kritérií.

První odměna v roce 2012 byla vyplácena dá se říci za leden až duben roku 2012, kdy bylo vyplaceno všem zaměstnancům více než 6 milionů, a náměstci ministra obdrželi odměnu až v červnu a tehdy to bylo ve výši 420 tisíc korun. Za období květen až září bylo vyplaceno zaměstnancům 8 milionů a tehdy náměstci obdrželi odměnu až v říjnu ve výši zhruba 635 tisíc a v listopadu byly vypláceny odměny na návrh vedení jednotlivých sekcí z uspořené prostředků ve výši 11 milionů 86 tisíc korun. Samozřejmě byly vypláceny, jak tady hovořím, prostředky jednotlivým pracovníkům i náměstkům ministra a v roce 2011 a 2012, jak jsem již říkala, došlo ke snížení platu všem zaměstnancům úřadu o 10 % z celkového objemu mezd a v tomto období, to znamená 2011 a 2012, došlo k těm podstatným změnám v poskytování odměn a musím říci, že jsme toto opravdu vyhodnotili jako nesystémové, a proto celý tento princip odměňování budeme od letošního roku 2013 měnit.

Ještě co se týče vaší otázky, která směřovala k odměňování na úřadech práce. Ano, máte pravdu, bylo tam velké zatížení pracovníků přesčasovou prací, čili odměny, které byly poskytovány, byly udělovány i v souvislosti s přesčasovou prací, tedy i s mimořádným nasazením, protože došlo k zásadní změně ve fungování úřadů práce. Tam tedy musím říci, že se opravdu v první řadě vyplácely odměny řadovým zaměstnancům, to znamená na kontaktních místech Úřadu práce, a v roce 2012 bylo vyplaceno více než 167 milionů na odměnách.

Takže to je pro tuto chvíli vše. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Paní kolegyně Váhalová položil ještě doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za odpovědi, paní ministryně. Já

to říkám v rámci kontextu toho, že pan exministr Drábek posílal svým náměstkům velmi štědré odměny a velké otazníky vyvolaly i například odměny pana exnáměstka Šišky, který ve stejném měsíci, kdy strávil tři týdny ve vazbě, dostal velkou odměnu a zdůvodněna byla tak, že byla vyplácena za úspěšné splnění mimořádných úkolů. Mnoho lidí včetně mě si neumíme moc představit, co si pod tím představit. Já bych se chtěla zeptat ještě na váš názor na tuto odměnu a na tyto odměny, které byly ve třetím čtvrtletí vypláceny pěti náměstkům a konkrétně i panu exnáměstkovi Šiškově.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Já musím říci, že jsem na Ministerstvo práce a sociálních věcí do funkce ministryně nastupovala až ve druhé polovině listopadu, takže to, co vyplácelo tehdejší vedení Ministerstva práce, není skutečně směřováno na mou osobu víceméně k dotazům, proč a z jakých důvodů byla odměna jednotlivým členům vedení poskytnuta. Nicméně na vaši otázku, která směřovala na pana náměstka Šišku, musím odpovědět. Považovala bych to za slušné, kdybych uvedla i částku. Myslím ale, že už to bylo v médiích prezentováno. Částka byla skutečně vyplácena v měsíci říjnu, to znamená, kdy už pan náměstek byl vzat do vazby, a byla ve výši 165 tisíc korun.

Čili to, z jakých důvodů, proč se pan tehdejší ministr Drábek rozhodl k této odměně, směřujte prosím na pana kolegu poslance.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 26, kterou vznáší paní kolegyně Kateřina Klasnová rovněž na paní ministryni Müllerovou ve věci odepírání průkazů ZTP. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, v souvislosti s novelou, kterou podaly Věci veřejné v polovině ledna a která si klade za cíl pomoci držitelům průkazů ZTP včetně lidí s amputovanou dolní končetinou nad kolenem, vám pokládám následující dotazy.

Váš předchůdce Jaromír Drábek v médiích i na půdě Sněmovny při projednávání vládního zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením řekl např. toto: „Chci zdůraznit, že různé mediální fámy o tom, že se mají zrušit výhody osob se zdravotním postižením, např. na volná parkovací místa nebo na dopravu veřejnými prostředky zdarma, nejsou pravdivé. Pokud se té navrhované úpravy vytýká, že sníží životní úroveň

všech osob se zdravotním postižením, tak musím naprosto jednoznačně odmítnout a tady na místě prokázat, že to není možné.“ Bohužel opak je pravdou. Pan exministr Drábek je lepší než Ježíš Kristus a do roku 2015 hodlá vyléčit, ovšem po svém, tisíce těžce zdravotně postižených.

Paní ministryně, je vám známa situace držitelů ZTP poté, co zákon z dílny vašeho ministerstva vstoupil v platnost? Jste si vědoma, že podle vaší nové kvalifikace hrozí až 150 tisícům držitelů průkazu, že o něj přijdou, a tedy tak ztratí pro svůj život výhody, mezi něž patří parkovací místa před bydlištěm držitelů průkazu ZTP a ZTP/P, dále o vyhrazená parkovací místa před veřejnými budovami a ve zdravotnických areálech či doprava veřejnými prostředky se slevou, v případě MHD zdarma, což je přitom pro mnoho lidí základní podmínkou např. pro jejich pracovní uplatnění? Disponuje Ministerstvo práce a sociálních věcí konkrétními čísly, kolik by mělo státu odepírání průkazů ZTP uspořit? Nebojíte se naopak, že nárůst nezaměstnaných státní výdaje navýší? Dále se ptám, zda víte, kolik lidí v České republice má amputovanou nohu a kolik z nich má tzv. hypermoderní protézy? MPSV totiž lidi po amputaci, kteří používají protézu, považuje za naprosto zdravé.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, paní ministryně, o reakci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, dovoluji mi, abych reagovala na vaši interpelaci, která se týkala odepírání průkazů ZTP.

Jak jste již správně řekla, tuto reformu a tuto změnu přinesla opatření, která byla přijata v rámci tzv. sociální reformy. Původní nastavení u okruhu osob, kterým byly určeny průkazy mimořádných výhod, pocházelo z přelomu 80. a 90. let. Tehdy bylo orientováno více na diagnózy než na jejich skutečné dopady na jednotlivé oblasti života. Musím říci, že nebylo vlastně tak dlouhodobě možné nebrat v potaz pokroky v léčebných postupech, v rehabilitaci, protetice a dalším. Cílem Ministerstva práce, tedy alespoň podle tehdejšího vyjádření a tehdejší představy, nebyla v žádném případě pouze úspora údajů, jak bych mohla uvést, ale byla to i revize a jakási modernizace nastavení pomoci.

V důsledku nově nastaveného posuzování zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči, který má také samozřejmě vztah k průkazu osoby se zdravotním postižením, tak dochází k vyššímu uznávání stupně závislosti včetně právě uznávání těch nejvyšších stupňů, tzn. trojky a čtyřky. Domnívám se, že právě pro tyto osoby jsou přínosy, pro osoby s velmi těžkým zdravotním postižením, nepochybné. A jenom chci konstatovat, že

nejenom jsou ta negativa ve formě šetření a úspor výdajů, jak jste tady prezentovala, ale určité pro stát naopak docela rapidně rostou právě náklady na příspěvek na péči, který souvisí s tím posuzováním zdravotního stavu.

K vašim otázkám, jestli víme, kolik lidí, kde, přichází o parkovací místa a o další výhody, které přináší průkaz osoby ZTP. Samozřejmě. Já jsem v této části netušila, že budete chtít po mně konkrétní čísla. Paní poslankyně, já jsem připravena na všechny vaše dotazy odpovědět, pokud je předložíte. A nepochybně určitě bude dobré, když dopady tohoto zákona budeme vyhodnocovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Paní kolegyně Klasnová ještě položí doplňující otázku. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, děkuji vám za odpověď. Já se samozřejmě na vás obrátím i písemně, tak aby mohly být zodpovězeny moje dotazy.

Já vím, že samozřejmě pokrok medicíny nelze zastavit. Na druhou stranu amputovaná končetina nikomu nedoroste. Já jsem se ptala na ten počet hypermoderních protéz z toho důvodu, že já to shodou okolností vím. Ono jich je osm v celé republice. A pro vaši představu, taková protéza, která plnohodnotně nahrazuje končetinu, stojí 1,5 mil. korun. Proto je jich taky tak málo.

Bohužel je mi jasné, že i na Ministerstvo práce a sociálních věcí se obrací občané, kteří přicházejí o průkazku ZTP nebo ZTP/P, i když těch je o něco méně. Ty příběhy jsou velmi smutné. A těmi ohroženými skupinami jsou lidé i po onkologických léčbách a mozkové obrně, roztroušené skleróze. Příběhy dětí, které přicházejí o tyto průkazky, jsou poměrně známé – dvanáctiletý Péťa po onkologické léčbě, 9 cm pahýly –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas, paní kolegyně.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Jenom dopovím větu. – jedné nohy a v listopadu přišel o průkaz ZTP/P. Průkaz TP mu na nic není. Mohla bych pokračovat. Simonka 3,5 roku v srpnu ztrácí nárok na průkazku. Anička, Katka, Péťa, opět stejně postižené děti a nyní jsou bez statutu osob bez vážné vady nosného ústrojí. Ty příběhy jsou opravdu velmi tristi. Já chápu, že ministerstvo chtělo tu situaci řešit, ale vyřešilo to velmi, velmi nešťastným způsobem. A mě velmi mrzí, že jsem tehdy ještě coby koaliční poslankyně –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní poslankyně, prosím váš čas.

Poslankyně Kateřina Klasnová: – naběhla panu exministru Drábkovi a věřila jsem jeho slovům.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Já ještě krátkou reakci. Paní poslankyně, ano, máte pravdu. Případy, o kterých jste tady hovořila, jsou jednak medializovány, jednak jsem dostávala několik podobných v uvozovkách případů k novému posouzení právě i prostřednictvím tady některých poslanců, kteří mi předávali podobné příběhy lidí, kteří skutečně se octli v nezáviděníhodné situaci. A o to je to bolestnější u malých dětí. Jak jsem tady hovořila, skutečně jsme připraveni se k této situaci, zejména právě k tomu posuzování, kdy člověk jakoby může plnohodnotně žít, ale přesto – právě proto, že se jedná dejme tomu o malé dítě, potřebuje jednoznačně plný doprovod, tak tyto případy rozhodně posuzovat znovu budeme a věřím, že se k tomu vrátíme i v souladu s tímto zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Interpelaci s pořadovým číslem 27 vznáší pan poslanec Václav Klučka na ministra Martina Kubu ve věci Energetického regulačního úřadu a fotovoltaiky. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Tak Kateřina Klasnová o něco překročila ten časový úsek, já to zase zkrátím. Já jsem se dostal docela do pastí, neboť název té interpelace ERÚ a fotovoltaika už jasně hovoří o tom, že Jiří Paroubek to tady všechno krásně popsal. Takže já bych chtěl jenom požádat společně s Jiřím Paroubkem, aby mi taky byla zaslána odpověď na stav fotovoltaiky, ERÚ a zvyšování cen energií.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Kuba vám určitě v zákonné lhůtě odpoví.

Další interpelaci vznáší pan kolega František Novosad na ministra zemědělství Petra Bendla ve věci dovozu potravin ze zahraničí. Prosím.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Mrzí mě, že pan ministr tady není, protože již dneska tady byl.

Vážený nepřítomný pane ministře, chci znovu apelovat, jak jsem již několikrát poukazoval na dovoz velmi nekvalitních potravin ze zahraničí. Česko se stává doslova odpadním košem. Jak je možné, že před měsícem se do České republiky dostaly sušenky z Polska, ve kterých byl objeven jed

na krysy? Tyto sušenky ve formě trubiček již byly prodávány v obchodních řetězcích a někteří lidé je měli již koupené.

Naší České republice byla nabídnuta spolupráce o ukončení dovozu zboží z Polska od slovenských čelných představitelů. Reagoval jste na tuto nabídku? Vážený pane ministře, chci odpověď! Vždyť jde o lidi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Bendl vám odpoví na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Hezký dobrý podvečer, pane předsedající, dámy a pánové, paní poslankyně.

Dovozu a snahy falšovat nebo šidit potraviny se nikdy nezbavíme, pokud maximálně nepřitvrdíme. Bude to trochu jako s prostitutí. Budeme muset prostě dělat maximum pro to, abychom viděli až na dno toho problému. Ale zbavit se ho tím, že řekneme Polákům „nesmíte sem nic vozit, protože vás potrestáme za to, že patříte zrovna do téhle země“, tomu asi nevěříte, pane poslanče, že něco takového je dneska v Evropě možné – trestat někoho za to, že někam patří. My máme trestat někoho za to, že porušuje pravidla, ať už v té kvalitě, či způsobu klamání zákazníka jako takového.

V tomto ohledu zkušenosti, které máme z poslední doby, protože se šidilo v minulosti, ale nikdy nebylo natolik vidět na to, co se vlastně na tom trhu děje, až v okamžiku, kdy třeba jsme zveřejnili web Potraviny na pranýři, o který byl ve veřejnosti zájem a který měl během jednoho týdne zhruba jeden milion zájemců, unicitních zájemců kliknutí, kde se každý zajímal o to, jaké nekvalitní potraviny u nás byly, kdo je postihl, jakou dostal pokutu a odkud ty potraviny pocházejí. Že jsme zvedli tuhle vlnu, je přirozené, že jsme zvedli i počet kontrol. Nacházíme některé nedostatky, které dříve byly přehlíženy.

Přijde vám na jednání Poslanecké sněmovny zákon o potravinách, který, věřím, bude podroben velké diskusi nejen v zemědělském výboru, ale doufám, že i tady, který jednak bude zavádět některé nové věci – budeme přenášet z evropské legislativy a to je ta oblast lepšího informování občanů a zákazníků o tom, co ty potraviny obsahují, ať už je to nutriční hodnota, ať už jsou to alergen, ať už je to třeba taková jednoduchá věc jako větší písmena.

O čem určitě bude diskuse, a tam věřím, že podpoří Poslanecká sněmovna Ministerstvo zemědělství v tom, že přitvrdíme, co se sankcí týká v případě snahy o klamání zákazníka. Do větších podrobností popíšeme, co to to klamání je. Zjednodušeně řečeno, umím si představit, že by měl být zákazník informován o tom, kolik je v páрку masa. A tuto informaci by neměl mít někde u dveří do obchodu, ale v místě prodeje. Stejně jako si umím

představit, že by měli nést obchodníci v případě, že dovážejí jakékoliv potraviny a nejsou pod kontrolou našich dozorových orgánů, že bychom měli hledat způsob, jak by měli i oni nést odpovědnost za to, co prodávají. Není možné do budoucna říkat: „Víte, to já sem přivážím z jiné země, já nejsem schopen se dovnitř té potraviny podívat. Já nevím, co všechno obsahuje. Já to jenom prodávám, vy si to ohlíďte, jestli to je, nebo není špatné.“ My budeme muset i v tomto ohledu přitvrdit a říci obchodníkům, že jsou zodpovědní za to. V případě, že nebudeme schopni dohledat výrobce té potraviny, tak budou muset být také zodpovědní za to, co nabízejí a v jaké kvalitě.

Co se týká polských potravin, udělali jsme několik kroků v minulosti, protože ta zkušenost je dlouhodobě špatná. Až za mého působení se začalo o tom hodně mluvit. Já jsem jednal s polským ministrem zemědělství, ještě tehdy panem Sawickým, o celé té záležitosti, ať už to byla komunikace našich dozorových orgánů, kterou bytí naši jak potravináři, tak veterináři komunikují po té odborné linii s ostatními kolegy z jiných zemí, tak v případě polských institucí se nám to tolik nedaří. Proto i já, ať už to bylo osobní jednání s polským panem ministrem, či na úrovni V4, kde jsem zvedal problematiku kontroly kvality potravin. To, co tu bylo s polskou solí, kdy jsme nebyli schopni přinutit Poláky k tomu, aby nás rychleji informovali cestou RASFF o tom, že něco takového se na jejich trhu objevilo, protože ten systém rychlého varování, který v Evropě funguje, Poláci tehdy nevyužili. Na to konto já jsem se sešel i s tehdejšími komisařem DG SANCO panem Dallim, abychom nutili i evropské orgány k tomu, aby nás podpořili v tlaku na Poláky, aby nám zveřejnili informace, které se těchto nekvalitních potravin týkaly.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: A můžu tady uvést další a další. Pan premiér zvedl problematiku polských potravin na jednání s panem premiérem Tuskem. Snažíme se vytvářet spolu s Evropskou komisí, je to dokladatelné, tlak na Polsko, aby jednak otevřeli se více poskytování informací a zároveň aby s námi v těchto věcech více spolupracovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Budete vznášet doplňující otázku? Nebudete.

Přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší paní kolegyně Dana Váhalová na ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci amnestie. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře spravedlnosti. Ráda bych se vás zeptala na váš názor na prezidentskou amnestii v případě trestu obecně prospěšných prací, trestu domácího vězení a podmíněných odsouzení ve výměře nepřevyšující dva roky. Odhad probační a mediační služby je 12 170 případů, přičemž loni byly tyto tresty ukládány nejčastěji za trestné činy krádeže, zanedbání povinné výživy, maření výkonu úředního rozhodnutí a výtržnictví. Obdobná statistika platí i pro podmíněné tresty s dohledem probačního úředníka, přičemž amnestie se v této kategorii dotkne zhruba 8 tisíc potrestaných a u trestu domácího vězení by se amnestie měla týkat přibližně 340 případů, kdy nejčastěji byl trest domácího vězení ukládán opět za maření výkonu úředního rozhodnutí, krádeže, zanedbání povinné výživy, výtržnictví či ohrožení pod vlivem návykové látky.

Myslíte si, pane ministře, že výtržníci a lidé, kteří se třeba opakovaně neplní vyživovací povinnosti, si nezaslouží trest? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Pan ministr Blažek vám odpoví písemně na vaši interpelaci.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na ministra zahraničí Karla Schwarzenberga ve věci intervence v Mali a možnosti usměrňování spojenců. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já bych chtěl ocenit jednak vaši přítomnost tady, vy tak úplně neprožíváte šťastné nebo nejšťastnější období, a chtěl bych také říci, že pokud nebude vaše odpověď tady hned dokonalá, tak se samozřejmě spokojím s písemnou odpovědí. Takže znova bych chtěl ocenit vaši přítomnost tady na rozdíl od řady vašich kolegů.

Včera vláda rozhodla o nasazení našich vojáků-instruktorů v Mali jako školitelů maliské armády. Dost dobře nechápu tento krok české vlády. Myslím, že je to alespoň příležitost debatovat o intervenční politice našich spojenců, Francie ještě pod vedením prezidenta Sarkozyho a Velké Británie v Libyi, i přístupů těchto zemí k sekulárnímu režimu v Sýrii. Vojenský zásah těchto evropských velmocí vedl před dvěma lety ke konečnému rozbití Kaddáfího despotického režimu a k fyzické likvidaci jeho samotného. Toto rozhodnutí našich spojenců nevycházelo z propracované koncepce, vedlo k destabilizaci Libye, země předpolí Evropy, k vyzbrojení militantních islamistů, kteří se pak přesunuli do Mali a postupně obsadili většinu území této země v pásmu Sahelu.

Lednový a dosud trvající vojenský zásah Francie vidím jako nezbytný. Nechápu však, proč bychom měli konzumovat guláš, který si naši dva spojenci způsobili svou chybnou a bezkonceptní politikou v Libyi. Zajímá

mě v této souvislosti za prvé, kolik peněz intervenční akce v Mali bude české daňové poplatníky stát. Za druhé, proč se vláda Petra Nečase rozhodla jít touto cestou. Je si vláda vědoma, že islamisté jsou zřejmě schopni v rámci takzvané odvety sáhnout k teroristickým akcím, které by mohly zasáhnout státy, které budou na vojenské akci v Mali účastny? Ostatně o brutalitě těchto lidí jsme se měli možnost přesvědčit při jejich takzvané odvetné akci v Alžírsku.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážení přítomní i nepřítomní poslanci, účastí v misích mezinárodních vládních organizací, která vyplývá ze závazků České republiky a je zcela v souladu s naší bezpečností a obrannou strategií, sledujeme primárně ochranu bezpečnostních zájmů České republiky samotné. Nestabilita a regionální konflikty v bezprostředním okolí euroatlantického prostoru a nárůst vlivu teroristických skupin v této oblasti mají přímý dopad na bezpečnost České republiky. Naše účast v misi Evropské unie v Mali proto není pouhým výrazem solidarity s našimi spojenci v Evropské unii, nýbrž je v přímém zájmu České republiky.

Já bych právě rád upozornil, že to není intervenční akce Francie jakožto takové, nýbrž je to akce Evropské unie, kde ovšem Francie jako jedna z mála zemí, které disponují patřičnými prostředky a znalostmi, je především aktivní. Nicméně nejsme jediná země Evropské unie, nýbrž většina zemí Evropské unie právě v rámci Evropské unie tomu připomáhá. Zajímavé je taktéž, že o tom nerozhodl prezident Sarkozy, nýbrž sociálnědemokratická vláda se socialistickým prezidentem panem Hollandem.

Pouze aktivní účast v misích a operacích v Evropské unie nám do budoucna dává možnost, jak relevantně aktivně mluvit do dalšího vývoje společné bezpečnostní a obranné politiky v Evropské unii. Své účasti v misi můžeme dále využít k prohloubení spojení a interoperability s partnery v Evropské unii a k navázání užší spolupráce se státy v regionu Sahelu.

Upozorňuji na to, že tato akce se děje v souladu a s pomocí ostatních afrických států, které jsou sousedy Mali a cítí se také tím děním v Mali přímo ohroženy. Africká společenství právě v tom působí a my jsme se zavázali cvičné oddíly pro tyto ozbrojené síly poskytnout. Nevysíláme tedy síly přímo do boje, nýbrž cvičíme pouze africké síly, které o to požádaly. V souladu s včerejším rozhodnutím vlády, které ještě musí být schváleno

Parlamentem, čeští vojáci v rámci misí Evropské unie nebudou účastní v bojových akcích. Jde o vojenskou výcvikovou misi, která není součástí právě probíhající mezinárodní intervence. Jednání s našimi spojenci o konkrétním způsobu, termínu a dalších modalitách našeho zapojení stále probíhají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pan kolega Paroubek ještě vznesl doplňující otázku. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane ministře, já jsem se za léta pobytu v politice naučil alespoň to, že vlastně cokoli je možné stejně tak dobře vyvrátit jako podpořit argumenty, takže nechci příliš polemizovat s vašimi argumenty. Jenom bych zopakoval otázky, které ti, kteří vám připravili tu odpověď, samozřejmě nemohli anticipovat. Kolik to bude stát daňové poplatníky a zda jste vyhodnotili riziko teroristických útoků vůči České republice.

Jinak upřímně, mám-li sdělit svůj názor, já nechápu, jaký národní zájem máme na pásmu Sahelu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím ještě pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Jak jsem již předem říkal, ještě ta akce není v detailu domluvena, ještě jednáme s našimi spojenci, takže náklady na naši účast teď nemůžeme odhadnout, poněvadž teprve když přesně budeme vědět, co budeme dělat, jak dlouho tam zůstaneme, tak můžeme také dát pravdivou informaci o nákladech. To je jedna věc.

Co se týče ohrožení. Právě aby Evropa už nebyla ohrožena teroristickými útoky, tuto akci podporujeme, neboť kdyby se právě v celém Sahelu událo něco jako svého času v Afghánistánu, že by celý ten ohromný prostor ovládly teroristické skupiny, pak by byla celá Evropa opravdu ohrožena. Samozřejmě jsme tato rizika vyhodnotili, samozřejmě také naše služby na tom pracují.

Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přistupujeme k interpelaci s pořadovým číslem 31, kterou vznáší pan poslanec Václav Klučka na ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci financování vězeňské služby. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vězeňská služba byla už na dnešních interpelacích asi dvakrát skloňována i v souvislosti s amnestií. Já to nebudu opakovat. Zaměřím se na něco zcela jiného. Zaměřím se na situaci, že už několik let po sobě je vězeňská služba prostě podfinancována. Při projednávání rozpočtu dochází k situacím, kdy si ani neumíme představit, že vyjdou ty prostředky na celý rok. A bývalý ministr spravedlnosti většinou říkal: no, když dojdou, tak vláda bude muset něco s tím udělat.

Pane ministře, zkuste mi sdělit ze svého nového pohledu ministra spravedlnosti, jak vážně míníte dále podporovat, resp. zabezpečovat nezbytnou činnost vězeňské služby. Jakými způsoby dosáhnete toho, aby financování bylo jasně nastavené na potřeby, které vězeňská služba skutečně v průběhu kalendářního roku z rozpočtu bude realizovat. Já nechci žádnou rétoriku minulosti. Já chci nový pohled na to, jak bude zabezpečována vězeňská služba. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Bohužel i vás musím odkázat na písemnou odpověď pana ministra v zákonné lhůtě.

Interpelaci s pořadovým číslem 32 vznáší pan kolega Antonín Sedla na pana ministra Martina Kubu ve věci registračních pokladen. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji. Vážený pane ministře, jste členem vlády, která se tváří jako rozpočtově odpovědná a jejíž ministr financí není schopen daně vybírat. Proto se na vás obracím ve věci registračních pokladen, protože jsem přesvědčen, že jejich povinné zavedení by přispělo nejen ke snížení daňových úniků z šedé ekonomiky, ale zároveň by snížilo pro naši ekonomiku málo prospěšnou výhodu těm, kteří podvádějí a registrační pokladny nemají.

Pane ministře, jistě jste zaregistroval iniciativu Svazu obchodu a cestovního ruchu, který podal do Evropské unie žádost o posouzení dohledu České republiky nad původem alkoholu. Problémem totiž je, že obchodníci nemusí registrovat své tržby. Scházejí registrační pokladny a podle svazu státní úřady, a tudíž i vaše ministerstvo, nereagují. Nedávný problém s pančovaným a životy ohrožujícím alkoholem ukázal, kam může vést skutečnost, že nelze porovnat nákupy a prodeje. A tehdy se nejednalo jen o daňové úniky, ale zejména o životy občanů naší země.

Proto se ptám, pane ministře: Přijdete s návrhem zákona o zavedení registračních pokladen? A pokud ano, kdy? Pokud ne, mohl byste mně a občanům České republiky sdělit, z jakých důvodů je nehodláte zavést? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. I vám pan ministr musí odpovědět v zákonné lhůtě.

Interpelace s pořadovým číslem 33, kterou vznáší pan kolega Šincl ve věci situace na úřadech práce v České republice na paní ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji pane předsedající. Vážená paní ministryně. Vaše ministerstvo je pověstné tím, že se zde neskutečně plýtvá. Z nedostatku času určeného na interpelace zmíním jen astronomické odměny náměstkům ministra. Navíc exnáměstek Šiška s jeho statistickými odměnami, a to i v době, kdy byl ve vazbě. Nebo několikánásobně předražené veřejné zakázky, a tak dále, a tak dále. Je toho celá řada. Je to v podstatě jeden velký mejdan, kde se rozhazuje a hýří se, až to lítá z okén. Na druhou stranu pracovníky takzvaně v podhradí, to je na úřadech práce, kteří dělají tu nejtěžší práci a kteří mají na starosti stovky lidí, držíte hodně zkrátka. Asi se řídíte heslem, že na chudý lid platí přísnost.

Ministerstvo zcela běžně porušuje svá vlastní pravidla, kdy doporučovalo, aby úřady měly jednoho pracovníka na 100 klientů. I přes tato pravidla jeden pracovník na úřadu práce musí běžně vyřídit žádosti dvou stovek lidí. Znáám dokonce i případy, kdy je to okolo 300 lidí. Každému pracovníkovi přibýlo od loňska nejméně 50 dalších spisů a situace se dále zhoršuje. Asi aby se tito pracovníci v podhradí příliš nerozptylovali a ještě více a intenzivněji pracovali, tak jim vedení úřadu práce preventivně zakázalo používat veškerá rádia a televizi. A to i vlastní. Musí je pod hrozbou trestu dokonce odstranit ze svých pracovišť. Asi snad proto, aby se náhodou tito pracovníci nedozvěděli, co na ně Ministerstvo práce a sociálních věcí zase chystá, a příliš se nevyděsili. Důvodem, proč jim poslouchání zpráv bylo zakázáno, je to, že prý ministerstvo a úřady práce – cituji z příkazu jednoho ředitele úřadu práce – jsou velmi chudé a nezaplátily již na tento rok poplatky za rozhlasové a televizní vysílání. V porovnání se skutečným plýtváním na ministerstvu to vypadá velice zajímavě.

Moje otázka zní: Paní ministryně, víte o tomto nařízení? Máte ve své kanceláři rádio či televizi? To jste vymyslela vy, nebo zase některý z vašich poradců či náměstků? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím paní ministryni Ludmilu Müllerovou o odpověď na vaši interpelaci. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane poslanče, dovoluji mi, abych reagovala na vaši interpelaci. A musím říci upřímně, že je mi líto, že se toho mejdanu, který tedy probíhá, jak tvrdíte, i za mé asistence, neúčastním, nebo nevím o něm, že probíhá.

Já se tedy raději vrátím k úřadům práce. Chci říci, že opravdu s vámi sdílím názor, že hlavním problémem úřadů práce je, že jsou poddimenzovány co do personálního obsazení. K tomu ale došlo hned při ustanovení nového fungování úřadů práce, to znamená v počátku roku 2012, a myslím si, že to vnímají tak nejenom samotní pracovníci, ale vnímají to také velmi intenzivně i vedoucí pracovníci úřadu práce. A proto je tedy prvořadým úkolem vyřešit vlastně 150 míst původně zapůjčených, říkám to v uvozovkách zapůjčených, pro rok 2012 a zajištění tedy nových činností v důsledku i přijatého zákona o sociálně-právní ochraně dětí, kde naběhla potřeba více než 100 nových pracovních míst právě na úřadu práce. Na základě pokynu bylo také koncem loňského roku převedeno 200 funkčních míst právě z České správy sociálního zabezpečení, a tím tedy došlo k určité změně původně těch zapůjčených míst, a musím říci, že také byla vytvořena nová struktura jakéhosi střediska v Jeseníku právě díky důsledku změn v péstounské péči.

Zcela nepochybně se na vámi zmíněném stresu a vyčerpání zaměstnanců na úřadě práce podílejí i softwarové aplikace, které nefungují tak, jak by fungovat měly, a zaměstnanci samozřejmě toto řeší značným pracovním úsilím, přesčasovou prací a v mnohých případech také svou vlastní vynalézavostí. Musím říci, že tuto situaci jsem začala po svém nástupu do pozice ministryně práce a sociálních věcí velmi intenzivně řešit s panem generálním ředitelem a již v první etapě bylo posíleno zmíněných 200 míst. Pro rok 2013 to bude teď v prvním čtvrtletí dalších 90 míst a v druhé etapě, to znamená ještě do konce prvního čtvrtletí, bude převedeno na úřady práce dále z České správy sociálního zabezpečení dalších 60 míst. Ministerstvo práce a sociálních věcí jako úřad bude poskytovat dalších 50 míst z technické pomoci Ministerstva práce a sociálních věcí. Já jsem přesvědčena, že skutečně personální podhodnocení úřadů práce je zásadní a že se jej snažím řešit tak, jak jsem zde prezentovala.

Poslední věc, kterou bych ráda dodala. O žádném nařízení, které jste tady citoval a které de facto zesměšňuje jak vedení úřadu práce, tak i samotné pracovníky, kteří se s tím musí nějakým způsobem vypořádávat, tak opravdu o něm nevím. Já jsem takové nevydala. Generální ředitelství je oprávněno vydávat pokyny k dodržování pracovních, organizačních povinností samo a já to samozřejmě prověřím. A pokud to tak je, tak se s tou situací nepochybně vypořádám. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Pan kolega Šincl ještě vznesl dotaz.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená paní ministryně, já chápu, že jste spoustu problémů zdělila po svém předchůdci, a pevně věřím, že situace

na úřadech práce v České republice se pod vaším vedením zlepší. Budeme to bedlivě pozorovat a potom na to budeme reagovat v další interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A můžeme přistoupit k interpelaci s pořadovým číslem 34, kterou vznáší pan kolega Sedla opět na paní ministryni Müllerovou ve věci chyb v zákoně o sKartách. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, se zájmem jsem si přečetl nedávný rozhovor s generálním ředitelem České spořitelny, a. s., Pavlem Kysilkou, který kritizoval legislativní chyby v zákoně, kterým se zavedla sociální karta. Tvrdí, že zákonné ukotvení sociální karty se musí zásadním způsobem změnit, aby se napravily oprávněně kritizované nedostatky.

Paní ministryně, nejen pan ředitel, ale i řada dalších odborníků potvrdila oprávněnost kritických připomínek opozice i například Národní rady pro zdravotně postižené. Přitom nejde jen o legislativní chyby, ale i o klientskou přívětivost platebních funkcí karty.

Chci se zeptat, jaké konkrétní změny zákonů a v jakém časovém horizontu předložíte v souvislosti s tímto legislativním zmetkem, jak o tom hovořil pan generální ředitel, jak se o zákonu, o sKartách vyjádřil. Ale zároveň se chci zeptat, zda stále uvažujete o povinném využívání platební funkce sKarty.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane poslanče, já také teď přistoupím k tomu, abych vás poinformovala a abych poskytla nějakou informaci ohledně sKaret. Teď tady následuje série dalších dotazů, interpelací, jestli tedy nebude, tak se pokusím možná trochu systematicky odpovědět, bude to odpověď třeba i na to, co nestihneme.

Takže musím říci, že od svého nástupu neřeším nic jiného než sKartu. O tom, že jsou věci nezákonné v souvislosti s sKartou, například svědčí i nález Úřadu pro ochranu osobních údajů, který byl v podstatě zveřejněn, o kterém hovořil i pan předseda. A my víme, že tam je řada ustanovení, která jsou v rozporu i s ústavním pořádkem. Ano, přesně na tyto věci hodláme reagovat v navrhované legislativní úpravě.

To, že pan Kysilka prohlásil něco o legislativním zmetku, myslím si,

nechci se vůbec vracet do minulosti, jakým způsobem byl ten zákon přijímán. Ale víte, že Ministerstvo práce a sociálních věcí předkládalo tuto zásadní věc a tuto novelu zákona o zaměstnanosti i potažmo novelu zákona o úřadech prostřednictvím řádného legislativního procesu. To znamená, šlo to do Legislativní rady vlády, šlo to do výboru, šlo to tady na plénu. A koneckonců výsledná podoba je i předmětem poslaneckého návrhu. Takže prosím, já jednak necítím přílišnou odpovědnost sama osobně. Samozřejmě cítím odpovědnost jako šéfová úřadu, ale sama osobně vím, jak tento proces probíhal, a bylo to opravdu velmi komplikované.

Čili ano, budu připravovat a předložila jsem již v minulém týdnu panu premiérovi návrh legislativních změn, které budou zesoulařovat požadavky jednak Úřadu pro ochranu osobních údajů, jednak požadavky ombudsmana, které právě zaznívaly vzhledem k ústavnímu pořádku. A potom také vy jste tady zmiňoval i klientský přístup, to znamená, aby osoby se zdravotním postižením neměly pocit, že jsou někam naháněny na úřady práce k přebírání sKaret. Myslím si, že tato karta by měla vlastně přesvědčit lidi, že je to nový moderní způsob, ale musíme se vypořádat s tím, aby lidé skutečně, i osoby se zdravotním postižením, neměli pocit, že neoprávněně poskytujeme jejich osobní údaje třetím osobám apod. Čili jsme připraveni i všechny tyto nesrovnalosti, které ve stávající podobě zákona jsou, jsme připraveni je do jisté míry řešit.

To, jestli bude karta dobrovolná, nebo povinná, i to bude předmětem řešení navrhované legislativní změny. To znamená, musíme přesně v zákoně vymezit, jaká je vlastně funkce karet. To znamená povinně identifikační. Toto bylo politické zadání, na kterém se tato vláda shodla. Ale samozřejmě s tím souvisí vlastně, proč to má být povinně identifikační značidlo. To znamená bude to proto, že vlastně na Ministerstvu práce a sociálních věcí i úřadech práce funguje jednotný informační systém práce a sociálních věcí, jehož prostřednictvím jsou dávky státní sociální podpory vypláceny. Takže toto je vlastně důsledek i toho, proč jsme zvážili povinně identifikační funkci karty.

To, že bude naprostá dobrovolnost platební funkce karty, to už také bylo avizováno. Připravujeme tak i legislativní změny, aby si klient skutečně mohl vybrat, zda bude chtít prostředky zasílat složenkou, zda je bude chtít zasílat na svůj účet, či zda je bude vybírat prostřednictvím bankomatu. Čili všechny tyto aspekty budeme v novele zohledňovat a já předpokládám, že budeme schopni ji předložit maximálně nejdéle na příští schůzi Poslanecké sněmovny.

Takže v tuto chvíli děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, jste spokojen s odpovědí? Takže stihneme ještě interpelaci s pořadovým číslem 35. Pan

kolega Klučka ji vznáší na pana ministra Kubiceho ve věci používání GPS při výkonu zaměstnání strážníka obecní policie. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Myslím si, že stihnou potom ještě jednu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, určitě.

Poslanec Václav Klučka: Každopádně ten problém, který jsem naznačil v názvu interpelace, souvisí s tím, že není tomu tak úplně dávno, kdy Úřad na ochranu osobních údajů velmi vehementně a dynamicky kritizoval Českou poštu při zavádění GPS u poštovních doručovatelek. Kritika se týká toho, že jde o pracovní vztah zaměstnance a zaměstnanec v tom pracovním vztahu by neměl být tímto přístrojem prostě sledován na každém kroku a vyhodnocován.

Setkal jsem se s podobnou situací u strážníků městské policie, kteří jsou také zaměstnanci obce. Ale tam je to trochu složitější, protože ta GPS je umístěna ve vysílačce a vysílačka je věcí, kde snad ta možnost je. Ale ten strážník při pohybu při zaměstnání tu vysílačku má neustále u sebe, a tedy je sledován ve výkonu služby. Tady používám pojem služby přes to všechno, že jde o pracovní vztah. Ve výkonu služby pracovní směny. Já se ptám, pane ministře, jestli je to v pořádku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr vám odpoví v zákonné lhůtě písemně. Já jsem se také domníval, pane kolego, že stihnete ještě jednu interpelaci. Bohužel jsem byl upozorněn, že podle jednacího řádu se nesmí další interpelace zahajovat po 17.55. Skutečně je to tak.

Takže vážení kolegové, dovoluji vám poděkovat za příkladnou trpělivost. Zvláště těm, kteří ač neinterpelovali, tak tady vydrželi. Abych poděkoval za odpovědný přístup paní ministryni Müllerové a s oznámením, že schůze bude pokračovat zítra v 9 hodin ráno, skončil dnešní jednací den.

Děkuji, přeji příjemný večer.

(Jednání skončilo v 17.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. února 2013 v 9.00 hodin
Přítomno: 178 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahájím čtvrtý jednací den 51. schůze Poslanecké sněmovny, ale zároveň vám oznámím, že na žádost poslaneckého klubu ČSSD bude teď čtvrt hodinová přestávka. Naše jednání tedy bude začínat v 9.15 hodin.

(Jednání přerušeno od 9.00 do 9.16 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, já vás požádám, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Oznamuji vám, že mi zatím náhradní kartu nahlásili: pan poslanec Vojtěch Adam – náhradní karta číslo 3, pan poslanec Krupka – náhradní karta číslo 11, paní poslankyně Helena Langšádlová – náhradní karta číslo 9.

Dnes se budeme zabývat body, které máme zařazeny, ale ještě tady mám dvě přihlášky právě k pořadu schůze. A k tomu dodávám, že paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 8.

Přihlášky k pořadu schůze – pan poslanec Marek Benda, poté pan kolega Jan Vidím. Prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den. Paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si dovolil přednést dva návrhy. Myslím si, že dává smysl, aby to byly dva návrhy, i když jsou to čtyři body. První je, abychom dnes po pevně zařazených bodech, což jsou dva body, které jsou pevně zařazené, zařadili body 129 a 130. To jsou třetí čtení návrhu změny jednacího řádu Poslanecké sněmovny a návrhu změny jednacího řádu Senátu. Obě lze projednat. Já myslím, že vůči senátoru, který je předkládá, by to bylo slušné, protože ten první měl zkrácenou lhůtu na 48 hodin, u druhého návrhu nezazněl žádný návrh v rozpravě ve druhém čtení, takže oba je možné dnes projednat.

Druhý návrh, který bych měl, by bylo, abychom zařadili body 13 a 36, což jsou návrhy pana ministra průmyslu, jedno druhé čtení, jedno první čtení, v režimu § 90, které měly být projednány ve středu dopoledne. Byly zařazeny ve středu dopoledne, ale díky protažení diskuse o finanční ústavě se na ně již nedostalo. Bylo by dobře, abychom je projednali dnes. Ministr dopravy je připraven je předložit. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Jan Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji mi, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o zařazení dvou nových volebních bodů – zdůrazňuji volebních. Za bod 142, který je posledním v bloku volebních bodů, si dovoluji navrhnout zařadit dva nové body. Prvním z nich je návrh na volbu členů dozorcí rady Vinařského fondu. Myslím si, že vůči navrženým kandidátům by bylo nefér, kdybychom jejich volbu odložili. Oni se na to již velmi těší.

Dalším volebním bodem pak je návrh na volbu předsedy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství. Zvolením nového vedoucího Stálé delegace Poslanecké sněmovny do parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance se uvolní tento post, a proto by bylo vhodné, aby Poslanecká sněmovna nového předsedu zvolila neprodleně, aby se komise mohla scházet. Pokud Poslanecká sněmovna zařadí tento bod, pak avizuji, že vyhlásím lhůtu pro podávání návrhů do dnešního dne do 15. hodiny. Čili pouze avizuji, že pokud Sněmovna tento bod zařadí, budu vyhlášovat lhůtu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Já se zeptám, jestli ještě má někdo nějaký návrh k pořadu schůze. Nemá-li, budeme hlasovat o těchto dvou návrzích.

Pan poslanec Marek Benda navrhuje, abychom dnes po již pevně zařazených bodech zařadili tyto body: 129, 130, 13 a 36. Navrhuje, aby tyto čtyři body byly zařazeny dnes po již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 97. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 97, přítomno 156, pro 101, proti 38. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Vidím navrhuje, aby do pořadu schůze byly zařazeny nové body, a to do bloku voleb jako poslední v bloku voleb, a byla by to za první volba členů dozorcí rady Vinařského fondu a za druhé volba předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny – Vojenské zpravodajství, řečeno ve zkratce.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 98. Kdo je pro zařazení těchto nových volebních bodů do pořadu schůze? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 98, přítomno 161, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To jsou tedy návrhy k pořadu schůze. Pan kolega Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, jak jsem již avi-

zoval, vyhlašuji lhůtu pro podávání návrhů na volbu předsedy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství, a to na dnešní den do 15 hodin, a současně prodlužuji lhůtu pro podávání návrhů na členy dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury a Vinařského fondu, taktéž do dnešního dne do 15. hodiny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji také. Ještě vás seznámím s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají Jan Bauer – pracovní důvody, Zdeněk Bezecný, Alexander Černý – osobní důvody, Jana Drastichová – zdravotní důvody, Petr Gazdík – zahraniční cesta, Gabriela Hubáčková – zdravotní důvody, Jan Husák – osobní důvody, Václav Mencil – pracovní důvody, Jan Pajer – zdravotní důvody, Roman Pekárek – osobní důvody, Radim Vysloužil – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá předseda vlády Petr Nečas – zahraniční cesta, Pavel Blažek – pracovní důvody, Petr Fiala – pracovní důvody, Tomáš Chalupa – pracovní důvody, dále se omlouvá Miroslav Kalousek, Martin Kuba a Jan Kubice. To jsou omluvy z dnešního jednání.

Můžeme zahájit první dnes pevně zařazený bod. Zahajuji projednávání bodu číslo 92. Je to

92.

**Návrh poslanců Jana Kubaty, Jana Bureše, Jiřího Rusnoka, Jana Husáka, Františka Laudáta, Jana Čechlovského, Františka Siverý a Igora Svojáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 883/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 883/1. Požádám, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec Jan Kubata. Prosím. (Silný hluk v sále.)

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji si shrnout předkládaný návrh. Skupina poslanců předložila Sněmovně tento návrh zákona 19. prosince 2012. Návrh zákona byl poslancům rozeslán 20. prosince tohoto roku jako sněmovní tisk 883/0. Organizační výbor projednání tohoto návrhu

zákona doporučil dne 21. ledna 2013 a dále určil pana poslance Urbana jako zpravodaje tohoto materiálu a bude doporučovat projednat tento materiál v hospodářském výboru.

Tento návrh se týká kontroly distribuce pohonných hmot, jejíž stávající úprava zakotvená v zákoně č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, se jeví jako nedostatečná. Podle veřejně publikovaných odhadů Generálního finančního ředitelství přichází stát ročně na daňových únicích v souvislosti s obchodem s pohonnými hmotami o 5 až 8 mld. korun, což jsou odhady velmi umírněné. Odborné kruhy hovoří i o částkách vyšších. Tyto úniky, nikoli malé, se dějí cestou řetězových obchodů v rámci skupiny spřízněných společností formou obchodování pomocí společností zřízených pouze k nekalému účelu krácení daní, a to především daní z přidané hodnoty. V průběhu času se kriminální činnost přesunula od krácení daně spotřební v letech devadesátých minulého století právě k neoprávněným odpočtům na DPH. Mnohé obchody pak vykazují prvky činnosti organizovaného zločinu.

Cílem této novely je zavést takové podmínky, které nebudou tak lehce splnitelné jako ty stávající, a jen pro krátký výčet uvádím –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Dámy a pánové, já vás všechny prosím, abyste nerušili pana poslance Jana Kubatu, který je zpravodajem, uvádí zákon, o němž budeme za chvíli rozhodovat. Prosím, abyste věnovali pozornost jemu, zasedli do svých lavic a nerušili ho.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, paní předsedkyně. Cílem této novely je zavést takové podmínky, které nebudou tak lehce splnitelné jako ty stávající, a pro výčet pouze uvádím: Bezdlužnost vůči orgánům finanční a celní správy, neexistence nedoplatku na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, spolehlivost distributora, jeho odborného zástupce, bude-li ustanoven, a jeho statutárních orgánů v případě distributorů právnických osob. Stanovení vyšších kritérií pro získání oprávnění k obchodování a následnou kontrolu celního úřadu, případně výmaz z registru při nedodržování stanovených podmínek. Složení kauce ve stanovené výši. Právě poslední zmíněné má již velký úspěch v jiných státech Evropské unie, např. Francii, kdy účelem kauce je omezení vzniku a zneužívání účelově založených společností, které nedisponují vlastními účty ani finanční hmotností a fungují pouze jako prázdné schránky.

Hlavním pozitivním aspektem navrhované zákonné úpravy je její širokospektrálnost, kdy zásadním způsobem usměrňuje tržní odvětví, ve kterém Česká republika v celé řadě kriminálních vln od 90. let do současnosti přišla o stovky miliard korun. Regulatorní opatření omezí vznik dalších po-

dobných kriminálních mechanismů na trhu s pohonnými hmotami, případně přispěje k jejich rychlému řešení.

Jsme si jako předkladatelé tohoto návrhu vědomi toho, že může dojít ke vznesení několika možných otázek ohledně navrhovaných omezení, a jsme připraveni jednat o jakýchkoli podmínkách, připomínkách napříč politickým spektrem a diskutovat o tomto tématu s odbornou veřejností. Jednou z možností k diskusi bude také plánovaný odborný seminář, který bychom na půdě Poslanecké sněmovny chtěli v období druhého čtení tohoto zákona, pokud ho tam s mou prosbou propustíte, společně uspořádat.

Není cílem této poslanecké iniciativy deformovat volný trh, ztěžovat nadstandardně samotný život jednotlivým podnikatelům či skrytě ulehčovat výkonu státní správy. Na druhou stranu je třeba si uvědomit, že distribucí pohonných hmot se zabývá v České republice cca 1 500 firem a odborné studie hovoří o tom, že až 500 takovýchto subjektů jsou pouze firmy, které jsou založeny k účelům kriminální činnosti. Jsem přesvědčen, že je společným cílem těch poctivých podnikatelských subjektů a nás zákonodárců, abychom společně dokázali tyto subjekty z obchodu vyřadit, a doufám, že se na dalším znění zákona budeme intenzivně společně podílet.

Chci také poděkovat za součinnosti Ministerstvu průmyslu a obchodu společně s Ministerstvem financí a jsem velmi potěšen, že česká vláda k tomuto návrhu zaujala kladné stanovisko.

Žádám vás, dámy a pánové poslanci, o podporu tohoto zákona. Jako předkladatelé jsme si vědomi úskalí, které takováto novela přináší, ale dle našeho názoru je lepší peníze, které nám při stávající úpravě plynou mezi prsty, např. použít ve fondu dopravní infrastruktury či na snižování státního dluhu než je nechat v kapsách zlodějů.

Děkuji vám za pozornost a prosím o podporu tohoto materiálu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kubatovi. Prosím nyní zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Milana Urbana.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, zhruba rok, možná ještě déle spolupracuje hospodářský výbor s odbornou sférou, Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem financí na přípravě nějakého systémového opatření, které zamezí daňovým únikům při distribuci paliv. My jsme měli původně myšlenku, že by bylo dobré, aby subjekty, které se pohybují na trhu v České republice, distribuují, dovážejí paliva, platily zálohy na daně dopředu, tedy spotřební daň a DPH, v momentě, kdy se např. dováží do České republiky a překročí hranice České republiky, tak předtím. Na

základě těch odborných diskusí jsme vlastně dospěli k závěru, společnému závěru s odbornou veřejností, že je dobré zpracovat systémové opatření, které by vedlo k velmi zásadnímu omezení, zásadní eliminaci možných daňových úniků, tak jak říkal pan kolega Kubata, odhadovaných v řádech 5, 7 a možná i více miliard korun ročně.

Návrh, který zde teď leží, je výsledkem systémového závěru, analytického závěru té spolupráce, a myslím si, že přes různé výhrady – že není úplně kompatibilní s legislativou EU, říká legislativa Sněmovny. My si to nemyslíme, nebo kolegové si to nemyslí, já jako zpravodaj také ne. Přestože budou výhrady, jestli ta kauce není moc velká pro ty menší atd., tak si myslím, že to je absolutně dobrý návrh, cesta správným směrem. Návrh, který tady mohl už možná být, kdyby, abych si neodpustil trochu kritiky, kdyby vláda, nebo předchozí vlády to měly jako svou prioritu. Ale dobře. Teď je tu na stole návrh, který dává smysl, a já jako zpravodaj říkám, že je dobré propustit ho do druhého čtení a případné nuance a výhrady řešit pro projednávání na hospodářském výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu, a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí-li se nikdo, obecnou rozpravu skončím a budeme se zabývat pouze návrhy na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému, totéž chtěl navrhnout pan kolega Kubata. A já se zeptám, jestli má ještě někdo jiný návrh na přikázání.

Nemá-li, zahajuji hlasování číslo 99 a ptám se, kdo je pro to, aby tento návrh zákona byl přikázán výboru hospodářskému? Proti tomuto návrhu? Hlasování číslo 99, přítomno 164, pro 147, proti 1, návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému, a tím jsme skončili prvé čtení sněmovního tisku 883. Končím projednávání bodu 92, děkuji panu zástupci navrhovatelů panu poslanci Kubatovi, děkuji též panu poslanci Urbanovi jako zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

89.

**Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezeckého, Miroslava Kalouska, Daniela Kortehe, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 873/ - první čtení**

Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 873/1. Jako první dostane slovo zástupkyně návrhovateli paní poslankyně Jana Černochová. Prosím. (V sále je trvalý silný hluk.)

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, představuji vám jako zástupkyně návrhovateli velice krátkou poslaneckou novelu zákona o státních svátcích. Jediným důvodem této novely je zařazení 16. ledna jako dne památky Jana Palacha mezi významné dny. Významné dny jsou dny pracovními, a nemají tedy na rozdíl od státních svátků přímý dopad na standardní život občanů. Jejich význam je tak především symbolický připomenutím hodnot a historických událostí, které tvoří základní principy demokratického právního státu...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, rozumím vašemu odmlčení. Požádám všechny kolegy, aby vám věnovali pozornost.

Poslankyně Jana Černochová: V roce 1969 protestoval student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy Jan Palach za cenu nasazení vlastního života proti sílící skepsi a letargii, které zachvátily společnost po okupaci Československa v srpnu 1968. Pro svůj burčující a v Evropě zcela ojedinělý čin zvolil Jan Palach formu sebeupálení. Zemřel o tři dny později. Palachův pohřeb se stal jednou z posledních velkých akcí, při níž Čechoslováci masovou účastí jednoznačně deklarovali absolutní nesouhlas s dobovou politickou realitou.

Po roce 1989 byl Jan Palach in memoriam vyznamenán řádem Tomáše Garrigua Masaryka první třídy a jeho jménem jsou dnes pojmenovány desítky ulic a náměstí u nás i v zahraničí. Jeho čin, který svým významem daleko překročil hranice naší vlasti, by měl být nesporně zvýrazněn, a zvýrazněn i zařazením nového významného dne do našeho kalendáře.

Účinnost této novely se navrhuje k 11. srpnu 2013, což představuje 65. výročí narození Jana Palacha. Je tak částečně symbolické, že vstoupí v život, v platnost i zákon, který je jinak orientován na den smrti a jeho historický kontext. Prosím vás o propuštění této novely do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Černochové a prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení. Je jím určen pan poslanec Ladislav Jirků. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Jirků: Dobrý den, paní předsedkyně, dámy a pánové. Myslím, že k tomu, co tady bylo řečeno, není třeba mnoho dodávat. Jistě nejsem jediný, kdo si tu dobu velice přesně pamatuje. Nejsem určitě ani jediný, kdo v tom dlouhém průvodu tehdy stál, a připomínku Jana Palacha, ale i jiných osob, které tuto tvrdou dobu těžce prožívaly a kteří právě čin Jana Palacha považují dodnes za velice symbolický, nemusím asi dále zdůrazňovat.

Věřím, že postoupíte tento návrh zákona do dalšího čtení a že ho podpoříte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a do ní jsem viděla dvě přihlášky – pan poslanec Grebeníček, poté pan poslanec Viktor Paggio. Jestli jsem zaznamenala – pan poslanec Viktor Paggio byl prý první, tak se vám omlouvám, nezaznamenala jsem přesně, kdo se hlásil v který okamžik. Slovo má pan poslanec Viktor Paggio.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já chci především poděkovat kolegyni Černochové, že tuto iniciativu začala. Měl jsem tu čest tento zákon připodepsat, tak jako jsem měl tu čest spolupracovat na zákonu o třetím odboji.

Je důležité si připomínat, že jsme měli hrdiny v České republice, kteří bojovali proti komunismu různými prostředky. Dočkáme se určitě – a možná za pár minut se dočkáte projevu, který to bude nějakým způsobem rozmělnovat, zpochybňovat, ředit. Není to pravda. My Češi ve svém, nebojím se říct, sebemrškačství si říkáme, že žádné hrdiny nemáme. Není to pravda, hrdinů jsme měli mnoho a je velmi důležité si je připomínat. Takže velmi děkuji autorům této iniciativy, mám radost z toho, že sem tento návrh dorazil. Doufám, že ho propustíme do druhého čtení a že budeme mít významný den Jana Palacha. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Grebeníček se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Každý z nás zanechá po sobě nějakou stopu. Zanechal i student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy Jan Palach, jehož oběť je naprosto správně připomínat.

Ne, nehodlám zpochybňovat právo skupiny koaličních poslanců předložit návrh na doplnění či rozšíření počtu státních svátků, ostatních svátků a významných dnů. Nic na tom nemění skutečnost, že mezi předkladateli posuzovaného návrhu zákona jsou i lidé, jejichž světonázorová orientace je značně vzdálená postojům Jana Palacha. V souvislosti se situací, kdy navrhovatelé z celé škály osob a osobností spojených s nejnovějšími dějinami československé státnosti vybrali právě Jana Palacha, se však otevírá širší pojetí událostí let 1968, 1969. A to například jako výzva, aby si i současní politici uvědomili, že účast v politice byla, je a vždy bude krajně zodpovědnou záležitostí. Politik, který to nerespektuje, nemá v politice co dělat. Ano, už jenom kvůli historické paměti je rozumné oběť Jana Palacha připomínat. Až potud jde o naprosto akceptovatelný počin.

Navrhovanou změnu příslušného zákona nelze však hodnotit jinak než s určitými výhradami. Ano, mám na mysli především a zejména důvodovou zprávu, v níž se navrhovatelé uchylují k svéráznému výkladu historických událostí. Jejich účelová úprava minulosti signalizuje mnohé. Možná i to, že se navrhovatelé nedrží známé Masarykovy teze, že nic nemůže být veliké, co není pravdivé.

Například tvrzení, že se Jan Palach stal symbolem boje proti totalitní komunistické moci, je naprosto zavádějící. Ne, Jan Palach se nezapálil na protest proti Komunistické straně Československa. (Poslanci ODS bouchají do lavic a odcházejí ze sálu, s nimi celá koalice a část poslanců Věcí veřejných.) Jeho sympatie patřily především reformním komunistům, kteří měli podporu i všech strukturách Svazu vysokoškolského studentstva. Atmosféra nadšení, hrdost na vlastní zemi a podpora vedení státu byla tenkrát až neuvěřitelná. Jistě, byly zde i skupiny občanů, které v Pražském jaru viděly především příležitost k negaci celého poválečného vývoje a návratu do předmnichovské republiky. To však neznamená, že měl pravdu Václav Klaus, když v srpnu 1993 líčil pocity solidarity Čechů a Slováků z doby kolem srpna 1968 a do líčení jejich jednotlivých stránek přibalil tezi, že lidé tenkrát dali najevo svůj odpor ke komunismu. Jde o účelové tvrzení člověka, který nemůže nevědět, že tenkrát šlo o něco úplně jiného. Že mnozí prožívali něco velkého a nadějného. Živě si totiž vzpomínám na výsledky sociologického průzkumu veřejného mínění z června roku 1968, podle něhož se 89 % dotázaných vyslovilo pro socialistický vývoj, a jen 5 % pro vývoj kapitalistický. Šest procent pak nevědělo, jak odpovědět.

Dámy a pánové, otevření prostoru pro demokracii, odstranění cenzury, možnost svobodně vyjadřovat své názory i další demokratické změny byly skutečně vítány v celé společnosti s nadšením. Straničtí i státní představitelé začali rovněž vystupovat s nebývalou otevřeností a bezprostředností a to se zcela přirozeně setkalo s mimořádnými sympatie-

mi lidí. Alexander Dubček, Oldřich Černík, Josef Smrkovský, František Kriegel, Ludvík Svoboda, Čestmír Císař, Gustav Husák, Ota Šik i mnozí další se stávali doslova politickými idoly jara roku 1968. To, co Dubčekova generace zahájila v období Pražského jara a co bylo přerušeno sovětskou invazí v srpnu 1968, má pro mnohé z nás platnost morálního závazku.

Ano, vnímám složitost tehdejšího vývoje a nehodlám sklouznout ke zlehčování tragédií lidských osudů, zmařených životů i lidských ambicí té doby. Přitom vím, že k těmto událostem došlo prakticky se souhlasem Západu, přesněji řečeno amerického prezidenta Johnsona. Spojené státy americké byly tehdy zaměstnány válkou ve Vietnamu a jejich hlavní problémem byl, jak z ní vycouvat.

Ano, Jan Palach chtěl právě tehdy vytrhnout společnost z letargie. A na rozdíl od jiných stál za demokratizačním procesem až do své smrti. Výstižně to charakterizovala, jak nedávno připomněl politolog Lukáš Jelínek, spisovatelka Lenka Procházková, když prohlásila, že tehle kluk setrval na pozicích protagonistů Pražského jara i ve chvílích, kdy oni to už vzdali.

A tak teprve 5. prosince 1989 označila sovětská vláda rozhodnutí o intervenci spojeneckých vojsk do Československa za chybné, neboť šlo o neodůvodněné vměšování do vnitřních záležitostí suverénního státu. Žádný odpovědný politik a historik, napsal v návaznosti na události roku 1968 Jiří Pelikán, nemůže pominout, že naše společnost procházela za tu dobu velmi složitým vývojem a že nelze postavit na stejnou úroveň léta padesátá a období po roce 1963, jež pak vyvrcholilo v nové etapě Pražského jara 1968, a pak ještě různé další stupně vývoje i po roce 1969. Za zmínku stojí i Pelikánova slova z poloviny 90. let minulého století: Spolu s kladným vývojem vidím některé znepokojivé projevy arogance, rozdělování společnosti na občany různých kategorií. Obsazování veřejných funkcí často podle odborné kvalifikace tedy neexistuje, ale podle příslušnosti k vládním stranám ano. Vidím také mnoho sociálních křivd a netolerance, které jsou pro demokracii nebezpečné.

Dovolím si připomenout i to, co se nedávno odehrálo na semináři Ústavu pro studium totalitních režimů, kde vystoupil i americký politolog Fred Eidlin. Nejprve mluvil o nejednoznačném vymezení pojmu totalitarismus a zároveň odmítl označení takzvaného komunistického Československa jako totalitních států, případně o omezení užívání tohoto pojmu maximálně jen na první polovinu 50. let 20. století.

Dámy a pánové, politiku ovšem určují reálné zájmy. Dokladem toho je i prohlášení jednoho z předních funkcionářů Občanské demokratické strany senátora Přemysla Sobotky: „Politické motivy jsou pochopitelné, protože by se nikdo z nás neměl smířit s tím, že v této zemi aktivně působí, dokonce i na parlamentní úrovni, poměrně velká skupina lidí, kterým cizí vojenská a-

grese umožnila o dalších dvacet let devastovat svou zemi a lámat páteře svým spoluobčanům. Jejich levicová demagogie se dnes takřka neliší od jejich vzorů. A s nestydatostí jim vlastní dokážou dnes operovat s termínem cizí vojska u plánované obsluhy radarového zařízení, které se má podílet na zajištění bezpečnosti. Poté co jsme lehkověrně promarnili šanci i v roce 1989 jednou provždy a rázně říci ne, je teď naší povinností odhalovat i pomocí historických reminiscencí jejich neměnnou podstatu a cizorodost vůči demokratickému systému.“ Ani se nedivím výsledku při prezidentských volbách, kterého dosáhl zmíněný Přemysl Sobotka. Ach jo.

Chci také konstatovat, že to vše nemá s představami a názory Jana Palacha vůbec nic společného. Palach neusiloval o likvidaci plurality, ale o její rozšiřování a další demokratické posuny ve společnosti. Ano, Jan Palach se stal po své smrti rukojmím celé řady prapodivných negativistů, například těch, kteří v nahnědlé tónině opakovaně volají po odstoupení členů KSČM, kteří po demokratických volbách loni na podzim usedli v krajských radách.

Chci být správně pochopen. Jan Palach ano, ale mizerná důvodová zpráva ne. A tak v závěru svého vystoupení považuji za vhodné připomenout, že i důvodové zprávy k zákonům se běžně stávají pramenem pro výzkum utváření oficiální historické paměti. A právě to je hlavní důvod, proč přistupuji k tomuto dokumentu s určitými výhradami. Pokud se ovšem jedná o návrh přikázat tento návrh patřičnému výboru, samozřejmě jej podpořím. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Vítězslav Jandák. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl svému předřečníkovi říci jenom stručně jednu věc: Že Jan Palach nepotřebuje důvodovou zprávu. Já si myslím, že potřebuje to, co je tu navrženo, a nebavme se v tomto případě o věcech podružných. Byl to hrdina! Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Orgoníková faktická, nebo řádná přihláška? Řádná přihláška. Prosím. Pan poslanec Michal Hašek má náhradní kartu č. 16.

Slovo má paní poslankyně Orgoníková.

Poslankyně Hana Orgoníková: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych podpořila návrh tohoto zákona, aby prošel do druhého čtení. Já jsem byla vrstevnicí Jana Palacha, zúčastnila jsem se jeho pohřbu. Myslím si, že to tehdy byla vel-

ká manifestace, aby studenti ukázali, jaké mají smýšlení. Takže to vřele podporuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě faktické poznámky nebo řádné vystoupení? Paní kolegyně Černochová, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych z tohoto místa vlastně chtěla panu Grebeníčkově poděkovat, protože to, co tady zaznělo, ve mně utvrdilo přesvědčení, že je strašně moc dobře, že tady tento návrh zákona leží, protože zástupce Komunistické strany Čech a Moravy pan Grebeníček nám jasně ukázal, že se jejich myšlení a demagogie hraničící s fanatismem za 45 let vůbec, ale vůbec nikam neposunula! Já jsem strašně ráda, že na galerii vidím tolik mladých lidí. Doufám, že jste dobře poslouchali a budete z této budovy odcházet s pocitem, že jste si tady zažili dějinné děja vu. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Paroubek. Poté pan poslanec Kováčík. (V sále je neklid.)

Poslanec Jiří Paroubek: Já jsem to chápal jako řádnou přihlášku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, to se omlouvám. Pokud jde o řádnou přihlášku, tak samozřejmě máte možnost vystoupit s řádnou. Pan poslanec Kováčík to takhle chápe, takže svou faktickou uplatní později.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, já budu mluvit jenom velice stručně. Přiznám se, že jsem nečetl důvodovou zprávu, a přiznám se, že v té věřavě, která tady byla, jsem neslyšel ani zdůvodnění paní předkladatelky. Nicméně celá věc je jasná. Je zřejmé, že určité politické síly v této Poslanecké sněmovně budou různě interpretovat různé osobnosti českých dějin. To mě nijak nevzrušuje, na to jsem si zvykl. Jenom jako pamětník té doby chci připomenout, že důvodové zprávy by snad měli příště zpracovávat spíše historici, ale to je podle mě podružná věc. Myslím, že osobnost a síla oběti Jana Palacha je taková, že pro tento materiál samozřejmě hlasovat budu.

Chtěl bych jenom, zda by autoři tohoto návrhu nezážili jednu věc. Jan Palach nebyl jediný, kdo v těch dnech, o které se jednalo, podstoupil takovou ohromnou oběť, které si každý člověk musí vážit, ale byl zde i Jan Zajíc o pár týdnů později. A myslím si, že by stálo za to, aby státní svátek nesl jméno obou. Ale tenhle svůj návrh nevnucuji, myslím, že v příštích týdnech tyto věci můžete zvážit. Myslím, že to byli oba dva naprosto stejně

motivovaní lidé, a doufám a věřím, že síla příkladu těchto lidí ukáže i třeba těm mladým lidem, na které jste se obracela, paní poslankyně, že v této zemi byli hrdinové, kterých je možné si vážit. Takže prosím, abyste tuto věc brali ne jako moji *conditio sine qua non*, budu hlasovat pro tento váš návrh, ale abyste to zvážili, protože se domnívám, že by to byla vůči oběti druhého člověka slušnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, paní a pánové, přeji vám dobrý den. Rád bych, abychom po té chvílce vzrušení a napětí zase usedli k tomu, co tady máme dělat. Jenom dvě poznámky. Za prvé já taky pamatuji čin Jana Palacha. Pamatuji taky tu atmosféru, i když mi bylo tehdy 14 let, kdy jsme byli probuzeni, že jsou tady ruské tanky. Pamatuji i atmosféru potom. Nezlobte se na mě, kolega Grebeníček jen připomněl některé historické souvislosti, které on viděl v důvodové zprávě jinak než jiní historici, kteří psali zcela určitě a zcela nezaujatě onu důvodovou zprávu. Takže to беру tak, že jste nechtěli pouze poslouchat jiný názor, že je to demokratické právo každého, aby ze Sněmovny odešel při projevu jiného. Беру to tak, že se o památku Jana Palacha odteď díky tomuto zákonu postaráte třeba i tak, že konečně necháte opravit jeho rodný domek.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: To byl pan poslanec Kováčik. Nyní je přihlášena paní předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová. Paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. (Ticho v sále.) Je to skoro zvláštní přistoupit před řečnický pult k debatě ve věci, která si myslím, že se nás všech musí nutně osobně dotýkat. Ať těch, kteří si tu dobu pamatují a byli už tak tehdy mladými, dnes už tedy v pokročilém věku, že zažívali na své kůži, co to je odhodlání mladého člověka postavit se moci, které vlastně neměl sílu v žádném případě čelit, přesto to udělal. Nebo se to dotýká těch, kteří tak tehdy mladí nebyli, ale jsou mladí dnes – a nesedí jenom na galerii, sedí i tady mezi námi, jsou řádně zvolenými poslanci Parlamentu České republiky a mají se nyní vyjádřit k něčemu, co by se z lidského pohledu, z normálního běžného lidského pohledu, zdálo naprosto samozřejmé, a každý by řekl: K tomu nemá smysl vůbec nic říkat. O samozřejmých věcech se nediskutuje. Samozřejmé věci se přijímají ve vši pietě, tichosti a úctě k

činu samotnému a také k rodinám lidí, kteří jsou součástí rodiny Jana Palacha, Jana Zajíce, v Polsku to byl Ryszard Siwiec, v Maďarsku byla další zapálená oběť... Přece ti lidé ještě žijí, žijí jejich přátelé.

Co to tady předvádíme? Jak je možné, že vystoupí zástupce Komunistické strany Čech a Moravy, který v podstatě, dámy a pánové... Kdo z vás neviděl... Já tady reklamu nedělávám, ale teď ji udělám... Mnohdy, když vystupujeme, tak se zaštiťujeme tím, že jsme viděli nějaký film v České televizi nebo v jiné soukromé televizi. Tak teď já udělám společnost HBO, která natočila film *Hořící keř* (ukazuje titulní stranu časopisu s hlavním obrazem filmu), který právě v těchto dnech je rekonstrukcí toho, co se odehrávalo v roce 1969 v momentu, kdy se Jan Palach zapálil. Jak na to reagovala společnost tehdejší, co se dělo na kolejích, co se dělo ve veřejnosti, jaké byly zahraniční ohlasy, co strašidelného se dělo s rodinou Jana Palacha! (Emotivně.)

Dámy a pánové, a jeden z těch, kteří vystupují nejenom v tom filmu, ale byla to živá postava, byl to tehdy také poslanec (s důrazem) a jmenoval se Nový, tak se dopustil něčeho podobného co pan poslanec Grebeníček. Naprostého převrácení faktů, naprostého obrácení smyslu celé věci, zneužití k jakési zvláštní fabulaci, která nakonec nám vysvětluje, že Jan Palach z lásky ke komunistické straně tehdy vlastně podnikl krok, který dnes my chceme nějakým způsobem uchopit tak, aby na něj nezapomněli ti, kteří přijdou po nás. Tak zejména pro vás, prosím vás, až budete mít příležitost, na ten film se podívejte. Protože to, co tady uslyšíte, může být velmi účelové. A já jsem přesvědčena, že to bylo zneužití a účelové vystoupení pana poslance Grebeníčka, který zejména v této věci si neměl osobovat právo vystupovat. Byť se mně to říká velmi těžko a vím, že jsme na parlamentní půdě a vystoupit může úplně každý. Ale jsou nějaké etické limity, které mají platit.

Já jsem jezdila do Všetat vždycky, když tam byla vzpomínka na Jana Palacha. Nevím, kdo tam byl. Jestli tam byl pan poslanec Grebeníček nebo někdo ze současných zástupců Komunistické strany Čech a Moravy. Jezdím do Mělníka, kde studoval Jan Palach na gymnáziu, a setkala jsem se tam se studenty... Studenti vzpomínali na svého exspoluzáka, kterého sami nezažili, ale vzpomínají na něj. A nebyl tam nikdo z poslanců KSČM, který by jim řekl, jak to tedy podle nich doopravdy s tím Janem Palachem bylo!

Takže dámy a pánové, mně to je líto, že v téhle té věci musíme tento spor vést, ale myslím si, že mlčet nebylo možné z důvodů, které jsem uvedla na začátku. A strašně bych byla ráda, kdyby tenhle ten zákon vstoupil v platnost. A těm, kteří s jeho návrhem přišli, děkuji. (Výrazný potlesk z pravé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní předsedkyni. Nyní jsou zde tři faktické poznámky. První paní poslankyně Semelová, potom pan kolega Křeček, poté pan poslanec Štětina. Takže paní poslankyně, máte slovo – dvě minuty.

Poslankyně Marta Semelová: Dovolte, abych zareagovala na slova paní předsedkyně Němcové. Chtěla bych reagovat na tu část, kdy mluví o tom, že KSČM tady převrací historii. Já bych chtěla říci, že jste to vy, kteří převracíte tady přes dvacet let historii. Kteří falšujete a zkreslujete (poslanci z pravé části sálu začínají bouchat do lavic a někteří i cosi volají) historii už v učebnicích pro děti od prvního stupně základní školy! Jste to vy, kteří předkládáte vrahy za hrdiny a hrdiny za vrahy! (Hlasitě a s důrazem:) Takže převrácení historie – to je na váš účet! (Poslankyně zprava přes bouchání do lavic cosi vykřikuje – nebylo rozumět.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Semelová. Nyní kolega Křeček. Prosím máte slovo dvě minuty, faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, abychom zase v té debatě na své vlastní svědomí nezapomínali. Jan Palach se přece také upálil na protest proti naší zbabělosti. Proti tomu, jak jsme se rychle ohnuli. Jak jsme rychle zapomněli na to, co jsme ještě před třemi měsíci říkali. Já už jsem v té době byl dospělý člověk. Ale jak se rychle zapomínalo. Jak jsme rychle zapomněli na všechny ty ideály, za které jsme byli ochotni bojovat! A já nevím, co všechno. Za to také Jan Palach zemřel.

A podle mého názoru tento významný den bude také připomenutí, abychom to už nedělali! Abychom tak snadno nezapomínali na to, co jsme si přáli, za co jsme bojovali. A proto je myslím ta oběť a i dneska to připomenutí velice důležité. (Potlesk prakticky v celém sále.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Křečkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Štětina. Máte dvě minuty.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já patřím ke generaci, která toto období samozřejmě prožívala. A byl jsem v té době na poměrně exponovaném místě. Já respektuji vědu. Respektuji, že jeden historik má názor takový, druhý má onaký. A já musím tady docentu Grebeníčkově říci z tohoto místa a prostřednictvím pana předsedajícího, že jeho závěry jsou mylné. Protože lékaři, kteří ho ošetřovali, když ještě byl schopen jakýchsi slov... Tak toto nebylo kvůli tomu, že tady byla tzv. pomoc spojeneckých vojsk. Ale bylo to přesně to, co říkal přede mnou pan kolega Křeček. Bylo to memento, aby se

nezapomnělo na to, že jsme měli nějaké ideály. A bohužel tenkrát byly skutečně pošlapány.

Já bych souhlasil s tím, že nejenom vzpomínka, úcta k Palachovi, ale jak říkal pan kolega Paroubek, byli zde i další. Možná by bylo rozumné do zákona tato jména připomenout, tak aby na to skutečně mladá generace nezapomněla.

A já bych chtěl skutečně už na závěr jen jednu věc. Mě děsí, že KSČM má vzrůstající trend preferencí. Já bych byl rád, aby si to mladá generace na základě toho, co dneska zde vidí, uvědomila a zařídila se podle toho. Protože slova nejsou jenom skutky. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji panu poslanci Štětinovi. Nyní tady mám ještě dvě faktické poznámky – paní poslankyně Wenigerová a pan poslanec Kováčik. Takže paní poslankyně první dvě minuty, poté pan poslanec Kováčik. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážené kolegyně, vážení kolegové (pomalu a rozvážně), jsou historické chvíle a jsou historické osobnosti, jejichž činy známe naprosto všichni. A to je případ Jana Palacha. Je to osobnost, u které já stojím v tichu, s pokorou a s úctou. To jsem očekávala i dnes. A jak řekl pan poslanec Jandák, pan Palach, Jan Palach, nepotřebuje žádnou důvodovou zprávu. A říkám si, proč takovéto významné chvíle, jako je úcta (s důrazem) k tomuto činu, musí být poznamenány debatou, i když já ji nezpochybňuji, která tento čin svým způsobem deklaruje. A to já nechci. Proto jsem vystoupila. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji paní poslankyni Wenigerové. Další faktická poznámka bude od pana poslance Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, rád bych navázal na pana kolegu Křečka a na pana kolegu Štětinu. Na toho zejména. Jeho poznámka o nepochopitelném vzrůstu vlivu Komunistické strany Čech a Moravy je naprosto namístě. A je v té souvislosti s tím, co řekl pan Křeček. Není to náhodou také proto, že v listopadu '89 měli občané mnohé ideály, ušlechtilé myšlenky, jak si tady konečně budem vládnout sami bez jakéhokoli zahraničního vlivu, bez toho, aniž by nám do toho kdokoli zvenku kecal? Jak se budou všichni mít rádi, jak za tři a půl roku doženeme Rakousko, jak to, jak ono. Jak tady nebude nezaměstnaných, jak všichni budou moci dělat to, co chtějí, a to, k čemu byli vzděláni. Jak budeme moci cestovat po světě ničím neomezení – snad pouze ekonomikou. Ale na tyhle ideály taky mnozí dneska, i mladí lidé, nedohlédnou, nedosáhnou. Taky že je velké zklamání ve společnosti z toho, že přesto, že se tady za

něco zvonilo klíči, tak se to zploštilo jenom na to, že se tady zvonilo klíči proti komunismu. Kdyby to tak skutečně bylo, tak Komunistická strana Čech a Moravy tady dávno není. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Grebeníček má slovo s řádnou přihláškou, prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nedávno mne oslovila jistá vysokoškolská studentka a položila mi mimo jiné i následující otázku. „Vy sám jste byl proti vstupu spojeneckých vojsk na naše území. Dočetla jsem se, že jste byl ve stávkovém výboru. Účastnil jste se protiokupačních akcí?“ Máte pravdu, zněla moje odpověď. Byl jsem členem stávkového výboru. Nebyl jsem ovšem členem žádné politické strany. Moje sympatie patřily však především reformním komunistům, kteří prohlašovali, že lidstvo musí spojit především myšlenka vzájemného respektování, nikoliv psychóza strachu. I to byl důvod, proč jsem jako funkcionář Svazu vysokoškolského studentstva souhlasil s tím, aby základnou naší posrpnové politiky byl Akční program Komunistické strany Československa přijatý na jejím dubnovém plénu. K tomu jsem pak dodal: Ano, účastnil jsem se i akcí proti vstupu spojeneckých vojsk na naše území. Šlo o aktivity spojené jak se studentskými demonstracemi, tak i s pietními akty.

Dámy a pánové, když se svolává lékařské konzilium, kolega to zde před chvílí připomněl, sejdou se tam lékaři. Právním poradenstvím se zabývají právníci. Kvality železničního mostu posuzují inženýři. Kvality obecního bytu architekti. Kdežto naše národní dějiny posuzuje téměř každý, kdo si u-mané. Dokonce i lidé, kteří jsou svým založením zjevným protipólem jakéhokoli společenskovědního myšlení. I to je důvod, proč nehodlám následovat ty, kdo předkládají k věření pravdy zjevené, které tak lehce vznikají prý správným výkladem a účelovou úpravou minulosti z důvodů emocionálně osobních, existenčních, náboženských, politických nebo ekonomických.

Víte, já si živě vzpomínám, že nebylo mnoho těch, kteří projeví v dané době odvahu. Určitě si ale pamatujete na jméno paní Gorbanevské, která v Moskvě 25. srpna 1968 na Rudém náměstí protestovala proti sovětské okupaci. Po 40 letech prohlásila: „Je zvláštní, že v roce '68 jsem mnohem více soucítila s komunistou Dubčekem než dnes s evidentním nekomunistou Saakašvilim.“ Je zvláštní, že stále fandím Dubčekovi a Palachovi, i když už nejsou mezi námi, a nefandím této vládě.

Dámy a pánové, pokud nepotřebujeme důvodovou zprávu, nechť ji navrhovatelé odstraní. A jsem si takřka jist, že podstatná část klubu KSČM daný návrh podpoří. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se jestli ještě pan místopředseda Lubomír Zaorálek? Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeji vám dobré ráno. Poslouchal jsem rozpravu, jak tady probíhá. Rád bych tady vystoupil také s jednou poznámkou, protože já úplně nesouhlasím s tím názorem, který tady zní, že Jan Palach nepotřebuje důvodovou zprávu. Já si dokonce myslím, že pokud tedy jednáme o tomto návrhu, tak je dobré si říci, proč je tohle téma a tahle osobnost důvodem k tomu, abychom si ji připomínali. Takže si vám dovoluji říci, proč si myslím, že je to zajímavé pro mě a proč mě to hodně zajímá.

Mě vlastně k tomu přivádí kniha českého historika Jana Tesaře, která se týká něčeho jiného než roku '68. Je to poměrně zajímavá kniha Jana Tesaře o období českého protektorátu. A Jan Tesař tam píše o tom, že panuje jeden takový omyl v názoru na naše české moderní dějiny, že existovala ostrá linie mezi kolaborací a odbojem. A v té své knize Tesař ukazuje, že to není pravda. Že pro velkou část českých politiků v té době bylo pravidlem, že byli zároveň členy odboje a zároveň kolaborovali.

Jak je to možné? No je to úplně jednoduché, přátelé. Je to prostě proto, protože právě tím odbojem se vysvětlovala ta kolaborace. Já musím kolaborovat, aby se nepřišlo na to, že jsem v odboji. A víte, k čemu to vedlo? Že se takto poměrně stíralo a oslabovalo to, co vlastně chceme. Němci to dobře věděli, že Češi se bojí toho, že česká protektorátní vláda bude nahrazena českými fašisty, kteří občas dělali kravál, aby z nich byl strach. A ta česká protektorátní vláda říkala: My tady jsme jako to menší zlo. A je zajímavé, že úplně stejná historie se nám vrací v roce 1968. V roce '68 to bylo velice podobné. Začalo se říkat: Tahle vláda, to je menší zlo, protože jinak by mohla přijít dělnicko-rolnická vláda a ti Rusové mohou přijít s daleko tvrdším režimem. A to jsou důvody ke kolaboraci.

Chápete? Protektorátní historie se v tom roce '68 neuvěřitelně vracela. A český historik Jan Tesař říká, že je to v něčem národní úpadek, tahle tendence zaměřovat si a takhle si prolínat kolaboraci s odbojem. A zdůvodňovat si kolaboraci tím, že to je jediná cesta, jak přežít.

No a na to přichází právě Jan Palach, který je podle mě takovou v něčem docela pro mě bezútěšnou postavou. Protože pro mě Jan Palach je příklad někoho, kdo ve skutečnosti vůbec nechtěl umřít. Já nevím, jestli to víte, ale on nechtěl umřít. On to chtěl přežít. On si dokonce myslel, že se mu to povede. Že dokonce i třeba jako mrzák, ale že přežije. On si stanovil podmínky, pokud si na to vzpomínáte. Ty podmínky, které chtěl, protože si vymyslel skupinu, která bude následovat a upalovat se po něm. A říkal: Aby se ten řetěz zastavil, tak musí být splněny mé podmínky. Musí být zastavena cenzura a zastaveno rozšiřování toho sovětského plátku, který

tady rozšiřovaly spojenecké armády. Protože Palach byl přesvědčen, že pokud se tohle zastaví a lidé budou moci myslet a reflektovat, tak prostě se nenechají zglajchšaltovat.

Chápete? To je to, co je pro mě zajímavé u Palacha. Palach vlastně nechtěl pokračovat v tomhle, jak si kolaborace podává ruku s údajným odbojem. On nechtěl pokračovat ve zbabělosti, která se ustavovala jako národní model přežívání v obdobích protektorátu, komunistickém, v období normalizace. Potom jak jsme to poznali. A to je pro mě zajímavé, že to byl zoufalý pokus zabránit tomu, abychom spadli do stejného bahna, jako jsme padali už v minulosti. A v tom mi to připadá zajímavé.

I když ten pokus sám mu vlastně nevyšel, protože mu nikdo jeho podmínky nesplnil. A protože v Čechách se začalo říkat zase: Proboha, jenom to nějak ututlejme, toho Palacha, jinak Rusové přijdou s dělnicko-rolnickou vládou. Reakce na Palacha byla úplně stejná a charakteristická jako vždycky jinde. V tom je to bezútěšné. Protože bohužel Jan Palach nedokázal ten mechanismus zbabělý zastavit. A on se zase vrátil.

Pro mě je ale Palach připomenutí toho, že to takhle prostě nejde. Že není možné touhle metodou reagovat i na těžké chvíle v českých dějinách. Tak vám říkám tu svou důvodovou zprávu. Pro mě v tomhle je Palach někdo, kdo jde proti této nebezpečné tendenci moderních dějin. A jestli poslouží připomínání si Palacha tomu, abychom si tohle uvědomili a nedovolili to opakovat, pak to má smysl. A proto já to podpořím. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A faktická poznámka – pan poslanec Jan Bureš. Prosím.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. My jsme se trošičku posunuli v tom, co jsem poslouchal od pana místopředsedy Zaorálka, od roku 1968 až do těch velmi tragických dob, kdy tady vznikl protektorát. Já se ale musím ohradit, protože mě ta historie také trošku zajímá, byť jako amatéra, laika, proti tomu, co tady pan místopředseda říká.

Pro Kristovy drahé rány, přece tady byla spousta lidí, kteří byli takzvané kolaboranti nebo pracovali pro protektorátní vládu a zároveň to byli lidé, kteří aktivně pracovali v odboji! Vědomě. A dokonce za ni nasazovali život! Tady stačí přece připomenout jenom jedno jméno: generál Alois Eliáš. Byl předseda protektorátní vlády, který za svoji spolupráci s Edvardem Benešem a celou vládou zaplatil svým životem, když sem přišel Reinhard Heidrich. Toho přece nemůžete dávat na stejnou misku vah jako ty, kteří ohýbali hřbet před nacisty a tvrdili, že jsou zároveň i odbojáři.

A pokud tuto paralelu přeneseme i ve vztahu k Janu Palachovi, tak pro mě osobně je Jan Palach symbolem boje za svobodu. Pro mě je on symbolem

toho člověka, který chtěl, abychom byli svobodní, abychom se mohli svobodně vyjadřovat, abychom mohli svobodně myslet, abychom také mohli svobodně vyznávat své politické, ale i náboženské přesvědčení. To je pro mě symbol!

A souhlasím v tomhle směru s panem kolegou Jandákem, že Jan Palach skutečně nepotřebuje důvodovou zprávu. A jestli je pro klub KSČM zástupným důvodem, aby tuto novelu nepodpořil, jenom to, že zde existuje důvodová zpráva, tak nezlobte se na mě – to je pro mě jakoby velmi farižské, to je pro mě skutečně velmi, velmi slabou výmluvou.

Děkuji. (Výrazný potlesk poslankyně Černochové.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická poznámka – pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, paní a pánové, zajisté jste si všimli, že ze strany poslanců a poslankyň KSČM nepadl žádný návrh ani na vrácení k přepracování ani na zamítnutí. Ani nepadne takový návrh. My jsme vás jenom požádali, abyste věci, které jsou evidentně jinak, aspoň z našeho pohledu, v té důvodové zprávě upravili. Koneckonců jsme teprve v prvním čtení. Hlasování k zákonu bude až ve třetím čtení. Nabízíme ruku, jestli jste pochopili, podanou ruku, protože i my si odkazu Jana Palacha přece vážíme. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Paní kolegyně Černochová chce vystoupit v rozpravě, nebo se závěrečným slovem? (Poslankyně Černochová: Se závěrečným slovem.) Se závěrečným slovem. Tak ještě předtím se ale zeptám – do rozpravy. Pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, čeho jsme tu svědky? Výzva k tomu, aby k tomu nikdo nediskutoval, k tomu, abychom to schválili. V pořádku. S čím nemohu souhlasit? Abychom nediskutovali. A s čím nemohu souhlasit? Aby byla důvodová zpráva jednostranná. Přece Poslanecká sněmovna tady není kvůli tomu, aby svým způsobem glajchšaltovala, jak tady říká pan místopředseda Zaorálek, historický výzkum, nebo dokonce úlohu osobností v dějinách.

Jsem přesvědčen, že ten prostý požadavek různého pohledu na tu situaci je bytostně důležitý pro nás jako pro poslance českého Parlamentu. Nebojme se diskutovat a nebojme se říkat si nahlas jednotlivé názory. Proč bychom nemohli mít různý pohled? Nebo chceme, abychom glajchšaltovali společnost jedním pohledem, který tady byl odhlasován, a nebude smět

být dál historický výzkum? Já se zeptám vás. Vzpomeneme 6. března nebo 1. nebo 2. dubna letošního roku desetiletí upálení 19letého Zdeňka Adamce z Humpolce, který se upálil na Václavském náměstí, a 21letého Romana Mášla z Prachatic, který se upálil v Plzni kvůli tomu, že jsme vstoupili do válečného konfliktu a že ten vývoj v České republice se jim nelíbí? Nebo nám to bude úplně jedno?

Víte, ten jednostranný pohled, který je v důvodové zprávě, je totiž důvodem k tomu, abychom se zamysleli nad tím, jestli my sami nechceme některými zákony, které nemají jiné materiální věci než ocenění určité historické události, jestli my se na ně máme dívat jenom jedním pohledem. Nebylo by vhodné, kdyby v té důvodové zprávě bylo napsáno také to, co tady bylo řečeno? Abychom se na to nedívali jako na věc, o které se nediskutuje? Ano, jestliže si zakážeme sami sobě diskusi, nedostaneme se dál. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím a jsme u závěrečných slov. Prosím paní poslankyni Janu Černochovu – se závěrečným slovem jménem navrhovatelů.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní předsedkyně. Vzhledem k tomu, že o důvodové zprávě k tomuto návrhu toho bylo tolik řečeno, nevím, sáhnete si do svědomí, kolegyně a kolegové, kdo z vás tu důvodovou zprávu kromě klubu KSČM opravdu četl. A přesto se k tomu tady tímto způsobem vyjadřujete.

Já vám ji přečtu. Není dlouhá. V obecné části se popisuje, kolik je v současné chvíli významných dnů v České republice. Pak tam stojí ve druhém odstavci: „Významné dny jsou dny pracovními, a nemají tedy na rozdíl od státních svátků přímý dopad na standardní život občanů. Jejich význam je tak především symbolický, připomenutím hodnot a historických událostí, které tvoří základní principy demokratického právního státu. Zařazení dne památky Jana Palacha mezi významné dny ČR je projevem úcty k heroickému činu mladého studenta v boji proti totalitnímu režimu a za národní suverenitu cizí mocností okupovaného státu. Tyto dva významy činu Jana Palacha, které mimo jiné vedly k takzvanému Palachovu týdnu a následně k revolučním událostem roku 1989, jsou předními hodnotami naší demokracie i naší národní suverenity a právem by tak měly náležet v podobě Dne památky Jana Palacha do výčtu významným dnů České republiky.“

Dále v důvodové zprávě stojí, že návrh zákona nemá žádný dopad na náš státní rozpočet, že je v souladu s mezinárodními smlouvami a ústavním pořádkem. A dále ve zvláštní části, v článku 1, který je zároveň kromě

účinnosti, která je zmíněna v článku 2, jediným, stojí: „K dosavadním významným dnům ČR by měl být nepochybně zařazen i 16. leden. V roce 1969 protestoval student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy Jan Palach (1948 až 1969) za cenu nasazení vlastního života proti sílící skepsi a letargii, které zachvátily společnost po okupaci Československa v srpnu 1968. Pro svůj burcující a v Evropě zcela ojedinělý čin zvolil Jan Palach formu sebeupálení. Zemřel o tři dny později. Palachův pohřeb se stal jednou z posledních velkých akcí, při níž Čechoslováci masovou účastí jednoznačně deklarovali absolutní nesouhlas s dobovou politickou realitou.“

Závěrečný odstavec: „Protestní Palachův čin vyvolal značný ohlas nejen v tehdejší Československu, ale především v zahraničí. V západním světě se Jan Palach stal symbolem boje proti totalitní komunistické moci.“ To je zřejmě důvod debat z levé strany tohoto sálu, tato věta. „Že je tato moc považována za nebezpečného i po smrti, dokázala jeho exhumací, zpopelněním a následným převezením jeho ostatků z původního hrobu na pražských Olšanech do rodné obce. Po roce 1989 byl původní hrob obnoven a Jan Palach byl in memoriam vyznamenán Řádem Tomáše Garrigua Masaryka první třídy. Jménem Jana Palacha jsou dnes pojmenovány desítky ulic a náměstí u nás i v zahraničí. Jeho čin, který svým významem daleko překročil hranice naší vlasti, by měl být nesporně zvýrazněn a zdůrazněn i zařazením nového významného dne do našeho kalendáře.“

Účinnost zákona se stanovuje k 11. srpnu 2013, což představuje 65. výročí Jana Palacha.

V Praze dne 10. prosince 2012. Černochová, Wenigerová, Svoják, Bezecný, Kalousek, Korte, Suchá, Paggio.“

Tolik důvodová zpráva. Omlouvám se, že jsem zdržovala jejím čtením, ale považuji, že to čtení bylo pro všechny užitečné, že pochopili, co Komunistickou stranu Čech a Moravy tolik na důvodové zprávě – promiňte mi to slovo – žere.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo paní navrhovatelky. Zeptám se pana zpravodaje, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání této normy výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu a tělovýchovu. Ptám se na jiný návrh. Prosím, pan kolega Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já vznáším procedurální návrh, aby se zkrátila lhůta pro druhé čtení na 30 dnů.

A nad rámec teď k rozpravě chci jen chci říci, aby tady nezapadlo to,

že až přijde státní rozpočet, zjistíme nějaké realie, že bychom se měli postarat, byť znám situaci státního rozpočtu, o to, aby jeho rodný dům byl v důstojném stavu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, je to teď složitější, protože vy jste svůj návrh nevznesl v rozpravě, tudíž máme problém s tím, že pokud Sněmovna bude tolerantní... nebo některý z pánů ministrů nám otevře rozpravu... Pan ministr dopravy Zbyněk Stanjura. Prosím.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Já mám podobný návrh jako pan kolega Laudát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh pana poslance Laudáta jsme slyšeli, ale prosím, aby ho zopakoval.

Poslanec František Laudát: Hlásím se k tomu a vznáším to v rozpravě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů. Tak zněl návrh. Jsme tedy ještě v rozpravě a já se zeptám, zda je nějaký další návrh. Není-li, končím rozpravu. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání.

Jak jsem řekla, organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 100. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti tomuto návrhu na přikázání?

V hlasování číslo 100 přítomno 172, pro 159, proti 1, tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Laudáta na zkrácení lhůty k projednání ve výboru o 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 101. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty? Proti návrhu?

V hlasování číslo 101 přítomno 172, pro 153, proti 4, návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, lhůta k jeho projednání byla zkrácena o 30 dnů. Končím projednávání bodu 89,

sněmovního tisku 873 v prvním čtení. Děkuji paní navrhovatelce a děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

129.

**Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 577/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů navrhovatele, pana senátora Miroslava Nenutíla, vítám ho mezi námi. Také prosím zpravodaje, kterým je pan poslanec Jan Chvojka, a oznamuji, že jsme obdrželi sněmovní tisk 577/3, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení a mám do ní dvě přihlášky. A teď jsou tady přednostní práva – nevím, kdo byl dříve, pan kolega Tejč, paní kolegyně Klasnová, nevím pořadí, jaké bylo. Pan poslanec Jeroným Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já myslím, že stejně jako paní předsedkyně Klasnová jako zástupce opozičního klubu budeme namítat, proč by tento návrh zákona neměl být schválen.

Senát tady předkládá návrh zákona, který má zkvalitnit legislativní proces, a i když mám jiný názor na to, jak to činit v Poslanecké sněmovně, tak bychom se snad i v mnohém shodli. Problém je, že pokud budou schváleny pozměňovací návrhy načtené koaličními poslanci, tak místo toho, aby tento návrh směřoval ke zkvalitnění přijímání zákonů, k tomu, aby se zákony přijímaly možná s větším rozmyslem a byly kvalitnější, tak bude sloužit pouze k tomu, aby omezil práva opozice a aby posílil práva přeběhlíků.

Dovolte mi, abych se vyjádřil k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Protože do budoucna už by tato možnost vyjádřit se k pozměňovacím návrhům, které jsou ve druhém čtení podány, ve třetím čtení nebyla možná, projde-li například návrh paní předsedkyně Němcové na to, aby byla omezena parlamentní diskuse. Já jsem přesvědčen, že není možné, abychom přijali změnu, která povede k tomu, že ve třetím čtení nebude možné diskutovat o pozměňovacích návrzích, že bude možné pouze navrhopvat technické změny a legislativní.

Já vím, že jsme tady mnohokrát vedli spor o to, jak vykládat jednací řád.

Já jsem přesvědčen, že je potřeba jednací řád vykládat tak, jak je dnes napsán, ve směru k větší diskusi, k možnosti diskutovat na parlamentní půdě. A jestliže tento pozměňovací návrh, který je tady předložen, bude přijat, pak to bude znamenat jediné: ve druhém čtení přijde poslanec, koaliční, opoziční, načte pozměňovací návrh tím, že se přihlásí k pozměňovacímu návrhu, který byl podán na poslední chvíli písemně, a ve třetím čtení už kromě předsedů poslaneckých klubů, případně zpravodaje, se k němu téměř nikdo nebude moci vyjádřit. Já myslím, že to je velmi špatně a je to přesně naopak. Jestliže tady koalice říká „chceme zlepšit projednávání zákonů“, já říkám, že tohle je cesta k tomu, aby tady ty přilepky, ty různé pozměňovací návrhy „procházely ještě bez většího povšimnutí, než je to dnes. To je podle mého názoru důvod, proč nesmíme omezit rozpravu ve třetím čtení.

Ústavní soud nedávno konstatoval, že vládní většina tady porušila zákon o jednacím řádu, když sloučila v rozpravě několik bodů, které spolu ani nesouvisely. A ejhle! Místo toho, aby vládní koalice řekla „my to budeme respektovat, už to nebudeme dělat“, tak tady máme návrh na změnu jednacího řádu, který říká, že Sněmovna může v průběhu schůze hlasování bez rozpravy sloučit rozpravu ke dvěma nebo více bodům pořadu. Může též přerušit projednávání a odročit. Já jsem přesvědčen, že bychom neměli omezovat práva opozice tímto způsobem, protože jednou koalice, příště opozice a naopak.

Já bych pochopil, kdyby vládní koalice řekla „ano, my chceme být féroví, tak to schválíme s účinností od 1. 7. 2014“. Ale tady není takovýto návrh účinnosti. Tohle je návrh, který směřuje proti současné opozici. Možná do budoucna bude možné a bude to nakonec účelné, že opozice, která dnes je koalicí, si sama sobě pro budoucnost omezí možnosti vystupovat. Ale nemyslím si, že to je věc, která je prospěšná pro naši demokracii.

Stejně tak v případě návrhu, který směřuje k tomu, aby na začátku každé schůze návrh na změnu programu mohli odůvodnit jen předsedové poslaneckých klubů a předsedající, a to v rozsahu dvou minut. Můžeme vést debatu o tom, zda je účelné nebo neúčelné to každodenní schvalování změn programu, koneckonců řekl bych, že tady si nemá koalice s opozicí co vyčítat, protože opozice využívá tohoto práva proto, aby například zařazovala nové body, které jí připadají důležité, koalice tady pravidelně mění program naprosto chaoticky bez ohledu na rozhodnutí organizačního výboru. Můžeme se bavit o tom, zda taková změna je, nebo není vhodná, ale rozhodně si myslím, že není dobře, aby pro takový případ bylo omezeno například přednostní právo k vystoupení předsedů poslaneckých klubů či dalších osob s přednostním právem na dvě minuty, protože pak bychom tady nemohli vést debatu o skandálech vládní koalice, ať už ta

vláda je pravicová, nebo levicová. Prostě by se to odbylo tím, že za dvě minuty se to nestihne, vládní většina řekne: my s tím nesouhlasíme, o tom se bavit nechceme, a nebude možné na půdě Poslanecké sněmovny debatovat o závažných věcech, které se nelíbí vládě. To si myslím, že je zásadní chyba.

Pan poslanec Benda dokonce navrhuje věc, která je nevídaná. Senátní tisk, pokud se na něj podíváte, má dva články: článek jedna, článek dva. V článku dva se hovoří o tom, jaká je účinnost, od kdy ten zákon bude účinný. V článku jedna je 1–12 bodů, které navrhuji změny zákona o jednacím řádu. Pan poslanec Benda navrhuje, aby se všechny tyto články vypustily, to znamená, zůstala by jen účinnost. A já se ptám proč. Jednoduše proto, že ten zákon bude zcela pozměněn, resp. nezbude z něj vůbec nic, a do toho zákona budou implantovány ty věci, o kterých tady hovořím, to znamená návrhy na omezení práv opozice, které neprošly řádným legislativním procesem, které byly vymyšleny tady v Poslanecké sněmovně vládními poslanci, a podle mého názoru je to typická ukázka toho, jak by neměl vypadat legislativní proces. Takže v tomhle je ten obrovský paradox. Jednoduše zákon, ze kterého nezbude vůbec nic, se stane prachšproským nosičem návrhů na omezení práv opozice.

To, co nás samozřejmě dráždí, je určitá symbolika tohoto návrhu, tj. návrh na to, aby počet poslanců pro vznik klubu, který vzniká z přeběhlíků, vzniká v průběhu volebního období, byl snížen z deseti na šest. To je pro nás nepřijatelné. Ne proto, že bychom se báli diskuse, jak o tom tady hovořili zástupci strany LIDEM. My se nebojíme diskuse s nimi. Já se jenom obávám toho, že to je další návod pro přeběhlictví, je to v podstatě legalizace přeběhlictví! Je to výzva všem, kteří jsou zvoleni do Poslanecké sněmovny za jednotlivé politické strany, aby teď nebo v budoucnu zakládali odnože politických stran, zakládali přeběhlické kluby, protože dokonce většina v Poslanecké sněmovně – tato koaliční – zřejmě prosadí, aby byli odměněni, aby pokud nesplňují podmínky tak jako každý jiný, dostali podmínku a bylo jich pouze šest pro to, aby si mohli zřídit klub. Uvědomme si, kam to povede, a je otázkou, jestli tady není na místě hovořit také o trafikce. Já jsem zaznamenal, že paní předsedkyně Němcová se nedávno omluvila za to, že ODS a vláda dala trafiky některým bývalým poslancům. A já si myslím, že v tuto chvíli je potřeba se zamyslet nad tím, jestli tohle také není trafika pro přeběhlíky, kteří jednoznačně podporují vládu. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Sociální demokraté samozřejmě nic takového nepodpoří. Budeme se s tím muset smířit, budeme se s tím muset naučit žít, koneckonců bude se s tím muset naučit žít i budoucí opozice – možná ODS, možná TOP 09 – a já bych je chtěl vyzvat i v jejich vlastním zájmu, aby nepodlehli pokušení účelově měnit pravidla hry teď do konce volebního období, protože to jsou

pravidla, která tady budou platit další roky. Já čekám na to, až přijde ODS a TOP 09 třeba po příštích volbách, bude-li v opozici, a bude tady navrhopvat změny na navrácení stavu, který tady byl, protože chápu, že jim to nebude vyhovovat. Ale pak se musí zamyslet skutečně nad tím, jak kónala v dnešní den. A já vás proto žádám, abychom tu debatu vedli, abychom o tomto návrhu jednali v budoucnu, ale abychom jej pro dnešek zamítlí a debatu, která probíhala pod vedením paní předsedkyně Němcové na podvýboru pro změnu jednacího řádu, vedli dál a dohodli se ještě do konce volebního období na schválení takové normy, která bude ku prospěchu zkvalitnění legislativního procesu a která nebude jediným nástrojem pro omezení práv opozice, i když samozřejmě drobné úpravy si dovedu představit i já, tak jak je tady máme na stole.

Takže v tomto smyslu já vás žádám, nepodpořte prosím tento návrh. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím si, že právě nyní by se hodilo, aby návrh z dílny Senátu na změnu jednacího řádu Poslanecké sněmovny již platil. Bylo by totiž možné, aby předkladatel ještě nyní ve třetím čtení svůj návrh mohl stáhnout ve chvíli, kdy se z jeho původního návrhu stalo něco úplně jiného a naprosto radikálně ten návrh změnil smysl. Smyslem původního návrhu, jak už tady hovořil i můj předřečník, totiž bylo zklidnění a zkvalitnění legislativního procesu, například prodloužení lhůt mezi 2. a 3. čtením, přesná definice pozměňovacího návrhu, která by zamezila přílepkům, tedy pozměňovacím návrhům, které s původní novelou nemají společné téma.

Protože ale, jak jsem zde už v úterý připomněla, se vláda přímo zavázala k úpravě legislativního procesu tak, aby zvýšila kvalitu a odpovědnost tvorby zákonů, nyní koaliční poslanci podávají takové pozměňovací návrhy k senátní novele, kterými všechno dobré likvidují, kterými ale naopak omezují sněmovní diskusi, a dokonce přímo legitimizují přeběhlictví. Hned v prvním článku prvního pozměňovacího návrhu, který vzešel přímo z ústavně právního výboru, se počet poslanců, kteří si mohou v průběhu volebního období založit poslanecký klub, snižuje z deseti na šest. Už minule jsem zde o tom hovořila a vedla se tady dlouhá diskuse. Karolína Peake ale dle svých slov se nechtěla vyjadřovat, protože výtky Věcí veřejných jsou trapné. Já bych řekla, že se spíš vyjádřit nemohla, protože výtky Věcí veřejných byly především pravdivé. Mě zvlášť zajímalo, jak by jako vicepremiérka pro boj s korupcí zdůvodnila to, že veškeré pozitiv-

ní návrhy Senátu ke zklidnění legislativního procesu, které jsou obsaženy i v protikorupční strategii, kterou má ona na starosti, za kterou přímo zodpovídá, budou vykuchány, aby se novela stala pouhým nosičem pro vznik klubu LIDEM.

Kolega Viktor Paggio zde plamenně vysvětlil, že poslanecký klub umožní členům jeho platformy LIDEM více diskutovat a že mu vůbec nejde o finanční výhody, aby krátce nato sám načel pozměňovací návrh, který tyto finanční výhody tomuto klubu v podstatě bude znamenat. Takže dokázal, že o peníze jde až na prvním místě.

Když ale zdůvodňoval svůj návrh právě potřebou diskutovat, pojďme se podívat na statistiku, jak diskutují poslanci z klubu LIDEM. Karolína Peake, šéfka LIDEM, samozřejmě hovoří z titulu vicepremiérky pro boj s korupcí relativně často, i když představovala bych si, že by byla daleko sdílnější. Ovšem třeba hned místopředsedkyně LIDEM Dagmar Navrátilová promluvila za necelé tři roky ve Sněmovně pouze jedenáctkrát, stejně tak jako poslanec Radim Vysloužil. Tím ovšem dalece trumfují svého kolegu Jiřího Rusnoka, který promluvil na pouhých dvou schůzích Sněmovny, a to jen proto, aby se přihlásil ke svým pozměňovacím návrhům. Myslím, že pro takové řečníky je skutečně zapotřebí vybojovat právo diskutovat tím, že se změni jednací řád a oni dostanou vlastní poslanecký klub. A navíc, i když jej dostanou, asi si stejně moc nezařeční.

To, co předložila ve svých pozměňovacích návrzích přímo předsedkyně Sněmovny paní Miroslava Němcová, je snaha o omezení diskuse ve Sněmovně, neřkuli snaha o zařiznutí veškerých sněmovních diskusí. Časová omezení vystoupení na dvě minuty při odůvodnění návrhu na program schůze Sněmovny lze ještě pochopit. Ale určitě není odůvodnitelné přenést toto právo pouze na předsedu klubu, a dokonce omezovat na dvě minuty jeho vystoupení, tedy vystoupení osob s přednostním právem vystupovat. A zcela proti duchu parlamentarismu je i zákaz vystoupení poslanců před třetím čtením. A zde už přestává být klub pro LIDEM jen legitimizací přeběhlictví a jakýmsi uspokoјivým pašalíkem, stane se z něj totiž další nástroj vlády, jak umlčovat opozici. Navíc to v případě Občanské demokratické strany považují za více než krátkozraké vzhledem k tomu, že za rok a čtvrt nejpозději budou volby do parlamentu a ODS bude pravděpodobně v opozici, pokud ji mezitím nepohltní vnitřní spory nebo Kalousek.

Návrh předsedy klubu ODS Marka Bendy je přesně tím, o čem jsem hovořila minule. Vykucháním všeho dobrého ze senátního návrhu novely jednacího řádu. Navrhuje vypustit právě těch dvanáct bodů, které by garantovaly tolik kýžené zklidnění a zkvalitnění legislativního procesu.

Jinými slovy, přijetí tohoto jednacího řádu v senátní podobě by Sněmovně pomohlo nyní i do budoucna. Přijetí senátní novely s

poslaneckými pozměňovacími návrhy však pomůže hlavně této vládě v tomto volebním období. A já prosím všechny, kdo myslí na budoucnost této Poslanecké sněmovny, aby podpořili můj návrh na zamítnutí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Paggio. Potom je zde přihláška s přednostním právem pana zpravodaje, potom další přihlášky. Pan poslanec Paggio – faktická. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Dámy a pánové, když jsem zde mluvil při načítání toho pozměňovacího návrhu o právu diskutovat, tak jsem se samozřejmě vyjadřoval k přednostnímu právu pro předsedu klubu. Já jsem zaznamenal, už kolega Chvojka o tom mluvil minule a teď kolegyně Klasnová, že je to posouváno. Samozřejmě, každý z nás má právo diskutovat, vystoupit zde, někdo sem chodí častěji, někdo sem nechodí vůbec. Já bych podle toho neodvážel kvalitu poslance. Koneckonců jsou lidé, kteří toho hodně namluví a moc kvalitními poslanci nejsou.

Jde samozřejmě o právo přednostního vystoupení pro předsedu klubu. Mluvil jsem o tom, že je to pro nás tou hlavní hodnotou, založení klubu, a to platí doteď. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já už jsem k tomuto tisku celkem obsáhle mluvil v rámci druhého čtení. Chtěl bych teď spíš jenom navázat na řeč svých předřečníků, kolegy Tejce a paní kolegyně Klasnové.

Já jsem, musím říci zcela upřímně, za dva roky a tři čtvrtě fungování této Sněmovny nezažil větší odpornost a hnus, než je tento návrh, protože tak jak o tom mluvil kolega Tejc, pokud přijde ze Senátu návrh, který je celkem dobře míněn a se kterým můžeme souhlasit a ve většině svých bodů chce zlepšit zákonodárný proces, a tento návrh Senátu se poté díky snaze koaličních poslanců pozměňovacími návrhy zcela vykuchá a z toho návrhu se udělá úplně něco jiného, tak to je podle mne něco, co je velká drzost. Myslím si, že pokud to takto projde, tak se má koalice za co stydět.

Mluvil jsem v rámci druhého čtení hlavně o tom, když se sníží počet poslanců potřebný pro ustavení klubu z deseti na šest. Zopakuji – já to považuji za politickou korupci. Číslo šest je magické, nevím, proč to není číslo pět, proč to není číslo sedm. Opakuji ještě jednou, že se můžeme dočkat

toho, že brzo bude stačit pro založení klubu jeden poslanec, který se bude moci jmenovat třeba Jan Novák.

Dnes bych chtěl mluvit o druhé věci, ne o snížení počtu poslanců nutných pro ustavení klubu, ale o pozměňovacím návrhu paní předsedkyně Sněmovny Němcové. Mám stejný návrh jako většina předřečníků. Dle mého názoru jde o snahu zavřít opozici ústa. A je to smutné, protože dnešní koalice může být právě v dalším období opozicí.

Nicméně já jsem si vzpomněl při diskusi na jednoho muže. Byl to takový malý plešatý muž s bradkou, jmenoval se Lenin, a mám takový pocit, že ten říkal, že parlament je žvanírna. Prostě pro Lenina parlament nebyl to těleso, kde by se měla uskutečňovat politika. Moc se tam mluví, moc se tam diskutuje, občas opoziční poslanci mají úplně jiný názor než koaliční. A já si myslím, že návrh paní předsedkyně Němcové – omlouvám se jí, ale musím to říci – jde přesně ve stopách tohoto Leninova rčení. Parlament prostě není žvanírna, parlament je těleso, kde se schvalují zákony, kde podle mého názoru by každý poslanec měl mít možnost vystoupit a sdělit ctěné Sněmovně, co má na srdci. Nemyslím si, že by měl být omezen minimálně ve svém projevu nějakou délkou, i co se týče návrhů na program.

Takže je mi líto, ale myslím si, že schvalování těchto pozměňovacích návrhů není v zájmu nejenom opozice, ale i dnešní koalice, která se může stát v příštím období opozicí. Děkuji za slovo. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Paroubek, poté pan poslanec Votava.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se přiznám, že jsem měl připraven ke druhému čtení projev, který jsem z nějakých důvodů nepronесl, a když jsem si ho teď četl, tak jsem vlastně zjistil, že kdybych ho tady měl přečíst nebo nějakými svými slovy říci, že bych byl směšný, protože vládní koalice svým přístupem k tomuto senátnímu návrhu ukázala, že jí příliš nejde o nějakou demokracii, o nějakou parlamentní diskusi, ale naopak o její omezení. A jestli senátní návrh směřoval podle mého názoru, aspoň takto jsem si ten projev připravil, ke zkvalitnění činnosti, zejména legislativní činnosti této Poslanecké sněmovny, tak pozměňovací návrhy k tomu nesměřují.

Já jako poslanec, který je mimo kluby politických stran, poslanec strany Národní socialisté, samozřejmě velice trpělivě tady poslouchám ty, kteří podle jednacího řádu mají přednostní právo, a někdy se diskuse omezuje jenom na ty lidi, kteří mají přednostní právo. To už tak prostě je a já to plně respektuji. Ale proti čemu bych byl, a návrh paní předsedkyně považuji perfidní, pokud se tady navrhuje něco – a to je váš návrh, který vede k o-

mezení diskuse na půdě Poslanecké sněmovny o návrzích, které mají být předloženy ve druhém čtení, o pozměňovacích návrzích. Myslím, že z tohoto hlediska, pokud budou přijaty tyto pozměňovací návrhy, tak to jde mimo ten směr, se kterými přišli navrhovatelé. Pak se domnívám, že by to byl krok špatným směrem. Myslím, že některé pozměňovací návrhy by předkladatelé sami měli zvážit, aby je stáhli. Ale ti to neučiní, protože smyslem těch návrhů je torpédovat tento dobrý návrh, jak byl předložen Senátem.

Jsem velice, velice zklamán a skutečně, tímto směrem by se česká parlamentní demokracie neměla pohybovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Vítězslav Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové zvláště na pravici, prosím pěkně, nehlasujte pro tuto novelu. Vráť se vám to, a bude to hrozné pro vás. (Smích a potlesk zleva.)
Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, ještě než si dovolím načíst legislativně technickou úpravu, možná také poznámku.

Samozřejmě také zásadně nesouhlasím, tak jako moji předřečníci, s tím, aby byla omezena rozprava ve třetím čtení. Je to opravdu nehoráznost, protože právě ve třetím čtení bychom měli mít jako poslanci možnost vyjadřovat se k pozměňovacím návrhům, které byly podány, říci, o jaké úskalí v nich jde, a komentovat je. To je opravdu nehoráznost.

Nyní bych si dovolil načíst jednu legislativně technickou úpravu. Ta zní: V § 32 se slova „petiční výbor“ nahrazují slovy „výbor petiční, pro lidská práva a národnosti“. Je to v podstatě zpřesnění pozměňovacího návrhu, který podala paní kolegyně Orgoníková a který je uveden v tisku pozměňovacích návrhů pod písmenem i). Chtěl bych požádat ctěnou Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh přijala. Paní poslankyně tady tento návrh zdůvodňovala. Opravdu, historicky takto ten název zněl a opravdu se petiční výbor nezabývá jen peticemi, které jsou mu doručeny, jejich vyřizováním, ale probírá i záležitosti lidských práv a národnostních menšin, takže vás chci požádat o vaši podporu této úpravy.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se nyní pokusím o takový experiment. My už jsme tady mnohokrát zkoušeli z opozičních lavic jako Věci veřejné přesvědčit Poslaneckou sněmovnu pro naše návrhy doufajíc, že bude lépe občanům České republiky. To se nám bohužel zatím nedaří, ale nad tímto bodem se pokusím o zcela novou metodu opoziční práce.

Dámy a pánové, Vítek Olmer, ten úžasný režisér a nebojím se říci člověk, kterého si velmi vážím, mě nyní inspiroval, protože točí film o Jaroslavu Haškovi, a český Švejk, který je přímo symbolem češství a po celém světě ho velmi dobře znají, už za Rakouska-Uherska, za první světové války nacházel způsob, jak bojovat s temnými silami, které jsou symbolem té první světové války. A tak mi dovozte návrh.

Já jsem si spočítal, že kupř. komunistická strana má 26 poslanců. A já si myslím, že Viktor Paggio má pravdu, že to přednostní právo diskutovat ve Sněmovně je důležité. Ale já si myslím, že kupř. pro komunistickou stranu je v tomhle směru důležité, aby kupř. šest poslanců, českých poslanců komunistické strany, mělo své přednostní právo vystoupit. Stejně jako šest moravských poslanců komunistické strany by mělo mít právo vystoupit. Koneckonců je to Komunistická strana Čech a Moravy. A za těchto podmínek dokonce by komunistická strana mohla zřídit i slezský klub a stále jsme, dámy a pánové, pouze na osmnácti členech. Takže dámy a pánové, komunistická strana má deset žen a já si myslím, že pokud dvě ženy by zůstaly v jiném klubu, tak by komunistická strana mohla zřídit ještě dámský klub komunistické strany, kde ale bohužel nebudou moci být všechny ženy, ale bude jich tam jenom osm. Nicméně si myslím, že je to nástroj, jak mají právo komunistické ženy mít přednostní právo mluvit ve Sněmovně. Slezští komunističtí poslanci mají právo mluvit přednostně ve Sněmovně. Moravští poslanci mají přednostní právo mluvit ve Sněmovně a o těch českých samozřejmě ani nemluví.

Příznávám, že mé improvizací schopnosti nestačí na největší poslanecký klub sociální demokracie. Obávám se, že zde bude možné založit i spoustu menšin zastupujících s přednostním právem. (Návrh ze sálu: Staří zemanovci.) Staří zemanovci, výborně!

Pane doktore, prosím, prosím, navrhuji zřízení zvláštní parlamentní komise pro kreativitu a zřízení maxima poslaneckých klubů. Já podotýkám, že poslanců Věcí veřejných je jedenáct, a pokud by se našel kdokoli dvanáctý, jsme připraveni improvizovat.

Děkuji vám za pozornost. (Pobavení v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A já se zeptám, jestli ještě... Písemné přihlášky do rozpravy nejsou. Zeptám se, zda se někdo hlásí, a pokud ne, tak poprosím pana kolegu Olivu, aby mě na chvíli vystřídal, já bych chtěla vystoupit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, ještě jednou ve třetím čtení se hlásím do rozpravy, abych trošku uvedla na pravou míru debatu, která se tady vedla stran návrhů, které já jsem předložila. Řada z vás je tady první volební období a řada z vás tady už pokračuje po nějakou dobu. Víme dobře, že jednací řád nikdy nebude dokonalý tak, aby zabránil něčemu, co si buďto opozice, nebo koalice přeje, nebo nepřeje, že vždycky tady bude něco, kdy bude možno jednací řád nějakým způsobem zneužít. Jsme také svědky toho, jak se vždycky Sněmovna zasekne, účelově rozhoduje podle toho, kolik poslanců a kterých je víc, nedbá svých rozhodnutí, která se dají označit jako zvykové právo, prostě natlačí jedna skupina druhou do toho, co jí momentálně vyhovuje.

Smyslem mých návrhů bylo nastolit lepší pořádek v tom, jak má Sněmovna jednat. Jejich smyslem nebylo fandit jedné nebo druhé straně, protože to vím velmi dobře i z vašich příspěvků, které jste zde říkali, že by bylo velmi krátkozraké takto se na jednací řád Poslanecké sněmovny dívat. Ale jestliže se podíváte na jednací řády jiných sněmoven, jiných parlamentů, což tedy existuje, odkazují vás na studii Parlamentního institutu, kde tohle můžete zjistit, tak jsou velmi pečlivě oddělena jednotlivá čtení. V našem případě, kdy máme tři čtení, jsou velmi přesně odděleny role poslanců a úroveň debaty nebo úroveň obsahu debaty, která je příslušná k prvnímu, druhému, případně třetímu čtení.

Pro třetí čtení máme už dnes v jednacím řádu v § 95 odstavec 2, který říká – dovoluji, abych to přečetla: „Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popř. podat návrh na opakování druhého čtení.“ Všichni jsme svědky toho, jak je třetí čtení použito jako další čtení pro obecnou rozpravu, která se koná v neomezené lhůtě v prvním čtení, v neomezené lhůtě ve druhém čtení. Já ale dobře rozumím těm námitkám, které zde zazněly, že k případným návrhům, které jsou předneseny ve druhém čtení, je potřeba také si něco říct v úvodu čtení třetího. Na to je pamatováno přednostními právy. A přece je normální, aby ve třetím, na začátku třetího čtení zaznělo stanovisko poslaneckého klubu, jednotlivého každého poslaneckého klubu, který řekne, které návrhy chce podpořit, které návrhy nechce podpořit a proč tak činí.

Jestliže toto nestačí Poslanecké sněmovně, že ten jejich mluvčí, který je reprezentantem poslaneckého klubu, takto sdělí zbytek Sněmovny stanovisko tohoto klubu, tak prosím, já tady s vámi nechci vést ten spor. Já jsem velmi pečlivě poslouchala to, co jste říkali. Jestli si myslíte, že z mé strany došlo k nějakému návrhu omezování rozpravy, k nějakému sešněrování Poslanecké sněmovny, které má být zabráněno říkat si, co je potřeba, to mým úmyslem nebylo. Já vím dobře, co chceme říct, pro to máme prostor v prvním čtení. Co chceme říct, máme pro to prostor ve druhém. Ve třetím bych považovala za logické, jak jsou běžné úpravy ve většině parlamentů, že vystoupí mluvčí parlamentní frakce a sdělí svůj návrh, proč ano, nebo ne. Bude to zřetelnější i pro veřejnost, každá politická strana tím jasně a silně dá najevo, co skutečně chce, nebo nechce.

Ale vzhledem k tomu, že tady nechci tu debatu svádět na nějakou kolej, která by trvala hodinu nebo dvě, a zase znovu bychom si říkali, kdo tady chce brát právo opozici a kdo nechce brát právo opozici a kdo příště bude opozicí a kdo příště bude koalicí a komu se to vymstí a komu se to nevymstí a co z toho kdo dobrého bude mít, beru v potaz to, co zde říkal pan předseda poslaneckého klubu ČSSD, že je zde prostor na hlubší úpravy podvýboru pro jednací řád. Nemám s tím problém, abychom to ještě do konce tohoto volebního období předložili včas, tak aby Sněmovna mohla říci, co tedy bude tím základním předpisem pro její jednání pro příští volební období, ať už tady bude sedět kdokoli. A proto, abych zamezila těm planým diskusím, přestože jsem přesvědčená, že můj návrh měl logiku a byl správným návrhem, tak abych zabránila těm planým debatám, dovoluji mi, abych stáhla svůj pozměňovací návrh, který je uveden pod bodem 2 k rozpravě ve třetím čtení. Na těch ostatních návrzích trvám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní předsedkyně. Registruji faktickou poznámku pana poslance Tejce. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Chtěl bych paní předsedkyni poděkovat za ten návrh, který stáhne, právě proto, že si myslím, že je to zbytečná debata. Je zbytečné omezovat práva, na která jsme si tady zvykli, a tu debatu, kterou bychom měli vést, bychom měli vést všichni v onom podvýboru. Takže já jí ještě jednou za to, že na tom návrhu netrvá, že nebude tedy o něm hlasováno, děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan poslanec Skokan. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé dámy,

vážení pánové, já vás nebudu dlouho zdržovat, protože většina z toho, co jsem tady dneska chtěl říct, již byla řečena. Já si dovoluji pouze prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na některá vyjádření paní předsedkyně Sněmovny.

Právě projednávání tohoto zákona a diskuse, která tady teď probíhá, je důkazem toho, že dochází, může docházet a bude docházet k situacím, že téměř neomezená diskuse v prvním a druhém čtení nebude stačit. A je vidět na tomto zákonu, který úplně změnil svůj obsah a smysl, že není vůbec dostatečně projednaný, není to vůbec správné, co se tady odehrává. A zamezení diskuse, zamezení svým kolegům a kolegyním, aby se mohli volně a svobodně vyjádřit i ve třetím čtení k tomu, co se tady odehrává, jestli s tím souhlasí, nesouhlasí, jak se jim to líbí, nelíbí, si myslím, že je správné (?). A není správné zakázat někomu mluvit jenom proto, že se mi nelíbí, co říká. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká přihláška do rozpravy? Kolega Benda? Dobře. Pokud není do rozpravy žádná další přihláška, rozpravu končím a táži se – kolega Benda ještě má připomínku.

Poslanec Marek Benda: Já nemám připomínku, mám prosbu o to, a-byste mi dali 20 minut na poslanecký klub ODS, který bych vzápětí svolal do Státních aktů, jestli můžu poprosit o tuto přestávku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolegyně a kolegové, dostal jsem žádost poslaneckého klubu ODS, který žádá o přestávku do 11.30. Takže této žádosti vyhovuji a sejdeme se v 11.30.

(Jednání bylo přerušeno v 11.12 hodin.)

(Přestávka prodloužena o 10 minut. Jednání pokračovalo v 11.40 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážená vládo, kolegyně a kolegové. Budeme pokračovat v projednávání bodu 129. Jednání jsme přerušili ve stadiu uzavřené rozpravy, a nyní je řada na závěrečných slovech, takže prosím pana senátora Nenutila za navrhovatele o závěrečné slovo. Prosím, pane senátore. A současně bych si vás dovilil požádat, abychom ztišili úroveň hluku v tomto sále.

Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slo-

vo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, právě způsob projednávání tohoto senátního návrhu zákona o jednacím řádu dokazuje, jak je nutná změna obou jednacích řádů obou komor našeho Parlamentu. Já bych chtěl vyjádřit politování nad určitým nepochopením, možná způsobeným i mým nepřesným vyjádřením, kdy vás Senát v žádném případě nechtěl stavět do pozice něco v tom smyslu, co nám má co Senát mluvit do našeho jednacího řádu. Ve všech svých vystoupeních jsem mluvil o svrchovanosti, suverenitě, vážnosti a svébytnosti Poslanecké sněmovny. Právě že cílem bylo zkvalitnění průběhu vzniku nových zákonů, je snad všem jasné, že nové zákony vznikají v obou komorách našeho Parlamentu, proto tedy i jednací řád obou komor by se měl změnit.

Co se týká pozměňovacích návrhů, jež tady padly. Z čistě formálně legislativně technického hlediska k nim nemám žádné připomínky, protože naprostá většina z nich je skutečně vnitřní záležitostí vaší komory. Je tedy na vás, jak s nimi naložíte.

Závěrem bych chtěl vyjádřit prosbu nebo přání či žádost, to už je jedno, jak to pojmete, ať dopadne hlasování o senátním návrhu zákonů o jednacích řádech Poslanecké sněmovny a Senátu jakkoliv, žádám, aby při dalším projednávání dalších novel jednacích řádů zasedání výborů, komisí, popřípadě podvýborů, jež se tím budou zabývat, byla společná, tedy jak orgánů Poslanecké sněmovny, tak i Senátu, aby pak nemuselo docházet k takovému nedorozumění.

Děkuji vám za pozornost a věřím, že i ta dlouhá diskuse povede ke zkvalitnění toho legislativně technického procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. Táži se pana zpravodaje Chvojky, jestli chce závěrečné slovo. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já myslím, že si můžu říct jako zpravodaj svůj názor. Já myslím, že už bylo řečeno hodně o tom, co přináší pozměňovací návrhy našich koaličních kolegů, a chtěl bych ještě jednou apelovat na to, aby pokud projdou pozměňovací návrhy číslo, nebo respektive písmenko A, C a D, abychom pro zákon jako celek nehlasovali. Protože jsme se bavili o tom, co tyto změny obnáší. Jde o snížení počtu poslanců nutných pro ustavení klubu, jde o omezení práva dnes o pozice na hlasování a to je určitě něco, co žádný svědomitý, čestný a férový poslanec nechce.

Přijde mi, že budeme hlasovat o zákonu, který zde byl původně vložen nebo doručen jako motýl, a budeme hlasovat o praseti. A já jsem zásadně proti, abychom hlasovali pro něco takového. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A nyní tedy již můžeme přistoupit k hlasování. Jednak jako první se musíme zhostit návrhu na zamítnutí zákona.

Poslanec Jan Chvojka: Máte naprostou pravdu, pane předsedající. Nejdřív bychom měli hlasovat o návrhu paní poslankyně Klasnové, která dala ve druhém čtení návrh na zamítnutí tohoto tisku. Máme se prý vytáhnout.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: A je zde ještě žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami...

Tak, zdá se, že kvorum už je ustáleno, tak se vypořádáme s hlasováním o návrhu na zamítnutí, který podala paní...

(Poslanec Tejč mimo mikrofon.) Problém? Problém s hlasovacím zařízením, prosím o strpení... Tak, už je všechno v pořádku.

Takže hlasování o návrhu na zamítnutí. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zamítnutí zákona, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 102. Přihlášeno 171, pro 85, proti 77. Tento návrh nebyl přijat.

Dříve ještě, pane zpravodaji, než nás provedete procedurou o pozměňovacích návrzích, tak zde ještě musíme hlasovat o stažení pozměňovacího návrhu paní předsedkyně Miroslavy Němcové. Je to pozměňovací návrh číslo 2, který se týkal třetího čtení.

Poslanec Jan Chvojka: Přesně tak, pane předsedající, máte naprostou pravdu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže o tomto návrhu nechám hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí se stažením tohoto návrhu, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 103. Přihlášeno 170, pro 167, proti 2. Tento návrh byl přijat.

A nyní bych vás prosil, abyste nás provedl procedurou hlasování o pozměňovacích návrzích včetně legislativně technické úpravy pana poslance Votavy.

Poslanec Jan Chvojka: Ano, tak já myslím, že tu legislativně technic-

kou úpravu můžeme nechat na konec. Začneme pozměňovacím návrhem obsaženým v usnesení ústavněprávního výboru číslo 136 ze dne 21. listopadu 2012. Jestli můžu říci své stanovisko, tak ne.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tu proceduru necháme odhlasovat, tak nám ji, prosím vás, přečtete celou.

Poslanec Jan Chvojka: Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích tak, jak jsou předloženy: A, B, potom C, kde došlo ke stažení části, kterou navrhla paní Němcová, D, E. Pokud projde D, tak už se nebude hlasovat o F, G. Pokud projde D, tak se bude hlasovat jenom o části a věta třetí se zrušuje, H a poté I s legislativně technickou změnou.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Má někdo připomínku nebo námitku vůči této proceduře? Žádnou námitku nevidím, tak předpokládám, že proceduru nemusíme schvalovat hlasováním. Prosím vás, pane zpravodaji, o přečtení prvního návrhu.

Poslanec Jan Chvojka: Ještě jednou. Jako první návrh budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu obsaženém v usnesení ústavněprávního výboru č. 136 ze dne 21. listopadu 2012. Jestli můžu říct svůj názor, tak ne. (Navrhovatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 104 přihlášeno 169, pro 84, proti 82. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Zdá se, že proběhne kontrola hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Bude kontrola hlasování. Prosím, pan poslanec Horáček.

Poslanec Václav Horáček: Vážený pane předsedající, já se omlouvám. Na sjetině mám křížek, chtěl jsem hlasovat ano. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: O této námitce musíme hlasovat. Kdo souhlasí s námitkou vznesenou panem poslancem Horáčkem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 105 přihlášeno 170, pro 150, proti 15. Tato námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o prvním pozměňovacím návrhu tak, jak ho pan zpravodaj přečetl.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 106 přihlášeno 171, pro 86, proti 83. Návrh byl přijat. (Neklid v sále.)

Poslanec Jan Chvojka: Zdá se, že bude zkontrolován průběh hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě proběhne kontrola hlasování. Pan poslanec Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, na sjetině mám ano, hlasoval jsem ne. Zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže vznášíte námitku proti hlasování. I o této námitce musíme hlasovat. Kdo je pro, abychom přijali námitku pana poslance Skokana. (Veselost v sále.)

Zahajuji hlasování. Zpět. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Omlouvám se panu kolegovi Skopalovi. Bylo to pouhé přefeknutí. Je to abecedně Skopal, Skokan hned vedle sebe. Omlouvám se ještě jednou.

Budeme hlasovat o námitce pana kolegy Skopala. Kdo souhlasí s touto námitkou, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 108 přihlášeno 172, pro 165, proti 4. Námitka byla přijata.

Poslanec Jan Chvojka: Doufám, že už to nikdo nesplete.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Potřetí o prvním pozměňovacím návrhu, tak jak jej přednesl pan zpravodaj Chvojka.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 109 přihlášeno 172, pro 87, proti 84. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji o další návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Doufám, že se můžeme přesunout k bodu B. Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který přednesl pan poslanec Votava ve druhém čtení dne 5. února 2013. Můj názor ano. (Navrhovatel: Kladný.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 110 přihlášeno 172, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Teď budeme hlasovat o lehce vypracovaném návrhu paní předsedkyně Němcové, bod C.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Zpravodaj: Nesouhlas.) Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 111 přihlášeno 171, pro 91, proti 60. Tento návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Zdá se, že probíhá kontrola hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se. Bude probíhat kontrola. Pan kolega Urban.

Poslanec Milan Urban: Já se moc omlouvám. Já jsem telefonoval a u toho hlasoval. Hlasoval jsem ne, a na sjetině mám ano, tak zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Nechám hlasovat o námitce pana kolegy Urbana.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s námitkou, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 112 přihlášeno 172, pro 162, proti 4. Námitka byla přijata.

Toto hlasování tedy budeme opakovat. Kvůli mému opomenutí ohledně stanovisek bych poprosil ještě pana zpravodaje a navrhovatele před zahájením hlasování o stanoviska.

Poslanec Jan Chvojka: Paní předsedkyně Klasnová by nám chtěla něco sdělit. (Neklid v sále.) K proceduře.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže poprosím o stanoviska.

Poslanec Jan Chvojka: Tak jsme si to vysvětlili. Hlasujeme ještě jednou o bodu C návrhu paní předsedkyně Němcové. Moje stanovisko je ne. (Navrhovatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 113 přihlášeno 172, pro 90, proti 66. Tento návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Marka Bendy pod písmenem D. Jsem zásadně proti. (Navrhovatel: Záporné.) Velmi záporné.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, přihlášeno 172, pro 88, proti 83. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Dále hlasujeme o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Klasnové pod písmenem E. Stanovisko moje je neutrální. (Navrhovatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 115, přihlášeno 173, pro 35, proti 100. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Pozměňovací návrh poslance Cempírka je nehlasovatelný. Měli bychom nyní hlasovat o pozměňovacím návrhu poslance Viktora Paggia pod písmenem G, ovšem pouze o tom, že – číslo jedna se hlasuje o části za slovem „šesti“ a věta třetí se zrušuje. Legislativa, jestli mě kontroluje? (Ano.)
Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je to v pořádku.

Poslanec Jan Chvojka: Je to v pořádku, děkuji. Stanovisko moje je ne. (Navrhovatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 116, přihlášeno 173, pro 89, proti 81. Návrh byl přijat. Prosím další návrh. (Nesouhlasný šum v sále.) Bude kontrola hlasování. Omlouvám se.

Poslanec Jiří Petruž: Dámy a pánové, stalo se mi to poprvé za šest let,

takže se omlouvám. Ale jinak jsem hlasoval, než mám na sjetině. Takže zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: O této námitce nechám hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s námitkou pana kolegy Petruž, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 117, přihlášeno 173, pro 161, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat toto hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s předneseným návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 118, přihlášeno 173, pro 88, proti 82. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Mencla, který máme pod písmenem H. Stanovisko moje je neutrální. (Navrhovatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 119, přihlášeno 173, pro 158, proti 9. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Nyní bychom měli hlasovat o posledním návrhu, o návrhu paní poslankyně Orgoníkové, který byl poté ještě upraven legislativně technicky panem poslancem Votavou. Jde o změnu petičního výboru na výbor petiční, pro lidská práva a národnosti, tzn. změnu v názvu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To znamená, hlasujeme teď o tom prvním návrhu, nikoliv o legislativně technické úpravě?

Poslanec Jan Chvojka: O legislativně technické úpravě. Stanovisko ano. (Navrhovatel: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 120, přihlášeno 173, pro 148. (Z tabule: proti 4.) Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: To byla legislativně technická úprava. A nyní

hlasujeme o návrhu samotném. Stanovisko mé je ano. (Navrhovatel: Neutrální.)

Byl jsem požádán legislativou, že mám říci, že se legislativní zkratka promítne i do dalších míst, kde je petiční výbor zmíněn.

Jinak ještě jednou, hlasujeme teď o změně samotné. Mé stanovisko je ano. (Navrhovatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s touto změnou, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 121, přihlášeno 172, pro 136, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Chvojka: Mám pocit, že jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy či legislativně technickými úpravami. A měli bychom nyní hlasovat o zákonu jako celku. Mé stanovisko je silné ne. (Navrhovatel: Záporné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě před hlasováním je tady návrh na odhlášení. Proto vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Já se ještě ubezpečím, že skutečně o všech návrzích bylo hlasováno... Bylo, je vše v pořádku.

Takže přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 577, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 122, přihlášeno 173, pro 88, proti 83. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končíme projednávání bodu 129.

Budeme pokračovat projednáváním bodu s pořadovým číslem

130.

**Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 578/ - třetí čtení**

Prosím, aby za navrhovatele se ujal slova pan senátor Nenutil. Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, ve svých předchozích vystoupeních jsem uváděl, že tak aby byl naplněn konečný cíl této senátní iniciativy, je zapotřebí změny jednacích řádů obou komor českého Parlamentu. Vůli změnit váš jednací řád jste vyjádřili předchozím hlasováním. Toto je, pravda, samostatný návrh zákona, přesto vás žádám o schválení změn jednacího řádu Senátu. Senát tím vyjadřuje vůli alespoň na své straně zkvalitnit průběh přijímání nových zákonů.

Myslím, že vše podstatné bylo řečeno v prvním i druhém čtení a nemá význam to tady opět opakovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. Prosím zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Díky bohu k tomuto návrhu nebyly žádné pozměňovací návrhy, to znamená, můžeme hlasovat o zákonu jako o celku hned.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, máme před sebou ještě rozpravu.

Poslanec Jan Chvojka: Vy jste se mě ptal.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já jsem tím měl na mysli vaše úvodní slovo jako slovo zpravodaje. Mohu potvrdit, že návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny, nicméně k tomuto bodu otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Přejete si, pane navrhovateli, pane zpravodaji závěrečná slova? Nepřejete. Sice byl do rozpravy přihlášen pan kolega Paroubek, ale protože ho tady nevidím, tak jeho přihláška propadá. Z toho důvodu jsem rozpravu ukončil.

Můžeme přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona. Pane zpravodaji, potvrdíte mi to?

Poslanec Jan Chvojka: Přesně tak, jak jsem řekl, k tomuto návrhu nebyly žádné pozměňovací návrhy, takže můžeme hlasovat pouze o návrhu jako o celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přečtu tedy návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 578.“

Ještě je tady žádost o odhlášení, takže vás opět odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Aby bylo naprosto jasno a bezpochyby pro kolegy, kteří přišli z předsálí, tak přečtu ještě jednou návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 578.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 123, přihlášeno 132, pro 123, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končíme projednávání bodu 130. Děkuji panu senátorovi, panu zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání bodu číslo

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za omluveného pana ministra Martina Kubu pan ministr Stanjura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nacházíme se ve druhém čtení. Chtěl bych poděkovat hospodářskému výboru, který se tomu věnoval. Chci vás informovat, že hospodářský výbor uplatnil celkem sedm pozměňovacích návrhů, které vlastně zpřesňují uvedenou novelu, uvedený návrh zákona, a Ministerstvo průmyslu (nesrozumitelné) budeme deklarovat až ve třetím čtení s těmito pozměňujícími návrhy vyslovilo souhlas.

V zásadě se jedná o implementaci nařízení Evropského parlamentu, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh, a dále se upravuje akreditační proces podle požadavků, které vyplynuly z praxe.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Jeho usnese-

ní bylo doručeno jako sněmovní tisk 824/1. Prosím pana zpravodaje výboru kolegu Velebného, aby se ujal slova.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, hospodářský výbor na své 38. schůzi dne 16. ledna letošního roku přijal usnesení č. 230 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o sněmovní tisk 824. V tomto usnesení hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministra průmyslu a obchodu Bedřicha Dandy, zpravodajské zprávy poslance Ladislava Velebného a po rozpravě doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 824 ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Dámy a pánové, toto usnesení včetně pozměňovacích návrhů jste obdrželi prostřednictvím elektronického systému Poslanecké sněmovny pod číslem 824/1. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Neeviduji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Protože nepadly žádné návrhy, zahajuji podrobnou rozpravu. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj, pan navrhovatel, přejete si závěrečná slova? Ne. Takže nemáme návrhy, o kterých bychom hlasovali, proto můžeme skončit projednávání tohoto bodu ve druhém čtení.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

36.

Vládní návrh zákona o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 892/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nyní prosím, aby předložený návrh opět za omluveného pana ministra Martina Kubu uvedl pan ministr dopravy Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chtěl bych krátce představit návrh zákona, který zpracovalo jak Ministerstvo průmyslu

a obchodu, tak Český báňský úřad. Jedná se o návrh zákona o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití. Tímto návrhem zákona dochází k transpozici směrnice 2012/4/Evropské unie, kterou se mění předchozí směrnice 2008/43 a zřizuje se systém pro identifikaci a sledovatelnost výbušnin pro civilní použití.

Navrhovanou právní úpravou budou pozitivně dotčeny všechny podnikající fyzické osoby a právnické osoby, které nakládají s výbušninami. Zjednoduší se jim evidence, zjednoduší se jim povinnosti při označování výbušnin a při vedení jejich evidence, a to podle práva Evropské unie. Přijetí právní úpravy umožní subjektům z řad obchodníků a subjektům provádějícím trhačí práce s použitím výbušnin posunout o tři roky plnění povinností pro zavedení systému pro sledovatelnost výbušnin. Navrhovaná právní úprava přináší podnikatelskému sektoru úspory přímých finančních nákladů, které činí za ty tři roky přibližně 160 mil. korun. Roční snížení administrativní zátěže se odhaduje na necelých 7 mil. korun.

Tento návrh zákona byl schválen vládou 5. prosince 2012. S přihlédnutím ke skutečnosti, že tato směrnice byla uveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie 23. února 2012 s tím, že transpoziční lhůta uplynula 4. dubna – všimněte si, že to je zhruba šest týdnů mezi uveřejněním a dobou, kterou máme na transpozici – vzhledem k téhle skutečnosti, že lhůta již uplynula v dubnu loňského roku, vláda navrhuje Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona přijala již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje pro prvé čtení pana kolegu Tancoše, aby se ujal slova.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zákon o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití, sněmovní tisk 892. Dojde k téměř – a to je důležité – úplné transpozici zákona. Říkám úplné a k tomu se ještě vrátím. 2012/4/EU. Tím bude umožněno subjektům z řad výrobců výbušnin nejen získat čas na přípravu zavedení technologie pro označování výbušnin, ale též neoznačovat rozměrově malé výbušniny v plném rozsahu a neoznačovat výbušniny, které směrnice z povinností označování vylučuje. Subjektům z řad obchodníků a subjektům provádějícím trhačí práce použitím výbušnin pak bude umožněno téměř tři roky pro zavedení systému pro sledovatelnost výbušnin následně citováno. Ve výsledku bude cílový stav rezultovat k úspoře finančních nákladů k použití pro označování výbušnin a vedení systému pro sledovatelnost výbušnin.

Bohužel nedostatek je v tom, že v novém zákoně jsou uvedeny pouze rámcové změny, které mají být detailně rozvedeny v nařízení vlády k tomu-

to zákonu, jež by stanovilo bližší požadavky na jednoznačné označování výbušnin a sledování jejich pohybu. Doporučuji tento zákon schválit, ale s ohledem na pozdější vydání nařízení vlády k tomuto zákonu ne v prvním čtení, ale v normálním legislativním procesu a tento zákon postoupit do druhého čtení a přikázat ho k projednání do hospodářského výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu zpravodaji Tancošovi. Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Prosím, pan kolega Petrů. Petr? Petr. Omlouvám se. Prosím, pane kolego.

Poslanec Břetislav Petr: Dobrý den, dámy a pánové. Já se domnívám, že tento zákon by neměl být projednán jako celek v prvním čtení z několika důvodů. Za prvé, trhavy a třaskaviny jsou záležitostmi, která je schopna, řekl bych, změnit i demokratické režimy během několika málo okamžiků. A situace je taková, že my schvalujeme něco, co doposud nebylo zahrnuto do prováděcího předpisu k danému zákonu. Takže to, co je v obecné verzi řečeno, jak bychom měli změnit označování výbušnin a jak sledovat jejich pohyb, je jenom v obecné fázi a schází dopracování prováděcího předpisu. Pokud bude prováděcí předpis, který právě bude reagovat na novelu evropské směrnice, tak nic nebrání, abychom tento zákon schválili. Ale za dané situace předjímáme něco, k čemu nemáme žádné písemné oprávnění.

Čili souhlasím s kolegou, který řekl, že nic nebrání tomu, aby zákon postoupil do druhého čtení, ale k druhému čtení v každém případě by měl být vydán vládou prováděcí předpis. Pokud tento není, domnívám se, že bychom se dopustili dost výrazného pochybení. Proto navrhuji taky, aby zákon byl postoupen do druhého čtení a postoupen taky hospodářskému výboru, který by měl být seznámen s prováděcí směrnicí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Dovolím si u této příležitosti upozornit, že aby zákon nebyl schválen v prvním čtení, je nutné buď veto dvou poslaneckých klubů, nebo by tuto věc musel navrhnout navrhovatel. Pokud se to nestalo, budeme pokračovat dál v režimu § 90 odst. 5.

Končím obecnou rozpravu. Tato námitka, o které jsem mluvil, nebyla podána. Takže rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 892 tak, aby s ním mohl být vy-

sloven souhlas již v prvním čtení.“ Přivolám ještě kolegy z předsálí. Myslím, že můžeme zahájit hlasování.

Kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak jsem jej přednesl, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 124, přihlášeno 146, pro 98, proti 27. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat.

Budeme pokračovat v jednání tak, aby mohl být zákon přijat již v prvním čtení. Proto zahajuji podrobnou rozpravu. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Žádnou přihlášku neregistruji. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Táhá se pana navrhovatele a pana zpravodaje, jestli si přeji závěrečná slova. Není tomu tak.

Přednesu závěrečný návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití podle sněmovního tisku 892.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 125, přihlášeno 148, pro 95, proti 28. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas již v prvním čtení. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Dovolte ještě, abych vás před zahájením dalšího bodu seznámil s omluvou, kterou se omlouvá pan kolega Drobil z dnešního jednání z pracovních důvodů mimo hlavní město.

Ještě jsou tu další dvě omluvy z dnešního jednání. Paní poslankyně Kočí se omlouvá ze zdravotních důvodů a z dalšího jednání se dále omlouvá pan ministr Zbyněk Stanjura z důvodů dalšího jednání, kterého se musí zúčastnit ve výboru.

A nyní již přistoupíme k projednání bodu pořadové číslo

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Bylo navrženo schválení v prvním čtení, ale musím konstatovat, že tady je veto 53 poslanců, takže zákon nebude možné v prvním čtení podle § 90 odst. 2 projednat.

Prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku. Cílem předkládaného návrhu zákona je nalezení reálného opatření k posílení příjmové stránky státního rozpočtu. Za tímto účelem návrh zákona umožňuje zakladateli státních podniků zřídit další fond státního podniku, a to fond zakladatele, ze kterého se následně mohou se souhlasem vlády převádět volné finanční zdroje státního podniku do příjmů státního rozpočtu.

Na základě rozhodnutí zakladatele bude státní podnik do fondu zakladatele poukazovat každoroční přídělky z vytvořeného zisku nebo z nerozděleného zisku minulých let. Pravidla tvorby a užití fondu zakladatele budou stanovena ve statutu státního podniku. Prostředky bude možno využít po předchozím souhlasu vlády k posílení příjmů státního rozpočtu nebo mohou být uvolněny pro krytí odůvodněných potřeb podniku tak, aby byla vyloučena případná rizika pro podnik samotný.

Při zpracování analýzy k předkládanému návrhu zákona byl v resortu Ministerstva zemědělství identifikován pouze jeden státní podnik s definovanými volnými finančními prostředky, u kterého je v současné době uvažováno zřízení fondu zakladatele. Tímto podnikem jsou Lesy České republiky. Aktuálně prostředky v nerozděleném zisku minulých let dosahují výše cca 12 miliard korun a po schválení této novely zákona je bude možné rozhodnutím zakladatele přidělit do fondu zakladatele.

Návrh zákona je však ucelenou právní úpravou zahrnující i ostatní státní podniky, a lze tedy předpokládat možné zapojení i dalších resortů.

K posílení právní jistoty se navrhuje přechodné ustanovení, které rozšiřuje platnost novely zákona o státním podniku i na národní podnik zřízený podle dřívějších právních předpisů, to je na Budějovický Budvar, národní podnik.

Podle předloženého návrhu měl zákon nabýt účinnosti dnem 1. prosince 2012 a vláda navrhla jeho schválení v prvním čtení. Vzhledem k tomu, že tento termín již uplynul, a mimo jiné také proto, že poslanecký klub sociální demokracie využil své právo veta, chtěl bych samozřejmě Sněmovnu požádat, aby návrh zákona v prvním čtení neschvalovala a přikázala jej k projednání zemědělskému výboru.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Ladislav Skopal. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Myslím, že pan ministr jasně definoval, o co v tomto zákoně jde. Samozřejmě pro nás je důležité, aby to bylo projednáno v zemědělském výboru z důvodu toho, aby se udržela stabilita těchto podniků a aby bylo jasně specifikováno, za jakých podmínek bude převod volných finančních zdrojů do nového fondu.

Já doporučuji rovněž, aby tento zákon postoupil do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám o-becnou rozpravu. Mám tady přihlášky pana kolegy Paroubka, předtím se ještě dotáží paní kolegyně Langšádlové, jestli její faktická poznámka... Není aktuální. Je to omyl.

Takže pan kolega Kováčik s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, páni a pánové, na tomto návrhu zákona, který spolu s klubem KSČM, nebo jehož duch, jehož myšlenku podporujeme, je jasně vidět, že konečně po 23 letech se tady začíná uplatňovat rovné právo vlastníka. I stát je vlastník a jako takový má právo využívat plodů ze svého vlastnictví. Toto je první krok, který to umožní.

Rád bych jenom, aby k tomu docházelo tak, aby to ten původní státní podnik, ať již jde o Lesy nebo národní podnik Budvar, nepoškozovalo, nevysávalo nadměrně a aby také prostředky, které z tohoto fondu, který vznikne, byly státem používány, vládou respektive používány, aby byly používány velmi uvážlivě a jenom na věci, na aktivity, na činnosti, na náklady, které přinesou něco nového. Pomohou rozvoji nebo pomohou v těch funkcích, které stát má jako zakladatel a nebo jako ten, který je správcem občanských práv a povinností, také plnit.

To znamená chci říct, aby to nebylo jenom něco navíc k látání děr ve státním rozpočtu vzniklých nezodpovědným hospodařením. Aby to nebylo používáno pouze účelově. A pro tuto chvíli chci říci, že by i Poslanecká sněmovna možná měla mít právo, aby spolurozhodovala o použití těchto prostředků. Abychom prostě věděli, kam ty peníze půjdou, za jakým účelem, a aby se nestalo to, že se Poslanecká sněmovna pouze zprostředkovane, např. prostřednictvím výroční zprávy nebo prostřednictvím státního závěrečného účtu, nedozvídala až ex post o tom, že tyto peníze byly vyhozeny někde oknem. Je to obava možná zbytečná, leč důvodná a myslím si, že v dalším projednávání bychom se i o tomto měli bavit.

Jinak chci říci závěrem svého krátkého vystoupení jako drobný povzdech: Možná kdybychom státních podniků či národních podniků tady dnes měli více, tak i prostředků, které by vznikaly a byly by k přerozdělení, by bylo podstatně více a měli bychom na zdravotnictví, na platy učitelů a

na další nutné výdaje přeci jenom více prostředků. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vláda nám předložila k projednání a schválení návrh zákona, který má umožnit využít volné finanční prostředky státních podniků tak, aby mohlo dojít k posílení příjmů státního rozpočtu. Tady ta novela je předkládána téměř jako technicistní záležitost, ale přeci tak tomu úplně není, protože to má jistý význam národohospodářský a já o tom budu hovořit, protože se jedná o miliardy korun.

Princip spočívá v tom, že zákon umožní příslušnému ministerstvu zřídit fond, do kterého bude státní podnik povinen převést ministerstvem určenou část nerozděleného zisku. Myslím, že obava mého předřečníka pana poslance Kováčika o tom, že to nebude třeba tak v úplně celospolečenském zájmu nebo v zájmu státu, je oprávněná, protože tady jde o to, aby ty prostředky nebyly použity jenom v rámci jednoho resortu. Samozřejmě že určitě v rámci zemědělství budou mít sto nápadů, jak ty peníze použít, ale myslím, že tady jde o to, aby vláda o těch věcech věděla, aby o tom věděla asi i Poslanecká sněmovna, protože se tady nejedná o nějakých 10 milionů korun, ale jedná se o mnohamiliardové částky.

Finanční prostředky z tohoto fondu bude možné použít sice pouze se souhlasem vlády, a to buď ve prospěch státního rozpočtu, nebo pro účely odůvodněných potřeb státních podniků. Teď jde o to, aby se ty věci skutečně ve vládě projednávaly a aby to nebylo v rámci nějakého rychlého projednávání jaksi mezi řečí.

Účelem zákona je v následujících dvou letech odčerpat celkem 8 miliard korun ze státního podniku Lesy ČR, ale státních podniků je víc, kterých se to bude týkat, byť nejsou v resortu Ministerstva zemědělství. Proto bychom neměli mít také resortní pohled na to – Státní tiskárna cenin, Česká pošta, Řízení letového provozu, Vojenské lesy a statky ČR a už zmíněný Budějovický Budvar. Zajímalo by mě, jaké jsou zůstatky finančních prostředků, volné peníze zkrátka na účtech těchto státních podniků. Myslím, že bychom to měli slyšet. Byť předkladatelem je ministr zemědělství, tak to je záležitost, která se bude nakonec týkat celé vlády.

Musím říct, že celou záležitost považuji, tento krok vlády považuji za pozitivní a je to jeden z kroků, které mohou do ekonomiky napumpovat peníze, byť ne možná nějaké grandiózní částky, ale i těch 12 až 15 miliard korun podle mého odhadu na účtech státních podniků může být a to je docela slušná částka, pokud se rozumným způsobem použije ne k zalátání

děř v rozpočtu ministerstev nebo obecně rozpočtu státu, ale na investice. Myslím si, že možností použití na oživení investiční výstavby je tady celá řada. Vláda o nich ke škodě republiky vůbec neuvažuje – mám na mysli například bytovou výstavbu, která potřebuje nové podněty. Stavebnictví je v obrovském propadu a ještě tenhle propad není zdaleka ukončen, nejsme na dně, takže vláda by měla uvažovat například o takových institutech, jako je asociace pro bydlení po vzoru Velké Británie, nebo spíše Anglie, o tom, jak oživit komunální bytovou výstavbu nejen sociálního charakteru, ale také sociálního charakteru. Já jsem zaznamenal zatím jediný podnětný a podle mě trochu bludný návrh jednoho z ministrů vlády, konkrétně ministra financí, nechci se ho nějak dotknout, nemyslím to osobně, který navrhoval, který se zmínil, že by českým lesům nabídl speciální dluhopisový program. Tohle je protismyslné! Pokud by vláda uvažovala takovýmto způsobem, tak to samozřejmě nedává žádný ekonomický smysl, žádný národohospodářský smysl, protože ty prostředky samozřejmě budou nějaký účel plnit, budou plnit účel, že de facto pokryjí nějakou díru ve státních financích, ale národohospodářský účel, který mohou plnit investice s multiplikačním efektem, tak to si myslím, že v takovémto případě se nemůže podařit naplnit. Takže prosím vládu také, aby uvažovala, jak tyto prostředky využít k oživení národního hospodářství.

Další projednávání vládního návrhu novely zákona, mám-li to shrnout, podpořím, ale chtěl jsem upozornit na tyto záležitosti a prosím, aby mi pan ministr odpověděl když ne při tomto čtení, tak při tom příštím čtení, o kolik se vlastně jedná u jednotlivých státních podniků peněz – a podle jednotlivých podniků. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším vystoupením bude pan kolega Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já již uvedu jenom krátký dovětek, protože podle mého soudu je pan ministr zemědělství tak trochu potrestán resortní optikou, která se teď dotýká toho návrhu, který on tady přednesl Poslanecké sněmovně, neb by bylo jistě správné, aby se tímto návrhem vedle zemědělského výboru zabýval také výbor hospodářský.

Správně zaznělo ve slově předřečníka pana poslance Paroubka, že není možné pohlížet pouze na portfolio, které má ve své správě pan ministr zemědělství, ale že je třeba vidět i jiné státní podniky, a jinde bych zase opravil projev nebo část projevu pana poslance Paroubka, že se jeho otázka a to případné naměření kapacit, o kterých budeme rozhodovat nebo o kterých je uvažováno, nemůže týkat pouze hotových peněz na zůstatcích podniků. Nepochybně se máme ptát na výši aktiv a máme se dívat na vlastní zdroje a ty mohou mít různou strukturu. Já to říkám proto,

že vím, že například v případě národního podniku Budějovický Budvar struktura vlastních aktiv bude rozlišena minimálně v položce finančních zdrojů vázaných na účtech v komerčních bankách, v komerčních bankovních ústavech, ale také v jiné podobě úložek, a to jsou nepochybně zdroje, které by měly být zohledněny a na něž tato ambice míří. Říkám to proto, abychom si uvědomili, že budeme rozhodovat o nemalé ambici a nemalé schopnosti vlády agregovat zdroje, s nimiž může disponovat jako se zdroji nahodilými a doplňovat zdroje státních rozpočtů v budoucnosti.

A připojím svou výtku, resp. určitý osten směřující k tomu, že bych se opravdu nerad dožil toho, aby byly takto těžce generované zdroje, protože to je pravý zdaněný čistý zisk ve firmách, použity v soustavě veřejných rozpočtů, ve státních rozpočtech budoucích let, na krytí mandatorních výdajů. Sám budu tedy přemýšlet a nabízím panu ministru debatu o tom, zda by nemělo být vázáno využití takovýchto, tak drahých peněz, to jsou drahé peníze, čistý zisk po zdanění, takto drahých peněz výhradně na krytí investičních výdajů, případně tak jednoznačně respektuhodného výdaje státu, jako je třeba stabilizace důchodového účtu. To je jistě investice. Takto na to dokážu pohlížet. Ale ostatní mandatorní výdaje, prosté mandatorní výdaje kapitol státního rozpočtu, a teď prosím nechci vybírat, co je mi bližší a co je mi vzdálenější, bych považoval za projídání naprosto trestuhodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Pane ministře, pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já budu stručný, protože věřím, že v rámci druhého čtení a při projednávání ve výborech, protože jsem tady nezaznamenal nevůli pustit tento návrh zákona do druhého čtení, vyřešíme řadu připomínek.

To, k čemu se hlásím a s čím velmi souhlasím, je, že peníze se nesmějí projít v mandatorních výdajích. V tom s panem poslancem Doktorem velmi souhlasím. To bude odpovědnost, samozřejmě v případě, že tento návrh zákona projde, vlády, a kontrolovatelná odpovědnost vlády. To za prvé.

Za druhé. Já bych si přál méně státních podniků i méně národních podniků na rozdíl od pana kolegy poslance Kováčíka, protože starosti, které bychom tady měli, by byly nebetyčně větší. Ale to je spíše jen otázka politického pohledu na věc.

Co se týká dotazu pana kolegy poslance Paroubka, já jsem tady říkal, že na účtech v Lesích leželo zhruba 12 miliard, v národním podniku Budvar

to byly přibližně dvě. Ostatní konkrétní částky neznám, ale jsem schopen je zprostředkovat, abyste se je dozvěděl v čase.

Děkuji vám za pozornost. Věřím, že ten návrh zákona pošleme do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Ještě se hlásí o slovo pan kolega Kováčik s přednostním právem.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, to není o přání. To byl jenom takový povzdech řekněme o ekonomické nutnosti. Kdyby tady takových státních podniků bylo deset, patnáct, třicet nebo padesát a každý pustil jenom dvě tři miliardy ročně, to by se to lépe a více mohlo rozdělovat. Ale protože bezhlavá privatizace vedla k tomu, že státních podniků, které mimo jiné prokazují, že stát není až tak špatným hospodářem, je jenom pár, tak výtěžek z této akce bude podstatě docela dost nízký. To byl cíl té mé poznámky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vzhledem k předložené námitce nemůžeme pokračovat ve schválení zákona v prvním čtení. Zbývá nám jenom hlasovat o příkázání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný nebo další návrh? Pan kolega Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Pročež se pan předseda hospodářského výboru pan poslanec Urban nebrání projednání této věci a věřím, že pan ministr to nebude chápat jako překážku, spíše nabídku další spolupráce, tak navrhuji příkázat k projednání také výboru pro hospodářství.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S těmito návrhy se vypořádáme hlasováním.

Nejprve budeme hlasovat o příkázání k projednání zemědělskému výboru.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 126, přihlášeno 148, pro 122, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Doktora na příkázání k projednání výboru hospodářskému.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 127, přihlášeno 148, pro 109, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tento návrh byl příkázán k projednání výboru zemědělskému a výboru hospodářskému. Tím končím první čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání bodu

42.

Návrh poslance Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 816/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 816/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl navrhovatel pan poslanec Babák. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, tento návrh jsme navrhovali, mám pocit, již v říjnu loňského roku. Reagoval na zvýšení DPH o jeden procentní bod od 1. 1. 2013. Nicméně si myslíme, že tento návrh je stále aktuální. Rádi bychom už z důvodu, který jsme tady uváděli několikrát, nebudu vás tím zatěžovat, z ekonomicko-pragmatických důvodů bychom rádi vrátili sazby na 14 a 20 %.

Návrh zákona je myšlen nebo sestaven podle § 90, to znamená, aby byl schválen již v prvním čtení, což v tuto chvíli budeme pravděpodobně požadovat, aby nebyl podle § 90, to znamená, aby nebyl schválen v prvním čtení, a to z toho důvodu, že bychom rádi změnili účinnost tohoto zákona tak, aby bylo možné provést změnu snížení procentního bodu v základní i ve snížené sazbě již v průběhu roku 2013. Takže požádám o propuštění do druhého čtení a pravděpodobně o přidělení výboru rozpočtovému.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Pane navrhovateli, rozumím tomu tak, že jste stáhl projednávání v prvním čtení? Ano? Takže to bude normální proces. Děkuji.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Suchánek. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tisk 816 je evergreenem z pera pana poslance Babáka, to je vrácení výše DPH na původní výši z roku 2012. Jako zpravodaj v souladu se stanoviskem vlády navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Pane navrhovateli, přejete si závěrečné slovo? Prosím.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Tak já velmi krátce. Poprosím ctěnou Sněmovnu, dámy a pánové, propusťte tento návrh do druhého čtení, abychom o tom mohli dále debatovat. Nezařizněte ho hned v prvním čtení. Myslím si, že ekonomické důvody k tomu tady jsou, aby se vrátila například od 1. 7. 2013 DPH na úroveň roku 2012. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě pan zpravodaj Suchánek? (Poslanec Suchánek chce vystoupit ještě v rozpravě, ta však již byla ukončena.)

Pan ministr Bendl nám otevře rozpravu. Děkuji za pomoc.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já bych formálně otevřel rozpravu, abychom mohli ten bod dokončit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, takže se vracíme do rozpravy. Prosím, pan kolega Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já jsem opomněl tento návrh dát jako poslanec a ne jako zpravodaj, čili jako poslanec Suchánek navrhuji zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Teď jsem vám vůbec nerozuměl, omlouvám se.

Poslanec Pavel Suchánek: Navrhuji zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Návrh na zamítnutí v prvním čtení, tak. Je to paradox, ale tady je skutečně velmi špatně slyšet. Takže je tady procedurální návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení. Rozpravu už můžeme

ukončit. Je tady ještě navíc žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na zamítnutí návrhu v prvním čtení.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 128 přihlášeno 145, pro 77, proti 65. Tento návrh byl přijat, takže konstatuji, že tento návrh jsme v prvním čtení zamítli.

Tím končím projednávání tohoto bodu a současně mi dovolu, abych předal řízení schůze panu místopředsedovi Pospíšilovi.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dámy a pánové, budeme pokračovat dalším bodem. Jedná se o

43.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 833/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 833/1. Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Roman Sklenák. Faktická poznámka pan poslanec Skokan. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, já jsem při předchozím hlasování hlasoval ne, a na sjetině mám ano. Všiml jsem si toho až teď, nezpochybňuji hlasování, jenom prosím o opravu ve stenozáznamu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dobře, hlasování nebylo zpochybněno, na stenozáznam bylo řečeno.

Poprosím tedy navrhovatele pana poslance Sklenáka, aby se ujal slova a odůvodnil návrh zákona. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já jsem se svými kolegy tento

návrh předkládal v říjnu loňského roku a jeho schválením by byla posunuta účinnost té tzv. důchodové reformy, účinnost spuštění druhého pilíře, z 1. ledna 2013 na 1. ledna 2015. Bohužel Sněmovna připustila tento tisk k projednání až dnes a samozřejmě v mezičase důchodová reforma byla spuštěna, příslušné zákony nabyly účinnosti, a mně tudíž nezbyvá nic jiného, než v souladu s § 86 odst. 6 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny jménem navrhovatelů tento návrh vzít zpět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně za informaci panu navrhovateli. Tím pádem procesní projednávání tohoto návrhu zákona končí, Sněmovna o tomto návrhu nehlasuje.

Když dovolíte, přejdeme tedy k dalšímu bodu a tím je bod číslo 44. Jedná se o

44.

Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 839/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Poprosím nyní zástupce navrhovatelů, aby odůvodnil předložený tisk. Poprosím paní poslankyni Zuzku Bebarovou-Rujbrovou. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Přeji dobrý den, kolegyně a kolegové. V uplynulém roce jsme schválili velmi zásadní normu. Občanský zákoník nabyl účinnosti 1. ledna letošního roku, a přestože nemůže nikdo tvrdit, že by kolem něho, ať tady, nebo na odborné půdě, neproběhla poměrně podrobná diskuse, tak teprve po 1. lednu letošního roku celá řada institucí, které jej mají od příštího roku aplikovat, propadla zděšení.

Troufám si říct, že většina z vás tento obsáhlý zákon rovněž nečetla. Přitom je to zákon, který zasahuje do života každého z nás a se kterým se každý z nás v životě opakovaně setká a stejně tak nejen soudy, ale i další instituce jej budou nadále aplikovat. Zavádí kolem 6 000 nových pojmů a navazuje na něj potřeba změn celé řady zákonů.

Já nechci znovu vyvolávat polemiku o tom, zda bylo dobře, že jsme tuto normu přijali. Je schválená, platí, účinnosti má nabýt příštího roku. Já bych vás chtěla velmi krátkou novelou obsaženou ve sněmovním tisku 839 požádat o odsunutí účinnosti tohoto zákona o rok, aby odborná i laická

veřejnost měla dostatek času se na aplikační praxi tohoto zákona připravit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní navrhovatelce a poprosím nyní zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Marek Benda, aby se ujal slova. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Ten návrh zákona je velmi stručný, snaží se odsunout účinnost občanského zákoníku o jeden rok na 2015. Dobře víte, před jakým časem jsme tady občanský zákoník schvalovali, po jak dlouhých diskusích jsme ho schválili, po fakticky deseti letech příprav. Já jsem osobně přesvědčen o tom, že odsun o jeden rok vůbec nic neřeší, že budeme v polovině roku 2015 ve stejné situaci, že nám soudci přijdou opět říct, že se ho nenaučili, protože když nebudou mít nad sebou ten bič, že se ho naučit mají, tak se ho učit prostě nebudou.

Takže já jsem pro to tento návrh zákona zamítnout a musíme se pečlivě věnovat v následujících měsících doprovodné legislativě, a teprve v případě, že bychom měli pocit, že nezvládáme doprovodnou legislativu, pak má smysl uvažovat o případném odložení občanského zákoníku. Nemá to cenu, protože se ho někdo nechce učit, protože ani za rok se ho chtít učit nebude. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana zpravodaje, pak dále pana poslance Chvojku a pak se hlásím já s přednostním právem. Pak pan poslanec Křeček.

Poslanec Marek Benda: Já jenom skoro faktické konstatování, že jménem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vznáším veto proti projednávání v režimu § 90. A současně opakuji svůj návrh, který jsem řekl již ve své zpravodajské zprávě, čili navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dál se přihlásil pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající, já si troufám říci, že budu mít stanovisko za celý klub ČSSD. My jsme samozřejmě byli proti přijetí občanského zákoníku, resp. nového občanského zákoníku, až na jednotlivce, a ty důvody, proč jsme byli proti, jsme jasně říkali při schvalování tohoto zákona. Já bych chtěl podpořit návrh KSČM na odložení účinnosti tohoto zákona. Důvody jsou jasné.

Přijde nám, že jak státní správa, tak soudy, tak podnikatelé, tak běžní občané ještě nejsou připraveni na to, aby byl účinný takto rozsáhlý materiál. Připomenu, že občanský zákoník má něco přes tři tisíce paragrafů.

Ale chtěl bych se zeptat na jinou věc. My zde máme návrh na odložení účinnosti. Jak jsem řekl, my ho podporujeme, ale já jsem si ke svému překvapení dnes a včera v Hospodářských novinách přečetl, že samotná vláda, resp. premiér, je pro to, aby se odložila účinnost tohoto zákona, takže bych se chtěl zeptat někoho relevantního, nevím, zda pana předsedy poslaneckého klubu ODS nebo bývalého pana ministra Pospíšila, dnes místopředsedy, na to, jak to s tím občanským zákoníkem opravdu je, zda se opravdu bude navrhovat jeho odložení účinnosti, a máme zde vlastně už návrh samotný na to odložení, takže není důvod, pokud je tomu tak, že vláda chce odložit účinnost občanského zákoníku, není důvod, aby se tomu tak nestalo, a podpořme tento návrh v prvním čtení, pošleme ho do ústavněprávního výboru a tam můžeme diskutovat o tom, jestli se ta účinnost třeba nemusí odložit ještě o něco déle, třeba na rok 2016.

Každopádně gros té mojí otázky je takové: Zajímalo by mě a byl bych rád, kdyby mi někdo z vlády nebo nějaké jiná zodpovědná osoba odpověděla, jak to koalice vlastně s občanským zákoníkem vidí, zda opravdu chce odložit účinnost tohoto zákona o jeden, možná i o dva roky, tak jak jsem si dnes přečetl v Hospodářských novinách. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Křeček. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane předsedající. Já bych zdůraznil, že Česká strana socialistická je stranou širokých názorů, tak já si dovoluji vyjádřit opačný názor, než řekl pan kolega Chvojka. Já bych upozornil na to, že v současné době probíhá v justici, v advokacii, kdekoli jinde celá řada školení, přednášek, je publikována celá řada publikací, které se týkají nového občanského zákoníku. Justice se na to velmi intenzivně připravuje a jakékoli posunutí této obrovské právní normy by vneslo zmatek do této situace. Nikdo by nevěděl, co platí, co neplatí. Už se všude odkazuje, v literatuře právníké už se velmi odkazuje na 1. leden příštího roku, kdy budou platit nové instituty, a posunutím nyní tohoto termínu bychom způsobili ještě větší zmatek, než který kdy byl.

Pokud se na občanský zákoník někdo připravuje, tak se připravuje teď. Pokud to posuneme, no tak se přípravy přeruší a začne se od příštího roku znovu. Nemyslím si, že by proto byl nějaký racionální důvod takovouto normu odložit jen proto, že je složitá. Složitá bude i za rok.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nyní se hlásí s přednostním právem pan místopředseda Pospíšil. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane místopředsedo. Asi nikoho nepřekvapí, že u tohoto bodu musím vystoupit a musím v zásadě odmítnout návrh skupiny poslanců, který nepřináší pouze odložení o rok, ale fakticky to znamená zrušení nového občanského zákoníku, protože, kolegyně a kolegové, nalijme si čistého vína. Snahou je, aby občanský zákoník nebyl účinný ještě za této pravicové vlády, aby teoreticky, hypoteticky nabyl účinnosti až v rámci příštího volebního období a mohl by být tak v případě, že levice získá dominanci v této Poslanecké sněmovně, bez problémů zrušen nebo dále odložen. A to já považuji, dámy a pánové, za mimořádně nebezpečné z mnoha důvodů, kterými jsem obhajoval coby bývalý ministr spravedlnosti na půdě této Sněmovny, proč je nutné přijmout nový kodex, proč je nutné upravit nově občanské právo a odstranit tak zákon, který dodnes platí, z počátku 60. let, a který byl různými novelami, a jedná se o desítky novel, postupně různě napravován či opravován, a máme z něj výsledek, za který se opravdu, ale opravdu v civilizované Evropě musíme stydět.

Chci tady podpořit slova, která řekl můj předřečník pan poslanec Křeček, a vážím si ho za to, že říká své odborné věcné stanovisko bez vlivu na stranický dres. Já to řeknu stejně tady.

Jsem přesvědčen, že práce školicí, vzdělávací na občanském zákoníku velmi intenzivně probíhají. Navrhovatelé určitě vědí, že dnes a denně probíhají semináře, školení jak odborníků, tak řekněme laiků. Píše se a připravuje se v tuto chvíli několik komentářů k občanskému zákoníku, které vyjdou v průběhu druhé poloviny tohoto roku a které budou jak odborné, tak laické veřejnosti k dispozici. Jinými slovy, dámy a pánové, není pravda to, co říkají navrhovatelé, že by se odborná veřejnost nepřipravovala. Ba naopak, odborná veřejnost velmi tvrdě pracuje na tom, aby od počátku příštího roku mohl být nový občanský zákoník aplikován, a velmi tvrdě na tom pracují jak soudci, tak akademici, kteří, jak už jsem řekl, připravují několik komentářů k tomuto zákonu. Tedy nepodléhejme atmosféře, že odborníci, odborná obec nebude připravena. A já jako poslanec stejně doufám, že bude připraven i stát, resp. státní správa, a že vláda včas do Poslanecké sněmovny přinese doprovodné zákony, které jsou z velké části připraveny, tak abychom je v klidu v první polovině tohoto roku projednali a celý balík zákonů mohl být od počátku příštího roku schválen.

Já tedy pevně doufám, a říkám to tady zcela otevřeně, že články a úvahy, které jsem zaznamenal v Hospodářských novinách, jsou spíše mediální fabulací a že si je vláda vědoma toho, o jak významné legislativní dílo se jedná, že se jedná o věc, na které se pracovalo přes deset let, a že jakákoli

odložení tento návrh zákona, resp. schválený zákon výrazně ohrožují a v zásadě likvidují. Doufám tedy, že vláda udělá vše pro to, abychom včas a řádně projednali doprovodnou legislativu a kvůli státu jako takovému nebyl nakonec občanský zákoník odložen, resp. hozen pod stůl. Já osobně bych to vnímal jako gól do vlastní branky, kdyby tato vláda přinesla návrh, kterým se odkládá účinnost občanského zákoníku. Neuměl bych to jako koaliční poslanec hájit, neuměl bych to vysvětlovat a neuměl bych se s takovým názorem ztotožnit. Takže doufám, že bude uděláno vše pro to, aby tato klíčová reforma civilního práva byla za této vlády dokončena.

Dámy a pánové, já vás velmi žádám, dejte šanci těm, kteří se dneska školí a připravují na nový občanský zákoník, aby v klidu mohli pokračovat. Platí totiž to, co řekl pan poslanec Křeček. Neuváženými zásahy do probíhajícího procesu, zásahy, které nejsou postaveny na základě faktů a znalostí toho, že bychom dnes byli v nějakém skluzu, způsobíme jediné. Způsobíme chaos v soukromé sféře, kdy právníci, podnikatelé, soukromníci, živnostníci, banky, realitní kanceláře, v zásadě všichni, co aplikují občanské právo, nebudou vědět, jaká je míra jistoty, že od příštího roku bude účinný nový občanský zákoník.

Dámy a pánové, pokud budeme koketovat s myšlenkou odkladu účinnosti, poškodíme obrovsky českou společnost, která už dneska počítá s novým občanským zákoníkem, připravuje se na něj, a jakékoli odsunutí bych považoval za mimořádně škodlivé a pro společnost nebezpečné. Prosím vás tedy o to, nenaskakujme na tuto politickou hru, podpořme původní termín 1. ledna, a hlavně udělejme všichni maximum pro to, aby doprovodná legislativa byla přijata a tento klíčový kodex, největší zákon od roku 1811, nabyl účinnosti a konečně se změnilo české postkomunistické právo a konečně jsme zde měli standardní civilní právo, jako ho mají jiné země Evropské unie.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď registruji tři faktické poznámky a poté požádal o vystoupení pan zpravodaj Marek Benda. Takže první faktickou poznámku kolega Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, nevím, jak samozřejmě se budete rozhodovat při posuzování tohoto návrhu zákona, který je tady předložený, ale zkusme se na to dívat právě slovy, která tady řekl bývalý ministr spravedlnosti pan Pospíšil. Já chápu samozřejmě jeho osobní pouto k tomuto kodexu, protože je to do určité míry jeho dílo podstatné části životní poutě, kterým vyvrcholily jeho snahy i vtělení jeho představ do kodifikace civilního práva. Ale na druhou stranu možná ten krok, který jsme učinili, když jsme předložili návrh záko-

na o odložení účinnosti nového občanského zákoníku, byl vysoce vstřícným gestem právě vůči současné pravicové vládě. Nebývalým gestem, které asi by málokdo mohl očekávat od Komunistické strany Čech a Moravy, protože my velice dobře vnímáme, že vláda naprosto nevyužívá onu legisvakanční dobu, kterou má na přípravu prováděcích předpisů a potřebné změny celé řady právních předpisů, kterou vyžaduje nový občanský kodex, a máme velice vážné obavy, že to vláda nemůže stihnout, a potom nebude možné vystačit si jenom s tím, že soudy budou nějak rozhodovat, nějak budou judikovat, a také si nelze vystačit s tím, že teď někdo píše komentáře k něčemu, co ještě nenabýlo účinnosti a nemá své reálné promítnutí v soudní praxi. Čili to všechno je zatím v rovině spekulací, úvah a názorů, že by se tak mohlo dít. Myslím si proto, že nikdo nechce zamítat nebo brát právo dnešní pravicové vládě, aby byla také u toho, až nabude nový občanský zákoník účinnosti, ale že právě vstřícným gestem vůči bankám, živnostníkům, řemeslníkům a zejména občanům, řadovým občanům, většině občanů České republiky, by bylo velice dobré, aby se doba účinnosti občanského kodexu posunula alespoň o rok a vláda dostala tolik potřebný čas k promítnutí příslušných potřebných legislativních změn.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Mám tady sérii faktických poznámek. Poprosím pana poslance Vojtěch Filipa o faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní a pánové, málem bych se rozbředel, když jsem slyšel obhajobu, jak je to velké dílo a že všichni pracujeme na tom, a zejména exekutiva, aby všechny doprovodné zákony byly přijaty. Ale to přece není pravda. Dnes je únor, vláda ve svém legislativním plánu, když se do něj podívám, nezaručuje, že k 1. lednu 2014 budou prováděcí předpisy nebo navazující předpisy tady přítomny. A já nemohu nevidět, když se potkám s kolegy advokáty nebo když čtu některé záznamy z toho, jak probíhá školení na soudech nebo státním zastupitelství, že něco takového může být úspěšné k 1. lednu.

Jestli máte obavu z toho, že to změníme, no tak tu obavu můžete mít, ale podle mého soudu nic vám nebrání v tom, abyste ve druhém čtení řekli, že to tedy chcete prodloužit jenom do 1. července 2014, nikoliv do 1. ledna 2015, a zajistit, že ty prováděcí předpisy budou vydány a projdou Poslaneckou sněmovnou. Přestaňme s tou ideologizací tohoto problému. To je více než 3000 paragrafů, o kterých opravdu většina občanů neví vůbec nic, a odborníci jsou na začátku toho školení. Prosím vás, opravdu bez ideologie, fakticky, a pojďme se bavit o tom, co se může v této věci stát. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak děkuji. Další faktická, pan Jeroným Tejc. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já bych konkrétně vás chtěl požádat, teď přímo, neboť předsedáte této Sněmovně, o to, abyste neužíval podle mého názoru manipulace s tím, že jeden zákoník byl ten komunistický a druhý ten protikomunistický či svobodný. Já myslím, že všichni víme, že v 90. letech proběhla velká novelizace občanského práva a ta odstranila to, co odstranit měla. Abych byl objektivní, tak přestože rozhodně neplanu láskou k minulému režimu, tak pokud se podíváte a budete se bavit se všemi odborníky na právnických fakultách, tak ti potvrdí, že po právní stránce, po stránce legislativní, ty zákoníky a zákony, které vznikaly v 60. letech, byly velmi kvalitní, a proto také z velké části obstály, byť samozřejmě můžeme debatovat o tom, jaký byl v mnohém případě jejich obsah, a proto docházelo k těm masivním změnám po roce 1989.

Já vám přeji dlouhý život v politice, přeji vám ho možná trošku škodolibě proto, abyste nesl politickou odpovědnost za ten chaos, který bude způsoben, když tento zákoník, který vy jste připravil, vstoupí v účinnost. Protože teď to je taková ta debata o ničem. Teď se bavíme jenom o tom, co bude účinné a kdy. Ale až přijdou do praxe konkrétní ustanovení toho zákona, až budou nám všem tady v Poslanecké sněmovně lidé psát, co se jim všechno stalo díky tomu, že ten zákon se změnil, díky tomu, že na něj společnost nebyla připravena, nebo díky tomu, že absolutně odlišně upravuje některé vztahy, tak si myslím, že byste to měl být vy, který by jako politik uznal, že v mnohém ten zákon je chybný.

A k tomu odložení. Přece tady nejde o to, jestli poslanci opozice navrhnou odložení účinnosti. Já myslím, že tady za chvíli možná bude stát ministr spravedlnosti vaší vlády a bude žádat o to, aby ten zákon byl odložen.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane předsedo, čas prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Ano, já se ještě přihlásím, s dovolením.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Další faktická poznámka, pan poslanec Jiří Paroubek. Ne? Dobře, tak tím pádem jsou... Pan předseda Tejc znovu přihlášen, faktická? Tak prosím, druhá faktická poznámka.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já budu velice krátký. Jde jen o to, aby bylo jasno. Ten zákon, kdyby byl předložen spolu s prováděcími zákony, tak by tady nikdo nehovořil o tom, že je potřeba od-

ložit jeho účinnost. Problém je v tom, že takto velké dílo, jak o něm tady hovořil pan místopředseda Pospíšil, nebylo, tak jak je to obvyklé, doprovázeno prováděcími zákony, které jsou potřeba. Proto myslím, že tady nakonec bude skutečně stát ministr spravedlnosti a bude navrhopat ono odložení účinnosti a ještě možná budete vzpomínat na toto hlasování a budete možná v tu chvíli smutní, že jste v tomto případě nevyhověli a nepodpořili návrh opozice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak, děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.) Faktické poznámky: vidím opět pana poslance Jiřího Paroubka, jestli tomu tak je? Děkuji pěkně, tak ale to je v jiné kategorii. Tak, obecná rozprava pokračuje, je zde přihlášený pan poslanec Jan Chvojka, jestli chce opětovně vystoupit. Pokud ne, tak je přihlášen Pavel Staněk. Faktická poznámka, ještě paní poslankyně Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já k tomu mám opravdu jen krátkou poznámku, a to bych chtěla zareagovat na to, co zde říkali mí předřečníci. Není pravda to, že vláda by nepřipravovala doprovodné zákony. Naopak já mám informace o tom, že příprava probíhá přesně podle toho, jak byla naplánována. Včera na Legislativní radě vlády proběhlo vlastně první kolo schvalování doprovodných předpisů a příští týden má proběhnout další. Takže já myslím, že všechno probíhá podle plánu a tento důvod rozhodně není ten, pro který bychom měli odložit účinnost zákoníku.

Osobně se domnívám také, že na to už je pozdě. Protože dneska už běží přípravy v plném proudu. Kromě toho, že tedy se píše komentáře a tak dále, tak už se nový občanský zákoník vyučuje na vysokých školách a už se na něj připravují i soukromé subjekty. Takže myslím, že tím bychom ten život zkomplikovali, a to v tuhle chvíli já bych si tedy nedovolila.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dále je faktická poznámka. Pan poslanec Chvojka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Děkuji těm poslancům, kteří zde vystoupili za vládní koalici, nicméně čekal bych, že na moji otázku, kterou jsem vzněl ve svém prvním vystoupení, mi odpoví někdo z vlády, protože otázka odložení účinnosti je velmi důležitá. Ve včerejších a dnešních Hospodářských novinách s k tomu vyjadřuje i pan místopředseda Sněmovny. Říká, jak už to říkal dneska, že by to byl gól do vlastní brány. Mě by zajímalo, co na to vláda, ne co na to poslanec za ODS, ač si ho vážím a mám ho rád. Ale ten samozřejmě nedělá vládní politiku. Mě by za-

jímalo, co na toto říká vláda. Jaký má vláda názor. Bude odkládat účinnost občanského zákoníku, nebo ne?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji, pane poslanče, za chválu. Dál se hlásí pan zpravodaj Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, jenom krátká reakce na kolegu Chvojku. Vláda nám své stanovisko poslala. Kdyby četl tisky, tak dobře ví, že k tomuto tisku je stanovisko vlády poměrně detailně zdůvodněné, které říká, že vláda návrh zákona odmítá. To je stanovisko vlády k tomuto tisku. Myslím, že by stačilo si ho otevřít a přečíst, a pak víme stanovisko vlády.

Současně říkám, že doprovodná legislativa prochází Legislativní radou vlády, měla by v březnu dorazit sem do Sněmovny a bude tak trochu závi-set na nás, jestli dáme na názory odborné veřejnosti a necháme a schválíme doprovodnou legislativu v nějakém rozumném čase, a pak samozřejmě zákoník může vstoupit v platnost, nebo jestli si tady zase někteří začnou hrát na nejchytřejší na celém světě a budou to tak dlouho rozvažovat, že doprovodná legislativa nebude. Ale vláda neuvažuje o tom, že by odložila občanský zákoník, jenom má podle mého názoru trochu obavy z Poslanecké sněmovny, aby tady projednávání doprovodné legisla-tivy nerozvažila na měsíce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Mám faktické. Nejprve poslanec Chvojka, pak pan poslanec Kováčik. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já bych zareagoval na pana zpravodaje. Měl by pravdu, kdyby ovšem tato vláda nefungovala pod heslem každý den dobrý a kdyby situace na vládě nebyla jako na frontě, kde se situace mění každý den. To, co jste říkal, stanovisko vlády k tisku je tuším měsíc staré. Informace, které jsem zde měl a které jsem zde přednesl, jsou staré den. Takže děkuji, že jste mi připomněl, že se mají číst tisky. Já je čtu velmi pečlivě, nicméně říkám, že stanovisko vlády, které jsem četl, je měsíc staré a já se ptám na informace, které jsou staré den či dva. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dále faktická poznámka pan předseda Kováčik. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, paní a pánové, byla tady řeč pana zpravodaje o odborné veřejnosti, ale já musím

říci, že právě na základě připomínek odborné veřejnosti jsme zákon napsali a podali, tedy návrh na odložení účinnosti, protože odborná veřejnost má řadu výhrad, odborná veřejnost by byla ráda, kdyby k odložení účinnosti došlo právě proto, aby se věci vyjasnily. A myslím si, že na otázku, kolik je zde vlastně odborných veřejností, si lze odpovědět jediné tak, že když se sejdou dva právníci, tak tady vzniknou zaručeně nejméně tři zcela odlišné právní názory. To je zdánlivě vtípek, srandička, legrádka, nebýt toho, že občanský zákoník, tak jak je schválen, zásadním způsobem zasáhne do životů statisíců lidí. A myslím si, že než by měl zasáhnout negativně do značné části životů, tak pojďme účinnost odložit, pojďme nechat dost času na to, aby se doprovodné zákony mohly připravit skutečně dobře, ne že to chceme udělat dobře a dopadne to jako vždycky, a pojďme se doopravdy domluvit na tom, že zapomeneme na tváře, jména, kluby a strany, které ten či onen návrh podávají, a veďme svoje uvažování pouze zájmem veřejnosti. A jestliže byť část odborné veřejnosti má velké a odůvodněné obavy a připomínky, tak to spíše radši respektujme, než bychom něco zkazili. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dále je přihlášen znovu pan zpra-vodaj. Je to tak? Kolega Benda. Ne. Řádně se přihlásil poslanec Pavel Staněk. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré odpoled-ne, dámy a pánové. Diskusi jsem čekal, takže se do ní připojím velmi rád, protože je myslím si velmi zásadní k tomuto tématu diskutovat, zejména k tomuto návrhu. Stejně jako ČSSD, jak tady říkal kolega Křeček, je stranou více názorů, tak i ODS je stranou více názorů, takže si dovolím říct svůj názor. A jsme na půdě Parlamentu, takže si ho můžu říct jako člen Poslanecké sněmovny, byť otázky třeba od kolegy Chvojky směřovaly na vládu, tak já říkám, že pokud má někdo za ODS jiný názor, tak já přednesu názor svůj.

Já si dovolím, dámy a pánové, pro úvod toho, co chci říct, přečíst kousek důvodové zprávy, která nám je tady předkládána, právě s materií, kterou máme teď schválit nebo neschválit. Takže jenom krátce: Předkládaným návrhem je posouvána doba nabytí účinnosti nového občanského zákoníku o jeden rok. Prodlužuje se tak legisvakanční doba, aby byl dán dostatečný prostor soudcům, advokátům, ale i veřejnosti k dostatečnému seznámení se s novou právní úpravou, zejména pak zažití a osvojení si nové terminologie občanským zákoníkem zaváděné. Poskočíme kousek dál. Je tam dál napsáno: Dalším z důvodů, které předkladatel po-važuje za zásadní pro předkládaný návrh, je možná hrozba rozkolísávání stávajícího právního řádu, a to nejen z důvodu zavedení nových pojmů do

právního řádu, ale též z důvodu legislativního procesu, neboť... a tak dále, a tak dále.

To přece nejsou důvody pro to, abychom odkládali účinnost občanského zákoníku. Občanský zákoník, pokud si to tady vybavíte vy, co jste tady poměrně dlouho, tak si to vybavíte poměrně přesně, je projednáván už více než deset let. Na půdě Poslanecké sněmovny ten nový občanský zákoník byl projednáván zhruba rok, možná ještě víc, úplně finální provedení. Ústavněprávní výbor věnoval půl roku tomu, než vůbec doporučil Sněmovně finální znění tohoto předpisu. A teď se tady bavíme o tom, jestli bude rozkolísávat nebo nerozkolísávat celý právní řád. To přece není normální, to přece nemůže nikdo myslet vážně! Tento zákon, který tady je předložen, je prostě podle mě v tuto chvíli na zamítnutí, protože to není o rozkolísání právního řádu. Umím si představit jiné důvody, proč bychom měli odkládat legisvakanci, ale takto, jak je předložen tento návrh, si to rozhodně představit neumím.

V každém případě za sebe říkám, že varuji před snahou v podstatě odložit účinnost jenom proto, že se to někdo ještě musí naučit, že si to ještě někdo nezažil, že někdo k tomu potřebuje více času, aby si to přečetl. To podle mě opravdu není relevantní důvod k odložení účinnosti občanského zákoníku, který, ano, samozřejmě obsahuje poměrně dost paragrafů, dost nových ustanovení, dost nových pojmů, dost nové terminologie, ale to není opravdu důvod, proč bychom se měli něčeho takového tady dopouštět. V každém případě vím jedno a to je to, že občanský zákoník platí, je platný a pouze je na tom kterém advokátovi, na tom kterém soudci, na tom kterém člověku, veřejnosti, jak se s tím vypořádá. Je to zákon, který je platný, a my jsme ho přijali. A já si myslím, že je to dílo, které v tuhle chvíli je potřeba, aby bylo už zprovozněno, řeknu-li to laickou terminologií, neboli aby účinnost byla platná.

A znovu říkám, pokud je názor někoho z naší strany jiný, já přednáším svůj názor a za tím názorem si stojím. Proto navrhuji, abychom tento návrh zákona opravdu neschválili, abychom nepodpořili důvody, které jsou uvedeny v obecné části důvodové zprávy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Staňkovi. Hlásí se ještě někdo? Pan poslanec Paroubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, já jsem myslel, že už to bude možné, jenom abych se přihlásil k nějaké technické připomínce. Chtěl bych mít trošku více času, ale myslím že ne o tolik.

Chtěl bych především říci, že teď už celá záležitost je bohužel

přenesena z věcné roviny, ve které se asi upřímně nedala udržet, do roviny politické, zejména po vystoupení bývalého ministra spravedlnosti, který občanský zákoník považuje za své životní dílo. Jestli se mu už nic jiného nepodaří, tak tedy musím říct, že se mu to moc nepodařilo. Ale prosím. Nechci být osobní, ale myslím, že byste své životní dílo měl brát velice kriticky. Pokud hovořím s lidmi z odborné veřejnosti, tak lidé jsou zděšení. Myslím, že to tady zatím všichni předřečníci říkali velice jemně a slušně. Pokud si vzpomínám na stanovisko Soudcovské unie, tak je v této chvíli zcela jasné.

A politizovat ty věci tak, jak to tady udělal bývalý ministr spravedlnosti, že se jedná o nějaký postkomunistický zákoník, který bychom tady vlastně navrátili do platnosti... No, přece víme, že proběhly desítky, desítky novelizací toho původního komunistického zákoníku, takže tam nezůstal prakticky kámen na kameni. Ale domnívám se, že nejde jenom o odbornou veřejnost, ale jde také o veřejnost, o obecnou veřejnost, která může všichni ty své znalosti, to své dosavadní právní vědomí zahodit a může se těšit na chaos, který tady nastane dřív nebo později. Jestli to bude k 1. 1. 2014, tak je to chaos, který se blíží velice rychle.

Víte, já bych chtěl ještě kritizovat jednu věc na činnosti vlády. Předseda Legislativní rady vlády ví, že se tady bude projednávat tak důležitá věc, jako je tento návrh. Chvilku předtím odejde. Mě by třeba zajímalo, v jakém stavu legislativní práce na doprovodných zákonech jsou.

Paní poslankyně, při vši úctě k vám, jste krásná, inteligentní žena. Ale to, že tady říkáte, že z doslechu víte, že na něčem takovém se pracuje, je pro mě irelevantní informace. Relevantní informace by byla, kdyby tady zůstal předseda Legislativní rady vlády, ministr. Čili to není žádný amatérský člen vlády, ale je to legislativec, který o tom něco ví. Já si musím klást otázku, proč zmizel. Nemá nám co sdělit? Nebo je zavalen v pátek odpoledne jinými pracovními úkoly?

Víte, jestli bude zamítnut tento návrh dnes, tak já osobně tento návrh nebo podobný návrh předložím za krátkou dobu znovu. Protože obávám se, že vláda se dostane do problémů s těmi doprovodnými zákony. A to by bylo velmi, velmi nepříjemné. Protože tím by se ten chaos, který velmi pravděpodobně nastane i s přijetím těch zákonů, dostal do úplně nezvladatelného stadia. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím.

Konstatuji, že byla vznesena námitka dvou poslaneckých klubů. Tím pádem nemůžeme pokračovat podle § 90 odst. 2. Budeme pokračovat podle § 90 odst. 7. Konstatuji, že bylo panem zpravodajem navrženo procedurální hlasování – návrh zamítnout. Říkám to správně, pane zpravoda-

ji? (Zpravodaj poslanec Benda souhlasí.) Hlásí se ještě před hlasováním paní navrhovatelka. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano, děkuji. Bývá zvykem, že navrhovatel a zpravodaj dostanou prostor před hlasováním, i když je pátek odpoledne.

Já budu, kolegyně a kolegové, opravdu velmi stručná. Já rozumím tomu, že bývalý ministr spravedlnost chrání pomník, který si postavil, před tím, aby mu ho neočurávali psi. Ale že to bude dělat dokonce i za takovou cenu, že připustí prohru své strany ve volbách v příštím roce, a z obav, že mu občanský zákoník zrušíme, mě docela překvapilo.

Rozumím tomu, že pan poslanec Benda jako mluvčí vlády zná veškeré její myšlenky, názory. Moc mě mrzí, že tady není stávající pan ministr spravedlnosti, aby nám na naše otázky odpověděl.

Chápu, že jste zabili devadesátku a že nechcete zkrácené projednávání. Ale kolegyně a kolegové, co vám brání v konečném hlasování tento návrh odmítnout? Já vás žádám, a spolu se mnou tak učinila celá řada předřečníků, abyste dali prostor těm obavám, které tady zaznívají. Nezaznívají pouze z našich úst. Už nyní se zdá, že nemusí být dokončen proces souběžných zákonů, které by měly platit zároveň s občanským zákoníkem. Zamítněte tento návrh zákona za měsíc, za dva, až budeme uklidnění, že skutečně nehrozí právní zmatek, kterého se my obáváme. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pan zpravodaj chce ještě vystoupit se závěrečným slovem? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nejsem mluvčím vlády, vláda má svého mluvčího jiného. Já jenom jsem reagoval na to, že plán legislativních prací na doprovodné legislativě běží tak, jak byl vládou schválen. Včera Legislativní rada schválila nesporná řízení, rejstříky právnických a fyzických osob. Příští týden schvaluje další část té doprovodné legislativy. Můžeme se samozřejmě pobavit o tom, pokud by se nám nedařilo projednat doprovodnou legislativu, v létě, jestli má, nebo nemá být odložen občanský zákoník. Ale nemá cenu to dělat teď a nemá cenu to dělat nad touto předlohou, o jejíž kvalitě mimochodem svědčí také to, že navrhuje odložit jenom občanský zákoník, ale jaksi zapomíná, že to byl blok tří zásadních zákonů. Já nevím, jestli by zákon o obchodních společnostech měl platit, který je jednoznačně navázán na občanský zákoník. Jestli by zákon o mezinárodním právu soukromém měl platit, nebo neměl platit... Prostě toto není předloha, kterou se máme v tuto chvíli zabývat. Je to výkřik opozice. A já navrhuji jeho zamítnutí.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Opakuji tedy, že pan zpravodaj vznesl návrh na zamítnutí tohoto návrhu. Vidím zde návrh na odhlášení. Odhlašuji vás. Prosím o novou registraci.

Zahajuji tedy hlasování číslo 129. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 129, přihlášeno bylo 135 poslanců, pro návrh 69, proti 63. Návrh byl přijat. Tím tedy končím projednávání tohoto bodu.

Současně konstatuji, že jsme naplnili dnešní jednání, a ukončuji tímto dnešní jednací den. Budeme pokračovat v úterý ve 14 hodin. Děkuji vám.

(Jednání skončilo ve 13.48 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. února 2013 ve 14.02 hodin
Přítomno: 171 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 51. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Kdo z vás bude mít kartu náhradní, prosím, aby mi to oznámil.

Seznámím vás s omluvami z dnešního dne. Omlouvají se z poslanců: Jan Čechlovský – pracovní důvody, Josef Dobeš – pracovní důvody, Michal Hašek neuvádí důvod, Gabriela Hubáčková – zdravotní důvody, Jiří Krátký – pracovní důvody, Jaroslav Krupka – rodinné důvody, Josef Novotný starší – zahraniční cesta, Hana Orgoníková – osobní důvody, také též Roman Pekárek, Jiří Pospíšil – zdravotní důvody, Anna Putnová – pracovní důvody, Jaroslava Schejbalová – zdravotní důvody, Ladislav Skopal – rodinné důvody, Bohuslav Sobotka – zdravotní důvody, Ladislav Šincl – též zdravotní důvody, Boris Šťastný – rodinné důvody, Radim Vysloužil – zdravotní důvody, Cyril Zapletal neuvádí důvod, Václav Zemek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Petr Nečas, Pavel Blažek, Leoš Heger, Tomáš Chalupa, Martin Kuba, Jan Kubice, Karolína Peake. To byly omluvy z dnešního jednání.

Budu pouze informovat, že podle předchozího schvalování našeho programu bychom měli dnes začít jednat pevně zařazenými body 98 až 103, dále 14 a 84. Máte určitě na svých lavicích přehled zbyvajících bodů k projednání.

Mám tady již několik přihlášek k návrhu na změnu schváleného pořadu schůze. Nejprve dostane slovo pan poslanec Vít Bárta, po něm pan kolega Michal Babák.

(Poslanec Bárta setrvává v hovoru v lavici a nereaguje.) Pan poslanec Vít Bárta má slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, moc se omlouvám, nechci prudit, ale nevidím žádného přítomného člena vlády, tak nevím, jestli můžu vůbec hovořit. (Upozornění z lavic napravo na stojičího ministra.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr dopravy je tady s námi, takže prosím, hovořte směle.

Poslanec Vít Bárta: Směle se do toho tedy pustím.

Dámy a pánové, dovoluji mi začít bodem, který je dlouhodobě touto Sněmovnou promílán, nicméně stále neúspěšně a způsobuje to značné problémy občanům České republiky. Dovolte mi vás informovat o tom, že v posledních dnech byla Sdružením poskytovatelů spotřebitelských úvěrů zveřejněna statistika o tom, že se zvyšuje počet osob, které nesplácejí tyto spotřebitelské úvěry. Dovolte mi konstatovat, že to je již dnes každý osmý poskytovatel půjčky. Dovolte mi konstatovat, že v registru těchto nesplácených půjček se pohybují v tuto chvíli stovky tisíc občanů České republiky a v přepočtu na množství exekucí, které jsou v tomto směru především generátory v souvislosti s těmito půjčkami, se jedná o takřka jeden milion exekucí v České republice. (V sále je velmi intenzivní ruch.)

My, Věci veřejné, opakovaně upozorňujeme, že vláda České republiky, vláda Petra Nečase, vyrábí z poctivých občanů, především z občanů střední třídy, ovce, pasivní příjemce dávek. A nutno říci, že místo toho, abychom tady činili vše pro to, abychom omezili lichvu, omezili dopady exekucí a snažili se naopak rozvíjet střední třídu ne tím, že budeme zvyšovat sociální dávky, ne tím, že budeme zvyšovat výdaje státu, ale tím, že narovnáme právní řád, zákony v České republice, chráníme poctivé občany před lichvou, podvodnými firmami a podobně, tak místo toho tady zatím jako Věci veřejné narážíme na to, že pan ministr financí říká, že nelze omezit lichvu, protože by se snížil počet poskytovaných půjček, že nelze bojovat proti podvodným firmám, protože na to zrovna není čas. A tak Věci veřejné dnes přicházejí s něčím, co by vláda mohl udělat hned, ba dokonce co již dávno měla učinit. Tím tématem je regulace výher, regulace výše sázek, regulace toho, co se může a nemůže prohrát na tzv. interaktivních videoterminálech.

Jak to souvisí s půjčkami a jak to souvisí s exekucemi? Dámy a pánové, největší procento, největší procento příčiny těch patologických půjček, o noho vytloukání klínu klínem, není právě nic jiného než závislost na hazardu. Česká republika je často nazývána Las Vegas, protože počet herních automatů v České republice povolených včetně počtu kasin je mnohonásobně vyšší než v jiných státech Evropské unie a vůbec Evropy. Nicméně to, co je největší lumpárnou, je to, že hrací automaty v Čechách jsou regulovány dvojím způsobem. Hrací automaty jsou reálně administrativně rozděleny do tzv. VHP – výherních hracích přístrojů, které jsou relativně přísně regulovány obcemi. A od roku 2003 lobbingem pana Hušáka a Sazky se zde rozvíjí druhý typ přístrojů, interaktivní videoterminály, na které dosáhne jen razítko Ministerstva financí, ale nikoliv regulace obcí.

Ombudsman i Ústavní soud v roce 2011, nikoliv v roce 2012, ale na podzim roku 2011 konstatoval, zjednodušeně řečeno – Ústavní soud „bedna jako bedna“.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové. Pane poslanče, promiňte. Dámy a pánové, hluk v jednacím sále přesahuje jakoukoliv únosnou mez. Já vás prosím s ohledem i sami na sebe jako budoucí řečníky, když teď zjednávám klid pro pana poslance Bártu, tak vy, kteří rušíte, budete jistě chtít, abych zjednala klid také pro vás, až budete mluvit. Prosím vás, respektujte to, že je uděleno právo mluvit jednomu panu poslanci. Všichni ostatní ho nerušte, a pokud potřebujete, běžte vyřešit své věci mimo jednací sál.

Prosím, pane kolego.

Poslanec Vít Bárta: Děkuji vám, paní předsedkyně.

Tedy rok 2011. Ústavní soud konstatoval, že, jednoduše řečeno, bedna jako bedna, neboli že výherní hrací přístroj jest to samé jako interaktivní videoterminál. Zároveň na podzim roku 2011 ombudsman jako ten orgán, který máme v systému státní správy, konstatoval, že Ministerstvo financí nerespektuje zákon tím, že rozděljuje méně nebezpečný výherní přístroj a tzv. interaktivní videoterminál. V kontextu toho pan ombudsman v návaznosti na usnesení Ústavního soudu stejně jako na své vlastní zjištění na začátku roku 2012 informoval vládu České republiky o tom, že vláda by měla zamezit Ministerstvu financí bezbřehé fungování interaktivních videoterminálů, neboť stručně řečeno, výše sázek interaktivních videoterminálů je mnohonásobně vyšší než ony sázky výherních automatů klasických.

Jednoduše řečeno, výplatu na klasické bedně prohrajete za několik hodin, možná dokonce dnů, a výplatu na Kalouskově interaktivním videoterminálu povolováním Ministerstvem financí prohrajete za několik málo minut. Ombudsman žádal, aby Kalouskem povolené interaktivní videoterminály byly umravňeny svými sázkami na úroveň hracích přístrojů klasických.

Vláda – podotýkám, ještě za přítomnosti Věcí veřejných v koalici – přijala 14. března 2012 usnesení pod číslem 156, kdy uložila Ministerstvu financí, aby zahájilo správné řízení s cílem snížení sázek na úroveň hracích přístrojů klasických.

Potom došlo k puči, k druhému puči, k odchodu Věcí veřejných z koalice, a 16. května téhož roku, tedy loňského roku, vláda přijala další usnesení k tomu samému bodu, tedy k upozornění ombudsmana, a informovala ministra financí o tom, že již nemusí snížit výhry u interaktivních videoterminálů. Konkrétně znovu vzala na vědomí celý nálezní ombudsmana, nařídila Ministerstvu financí reagovat na vyhlášky obcí z hlediska zřizování a fungování automatů, nicméně neomezila výši sázek, bez ohledu na to, že před dvěma měsíci tak původně učinila.

Mohli byste se ptát, proč to tady nyní říkám a proč to neřešíme v rámci interpelací. Dámy a pánové, minulý čtvrtek jsme to v rámci interpelací řešili

a ptali jsme se premiéra, ptali jsme se ministra financí, ptali jsme se šéfky Legislativní rady vlády, ptali jsme se ministra vnitra a výsledek je takový, že zde nikdo z ministrů kromě šéfky Legislativní rady vlády nebyl a šéfka Legislativní rady vlády nám pro jistotu sdělila, že se jí to netýká a že je to problém ministra financí.

Dámy a pánové, ombudsman se nespokojil s tím, že upozornil na porušování zákona ministra financí vládu, ale když vláda doslova a do písmene vydrbala s ombudsmanem, ignorujíc jeho přání, informoval dopisem z 20. července 2012 předsedkyni Poslanecké sněmovny o tom, že celá vláda České republiky nerespektuje zákon. Poslanecká sněmovna se s informací ombudsmana vyrovnala tak, že paní předsedkyně Poslanecké sněmovny tuto zásadní informaci o porušování zákona, která znamená stovky a tisíce tragických lidských osudů občanů České republiky, vyřešila tak, že tato zpráva byla na podzim loňského roku poslána do petičního výboru, kde v zásadě skončila.

Dámy a pánové, dovoluji mi proto nyní žádat o zařazení nového bodu jednání Poslanecké sněmovny České republiky s žádostí o informace premiéra České republiky, jakým způsobem a proč není snížena výhra, není snížena maximální prohra, není snížena maximální částka, o kterou se hraje, to znamená vklad na interaktivních videoterminálech, byť na to ombudsman opakovaně upozornil, byť o tom vláda jednala, byť dala nejdříve ombudsmanovi za pravdu a následně revokovala svoje vlastní usnesení, s tím, že vláda popřela sama sebe.

Dámy a pánové, Věci veřejné v tomto duchu současný stav z hlediska zadlužování občanů České republiky, z hlediska množství exekucí občanů České republiky, považují za natolik zásadní, že další nerespektování nálezů Ústavního soudu a od loňského podzimu dokonce i nálezů Nejvyššího správního soudu vládou České republiky považují za naprosto zásadní z hlediska osudů řady občanů České republiky. V tomto kontextu žádáme nejenom to, aby dnes pan premiér vysvětlil ono nerespektování zákona, ale aby v tomto duchu vláda napravila své nezákonné počínání. A pokud tak neučiní, po analýze s právníky jsme jednoznačně dospěli k názoru, že v tomto směru jednání vlády není jenom protizákonné, ale dokonce trestné. A jestliže tady v opozici v této Sněmovně není možno se s koalicí konstruktivně dohodnout, je zapotřebí chránit občany České republiky s nasazením jakýchkoliv prostředků, tedy včetně prostředků trestního práva.

Zároveň mi dovoluji požádat o zařazení druhého bodu, a to je pro změnu Informace vicepremiérky a šéfky Legislativní rady vlády, jak ona, když tato věc se jednoznačně dotýká legislativy a zároveň se mimochodem dotýká i korupce, jak může vicepremiérka ve své dvojí funkci nerespektovat nálezní Ústavního soudu ve věci interaktivních videoterminálů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím místopředsedu Sněmovny Lubomíra Zaorálka. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl také poprosit o zařazení nového bodu. Ten se týká toho, co se odehrálo na sklonku minulého týdne, kdy proběhlo jednání Evropské rady, jehož se účastnil premiér Petr Nečas. Asi jste všichni zaregistrovali, že výsledkem toho jednání je také rozhodnutí, které se týká finančních prostředků, které by měly užívat členské státy Evropské unie v období 2014 až 2020.

Já si myslím, že to je pro nás docela zásadní informace, co se odehrálo na této Evropské radě. Víte, že Česká republika i podle hodnocení zahraničních médií příliš úspěšná nebyla. Když se podíváme na naše sousedy, jako je například Polsko nebo Slovensko, tak ty docílily daleko lepšího výsledku než my. V Polsku dokonce dostali 5,5 mld. eur navíc oproti období 2007 až 2013. Slovensko má dnes prostředky schválené stejně jako Česká republika, přestože je zřetelně menší z hlediska počtu obyvatel. Takže určitě to úspěch nebyl.

Budiž, ale měli bychom si říci, jak se to celé odehrálo, proč to dopadlo zrovna takto. Nejde mi jen o to, bavit se, podat zprávu o tomto summitu, ale jedná se mi možná ještě víc o to, co budeme s těmi penězi dělat. Máme tady před nějakých 500 mld. korun. A dovoluji vám sdělit, že v této chvíli neexistuje žádná národní strategie, jak s těmi prostředky budeme zacházet, neexistuje žádný dokument, který by Česká republika postavila vůči tomu pozičnímu dokumentu Evropské unie a kde by řekla: toto jsou naše priority, toto jsou cíle České republiky, to je klíč, podle kterého my chceme ty evropské peníze zítra čerpat. A podle mě by stálo za to takový dokument mít. Jednak jsme ho v určité podobě národního referenčního rámce měli pro období 2007 až 2013, jednak jsme v tomto období, které ještě stále běží, nedokázali zhruba, jak vidíme, 100 mld. vyčerpat, jak to vypadá. Takže nám to příliš nešlo a šlo o to se připravit lépe než na toto období na období příští. Místo toho, abychom se připravili lépe, tak, opakuji, dnes žádnou podobnou strategii nemáme. A dokonce jsou tady podmínky pro to, abychom vůbec ty peníze mohli čerpat, jako je třeba zákon o státní službě, který podle mě v té podobě, jak prozatím figuruje na vládě, není schopen splnit to, co po nás Evropská komise chce. Takže mně jde nejenom o to, že jsme tedy získali nějaké finanční prostředky, ale že skutečně z naší strany není představa, která by byla doložitelná nějakým dokumentem, jak s nimi hodláme zacházet.

Proto si myslím, že toto téma je nanejvýš žádoucí tady ve Sněmovně otevřít v souvislosti s výsledkem Evropské rady. Já bych navrhoval – jsem si vědom toho, že tady v této chvíli premiér není nebo je nějak avizováno,

že nebude tento týden, nicméně myslím, že i v jeho nepřítomnosti bychom se o této věci měli rozhodně bavit. Proto navrhuji ten bod zařadit jako první bod v pátek, první bod pátečního jednání. Předpokládám, že mezi ministry, místopředsedy vlády jsou ti, kteří by ho mohli zastoupit – ministr zahraničí nebo kdokoli další, kdo se k této látce přihlásí. Ale jsem si jist, že i pokud premiér tento týden nebude, tak tohle téma nemůžeme obejít. Proto navrhuji bod Zpráva z jednání Evropské rady v Bruselu jako první bod pátečního jednání Sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Michal Babák. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, jsem potěšen, že za mnou sedí pan ministr financí, ke kterému směřuje další bod, a to rád bych zahrnul zařazení nového bodu a je to Informace ministra financí k protizákonnému povolování tzv. videoloterijních terminálů. Chci to zařadit jako první bod dnešního pořadu schůze, resp. jako druhý po bodu pana poslance Bárty.

Ústavní soud, Nejvyšší správní soud i veřejný ochránce práv se jasně shodují na tom, že vaše ministerstvo, Ministerstvo financí, protizákonně povoluje tzv. IVT, tedy videoloterijní terminály. Pozastavím se u toho nejzávažnějšího protizákonného jednání. Zákon stanovuje, že limity sázek k veškerým hracím automatům jsou 2, 5, resp. 50 korun podle toho, jestli je automat umístěn např. v restauraci, herně nebo kasinu. Ministerstvo financí přesto povoluje sázkové limity u tzv. IVT 1000, 2000, resp. 10 000 korun. Přitom povolovaná hodinová prohra je až 252 000 korun za hodinu. Ministerstvo financí dále povolovalo výherní automaty v blízkosti škol, přestože to zákon jasně zakazuje. Ministerstvo financí také povolovalo hrací přístroje na deset let nebo i na dobu neurčitou. Nyní vydává povolení na tři roky, přestože zákon umožňuje vydávat povolení pouze na jeden rok. Povolil jste, pane ministře, přibližně 60 000 kusů videoherních terminálů, přitom 90 % jste povoloval mimo kasina. Navíc mimo kasina jsou tyto mimo zákon o praní špinavých peněz.

Proto bych rád navrhl zařazení nového bodu, a to je Informace ministra financí k protizákonnému povolování videoloterijních terminálů. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A pak tady máte, pane poslane, ale ještě jeden návrh. Prosím, abyste se k němu vyjádřil.

Poslanec Michal Babák: Tak ještě bych rád zařadil náš bod, to znamená novelu zákona o obchodních společnostech, který bych rád předradil ja-

ko první bod v bloku prvních čtení. Tento sněmovní tisk – to musím požádat kolegy, teď to tady nemám, je pod tiskem – a to za chvíli doplním, a to zejména z toho důvodu, že předpokládám, že bude zařazena vládní novela zákona o tzv. transparentních společnostech, která, jak již jsme tady vystupovali minulý týden, je absolutně nedostatečná a neřeší anonymní akcie jako takové. Proto žádám o předřazení zákona o obchodních společnostech, sněmovní tisk číslo 724... (Předsedající: 742.). Oprava – 742 – jako první bod v bloku prvních čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, mám to poznamenané. Prosím pana poslance Ottu Chaloupku.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, navrhuji předřazení tisku číslo 864. Jedná se o novelu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, která mimo jiné redukuje původně vypočítaný příspěvek církvím a zrychluje jeho snižování.

Věci veřejné uznávají účelnost odluky církví od státu a chápou potřebu vytvoření materiální základny, která církvím umožní financovat činnost nezávisle na státu. Uznáváme taky nárok církví na vrácení přiměřené části majetku, který jim byl odebrán po 25. únoru 1948. Schválená podoba zákona je však dokladem asociálního myšlení vlády a politiků, kteří zákon v současném znění přijali, a jejich odtrženosti od života občanů. V době, kdy se omezují rozpočtové výdaje na nezbytné potřeby státu, kdy nejsou peníze na platy lékařů, učitelů, policistů, kdy se nevalorizují důchody a zhoršuje se přístup potřebných k sociálním dávkám, kdy se nedostává peněz zdravotnickým zařízením a podpoře kultury, kdy se stále více občanů propadá pod hranici chudoby, se vládní koalice rozhodla darovat církvím obrovské finanční prostředky. Výše těchto prostředků byla navíc stanovena naprosto neprůhledným způsobem.

Proto předkládáme tuto novelu, která finanční příspěvek snižuje. Navrhuji zařazení tohoto tisku jako první bod po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dnes po pevně zařazených prvních čteních, ano. Pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, v minulých dnech se objevily informace o nepříznivém, vysoce nepříznivém vývoji nezaměstnanosti v naší zemi. V minulém roce, v závěru minulého roku s platností od tohoto roku, došlo k manipulativní změně metodiky výkaznictví nezaměstnanosti Ministerstvem práce a sociálních věcí. Podívejme

se na čísla, jak to vypadá na první pohled. Za leden 2013 je podle nového způsobu výkaznictví nezaměstnanost 8 %, v prosinci minulého roku byla 9,4 %. Kdybychom srovnávali tato dvě čísla, tak bychom si řekli, že je vše v nejlepším pořádku a že stát je v nejlepších rukou. Skutečnost ale podle srovnatelné metodiky předchozího roku je 10,3 % nezaměstnaných.

To je v absolutním vyjádření přes 585 tisíc lidí. Můžeme k tomu připočítat, jak se běžně odhaduje, další 4 % práceeschopných občanů, kteří jsou sice nezaměstnaní, ale mimo evidenci úřadu práce. To je podle odhadů nějakých dalších 220 tisíc osob. Jen v těchto dvou kategoriích se jedná o 800 tisíc nezaměstnaných. To je, obávám se, nebo vím, že to je, – nejvíce od velké hospodářské krize 30. let, kdy se v letech 1933–34 hovořilo o tom, že Československo, tedy ne Česká republika, ale Československo má více než jeden milion nezaměstnaných.

Vláda na svém zasedání v prosinci minulého roku přijala po dlouhých odkladech a váhání určitý seznam prorůstových opatření. Bohužel, mám obavu, že řada těch opatření, která mají napomoci hospodářskému růstu k jeho obnově, protože v současné době zaznamenáváme už celou řadu čtvrtletí, konkrétně je to teď šesté čtvrtletí pokles, hospodářský pokles, tak vláda přišla spíše s deklarativními opatřeními. Nicméně já věřím tomu, že řada těch opatření je míněna dobře, míněna věcně a upřímně, a rád bych se dozvěděl, jak tato opatření k obnově hospodářského růstu a ke snížení nezaměstnanosti začínají fungovat.

Požaduji tedy zařazení mimořádného bodu pod názvem Informace premiéra k zajištění realizace prorůstových opatření vlády v české ekonomice na pátek na ráno jako první bod.

Už tady o tom byla řeč, pokud jde o druhou část mého vystoupení, druhý bod, jehož mimořádné zařazení navrhuji, ve vystoupení místopředsedy Zaorálka. Já bych se na to podíval trochu jinou optikou.

Premiér se o víkendu vrátil s 20,5 miliardy korun na kohezní politiku z evropských fondů v letech 2014 až 2020. Já osobně to nepovažuji za úspěch a jsem v této Sněmovně, poté co už odešli jiní pamětníci, jediný, kdo si pamatuje, jak probíhala vyjednávání evropské finanční perspektivy na léta 2007 až 2013. Popsal jsem to podrobně v knize svých pamětí Plnou parou v politice. Nicméně si nemyslím, že memoáry jsou oblíbená literatura většiny v této Poslanecké sněmovně. Proto bych chtěl na to upozornit snad jenom ty zájemce, kteří si myslí, že by do budoucna bylo podobný koncept možné použít.

Ta metoda práce spočívala v tom, že jsme vycházeli mimořádně vstřícně vůči britskému a předtím lucemburskému předsednictví, tedy vůči britskému předsednictví, které projednávalo půl roku evropskou finanční perspektivu, jmenovitě se tím zabýval britský premiér Tony Blair, a vyvarovali jsme se po celou tu dobu jakýchkoliv konfliktů s Evropskou unií, ze-

jména s britským předsednictvím. Ta hrozba vetem, to je takové to poslední, co je v zoufalé situaci možné udělat. Připomínám, že tehdy jsme získali 26,7 miliardy eur a další 4 miliardy eur na zemědělskou politiku. Takže to, s čím přijel teď z Bruselu premiér Nečas, nepovažuji a nikdo soudný to nemůže považovat za úspěch. Tehdy, před sedmi lety, jsme byli, pokud jde o přepočtení dotací na jednoho občana, první v Evropské unii, teď jsme čtvrtí. Kdybychom byli ve všech ukazatelích čtvrtí, tak by to asi nebylo špatné, ale myslím, že pokud máme stejný objem finančních prostředků jako sousední Slovensko, které představuje zhruba 50 % nebo polovinu rozsahu České republiky podle počtu obyvatelstva i podle hospodářské síly, tak myslím, že to o něčem svědčí.

Jedna věc je ale ten zjevný neúspěch české vlády při projednávání finanční perspektivy na léta 2014 až 2020 a druhá věc je, jak s těmi penězi naložit. To, že tato vláda nemá vůbec žádnou strategii rozvoje České republiky, jinak řečeno, že nevíme, kam tato vláda vlastně s tou Českou republikou směřuje, je jistě vážná věc a měla by to vláda rychle napravit. Já chci jenom připomenout, že před sedmi a půl lety vznikla strategie rozvoje České republiky, tehdy spojená se jménem vicepremiéra Jahna, a tato strategie byla vydiskutovaná nejen na úrovni vlády, ale také na úrovni vědeckých pracovišť, univerzit, vysokých škol. To dnes v podstatě chybí.

Já bych rád věděl, jaké má vláda priority, jaké má cíle, zda k nim patří například regionální rozvoj nebo vzdělávání, rozvoj vědy, výzkumu, školství, ale také třeba jestli vláda počítá s rozvojem dopravní sítě prioritně, to znamená s výstavbou dálnic, s výstavbou železničních koridorů. Zda vláda uvažuje s podporou například bytové politiky, protože z evropských peněz je možné žádat na výstavbu sociálních bytů. Je možné žádat na obnovu bytového fondu. Máme tady obrovský zastarávající a opotřebovaný bytový fond ve formě panelových sídlišť. Na to prostě nejsme schopni akumulovat dostatečné vlastní zdroje.

Žádám o zařazení mimořádného bodu pod názvem Informace premiéra, postup vlády při určení a prosazení priorit při čerpání peněz z evropských fondů v letech 2014 až 2020. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Máte tady ale, pane poslanče, ještě jeden... Ne. Takže tento bod zůstává v platnosti. Pan poslanec Zdeněk Boháč. Prosím.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já trochu z jiného soudku. Vzhledem k tomu, že dle § 91 odst. 1 uplynula lhůta 60 dnů po projednání návrhu zákona ve výboru, dovoluji si požádat o dodatečné zařazení následujícího sněmovního tisku na probíhající 51. schůzi Poslanecké sněmovny. Jedná se o sněmovní tisk 843, vládní návrh

zákona, kterým se mění zákon číslo 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona číslo 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tedy zákon o azylu ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

Zároveň bych chtěl požádat o pevné zařazení tohoto sněmovního tisku na středu 13. února jako první bod odpolední části schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to sněmovní tisk 843. Ano. Paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážené kolegové. Chtěla bych požádat o pevné zařazení bodu č. 91, sněmovní tisk 875, novela zákona o státní sociální podpoře, na zítřek, středu, jako druhý bod prvních čtení odpoledne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, mám to poznamenané. Prosím pana poslance Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, mám jeden návrh na vyřazení a pak některé návrhy na pevné zařazení.

Návrh na vyřazení je návrh na vyřazení bodu 14, sněmovního tisku 603, druhé čtení, zjednodušeně periodického tisku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, promiňte. Dámy a pánové, vůbec není slyšet. Prosím pana poslance trochu hlasitěji.

Poslanec Marek Benda: Budu se snažit být výraznější, promiňte.

Vyřadit bod 14, sněmovní tisk 603. Přefadit bod 102, který je zařazen na dnešek pevně, sněmovní tisk 435, na pátek z důvodu dnešní neúčasti příslušného ministra, i když se jedná o návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje. Zařadit dnes po pevně zařazených bodech body 48, sněmovní tisk 868, a 49, 894. Zařadit body 90, sněmovní tisk 874, a 94, sněmovní tisk 891, zítřka po třetích čteních. A zařadit body 149 až 155, což jsou zjednodušeně řečeno armádní body, které by měl přednášet pan ministr Kuba, na čtvrtek po písemných interpelacích.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Gazdík, prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Dovoluji si požádat o pevné zařazení sněmovních tisků 743 a 822, je to bod číslo 71 a bod číslo 82, jako první dva pevně zařazené body zítřejšího odpoledního jednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli má ještě někdo nějaký návrh. Paní poslankyně Konečná, pan kolega John. Nevím, v jakém jste byli pořadí. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi dát pozměňující návrh k návrhu pana kolegy Bendy, který chtěl zařadit návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje, bod 102, na pátek vzhledem k dnešní nepřítomnosti ministra, což nechápu, ale dobrá. Pan ministr asi chce být u projednávání. Nicméně bych vás jenom ráda ubezpečila, že tento návrh organizační výbor poprvé přikázal této Sněmovně v září 2011! To je fakt šílenství, na co si tady hrajeme, a rok a půl ho tato Sněmovna neustále odsouvá a žene před sebou.

Ten pátek je podle mého názoru jediný – abychom ho opět mohli vyřadit. Protože nebyl zařazen napevno. Proto navrhuji zařadit bod 102 na zítřek jako první bod odpoledne.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Radek John.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážení přítomní, předstupuji s návrhem zařazení nového bodu s názvem Informace ministra vnitra k protizákonnému povolování interaktivních videoloterijních terminálů.

Situace je velice vážná a vláda dopustila, že protizákonné jednání trvá řadu měsíců. Zatímco v březnu přijala usnesení, že věc bude řešit, tak v květnu toto usnesení stáhla a věc nadále neřeší. Ale týká se to napříč resorty, nejenom Ministerstva financí. Minulý čtvrtek v čase pravidelných interpelací jsme tuto závažnou otázku otevřeli a žádali jsme její prošetření, ale nebyl tady prakticky nikdo. Ani premiér Nečas ani ministr Kalousek ani ministr Kubice. Prostě nedorazili do Sněmovny tak jako většina z nich ani dnes, a přesto ta situace je tak závažná, protože porušování zákona řadu měsíců, přestože jasně říká jak Ústavní soud, tak ombudsman, že jde o porušování zákona, je třeba řešit.

Takže já žádám informaci k aktuální činnosti Ministerstva vnitra ve věci povolování interaktivních videoloterijních terminálů, tzv. IVT přístrojů, protože Ministerstvo vnitra je podle § 12 kompetenčního zákona č. 2/1969 Sb. ústředním orgánem státní správy pro veřejný pořádek, plní koordinační úlo-

hu v oblasti správního řízení a v oblasti výkonu veřejné správy svěřené orgánům územní samosprávy. Stejný přístup platí i v otázce řešení interaktivních videoloterijních terminálů.

K povolování těchto terminálů musím uvést jeden konkrétní a pro celou věc naprosto ilustrativní příklad. Dne 14. 12. 2012 město Chomutov uspělo proti Ministerstvu financí u Nejvyššího správního soudu. V soudním rozsudku bylo jasně uvedeno, že účastníkem správních řízení, ve kterých Ministerstvo financí rozhodovalo o povolení provozu interaktivních videoloterijních terminálů, měla a vždy má být také obec, na jejímž území by měl dotyčný videoterminál být provozován. To se nestalo v řadě případů. V České republice byly doposud uděleny stovky rozhodnutí Ministerstva financí na povolení k provozování tzv. IVT bez toho, aby se rozhodovacího řízení účastnily obce. Na jejich zájem a požadavky nebyl brán naprosto žádný ohled. Podle nálezu brněnského Nejvyššího správního soudu z loňského roku ale mají obce jednoznačně právo žádat nápravu tohoto neakceptovatelného stavu. Připomínám tedy jak vládě, tak i mnohým zákonodárcům ve Sněmovně, že řada obcí a měst má jasný zájem dosáhnout právní cestou nápravy všech výše uvedených nezákonností v postupech Ministerstva financí, které se tady řadu měsíců dějí a bohužel jsou tolerovány celou vládou.

S ohledem na tento netolerovatelný stav a na tu část zákonné působnosti Ministerstva vnitra, kterou jsem uvedl v úvodu, žádám prostřednictvím předsedající ministra vnitra Kubiceho o odpovědi na zásadní a klíčové otázky. A sice: Připraví Ministerstvo vnitra a sdělí obcím ukázkové vzory právních postupů, kterými jsou obce oprávněny domoci se u soudu nápravy nezákonných postupů Ministerstva financí ve věci interaktivních videoloterijních terminálů? Bude resort vnitra koordinovat postup těch obcí, které budou mít zájem o okamžitou nápravu nezákonných postupů Ministerstva financí? Učiní resort vnitra nějaká další než výše uvedená opatření k nápravě nezákonnosti, kterou při povolování interaktivních videoloterijních terminálů učinilo a bohužel stále činí Ministerstvo financí?

Všechno to jsou otázky velmi závažné a konkrétní, a proto věřím, že na jejich zodpovězení a především zapracování do praxe bude Sněmovna jako protiváha vlády konkrétně trvat. Proto žádám a navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako prvního bodu dnešní schůze po pevně zařazených. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Viktor Paggio.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já se taky musím vyjádřit k opět odkládanému návrhu zákona o Národním parku Šumava. Ten nám byl předložen jako Sněmovně 1. srpna.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, pane poslanče. Teď jsme ve fázi, kdy jsou předkládány návrhy směrem k pořadu schůze. Máte-li nějaký návrh, není možná, není přípustná diskuse v tuhle chvíli. Pouze máte-li nějaký návrh, rozumím tomu, že jej chcete odůvodnit. Ale abyste byl tedy informován.

Poslanec Viktor Paggio: Velmi se omlouvám, ale možná je to poslední šance, kdy se k tomu vyjádřit, protože jinak to bude opět přeřazeno. Připojuji se k paní Konečné. Podpořte to, abychom to projednali zítra.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne, opravdu, nezlobte se, pane poslanče, diskuse k pořadu schůze není přípustná. Pouze máte-li nějaké návrhy, tak je přednášejte.

Zeptám se, zda má ještě někdo nějaký návrh k pořadu schůze. Neměli, budeme hlasovat o těch návrzích, které byly předneseny v pořadí tak, jak byly oznámeny. Nejprve ale sděluji, že paní poslankyně Helena Langšádlová má náhradní kartu č. 3. Pan poslanec Michal Doktor náhradní kartu č. 17. To byly náhradní karty, nyní k pořadu schůze.

Pan poslanec Vít Bárta navrhuje zařazení nového bodu do pořadu schůze, tento bod by měl nést název Informace předsedy vlády k protizákonnému povolování videoloterijních terminálů, a chce, aby tento bod byl zařazen jako dnešní první bod. Přivolala jsem naše kolegy do jednacího sálu.

O tomto návrhu k pořadu schůze rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 130.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 130 přítomno 158, pro 73, proti 77. Návrh přijat nebyl.

Další návrh pana poslance Víta Bárty je, aby se ke stejné otázce, tedy k protizákonnému povolování videoloterijních terminálů, vyjádřila místopředsedkyně vlády. Měl by to být nový bod, informace místopředsedkyně vlády.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 131. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 131 přítomno 161, pro 72, proti 78. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Lubomír Zaorálek navrhuje zařadit nový bod Zpráva o průběhu jednání Evropské rady v Bruselu, a to na pátek 15. 2. jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 132. Kdo je pro tento návrh na zařazení nového bodu? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 132 přítomno 161, pro 79, proti 73. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Michal Babák žádá o zařazení nového bodu Informace ministra financí k protizákonnému povolování videoloterijních terminálů dnes jako první bod schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 133. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 133 přítomno 162, pro 75, proti 76. Návrh přijat nebyl.

Druhý návrh pana poslance Michala Babáka – přeřadit bod 74, sněmovní tisk 742, obchodní zákoník, jako první bod v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 134. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování pořadové číslo 134 přítomno 162, pro 70, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Otto Chaloupka žádá o pevné zařazení bodu 87, sněmovní tisk 864, dnes po pevně zařazených prvních čteních.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 135. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 135 přítomno 163, pro 78, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Paroubek žádá o zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o postupu vlády při určení a prosazení priorit při čerpání peněz v rámci evropské finanční perspektivy v letech 2014 až 2020.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 136. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu s tímto názvem. Proti?

V hlasování pořadové číslo 136 přítomno 162, pro 77, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Zdeněk Boháč žádá zařazení sněmovního tisku 843 jako první bod odpoledne zítra, ve středu 13. 2.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 137. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 137 přítomno 162, pro 96, proti 30. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová žádá přeřazení bodu 91, je to

sněmovní tisk 875, na středu odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 138. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti?

V hlasování pořadové číslo 138 přítomno 162, pro 86, proti 62. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Marek Benda má několik návrhů. Budeme o nich hlasovat postupně.

Nejprve vyřadit z pořadu schůze bod 14, sněmovní tisk 603.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 139. Kdo je pro tento návrh? A k tomu patří třetí čtení, bod 125. Kdo je tedy pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 139 přítomno 165, pro 84, proti 64. Návrh byl přijat.

Zeptám se pana poslance Smýkala... ne, nehlásí se.

Nyní body na přeřazení. Bod 102, sněmovní tisk 435, přeřadit na pátek 15. 2. To bylo všechno.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 140. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti?

V hlasování pořadové číslo 140 přítomno 164, pro 77, proti 49. Tento návrh přijat nebyl.

Dalším návrhem je zařadit dnes po již pevně zařazených bodech body 48, sněmovní tisk 868, a 49, sněmovní tisk 894.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 141. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 141 přítomno 165, pro 96, proti 63. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh na zařazení bodů 90 a 94, jsou to sněmovní tisky 874 a 891, na zítřek po třetích čteních.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 142. Kdo je pro? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 142 přítomno 165, pro 116, proti 21. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh, aby body 149 až 155 byly zařazeny na čtvrtek po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 143. Kdo je pro? Proti?

V hlasování pořadové číslo 143 přítomno 165, pro 97, proti 40. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy pana poslance Marka Bendy.

Nyní můžeme hlasovat o návrhu pana poslance Petra Gazdika, který žádá o pevně zařazení bodu 71, sněmovní tisk 743, a bodu 82, tisk 822, jako první a druhý bod, ve středu odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 144. Kdo je pro toto pevné zařazení? Proti? Hlasování číslo 144, přítomno 165, pro 83, proti 51. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Konečná žádá o zařazení bodu 102 jako první bod odpoledne, vlastně již po pevně zařazených bodech, ve středu 13. 2.

Zahajuji hlasování číslo 145. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 145, přítomno 165, pro 77, proti 49. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Radek John žádá o zařazení nového bodu Informace ministra vnitra k protizákonnému povolování interaktivních herních terminálů, a to jako první bod dnes po již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování číslo 146. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 146, přítomno 165, pro 58, proti 82. Návrh přijat nebyl.

To byly tedy všechny návrhy, které směřovaly k pořadu schůze. Pan poslanec Paroubek se hlásí? Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, my jsme si asi nerozuměli, když jste se mě ptala na ten další návrh. Já jsem ten druhý svůj návrh tady zdůvodnil a také jsem přednesl jeho název a vy jste pravděpodobně to takto nepochopila, nebo vzájemně jsme se nepochopili. Já bych jenom uvedl název toho mimořádného bodu, který jsem navrhl: Informace premiéra o zajištění realizace prorůstových opatření vlády k české ekonomice – a zařadit na pátek na ráno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Omlouvám se vám. O tomto návrhu budeme ještě hlasovat. Název na zařazení nového bodu jste slyšeli.

Zahajuji hlasování číslo 147. Ptám se, kdo souhlasí s tímto zařazením nového bodu do pořadu schůze. Proti návrhu?

Hlasování číslo 147, přítomno 165, pro 78, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Takže teď již mohu říct, že to byly... Ještě prosím pan poslanec Váňa. Roman Váňa. Domnívám se, že to říkám dobře. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedkyně, v hlasování číslo 32 jsem hlasoval pro návrh pana místopředsedy Zaorálka a na sjetině mám, že jsem se zdržel. Dovolil bych si zpochybnit hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme tedy hlasovat o námitce proti tomuto hlasování. Nejprve se zeptám Sněmovny, zda s námitkou souhlasí.

Zahajují hlasování číslo 148. Kdo je pro námitku? Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 148, přítomno 165, pro 141, proti 8. Námitka byla přijata. Budeme opakovat hlasování.

Je zde žádost o odhlášení. Takže jsem vás všechny odhlásila a budeme hlasovat znovu o návrhu pana místopředsedy Sněmovny Zaorálka. Návrh zní – zařadit do programu schůze nový bod s názvem Zpráva o průběhu jednání Evropské rady v Bruselu na pátek 15. 2. jako první bod. Takže o tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajují hlasování 149. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Proti návrhu?

Hlasování číslo 149, přítomno 162, pro 80, proti 76. Tento návrh přijat nebyl.

Dámy a pánové, zahajují projednávání bodu

98.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 699/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 699/1. Tento návrh odůvodní pan senátor Marcel Chládek, kterého mezi námi vítám. Prosím, a-byste se ujal slova, pane senátore. Prosím.

Senátor Marcel Chládek: Děkuji, vážená paní předsedající. Dovolte mi, vážené poslankyně, vážení poslanci, abych vám v krátkosti představil senátní tisk, který se týká změny zákona o dani z přidané hodnoty. Rád bych úvodem uvedl, že tento návrh byl v této chvíli již připraven do jiné podoby, protože mezitím proběhl návrh na řešení DPH tady v Poslanecké sněmovně, a my nyní přicházíme s návrhem, který by se musel upravit poté v druhém čtení. A upravil by se do podoby zavedení třetí sazby DPH na vybrané položky. (V sále panuje silný hluk.)

Já předpokládám, paní předsedající, že i vás tímto návrhem potěším, protože první položka, která se týká té nově zavedené snížené sazby DPH, se týká knih, dále se to týká učebnic a jiných tiskovin. Druhá oblast položek se týká zdravotních pomůcek, jako jsou např. bílé hole pro nevidomé nebo počítače pro slepce. Třetí oblast se týká služeb a týká se to služeb o-

pravdu pro opět cílovou skupinu zdravotně postižených, např. opravy invalidních vozíků nebo domácí péče pro nemocné a zdravotně postižené.

Chtěl bych podotknout, že nižší sazba DPH na knihy je téměř v celé Evropě a takto vysoká sazba, jako je v České republice, nemá obdoby. Pro příklad – nulovou sazbu DPH na knihy mají např. ve Velké Británii, v Irsku, v Chorvatsku. V Itálii mají čtyřprocentní DPH, ve Španělsku také čtyřprocentní DPH. Česká republika s tímto DPH na knihy patří mezi státy s nejvyšší daní z přidané hodnoty. Zavedením třetí sazby daně se nebude samozřejmě jednat o to, že Česká republika bude jediná, protože tři sazby DPH mají např. ve Španělsku, v Belgii, ve Finsku, ve Švédsku a v Itálii.

Já předpokládám, že tento návrh, protože se to týká jenom několika položek, bude přijat napříč politickým spektrem. Určitě tím kromě paní předsedající potěším např. pana poslance Bessera, který prohlásil: vyšší DPH na knihy a vstupenky zrušuje kulturu. Zároveň si myslím, že potěším pány poslance Babáka a Gazdíka, kteří řekli, že budou hlasovat pro výjimku na DPH pro knihy, nebo pan poslanec Gazdík prohlásil: národ nechte a hloupne, budeme řešit výjimku u DPH na knihy. Nyní vám tato možnost leží na stole. Záleží, jakým způsobem se rozhodnete. Je to návrh, který vám může vyhovět, a můžete ukázat, že ty vaše proklamace nebyly pouhými proklamacemi, ale že opravdu budete chtít, aby sazba DPH na knihy a zdravotní pomůcky byla tak jako jinde ve vyspělé Evropě.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za pozornost. To by bylo úvodem z mé strany vše. (Potlesk několika poslanců z řad sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Poprosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Pavla Svobodu. A ještě vás seznámím s jednou omluvou, která mi byla teď doručena. Od 15 hodin se z našeho dnešního jednání omlouvá ministr a předseda Legislativní rady vlády Petr Mlsna.

Slovo má zpravodaj pan poslanec Pavel Svoboda.

Poslanec Pavel Svoboda: Ano děkuji za slovo. Dámy a pánové, slyšeli jsme tady stručný návrh tohoto zákona z úst pana senátora. Já se k tomuto návrhu vyslovím s tím, že zcela souhlasím se stanoviskem vlády k návrhu zákona a s argumenty, které jsou v tomto stanovisku uvedené. Z tohoto důvodu taktéž navrhuji zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za slovo zpravodaji a otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Připomínám, že jsme v prvním čtení, a oznamuji, že nikdo nebyl do této obecné rozpravy přihlášen. Pan

poslanec Babák se hlásí, s přednostním právem pan senátor Chládek. Prosím.

Senátor Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl, vážené poslankyně a vážené poslance upozornit, že pan zpravodaj si neplní svoji roli, protože naprosto nereagoval na ten můj návrh třetí sazby DPH. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní prosím pana poslance Babáka o slovo.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych jen v rychlosti zareagovat na tuto novelu zákona, která nám přichází ze Senátu, a Věci veřejné se vyjadřují velmi pozitivně ke snižování DPH, pokud jsou to řekněme relevantní skupiny zboží. Nicméně spatřujeme tam malou v uvozovkách kulišárnu, a to že za knihy se schovávají například noviny, časopisy, ale taktéž pornografie. Nicméně jsme ochotni pro tento návrh hlasovat, tudíž hlasovat proti stažení tohoto návrhu, a propustíme ho do druhého čtení, kdy bychom tady tu věc s pornočasopisy upravili, kterou bychom stáhli zpátky do té vyšší sazby, a samozřejmě pro tu 10% sazbu pro knihy, ale pouze knihy a pro zdravotní potřeby, tak v tu chvíli není problém hlasovat pro propuštění dále do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášku. Prosím pan poslanec Alfréd Michalík má slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Číslo 699 již dává jasně najevo, že se jedná o zákon, který tady byl předložen už před delší dobou, ale nikoliv vinou předkladatele, ale našimi obstrukcemi a odkládáním jsme se dostali do stavu, že tam jsou některé věci jakoby už zastaralé a musí se změnit.

Ale myšlenka, která vrací některé zboží do původních kategorií DPH, je myslím správná a to, co tady navrhl pan senátor, je řešitelné, proto doporučuji, abychom ho pustili do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, prosím o další přihlášky do obecné rozpravy v prvním čtením. Nejsou-li žádné, končím obecnou rozpravu. Pardon. Nekončím obecnou rozpravu, pan poslanec Svoboda, poté pan senátor Chládek.

Poslanec Pavel Svoboda: Jak jsem tady uvedl, chci navrhnout zamítnutí tady tohoto, nebo navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Návrh na zamítnutí, pardon, já jsem vám špatně rozuměla. Pan senátor Chládek, prosím.

Senátor Marcel Chládek: Děkuji. Já pro ty z vás, kteří to sledují a sledují i ten děj a průběh, tak bych chtěl upozornit – možná by bylo dobré, kdyby jej pan zpravodaj také sledoval, ten průběh projednávání, a pak by mohl reagovat na ten návrh, jaký je. Tak jak to řekl tady pan poslanec, vzhledem k tomu, že tento návrh je tady již delší dobu, tak logicky musí projít různými úpravami, tak jak to tady říkal i pan poslanec Babák. Já s tím naprosto nemám problém. Vzhledem k tomu, že si erotickou literaturu nekupuji, tak to pro mě žádný problém nebude, a určitě může tato literatura mít daleko vyšší DPH.

Nicméně vás žádám o propuštění do druhého čtení, kde to může projít těmito úpravami.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Nevidím, že by někdo chtěl vystoupit, proto obecnou rozpravu v prvním čtení končím. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Je před námi hlasování o návrhu na zamítnutí. Pakliže tento návrh nebude přijat, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Poprosím vás o malou chvilku trpělivosti, než se všichni naši kolegové dostaví do jednacího sálu, a hned potom zahájím hlasování.

Tak je zde žádost o odhlášení? Odhlašuji vás. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

První návrh, o němž rozhodneme, je návrh na zamítnutí a hlasovat budeme nyní.

Hlasování ponese číslo 150. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro návrh na zamítnutí této normy v prvním čtení. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 150, přítomno 154, pro 74, proti 75, návrh přijat nebyl, ale proběhne kontrola hlasování.

Pan poslanec David Vodrážka. Prosím.

Poslanec David Vodrážka: Omlouvám se, na sjetině mám ano, hlasoval jsem ne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme hlasováním číslo 151. Pan poslanec to ještě upřesní. (Hlasitý smích z celého sálu.)

Poslanec David Vodrážka: Omlouvám se, obráceně, zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zpochybněno hlasování a my o námitce rozhodneme v hlasování číslo 151.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro námitku. Proti námitce?

Hlasování číslo 151, přítomno 157, pro 139, proti 6, námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování, které se týkalo návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování číslo 152. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí této normy. Proti návrhu?

Hlasování číslo 152, přítomno 157, pro 81, proti 75, tento návrh přijat tedy byl a návrh zákona byl zamítnut v prvním čtení.

Tím jsme tedy tuto normu projednali. Končím projednávání bodu 98, děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

103.

Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 811/1.

Tento návrh odůvodní hejtman Karlovarského kraje pan poslanec Josef Novotný mladší. Prosím, pane kolego, o vaše úvodní slovo.

Poslanec Josef Novotný ml.: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dovolte, vážené kolegyně, kolegové, bych vám jako hejtman Karlovarského kraje představil naši zákonodárnou iniciativu, a to senátní tisk číslo 811 – Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Změna spočívá v § 21, kde v bodě 1 je doplněno následující. Původní text je tento: „Zpoplatněnou pozemní komunikaci lze užít silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí nejvýše 3,5 tuny (dále jen vozidlo v systému časového zpoplatnění), pouze po úhradě časového poplatku. Časový poplatek lze uhradit na jeden rok, jeden měsíc nebo na deset dnů.“ A nyní to doplnění: „není-li dále uvedeno jinak“.

V odst. 2 je následující znění. Původní znění je: „Horní hranice výše časového poplatku na jeden rok činí pro vozidlo v systému časového zpoplatnění 1 500 Kč.“ A my jsme navrhli doplnění „nebo je-li zpoplatněná pozemní komunikace vzdálená od ostatních zpoplatněných pozemních komunikací o více než o polovinu své zpoplatněné délky, činí horní hranice časového poplatku na jeden rok pro vozidlo v systému časového zpoplatnění 300 Kč“.

A v odst. 3 je původní text: „Výše časového poplatku na jeden měsíc a časového poplatku na deset dnů se stanoví poměrně k výši časového poplatku na jeden kalendářní rok. Výši časových poplatků stanoví prováděcí právní předpis.“ A my toto doplňujeme. „Časový poplatek na jeden měsíc a časový poplatek na deset dnů se pro pozemní komunikace podle odst. 2 druhá část věty nestanovuje.“ Tolik tedy změna zákona.

Co nás k tomu vedlo? Vedlo nás k tomu to, že v dubnu loňského roku byla zprovozněna a zpoplatněna část rychlostní silnice R6 z Chebu do Karlových Varů. Tento úsek měří 37,5 km a není v současné době řádně napojen na další dálniční síť v ČR. V rámci ČR je v tomto ohledu specifický svou značnou vzdáleností mnoho desítek kilometrů od další navazující dálniční sítě. To za prvé.

Za další. Komunikace R6 je vedena po stávající silnici 1. třídy, to znamená, že uživatelé nemají možnost jiné objízdné trati. Další věc je to, že tato komunikace vlastně tvoří obchvat následujících měst. Za prvé Chebu. Dříve, pokud jste chtěli na hranici s Německou republikou, tak jste museli projíždět Chebem. Nyní tato silnice vlastně tvoří obchvat Chebu. Dále tvoří obchvat Kynšperka, Sokolova, Lokte a Karlových Varů. A pokud je mi známo, tak právě komunikace, které tvoří obchvaty některých měst, nejsou zatíženy poplatkem a nejsou zatíženy dálniční známkou.

Vláda na jednání své schůze dne 24. října 2012 projednala a posoudila návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje a vyslovila nesouhlas. A uvedla tyto důvody:

Za prvé. Předložený návrh změny zákonné právní úpravy časového zpoplatnění obecného užívání vybraných pozemních komunikací považuje vláda za nekonceptní, nesystémový a věcně nepromyšlený. My na to reagujeme následujícím stanoviskem. Právě naopak! Návrh je vůbec prvním pravidlem, které by muselo Ministerstvo dopravy ČR při sestavování příslušné vyhlášky respektovat. Stávající zákon totiž nedefinuje vůbec žádná pravidla, kterými by se mělo Ministerstvo dopravy při sestavování vyhlášky řídit. Jednalo by se tak o první koncepční systematické pravidlo stanovené zákonem.

Za druhé. Vláda říká: Navrhovaný výrazné snížení maximální výše časového poplatku na izolovaných úsecích zpoplatněných pozemních komunikací jde proti dlouhodobé koncepci státu spočívající v postupném

odstraňování výjimek ze seznamu pozemních komunikací podléhajících časovému zpoplatnění. Delší souvislé úseky dálnic a rychlostních silnic – a teď pozor –, které tvoří pouze obchvaty měst a obcí, nejsou jedinou existující dopravní spojnici, u nichž není dán jednoznačný důvod pro výjimku, jsou proto opětovně zařazovány mezi zpoplatňované úseky pozemních komunikací. A tady já říkám: Toto právě silnice R6 splňuje! Je to vlastně obchvat Sokolova, obchvat Chebu, obchvat Lokte, obchvat Kynšperka a obchvat Karlových Varů. Dále tady říkají, že nejsou jedinou existující dopravní spojnici, a tato silnice je jedinou spojnici, protože je postavena na tělese silnice 1. třídy. Takže my na to reagujeme tím, že proti dlouhodobé koncepci státu jde naopak stávající vláda, neboť v minulosti, za předcházejících vlád, nebyly principiálně zařazeny do zpoplatněných komunikací úseky dálnic nebo rychlostních silnic, které ležely mimo či vzdálené od souvislé dálniční sítě ČR.

Za další. Zavedení speciální emise dálničních kuponů, k němuž má navrhovaná změna směřovat, by zároveň významně narušilo zavedenou a dlouhodobě aplikovanou podobu systému časového zpoplatnění v ČR ne-systémovou a neopodstatněnou výjimkou. To tvrdí vláda. My říkáme: Tato teze vlády je v rozporu se stanoviskem Parlamentního institutu, neboť ten naopak z hlediska slučitelnosti s právem EU dospěl k závěru, že by bylo žádoucí zavést více typů časového zpoplatnění, neboť takový postup není z pohledu unijního kontextu nijak neobvyklý, naopak je často využíván v řadě členských států EU.

Za další. Vláda tvrdí: Izolovaný úsek rychlostní silnice R6 v Karlovarském kraji, na němž by měl být podle předloženého návrhu zákona v důsledku navrhované změny snížen časový poplatek, tvoří klíčovou rychlou dopravní spojnici všech hlavních městských aglomerací Karlovarského kraje a svou délkou takřka 40 kilometrů zároveň tvoří i významnou část celkové sítě zpoplatněných pozemních komunikací – více jak tři procenta. Investice státu na jeho výstavbu, provoz a údržbu představují nezanedbatelné finanční prostředky. Tyto prostředky jsou u všech dálnic a rychlostních silnic částečně pokrývány i výnosem ze zpoplatnění jejich obecného užívání, tedy i výnosem z prodeje dálničních kuponů. Snížením výše časového poplatku na tomto úseku by tedy mohlo dojít i ke snížení celkového výnosu – tvrdí vláda – z časového poplatku a v důsledku toho i ke snížení objemu prostředků použitelných na další rozvoj a údržbu pozemních komunikací ve vlastnictví státu.

My tvrdíme následující: Pro toto tvrzení vláda nemá vůbec žádný podklad ani žádnou analýzu či studii. Žádné porovnávací odhady nebyly dosud provedeny. Stejně tak totiž může dojít k tomu, že by si slevový kupon zakoupilo výrazně více řidičů než těch, kteří si zakoupili roční, a v součtu by pak díky slevám mohlo dojít naopak ke zvýšení příjmů z časových

kuponů. Jenom si vzpomeňte na naftu, jak nám v současné době kamiony v naší republice odjíždějí čerpat naftu někam jinač.

Za další. Vláda tvrdí: Důvodová zpráva k předloženému návrhu zákona se podle názoru vlády zcela nedostatečně vyrovnává s identifikací dopadů novelizované úpravy na státní rozpočet. Podle předloženého návrhu zákona nebude mít navrhovaná úprava prakticky žádný dopad na státní rozpočet a v případě, že ano, bude tento dopad pozitivní. Toto tvrzení však nepřihlíží k možnému poklesu výnosů z časového poplatku způsobeného řidiči, kteří by po nabytí účinnosti navrhované úpravy využili možnosti úhrady sníženého časového poplatku namísto úhrady časového poplatku v plné výši na celou síť pozemních komunikací, a dále k nezanedbatelným dodatečným nákladům pro Státní fond dopravní infrastruktury spojeným s nutností tisku speciální emise kuponů. V této souvislosti nelze přijmout argumentaci ohledně rentabilnosti navrhované speciální emise kuponů platných pouze na izolovaném úseku zpoplatněné pozemní komunikace odkazem na rentabilitu stávajících kuponů s platností na deset dnů v nominální hodnotě 310 korun. – Tento argument vlády je relevantní. Karlovarský kraj již zahájil přípravu prací na úpravě legislativního návrhu tak, aby nebylo zapotřebí emitovat speciální kupony.

Dále vláda má tuto námitku: Navržená úprava má umožnit vydání speciálních výrazně levnějších kuponů prokazujících úhradu časového poplatku platných pouze na izolovaném úseku rychlostní silnice R6. Podle názoru vlády by však navržená úprava z dále uvedených důvodů ani nemohla tento cíl naplnit. – To je naprosto špatný názor vlády, protože tento názor nemá žádnou oporu v našem návrhu vyhlášky. V rámci prováděcí vyhlášky má totiž Ministerstvo dopravy plnou kompetenci takový slevový kupon zavést i definovat jeho používání.

Postupně se Karlovarský kraj vyrovnává se všemi námitkami, které vlastně vláda vznáší k tomuto našemu návrhu.

Poslední připomínka, ke které se chci vyjádřit: V rozporu s deklarovaným cílem návrhu se jeho znění nebude dotýkat pouze izolovaného úseku rychlostní silnice R6 v Karlovarském kraji, protože navržené obecné kritérium pro snížení maximální výše časového poplatku mohou splnit i jiné izolované úseky zpoplatněných pozemních komunikací. My k tomu říkáme: Cíl, že by se slevový kupon měl týkat výhradně silnice R6, není nikde v našem návrhu deklarován. Naopak, úprava je navržena univerzálně tak, aby byl dodržen princip nediskriminace a proporcionality. To znamená, může se to týkat i jiných krátkých úseků, které nejsou napojeny na dálniční síť.

Z těchto důvodů vás žádám a prosím, abyste tento náš návrh podpořili a poslali ho do druhého čtení, kde by mohlo dojít k vyjasnění všech sporných otázek.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novotnému.

Dámy a pánové, teď vás poprosím o chvilku trpělivosti. Nedopatřením se stalo, že jsme začali projednávat bod, který měl být až čtvrtý během našeho dalšího jednání. Já se vám omlouvám za tuto chybu. Teď prosím rozhodněme. Máme dvě možnosti: doprojdáme tento celý bod s tím, že se vrátíme k řádnému pořadu schůze, tak jak jsme si jej schválili, nebo bychom museli teď v tuto chvíli bod přerušit, absolvovat body tak, jak jsme si je zařadili, a k tomuto bodu se vrátit.

Já navrhuji to první. Pokud je nějaká námitka, sdělte mi to a zařídíme se tedy podle té námítky. Nevidím-li námitku, budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Jenom budu avizovat, že tedy dalším bodem bude bod 99. Ostatně body, tak jak budou následovat, máte před sebou na informační tabuli.

A ještě pro informaci dodám, že jsme informovali předkladatele, navrhovatele k bodu Šumava, zjednodušeně řečeno. Je na cestě do Prahy, takže očekáváme, že se buďto stihne dostavit včas, v případě že se tak nestane, vás o tom budu informovat a rozhodneme co dále.

Vracíme se tedy do bodu 103. Jsme ve fázi, kdy tento návrh uvedl pan poslanec Josef Novotný mladší. Nyní prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Hojdu. Prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Předkladatel poslanec a současně hejtmán Josef Novotný vás seznámil velice podrobně s návrhem zákona, který reaguje na situaci v Karlovarském kraji. Myslím si, že to není jenom situace, která tíží občany Karlovarského kraje, ale že to může být situace, a určitě už nastane v nejbližší době, i v Jihočeském kraji a v dalších krajích, kde není ta otázka napojení na dálniční síť a vybudování některých úseků rychlostních silnic nebo dálnic, kde to není právě řešeno, aby docházelo k tomu, že budou doopravdy spravedlivě vyhodnoceny a vybírány prostředky na užití těchto silnic.

Já bych jenom ještě chtěl zdůraznit jednu věc, kterou řekl pan poslanec Novotný, ale aby to bylo zdůrazněno. Je pravdou, že úsek rychlostní silnice R6 mezi Chebem a Karlovými Vary prakticky pouze snad v jedné části, to je asi kilometr a půl, není možné objet po jiných silnicích než silnicích druhé a třetí třídy. To za prvé. A je doopravdy na původním místě, kde byla silnice první třídy šest. Já bych chtěl ještě doplnit, že to, co navrhuje Karlovarský kraj, je určitým řešením.

Myslím si, že je zapotřebí ještě zdůraznit, že není pravda, že by stát přišel, a domnívám se stejně jako pan hejtmán, že by stát přišel o peníze, protože je celá řada lidí, dokonce i zahraničních návštěvníků, kteří místo aby tuto silnici použili, tak radši objíždějí právě přes Cheb, přes Sokolov,

Kynšperk, Loket, aby nemuseli za tento krátký úsek platit horentní částky. U zahraničních návštěvníků se to týká zejména těch pravidelných, protože jezdí třeba jednou za dva měsíce, jednou za tři měsíce a určitě by se jim nevyplatilo kvůli tomu kupovat tak drahou známku opakovaně.

Takže si myslím, že ten návrh je rozumný. A určitě pokud někdo má představu, že by bylo zapotřebí vymyslet trochu jiný způsob, a ne třeba desetidenní známku, jak ji označit, aby byla doopravdy použitelná jenom pro vybrané úseky, které nejsou napojeny na dálniční síť, tak jak je navrženo v návrhu zákona, tak si myslím, že je vhodné, aby byl propuštěn tento návrh do druhého čtení. Pobavme se o něm v hospodářském výboru, což je asi příslušný výbor. Pokud někdo navrhne další výbor, určitě se tomu předkladatel nebude bránit.

To je asi vše v mé zpravodajské zprávě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za zpravodajskou zprávu. Otevírá obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já na rozdíl od svých předřečníků zásadně protestuji. Takhle můžeme rozebrat skutečně úplně celý systém mýtného.

Myslím si, že každý kdo jede byť po tom izolovaném úseku Karlovarské, ušetří pohonné hmoty, má osminásobně větší bezpečnost. To znamená, pokud bychom na toto přistoupili, tak potom jakým právem chceme mýtné po Jihočesích, jakým právem po cestujících po R52, který, pokud se nemýlím, prakticky končí v rybníku. Proč chceme mýtné po uživatelích D1, kde zřejmě počínaje březnem letošního roku bude dopravní peklo? A tak dále a tak dále.

Z těchto i dalších důvodů dávám návrh na zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, předkladateli musím dát slovo okamžitě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo. Já na to musím reagovat. Je vidět, že pan poslanec ten zákon nečetl. Ten se opravdu netýká silnice R6 v Karlovarském kraji. Úprava zákona, jak ji navrhuje, se týká právě i Jihočeského kraje a dalších krajů, kde jsou tyto izolované úseky. To chci zdůraznit. To znamená, že se netýká jednoho jediného kraje a jedné jediné silnice R6.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je do rozpravy přihlášen pan poslanec Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já bych chtěl naopak na rozdíl od pana kolegy Laudáta podpořit tento návrh zákona. Myslím si, že to tady zcela jasně řekl pan hejtmán Karlovarského kraje, že se to netýká pouze úseku R6, ale že to samozřejmě lze vztahovat i na další takovéto izolované úseky, které nemají napojení na dálniční síť. Jsou to krátké úseky. Ano, je dobře, že slouží jako obchvaty měst a obcí. My přece nechceme, aby se nám zpátky vracela doprava do obcí, a vzhledem k tomu, že jsou zpoplatněny velice drazé, pokud ti řidiči užívají pouze tento velmi krátký úsek 37 km, v Jihočeském kraji jiný, nedokážu říci, kolik kilometrů, aby se vraceli do obcí. To má dopad i na životní prostředí atd. Já si myslím, že když dokážeme dát třeba množstevní slevy na mýtné velkým dopravcům, tak bychom mohli takovouto slevu, kterou představuje kupon 300 Kč dát i řidičům, kteří využívají pouze tyto úseky. Samozřejmě pokud využívají celou dálniční síť, zaplatí si kupon za 1 500 Kč. To je naprosto jasné. Ale řada řidičů využívá pouze tento krátký úsek, třeba cestou do práce atd.

Myslím, že toto by se mělo zohlednit. Mělo by to být obecné zohlednění, jak řekl pan hejtmán, netýkající se pouze jenom toho úseku R6. Tak oni to navrhli, protože ten úsek R6 je v jejich kraji a je to návrh Karlovarského kraje. Já se za to moc a moc přimlouvám. Propustme to do druhého čtení a určitě v hospodářském výboru se tato materie bude projednávat a určitě by se mohlo dospět k nějakému obecnějšímu řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jan Bureš se hlásí, ale zpravodaji bych musel dát slovo okamžitě. On se hlásil přece jenom dříve.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se chtěl také ještě zapojit. Jenom bych chtěl uvést pár příkladů. Právě proto, že to je postaveno na původním tělese R6, tak ti, co jezdili z Chebu do Sokolova a do Karlových Varů do práce a jezdí tak pořád a v mnoha případech doopravdy je pro ně problém si zakoupit, pokud nejedí ještě mimo, za 1 500 Kč známku, tak teď musí absolvovat cestou do Sokolova místo 22 km asi 32 km po silnicích druhé třídy a mnohdy dost nebezpečných a přes obce, a do Karlových Varů je to místo 43 km, které jsou po dálnici, asi skoro kolem 70 km, s tím, že se jede přes kopce, přes Loket atd. Doopravdy to není jednoduché. Těm, kteří používali silnici 1. třídy, jsme teď dali dáreček – zaplaťte si 1 500 Kč, ale budete jezdit stejnou vzdálenost a zaplatíte 1 500 Kč navíc.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Já bych chtěl uvést některé věci na pravou míru. Tady zaznělo z úst předkladatele, že se ve své podstatě jedná o obchvaty. Za prvé, původní silnice R6 sama o sobě se klíčovým městům, jako je Sokolov, Loket, Kynšperk nad Ohří, vyhýbala. To za prvé. Za druhé, velká část této silnice, o které se tady hovoří, to je R6, z Karlových Varů do Chebu, byla stavěna za pomoci peněz z Evropské unie, z operačního programu Doprava. Tento projekt nebyl nazván jako obchvaty měst Sokolova, Chebu, Kynšperku nad Ohří, Lokte atd. Bylo to skutečně nazváno jako silnice R6, resp. I/6. Takže o žádné obchvaty v tomto směru opravdu nejde. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pokud ne, tak obecnou rozpravu můžeme ukončit. Já se ještě obrátím na zpravodaje a na navrhovatele, jestli chtějí vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, pane poslanče a hejtmane, můžete vystoupit.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo. Na závěr ještě, zda to jsou, či nejsou obchvaty. Chápu vyjádření pana poslance Bureše, který shodou okolností jako bývalý starosta města Ostrova a jako mladší poslanec, mladší věkem, nezná historii, kdy vznikla silnice I/6 kolem Sokolova, kolem Chebu, kolem Kynšperka. Dříve opravdu tato silnice vedla přes tato města. Pan poslanec Bureš to asi už nezaznamenal. Právě tato silnice I/6 postupně vznikala jako obchvaty těchto měst a na tomto tělese byla potom postavena silnice R6. Na tom trvám. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já s jen zeptám zpravodaje, jestli zazněl nějaký návrh, o kterém bychom měli nyní hlasovat, protože si nejsem jist, jestli jsem všechno zachytil.

Poslanec Pavel Hojda: Pan poslanec Laudát podal návrh na zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O tomto návrhu bychom tedy měli hlasovat. Dobře. Byl podán návrh na zamítnutí panem poslancem Laudátem. Všichni jste se shromáždili a my budeme nyní hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 153, přihlášeno je 162 poslanců, pro hlasovalo 78, proti 71 – ale pan poslanec Benda nás ještě zdržuje. (Probíhá kontrola hlasování.)

Pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Vážený pane předsedající, paní a pánové, velmi se omlouvám. Chtěl jsem hlasovat pro, na sjetině mám proti. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme hlasovat o námitce pana poslance Vidíma.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námítky pana poslance Vidíma? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 154, přihlášeno 164, pro hlasovalo 138, proti 7. Námitka byla přijata.

Mám tady návrh na odhlášení, takže vás nejdříve všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu.

Budeme znovu hlasovat o návrhu pana poslance Laudáta na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Hlasujeme o zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 155, přihlášeno je 154, pro hlasovalo 81, proti 69. V tomto hlasování k zamítnutí došlo.

Takže děkuji navrhovateli a zpravodaji, nicméně projednávání zákona skončilo v prvním čtení.

A máme tu bod číslo

99.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb.,
o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 758/ - první čtení**

Návrh zákona jsme projednávali na 46. schůzi, když jsme po úvodním slově a žádosti zpravodaje poslance Radima Fialy jednání přerušili a odročili. Tehdy byl určeným zpravodajem poslanec Radim Fiala, který však rezignoval na členství v rozpočtovém výboru. Je nutné odhlasovat změnu zpravodaje, protože se jedná o první čtení návrhu zákona.

Navrhují, aby se zpravodajem pro první čtení stal poslanec Pavel Drobil. Je tady.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit pana poslance Drobila, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 156, přihlášeno 155, pro hlasovalo 134, proti nikdo, takže to bylo přijato.

U stolku tedy vítám senátora Miloše Vystrčila a nově určeného zpravodaje poslance Pavla Drobila. Nejdřív se zeptám pana senátora Vystrčila nebo zpravodaje Pavla Drobila, jestli chtějí... Prosím, pane senátore, můžete vystoupit.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, ctěná Sněmovno, já před vás předstupuji s tiskem 758, což je senátní návrh zákona, kterým se mění zákon o pojišťovnictví. Moje role je poněkud ulehčená, protože v době, kdy Senát vytvářel a přijímal tuto novelu, což bylo někdy v polovině roku 2012, nevěděl o tom, že zároveň ve Sněmovně vzniká novela, která snad dokonce byla i koordinována, takže je téměř shodná. Tahle novela, kterou vy jste už projednávali, má číslo tisku 709 a vy jste ji již propustili do druhého čtení a ve druhém čtení je přerušena.

Já vám nyní, protože tak to musí být a je to vlastně procesní předpoklad a předpis, předkládám senátní novelu zákona, která je totožná s tou novelou zákona, kterou vy jste již projednali a propustili do prvního (?) čtení a má senátní tisk číslo 709. Z tohoto důvodu zmíním jenom velmi krátce, že návrh novely se týká zabezpečení financování hasičských sborů jak profesionálních hasičů, tak dobrovolných hasičů, ale zároveň si dovoluji říci, že si nemyslím, že je nutné, aby Poslanecká sněmovna ztrácela čas tím, že bude dvakrát projednávat stejný návrh zákona, byť jednou je v podobě poslanecké novely, která mezitím, než jsme ji v Senátu projednali, předběhla tu stejnou senátní novelu. Takže ode mě v tuto chvíli neuslyšíte požadavek na propuštění do druhého čtení, ale zároveň prosím, berte toto mé vystoupení jako sdělení toho, že Senát tuto novelu, která je totožná s tou vaší, ve svém jednání podpořil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď požádám pana poslance Pavla Drobila, jestli chce vystoupit. Prosím, můžete.

Poslanec Pavel Drobil: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, pan senátor mi ulehčil situaci v tomhle momentě, v tomto projednávání.

Já bych jenom velmi stručně upozornil na to, že princip navrhované právní úpravy spočívá v tom, že pojišťovny podnikající na území České republiky odvedou určité procento z vybraného pojistného z pojištění odpovědnosti z provozu vozidla na speciálně zřízený účet spravovaný Ministerstvem vnitra a tyto vybrané prostředky by se potom podle

předem určených pravidel přerozdělily tak, aby byly ve finále investovány do obnovy technologického parku hasičských záchranných sborů.

Já bych vás v této souvislosti rád upozornil na stanovisko vlády, které máte ve sněmovním tisku 758/1, která na své schůzi 29. srpna 2012 projednala tento návrh a s tímto návrhem vyslovila nesouhlas zejména z těch důvodů, že považuje takovéto řešení, ad hoc řešení situace momentálního nedostatku finančních prostředků pro Hasičský záchranný sbor, jako nesystémové. Další věc, vláda tady upozorňuje na to, že tento návrh nebo toto opatření představuje pro pojišťovny nepředpokládaný zásah do jejich hospodaření, a vláda se domnívá, že do značné míry je to v rozporu s právem Evropské unie.

Velmi zásadní námitka vůči tomuto návrhu je v bodě 3, která hovoří o tom, že důvodová zpráva předkladatele neobsahuje ani orientačně kvalifikaci nákladů hasičských sborů na zásahy související s těmito dopravními nehodami, a tudíž zpochybňuje opodstatněnost onoho navrhovaného šestiprocentního pojistného, tedy odvodu z vybraného pojistného. Navíc je zde upozorněno ještě na velmi důležitou věc, že od 1. července 2010 již pojišťovny, resp. Česká kancelář pojistitelů, poskytují náhrady prokázaných nákladů Hasičského záchranného sboru. Stejně tak je namítána legislativní nesystémovost nebo technické nedostatky legislativního charakteru v tomto návrhu, a to pokud se týče umístění nebo zařazení této novely do zákona č. 277/2009, zákon o pojišťovnách, zajišťovnách, s kterým podle vlády nesouvisí.

Čili kromě toho důvodu, který uvedl pan senátor, to znamená, že tady skutečně byl do druhého čtení propuštěn tisk 709, tak i já z těch důvodů, se kterými jsem vás teď seznámil, pokud se týče vládního stanoviska, budu v obecné rozpravě navrhovat zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já otevírám obecnou rozpravu a o slovo se přednostně hlásí pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si dovoluji zjednodušit tu debatu, kterou bychom zřejmě vedli v obecné rozpravě tím, že bych si dovolil navrhnout přerušit a odročit projednávání tohoto zákona o 60 dní právě proto, že v tuto chvíli ve druhém čtení je projednáván velmi podobný návrh zákona. V tuto chvíli je dohoda mezi zástupci Ministerstva financí a zástupci Hasičského záchranného sboru včetně konzultací se sbory dobrovolných hasičů na komplexním pozměňovacím návrhu toho zákona, který je již projednáván, a proto by bylo myslím zbytečné, kdybychom se dnes museli meritorně vyjádřit k tomu, zda souhlasíme, či nesouhlasíme s tímto zákonem, vést o něm dlouhou de-

batu, když budeme vědět výsledek během těch 60 dnů projednávání toho návrhu zákona, který má v tuto chvíli časový náskok, a bude tedy buď schválen, nebo odmítnut, a poté bychom se vrátili k tomuto návrhu zákona, je-li to možné.

Takže v tomto případě bych si chtěl, i když jsem podporovatelem obecně té myšlenky, a jak říkám, pracujeme společně na velmi podobném záměru, tak aby ten zákon, který je již projednáván, který má časový náskok, který bude na 99 % hlasován daleko dříve než tento návrh zákona, a bychom jej v tuto chvíli přerušili na 60 dnů. Samozřejmě není to nic proti ničemu, protože fakticky předpokládám, že nebude-li přijat ten návrh, o kterém bude hlasováno dřív, který v tuto chvíli je určitým kompromisem mezi poslaneckými kluby, tak pravděpodobně bude velmi nepravděpodobné, že by tento návrh zákona postoupil do druhého čtení. Ale to je co by kdyby a myslím si, že poctivější a férovější vůči Senátu Parlamentu České republiky bude, když tento návrh prozatím přerušíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže byl tady návrh pana poslance Tejce přerušit projednávání tohoto návrhu, posunout to o 60 dnů. Důvody zazněly, já jsem mezitím začal gongovat.

Hlásí se o slovo pan poslanec Benda, tak já mu dám ještě slovo.

Poslanec Marek Benda: Já to nechci komplikovat. Já spíš možná změnu, kterou bych navrhl k panu kolegovi Tejcovi. Myslím, že má smysl, a bychom to přerušili do ukončení legislativního procesu předchozího tisku. Ať už dopadne jakkoliv. Tady zamítneme, Senát zamítne, prezident, nebo schválíme, ale nemá cenu rozjet ty procesy vedle sebe. Takže do ukončení legislativního procesu předchozího tisku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přerušit do ukončení legislativního procesu předchozího tisku. Tak to znělo. S tím souhlasí i pan poslanec Tejc jako navrhovatel. 709 – to je ten předchozí tisk. Snad je to jasné, do kdy to přerušíme, což je podmínkou hlasování o přerušení. Myslím, že jste se tady shromáždili, takže jenom připomenou, že je tady shoda na tom, že bychom v této chvíli hlasovali o přerušení projednávání tisku do ukončení legislativního procesu tisku 709. To je podstata přerušení.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení projednávání tohoto tisku až do ukončení legislativního procesu tisku 709, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 157, přihlášeno je 161 poslanců, pro hlasovalo 137, proti 13. Takže to bylo přijato.

Panu senátorovi dám ještě slovo, než to ukončíme. Prosím pana senátora Vystrčila.

Senátor Miloš Vystrčil: Já děkuji za slovo. Děkuji, že mi to pan předsedající umožnil dříve, to říkám v uvozovkách, než se o přerušení hlasovalo. Teď ale vážně. Jinak návrh pana Jeronýma Tejce považuji za velmi korektní. Děkuji za něj, protože ten text, který jsem já tady dneska představil, skutečně již jednou ve stejné podobě prvním čtením prošel. To znamená, to, že jste náš návrh odročili, považuji za korektní. Děkuji za to a věřím, že se v rámci druhého čtení třeba i prostřednictvím komplexního pozměňovacího návrhu podaří najít řešení, které bude dobré pro hasiče a bude průchodné i Senátem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jinak už rozpravu nepovedeme. Já bych ukončil projednávání tohoto bodu a pokročíme k bodu dalšímu, což je bod číslo 100, kterým je

100.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákony související se zavedením karty sociálních systémů /sněmovní tisk 838/ - první čtení

Stanovisko vlády máme jako tisk 838/1. Předložený návrh by nám měla odůvodnit senátorka Božena Sekaninová, kterou tady vítám mezi námi. Já ji rovnou požádám, jestli by se ujala slova. Prosím, paní senátorko, můžete.

Senátorka Božena Sekaninová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, od prvopočátku byl záměr zavedení sKaret prezentován jako prostředek modernizace a především stamilionových úspor. Bývalý pan ministr Drábek deklaroval, že stát na doručování dávek prostřednictvím sKarty ušetří přes 200 milionů korun ročně. Ale zapomněl říci, že je vybere od příjemců dávek, kteří ze svých nízkých příjmů budou hradit nejrůznější bankovní poplatky, poštovné a podobně. Také se hovořilo o bezplatném výběru dávky. Ve skutečnosti se jednalo pouze o první výběr. A v kolika obcích našeho regionu nejsou žádné bankomaty, nemluvě o tom, kolik starších lidí nebo lidí se zdravotním postižením neumí či nemůže provést výběr z bankomatu. Obdobně diskutabilní je bezplatná platební funkce sKarty, protože jí budou moci využívat jen někteří občané. Jen málokterý obchod v menších obcích má platební terminál. A zkuste zaplatit obyčejný denní nákup, jako je pečivo, mléko, máslo, platební kartou.

Zavedení sKaret zasáhlo do každodenního života tisíců občanů, kteří nemají na rozhazování, kteří při svých výdajích počítají doslova s každou korunou. Potřebují od státu pomoc a podporu, místo toho jim stát život komplikuje a ještě více ztěžuje. A právě tyto důvody nás vedly k předložení návrhu, který zamezí porušení ustanovení Listiny základních práv a svobod o bezplatném přístupu všech občanů k sociální pomoci a kterým se omezuje platební funkce sKarty pouze na oblast dávek pomoci v hmotné nouzi. Zde tento způsob distribuce dávek by měl své oprávnění a splňoval by jistou regulační i kontrolní funkci s tím, že celý systém tak bude možné prakticky vyzkoušet a ověřit jeho funkčnost. V mezidobí jsme se však spolu s veřejností dozvěděli o dalších potížích se zaváděním sKaret. Například provizorium průkazů osob se zdravotním postižením nebo vážné pochybnosti o dostatečnosti zákonné úpravy pro angažování soukromého subjektu při výplatě dávek.

Závažné pochybnosti potvrdil i právní rozbor. Podle této analýzy Ministerstvo práce a sociálních věcí zcela překročilo své pravomoci dané zákonem, když smlouvu na sKarty vůbec uzavřelo. Takzvaná sKarta je veřejnou listinou, kterou vydává úřad práce v rámci výkonu veřejné moci. V právním státě je ale nepřipustné, aby podstatné podmínky pro výkon veřejné moci byly na základě zákonného zmocnění upraveny teprve podzákonným právním předpisem. Nikoliv právní předpis, ale teprve a výlučně podmínky České spořitelny stanoví příjemci dávky způsob vydání a používání karty, podmínky provádění platebních transakcí a pravidla platebního styku. Až v podmínkách České spořitelny se příjemce dozví o výši poplatků za některé úkony, které jsou nezanedbatelné. Činí od 100 do 304 korun za úkon. Dochází tak fakticky ke zpoplatnění spojenému s výplatou sociálních dávek, přičemž se tak neděje na základě zákona, ale prostřednictvím výše uvedené soukromoprávní smlouvy. Tím také dochází k porušení ustanovení článku 11 odst. 5 Listiny, podle něhož lze poplatky ukládat jen na základě zákona. Teprve v podmínkách České spořitelny se příjemce dávky také dozví, že doba platnosti karty je omezena na čtyři roky. Ale proč má být karta se čtyřletou dobou platnosti vydána člověku, který bude například pobírat dva měsíce dávky v nezaměstnanosti a pak už sKartu nikdy nevyužije?

Citovaná ustanovení podmínek České spořitelny svědčí o tom, že příjemce dávky, který se dostaví na úřad práce k vydání karty, je de facto nucen k bezvýhradné akceptaci těchto podmínek včetně výše zpoplatněných služeb. Akceptace tohoto dokumentu je v praxi vynucována jednotlivými zaměstnanci úřadu práce, jimž to ukládá metodika. Jinými slovy, státní správa si vynucovala a stále ještě vynucuje převzetí sKaret na občanech pod hrozbou zastavení výplaty dávek.

Smlouva tedy nemá žádný zákonný základ. Žádný zákon ani jiný právní

předpis nestanoví, resp. nedovoluje, aby vydávání a provozování karty mohlo ministerstvo svěřit soukromému subjektu. Aby údaje obsažené v jednotlivém informačním systému práce a sociálních věcí mohly být spravovány někým jiným než Českou správou sociálního zabezpečení, aby orgán veřejné moci mohl zpracovávat osobní údaje fyzické osoby jen na základě vyhlášky. Žádný právní předpis nedovoluje, aby se s osobními údaji mohly seznamovat jiné osoby než zaměstnanci úřadu veřejné správy. Nedovoluje také, aby ministerstvo stanovilo další prolomení práva na informační sebeurčení prostřednictvím zavedení nového identifikačního průkazu bez předchozí zákonné úpravy. Dokonce sama ministryně práce a sociálních věcí veřejně přiznala, že vyplácení sociálních dávek není právně ošetřeno a probíhá bez platné legislativy. Vláda tak hazarduje s osudy tisíců občanů. A to byly také důvody, proč Senát postoupil Sněmovně další návrh, který ruší institut sociálních karet zcela.

Vážené kolegyně a kolegové, žijeme v době, která je příznačná hektickým životním rytmem. Svou mírou napomáhá i bouřlivě se vyvíjející elektronizace našich běžných činností. Také celý projekt sKaret může být vnímán jako forma modernizace a výplaty sociálních dávek.

Jenže zavedení takové zásadní systémové změny zasahující samotnou strukturu výkonu státní správy vůči občanům musí být velmi dobře připraveno. Připraveno s patřičnou odbornou, profesní i organizační erudicí, s citlivostí a vnímáním potřeb příjemců, s ověřením všech možných dopadů a důsledků. Bohužel nyní se tak nestalo. Projekt byl odstartován bez nezbytného legislativního vymezení. Ekonomický prospěch a zájem jiných subjektů byl povýšen nad potřebami osob v nepříznivé životní či sociální situaci. Proto je třeba celý projekt zastavit do doby, než bude jeho realizace řádně projednána, adekvátně právně vymezena a než budou prakticky ošetřeny jeho negativní důsledky pro příjemce.

Vážené kolegyně, kolegové, touto cestou vás žádám o postoupení senátního návrhu k projednání výborům a o zvážení argumentů pro okamžité zastavení vydávání karet sociálních systémů, a to do změny nebo zrušení dosavadní právní úpravy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Boženě Sekaninové. Slovo dostane nyní zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaromír Drábek. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v úloze zpravodaje nechci vyjadřovat svoje osobní názory, to když tak potom udělám v rámci rozpravy, nicméně je mou úlohou konstatovat, že vláda k tomu tisku vyjádřila nesouhlasné stanovisko, zejména z těch důvodů, že návrh neřeší využití sKarty jako průkazu osoby

se zdravotním postižením, to znamená dostává do naprostého právního vakua průkazy tělesně postižených ve všech stupních. Dále neřeší vůbec to, že přes karty sociálních systémů už bylo vyplaceno velmi mnoho v té celkové částce a řada klientů chce čerpat dávky prostřednictvím karty sociálních systémů. A tady vlastně ten zákon navrhuje ustoupit od něčeho, co může být i dobrovolným využitím z hlediska klienta, například proto, že karta sociálních systémů, resp. prostředky uložené na kartě sociálních systémů nejsou postižitelné exekucí. Dále vláda upozorňuje na to, že předložený návrh zákona koliduje se zněním zákona o sociálně-právní ochraně dětí a také neřeší výplatu takzvané kompenzace. Poslední, co bych chtěl zdůraznit ze stanoviska vlády, je to, že návrh zákona nezohledňuje značné finanční dopady navrhované úpravy.

Dovolte mi, abych jako zpravodaj také konstatoval, že v důvodové zprávě k návrhu zákona dochází ke zkreslení faktů, kde cituji z důvodové zprávy: „Je zřejmé, že dochází k hrubému porušení pravidel rovné soutěže.“ No tak od posuzování dodržování pravidel rovné soutěže tady máme nezávislý Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Ten zkoumal veřejnou obchodní soutěž na poskytovatele služeb spojených s sKartou na podzim předložského roku. Kvůli tomu také musel být posunut termín zahájení vydávání sKaret o půl roku. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže tehdy jednoznačně konstatoval, že veřejná obchodní soutěž, kterou ministerstvo vyhlásilo na poskytovatele sKarty a které se zúčastnily tři největší banky v České republice, proběhla správně jak co do zadání, tak co do průběhu té soutěže.

Dovolte mi, abych se krátce ještě vyjádřil k tomu, co tady přednesla zástupkyně předkladatele. Co se týká té citované úspory čtvrt miliardy korun ročně, tak tady bylo řečeno, že úspora je vyvolána tím, že se ty peníze vyberou od příjemce dávek. Tak to prosím není pravda, protože všechny základní úkony jsou bezplatné. Není také pravda to, v současné době, že pouze první výběr z bankomatu České spořitelny je bezplatný. Dnes už je každý výběr v bankomatu České spořitelny bezplatný. A dále také je potřeba jasně říci, že legislativní vymezení sKarty bylo v platnosti mnohem dříve, než začal i ověřovací provoz při vydávání sKaret. Takže pokud tady bylo řečeno, že ten celý proces byl rozběhnut bez nezbytného legislativního vymezení, tak to rozhodně tak není.

Já se tady nechci pouštět do nějakých detailních právních rozborů, to by samozřejmě vyžadovalo několik hodin přednášky či diskuse, tedy v tuto chvíli svoji zpravodajskou zprávu ukončím. Samozřejmě že se potom ještě přihlásím. Pokud to bude třeba a nepředhóní mě někdo jiný, tak se vyjádřím v obecné rozpravě včetně případného návrhu na zamítnutí z těch důvodů, které jsem uvedl.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášena paní poslankyně Lenka Kohoutová a domnívám se, že jsem zaregistrovala tedy správně, že se hlásí také pan zpravodaj do této obecné rozpravy. Nejprve paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, nikdo tady není asi z koalice větším kritikem sKarty neboli karty sociálních systémů než Lenka Kohoutová. Ale tento návrh já nemůžu podpořit. A možná mi stojí za to, abych vysvětlila proč a možná abychom si to tady řekli, kde jsou jaksi neuralgické body tohoto návrhu.

První je, a to tady zmínil pan kolega Drábek, že tyto karty jsou současně kartami osob se zdravotním postižením, čili rozlišení TP, ZTP a ZTP/P, a tato změna s tím nepočítá. Ona prostě neříká, co s těmito lidmi. Opravdu vypadly by takzvané průkazy lidí se zdravotním postižením. To vidím jako velký problém.

Pak je tady další věc a ta je o tom, že říkat, že necháme třeba jenom hmotnou nouzi a někoho necháme a někoho nenecháme, karty zrušíme úplně, nebo je zachováme pro někoho jiného... Ten systém jako takový, a to je nutné říci, kvůli koaličnímu partnerovi ODS zůstal dobrovolný. A čtete si to všichni, jak chcete. Prostě karta sociálních systémů je jeden z prostředků na výplatu dávek. Není možné kartu někomu nařídit jako platební prostředek a to jsme vybojovali v tom ohledu, že bez toho by karta nevznikla. To, že karta sociálních systémů, je vysvětlována jinak a lidem jinak nařizována, to je prostě problém Ministerstva práce a sociálních věcí.

Koukám, že kolega Skokan se mnou nesouhlasí, ale tak ať to možná potom vysvětlí jinak.

Důležité je říci, že karta naráží na mnoho problémů, které se v současné době podařilo panu premiérovi ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí vyřídit. Například, a to si pojďme říci, že bankovní poplatky se v žádném případě neplatí. Žádné za vedení sKarty. Výběry jsou teď nově navrženy všechny zadarmo. Dobrovolnost té karty je a bude zaručena. A v tuto chvíli já říkám, že sKartu vidím pouze jako jakýsi průkaz, a pojďme si říkat, do jaké míry se musí upravit veškeré údaje, které tam jsou, protože tam je problém a Úřad pro ochranu osobních údajů se k tomu jasně vymezil, ale karta musí zůstat dobrovolná, musí to být jako alternativní prostředek pro výplatu nejrozličnějších dávek. A nic víc. Můžeme to nechat jako alternaci, jako něco, co je zadarmo, účet zadarmo. Teď jsme navíc dojednali to, že složenky, které jdou směrem k hmotné nouzi, všechny budou v poplatku státu, čili nikdo za ně nebude platit. A stejně tak je důležité říci, že veškeré výběry z karty budou taktéž zadarmo. Čili ta jednotlivá jednání probíhají. To, že samozřejmě karta má mnoho much a musíme je vychytat,

to tak je. Ale to, že příjem karty je dobrovolný, to v zákoně je. Prostřednictvím karty si může každý vybrat, jakým způsobem bude finanční prostředky přijímat, to znamená složenka, to znamená na svůj účet a podobně. A nikdo nikomu nesmí nařizovat povinnost výběru přes tuto kartu. To je vše.

Chtěla bych na konci říct, že protože se domnívám, že je to nedokonalejší návrh zákona, navrhuji tento návrh zákona zamítnout již v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Kohoutové. Nyní faktická poznámka pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Dobrý den. Já vždycky když vidím paní poslankyni Kohoutovou v médiích, jak vystupuje proti sKartě, tak bych snad řekl, že je zástupcem opozice a snaží se stejně jako my tu sKartu zrušit. Když potom ji vidím tady stát u tohoto pultíku, tak nabývám dojmu, že je zastáncem koalice a nechce sKartu zrušit. Mně skutečně není jasné, jak to je, ale podle mého názoru nestačí být kritikem a jenom mluvit, mluvit, mluvit. Je také potřeba něco udělat. A něco udělat znamená, že tady někdo předloží návrh zákona na zrušení sKarty a na to, jakým způsobem se vypořádáme s tím, aby tento ostudný projekt zmizel z povrchu zemského. A v tomto smyslu děkuji Senátu a senátorům a senátorkám, že představili tento návrh zákona. Pojďme se bavit o tom, zda má být rozšířen, má být zúžen, ale jednoznačně jsem pro to, aby postoupil do druhého čtení, a nemohu tedy souhlasit s tím, co tady navrhla moje předřečnice paní poslankyně Kohoutová, tedy, že by tento návrh zákona měl být zamítnut.

Musíme se snažit o to, aby sKarta skončila, a musíme se také snažit o to, aby těch 10 mil. korun, které zřejmě bude muset daňový poplatník zaplatit jako pokutu Úřadu pro ochranu osobních údajů, také někdo konkrétně uhradil. Jestli to budou úředníci nebo politici z Ministerstva práce a sociálních věcí nebo někdo z vlády, to já nevím, ale ptám se a rád bych věděl od paní ministryně práce a sociálních věcí, zda už se tím zabývala a kdo tuto pokutu uhradí. Děkuju. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická poznámka je paní poslankyně Semelová. Poté ještě paní poslankyně Kohoutová také faktická.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych chtěla říct, že klub KSČM v žádném případě nebude podporovat návrh na zamítnutí. Všichni víme, vážené kolegyně, kolegové, že sKarta je od začátku jeden velký průšvih, který kromě ekonomického hlediska, o kterém tady byla řeč, také velice komplikuje život lidem, kteří musí využívat tyto služby. Myslím si, že

všechny možné námitky, všechny možné věci, které můžeme diskutovat, tak můžeme diskutovat poté, co projdou v prvním čtení, ve druhém čtení, na sociálním výboru, můžeme o tom diskutovat tady, ale zamítnout zákon, který by měl napravit řadu chyb, by byla podle mého názoru velká chyba ze strany Poslanecké sněmovny.

Jinak poslední poznámka: Já také musím říci, že ano, prostřednictvím předsedající, paní poslankyně Kohoutová je od začátku velkým kritikem sKarty, ale je to vždycky na kameru, je to do rozhlasu, je to do médií. Podívejte se, jak se tady potom ze strany koalice hlasuje. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Lenka Kohoutová, faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Jsem ráda, že moje řeč vždycky zaujme. Ráda bych k tomu možná řekla jednu jedinou věc a to je, že ano, máme problémy s sKartou. Já jsem poslední, kdo by to tajil. Nicméně se budu držet toho, co je v plánu Ministerstva práce a sociálních věcí, a to je, že se bude opravovat, aby byla lépe zřejmá právě ta dobrovolnost, a právě se budu držet toho, co bude navrhovat Ministerstvo práce a sociálních věcí kvůli tomu, co řekl Úřad pro ochranu osobních údajů. Tam se musí konat do 30. 6., tuším.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní se vracíme k řádným přihláškám a byl přihlášen pan poslanec Roman Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, když se dívám na stanovisko vlády k tomuto návrhu, tak v něm je uvedeno – cituji: „V současné době se ukazuje, že je legitimní zahájit širokou politickou i odbornou diskusi nad možnými odklony od zvolené koncepce, například omezit povinné používání karty sociálních systémů pouze na ty případy, kdy je dáno zvýšené riziko zneužití sociálních dávek, ale zároveň je třeba konstatovat, že ve vztahu k předloženému návrhu zákona taková diskuse neproběhla.“

Tak já se ptám, vážená vládo – kdy ta diskuse proběhne? Nebo kdy ji zahájíte? Já tady slyším neustále proklamace o tom, že projekt sKaret je mrtvý, paní kolegyně Kohoutová teď říká, že se bude opravovat. Paní ministryně sedí, neříká nic. Tak prosím vás, můžete nám někdo říct, co máte v úmyslu, jak to chcete opravit? Můžete nám to, paní ministryně, představit? Budu velmi rád!

Už jsme se tady o tom bavili několikrát. Tady je porušován zákon. Úřad

pro ochranu osobních údajů jasně řekl, že je porušován zákon. Výbor pro sociální politiku této Sněmovny hlasy všech členů vyzval ministerstvo, aby pozastavilo vydávání sKaret a sKarty se vydávají každým dnem dál a dál. Každý den se vydávají nové stovky karet a vy říkáte: My víme, že to je nedokonalé, a my to budeme opravovat.

Tak prosím, paní ministryně, pojdte sem a vysvětlíte nám, jakým způsobem to chcete začít opravovat, a zahajme prosím širokou politickou i odbornou diskusi, ať se někam pohneme. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. Nejsou-li žádné, obecnou rozpravu končím. A jsou před námi závěrečná slova. Nejprve paní navrhovatelky, poté pana zpravodaje. A ještě chce paní ministryně vystoupit? Ale vracíte nás do rozpravy. Prosím. Takže paní ministryně a potom teprve bude prostor pro závěrečná slova. Prosím. Pan kolega Votava.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní předsedající, já bych se ráda vyjádřila k tomuto návrhu zákona za Ministerstvo práce a sociálních věcí. Vzhledem k tomu, že se jedná o senátní návrh zákona, nikoliv o vládní, tak musím jednoznačně odkázat, byť se to nebude někomu líbit, na stanovisko vlády.

Ano, my jsme zahájili na Ministerstvu práce před několika měsíci diskusi a analýzy na téma legislativa k sKartě a také jsme velmi podrobně analyzovali zprávu, kterou nám předal Úřad pro ochranu osobních údajů. Z toho je naprosto zřejmé, že je potřeba, pakliže má být tento projekt karty platný dál, to znamená, jestliže nechceme – a já sama za sebe říkám, že ani nemůžeme od tohoto projektu ustoupit, poněvadž jsem vázána smlouvou, která, byť někdo soudí, že je neplatná, ale já se domnívám, že to může rozhodnout skutečně až soud. Takže z tohoto důvodu budu jednoznačně navrhovat legislativní změny, jejichž věcný rámec jsem předložila více než před týdnem panu premiérovi a pan premiér tyto věcné argumenty odsouhlasil.

Musím říci, že mě překvapuje, že paní Kohoutová tady hovoří o změnách, které by měly nastat, které snad budou, které vytýká, ale samozřejmě, že ona je také členkou pracovní skupiny, která se na přípravě změn tohoto zákona podílí. Takže musím zodpovědně říci, a už jsem to a vizovala v interpelacích, že bude do Poslanecké sněmovny předložen v nejbližších dnech návrh, který bude akceptovat změny, které jsou nutné v souladu s požadavky Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Budou tam také dále změny, které bude třeba učinit podle představ, které má pan ombudsman a které jsou dneska i v rozporu s platnou právní úpravou, to znamená zejména s Ústavou. Myslím si, že v tuto chvíli by to

měla být dostatečná odpověď. A znovu se vracím k tomu, že dneska je předmětem projednávání senátní návrh zákona, a já samozřejmě s touto předlohou nesouhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady mám faktickou pana poslance Paroubka, ještě než dám slovo panu poslanci Votavovi, který je přihlášen. Fakticky pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Promiňte mi moji zvědavost, paní ministryně. Možná že by prospělo projednávání tohoto návrhu i třeba mému rozhodnutí při hlasování, kdybyste nám řekla principy toho vašeho návrhu, který jste předložila premiérovi. Určitě to nebude nějaký desetistránkový syllabus, ale bude to několik principů, které nám tady můžete sdělit, a pokud to budou věci, které řekneme budou akceptovatelné aspoň pro mě, tak jsem připraven podle toho hlasovat. Ale říkat nám, že něco tady je ve hře a něco se časem snad předloží, promiňte, ale to mě neuspokojuje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Votava se nyní hlásí o slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl pouze požádat o přestávku na poradu klubu v délce deseti minut před hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla žádost o přestávku na hlasování na dobu deset minut. Já vyhlásím pauzu na klub. (Nesouhlasné hlasy v sále.) Tak jsem to neslyšel, protože jsem tady poslouchal, omlouvám se, že jsem to neslyšel přesně. Tam bylo řečeno po ukončení rozpravy pauzu na klub. Takhle to znělo, omlouvám se. To jsem nepochopil. V tom případě máme ještě stále otevřenou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec Drábek.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Abych nezneužíval postavení zpravodaje po závěrečném slově, tak vystoupím ještě v rámci obecné rozpravy.

Nedá mi to, abych se nezamyslel nad tím, že celkem klasické české rčení říká, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou. Ono to samozřejmě tak není. V životě to tak nechodí, ale když sledujete média a možná i některá vystoupení v Poslanecké sněmovně, tak se vám jistě toto rčení v řadě případů vybaví.

Dovolte mi abych přece jenom chvilku zdržoval a shrnul krátce možná

ta nejdiskutovanější témata. Začal bych tím, že zahraniční zkušenosti jasně říkají, a z toho jsme také vycházeli při přípravě tohoto konceptu, že elektronizací agendy sociálních dávek, elektronizací výplaty sociálních dávek lze uspořit nemalé prostředky. V řadě zemí k tomu již došlo, v řadě zemí se podařilo snížit náklady na tuto agendu o desítky procent a my jsme si dali cíl, který zněl jednoznačně: náklady spočívající v distribuci sociálních dávek pokud možno snížit na nulu. Proto jsme také v polovině roku 2011, jsme říkám za Ministerstvo práce a sociálních věcí, protože jsem byl tehdy ministrem, vypsal veřejnou obchodní soutěž a vypsal jsem ji tak, aby se banka, která ve veřejné obchodní soutěži zvítězí, zavázala převzít všechny náklady související s výplatou sociálních dávek v provozním smyslu, a to jsem také vždycky říkal. Proto také záměrně byla vypsána veřejná obchodní soutěž, nikoliv soutěž podle zákona o veřejných zakázkách.

Znovu připomenu, že jak zadání, tak průběh soutěže přezkoumával na podzim 2011 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a konstatoval, že jak zadání, tak průběh soutěže byl v pořádku. Pokud si tedy můžete číst různé mediální výlevy nebo poslouchat v řadě případů i tady něco o tom, že od začátku ten projekt je jaksi podezřelý, dokonce jsem někde četl, že je výrazně podezřelý, tak by bylo také dobré říci, co je na něm od začátku podezřelého, když zadávací podmínky visely dnem vydání, 30. červnem 2011, na webu ministerstva, když se do soutěže přihlášily tři největší banky v České republice, když celý proces přezkoumal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, a poté teprve na základě zadávacích podmínek a proběhlé soutěže byla uzavřena smlouva, která byla okamžitě zveřejněna na webu. Mediální pozornost kolem smlouvy se strhla tuším po osmi nebo devíti měsících od zveřejnění smlouvy.

Co se týká úspory, tak je skutečně jednoznačná, je to čtvrt miliardy korun ročně. A pokud zase můžete číst různé mediální senzace: pozor, ministerstvo bude muset nakoupit čtečky pro úřady práce, a že to tedy není vlastně celé zadarmo, tak si myslím, že každý, kdo má aspoň trošku soudnosti, ví, že čtečky jsou součástí hardwarového vybavení a že se to skutečně nedá prohlásit za provozní nákupy a že je jasné, že s nákupem čteček bylo počítáno už od začátku, a také to, že cena čteček je určitě zanedbatelného řádu proti těm ušetřeným provozním nákladům. Samozřejmě že také čtečky umožní výrazně zefektivnit práci na přepážkách, také například umožní řadě klientů obsloužit se v samoobslužných boxech, jak to známe z některých bank.

Co se týká stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů, to je skutečně vážný právní spor. Podotýkám, že pokud je mi známo, rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů není v právní moci, to znamená, že to není něco, na co by bylo možné se v tuto chvíli odkazovat. Přidám k tomu jeden argument. Celá léta všechny údaje na základě smlouvy bez

zákonného zmocnění jsou poskytovány České poště, státnímu podniku, a najednou nemohou být poskytovány bankovnímu subjektu, který se řídí zákonem o bankovním styku, který je stejně přísný jako zákon o poštovních službách co do ochrany osobních údajů. A samozřejmě je možné, že právní disputace dojdou k tomu, že tedy na rozdíl od předávání dat České poště, kde zákonné zmocnění není potřeba, u předávání dat České spořitelně zákonné zmocnění potřeba je. Ale říkat, že to je fakticky nějaké ohrožení osobních údajů, to je samozřejmě naprostý nesmysl.

Nakonec mi dovolu, abych tady znovu zdůraznil, už poněkoli, ale s odstupem několika měsíců, co jsem o tom hovořil naposled, že od začátku je naprosto jasně zakotveno, že všechny základní služby jsou bankou, vítězem tendru, Českou spořitelnou, poskytovány bezplatně, ať už je to založení kartového účtu, ať je to vedení kartového účtu, ať jsou to výběry v hotovosti, zpočátku tedy, a ve smlouvě je jeden výběr v hotovosti, nikoliv měsíční, ale pro každou vyplacenou dávku, každou vyplacenou dávku musí být možné bezplatně vybrat v bankomatu. A také od začátku je platební funkce karty koncipována jako dobrovolná. Jednoznačně to tak vymezuje i legislativa, že vyplacená dávka je vyplacena buď prostřednictvím použití platební funkce, nebo výběrem v bankomatu, nebo převodem na jiný účet, pokud samozřejmě není využit náhradní způsob doručení, tedy přímá výplata v hotovosti nebo výplata prostřednictvím poštovní poukázky, což podle stávající platné legislativy je možné.

Tolik upřesnění ve stylu Součková oprávněných oblíbených omylů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A koho teď máme do obecné rozpravy přihlášeného? Paní senátorka Sekaninová. Prosím, máte slovo.

Senátorka Božena Sekaninová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, projekt prostě nefunguje a my si tady pořád nalháváme, že je všechno v pořádku. Kdyby bylo všechno v pořádku, tak by nebyly provizorní karty. Provizorní karty měly fungovat do konce roku 2012. Teď byly prodlouženy do roku 2013. Karty měly být čteny přes čtečky. Do dnešního dne tyto čtečky nejsou nakoupeny a ministerstvo ani neví, kolik je potřeba čteček a na které úřady ty čtečky dáme.

Tady jsem slyšela, že v zákoně je o bezplatnosti pouze první výběr atd. V zákoně není vůbec nic! Všechno je ošetřeno až v podmínkách České spořitelny a to musí být v zákoně. To znamená, že vláda porušila zákon při spuštění projektu, zneužila osobní data desítek tisíc občanů, vyhazuje další peníze za chybný systém a odmítá problém řešit. A já jsem navrhovala, pojďme zastavit tento projekt, pojďme o tom diskutovat, dejme tomu práv-

ní základ, a pak se do toho pustíme. Ale my nemáme nic funkčního v ruce, my dáváme provizorní karty a děláme, že je vše v pořádku. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já se dívám, jestli ještě někdo. Hlásí se pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já jen dvě poznámky. To, k čemu jsem vyzýval paní ministryni, aby nám tedy řekla tu představu, jak budou dál postupovat, tak jsme se nedozvěděli. Dozvěděli jsme se pouze to, že to sdělila panu premiérovi. Bohužel s tím se asi už budu muset smířit.

A potom druhou poznámku na pana poslance Drábka. On tady asi třikrát řekl, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže prověřil průběh a obsah veřejné obchodní soutěže. Já jsem teď celou dobu během jeho vystoupení hledal to rozhodnutí, bohužel jsem ho v počítači nenalezl, ale mám silný pocit, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže se zabýval pouze jednou otázkou, a to jestli bylo možné postupovat podle obchodního zákoníku a nebylo třeba postupovat podle zákona o veřejných zakázkách. A v tomto pouze dal za pravdu ministerstvu, že postupovalo v tomto ohledu správně. K samotnému průběhu a obsahu se nevyjadřoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo ještě vystoupí v obecné rozpravě. Pan poslanec Drábek.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom reagovat na to, co říkal kolega Sklenák. Formálně vzato ano, je to tak. To podání skutečně směřovalo tou otázkou k tomu, zda měl být použit zákon o veřejných zakázkách, nebo zda bylo možné vyhlásit veřejnou obchodní soutěž podle obchodního zákoníku, nicméně v průběhu šetření samozřejmě že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže věcně přezkoumával zadávací dokumentaci, průběh soutěže, soutěžní dialog, tedy v uvozovkách soutěžní dialog, to znamená veřejnou komunikaci s jednotlivými účastníky, až právě po to, protože tam bylo předběžné opatření – zákaz uzavření smlouvy do doby skončení šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, až po to rozhodnutí, že zákaz se ruší a ministerstvo smlouvu může uzavřít. Takže z formálního hlediska samozřejmě ta otázka tak byla položena, věcně je to tak, že se samozřejmě vždycky šetří, nebo byla šetřena zadávací dokumentace i průběh soutěže.

Při té příležitosti jenom drobnou poznámku k tomu, co říkala paní senátorka. Co se týká čteček, tak tam nebylo v harmonogramu, že by se měly zavést hned v první etapě, to je skutečně následný krok, který má vést k zefektivnění činnosti úřadů práce, zejména přepážek úřadu práce.

Myslím si, že to je důležitý krok, ale myslím si, že na pořadu dne v roce 2012 nebyl.

A co se týká provizorních karet, ano, tam já musím uznat, že se nakonec osvědčilo to, že je lépe nejprve vydat provizorní kartu, aby ten člověk měl provizorní kartu hned, aby nemusel čekat s tou prodlevou 10 nebo 14 dnů na vydání té plastové karty, protože je tam nějaká potřebná technologická doba na to, aby se karta vyrobila, to znamená, je lépe provizorní kartu zachovat v právním řádu nejenom po přechodnou dobu, ale i trvale tak, aby pracovník na úřadu práce mohl vydat nějaký dočasný doklad tak, aby ten člověk například s průkazem ZTP mohl operovat hned a nemusel čekat až třeba 14 dní, než se karta vyrobí.

Tak tolik jenom pro vysvětlenou. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeji vám dobré odpoledne, dámy a pánové. Vybavuji si takovou krásnou větu z románu amerického spisovatele Francise Scotta Fitzgeralda Velký Gatsby. Tam je taková nádherná věta, ve které ten hrdina říká: A nejhorší jsou ti lidé, po kterých zůstává ten svinčík, který musí vždycky čistit někdo jiný. Clean the mess tam je, čistit ten svinčík. A mně připadá neuvěřitelná celá tahle debata, kdy prostě máme Ministerstvo práce a sociálních věcí, kde nová ministryně má čistit ten svinčík, který tam zůstal po panu Šiškově a panu Drábkově, a místo aby ministerstvo řešilo otázky, které souvisí třeba s historicky nejvyšším nárůstem nezaměstnanosti v této zemi, místo toho, aby se to ministerstvo zabývalo tím, že dneska tady lidí díky tomu, že se stávají nezaměstnanými poměrně velmi rychle, přepadávají do chudoby u nás stěmhlav, místo toho, aby řešilo to, že tady se dlouhodobě nedělalo nic pro aktivní politiku zaměstnanosti, protože tohle ministerstvo spalo a věnovalo se úplně jiným věcem, místo toho my tady debatujeme nějakou sKartu! Chápete, my tady budeme hodinu debatovat nějakou sKartu, která je přece tím svinčikem vyrobeným panem Drábkem a panem Šiškou, který je dokonce trestně stíhán (potlesk ČSSD) a který možná pořád ještě dochází na Ministerstvo práce a sociálních věcí? O tom se píše veřejně.

Je tady paní ministryně někde? Pokud tady je, tak bych se jí zeptal, jestli je pravda, že pan Šiška stále dochází na Ministerstvo práce a sociálních věcí, že ten člověk odpovědný za to svinstvo tam prostě pořád ještě chodí! Chápete? Místo aby to ministerstvo dělalo a začalo dělat něco jiného než to, co destruovalo do té doby, kdy zlikvidovalo úřady práce jako instituci, která měla pomáhat shánět lidem práci, dneska už tam žádné informace nejsou. Chápete to, celý ten systém se zhroutil a místo toho, aby se

s tímhle něco dělo, tak my tady řešíme sKartu? Budeme ji tady řešit možná celý den. A když se zeptáme paní ministryně, co s tím budeme dělat, tak ona nám řekne, že to řekla panu premiérovi. Nám to zřejmě nepoví! Chápete, to je úplně absurdní! Uvědomte si, jak je to obłudné celé! Paní ministryně, která není schopna nám ani říct, co si s tím počne, místo toho, aby tedy řekla, tak to tedy sbalíme, abychom se začali věnovat nějakým důležitým věcem, tak my tady budeme řešit sKartu.

Já tady musím poslouchat pana bývalého ministra Drábka, který za jeho ministrování připustil to, aby byla podepsána smlouva s bankovním domem, ve které jednoznačně byla porušena kompetence toho, co si ministerstvo nebo jeho zástupce mohl dovolit podepsat. Prokazatelně! Já vám tady přinesu tu smlouvu a ukážu vám, že na ty články, ve kterých se slibuje, že příští ministři budou rozšiřovat dávky, které se přes to budou vyplácet a podobně – vy víte dobře, že to tam je, protože se to tam dá přečíst – tohle se všechno podepsalo naprosto proti zákonu! Naprosto neuvěřitelná věc, co se v této zemi může stát! A vy to pořád ještě hájíte, vy dokonce tvrdíte, že tím jste chtěl něco ušetřit, vydělat?

Mně to připadá, že ta debata je naprosto nesmyslná. Paní ministryně nám v ní není ochotna vůbec nic říct a je to jenom důkaz toho, že ministerstvo je naprosto neschopné činnosti, protože pravděpodobně pan Šiška tam pořád zametá stopy, protože se pořád v tom svinčíku stále ještě hra-bou, místo aby ho začali odklízet!

Chápete, takovýmto způsobem se vlastně vůbec seriózní debata v Parlamentu vést nedá. Pan Drábek není ochoten uznat ani kousek toho, jak to tam celé zpackal! A já nebudu teď mluvit o tom, k čemu se dobere policie a jaké budou důsledky. Místo toho tady pořád kryje svoje kamarády, dokonce i paní nová ministryně evidentně spolupracuje se starým vedením a všechno se dělá proto, aby se buď uklidily stopy, nebo aby se pokud možno nic nezměnilo! A my tady tomu máme jakoby asistovat. Já to pokládám za neplodnou debatu. A zbytečnou!

Já bych byl rád, kdyby tohle prostě skončilo a kdybychom se začali, co se týče Ministerstva práce a sociálních věcí, věnovat tomu, že máme historicky nejvyšší nezaměstnanost! Zatímco v sousedním Německu mají od sjednocení historicky nejnižší. To je zajímavé. Takže to není nějaká zákonitost, že tady ve střední Evropě musíme na tom být tak, jak jsme!

Jak je možné, že tohle ministerstvo přestalo úplně něco dělat pro nezaměstnané? Jak je možné, že toto ministerstvo dokázalo... A pan Drábek klidně bez uzardění tady pokračuje... Vzpomínáte si, jak se na začátku roku vyplácely sociální dávky? Jak lidé odcházeli z úřadů práce a neměli nic? Vám to asi všechno připadá jako legrace! Vy klidně vystupujete a pořád říkáte, jako byste tam zanechal nějakou skvělou stopu... Zanechal jste tam svinčík, pane bývalý ministře! A nedokázal jste to ani přiznat! A

současná ministryně nedělá nic jiného, než to kryje. A je to drzost, když řekne Sněmovně, že nám o tom nic neřekne! Když řekne, že to řekla panu premiérovi, který tady není, protože je na dovolené!!! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktické poznámky – nebo jestli už byly uplatněny... Pan ministr Kalousek prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já bych chtěl složit svůj hluboký hold politické flexibilitě pana místopředsedy Zaorálka, který krátce po konání prezidentských voleb zahajuje své projevy citáty svých oblíbených autorů. Tak ještě bonmoty, pane místopředsedo, a máte to v kapse. (Úsměv mezi některými přítomnými.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře (též s úsměvem). Pan poslanec Drábek se hlásí o slovo.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Myslím, že všichni musí uznat, že jsem se snažil velmi pečlivě reagovat na jednotlivá věcná vystoupení, na jednotlivé argumenty. Ale vzhledem k tomu, že pan místopředseda Zaorálek se zachoval podle hesla, že když docházejí věcné argumenty, nastupují silná slova, tak na toto vystoupení už reagovat nebudu.

Jenom ve dvou bodech budu konstatovat, že nebyli lidé, kteří by odcházeli z úřadu práce a nedostali nic kvůli tomu, že tam Drábek nechal svinčik, že dávky byly i v lednu 2012 přes veškeré problémy vypláceny v zákonných termínech a že aktivní politika zaměstnanosti a její čerpání, její nasměrování a její efekty po dobu mého působení ve funkci ministra jsou jednoznačně dokladovatelné v dokumentech, které dostává Poslanecká sněmovna k dispozici.

A myslím si, že o politické kultuře každého vystupujícího si každý z poslanců udělá obrázek sám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se dívám, kdo se hlásí ještě do obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Skokan. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já musím říci, že na rozdíl o některých svých předřečníků si vážím toho, že paní ministryně drží linii, a dokud prostě nebude rozhodnuto jinak, tak ona jako ministryně v té věci postupuje, jak bylo původní zadání.

Koho si ovšem nemůžu vážít, je paní kolegyně Kohoutová, která dneska říká, co Občanská demokratická strana udělala všechno proti pro-

jektu sKaret. A já se musím jenom pousmát nad tím, že právě Věci veřejné, kterým se paní kolegyně Kohoutová neustále posmívá, tak Věci veřejné to byly, které také od začátku tohoto projektu poukazovaly na jeho úskalí, na jeho slabá místa a na rizika, která to s sebou nese, a na podezření, která z toho vznikají. A dnes tady máme poslouchat, že ona to byla, která ten projekt nějakým způsobem zmírnila.

Já se dneska nesměju občanským demokratům. Oni si nechali od paní Kohoutové radit. Ta je zavedla tam, kam je zavedla. A nechtěl bych být na jejich místě a hledat z této pasti, do které se paní Kohoutovou nechali zavést, východisko.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a dívám se, jestli ještě nějaká přihláška je do obecné rozpravy. Vypadá to, že ne. Takže já bych obecnou rozpravu ukončil. A zeptám se zpravodaje, jestli byl předložen nějaký návrh. Myslím, že byl. Paní poslankyně Kohoutová předložila návrh na zamítnutí, tuším. Prosím, ale můžete. V každém případě ještě dříve, než budeme hlasovat, dám samozřejmě slovo, jak jsem pochopil, paní senátorce. Prosím máte slovo.

Senátorka Božena Sekaninová: Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím o klid!

Senátorka Božena Sekaninová: Jenom krátce. Navštívila jsem úřad práce. Existují průkazy pro zdravotně postižené, které mají platnost do roku 2015. Pak jsou provizorní průkazky, které mají platnost do roku 2013. Nic nebrání tomu, abychom zastavili tento projekt a právně to všechno ošetřili a připravili se na start sKaret.

A proto – tady padl jeden návrh – já zase dám prosbu a žádám vás o postoupení senátního návrhu k projednání výborům a o zvážení argumentů pro okamžité zastavení vydávání karet sociálních systémů, a to do změny nebo zrušení dosavadní právní úpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě pan poslanec Drábek jestli chce vystoupit.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jenom jako zpravodaj konstatoval, že padl v obecné rozpravě návrh na zamítnutí. Žádné jiné návrhy, o kterých by se mělo hlasovat, nepadly.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže já už tady gonguji na poslance, aby se zúčastnili... (Nesouhlasný šum v sále.) Všechno je jinak.

Zřejmě, jak jsem pochopil, ten návrh na přestávku bude stornován, stažen. Proto gonguji, že tomu hlasování zřejmě nebude nic bránit. Jestli jsme vyvolali falešné očekávání, tak se omlouvám.

Zazněla závěrečná slova. Slyšeli jsme, že hlasovat by se mělo o návrhu na zamítnutí. A já ještě čekám, aby se poslední poslanci dostavili do sněmovny na hlasování. Je tady návrh na odhlášení, takže vás odhlašuji.

Pan poslanec Marek Benda se hlásí o slovo? Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se přihlásím. Já s dovořením poprosím o přestávku na tři minuty do 17 hodin, protože pokládám fakt za trošku nekorektní vůči kolegům, jestli se řekne, že před hlasováním je deset minut, a někteří mají ty kanceláře přece jenom poněkud dále, tak mám pocit, že je férové nechat možnost dojít sem do sálu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže vám stačí třeba do 17 hodin? (Ano.) Dobře. Takže já dávám pauzu tři minuty do 17 hodin. Prosím otřepajte se a vraťte se.

(Jednání přerušeno v 16.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.00 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak prosím je sedmnáctá hodina a už tedy snad nic nebrání tomu, aby se hlasovalo. Takže já tedy ještě pro jistotu jednou zagonguji, protože všechno bylo řečeno, prosím, aby se všichni posadili, protože budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který byl podaný paní poslankyní Kohoutovou.

Já řeknu, ať se posadí, a oni klidně dále stojí všichni. (Poslanci si sedají do svých lavic.) Takže už se to snad...

Budeme tedy hlasovat návrh paní poslankyně Kohoutové na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 158, přihlášeno je 166 poslanců, pro hlasovalo 85, proti 81, to by znamenalo, že zamítnutí bylo přijato.

Takže pokud to nikoho neudivuje, tak můžeme pokračovat, protože my jsme tím vlastně ukončili projednávání tohoto bodu. Končíme tedy projednávání senátního návrhu zákona, tisk 838, já ho odkládám a budeme se věnovat bodu

101.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 876/ - první čtení**

Já bych požádal opět pana senátora Miloše Vystrčila, jestli by předložil tady tento návrh ze Senátu, nebo jestli by ho spíš odůvodnil. Tak, pane senátore, jestli můžete, tak vás požádám, abyste odůvodnil tento senátní návrh. Máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, drobná novela zákoníku práce, kterou mám možnost vám předložit, v podstatě do zákoníku práce pouze vrací jedno ustanovení, které z něj v rámci novely, která je platná od 1. 1. 2012, vypadlo, a to je možnost řetězení pracovních smluv na dobu určitou v případě, že to vyžadují provozní podmínky nebo pokud je to dáno zvláštním charakterem práce. Toto ustanovení v zákoníku práce bylo a vrací se tam poté, co se na něm dohodli zaměstnanci a zaměstnavatelé, protože je jak pro zaměstnance, tak pro zaměstnavatele výhodné. Výhodnost pro zaměstnance spočívá v tom, že je pro ně daleko lepší, než aby jako agenturní pracovníci pracovali na dobu určitou, neboť jako agenturní pracovníci nemají jisto, kdy skončí, neboť můžou skončit ze dne na den a ani nepobírají žádné zaměstnanecké benefity a jejich mzda je asi o 20 % nižší, protože část té mzdy jde vlastně na agentury práce. Pro zaměstnavatele je rovněž tato změna zákoníku práce výhodná, a to z toho důvodu, že si mohou dlouhodobě v určitých periodách – to se týká zejména zemědělských prací nebo některých dalších oborů – nasmlouvat stále stejné pracovníky, kteří mají potřebnou erudici a jsou v práci takzvaně zaběhnutí a odvádějí ji ve vysoké kvalitě.

Co je potom zvlášť důležité, a to bych chtěl zdůraznit, že tuto změnu zákoníku práce podpořili jak zaměstnanci, kteří byli reprezentováni zejména Českomoravskou konfederací odborových svazů, tak zaměstnavatelé, a rovněž je tento návrh podpořen vládou. Předpokládám tedy, že byste se mohli k tomuto návrhu postavit rovněž kladně, nakonec tak učinil napříč politickým spektrem i Senát, a propustit jej do druhého čtení.

Zároveň bych velmi uvítal, pokud by pan zpravodaj či někdo jiný z vás mohl navrhnout, aby zákon byl projednán ve zkrácené lhůtě, protože na přijetí této maličké novely dneska čekají tisíce možná desítisíce pracovníků, kteří pracují na dobu určitou už ve druhém prodloužení, a pokud tak rychle neuděláme, tak potom se dostanou do situace, kdy skutečně se budou muset obrátit na agentury práce, což jak jsem

říkal, je pro ně mnohem méně výhodné než pracovat na dobu určitou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. Poprosil bych, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan kolega Sedá. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane senátore, vážené poslankyně, vážení poslanci, dnem 1. ledna 2012 nabyla účinnosti novela zákoníku práce, která si kladla za cíl větší flexibilitu pracovněprávních vztahů a vyšší motivaci zaměstnavatelů vytvářet pracovní místa. Vláda však v dané novele vypustila ustanovení § 39 odst. 4 zákoníku práce, podle kterého bylo možné se souhlasem odborové organizace či na základě vnitřního předpisu trvání pracovního poměru mezi týmiž účastníky sjednat jinak než na dobu nejvýše dvou let ode dne vzniku pracovního poměru. Podmínkou k tomu byly vážné provozní důvody nebo důvody spočívající ve zvláštní povaze práce. Přestože nová právní úprava je účinná teprve rok, lze konstatovat, že nenaplnila nejen očekávání zaměstnavatelů, ale v mnoha směrech nepřinesla nic pozitivního ani pro některé skupiny zaměstnanců, a to především z řad sezónních zaměstnanců.

Základním problémem současné právní úpravy zákoníku práce je, že bez racionálních důvodů nutí zaměstnavatele v řadě případů k rozvázání pracovních poměrů, na jejichž trvání by měli zájem oba účastníci pracovněprávního vztahu. Vypuštění ustanovení § 39 odst. 4 omezuje konkurenceschopnost, protože podnikatelé musí být schopni zaměstnávat zaměstnance flexibilně podle požadavků trhu. Varianta zaměstnávání agenturních zaměstnanců řeší problém jen částečně, mnohdy na úkor kmenových, a tudíž kvalifikovaných zaměstnanců. Přitom agenturní zaměstnanci zvyšují náklady přibližně o 20 až 30 % díky zákonným pravidlům pro agenturní zaměstnávání a maržím společností, které agenturní zaměstnance nabízejí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě dohody uzavřené mezi zástupci Svazu průmyslu a dopravy České republiky, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů a Českomoravské konfederace odborových svazů předkládaný návrh zákoníku práce vrací zpět možnost udělování výjimek z obecné právní úpravy pracovního poměru na dobu určitou v případech vážných provozních důvodů na straně zaměstnavatele nebo z důvodů spočívajících ve zvláštní povaze práce. Návrh zároveň modifikuje původní znění tak, aby tato úprava nemohla být zneužívána proti zaměstnancům, u nichž z povahy vykonávané práce a pracovních podmínek vyplývá, že je namístě uzavření pracovního poměru na dobu neurčitou.

Senát předloženou novelu zákona schválil na své druhé schůzi dne 6. 2. 2012 svým usnesením číslo 47. Vláda vydala souhlasné stanovisko k tomu návrhu, které máte uvedené ve sněmovním tisku číslo 876/1.

Jako zpravodaj doporučuji přikázat sněmovní tisk 876 výboru pro sociální politiku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen jako jediný zatím pan kolega Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi několik takových asi drobných poznámek k předkládané novele zákoníku práce.

Chtěl bych říci na úvod, že i drobná novela může mít ve svých dopadech katastrofální důsledky. To se ukázalo několikrát, že i dobře míněná cesta může vést takzvaně do pekla. Připomínám jenom, že kdysi Sněmovna v předminulém volebním období třeba obdobně měla snahu řešit zaměstnávání osob se sníženou pracovní schopností. Tehdy byl velký argument, který se kolem této problematiky vytvořil, odůvodňován tím, že sníží-li se povinnost ochrany těchto zaměstnanců ve vztahu k zaměstnavatelům, že budou snáze hledat práci, protože zaměstnavatelé se nebudou pak bát je eventuálně v případě třeba reorganizace svých podniků nebo neúspěšného podnikání přesouvat jinam nebo propouštět. Ten efekt se velice brzy ukázal jako kontraproduktivní, jenomže už nebyla od té doby žádná politická síla zvýraznit ochranu osob se sníženou pracovní schopností na trhu práce.

Dneska máme před sebou novelu, která říká, a bylo to tady citováno jak zástupcem předkladatele, tak i zpravodajem, která do § 39 zákoníku práce vkládá odstavec 4 za odstavec 3 a posouvá odstavec 4 na odstavec 5. Ta novela zní velice jednoduše: Jsou-li u zaměstnavatele dány vážné provozní důvody nebo důvody spočívající ve zvláštní povaze práce, na jejichž základě nelze na zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby zaměstnanci, který má tuto práci vykonávat, navrhl založení pracovního poměru na dobu neurčitou, nepostupuje se podle odstavce 2 za podmínky, že jiný postup bude těmito důvody přiměřený a písemná dohoda zaměstnavatele s odborovou organizací upraví bližší vymezení těchto důvodů, pravidla jiného postupu zaměstnavatele při sjednávání a opakování pracovního poměru na dobu určitou, okruh zaměstnanců zaměstnavatele, kterých se bude jiný postup týkat, a dobu, na kterou se tato dohoda uzavírá.

Situace u zaměstnavatelů dnes je taková, že se uvádí číslo – 4 miliony 900 tisíc lidí pracuje v České republice asi v zaměstnaneckém vztahu. Je potřeba ale říci, že přestože se vedle uvádí číslo 421 tisíc osob, které vyu-

žívají možnosti uzavírání pracovního poměru na dobu určitou, tak je potřeba z toho odečíst v podstatě téměř 600 tisíc lidí, kteří jsou dnes reálně evidováni jako nezaměstnaní. Tím se samozřejmě tato struktura poněkud mění a určitě nelze úplně opominout při těchto diskusích, že skladba osob, které využívají pracovní dobu určitou nebo uzavírají pracovní poměr na dobu určitou, je velice specifická. V České republice obecně dosahuje asi 8,6 % v porovnání se sledovanými zeměmi Evropské unie.

Ale je pravdou tedy, že téměř čtvrtina z nich nebo pětina z nich, 20,77 %, tvoří pomocné nekvalifikované práce. A pak nastupuje celá škála zaměstnanců mezi tím, následují techničtí, zdravotničtí a pedagogičtí pracovníci, tedy v obojím případě profese, u nichž je to relativně pochopitelné, že využívají buď vedle svých pracovních poměrů na dobu neurčitou či jiných forem pracovních, případně třeba i podnikatelské činnosti, možnosti využívání zákoníku práce, který jim umožňuje uzavírat pracovní smlouvy na dobu určitou. Ale ta důvodová zpráva, která se soustřeďuje na pracovníky výrazně sezonní nebo zemědělství a lesnictví, je z mého pohledu zavádějící, protože skladba osob, které využívají pracovní smlouvy na dobu určitou, v tomto případě činí necelé jedno procento z celého počtu osob, které pracují ve vázaném poměru, tedy v pracovníprávním poměru upravovaném zákoníkem práce.

Z tohoto místa bych také chtěl říci, že je výrazně diskutabilní, zda pracovníprávní ochrana, tak jak je navrhována, přispěje ke stabilizaci pracovníprávních vztahů a ochrany zaměstnanců. V tento moment je potřeba říci, že odborové organizace zdaleka nepůsobí u drtivé většiny zaměstnavatelů. Působí převážně ve velkých firmách či v určitých segmentech určitých průmyslových odvětví. Jestliže navrhovaná právní úprava říká a počítá s tím v té podobě, že říká, že písemnou dohodu s odborovou organizací je možno nahradit vnitřním předpisem jen v případě, že u zaměstnavatele nepůsobí odborová organizace, a že vnitřní předpis musí obsahovat náležitě uvedené věci, které jsou podmínkou pro vznik takovýchto pracovních poměrů, pak bych chtěl připomenout, že v současné době ta praxe může být velice dramatická, na tom se shoduje řada odborníků i právní veřejnosti, i vysoce problematická. Možná že jevově tím řeší a Senát reaguje na určitý společenský problém, ale jeho důsledky mohou být v dnešní situaci z hlediska ochrany a práv postavení zaměstnanců velice dramatické.

Chtěl bych říci, že nebudu z tohoto pohledu navrhopvat zamítnutí předložené novely. Nebudu navrhopvat ani její vrácení přepracovateli, nicméně z hlediska určitého střetu zájmů, vztahu k jedné z odborových centrál i z pohledu dopadů do segmentu zaměstnanců nemá tato novela mou podporu. Považuji ji za vysoce kontraproduktivní, problematickou i z hlediska výkladu a následné kontroly. Myslím si také, že se ukazuje zcela

evidentně, že předchozí právní úprava, která říkala, že pracovní poměr je sice možné řetězit několikrát, ale nejvýše na dobu dvou let, byla mnohem lepší a adekvátnější než pracovníprávní úprava, která se dostala do zákoníku práce poslední takzvanou velkou novelou, která říká, že pracovníprávní vztah na dobu určitou je možné řetězit pouze dvakrát, ale v podstatě trojnásobnou delší dobou, to znamená třikrát tři léta až na dobu devíti let. Myslím si, že cesta, kterou se rozhodl jít Senát, není cestou, která posílí ochranu zaměstnanců.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě se hlásí do obecné rozpravy z místa pan kolega Jeník. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy pánové, chtěl bych se také jen krátce vyjádřit k návrhu této novely. Jednak bych tedy předem požádal ctěnou Sněmovnu o zkrácení lhůty pro projednání na 30 dnů a potom bych se vyjádřil k návrhu z hlediska spíš praktického. Já jsem do politiky přišel jako manažer velkého výrobního podniku, a z tohoto titulu s tímto řetězením již mám své praktické zkušenosti.

Musíme si uvědomit, že se Česká republika nachází v recesi. V té recesi se nachází již delší dobu a patrně tam ještě nějakou dobu vydrží. Co to znamená? Je enormně těžké zvláště pro výrobní podniky, nejenom tedy pro sezonní zaměstnance, dneska v tom, když vidí, jak jdou zakázky, tak je z národohospodářského hlediska těžké vůbec předpokládat, kam zakázky půjdou a jakým stylem se bude rok vyvíjet, protože třeba jeden z nejdůležitějších indexů, který je sledován třeba v Německu jako našem velkém hospodářském partnerovi, je právě index zakázek, protože index zakázek mi říká, jak se mám nebo mohu chovat příští rok. A já tomu samozřejmě přizpůsobuji všechny vstupy, které potřebuji, a mezi tím je samozřejmě i pracovní síla.

Na jedné straně, pokud mi zakázky kolísají, dochází k velkým výkyvům, což v době krize je enormní, ale i recese s tím řádně zacloumá, tak já jsem v situaci, kdy mám nějaký kolektiv pracovníků, který nechci ztratit, který je dobrý, ale na druhé straně pro ně opravdu třeba kolikrát nemám moc práce, nebo nemám tolik práce, kolik bych potřeboval. V ten moment samozřejmě jakékoli flexibilní opatření, které mi umožní ty věci řešit třeba častěji, než je pracovní poměr na dobu určitou, zároveň svým způsobem dává šanci jak zaměstnavateli, tak pracovníkovi, že si svoje pracovní místo udrží a že já třeba v poklesu zakázek, který může být ze čtvrtletí na čtvrtletí i velmi výrazný z různých důvodů, které většinou podniky ovlivňují pouze částečně nebo vůbec, tak já prostě se takovýmto způsobem ne-

zbavuji pracovníků a opět hodně nenabírám. Ono totiž když se jich jednou ten podnik zbaví, tak ti schopní práci najdou, kdo chce dělat, tak ji najde, a těžko se potom dostávají zpátky. Jedná se kolikrát i o specialisty, kteří by prostě neměli třeba stoprocentní využití.

Já bych chtěl požádat Sněmovnu, aby tuto novelu postoupila do druhého čtení, a samozřejmě potom ji projednáme ve výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Jenom se zeptám, pane kolego – váš návrh zněl zkrácení lhůty?

Poslanec Miroslav Jeník: Můj návrh zněl zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Na 30 dnů. Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan kolega Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte, abych vaším prostřednictvím zareagoval na předchozího řečníka, kolegu Jeníka, a zmínil jeden moment. Právě to, o čem on hovořil, a hovořil jménem velkých zaměstnavatelů, velkých průmyslových svazů, tak ukazuje, že ta novela, která byla původně míněna na úplně jiné profese, se bude mít účinkem a bude působit výrazně destabilizujícím faktorem do segmentu zaměstnanců, a bude rozvolňovat pracovní trh. To je velice nebezpečné, protože z hlediska ekonomického i pro zaměstnance a v době hospodářské krize, nikoliv jenom recese, je právě podstatné, aby si udrželi perspektivu dlouhodobého stabilního místa a dlouhodobého ekonomického příjmu, které umožní řešit jejich životní situaci, to znamená půjčky, hypotéky, pokrytí nákladů na studium třeba pro své děti, ale třeba i spoření na důchod. Vždyť tato Sněmovna v podstatě přistoupila a rozhodla většinou vládních poslanců o privatizaci důchodového systému.

Já tady o tom hovořím proto, že tím mysleli především jejich tvůrci, aby se pokryl segment krátkodobých zaměstnavatelů z hlediska prací, například brigádních, sezonních, letních, sběru různých plodin, lesních zaměstnanců, ale nikoliv aby se tím řešily zájmy velkých zaměstnavatelů v průmyslových odvětvích, aby se tím rozvolňovala ochrana zaměstnanců a umožňovalo se v podstatě nekonečné řetězení pracovních poměrů na dobu určitou, nikoliv třeba po letech nebo třikrát tři roky, ale v podstatě po měsících donekonečna, a vytvářel se tak i ekonomický tlak na zaměstnance, že ve strachu ze ztráty zaměstnání budou přijímat stále méně a hůře placenou práci. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Do rozpravy se hlásí z místa kolega Jeník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Možná že mě pan předřečník úplně na začátku neposlouchal. Já jsem samozřejmě hovořil jménem svým. Samozřejmě jakákoliv úprava zákoníku práce, jakákoliv novela, se vždy týká všech zaměstnanců. Pokud je v důvodové zprávě psáno něco, tak samozřejmě jakákoliv úprava zákonné normy se týká všech zaměstnanců a je možno ji použít a využít.

Ale myslím si jednu zásadní věc. Je přece pro každého pracovníka a odpovědného manažera – protože ty podniky, ať už sezonní, nebo výrobní, řídí odpovědní manažeři, kteří za to zodpovídají svým vlastníkům, akcionářům, popřípadě státu – tak je přece pořád lepší, mám-li možnost řetězit pracovní poměry – správně tady bylo předtím řečeno, že ta úprava, která byla úplně před tou poslední úpravou, byla asi lepší, tu jsem měl možnost ve své praxi využít –, než prostě dojít k tomu, že já tady budu mít pouze možnost si základní tým pracovníků, ať jde o desítky, nebo stovky lidí, buď udržet, nebo výrazně snížit. Jestli se ti lidé jednou rozejdou z ustatleného týmu, tak je pak velmi malá pravděpodobnost, i kdybych dobrou práci pro ně měl, že se mi vrátí, protože každý se začne starat sám o sebe, a musí se starat, má své závazky, má svou rodinu a nechce být nezaměstnaný.

Myslím, že to je úprava, která nám to dnes zase posunuje tam, kde to už jednou bylo, a je to lepší úprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo z místa do rozpravy? Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím.

Pane senátore, pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? Prosím pana senátora.

Senátor Miloš Vystrčil: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem už k tomu nechtěl moc mluvit, ale některé projevy mě trochu zaskočily. Krátká reakce.

Ten, kdo přišel s návrhem, abychom vrátili to ustanovení do zákoníku práce, nebyl Senát ani senátor Vystrčil, ale byli to odboráři a odbory, zástupci zaměstnanců, kteří o to požádali proto, že pokud bychom tuto novelu nepustili do druhého čtení, tak by došlo k tomu, že například v různých firmách, které se zabývají lesnictvím, ve firmě Bosch, ve firmě TRW-DAS, ve firmě Minerva, by dostali dělníci a další zaměstnanci výpovědi a následně by byli najímáni agenturní pracovníci zhruba s 80 % mzdou oproti té, kterou berou tito lidé dneska, a neprávem s nemožností využívat zaměstnanecké benefity. To znamená, ten první impuls, který dorazil ke

mně, byl impuls od odborů, od normálních, obyčejných dělníků pracujících zejména na Vysočině v různých jak velkých, tak malých firmách. To je moje první poznámka k tomu, že si Senát něco vymyslel a že cesta Senátu není cestou prospěšnou pro zaměstnance. Je to přesně naopak. Kde se přišlo na 1 %, nevím. Já jsem si jistý, že na Vysočině se tato novela týká mnohem více pracovníků než jednoho procenta.

Poslední věc, kterou si neodpustím, je, že se mi zdálo, že hlavně jeden z předřečníků tady vystupoval z pozice, jako kdyby si představoval, že základní tezí a základním cílem rozumného zaměstnavatele je sedřít kůži ze zaměstnance. Pokud je rozumný zaměstnavatel, rozumný majitel, tak to nikdy neudělá. Jeho cílem by měl být spokojený zaměstnanec, protože ten mu dlouhodobě zaručuje stabilitu, zaručuje klid, zaručuje kvalitní výkon práce. Pokud někdo vychází z různých historických příruček, různě zkreslených, tak by bylo dobré, aby se přece jen někdy podíval do některého moderního podniku a poopravil trochu své názory.

Já tady tvrdím, že tato novela je výhodná jak pro zaměstnance, tak pro zaměstnavatele. Je to zaměstnanci i zaměstnavateli potvrzeno a já velmi prosím, abychom se tím řídili a abychom tuto novelu propustili do druhého čtení a následně co možná nejrychleji – a za to děkuji tady panu poslanci Jeníkovi, že navrhl urychlení toho projednání – propustili do druhého čtení a následně v Poslanecké sněmovně a v Senátu schválili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedláč: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane senátore, vážení poslanci a poslankyně, v podrobné rozpravě chci konstatovat, že v obecné rozpravě vystoupili opakovaně kolega Grospič a kolega Jeník, který přednesl návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů.

Já rozumím obavám poslance Grospiče, nicméně pokud by tato změna zákoníku práce pomohla v budoucnu snížit vysokou míru nezaměstnanosti, pak rád podpořím co nejrychlejší projednání ve výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji za závěrečná slova. Protože v obecné rozpravě nepadl žádný návrh, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím, tak o tom návrhu budeme hlasovat. Přivolám ještě kolegy z předsálí.

O tomto návrhu přikázání k projednání výboru pro sociální politiku budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 159 přihlášeno 161, pro 141, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

A ještě budeme hlasovat o návrhu pana poslance Jeníka na zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 160 přihlášeno 161, pro 81, proti 55. Tento návrh byl přijat.

Tím skončíme projednávání tohoto bodu a přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem 102, kterým je

102.

Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - první čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 12. června 2012 na 40. schůzi a na tomto jednání jsme jej přerušili ve stadiu obecné rozpravy. Prosím, aby u stolu zpravodajů zaujali místo člen Rady Plzeňského kraje pro oblast životního prostředí a zemědělství pan Václav Štekl a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Bořivoj Šarapatka.

Než budeme pokračovat v této rozpravě, ptám se vás, pánové, jestli za navrhovatele nebo za zpravodaje chcete uvést ten problém po tak dlouhé době přerušení rozpravy. Prosím, pane Štekle, máte slovo.

Člen Rady Plzeňského kraje Václav Štekl: Dobrý podvečer, děkuji za slovo. Vážení pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, z pověření Zastupitelstva Plzeňského kraje v zastoupení hejtmána Plzeňského kraje pana Milana Chovance pokračuji v obhajobě návrhu zákona o Národním parku Šumava a navazuji na svého předchůdce ve funkci radního pro životní prostředí a zemědělství Plzeňského kraje Petra Smutného. Mé úvodní vystoupení bude krátké, jen mi dovoluji na úvod shrnout tento bod.

Návrh zákona Plzeňského kraje o Národním parku Šumava byl v Zastupitelstvu Plzeňského kraje schválen v červnu 2011. V srpnu 2011 byl

poslán do Sněmovny Parlamentu České republiky. Rozprava o návrhu zákona byla otevřena v červnu 2012. Po vystoupení zástupce Plzeňského kraje jako předkladatele – již jsem zmínil, byl to můj předchůdce Petr Smutný – vyslovil zamítavé stanovisko zpravodaj výboru pro životní prostředí a taktéž bylo vysloveno zamítavé vystoupení ministra životního prostředí a projednávání bodu bylo přerušeno v 19.00.

Své úvodní vystoupení bych chtěl zkrátit. Pouze na začátku bych vás chtěl požádat o propuštění tohoto návrhu zákona o Národním parku Šumava do dalšího čtení v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, neboť v následné diskusi a i ve svém závěrečném slovu přednesu důvody pro toto své tvrzení. Děkuji zatím za úvodní vystoupení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Šarapatka, prosím.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem vystupoval v červnu 2012, když tento bod byl otevřen. Komentoval jsem zde stanovisko vlády, které je k tomuto návrhu Plzeňského kraje záporné, a odůvodnil jsem to. Na tomto mém tvrzení trvám i nadále a v rámci obecné rozpravy navrhuji zamítnutí návrhu tohoto zákona hned v prvním čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S přednostním právem se hlásil o slovo pan ministr životního prostředí Chalupa. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pan radní to již zmínil, já jsem měl dlouhé obsáhlé vystoupení k tomuto bodu zhruba před půl rokem, kdy jsem vysvětloval důvody. A protože jsem to říkal mnohokrát, při všech příležitostech, tak mi dovoluji říci jedno jediné. Já velmi rozumím požadavku Plzeňského kraje i Jihočeského kraje na to, aby tady vznikl kvalitní zákon. Víím, že po tom volají všechny obce, které tam jsou, a víím, že po tom volá veřejnost. Stávající právní úprava je nedokonalá a potřebuje úpravu. Nicméně, tak jak jsem říkal v červnu a tak jak jsem říkal při všech ostatních příležitostech, ač v tom zákoně jsou celé kusy, se kterými lze souhlasit, jsou tam části, se kterými jménem vlády souhlasit nemohu. Vláda vyslovila stanovisko negativní k tomuto návrhu zákona. Máme za to, že by měl být předložen nový návrh, komplexní, který využije některé ty části, které v tom plzeňském jsou, protože jsou správné, ale v globálu ten návrh podpořit nemohu, a sděluji tedy, že s tímto návrhem za sebe i za vládu České republiky souhlasit nemohu, byť jsou tam věci, jak jsem říkal, které jsou hodnotné, a byť se novým zákonem o Šumavě budeme muset zabývat. Já

udělám vše pro to, aby to bylo brzy, byť rozumím, že představa každého z nás včetně mě byla taková, že to bude rychlejší.

Děkuji pěkně a omlouvám se zástupcům Plzeňského kraje, ale oni o mojí pozici vědí, já ji říkal mnohokrát, znají ji a v mnoha ohledech se také shodujeme. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Abychom přesně dodrželi literu jednacího řádu, já jsem, pane zpravodaji, pane navrhovateli, avizoval vaše vystoupení jako úvodní slovo. A teď tedy bychom pokračovali v přerušené obecné rozpravě. Říkám to hlavně kvůli kolegovi Šarapatkovi, že v této pokračující rozpravě teprve by měl zaznít návrh, který avizoval.

Jako první je do rozpravy přihlášen pan kolega Viktor Paggio. Prosím, pane kolego.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem velmi rád, že zde konečně tisk 435 projednáváme, protože, a v tom se ztotožňuji s kolegyní Konečnou, už tu visí skutečně velmi dlouho. Byl předložen 1. srpna 2011. Visí nám tam rok a půl. Bohužel ani Ministerstvo životního prostředí úplně nekoná. Po dvou a půl letech zatím nepředložilo návrh zákona o Národním parku Šumava, takže v tomto směru chápu zastupitelstvo, které se rozhodlo jednat. Přesto musím s lítostí říci, že tento návrh považuji za špatný, legislativně naprosto nevyhovující, návrh, který by de facto znamenal likvidaci národního parku, přesněji řečeno jeho přeměnu na lunapark.

Proč? Mám čtyři hlavní důvody. Ten první je, že oblasti, kde se smí stavět, by se ze současných zhruba 5 % zvýšily na zhruba 60 %, na 60 % třetích zón se spíše symbolickým omezením stavební činnosti. Když se podíváme do toho návrhu zákona, tak čteme: ve třetí zóně lze umisťovat a povolovat pouze stavby sloužící ochraně přírody, rybářství, myslivosti, péči o les, zemědělství, turistice, sportu, obraně státu a ochraně státních hranic, pokud jejich umístění není v rozporu s posláním národního parku. Jiné stavby lze umisťovat a povolovat pouze v případech, kdy veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmy ochrany přírody. – Tak si to převedme do běžné češtiny. Golfová hřiště, hotely, sjezdovky, akvaparky, jak je libo.

Za druhé. Zákon vyvádí kontrolu nad majetkem státu do obecně prospěšné společnosti. V § 12 Zajištění péče o národní park čteme: Hospodaření s lesními, zemědělskými a ostatními pozemky, se kterými je příslušná hospodařit správa, bude vykonávat obecně prospěšná společnost, která bude správou založena do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona. – To je velmi zajímavý model. V té obecně prospěšné společnosti v správní radě, která má šest členů, by tři členové byli za sa-

mosprávu, dva za kraj, jeden za obce a pouze dva za stát – jeden zástupce Ministerstva životního prostředí a jeden zástupce Ministerstva zemědělství. A to přesto, že stát vlastní na území národního parku 85 % pozemků. To je samozřejmě v rozporu se zákonem číslo 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Stejně tak je to v rozporu se zákonem 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, protože správa národního parku prostě nemůže, nemůže zakládat obecně prospěšné společnosti.

Za třetí. Je tam filozofický problém. A já mám problém s celým konceptem toho zákona. Je to národní park, národ v tomto případě reprezentuje stát, a ne obce a samospráva. Pokusy podřídit park hlavně majetkově samosprávě, starostům, případně hejtmanům, považuji za nešťastné. Tuto cestu považuji za nešťastnou. Jakkoli jsou starostové místních obcí velmi významnými osobnostmi, je třeba s nimi směřování parku konzultovat, tak prostě ho nemohou vést. A ten argument nebo pseudoargument, že o tom musí rozhodovat a s majetkem nakládat, protože tam bydlí, to je, kdybych to přirovnal, analogicky prostě jako kdyby o tom, co se bude hrát v Národním divadle, rozhodovali lidé, co bydlí na Národní třídě. Prostě proto, že tam bydlí. Můžeme si jenom domyslet, co by se v tom případě hrálo v Národním divadle. Také nezapomínejme na to, že obce na území parku mají možnost za znevýhodnění, skutečné znevýhodnění hospodářské čerpat dotace.

Jsou tam i další problémy a ty všechny shrnu do bodu číslo 4. Návrh počítá se čtyřmi zónami, které nejsou dostatečně popsány. Největší rozsah má mít přitom třetí zóna, jejíž režim není pro jistotu popsán téměř vůbec. Možná proto, že se změní na jednu velkou stavební parcelu.

Ta první zóna, nejcennější jádrová území parku, má být zásahová. To je velmi problematické. V § 4 odst. 3 čteme: Na území prvních zón mohou být prováděny časově a prostorově omezené zásahy s cílem zachovat, podpořit nebo obnovit samořídící funkce systému. Když toto čtete, tak na vás dýchne vize Plzeňského kraje na budoucí podobu národního parku. Tou vizí je plantáž prken obhospodařovaná moudrým plánovačem lesníkem, hezký hospodářský les, kde budou v pravidelných řádcích rozestavěny smrky a kde budou zaměstnanci správy odklízet šišky a větve ze země, aby houbaři nezakopli. Tomu odpovídá i fakt, že v tomto legislativním návrhu je výslovně nadřazen lesní zákon nad zákon o ochraně přírody, konkrétně v § 9 Péče o les. A takto bych mohl pokračovat.

Suma sumárum ten návrh je špatný. Je dokonce tak špatný, že se nehodí ani jako podvozek pro budoucí legislativní návrh nebo pro nějaké úpravy. Nese si s sebou negativní stanovisko vlády, zde přítomného ministra životního prostředí, renomovaných právníků, mimo jiné i pana doktora Stejskala z katedry práva životního prostředí Univerzity Karlovy. Nese si s

sebou negativní stanovisko nevládních organizací zabývajících se životním prostředím a mnoha dalších. Je to návrh nekonceptní, poslepovaný z různých dojmů a pojmů. Takový legislativní Frankenstein, kterého snad ani nemá smysl oživovat. A proto prosím všechny kolegy včetně členů opozice, třeba z výboru pro životní prostředí, aby tento návrh zamítli a a-bychom ho zamítli hned v prvním čtení a nepropouštěli ho dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Votava. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Votava: Tak děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Chtěl bych reagovat nejdříve možná na to, co řekl pan kolega Paggio. Vize Plzeňský kraj, to je vize plantáží prken. Pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, to jste tedy velice přehnal, řeknu mírně. To je docela takové hanebné vyjádření směrem k Plzeňskému kraji a směrem k Zastupitelstvu Plzeňského kraje, které připravilo tento návrh zákona. Myslím, že dál nemá smysl ani komentovat to vaše vyjádření.

Co se týká důvodů, proč tento zákon... Já si myslím, že to ještě určitě pan radní Štekl bude zdůvodňovat ve svém možná závěrečném slovu.

Chtěl bych možná také pár slov k tomu, co tady říkal pan ministr. Pan ministr tady říká, že si uvědomuje, že je třeba nějakou novou zákonnou úpravu Národního parku Šumavu, to si uvědomuje. Že po tom volají obce, to si také uvědomuje. Ale on nebyl schopen do dnešního dne předložit žádnou úpravu Národního parku Šumava. Předkládá ji Zastupitelstvo Plzeňského kraje. Já se dívám tomu, když on si myslí, že i některé věci jsou tam dobré, že je třeba přijmout novou zákonnou úpravu, no tak proč to nepustíme do druhého čtení, abychom o tom mohli jednat dál ve výborech. Žádnou jinou materii, žádný jiný návrh tady nemáme. Nemáme tady návrh Ministerstva životního prostředí. Tak nevidím opravdu důvod, proč bychom nemohli tento návrh zákona propustit do druhého čtení, podrobit jej důkladné diskusi, přijmout možná k němu i nějaké pozměňovací návrhy. Tomu se určitě Plzeňský kraj nebrání.

Takže já vás moc žádám, prosím, kolegové, kolegyně, propustíme tento návrh zákona do druhého čtení a dejme mu možnost, aby byl také tak projednán.

Jinak si myslím, že právě historie projednávání nebo neprojednávání tohoto návrhu zákona možná dává podnět k tomu, abychom se zamysleli nad změnou jednacího řádu Sněmovny. Protože neustále vyřazovat návrh zákona, no to také může někdy koalice nebo ten, kdo je zrovna u moci, dosáhnout toho, že zákon nebude nikdy projednán, neboť se bude neustále vyřazovat. Myslím si, že v tomto by se měl jednacím řád změnit a nemělo by být dopuštěno, aby se neustále návrh zákona vyřazoval a nepřišel vůbec

na řadu. To je koneckonců i tento zákon, kdy po roce a půl vlastně docházíme k jeho projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě faktická poznámka kolega Paggio. Ano.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom krátce zareaguji. Já si za tou plantáží prken stojím. Koneckonců jak jinak si lze vykládat návrh, který rozšíří stavební parcely ze současných 5 % na 60 % rozlohy parku a zároveň umožní zásahy – těžbu v bezzásahových zónách?

S čím se ztotožňuji, je to, že chybí zákon, že zákon nebyl vypracován. Věřím panu ministrovi, že ho předloží v brzké době, že se ministerstvo probere z toho poněkud mátožného stavu, ve kterém se nachází, co se týče Šumavy, a vyprodukuje návrh, nad kterým se budeme bavit. Tento skutečně považuji za nekvalitně zpracovaný. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je paní kolegyně Kateřina Konečná. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, především bych chtěla kolegovi Paggiu vzkázat vaším prostřednictvím, že si nemyslím, že tady říká pravdu, ale to je přesně to, o čem bychom měli vést debatu na výboru. Děkuji, že kývá, protože tím doufám, že jsem ho snad přesvědčila o tom, že by to na výbor měl poslat.

Ale teď vážně. Pan ministr mi teď trochu utekl, tak já mám docela problém s tím, že tady budu citovat jeho usnesení nebo jeho řeč, kterou tady měl 12. 6., protože ten zákon tu máme opravdu rok a tři čtvrtě, když řekl: Z výše uvedených důvodů zastávám stanovisko celé vlády, že tento návrh by měl být neschválen, a zároveň sděluji, že se nám podařilo dokončit práce nad podobou zákona, o kterém věřím, že je návrhem širokého kompromisu a konsensu, a který bude v nejbližší době předložen do Sněmovny tak, abychom Šumavě mohli co nejdříve dát kvalitní zákon.

Tak dneska pan ministr mluvil pouze o kvalitním zákoně. Už nemluvil o tom, kdy ho hodlá předložit, takže tři čtvrtě roku starý slib je evidentně nedodržen. Nicméně já se nedivím, že je nedodržen, když se tak upřímně, pane kolego Paggio prostřednictvím předsedajícího, zajímáte o kvalitu jednotlivých návrhů. Protože když si přečtu stanovisko Právnické fakulty, katedry práva životního prostředí, ze srpna tohoto roku k ministrem navrhovaném zákonu, tak se tam dočtete: Předložený návrh považuje naše katedra za zcela nezpůsobilý k dalšímu projednávání v legislativním procesu. – Mluvím o ministerském návrhu, o tom, o kterém mluvil pan ministr tehdy

v červnu. – Návrh zákona trpí četnými závažnými právními nedostatky a jako takový není dle mého názoru způsobilý pro další projednávání v legislativním procesu. Naše katedra doporučuje jeho stažení z dalšího řízení a zásadní přepracování, na čemž jsme v případě zájmu schopni aktivně participovat. Podepsáno proděkanem a vedoucím katedry práva životního prostředí Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

Máme tu další stanovisko k tomu dokonalému ministerskému návrhu, na který již tady všichni dva roky čekáme, a to stanovisko odboru kompatibility z Úřadu vlády, kde je v závěru – já vás nebudu zdržovat, ono je poměrně dlouhé – napsáno: Návrhem zákona není do právního řádu České republiky přímo implementováno právo EU. Rozpor týkající se institutu trvalého pobytu je nicméně třeba odstranit. Vzhledem k nedostatečnému zhodnocení návrhu z hlediska závazků vyplývajících z práva Evropské unie, zejména cílů relevantních směrnic EU, dále vyjadřujeme pochybnosti, zda byla dostatečně relevantní ustanovení směrnic EU vzata v potaz.

Já bych chtěla jenom říct, že možná pro pana kolegu Paggia je nekvalitní návrh Plzeňského kraje. Nicméně ministerský návrh je nekvalitní nejenom pro katedru práva, ale pro samotný Úřad vlády. A my si prostě občas musíme vybrat, protože návrh o Národním parku Šumava prostě potřebujeme, na tom jsme se myslím všichni shodli. My si musíme vybrat, který nosič si vybereme. A já bych se přikláněla k tomu, abychom si vybrali nosič, který dneska máme ve Sněmovně, který můžeme opravit, protože výhrady vlády – resp. stanovisko vlády se také opíralo o to, že pan ministr připraví něco nového, což se tedy nestalo. Nicméně některé ty jeho výhrady by se určitě daly opravit. A já bych se přikláněla k tomu, abychom si vzali jako nosič minimálně to, co není v rozporu s právem EU a co nekritizuje úplně každý, kdo to dostal na stůl. Protože pokud nejsou schopni ministerští úředníci a pan náměstek zodpovědný za tuto oblast předložit návrh zákona, se kterým by vyslovil souhlas alespoň legislativní odbor Úřadu vlády, tak pevně věřím a doufám, že budou a jsou schopni participovat na návrhu Plzeňského kraje a Jihočeského kraje. Nicméně potřebuje to jediné, vážené kolegyně a kolegové, a to poslat ho do dalšího čtení.

Já jsem přesvědčena o tom, klidně prodlužme lhůtu, bavme se o tom, na jaké všechny výbory to dát, protože chápu, že to není čistě návrh životního prostředí, ale patří to určitě například zemědělskému výboru a dalším. Já nemám problém s tím vést tuto debatu. Já jenom varuji před tím, abychom ve chvíli, kdy dnes zamítneme tento návrh, si náhodou za rok a půl neřekli, že opět nic nemáme a vlastně jsme té Šumavě vůbec, ale vůbec nepomohli. Ono totiž když člověk nechce, vytvoří komisi. Komise jsme měli, všichni jsme se na nich scházeli, v těch komisích vznikl nějaký návrh a ten návrh dneska kritizovaný za a) a za b) nepředložený my nemůžeme ani diskutovat. Pojdme diskutovat. Pojdme diskutovat nad zce-

la relevantní normou, kterou nám předložily oba dva kraje, a prosím vás, propustíme, alespoň ti z vás, kterým záleží na Šumavě, tento návrh do druhého čtení. Protože každý, kdo dneska bude hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu, hlasuje proti jakémukoliv návrhu o Národním parku Šumava, protože žádný další tady již do voleb, i když budou v květnu 2014, nebude předložen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Hamáček. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já nejsem odborníkem na ochranu životního prostředí a nejsem ani z jednoho z těch krajů, které zde ten návrh předkládají. Jsem Středočech. Ale mě tady zaujala debata o nosičích a debata o vůli něco projednávat, neprojednávat. Já prostě nemohu přijmout argumenty, že není možné propustit zákon do druhého čtení, protože obsahuje věcné chyby a je to nekvalitní nosič nebo podvozek, jak říkal kolega Paggio, z jednoho prostého důvodu, a to je jistý precedens, který tady vznikl v Poslanecké sněmovně. Nám se tady stalo, a není to tak dlouho, kdy zde přišel senátní návrh zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a z toho návrhu zákona zbyl pouze název. Všechno ostatní vládní koalice změnila a upravila k obrazu svému. Tudíž pokud mně dnes říká, že tento zákon nemůžeme propustit do druhého čtení, protože obsahuje chyby, tak prostě popírá ten precedens, který tady vznikl tím, že pouze ze zákona zbyl název a ta substance vznikla až v dalších čteních.

Proto ti z vás, kteří dnes budou hlasovat proti propuštění do druhého čtení, resp. pro zamítnutí, tak v principu jenom potvrzují to, že zde není zájem, aby vznikl zákon o Národním parku Šumava. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Mám tady dvě faktické poznámky. První byl pan kolega Jandák. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom ve stručnosti. Chtěl bych podpořit to, abychom toto pustili, tento materiál, do dalšího kola. Vzpomeňme si upřímně, kolik blbin jsme pustili do druhého kola. Ve třetím umřely, některé bohužel žijí dál. Ale zkuste to a udělejte to. Myslím si, že ta věc v sobě má něco, co má smysl. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Druhá faktická poznámka, pan kolega Paggio. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já krátkou poznámku ke kolegovi Hamáčkoví. Ta jeho analogie, domnívám se, poněkud kulhá, protože my tu nemáme žádné Ministerstvo Parlamentu, nic podobného, senátní návrh přišel z Parlamentu z druhé komory, ale máme tu Ministerstvo pro životní prostředí. A teď navazuji na kolegyni Konečnou. Máme tu exekutivu. Já si myslím, že ty zákony a návrhy zákonů zvlášť u takto složité materie jsou kvalitnější, pokud jdou z exekutivy. Projeví se na tom legislativní síla toho ministerstva.

A teď jsem v poněkud zvláštní pozici, protože paradoxně tady obhajují pana ministra Chalupu, kterého týrá dlouhodobě právě tímto zákonem, ale věřím tomu, že to předloží, protože já už jsem viděl ten text v poměrně pokročilém stadiu. Myslím, že potřebuje už jenom lehce dobrousit a může to být coby dup. Takže stále věřím, že pan ministr tu odvalu najde a roz-pohybuje to.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Filip už dlouho čeká na svůj příspěvek do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, paní a pánové, já se návrhem zákona o Národním parku Šumava zabývám již více než deset let. A to, co tady řekl kolega Paggio, je podle mě jediné stanovisko, které poškozuje nikoliv Jihočeský nebo Plzeňský kraj. To je stanovisko, které poškozuje samotný národní park, samotnou ochranu životního prostředí.

Chtěl bych kolegu Paggia upozornit prostřednictvím předsedajícího, aby si nastudoval alespoň principiální věci o legislativě. Když řekne, že něco je proti zákonu 219, tak by si měl uvědomit, jaká je hierarchie právních norem.

Hierarchie, pane kolego, prostřednictvím předsedajícího, je Ústava, mezinárodní závazky, které Česká republika přijala, a zákony. Zákony jsou si rovny. Když v lex specialis řekneme, že se bude starat o ten majetek státu, obcí, kraje, určitá skupina lidí, tak to bude přesně ten vymezený počet lidí, nikoliv že v zákoně 219 je stanoveno, kolik zástupců státu má být kde. Prostě jiný zákon může stanovit jiná pravidla pro takovou péči. A mimo jiné toto konkrétní, co předkládá Plzeňský kraj, vypracoval – ten seznam těch lidí, kteří jsou tam napsáni, nebo těch funkcí – vypracoval bývalý ministr životního prostředí Benda. Možná si ho někteří z vás pamatují z let devadesátých, ze začátku, někteří si ho nepamatují vůbec, on potom místostarostoval právě na Šumavě. Ale prosím vás, mimo jiné takový seznam vznikl i v době vzniku prvního zákona o Národním parku Šumava v letech 1996–98. Prostě to je realita. Uvědomme si, že tady jednoznačně nemůže být pravda, že to nemůžeme svěřit někomu jinému. Takže pane

kolego, neříkejte takovou nepravdu, prostřednictvím předsedajícího vám to sděluji, v Poslanecké sněmovně. Vy jste přísahal, že budete dodržovat Ústavu a zákony, čili tu hierarchii právních norem.

A pokud jde o samotný návrh, já jsem rád, že kolegyně Konečná tady jasně napsala, proč tady ten návrh zákona není. Víte, on tady není právě proto, že některým lidem se hrozně líbí, kolik majetku se z toho národního parku, který je zřízen pouze nařízením vlády, tak jak to umožňovaly ústavní předpisy do roku 1992, a já to nijak nezpochybňuji, a nevypořádaly se s tím, jaká je hierarchie mezi plánem péče a lesním hospodářským plánem ve třetích zónách. To je přesně ono, tam, kde se ztrácejí ty majetky, o kterých tady bylo popsáno mnoho papíru a kvůli kterým padaly hlavy bývalých ředitelů parku. Ale přece i naší povinností jako Poslanecké sněmovny je zabránit tomu, aby se s majetkem státu takhle neehospodárně zacházelo. A mě mrzí, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, že vy jako poslanec za Jihočeský kraj nejste schopni alespoň na této práci spolupracovat s ostatními poslanci, kteří o to mají zájem! Bez ohledu na politické strany!

Vím, že tam jezdíval náš bývalý kolega poslanec, pozdější poslanec Evropského parlamentu a nyní mimo jiné i zastupitel Jihočeského kraje, ale... Jaroslav Zvěřina, abych tedy připomněl kolegům z ODS. A ta koncepce toho zákona je taková, že v jednom momentě prošla už do podrobné rozpravy ve druhém čtení. A ti, kteří se podíleli na tom, že ten majetek byl takto rozkrádán, to právě v tom druhém čtení zabil. A podívejte se na to, v jakém je to stavu!

A to je ten problém, který tenkrát kolega Ambrozek svým způsobem způsobil. A které lidi tam potom jako pozdější ministr životního prostředí dosadil do toho parku a jaké ztráty tam v těch letech byly, to bude ještě jednou opravdu předmětem když ne řízení před Nejvyšším kontrolním úřadem, tak před Policií České republiky. Věřte mi. To není jednoduchá záležitost. Bavíme se o 60 tisících hektarů, 47 tisících hektarů lesní plochy a o majetku, který je v miliardách korun.

Prosím věnujme tomu pozornost a nezapínejme něco takového v prvním čtení. Budme rádi, že Plzeňský kraj měl tolik trpělivosti a předložil sem ten návrh zákona, který má své racionální jádro, a určitě je lepší, než je to, co tady posuzovala Právnická fakulta z dílny pana ministra životního prostředí.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď se ptám, jaká je dohoda ve faktických poznámkách. Takže místopředseda Hamáček. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já jenom velmi krátce na kolegu Paggia. Já nevím, jestli kulhá moje analogie. Jediné, co tady kulhá, je iniciativa ze strany Ministerstva životního prostředí, protože pokud jsem

správně zaznamenal, tak tady byl učiněn veřejný příslib ze strany ministra někdy v červnu loňského roku, že ten skvělý a téměř hotový – slovy kolegy Paggia – zákon bude předložen, a zatím tu nic není. Tak já pouze konstatuji, že jediný zákon, který tady máme, je tento. Vyvrátil jsem i argumenty o nosičích a podvozcích. A pokud je, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, ten zákon tak skvělý a možná pan ministr má problém ho předložit, tak si ho od něj půjčte, podepište ho a předložte ho za sebe. Ale prosím, přijďme s nějakou jinou, alternativní legislativou. Pokud tu není, tak projednávejme to, co tady máme dneska na stole. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Paní kolegyně Konečná, další faktická poznámka.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já si dovolím zareagovat na kolegu Paggia a možná bych poprosila o trochu pozornosti i od vás, kolegové. Protože pokud někdo z vás chce ještě někdy vidět nějaký návrh zákona o Národním parku Šumava, tak jedinou cestou, kterou může zvolit, je propustit tento návrh zákona do druhého čtení, protože je evidentní, že pan ministr Chalupa ho ukazuje pouze kolegovi Paggiovi a nikdo jiný z nás se k němu nikdy nedostane. Takže prosím vás, opravdu vás, kterým jde o to, aby Šumava vzkvétala, aby tam ty spory skončily, abyste udělali tu jednu jedinou a velmi jednoduchou věc: nezamítali tento návrh, propustili do druhého čtení, a pokud se to nepovede, tak se můžeme ve třetím čtení bavit o tom, že tohle to nebyla dobrá cesta. Ale pokud to nezkusíme, tak potom nemáme právo kritizovat. A pokud chceme něco vidět, tak možná běžte za kolegou Paggiem, protože pan ministr jinak nikomu nic neukazuje. Ale já chci vidět konkrétní návrh a budu velmi ráda, když o něm budeme diskutovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka pan kolega Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Oba mě předběhli. Ale já jsem chtěl poprosit prostřednictvím předsedajícího pana kolegu Paggia. Pane kolego, váš politický život se pomalu, ale jistě blíží ke konci. Už to nebude dlouho trvat. Prosím vás, nekažte nám to. A nekažte to především sobě. Děkuji vám. (Potlesk a smích poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Kováčik. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, přeji hezké dobré odpoledne. A nebojte se, nebudu nikoho nikam posílat, ale vzpomněl jsem si zejména při projevu pana kolegy Paggia na situaci, která tady nastala mnohokrát v této Sněmovně. Už přeci jenom něco pamatuji, a proto vím, že kdykoliv se byť i sebeušlechtlejší, sebespravedlivější, sebesprávnější, sebeoprávněnější snaha potřebovala v této Sněmovně zabít, pokud možno udusit už v samém začátku, ve stadiu téměř zrodu, tak se řeklo: pro tohle toto nemůžeme hlasovat, vláda chystá jiné, lepší, zaručeně geniální řešení. A to je situace, ve které se nacházíme přesně teď. Zejména speciálně u tohoto zákona, u zákona o Národním parku Šumava, se to tady stalo už mnohokrát. Takže na toto jsme zvyklí.

Pojďme to zkusit vzít z trošku jiného konce, pustit to do dalších kol a na základě věcných argumentů se pokusit dohodnout, aby ty připomínky, které odpůrci toho zákona k němu mají, tak aby na základě věcné diskuze je buď potvrdili, anebo vyvrátili. To je podle mého soudu správnější cesta než šmahem poslat ten návrh někam do nenávratna. On se nám totiž neobjeví v nenávratnu. On se nám totiž vzápětí znovu a znovu a znovu bude vracet. A vězte, častá krůpěj i kámen proráží, a já doufám, že se podaří i tento zákon prosadit. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Faktická poznámka pan kolega Gregora.

Poslanec Martin Gregora: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, možná by na závěr nebylo špatné znát názor pana ředitele Národního parku Šumava, pana ředitele Mánka. Já jsem s ním nedávno mluvil a ptal jsem se ho, protože nejsem v téhle problematice odborník, a jeho názor je takový, že ten vládní návrh je nejvíc prodiskutovaný. Z jejich pohledu oni mají pocit, že je to ta dobrá cesta, a co se týká návrhu zákona Plzeňského kraje, tak tu cestu tak dobrou nevidí.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě pan kolega Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Při vší účtě k panu řediteli, který je, pokud mě paměť neklame, jmenovaným úředníkem. Kdopak ho asi jmenuje? Nemůže ani jinou písničku zpívat přece, protože čí chleba jí, toho píseň zpívá. A nezpochybňuji pana ředitele a jeho kvalifikaci a vážím si ho. Ale to je přesně ta situace, o které jsem tady před chvílí mluvil. Tak to pojďme použít jako nosič a pojďme tedy ty věci, které jsou – já tomu nevěřím, ale prosím – ve vládním návrhu propracovanější, spojit s tím, co tady už je. Přinejmenším se ten proces urychlí a nedopadne to jako mnoho

jiných věcí v minulosti, kdy by se potom s koncem volebního období nestihl legislativní proces dokončit a dopadlo by to tak, že se znovu a znovu a znovu bude muset Sněmovna touto věcí zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan kolega Lobkowicz. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, před dvěma lety, když se v Plzni projednával zákon o šumavském národním parku, jsem byl krajským zastupitelem. Tehdy jsem hlasoval pro zákon. Dnes nemůžu hlasovat proti. Myslím si a jsem přesvědčen, že pokud zákon přejde do druhého kola, do druhého čtení, bude možné ho prodiskutovat. A už vloni, když mě v Plzni oslovovali lidé nebo lidé ze Šumavy, tak jsem vždycky říkal: Vláda připravuje nový zákon, který bude lepší. Bohužel, do dneška není. A myslím, že to je i příležitost pro vládu, aby do diskuse ve druhém čtení dala pozměňovací návrhy, které možná projdou, možná budou nakonec lepší, a zákon projde.

Takže já dneska budu hlasovat pro propuštění do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolega Jakubčík. Máte faktickou poznámku? Faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejsem právník, nejsem ekolog, nejsem zemědělec, ale jsem člověk, který na Šumavě bydlí. Já se odsud každý týden na Šumavu vracím. A byl bych rád, abych se vracel na Šumavu, na stejnou nebo na lepší Šumavu, ale ne na to, co se teď na Šumavě děje. Kdo z vás se na té Šumavě byl podívat? Kdo z vás to tam viděl? Kdo z vás viděl ty holiny? Kdo z vás viděl ten neskutečný nepořádek, který na té Šumavě je?

Současné vedení parku se snaží, maximálním způsobem se snaží park nějakým způsobem dát dohromady, zlepšit, napravit škody, které tam byly napáchány. Ten návrh zákona není dokonalý, ale myslím si, že ve druhém, eventuálně ve třetím čtení, pokud ten zákon propustíme a projde, se tam dají ty, řekněme, „drobné mušky“ vychytat.

Proto vás žádám, žádám vás ve jménu té Šumavy, v které bydlím, pusťte to dál a uvidíme. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – paní kolegyně Konečná. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Pro pana

kolegu z TOP 09, který tady citoval pana ředitele. Já jsem vás nechtěla obtěžovat tím celým konstatováním toho, co se stane, pokud sem vůbec někdy přijde návrh ministerský. Nicméně ten návrh, který nám tady chtěl pan ministr poslat, a já teď budu citovat: „je návrh značně nekvalitní po věcné i právní stránce, je poměrně utilitárně pojatý, je jednostranně zaměřený na rozvoj podnikatelských aktivit, je v rozporu s obecnými zásadami ochrany přírody, krajiny a biodiverzity i v rozporu s mezinárodními standardy ochrany přírody; četné paragrafy jsou v rozporu i s ustanoveními českého ústavního práva, normami práva unijního či dále i s ustanoveními práva správního a životního prostředí“. Opět cituji z dopisu Právnické fakulty Univerzity Karlovy, katedry práva životního prostředí.

Tak tohle jestli nám tady chce někdo poslat, to je dost velká tragédie! (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Pan kolega Šarapatka. Prosím.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Kolegyně, kolegové, i přes slova, která jsme slyšeli, já jako zpravodaj navrhuji zamítnutí v prvním čtení, a to z důvodu toho, že znám stanovisko vlády k tomuto zákonu. Zákon o národním parku, který předložilo Zastupitelstvo Plzeňského kraje, jsem četl. Četl jsem i návrh zákona, který připravuje Ministerstvo životního prostředí. A myslím si, nebo jsem přesvědčen o tom, že z odborného hlediska je ten vládní návrh úplně na jiné úrovni, protože kdybychom z odborného hlediska rozpitvali tady ten zákon Plzeňského kraje, najdeme tam řadu chyb.

Jak tady kolegyně Konečná říkala o posouzení Právnickou fakultou – tak je dosti odvážné, že se tam pustili i do věcí čistě ekologických, že z odborného hlediska je to pofidérní, protože katedra práva životního prostředí toto v žádném případě neposuzuje. Ale to by bylo na delší odbornou debatu.

Takže po odborném posouzení navrhuji zamítnout tento návrh již v prvním čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. V rozpravě padl návrh na zamítnutí v prvním čtení. Takže o tomto návrhu budeme hlasovat. Ještě předtím registruji žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji.

Ještě před hlasováním se ptám, jestli si pan navrhovatel přeje závěrečné slovo, eventuálně pan zpravodaj. Prosím. Prosím, pane inženýre.

Člen Rady Plzeňského kraje Václav Štekl: Děkuji ještě jednou za

slovo. Chtěl bych reagovat na několik poznámek k tomuto předloženému návrhu zákona. V první řadě odmítám, důrazně odmítám, že tento zákon je špatný. Byla tady řečena spousta věcí. Samozřejmě ve třetí zóně navrhovaného zákona v Národním parku Šumava se stavět nebude. Je to nesmysl. Stavět je možné pouze – v tomto návrhu zákona – pouze ve čtvrté zóně Šumavy.

Ale dovolte mi nejprve, abych sdělil několik zásadních bodů tohoto zákona. Tento návrh zákona naplňuje požadavky zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Ten totiž vyžaduje pro vznik národního parku speciální zákon, který tu dosud není.

Návrh zákona zachovává současnou rozlohu Národního parku Šumava a přesně definuje předměty ochrany a účel vyhlášení. Zavádí přehledný čtyřstupňový systém zonace území parku, který vychází z převažujícího režimu péče. První zóna – nejcennější území, s minimem přímých zásahů člověka. Tady bylo řečeno, že jsou obavy z toho, že se tam bude zasahovat. Ano, například připadá v úvahu zásah proti požáru, vzniku požáru. Takže samozřejmě bylo by snahou nás jako správných hospodářů zabránit tomu, aby nám park shořel. Zatím je pouze pod útokem kůrovce. Druhá zóna je cenné území, potenciálně směřující ve střednědobém horizontu k první zóně. Čili je připraveno v horizontu několika desítek let pod úpravou připojit k první zóně, čili k bezzásahové zóně. Třetí zóna, to jsou pozměněné ekosystémy vyžadující intenzivní péči za účelem stabilizace a zlepšení stavu. Jinými slovy, je to, prosím vás, ta smrková monokultura, která tam byla vysazena. Nejen tedy ty lesy. Ale i součástí hlavně jsou tyto lesy vysazené člověkem. A čtvrtá zóna – to je intenzivně využívané území, zastavěné území a zastavitelné území.

Návrh parku předkládaný Plzeňským krajem sceluje současnou roztržitěnou zonaci a zvyšuje podíl první zóny ochrany přírody ze současných zhruba 13 % na 18 % území Národního parku Šumava. Jak již jsem řekl, za dvacet až třicet let by mohla první zóna tvořit až zhruba 35 % území Národního parku Šumava.

Vymezení první a druhé zóny je součástí zákona, a tedy případné změny zonace bude možné provádět jen novelou zákona, což přispěje k větší stabilitě a dlouhodobější koncepci. Návrh zákona vytváří předpoklady pro vznik bezzásahových oblastí pouze na území první zóny. Ve druhé až čtvrté zóně parku návrh zákona posiluje předpoklady pro efektivní zásahy při mimořádných situacích. Již jsem se o tom zmínil. Jedná se například o větrné kalamity nebo přemnožení kůrovce.

Návrh zákona garantuje zvýšení počtu značených cest na území Národního parku Šumava, které budou zpřístupněny návštěvníkům parku. Pokud se však naskytne nějaký ochranný důvod, například hnízdění tetřevů hlušců, může být každá cesta samozřejmě dočasně uzavřena.

Návrh zákona nastavuje na základě zonace limity pro využití území Národního parku Šumava, například pro rozvoj obcí, stavební činnost, turistiku a rekreaci, zemědělství, péči o les a ostatní pozemky.

Ano, posledním bodem, kterým bych chtěl vyzdvihnout návrh zákona o Národním parku Šumava prostřednictvím Plzeňského kraje, je ona zmiňovaná obecně prospěšná společnost. Návrh zákona odděluje výkon státní správy od výkonu správy na území národního parku zřízením této obecně prospěšné společnosti. Tato společnost zlepší systém veřejné kontroly nad hospodařením se státním majetkem na území Národního parku Šumava, vytvoří pracovní místa a případný zisk vrací zpět do provozu Národního parku Šumava.

Ano, možná že návrh zákona o Národním parku Šumava z pera Plzeňského kraje není bezchybný. Už to tady někteří moji předřečníci uvedli. Ale obávám se, že v tuto chvíli je jediným návrhem zákona o Šumavě a Šumava si zákon zaslouží. Návrh Plzeňského kraje, tímto návrhem řekl bych prolíná kompromis ze všech zúčastněných stran, které se k návrhu zákona mohly vyjádřit. Samozřejmě je to kompromis. Každá strana, která zastává určité názory, může tam nalézt jisté věci, které se jí nelíbí, ale samozřejmě jde o kompromis. Plzeňský kraj se snažil, aby tento návrh zákona byl přijatelný pro všechny.

Když bylo přijímáno usnesení Zastupitelstva Plzeňského kraje, tak bych chtěl jenom připomenout, dámy a pánové, že všichni členové Zastupitelstva Plzeňského kraje jednohlasně podpořili tento záměr návrhu zákona o Národním parku Šumava.

Chtěl bych vás na závěr své řeči poprosit, požádat, abyste opravdu tento zákon v tuto chvíli nezastavili a abyste umožnili jeho projití do druhého čtení jednání Sněmovny Parlamentu České republiky. Jak říkám, jsme ochotni Plzeňský kraj, předkladatelé, jsme ochotni samozřejmě velmi rádi spolupracovat i na eventuálním návrhu Ministerstva životního prostředí. Ale opět opakuji – v tuto chvíli je jediný návrh zákona z pera Plzeňského kraje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan zpravodaj si přeje ještě závěrečné slovo? Ne. Takže děkuji za závěrečná slova a můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který přednesl v obecné rozpravě pan kolega Šarapatka. Přivolám ještě kolegy z předsálí.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl zamítnut již v prvním čtení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 161. Přihlášeno 145, pro 70, proti 62. Tento návrh byl zamítnut.

Takže budeme hlasovat o návrhu na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh? Paní kolegyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já bych navrhovala, protože si myslím, že tento zákon má velmi mnoho společného i se zemědělským výborem, aby tento návrh zákona projednal také zemědělský výbor.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Návrh na přikázání ještě výboru zemědělskému. Má někdo ještě nějaký další návrh? Žádný návrh neregistruji, takže o těchto návrzích budeme hlasovat.

Nejdříve o návrhu na přikázání k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 162. Přihlášeno 148, pro 142. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

A ještě budeme hlasovat o návrhu paní kolegyně Konečné o přikázání k projednání zemědělskému výboru.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 163. Přihlášeno 148, pro 134, proti 6. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Zároveň musím konstatovat, že protože bylo zahájeno hlasování, tak žádné další návrhy již nemohu připustit. Takže konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a výboru zemědělskému. Tím končím projednávání prvního čtení tohoto bodu.

Než předám slovo a řízení schůze panu místopředsedovi Hamáčkovi, tak bych vás, kolegyně a kolegové, rád seznámil s důležitou informací. Tři kilogramy padesát a 47 centimetrů není úbytek váhy poslance za jedno plénum, ale jsou to míry a váhy krásné nové holčičky, jejíž maminkou se před malou chvílí stala paní kolegyně Hubáčková. (Potlesk.) Jako zvláštní perličku musím ještě dodat – kolegyně Hubáčková na levé straně spektra a holčičku přivedl na svět náš kolega Aleš Roztočil z pravé části spektra. (Potlesk.) Domnívám se, že tento fakt jednoznačně vyvrací pomluvu, že když jde opravdu o něco důležitého, že levice s pravicí nedokáže spolupracovat.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, hezký večer ode mne. Budeme pokračovat bodem číslo

84.

Návrh poslanců Jana Husáka, Ludmily Bubeníkové, Václava Cempírka, Jaroslava Ečka, Františka Laudáta a Pavola Lukši na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 836/ - první čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 836/1 a já prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec Jan Husák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Husák: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji abych uvedl sněmovní tisk 836, novelu zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích a některých souvisejících zákonech. (V sále je hluk.)

Jedná se o poslaneckou novelu zákona o elektronických komunikacích a je to návrh novely zákona, který je předložen z důvodu potřeby řešit nekalé prakticky operátorů, to znamená podnikatelů v elektrických komunikacích, vůči zákazníkům a vůči ostatním podnikatelům v oblasti elektronických komunikací, například virtuálních operátorů. Tyto praktiky brání vzniku konkurence na telekomunikačním trhu, a tím pádem brání zlepšení kvality služeb a snížení cen.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane kolego, já se velmi omlouvám. Já bych poprosil kolegy v sále, které jistě radostná informace rozveselila, ale v případě, že to chtějí komentovat, aby se přesunuli do předsálí, protože opravdu mám obtíže rozumět panu navrhovateli. Děkuji.

Poslanec Jan Husák: Dovolte, abych uvedl důvody předložení této novely. Jak jsem zmínil v úvodu, jsou to nekalé praktiky vůči zákazníkům. Uvedu je ve třech bodech.

1. Podnikatel – operátor v telekomunikacích neposkytne všechny informace při dálkovém uzavírání smluv. V současnosti se stává, že zákazník uzavře nebo změni smlouvu, například přes telefon, aniž by mu sděleny všechny informace nebo tyto informace jsou zmatečné. Ve výsledku zákazník musí platit například i za služby, které si nechtěl objednat, a následně je v důkazní nouzi. Proto navrhuji, aby při uzavírání smluv dálkovým způsobem měl spotřebitel k dispozici prokazatelně všechny informace.

2. Podnikatel – operátor automaticky prodlouží smlouvu. Podobně

obchodně nemorální je právě toto automatické prodlužování smluv, aniž by podnikatel o tomto prodloužení zákazníka informoval. Proto navrhuji automatické prodlužování smluv zakázat. Pokud si zákazník bude přát či bude souhlasit s prodloužením smlouvy, musí o tom podnikatel vést záznam po celou dobu trvání smlouvy.

3. Operátor si smluvně vynutí pokutu za předčasné ukončení smlouvy na dobu určitou. Považuji za nepřipustné, aby podnikatel při podepisování smlouvy na služby elektronických komunikací nutil zákazníka souhlasit se smluvní pokutou v případě, že se zákazník rozhodne předčasně ukončit svou smlouvu. Proto navrhuji tento typ smluvní pokuty zakázat.

Všechna tato opatření výrazně zlepší zákazníkům jejich práva vůči operátorům, usnadní jim změnit podnikatele, a tím dojde i k většímu konkurenčnímu boji podnikatelů u zákazníka. Větší konkurence bude mít za následek zlepšení kvality služeb elektronických komunikací a sníží ceny.

Dále uvedu nekalé praktiky vůči ostatním podnikatelům, takzvané virtuálním operátorům.

Česká republika je jedinou evropskou zemí, kde nepůsobí plnohodnotní virtuální operátoři. Pokud někdo chce nazývat virtuálním operátorem například Bleskmobil, tak se mylí. Toto není virtuální operátor, plnohodnotný virtuální operátor, je to pouze instituce, která přeprodává služby. Podnikatelé v oblasti elektronických služeb, kteří by se chtěli stát virtuálními operátory, se nemohou se stávajícími mobilními operátory dohodnout. Stávající mobilní operátoři mnohdy jednání uměle prodlužují o celé měsíce i roky, či si kladou nesmyslné podmínky, které si zahraniční operátoři obvykle vůbec nevynucují, a výslednou dohodu s virtuálním operátorem nakonec bezdůvodně odmítnou. Proto na našem trhu nefunguje žádný opravdu plnohodnotný virtuální operátor jako konkurent třem hlavním operátorům.

Navrhuji proto souborem opatření zamezit stávajícím mobilním operátorům zneužívat své postavení vůči ostatním podnikatelům, znemožnit jim nesmyslně prodlužovat jednání a naopak jim chci uložit, aby povinně museli oznámit důvody odmítnutí dohody. Důvody jsou uvedeny v návrhu podrobně. Tyto důvody pak bude mít k dispozici i Český telekomunikační úřad a může lépe plnit svou roli mediátora jednání. Protože podle ustanovení evropského regulačního rámce není právní nárok na uzavření smlouvy o přístup, nelze si tedy právně vynutit vstup virtuálních operátorů do mobilních sítí stávajících mobilních operátorů. Proto alespoň soubor navržených opatření může účinně napomoci plnohodnotným virtuálním operátorům vstoupit do mobilních sítí stávajících mobilních operátorů. V případě úspěchu by i virtuální operátoři mohli nově nabízet služby zákazníkům, což by opět pomohlo rozhybat konkurenci na telekomunikačním trhu a zlepšit služby a snížení cen.

Chci požádat, vážené kolegyně a vážení kolegové, o to, aby tento návrh opatření, která mají zvýšit konkurenci na mobilním trhu, návrh, který má zvýšit ochranu spotřebitele, byl propuštěn do druhého čtení a byl přikázán garančnímu hospodářskému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Husákovi a prosím zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec Karel Šidlo, aby se ujal slova. Děkuji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, členové vlády, dovoluji mi abych splnil povinnosti zpravodaje k tisku 863 a kromě toho, že předkladatel vás seznámil velmi podrobně s obsahem novely zákona, která vypadá jako velice jednoduchá legislativní úprava, ale má poměrně značný dosah do praktického uplatnění zákona, mi ještě dovoluji, abych upozornil na to, co zmiňoval předsedající schůze, a to je to, že nám byl zaslán tisk 863/1, což je stanovisko vlády České republiky, ale jemu předcházely ještě dva dopisy, jeden byl z Úřadu vlády České republiky, odboru kompatibility, a druhý z Ministerstva spravedlnosti.

A nyní podrobněji ke třem stanoviskům. Ve stanovisku vlády je uvedeno, že vítá snahu řešit některé praktické problémy v oblasti poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Přesto má ale vůči některým navrženým řešením výhrady a pochybuje o jejich vhodnosti, či dokonce účelnosti. Následuje podrobnější vyjádření k jednotlivým novelizačním bodům a závěrem je uvedeno, že předložený návrh zákona je potřeba v rámci jeho dalšího projednávání podrobit legislativně technické revizi a zpřesnit formulace některých navrhovaných usnesení.

Dopis odboru kompatibility Úřadu vlády České republiky obsahuje stanoviska k naplnění směrnic Evropského parlamentu a Rady. K směrnici č. 2002/22/ES o univerzální službě, která není návrhem důsledně respektována. K směrnici č. 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací – takzvaná přístupová směrnice je bohužel nepřesně interpretována. Pro obsah automatického prodlužování smluv platí směrnice č. 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a nařízení Evropského společenství č. 2006/2004 o nekalých obchodních praktikách. Proto je návrh předkladatelů s právem Evropské unie pouze částečně slučitelný.

A třetí stanovisko je v dopisu Ministerstva spravedlnosti, které doporučuje zaujmout k předloženému poslaneckému návrhu negativní stanovisko. Předložený návrh je vnímán jako nepřiměřený zásah do soukromoprávních vztahů. Zejména navrhovaná zvýšená ochrana zákazníka veřejně dostupných elektronických služeb představuje kombinaci ochrany

spotřebitele s dalším protekcionismem, čímž jde neodůvodněně nad rámec ochrany spotřebitele. Jako neodůvodnitelnou je vnímána i nově navrhovaná možnost Českého telekomunikačního úřadu zasahovat do soukromoprávních vztahů. Návrh zákona ministerstvo považuje za nekoncepční, protože některé úpravy dublují s ochranou spotřebitele a některé by měly být řešeny spíše obecně.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím jednu přihlášku, a tím přihlášeným je pan poslanec Jiří Šlégr. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych za stranu Národních socialistů – LEV 21 přednesl naše stanovisko k tomuto bodu jednání Poslanecké sněmovny.

Novela zákona o elektronických komunikacích, kterou nám předložili někteří poslanci z TOP 09, je bohužel ukázkovým způsobem, jak se jistě dobře míněná snaha může obrátit ve velmi nepovedený výsledek. Uvedu zde proto hned několik důvodů, proč tento návrh nemůžeme podpořit. Věřím, že na základě níže uvedených argumentů svou podporu tomuto návrhu ještě zvažíte.

Předložená novela zákona si mimo jiné klade za cíl zakázat pokutování zákazníků mobilních operátorů v případě, že zákazník předčasně ukončí smlouvu na dobu určitou. Nejsem právník, ale troufám si říci, že toto je v rozporu s občanským zákoníkem. Navíc ve chvíli, kdy by se toto ustanovení vztahovalo pouze pro oblast poskytování komunikačních služeb. Jinými slovy, pokud bychom odhlasovali toto znění novely zákona, konkrétní zákazník mobilního operátora by mohl bez jakýchkoli sankcí kdykoli zrušit smlouvu uzavřenou s tímto operátorem na dobu určitou. Pokud by tak ale ten samý zákazník učinil v případě svého dodavatele elektřiny, pravděpodobně by jej už smluvní pokuta za předčasné ukončení smlouvy čekala. Takový postup však nedává žádný smysl.

Velmi podobné je to pak s požadavkem zasílání písemných informací o obsahu smlouvy v případě jejího sjednání po internetu. Toto ustanovení obsažené v novele zákona by se opět vztahovalo pouze na oblast telekomunikací. A to nehovořím o tom, že takové ustanovení popírá veškeré výhody elektronické komunikace, o které celý zákon je.

Schválením této novely zákona bychom však zkomplikovali život i samotným zákazníkům. Nově by totiž platil zákaz automatického prodlužování smluv, tzn. že zákazníci by byli např. každý rok či dva svými operátory obtěžováni podepisováním nových smluv. Pokud se zákazník s operátorem

předem dohodne na automatickém prodloužení smlouvy, je to přece daleko komfortnější řešení pro zákazníka.

Jsme zároveň přesvědčeni, že posilování dohledu Českého telekomunikačního úřadu nad jednáními mezi stávajícími mobilními operátory a tzv. virtuálními operátory je nadbytečné. Někteří virtuální operátoři na trhu dnes již jsou, jiní přicházejí. S trochou nadsázky bych řekl, že tento návrh novely zákona přichází v tomto směru s křížkem po funuse.

Z pohledu Národních socialistů je tato novela připravena nedokonale. V řadě případů bude komplikovat život zejména zákazníkům. V jiných případech pak dokonce jde proti základnímu principu smluvních vztahů. Pokud si zákon o elektronických komunikacích zaslouží nějaké změny, měly by tyto změny projít vládou a standardním legislativním procesem. Takto špatně připravenou a předloženou novelu zákona nemůžeme podpořit. Proto navrhuji zamítnutí tohoto tisku v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Šlégr. Já tady mám jednu řádnou... Pan kolega Benda s přednostním právem, pan navrhovatel také. Já pustím kolegu Bendu, potom pana navrhovatele, potom pana poslance Hojdu.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám. Nechci vystupovat k tomuto tisku, ale vzhledem k tomu, že se tady elektroničtí komunikátoři rozjeli, tak bych si dovolil dát jménem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 návrh na to, abychom dnes jednali i po 19. hodině, a to do projednání bodu 48. Nechci vás tady držet déle, ale nerad bych se dostal do situace, že bod 48 nestihneme projednat. Myslím, že to není na hodinu, ale že můžeme jednat i krátce po 19. hodině. A prosím, aby o tomto návrhu bylo hlasováno.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji. Ještě zazvoním na kolegy z předsálí. Je tu návrh na odhlášení, takže já vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými kartami.

Kolega Benda navrhuje, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala i po 19. hodině, a to do projednání bodu číslo 48.

Já o tomto návrhu zahájím hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 164, přihlášeno bylo 136, pro 98, proti 26. Tento návrh byl přijat.

A než dám slovo panu poslanci Husákovi, zeptám se – kolega

Neubauer a kolega Velebný – faktické poznámky? Neplatí. Takže já vás odmazávám. Ještě kolega Benda.

Poslanec Marek Benda: Já doufám, že tomu všichni rozuměli – jednalo a hlasovalo. Pokud to někdo necítil, tak prosím, ať je raději hlasováno znovu. Já jsem říkal, že chci tento bod doprojedit a rozhodnout, ale možná jsem udělal tu chybu, že jsem neřekl – jednalo a hlasovalo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já jsem tomu rozuměl stejně. Zeptám se, je zde námitka proti tomu, abychom vzali za prokázané, že kolega Benda myslel – jednala a hlasovala? (Není.) Pokud ne, nebudeme hlasování opakovat a budeme takto postupovat. Faktické jsem odmazal a prosím kolegu Husáka.

Poslanec Jan Husák: Vážené kolegyně a kolegové, co se týče připomínek, které zde zazněly, ať už to bylo od pana zpravodaje. Samozřejmě věcmi, které jsou obsaženy jak ve stanovisku vlády, tak i v dalších stanoviscích, se zabývat budeme.

Jenom co se týče kolegy Šlégra. Já s ním nesouhlasím a žádám vás proto, abyste nevyslyšeli jeho výzvu na zamítnutí tohoto zákona. Ten text, který zde říkal, s tím byli obcházeni někteří poslanci a je to trošku mystifikace. Jestli má být např. to, že zrušíme možnost automatického prodloužování smluv, a je uváděno, že zbavujeme spotřebitele výhody – to není žádná výhoda spotřebitele. Výhodou spotřebitele je např. to, že se o něj operátor bude ucházet po vypršení nebo před vypršením té smlouvy a bude mu nabízet lepší podmínky.

Podobně by se dalo argumentovat k dalším bodům, ale já chci dát příležitost k projednání dnešního programu tak, jak bylo schváleno. Ale těm všem věcem se budu věnovat a odpověď dám i panu kolegovi Šlégrovi na jeho připomínky, které zde zazněly. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S řádnou přihláškou je zde pan poslanec Hojda. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Hojda: Já děkuji. Dámy a pánové, já bych jednak chtěl připomenout jednu věc. Je zajímavé si přečíst stanoviska vlády. I když jsou to návrhy koaličních poslanců, tak sice jsou tam vážné připomínky, ale není návrh na zamítnutí a naopak. Ale tím nechci říci, že bych navrhoval a že bych dokonce teď chtěl podpořit zamítnutí tohoto návrhu.

Já si myslím, že je velice dobře, že je otevřena tato problematika. Jedná se o ochranu zákazníků. A myslím si, že doopravdy – a je na to celá řada příkladů, že se někdy operátoři doopravdy chovají jako na dobytém území.

Řeknu příklad. Nebudu jmenovat operátora, možná že by to nebylo vhodné. Ale mám osobně zkušenosti. Konkrétně smlouva na dobu určitou je vypověditelná nejdříve měsíc před ukončením – nejdříve měsíc před ukončením –, ale výpověď začne běžet až po měsíci. Čili přestože třeba byla smlouva na dobu určitou na dva roky, tak nebyla do dvou let vypověditelná. Byla vypověditelná až po dvou letech a dvou měsících.

Samozřejmě osobně taky nesouhlasím s tím, aby zákazník měl možnost u smlouvy na dobu určitou vypovědět dříve, pokud k tomu nejsou vážné důvody. A ty vážné důvody můžou být, že se změnilly podmínky. Pak je to asi v pořádku. Ale jestliže nejsou důvody ze strany zákazníka k tomu, aby vypověděl tuto smlouvu, tak asi bez souhlasu poskytovatele si myslím, že není vhodné, aby ta možnost byla. Ale souhlasím s tím, aby právě u smluv na dobu určitou se měl možnost rozhodnout zákazník. Končí mi doba určitá, prodloužím, anebo neprodloužím. Ne aby se dostával do toho martyria, jako jsem se dostal osobně já. Můžu říci, že už u toho operátora nejsem.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Hojda. Kolega Skokan – s řádnou přihláškou? S řádnou přihláškou, máte slovo. (Pouze s faktickou.) Jak si přejete, máte možnost výběru. Pokud chcete faktickou, budu vám měřit čas. Pokud chcete řádnou, žádné omezení nebude.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji za slovo. Pane předsedající, změřte mi čas. Budu stručný, abych nezdržoval kolegy a kolegyně.

Mám bohaté zkušenosti se všemi třemi operátory. Vím, že operátoři před ukončením smlouvy se snaží kontaktovat zákazníka, aby si s ním prodloužení smlouvy domluvili. Já bohužel nemůžu tady souhlasit s panem kolegou, který říká, že smlouva by ukončená být měla. Já bych se tedy vyděsil, že mi najednou nejde telefon, přestože si uvědomuji, že už mi třikrát volali a žádali mě o prodloužení smlouvy. Takže já jsem pro automatické prodlužování. Vypovědět ji můžeme vždycky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla faktická poznámka pana kolegy Skokana. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Zeptám se, zda pan zpravodaj, popřípadě pan navrhovatel chtějí využít práva závěrečného slova. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat. Zaznamenal jsem jeden návrh na zamítnutí od pana kolegy Šlégra, takže nyní rozhodneme o tomto návrhu. Registruji žádost na odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se.

Myslím si, že můžeme zahájit hlasování. Zahájím hlasování a zeptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 165. Přihlášeno 138, pro 49, proti 43. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o přikázání výborům k projednání. Je zde návrh od organizačního výboru, aby tento návrh byl přikázán výboru hospodářskému. Ptám se, zda je zde ještě jiný návrh.

Pokud tomu tak není, tak ještě než zahájím hlasování, zeptám se kolegů Zemánka a Petru, zda mohou odmazat jejich faktické poznámky. (Souhlasí.) Je tomu tak, takže mažu.

A nyní nic nebrání tomu, abychom hlasovali o přikázání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, prosím, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 166. Přihlášeno 139, pro 134, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že jsme tento návrh přikázali výboru hospodářskému. Končím projednávání bodu 84.

Dalším bodem bude bod číslo

48.

**Návrh poslance Michala Doktora na vydání zákona,
kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 868/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Je zde navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení podle § 90 odstavec 2. Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 868/1.

Poprosím o snížení hladiny hluku v sále. (Hluk neustává.) Prosím. Prosím pěkně. Děkuji. Prosím i druhou stranu. Také děkuji.

Kolega Doktor jako navrhovatel má právo teď již v důstojné atmosféře uvést tento návrh zákona. Pane kolego, máte slovo.

Já se omlouvám, unáhlil jsem se. Atmosféra opravdu nesnese název důstojná. Prosím opravdu, snižme hladinu hluku v sále. Já vám děkuji.

Pane kolego, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Také děkuji, pane předsedající. Dámy a

pánové, kolegyně a kolegové, své úvodní slovo uzpůsobím i z hlediska času zejména s ohledem na fakt, že motivy, pro které jsem podal změnu zákona v předmětné věci, jsou popsány myslím velmi podrobně v důvodové zprávě.

Za druhé vás odkazuji na studii Parlamentního institutu, která byla přiložena k této projednávané věci a která dokládá, že původní úprava zákona, tedy osvobození církví od břímě daní z příjmů z prodeje majetku, který byl navrácen v tzv. restitučním projektu, je v rozporu s názorem Evropské komise na institut zakázané veřejné podpory. Toto jsou důvody, které jistě vedou k tomu, aby byla přijata změna zákona, která napříště stanoví břímě daně z příjmů církvím při prodeji restitučními navráceného majetku.

Spravedlivé daně působící na všechny subjekty ekonomiky v každém jediném modelu chování i v čase stejně jsou myslím obecně respektovaný tzv. daňový zlatý grál. Tímto zákonem rušená daňová výjimka má ve svém nominálním, ale i parametrickém vyjádření schopnost nás od kýženého cíle vzdálit.

Je jistě nutné zdůraznit, že subjekty nezaložené za účelem podnikání jsou před účinky daně z příjmů již dnes chráněny, byť do jisté míry, od břímě daně. Zdůrazňuji, že subjekty, které nejsou založeny za účelem podnikání, jsou od daně z příjmu chráněny sice zastropováním, ale přece jenom efektivně působící ochranou daně z příjmů. Tuším, že v dnes platném zákoně je stanovena na práh 300 tisíc korun základu daně. Osvobození nová, zavedená přijetím restitučního projektu, tak vrší původní účinky a vytváří výraznou daňovou asymetrii.

Nevýznamný jistě není ani pohled fiskální, i když jsou slyšet názory, podle kterých případné daňové břemeno církve nezasáhne, neb tyto pozemky prodávat ani nehodlají. Myslím však, že reálný obraz bude úplně jiný. Řemeno daně z prodeje majetku, návrat ratia institutu ceny obvyklé a její případný přezkum finančními úřady, tedy prvky významně ovlivňující ceny trhu, jejich strukturu u každého jediného vlastníka a prodávajícího, jsou nejen základními atributy spravedlnosti. Významně ovlivňují i uvažovaný výnos pro soustavu veřejných rozpočtů. Podtrhuji výraz „soustavu veřejných rozpočtů“, neb jistě víte, že výnos daně je sdílen jak státním rozpočtem, tak rozpočty municipalit, respektive krajů. Tento bude ovlivněn dvěma proměnnými. Za prvé samotným objemem prodeju navráceného majetku a za druhé realizovanou cenou. Dolní limit výnosu daně z příjmů zdrženlivě odhaduji ve výši 500 milionů korun před přerozdělením tohoto výnosu podle zákona o rozpočtovém určení daní. Horní limit pak odhaduji ve výši až dvou miliard korun v čase.

Je navrženo, a já vás o to zdvořile prosím, projednání tohoto návrhu podle § 90 odstavce 2 – tedy zrychleného projednávání – jednacího řádu.

Přestože tento návrh nepochybně – a to zdůrazňuji – nepochybně pamatuje na stejné zacházení se všemi povinnými osobami, tedy církvemi, a to od 1. 1. 2013, je jistě žádoucí posílit jejich právní jistotu a návrh projednat ve velmi krátké lhůtě.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu navrhovateli. Zpravodajem byl určen pan poslanec František Laudát, proto má slovo. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, myslím, že to je jednoduchý předklad, přehledný. Vláda s ním vyslovila souhlas, to jste také obdrželi.

Jenom upozorňuji, že pod bodem 47 dnešního jednacího programu je obdobný návrh sociálních demokratů. Vláda se spíše přiklání k tomuto návrhu a zároveň jste již slyšeli i důvody, proč bychom tento zákon měli schválit již v prvním čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Registruji přihlášku pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Jeronýma Tejce. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Jak už uvedl pan zpravodaj, skutečně v Poslanecké sněmovně máme dva téměř totožné návrhy, resp. zcela totožné co do obsahu základního ustanovení, tedy zrušení onoho osvobození daně z příjmu, a částečně odlišné v přechodných ustanoveních. V tomto smyslu tedy, ač bych mohl namítat, že by bylo správné, aby nejdříve byl projednán návrh, který byl podán dříve, a to konkrétně 30. listopadu sociálními demokraty, a je projednáván jako první návrh pana poslance Doktora, který byl podán „až“ 6. prosince loňského roku, myslím, že to na věcnosti nic nemění. Myslím, že by nebylo správné, pokud se shodujeme na onom cíli, abychom se teď přetahovali o to, který návrh je projednatelný dříve, který by měl být dříve schválen. Důležité je se shodnout alespoň na jednom, tak, aby podle § 90, tedy aniž by postupoval do výbo-ru, byl schválen alespoň jeden.

V této souvislosti bych tedy chtěl oznámit postup sociální demokracie, která jednoznačně se vždy rozhodovala podle toho, jaký je obsah zákona, nikoliv podle toho, kdo ho předkládá, a v této věci tedy podpoříme, tak jako bychom hlasovali pro náš návrh, návrh pana poslance Doktora, který je z hlediska cíle absolutně shodný.

Musím říci, že mě překvapilo, že tato daňová výjimka byla vůbec schválena, že unikla panu ministrovi financí Kalouskovi, protože on je znám

jako odpůrce veškerých daňových výjimek. Vzpomeňme si jen na boj, který tady probíhal o stravenky. Docela mě tedy překvapilo, že pan ministr financí zřejmě zaspal a nevšiml si, že do zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi byla tato výjimka pro církev, kdy by neplatily daň z prodeje majetku, resp. daň z příjmu z prvního prodeje majetku, propašována, zřejmě tedy přes jeho odpor, či přesto, že si toho nevšiml.

Chtěl bych konstatovat, že zde nemůže platit přirovnání k situaci v devadesátých letech, kdy obdobnou výjimku mohli mít restituenti – fyzické osoby, protože tam se předpokládalo, že například onen majetek, který byl rodinný, po čtyřiceti letech už nebude využíván konkrétní rodinou, změnily se poměry, zatímco u právnických osob, jakými jsou církve, samozřejmě něco takového nepřipadá v úvahu.

My jsme přesvědčeni, že tohle není jediný rozdíl, který bychom měli změnit v zákoně o vyrovnání s církvemi. Chtěl bych upozornit na to, že například zatímco senioři se musí spokojit pouze s jednou třetinou valorizace důchodů, nebo jednou třetinou inflace při valorizaci důchodů, tak církve budou po celých třicet let pobírat 100 % inflační doložku. Na straně druhé to není věc, kterou bychom dnes byli schopni řešit, protože tady v této Poslanecké sněmovně zřejmě nebude vůle po změně. Ale jak říkám, změníme alespoň to, co můžeme.

Já se tedy přikláním k tomu, stejně jako sociální demokracie, abychom dnes podle § 90 odst. 2 hlasovali pro návrh, který je tady uveden. Logicky z toho vyplývá, že bude-li schválen, požádám o to, aby návrh, který, byť byl předložen dříve, ale bude projednán zřejmě až jako bod 47, byl stažen z programu se souhlasem Sněmovny, samozřejmě bude-li tento návrh přijat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi Tejcovi. Zeptám se, zda se hlásí někdo do obecné rozpravy. Vidím pana poslance Doktora, kterému uděluji slovo.

Poslanec Michal Doktor: Hlásím se jen proto, abych poděkoval za stanovisko poslaneckého klubu sociální demokracie. Za druhé, abych vás ještě jednou odkázal na stanovisko Parlamentního institutu a jednoho každého z vás poprosil, aby napříště při obhajobě restitučního projektu už nikdy nekladl rovnítko mezi fyzické a právnícké osoby. Já jsem se na tomto bodě stavěl vyčítavě vůči panu ministrovi financí, paní ministryni kultury, byť k dámě je to vždycky velmi složité, ale i k vládě jako celku. Není prostě možné z hlediska daňového i hospodářského srovnávat režim fyzických a právnických osob, a právě onen institut právnícké osoby je ten pohled, který staví původní koncept, tedy včetně té daňové výjimky, do toho ostré-

ho sporu s pohledem a výkladem Evropské komise a institutu nepovolené veřejné podpory.

Pro vysvětlení – rozdíl mezi návrhem mým a návrhem sociální demokracie. Můj návrh zachází se všemi povinnými osobami, resp. církvemi, stejně. Návrh sociální demokracie obsahuje tu drobnou chybu v přechodných opatřeních, kdy pro církev, kterým by byl vydán majetek před přijetím tohoto zákona, této úpravy, by bylo osvobození ponecháno a těm ostatním, které by to stihly až po přijetí novely zákona, by byly daně uloženy. To je jistý rys nespravedlnosti a dvojího zacházení, který by mohl být předmětem i jiných sporů.

To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se na další přihlášky do obecné rozpravy. Žádnou neregistruji. Obecnou rozpravu končím. Zeptám se zpravodaje – nemá zájem o závěrečné slovo. Pan návrhovač, předpokládám, již sdělil všechno, co sdělit chtěl. Konstatuji, že do této doby mi nebyla doručena námitka proti tomu, abychom postupovali podle § 90 odst. 2.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním čtení o sněmovním tisku 868 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“ Ještě zazvoním.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, abychom takto postupovali, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 167, přihlášeno 141, pro 131, proti nikdo. Tento návrh usnesení byl schválen.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím.

Předpokládám, že závěrečná slova nebudou. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Michala Doktora na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 868.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 168, přihlášeno je 143, pro 136, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím dnešní jednací den a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřka do 9 hodin. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.08 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. února 2013 v 9.01 hodin
Přítomno: 177 poslanců

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 51. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá kartu náhradní.

Na úvod, když dovolíte, vás seznámím s omluvami neúčasti těchto poslanců: pan Dobeš Josef z pracovních důvodů, pan Hašek Michal bez udání důvodu, paní poslankyně Hubáčková Gabriela ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jandák Vítězslav ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kádner David od 13. hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Kostřica Rom z osobních důvodů, pan poslanec Krupka Jaroslav z rodinných důvodů, pan poslanec Novotný Josef starší z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pekárek Roman osobní důvody, paní poslankyně Schejbalová Jaroslava zdravotní důvody, pan poslanec Skopal Ladislav rodinné důvody, pan poslanec Sobotka Bohuslav zdravotní důvody, pan poslanec Šincl Ladislav zdravotní důvody, pan poslanec Šťastný Boris rodinné důvody, pan poslanec Vysloužil Radim zdravotní důvody, pan poslanec Zapletal Cyril bez udání důvodu a pan poslanec Zemek Václav z pracovních důvodů. Jiné omluvy poslanců nemám.

Ještě přečtu omluvy členů vlády. Omlouvá se pan premiér Petr Nečas, pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek z osobních důvodů a paní vicepremiérka Karolína Peake z osobních důvodů.

Nyní zde mám paní poslankyni Orgoníkovou s náhradní kartou číslo 8.

Dámy a pánové, já vás poprosím o klid v sále.

Přistoupíme ještě k informaci o bodech, které máme zařazené, a pak budeme jednat o změnách programu.

Nejprve informace, že dnes se budeme věnovat převážně bloku návrhů zákonů ve třetím čtení, a to těm, u kterých byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 119, 120, 121, 122, 123, 124, 126, 128 a 132. Jsou to sněmovní tisky 646, 647, 730, 735, 823, 824, 710, 765 a 759. Nebyl zařazen bod ministra spravedlnosti Pavla Blažka sněmovní tisk 715, bod 127, kdy pan ministr Blažek by chtěl být přítomen u tohoto bodu. Proto nebyl zařazen.

Poprosím vás, dámy a pánové, o klid v sále.

Ještě podám informaci, že po bloku návrhů zákonů ve třetím čtení bychom projednali pevně zařazené body 90 a 94. Jedná se o sněmovní tisky 874 a 891, oba tyto návrhy zákonů jsou v prvním čtení. Dále bychom se zabývali body z bloku prvních čtení, a to dle schváleného pořadu schůze.

Ještě mám informaci, že na odpolední jednání máme pevně zařazené body 177, 91, 71 a 83.

Dámy a pánové, nyní se zeptám, jestli se někdo hlásí k pořadu schůze. Vidím pana předsedu poslaneckého klubu TOP 09. Pan poslanec Gazdík. Prosím, máte slovo.

Prosím o klid v sále.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi požádat o změnu pořadu schůze. Včera jsem prosil o pevné zařazení návrhu zákona o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, sněmovní tisk číslo 743, ale bohužel jsem vás mystifikoval a uvedl jsem nesprávně bod schůze. Nebyl to bod 71, ale je to bod 75. My jsme jej zařadili, ale kvůli mé mystifikaci a spletní bodu to nebylo zařazeno.

Proto vás prosím znovu o zařazení bodu číslo 75, sněmovní tisk 743, jako první bod dnešního odpoledního bloku jednání a omlouvám se vám za mystifikaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Kdo se dál hlásí s návrhy změn programu?

Já vás poprosím o klid v sále.

Pokud se nikdo nehlásí, dám hlasovat o návrhu pana poslance Gazdíka. Pokud jsem si správně poznamenal, pan poslanec Gazdík navrhuje, aby bod číslo 75, sněmovní tisk 743, byl pevně zařazen jako první bod odpoledního jednání. Pan poslanec mi to potvrzuje. Poprosím vás ještě jednou, abyste se zaregistrovali. Dávám hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování číslo 169. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 169. (Přihlášeno 128.) Pro 69 poslanců, proti 24. Návrh byl přijat.

Mám zde faktickou poznámku paní poslankyně Lesenské. Paní poslankyně Lesenská se hlásí k faktické poznámce? Nikoliv, takže ji odmazávám.

Dámy a pánové, tím jsme se vypořádali se všemi změnami programu.

Když dovolíte přistoupíme k prvnímu bodu dnešního jednání. Tím je bod číslo

119.

**Vládní návrh zákona o mezinárodní justiční spolupráci
ve věcech trestních
/sněmovní tisk 646/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za pana ministra spravedlnosti pan ministr vnitra pan Kubice a zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Viktor Paggio. Dámy a pánové, pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 646/2.

Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Byl jsem sněmovní legislativou upozorněn, že je tam drobná chybka. V tisku 646/2 v bodě 44 chybí číslovka 2. To znamená, že věta má znít: V § 205 odst. 2 písm. b) se za slova... atd.

Řešil jsem to s legislativou. Není třeba tisk vracet do druhého čtení. Je to natolik drobná chyba, že mi bylo řečeno, že stačí jenom načíst takto na mikrofón do stěny. Odstavec 2 je uveden jak v předchozím bodu 43, tak v následujícím bodu 45, takže logicky z toho vyplývá, že by měl být i v bodu 44, jenom prostě vypadl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Po rychlé konzultaci s legislativou bychom nemuseli o této změně hlasovat, pokud nikdo nebude proti tomuto postupu dávat námitku. Námitku nevidím, tedy ona technická změna byla načtena a já se ptám, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím.

Poprosím o závěrečná slova, pokud jsou, ze strany navrhovatele a ze strany zpravodaje. Pan ministr vnitra nechce mít závěrečné slovo, pan zpravodaj také ne.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s postupem při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a k nim se také vyjádřil. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Máme jediný pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který byl rozdán poslancům jako tisk 646/1.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Navrhujete hlasovat jako o celku. Chápu to správně?

Poslanec Viktor Paggio: Ano, správně.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dobře. Je zde návrh provést v zásadě jediné hlasování o návrhu ústavněprávního výboru. Ptám se, zda má někdo námitku proti tomuto postupu. Námitku nevidím, tedy poprosím zpravodaje a navrhovatele, aby se vyjádřili k tomuto hlasování. (Zpravodaj i ministr doporučují.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 170. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 170, přihlášeno 150 poslanců, pro 140 poslanců. Návrh byl přijat.

Pokud to správně interpretuji, pane zpravodaji, tím jsme vyčerpali veškeré pozměňovací návrhy a můžeme přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona. Pan zpravodaj mi to nepřímo potvrzuje.

Dámy a pánové, já tedy přednesu návrh usnesení. Návrh usnesení zní: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, podle sněmovního tisku 646, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Dámy a pánové, zahajuji hlasování pořadové číslo 171. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 171, přihlášeno 153 poslanců, pro 144 poslanců, proti žádný poslanec. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji.

Přistoupíme k dalšímu sněmovnímu tisku, který navazuje na bod 119. Je to

120.

Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 647/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Jan Kubice a zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Viktor Paggio. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 647/2.

Otevírám k tomuto návrhu rozpravu. Pokud se do rozpravy nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Analogicky k tisku 646, i k tomuto tisku je pouze jeden komplexní pozměňovací návrh ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Budeme tedy hlasovat o celém návrhu ústavněprávního výboru, o usnesení ústavněprávního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 172. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 172, přihlášeno 155 poslanců, pro návrh se vyslovilo 146 poslanců, proti žádný poslanec. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tím jsme se, dámy a pánové, vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Poprosím ještě pana zpravodaje a navrhovatele, aby zůstali u svého stolku. Budeme hlasovat o návrhu jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, podle sněmovního tisku 647, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Dámy a pánové, zahajuji hlasování pořadové číslo 173. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 173, přihlášeno 156 poslanců, pro návrh 152, proti žádný poslanec. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Dámy a pánové, půjdeme k dalšímu bodu. Je to

121.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb.,
o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění
pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru
znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění
ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 730/ - třetí čtení**

Já vás poprosím, dámy a pánové, o klid v sále, abychom mohli začít projednávat tuto důležitou materii. (Hluk v sále neutichá.)

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr životního prostředí, pan Tomáš Chalupa, a zpravodaj výboru pro životní prostředí poslanec Tomáš Úlehla. Sdělují vám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 730/3.

Otevírám rozpravu k tomuto bodu, do které se hlásí pan poslanec Mencl. Prosím.

Přátelé, opravdu prosím o klid v sále!

Poslanec Václav Mencl: Dovolte jenom, abych k bodu G2 načel legislativně technickou úpravu, že za slova „s výjimkou článku 1“ se dává slovo „k bodu“.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, zpravodaj si zaznamenal. Kdo se dál hlásí do rozpravy? Nikoho v tuto chvíli v sále nevidím, rozpravu končím. Prosím, zda jsou závěrečná slova navrhovatele či zpravodaje? O závěrečná slova není zájem.

Přikročíme tedy k hlasování. Pardon, promiňte, pane předsedo. Pan předseda Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane místopředsedo, dovoluji si požádat jménem poslaneckého klubu sociální demokracie před hlasováním o přestávku na jednání klubu v délce 20 minut s tím, že bych si zároveň dovolil požádat své kolegy o to, abychom se shromáždili na jednání klubu ve Státních aktech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Já si to jen zopakuji vzhledem k hluku v sále – před závěrečným hlasováním. Teď? Před závěrečným, po hlasování o pozměňovacích návrzích. (Hlasy ze sálu: Teď!) Teď, dobře, děkuji pěkně. Takže vyhláším pauzu v době trvání do 9.40 hodin. Budeme pokračovat v 9.40. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.21 hodin.)

(Přestávka prodloužena o 10 minut, do 9.50. Jednání pokračovalo v 9.51 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dámy a pánové, čas pro pauzu poslaneckého klubu sociální demokracie vypršel, budeme pokračovat v bodě 121. Jsme uprostřed třetího čtení. Zopakuji pouze, že jsem ukončil rozpravu, a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím navrhovatele a zpravodaje, aby zaujali svá místa u stolku zpravodajů. Poprosím o klid v sále.

Dámy a pánové, nyní poprosím zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Pane poslanče Úlehlo, prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás provedl hlasováním ohledně sněmovního tisku 730, tak jak jsme po celou dobu schvalovací procedury připravovali jednotlivé body a zpracovávali pozměňovací návrhy.

U tohoto tisku 730 navrhuji takovou hlasovací proceduru, a materiály máte k dispozici, že budeme nejprve hlasovat body D1 a D2, pozměňovací návrh k usnesení výboru životního prostředí, který se vyjadřoval k bodům A5 až A18. Potom budeme hlasovat jako celek celý bod A. Pokud bude schválen bod D1 a D2 ve znění těchto přijatých pozměňovacích návrhů, pak odhlasujeme C jako celek s tím, že u bodu C2 se budeme zabývat účinností a budeme hlasovat pouze v části, která se bude týkat pozměňovacích návrhů v těchto bodech, to bych vám potom řekl, o nehlasovatelnosti případně dalších bodů. Pak bychom hlasovali bod G1, a to pouze pokud by nebyl schválen bod C1, a bod G2 bude nehlasovatelný, protože bude totožný, pokud schválíme celý bod A s bodem A18. Potom budeme hlasovat body F1, F2 a F3. V případě, že by F2 nebylo schváleno, budeme hlasovat také o bodu E. Nakonec bod B a na závěr schválíme zákon a budeme o něm hlasovat jako o celku v rámci přijetí hlasování o všech tady předložených pozměňovacích návrzích.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane zpravodaji. Rozumím tomu tak, že legislativně technickou pana poslance Mencla hlasovat nebudeme? Bere se za automatickou?

Poslanec Tomáš Úlehla: Po dohodě s panem ministrem bychom tam zřejmě zařadili tady pana – teď vidím, že se pánové domlouvají.

Samozřejmě ta zůstává v rámci této procedury, bylo to pouze načteno, abychom tam udělali drobnou nuanci v textu.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. U takto složitější procedury doporučuji, abychom o ní hlasovali. Má někdo proti tomu námitky? Nevidím.

Dávám tedy, dámy a pánové, hlasovat o proceduře, tak jak ji navrhl pan zpravodaj. Zahajuji hlasování číslo – Pan Paroubek technická? Ne, děkuji.

Zahajuji tedy hlasování číslo 174. Kdo je prosím pro? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 174, přihlášeno 167 poslanců, pro 162 poslanců, proti 2 poslanci, návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme schválili proceduru, a nyní poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl jednotlivými hlasováními a on a pan navrhovatel aby sdělili svá stanoviska před hlasováním.

Poslanec Tomáš Úlehla: Děkuji, pane předsedající. Takže začali bychom hlasovat nejprve, jak jsem se již zmínil, o bodech D1 a D2. To je pozměňovací návrh, který navrhla paní poslankyně Kateřina Konečná. Budeme hlasovat samostatně, čili nejprve o bodu D1. Můj názor je neutrální. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 175. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 175, přihlášeno 167 poslanců, pro 79, proti 82, návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Úlehla: Nyní budeme hlasovat o bodu D2. Můj návrh je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 176. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 176, přihlášeno 168 poslanců, pro 163, proti nikdo, návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Úlehla: Nyní budeme hlasovat o bodu A jako celku, který předkládá Ministerstvo životního prostředí. Můj návrh je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 177. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 177, přihlášeno 168 poslanců, pro 164 poslanců, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Úlehla: Nyní budeme hlasovat o bodě C jako celku, to je návrh pana ministra životního prostředí, a můj návrh je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 178. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 178, přihlášeno 168 poslanců, pro 163 poslanců, proti žádný poslanec, návrh byl přijat.

Poslanec Tomáš Úlehla: Pouze upozorním, jak mi řekli z legislativního odboru, že v bodě C2 se jednalo o účinnost a v části týkající se potom pozměňovacího návrhu C1 se to vlastně k tomu vztáhlo, a díky tomu bude bod G již dále nehlasovatelný, takže v tom případě můžeme přejít zrovna k hlasování o bodech F1, F2 a F3.

Nejprve budeme hlasovat o bodu F1. Můj návrh je souhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 179. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 179, přihlášeno 167 poslanců, pro návrh 4 poslanci, proti 155 poslanců, návrh nebyl přijat.

Poslanec Tomáš Úlehla: Bod F2. Stejně jako v bodě předchozím je můj návrh souhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Kontrola hlasování. Paní poslankyně Bebarová-Rujbrová, prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Velmi se omlouvám. Nezpochybňuji výsledek hlasování, ale hlasovala jsem pro a stalo se mi to poprvé, že mám opačný výsledek. Promiňte.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, je zaznamenáno pro historii. Další kontrola pan poslanec Votava, prosím. Poprosím o klid v sále.

Poslanec Václav Votava: Jenom pro steno: Hlasoval jsem ne, na záznamu mám ano.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji, také zaznamenáno, není zpochybněno hlasování. Pokud se nikdo nehlásí, pane zpravodaji, prosím, pokračujte.

Poslanec Tomáš Úlehla: Takže jak jsem řekl již v předchozím, budeme hlasovat o bodě F2. Můj návrh je souhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 180. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 180, přítomno 168 poslanců, pro návrh 3 poslanci, proti 159 poslanců. Návrh nebyl přijat.

Pokračuje kontrola hlasování. Je těsný rozdíl, počkáme...

Pan poslanec Černý se hlásí o slovo. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Karel Černý: Vážený pane místopředsedo, nezpochybňuji hlasování. Jenom bych chtěl oznámit, že na sjetině mám ne, a hlasoval jsem ano.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ano, hlasování nebylo zpochybněno. (Hlasy ze sálu: Naopak!) Pan poslanec se ještě jednou hlásí, aby upřesnil způsob svého hlasování. Prosím o klid v sále!

Poslanec Karel Černý: Je to přesně naopak, děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Naopak, dobře. Pro historii zaznamenáno. Nikdo další nezpochybňuje hlasování nebo nechce se vyjádřit k hlasování? Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Budeme hlasovat o bodě F3 a po konzultaci s ministerstvem i legislativním odborem můj názor je ne. (Ministr: Ne.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování o bodě F3. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 181. Přihlášeno 168 poslanců, pro návrh 2 poslanci, proti 162 poslanců. Návrh nebyl přijat.

Probíhá kontrola hlasování. Poprosím o klid v sále. (V sále je hluk, neklid.) Pan poslanec Petruš se asi hlásí o slovo. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Petruš: Dámy a pánové, byl jsem roztržitý. Hlasoval jsem ne, a na záznamu mám ano. Takže jenom pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Nezpochybňujete hlasování. Děkuji pěkně. Kdo se dále hlásí k hlasování? Nikdo. Poprosím pana zpravodaje, aby pokračoval v proceduře. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vzhledem k tomu, že nebyl schválen bod F2, tak můžeme hlasovat o bodu E. Moje stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 182. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 182. Přihlášeno 167 poslanců, pro 71, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Koukám, zda probíhá kontrola hlasování – nikoliv. Takže pokračujeme dál, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Úlehla: V tom případě se můžeme přesunout k hlasování o bodu B a stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 183. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 183. Pro 113 poslanců, proti 26. Návrh byl přijat.

Mám zde faktickou poznámku pana poslance Petra Břetislava. Je to možné? Není. Pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vzhledem k tomu, že jsme prošli veškerá hlasování u jednotlivých pozměňovacích návrhů, můžeme nyní přistoupit k hlasování o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ptám se, zda někdo rozporuje stanovisko, že jsme odsouhlasili veškeré pozměňovací návrhy. Nikoho nevidím.

Přečtu tedy návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku č. 730, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Dámy a pánové, dávám hlasovat o tomto návrhu usnesení. Hlasování číslo 184 zahajuji. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 184. Přihlášeno 167 poslanců, pro 140, proti 6. Konstatuji, že návrh byl přijat a že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji navrhovateli, děkuji panu zpravodaji.

Dámy a pánové přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu. Je to bod číslo

122.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr financí pan Miroslav Kalousek a dále zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Drobil. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku č. 735/3.

Dámy a pánové, otevírám rozpravu. Pan ministr se hlásí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, dovolu- te abych poděkoval za projednání tohoto návrhu zákona. Chci avizovat, že souhlasím se všemi třemi pozměňovacími návrhy, které byly podány, tedy jak pozměňovací návrh rozpočtového výboru, tak oba pozměňovací návrhy pana poslance Drobila. (V sále je obrovský hluk!)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Poprosím vás o klid v sále. Těžko můžeme projednávat takto důležitou materii.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pozměňovací návrhy pana po- slance Drobila. Jenom si dovolím upozornit, že v prvním pozměňovacím návrhu došlo ke zjevnému překlepu, protože je tady text „změna zákona o penzijním připojištění se stálým příspěvkem“. Ten příspěvek pevně doufám nikdy nebude stálý, ale je státní, takže je to se státním příspěvkem. Prosím, abyste to jenom vzali na vědomí. Myslím, že se o tom ani nemusí hlasovat.

Po schválení těchto pozměňovacích návrhů prosím o schválení celého zákona. Zamezíme tak diskriminaci, která ponižujícím způsobem ženám našim nejlepším zlevňuje pojištění. S tím musíme rázně skončit!

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně panu ministrovi. Konstatuji, že jsme v rozpravě. Přihlášeno je pan poslanec Petr Braný. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, pane ministře financí, nejdřív začnu tím, čím vy jste končil, že jste spokojen s oběma pozměňovacími ná- vrhy, které jsou předloženy. Když jste spokojen s prvním, tak musíte být spokojen i s druhým, který je úplně identicky stejný. Tam není jeden rozdíl včetně toho překlepu. Tady jsme jenom předvedli, jakou tomu dáváme po- zornost.

Víte, složitost je v tom, a budu hovořit za rozpočtový výbor, že vládní ko- alice stanovuje zpravodaje, který je hlavně věrný. (Potlesk z řad poslanců KSČM.) Byla doba, kdy jsem i já mohl pro Sněmovnu dělat spotřební daně, pak to vzal kolega Doktor, pak ztratil punc věrnosti, tak to vzal kolega Fiala, ten ho taky ztratil, tak se to takto dědí. Vždycky se najde ten, který bude něco poctivě předkládat. Pan kolega Drobil nejenže načetl stejný pozměňovací návrh, který byl schválen předtím v rozpočtovém výboru několik měsíců, ale on ho znovu podal jako zpravodaj ve druhém čtení. Mě jímá hrůza, jestli máme takovéto zpravodaje, kteří nečtou ani základní věci. Takže takhle to vypadá, když připravujeme návrhy zákonů. A teď k tomu samotnému. Už jsem o tom hovořil. Nevolám samozřejmě po tom, že by v KSČM v rozpočtovém výboru doktor Filip, kolega Dolejš nebo já jsme pla- kali po tom, že nejsme v tomto funkčním období zpravodaji, to nejsme tak- to uražení a ješitní, ale myslím si, že když se budou stanovovat zpravoda- jové, že by na ně měly být nějaké nároky. Takže to je jedna poznámka.

A teď druhá. Ano, my jsme to tady zrušili, takže ženám děláme, co jim na očích vidíme, aby bylo rovné zacházení, o tomto jsem už hovořil, nebu- du to dále rozvádět, aby si mohly zaplatit stejně jako muži za své pojištění ve všech oblastech. Dost podrobně to tady rozebírali zejména kolegové ve druhém a prvním čtení z hlediska třeba problematiky, co patří do výboru zdravotního. My jsme tady ženám už povolili fátat, tato diskriminace byla zrušena. My jsme tu přijali zákonné opatření, někteří pamětníci si to pama- tují, a ženy můžou směle do dolů, co se jim tato hrůza zakazovala. My jsme ženám povolili v noci i ve dne tahat břemena těžší než 15 kg bez jakého- koliv omezení. Teď jsme se vrhli na pojištění. Když už jsou takto vybaveny, tak nám začnou fátat a ještě budou podpojištěny – tak to ne! Takže zkrátka a dobře tady zase děláme jedno opatření, kde spíše vláda měla činit vše pro to, aby ta výjimka platila dál.

Jsem toho názoru, že není nad čím jásat, jak říkal pan ministr, konečně jsme si zase více rovni, ale spíše se zamyslet nad tím, jak předejít věcem, které ještě možná Evropská unie v této oblasti připravuje. Já osobně tento

návrh zákona nepodporuji, ale to je asi tak všechno, co s tím můžu udělat.
Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci. Hlásí se někdo další do rozpravy? Pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, nikoho nevidím, pak rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Nejsou.

Poprosím tedy pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním aby vyjádřil své stanovisko. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Drobil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pozměňovací návrhy máte ve sněmovním tisku 735/3. Důvody, proč tam jsou dva, tady byly řečeny. V podstatě to řekl pan ministr na začátku, byl to technický překlep na začátku, který se potom objevil i ve druhém přepisu. Z toho pohledu je naprosto logické, že když projde pozměňovací návrh pod bodem A, nebudeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem B, protože je nehlasovatelný.

Takže teď navrhuji proceduru, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru pod bodem A s gramatickou úpravou, kdy místo slovo „stálý“ bude „státní“ příspěvek. A pakliže tento návrh projde, tak potom bod B je nehlasovatelný a můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Je zde nějaká námitka proti této relativně jednoduché proceduře? Pokud ne, tak vás na návrh z pléna odhlásím. Poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Konstatuji, že nebudeme hlasovat o proceduře. Přistoupíme přímo k hlasování o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru. Korum se ustálilo, tedy poprosím pana zpravodaje, aby sdělil své stanovisko k prvnímu hlasování. (Souhlas.) Pane ministře? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 185. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 185 přihlášeno 163 poslanců, pro 92, proti 9. Návrh byl přijat.

Paní Orgoníková nikoliv. A paní Váhalová, přihlášena, faktická poznámka? Taky ne, dobře. Kontrola hlasování neprobíhá, tedy pane zpravodaji, pokračujeme.

Poslanec Pavel Drobil: Vzhledem k tomu, že byl schválen pozměňo-

vací návrh pod bodem A, jak jsem již avizoval, pod bodem B je nehlasovatelný a můžeme přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dámy a pánové, přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie, podle sněmovního tisku 735, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 186. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 186 přítomno 166 poslanců, pro návrh 84, proti 27. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Dámy a pánové, tím uzavírám projednávání bodu č. 122.

Přistoupíme k bodu číslo

123.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 823/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr dopravy pan Zbyněk Stanjura a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Stanislav Huml. Pozměňovací návrhy, dámy a pánové, jsou uvedeny ve sněmovním tisku č. 823/3.

Otevírám rozpravu k tomuto návrhu zákona. Do rozpravy se nikdo nehlásí, nikoho nevidím. Pan ministr dopravy. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám. Chtěl bych načíst jednu nezbytnou legislativně technickou úpravu, která zní: Část pátá – Účinnost článku, římská VI zní: Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2013. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Do rozpravy se nikdo

nehlásí, rozpravu tedy končím. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Máme tři pozměňovací návrhy poté, co teď byla načtena legislativně technická. První pod bodem A máte pozměňovací návrhy obsažené v usnesení hospodářského výboru, pod bodem B je pozměňovací návrh Václava Baštýře a jako třetí – nebo možná jako první bychom načetli teď tu legislativně technickou úpravu, kterou načetl pan ministr – s účinností od 1. května 2013. Takže já navrhuji první účinnost, potom A a potom B.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Procedura je relativně jednoduchá. Ptám se tedy, zda má někdo námitky proti takové proceduře. Pokud tomu tak není, není třeba hlasovat o proceduře jako takové, je relativně jednoduchá, a přistoupíme přímo k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Stanislav Huml: První pozměňovací návrh – legislativně technické nařízení účinnosti k 1. květnu 2013. Moje stanovisko – doporučuji. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 187. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 187, přihlášeno 167 poslanců, pro návrh 151, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Huml: Druhý pozměňovací návrh je usnesení hospodářského výboru pod bodem A. Můj názor je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 188. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 188, přihlášeno 168 poslanců, pro návrh 153 poslanců, proti žádný poslanec. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Huml: A pak tady máme návrh poslance Václava Baštýře, který rozšiřuje trochu pravomoci obecní policie ve vztahu k taxikářům. Můj názor – souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Zahajuji hlasování číslo 189. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 189, přihlášeno 167 poslanců, pro návrh 144, proti 6 poslanců. Návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Huml: Vypořádali jsme se se všemi. Můžete, pane místopředsedo, dát hlasovat o návrhu jako celku. Můj názor – souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Máme tedy před sebou závěrečné hlasování. Vidím, že nikdo nerozporuje, že byly hlasovány veškeré pozměňovací návrhy.

Přečtu tedy návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 823, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování číslo 190. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 190, přihlášeno 168 poslanců, pro 147, proti 8 poslanců. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přijali návrh zákona, byl s ním vysloven souhlas.

Dámy a pánové, tím uzavírám projednávání bodu 123. A předtím než přistoupíme k dalšímu bodu, máme zde faktickou poznámku pana poslance Doktora. Je to možné? Nikoliv.

Přistupujeme tedy k dalšímu bodu

124.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr průmyslu a obchodu pan Martin Kuba a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Ladislav Velebný. Než oba pánové zaujmou místo, budu konstatovat, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku č. 824/2.

Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, nikoho nevidím, tedy rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana

zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vyjadřoval k nim svá stanoviska. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, dámy a pánové, nejprve bych vás seznámil s procedurou hlasování k tomuto vládnímu návrhu zákona, která je podle mne velice jednoduchá.

Ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí. Proto můžeme hlasovat takto: Jako první by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích, které přijal hospodářský výbor dne 16. ledna tohoto roku na své 38. schůzi svým usnesením č. 230. Tyto jsou uvedeny ve sněmovním tisku 824/2 pod bodem 1 až 7. A za druhé by bylo hlasování o zákonu jako celku. Tolik prosím k proceduře.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Návrh procedury je relativně jednoduchý. Já se ptám, zda někdo něco namítá proti této proceduře. Nikoho nevidím, není nutné hlasování o samotné proceduře.

Přistoupíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Pane zpravodaji, prosím, vyjádřete stanovisko k prvnímu hlasování.

Poslanec Ladislav Velebný: Takže hlasování o pozměňovacích návrzích uvedených v tisku 824/2 pod body 1 až 7 – stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane ministře? (Ano. Souhlas.) Přistoupíme k hlasování pořadové číslo 191.

Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 191, přítomno 168 poslanců, pro 147 poslanců, proti žádný poslanec. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Poslanec Ladislav Velebný: A nyní hlasování o zákonu jako o celku. Stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Nevidím, že by někdo chtěl učinit námitku proti tomuto hlasování. Přečtu tedy usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 824, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Hlasování číslo 192 zahajují. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 192, přihlášeno 168 poslanců, pro 153 poslanců, proti žádný poslanec. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji. Konstatuji, že tímto jsme ukončili bod číslo 124.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Je to

126.

Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaoralů, Zbyňky Stanjury, Petra Gazdíka, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 710/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele paní poslankyně Kateřina Klasnová a zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Ivana Weberová. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 710/3.

Otevírám rozpravu, do které mám přihlášeného pana ministra financí Kalouska, pak paní předsedkyni Poslanecké sněmovny Němcovou a dále pana poslance Jiřího Paroubka. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jen velmi krátce. Dámy a pánové, svůj pozměňující návrh jsem odůvodňoval ve druhém čtení. Nicméně zaznamenal jsem úvahy o tom, že do toho takzvaně hážu vidle, že se snažím tímto pozměňujícím návrhem, aby ten zákon nebyl přijat. Není to pravda.

Já, i když ten pozměňující návrh neprojde, budu samozřejmě hlasovat pro původní verzi. Aspoň něco. Nicméně přesto jsem přesvědčen a prosím vás, abyste se zamysleli nad podporou tohoto pozměňujícího návrhu. Nepodal jsem ho dominantně proto, že tento instrument veřejnost vnímá jako neoprávněné privilegium. Ministr financí v dnešních časech jen těžko může být populistou, takže z tohoto důvodu jsem to opravdu nedělal. Dělal jsem to proto, že jsem přesvědčen, že s tímto instrumentem neumíme nakládat, že místo abychom ho používali tak, jak Ústava předpokládá, používáme ho jako nástroj politického boje, zhoršujeme tím politickou kulturu a obviněnému člověku jeho pozici spíše ztěžujeme, než abychom přemýšleli nad tím, zda je, či není obviněn účelově.

Na Slovensku tento nástroj nemají a také dobře žijí. Jsem přesvědčen, že my se bez něj obejdeme ku prospěchu všech.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dále předávám slovo paní Miroslavě Němcové. Prosím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, já vím, že jsme ve třetím čtení a že teď to, co chci říci, je trošku atypické v rámci třetího čtení. Přesto mi dovoluete seznámit vás s prací Parlamentního institutu, která je zajímavá. Je to spíš takový pohled do minulosti, ale v kontextu debaty, kterou řadu let vedeme na téma imunita poslanců a zejména toho, jak se tohoto tématu jímá tisk, si myslím – tedy tak se ho jímá, že říká, že za první republiky všechno fungovalo, a dává nám ji za vzor a říká, že tedy současnost, současný Parlament, současné poslankyně a současní poslanci nejsou schopni dostát svým závazkům ani stínem toho, co byli schopni poslanci za první republiky. Tak dovoluete. Je to velmi krátké, ale ta práce je hodně zajímavá. Mně to nedá, abych vás s ní neseznámila. Týká se imunity.

Parlamentní institut v tom historickém úvodu říká: Na poslaneckou imunitu byl kladen velký důraz. A je to patrné z toho, že zákon č. 35/1918 ze dne 9. listopadu 1918, o osobní nedotknutelnosti, tedy imunitě členů Národního shromáždění, byl přijat jako jeden z prvních zákonů po vzniku Československého státu.

Rozsah imunity byl ve srovnání s rakouskou úpravou, tedy s Rakousko-Uherskem, rozšířen v několika směrech. Rozšíření se týkalo jednak toho, že nevydání poslanci nesměli být pro předmětný čin stíháni až do konce života. Druhým aspektem pak bylo rozšíření na všechny veřejnoprávní delikty, podle tehdejšího názvosloví na delikty soudní, na delikty policejní, tedy přestupky, přečiny a zločiny. A třetím pravidlem pak bylo to, že imunita byla rozšířena i na dobu mezi zasedáním sněmoven.

Já bych vás chtěla odkázat na digitální depozitář Parlamentní knihovny, který obsahuje soupis všech žádostí o vydání poslanců ke stíhání. Je to mimořádně zajímavé čtení. Nechala jsem si vytáhnout podle abecedního pořádku jenom písmena A a B, protože jinak by ten seznam byl nekonečný. Tedy ve volebním období 1920 až 1925 někteří poslanci čelili za jedno své mandátní volební období více než pěti žádostem o vydání a jenom u okolo poloviny všech poslanců nebylo požádáno o jejich vydání. Velkému náporu žádostí o vydání čelili v tomto období zejména němečtí poslanci, kteří se nechtěli smířit s existencí československého státu, což bylo spojeno s řadou politických aktivit podle tehdejšího práva postižitelných.

Tady je zajímavé, že hrál velmi důležitou roli pro stíhání poslanců volební soud a ten vyložil velmi široce svou pravomoc a mohl vyslovit zánik

poslaneckého mandátu, a to ve dvou případech: pokud poslanec pozbyl volitelnosti, nebo – a to je citace pro dnešní dobu nám už skoro znějící jako cizím jazykem – „přestal-li býti z důvodů nízkých a nečestných příslušníkem strany, z jejíž kandidátní listiny byl zvolen“. Jako příklad uvedu, že jedním z poslanců, které Poslanecká sněmovna vydala tehdy k soudnímu stíhání, byl stálý politický provokatér, nepřítel existence Československa. Poslanec dr. Alois Beran, český Němec, příslušník Německé nacionální strany, DNP, byl v roce 1922 vydán Poslaneckou sněmovnou k trestnímu stíhání pro vyzvědačství, nicméně posléze uprchl a jeho stíhání bylo ztiženo.

Ale teď ještě se dostanu k těm lehčím formám, kdy byli poslanci žádáni o vydání. Týkalo se to slovních deliktů a já to tady říkám proto, že bychom si mohli zkusit představit, co by se dělo s našimi slovními delikty, kolik žádostí o vydání by bylo, kdyby opravdu bylo postupováno podle předpisů, které platily v prvních letech první republiky.

Takže ke stíhání bylo požádáno o více než polovinu tehdejších poslanců. A jeden z deliktů pana poslance Földessyho spočíval v tom, že dne 2. června 1924 v Nových Zámcích užil proti panu doktorovi Karicsonyimu urážlivých výroků. Zněly: Neslušný člověk, zbůjník a falešný hráč.

Takže dámy a pánové, jenom na okraj toho, jaká politická kultura vládne dnes. Tak jak my se tady častujeme, tak bychom neobstáli před soudem, tedy tím, který posuzoval delikty poslanců první republiky.

Byť jsem se snažila tímto odkazem říci, že tehdy zakladatelé státu pojalí velmi široce imunitu poslanců, domnívali se, že tak jak široce byla pojata, bude sloužit obraně zájmů naší republiky. Nicméně to byl jen takový historický odkaz, poznámka na okraj. K té debatě jistě patří i to, abychom znali historické souvislosti. Nečiním si tak nárok jakkoliv komentovat návrhy, které zde byly předloženy k zúžení imunity. Nakonec se rozhodneme každý za sebe a v tom je kouzlo demokracie.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Jeroným Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, paní předsedkyně tady narazila i na téma odnímání mandátů, například poslancům, kteří přešli k jiné politické straně. A když se bavíme o té politické kultuře, ano, tehdy, pokud někdo opustil svůj klub a soud rozhodl, přišel o svůj mandát. Teď ta politická kultura vypěla natolik, že když někdo opustí svůj klub, tak díky rozhodnutí většiny v této Sněmovně získá klub nový. Děkuji. (Potlesk poslanců klubu ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Mám dvě další přihlášky k faktickým poznámkám. Nejprve pan Pavel Kováčik, předseda klubu, a pak Viktor Paggio. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, na konto toho, co řekl předřečník, jenom připomínám, že již poněkolikáté tady je ve Sněmovně řešení. Vedle tohoto návrhu, který je společný všem klubům, je i návrh, který je pracovně nazván návrh zákona o ztrátě mandátu a vymezuje vedle těchto věcí, o kterých mluvil předřečník nebo třeba paní předsedkyně, i ty záležitosti, které jsou spjaté s návrhem, který řeší odnětí platů nebo náhrad těm, kteří jsou pravomocně odsouzeni, a tak podobně.

Myslím si, že kdybychom se dokázali tady společně domluvit na tom, že upravíme, zejména proto, a já se nebojím říct ano, účelově upravíme, účelově, aby bylo dosaženo účelu lepších vztahů, průhlednějších, lepšího vnímání i Sněmovny veřejností, českými občany, tak když bychom na toto přistoupili a dohodli se, že konečně vyřešíme alespoň část těch problémů tímto způsobem, bylo by to jenom dobře. Jenom upozorňuji, že toto řešení je tady k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Další faktická – pan poslanec Paggio. Prosím, máte slovo.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych znovu z této pozice rád vyzval ČSSD, aby navrhla vázaný mandát, aby navrhla úpravu Ústavy a totální podřízenost poslanců stranickému sekretariátu. Ale té debatě už jsme se věnovali v minulosti, já to nechám.

Myslím, že by také ČSSD se měla soustředit na vlastní senátory. Místo aby řešila nás, měla by se postarat o to, aby její senátoři opět nezamázali omezení imunity v Senátu, tak jak se to stalo s minulým návrhem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Další faktická – pan místopředseda Sněmovny Hamáček. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedající. Já v reakci na kolegu Paggia. To přece není o vázaném mandátu. Pokud se podíváte, a paní předsedkyně tu správně popsala, jak to fungovalo za první republiky, tak tam nebylo ani slovo o vázaném mandátu. Tam fungoval volební soud, který v případě, že se poslanec z důvodů nízkých dopustil toho, že opustil svoji politickou stranu, tak poté ten volební soud rozhodl o případném odnětí mandátu.

Já mám pocit, že v této současné situaci se nejedná o důvody nízké, spíše důvody vysoké, minimálně v počtu nul v nákladu na nový poslanecký klub. Děkuji. (Potlesk poslanců klubu ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Další faktická, pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já se tady musím sociálních demokratů zastat. Navzdory tomu, že i oni měli v minulosti podobné problémy s odcházením některých poslanců zvolených za sociální demokracii, tak přesto přistupují k návrhu, přistupují k tomuto řešení. To přece není záležitost pouze tohoto volebního období a pouze strany LIDEM nebo pouze Věcí veřejných. To přece je jev, který tady byl, alespoň co já pamatuji, velmi dlouhou dobu. A můžeme vzpomínat některá jména – pana kolegy Wagnera, Teplíka, Pohanky, Melčáka. Na druhé straně, napravo, se také najde několik jmen, která se vryla do historie. To není jenom o momentální situaci, kde máme všichni pocit, že když některá strana neprojde ohněm volebního souboje, a ten pocit je oprávněný, tak by neměla mít například otázku postavení poslaneckého klubu. To není o nějakém pupku světa strany LIDEM momentálně.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Nevidím nikoho, kdo by se hlásil k faktické poznámce. Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Řádně přihlášený je pan poslanec Paroubek. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, obecně mohu říci, že Sněmovna je již jen krok od historické příležitosti, jak vyhovět přáním našich voličů a omezit trestněprávní procesní imunitu. Má pravdu i ten, kdo říká, že k tomu je ještě potřeba Senát, ale to je asi také v pořádku, a koneckonců i souhlas prezidenta republiky. Myslím, že ten původní návrh byl připraven dobře, koneckonců podílely se na něm kluby, všechny kluby, které jsou zastoupeny v této Poslanecké sněmovně.

Musím říci, že nesouhlasím s návrhem pana ministra Kalouska vypustit všechny instrumenty imunity s výjimkou projevů učiněných zde ve Sněmovně. Já nechci posuzovat, jestli jsou ty návrhy populistické, nebo nejsou. Myslím, že on si to nemyslí, já si to myslet můžu. Nicméně je to zde předloženo. Myslím, že vždycky z toho čouhá jedna věc, a sice souvislost s případem letadel CASA. Koneckonců i minule, když to komentoval pan ministr, tak o tom hovořil.

Vzhledem k tomuto návrhu, který by podstatně měnil původní předlohu, se pokusím vrátit k samotné podstatě problému imunity, co má být pravým účelem imunity a proč je imunita důležitým prvkem chránícím demokracii,

a pokusím se na tom ukázat, proč by nebylo dobré souhlasit s tím pozměňovacím návrhem, protože myslím, že nehovořím jenom tady k poslancům, věřím, že poslanci v tom mají vesměs jasno, ale že také hovořím k trochu širšímu publiku.

V našich podmínkách, tedy v podmínkách moderní parlamentní demokracie, nemá imunita chránit zákonodárce před vnějším světem, před nějakým absolutním monarchou, zkrátka světem mimo parlament. Imunita má chránit zákonodárce, kteří zastupují menšinu, před svévolí parlamentní většiny. Samozřejmě že parlamentní většina svou hlasovací silou prosadí změny, na kterých se dohodla. Avšak co je důležité – nemůže se tak stát bez toho, aby se veřejnost dozvěděla, co parlamentní většina prosazuje, bez toho, aby se veřejnost dozvěděla, že je poslanci činěno pro jeho názory a vystupování příkoří.

A v tomto případě se již dostáváme mimo parlamentní půdu. Pokud bude poslanec s menšinovým názorem medializovat a pranýřovat chyby parlamentní většiny a nebude tak činit na půdě parlamentu, ale například na internetu, protože do novin ani do televize či rádia se nedostane, mám s tímto omezením ostatně bohaté zkušenosti osobní včetně médií takzvané veřejné služby, v tento okamžik se pak vystavuje nebezpečí, že na něj bude podáno trestní oznámení a že bude stíhán, pokud tedy by byl přijat ten pozměňovací návrh pana ministra. Ostatně kolik aktivních politiků vede s médii nebo s konkrétními novináři spory či kolik žalob bylo sepsáno na ty, kteří pranýřovali nešvary státních úředníků. Imunita je z tohoto pohledu potřebnou ochranou výkonu mandátu. Má zajišťovat svobodu projevu.

Co se může stát, pokud zůžeme imunitu tak, jak navrhuje pan ministr? Může dojít ke zneužití trestního stíhání nepohodlného zákonodárce v momentu těsné parlamentní většiny. A takový stav těsné většiny máme v parlamentu neustále.

Je skutečně současný rozsah imunity tak pobuřující a zneužívaný? Troufám si říci, že poslanecká imunita rozhodně není v poslední době zneužívána. Během posledních několika volebních období se nestalo, abychom my jako poslanci bránili policii v její práci. V jednom případě se tak stalo a ukázalo se později, že to bylo oprávněné. Toto volební období je pak toho zářným příkladem. Rozhodně nedochází k tomu, abychom své kolegy neodůvodněně chránili před vyšetřováním závažných podezření. Společnost vnímá současný parlament velmi negativně. Ta důvěra veřejnosti ve vztahu k této Sněmovně je velice velice nízká – pod deseti procenty. V tom se může měřit snad jenom se současnou vládou.

Je neustále opakováno, že poslanecká imunita je nezaslouženým a zneužívaným privilegiem nikoli volených zástupců lidu, ale skupinky vyvolených. Na veřejnosti se nevede diskuse, řekl bych kvalifikovaná diskuse, o rozsahu imunity. Používají se emoce a ostatně i probíhající korupční

skandály veřejnost zcela oprávněně pobuřují. V této atmosféře je pak omezení imunity tím, co chce veřejnost slyšet a čemu i tleská. Proto považuji pozměňovací návrh pana ministra Kalouska za nevhodný a také za nedomyšlený.

Svým hlasováním budeme rozhodovat o tom, zda tomu, kdo má vliv na výkonnou moc v tomto státě, zjednodušíme podmínky pro možnost zneužití této moci při konání nátlaku na poslance. Toto nebezpečí považuji za rozhodně vyšší než to, že poslanci budou zneužívat institutu imunity ve svůj prospěch. My jsme se naučili poslance výkonné moci vydávat. Jistě, parlament, Sněmovna v jiném složení, tak postupovat nemusí. Ale společenský tlak bude jistě velký za jakéhokoli složení Poslanecké sněmovny a není důvod se domnívat, že jiná Sněmovna bude postupovat rozdílně od této.

Vážené kolegyně a kolegové, poslanecká imunita je zakotvena v právním řádu všech zemí Evropské unie. V Německu, Rakousku, Itálii, Dánsku, Švédsku i Španělsku se na poslance vztahuje imunita ve všech případech kromě přistižení při činu, tedy mají právní úpravy v podstatě shodnou s naší. Nejsme tedy v rozsahu imunity něčím výjimečným.

Znovu opakuji: Imunita je potřebnou ochranou výkonu mandátu, a to proto, že má zajišťovat svobodu projevu, a to nejen na parlamentní půdě. Pro takové omezení imunity mohu s čistým svědomím hlasovat, tedy budu hlasovat pro původní základní návrh.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Jsme v obecné rozpravě. Paní poslankyně Klasnová má slovo. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, o omezení imunity zákonodárců a ústavních soudců už toho bylo řečeno tolik, že mi dovoluji jménem předkladatelů pouze pár slov. Pevně věřím, že díky politické dohodě napříč politickým spektrem při hlasování o již osmnáctém návrhu na omezení imunity změníme českou Ústavu v části týkající se trestněprávní imunity.

Imunita má být nástrojem preventivní ochrany činnosti zákonodárního sboru jako celku. Není výsadním privilegiem jednotlivců, ale má zaručovat nerušenou činnost a demokratický chod parlamentu. V různých zemích je různá míra ochrany členů zákonodárního sboru. Ve všech demokratických zemích je v určitém rozsahu tzv. indemnita, neodpovědnost zaručující svobodu projevu a hlasování. V řadě zemí je též v různé míře imunita, tedy nestíhatelnost. Ale českou anomálií je, jak už tady bylo několikrát řečeno, že nevydá-li parlament svého člena k trestnímu stíhání, je jeho stíhání znemožněno jednou provždy. V žádné jiné evropské zemi

ani ve Spojených státech amerických není trestněprávní imunita doživotní. To dokazuje i parlamentní studie Parlamentního institutu, o které tady hovořila předsedkyně naší komory. Tato rarita je pouze u nás. A právě tuto raritu, která má v Česku tradici od první ústavy z roku 1920, předloženou novelou rušíme. A podotýkám, že za takto široké pojetí trestněprávní imunity byla Česká republika kritizována i na mezinárodní úrovni, konkrétně například při hodnocení České republiky skupinou států proti korupci, která je ustavena při Radě Evropy a sdružuje 46 států.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, podotýkám, že se změnou Ústavy týkající se přímé volby hlavu státu jsme omezili imunitu prezidenta republiky pouze po dobu výkonu mandátu. Rozsah imunity hlavy státu je tak menší, než je tomu u zákonodárců a ústavních soudců. Na tuto skutečnost poukazuje celá řada ústavních právníků, také předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, který doporučuje z důvodu vyváženosti moci ve státu přijmout stejnou úpravu v případě zákonodárců a členů Ústavního soudu.

Jak jsem řekla na začátku, imunita má chránit členy parlamentu z důvodu svobodného a nerušeného výkonu mandátu. Má je chránit před svévolnými, nebo dokonce zlovolnými zásahy moci výkonné. V žádném případě nemá a nemělo jít o zakotvení imunity jakožto osobního privilegia stavějícího poslance a senátory do nadřazeného postavení ve srovnání s ostatními občany České republiky.

Jsem ostatně přesvědčena, že po zrušení tzv. doživotní trestněprávní imunity by dokonce zákonodárný sbor mohl chránit své členy efektivněji, protože by při rozhodování zda člena vydat, či nevydat k trestnímu stíhání odpadlo dilema, že v případě záporného stanoviska zákonodárci de facto doplňují orgány činné v trestním řízení.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím vás jménem předkladatelů o schválení této změny Ústavy v podobě, na které byla nalezena politická shoda. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, poté pan kolega Daniel Korte.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já budu poměrně jednoduchý. Chtěl bych pouze reagovat na vlastně opakované výroky pana ministra Kalouska, který vlastně dnes znovu zopakoval to, co tady řekl minule, že chce zrušení imunity proto, protože se imunita v této Sněmovně stala předmětem politického boje. Tak jsem si položil otázku, kdo tady tu imunitu učinil předmětem politického boje. Říkal jsem si: Udělal jsem to snad já? Nebo to udělala opozice? Nebo to udělala nějaká z vládních stran, že tady z imunity učinila předmět poli-

tického boje? A pak jsem samozřejmě na to přišel. Jediný, na koho jsem si vzpomněl, že učinil imunitu předmětem politického boje, byl vlastně ministr Miroslav Kalousek. (Tleskají poslanci ČSSD.)

Samozřejmě je to v souvislosti s vydáním naší kolegyně paní poslankyně Vlasty Parkanové, kde zatímco já mohu říci, že jsem celý ten případ se snažil posuzovat s chladnou hlavou, protože to byla moje kolegyně, se kterou jsem spolupracoval, a neměl jsem nejmenší úmysl si s ní vyřizovat nějaké politické účty, na to to bylo příliš vážné, tak jsem to myslím posuzoval stejně jako mí kolegové, jestli tam nedochází k nějaké šikaně nebo k něčemu takovému. My jsme tam nic neshledali. Soudci v tom případě jsme se necítili být, tak jsme prostě udělali to jediné, co nám tady prikazují pravidla hry, že jsme řekli, ať to rozhodnutí učiní ten, kdo je k tomu kompetentní. My jsme to dále zkoumat nemohli. Ale pokud si dobře vzpomínám, tak to byl právě Miroslav Kalousek, který kolem toho rozpoutal opravdovou bitvu politickou. V podstatě zaútočil na nás, skoro na všechny v této Sněmovně, dokonce i na policejního prezidenta Lessyho. A podle mě dokonce celé své funkce, vysoké funkce ve vládě, použil k tomu, aby tomu zabránil.

My jsme vlastně byli svědky opravdu politického boje, který se týkal rozhodnutí o imunitě, ale opravdu jediný, který si takto zřetelně vybavuju, je ten, který nám kuriózně předvedl právě pan ministr. Mohu říci, že navzdory tomu, že tady byl takovýto pokus debatu o imunitě použít k politickému zápasu o svou kolegyni, která je s ním v politické straně, tak se vlastně Sněmovna nelekla a rozhodla poměrně racionálně, střízlivě a na tohle nepřistoupila. Takže vlastně institut imunity tady nakonec přes pokus pana Miroslava Kalouska fungoval řádně.

Já bych tady chtěl rozlišit dvě věci. Já jsem chtěl opravdu velmi jednoznačně odmítnout tvrzení pana Kalouska, že tady Sněmovna zneužívá debatu o imunitě k politickému boji. To si myslím, že pravda není, a jediný, kdo se o to pokusil, byl právě pan ministr Kalousek. Kdyby on debatu o imunitě začal tím způsobem, který já si tedy umím představit, kdyby řekl, že si myslí, že imunita se historicky vyvíjí a před dvěma sty lety že to bylo něco, co bylo určeno k ochraně poslanců před panovníkem, který bohužel měl občas v těch časech nebo ještě předtím ve zvyku občas pár poslanců popravít nebo poslat do vězení, takže ti poslanci drželi proti tomu panovníkovi pohromadě, kdyby řekl, že se tohle dnes už změnilo, že dnes už taková solidarita není, že tady spíše fungují bloky vládní a opoziční, a kdyby řekl, že díky tomu to dnes podle mě nefunguje, protože my stejně všechny vydáváme, kdyby použil tuto argumentaci, tak bych řekl budiž, bavme se o tom, protože to není podle mě zas tak úplně liché. Já bych si takovouto debatu představit uměl. Ale to, co řekl přesně, a ten důvod, který on uvedl, že v této Sněmovně byla imunita zneužita k politickému boji, ten bych

chtěl odmítnout. To znamená, ne tu obecnou myšlenku, ale to, že tohle je důvod. Ten důvod je pro mě nepřijatelný. Tahle Sněmovna v této věci neselhala. Já si na to nepamatuji, aspoň kam mi teď moje paměť sahá. Opravdu jediný případ představuje pan ministr Kalousek sám.

Já jsem to řekl pro pořádek, aby nevznikaly pochyby. Veřejnost to sleduje a může si myslet, že to opravdu tak je, že my tady skutečně děláme politické boje. A já tvrdím, že neděláme. V tomhle smyslu může mít Sněmovna čisté svědomí. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Korte. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní předsedkyně. Já budu velmi stručný. V prvním čtení k tomuto tisku jsem myslím dosti zevrubně vyložil, proč pokládám tento návrh v lepším případě za zbytečný, protože je ryze populistický, v horším případě za škodlivý. Závěrem jsem oznámil, že pro něj ani pro žádný jiný podobný návrh hlasovat nebudu. Nebudu vás obtěžovat tím, že bych opakoval svoji argumentaci. Každý si to může najít ve stenozáznamu. Ale můj závěr platí. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, jestli ještě někdo do rozpravy ve třetím čtení. Zpravodajka, paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, já tady zopakuji některé argumenty, které jsem tady již uváděla v prvním čtení, a možná i argumenty, které tady zaznívaly před chvílí z úst mých předchůdců.

Já se osobně domnívám, že tohle není populistický krok, že skutečně pokud chceme mít takovou úpravu, která bude v kontextu všech evropských úprav, nebude excesivní a bude naplňovat svůj původní účel, a to chránit zákonodárný sbor před zásahy moci, zejména moci exekutivní, chránit nerušený výkon Poslanecké sněmovny, tak skutečně dnešní návrh toto zaručuje.

Jak tady uváděla paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, úprava imunity, která je v dnešní ústavě, tedy doživotní, měla asi svůj historický smysl a byla opodstatněná okolnostmi, za kterých byly ústavy vytvářeny, ať ústava první československé samostatné republiky, nebo ústava po roce 1989. Měla svůj smysl, ale v dnešní době už jde skutečně o excesivní úpravu. Jak zde zaznělo, uvádí to většina ústavních právníků.

Pokud bych se měla vyjádřit k pozměňovacímu návrhu pana ministra Kalouska, já jsem toho názoru, že skutečně imunita v tom rozsahu po do-

bu výkonu mandátu má svůj smysl. Neznamená to, že pokud my v tomto období imunity nevyužíváme nebo vydáváme poslance, mohlo by se zdát, že častěji než je běžné, tak to neznamená, že například v příštím volebním období nebude mít tato imunita svůj význam, takže po dalších volbách by se naopak mohlo zachování hodit.

Z tohoto důvodu nebudu podporovat pozměňovací návrh, ale podporuji návrh na změnu imunity pouze na dobu výkonu mandátu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Ptám se, jestli je ještě někdo, kdo chce vystoupit v rámci rozpravy ve třetím čtení. Pokud tomu tak není, rozpravu končím.

Jsme u závěrečných slov. Zeptám se zástupkyně navrhovatelů – závěrečné slovo, paní poslankyně Klasnová? Závěrečné slovo ne. Paní zpravodajka vystoupila teď, takže také už nebude vystupovat se závěrečným slovem.

Já zde mám avizovanou žádost předsedy poslaneckého klubu ČSSD Jeronýma Tejce o přestávku před závěrečným hlasováním k tomuto bodu, a to na dobu 25 minut. Budeme pokračovat v 11.35.

(Po chvíli:) Dámy a pánové, prosím, ještě úprava přestávky – do 11.45 hodin. V 11.45 budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno v 11.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.45 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila pauza a budeme pokračovat v našem jednání. Já jen připomenou, než všichni stihnou dojít do jednacího sálu, že jsme ukončili rozpravu ve třetím čtení a je před námi již závěrečné hlasování, ke kterému nezbytně budu potřebovat paní zpravodajku, která už je na svém místě, zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Klasnová také. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a požádám paní poslankyni Ivanu Weberovou, která je zpravodajkou k tomuto tisku, aby nás seznámila s dalším postupem.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, já vás chci informovat, že ve druhém čtení nebyl podán návrh na zamítnutí zákona. Pozměňovací návrhy byly podány dva. Byl podán pozměňovací návrh schválený v ústavněprávním výboru, který se týká pouze posunutí účinnosti zákona, a to na první den druhého kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení zákona. Druhý pozměňovací návrh je pozměňovací návrh pana poslance Kalouska. Ten vlastně znamená zruše-

ní nebo omezení imunity vlastně kromě výroků učiněných ve Sněmovně. Ten je pod písmenem B.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Já vás požádám, abyste nám navrhla postup při hlasování.

Poslankyně Ivana Weberová: Já bych si dovolila navrhnout takový postup, že bychom nejdřív hlasovali právě o tom pozměňovacím návrhu pana poslance Kalouska, který je pod písmenem B, a poté o pozměňovacím návrhu, který je pod písmenem A, a poté o návrhu zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti tomuto návrhu procedury – tedy nejprve písmeno B, potom A, potom celek? Není-li, budeme takto postupovat. Prosím tedy paní zpravodajku o stanovisko k návrhu pod písmenem B. (Stanovisko je negativní.) Paní poslankyně Klasnová? (Stanovisko je neutrální.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 193. Táhá se, kdo je pro přijetí pozměňovacího návrhu, který je uveden pod písmenem B. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 193 přítomno 167, pro 50, proti 67. Tento návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Strnadlová se hlásí o slovo? Ne. Pan kolega Vacek, prosím.

Poslanec Martin Vacek: Já se omlouvám, ale mně nefunguje hlasovací zařízení a zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže o námitce proti předchozímu hlasování rozhodneme, ale ještě předtím prosím, aby se technici šli podívat na stolek pana poslance. Vše v pořádku? (Ano.)

Takže nejprve hlasování o námitce.

Zahajuji hlasování číslo 194. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti předchozímu hlasování. Proti námitce?

V hlasování číslo 194 přítomno 169, pro 156, proti 4. Návrh byl přijat.

Takže budeme opakovat hlasování o návrhu pana kolegy Miroslava Kalouska, který je uveden pod písmenem B.

Zahajuji hlasování číslo 195. Kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem? Proti?

V hlasování číslo 195 přítomno 168, pro 50, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat a budeme tedy hlasovat o návrhu pod písmenem A. Paní poslankyně Pecková se hlásí? Nehlásí. Takže pod písmenem A. Prosím stanoviska. (Obě stanoviska kladná.)

Zahajuji hlasování číslo 196. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu pod písmenem A. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 196 přítomno 167, pro 151, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Weberová: A nyní bychom mohli hlasovat o návrhu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím, aby bylo nastaveno potřebné kvorum, tedy 120. Již se tak stalo.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Kateřiny Klasnové, Miroslavy Němcové, Vlasty Parkanové, Lubomíra Zaorálka, Zbyňka Stanjura, Petra Gazdíka, Jeronýma Tejce a Pavla Kováčika na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle sněmovního tisku 710.“

Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlašuji, prosím, abyste se znovu přihlásili, a budeme hlasovat. Kvorum 120 je nastaveno.

Zahajuji hlasování číslo 197. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 197, přítomno 162, pro 148, proti 5. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji předkladatelům, děkuji paní zpravodajce a končím projednávání bodu číslo 126, sněmovního tisku 710 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo 128. Je to

128.

Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezecného a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - třetí čtení

Prosím, aby ke stolku zpravodajů za navrhovatele usedla paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím také zpravodaje ke stolku zpravodajů. Je jím pan poslanec Jiří Besser. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 756/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Přihlášky nemám. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Jiří Besser. Prosím.

Poslanec Jiří Besser: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vládo, kolegové, jsem nucen v tuto chvíli vystoupit a upřesnit některé věci, které tady v zákulisí sálu probíhaly v tomto týdnu.

Chtěl bych říci, že toto je poslanecký návrh autorského zákona. Je to jakási předzvěst velkého autorského zákona, který byl před dvěma lety přerušen v projednávání, protože nebyla s ním dostatečně seznamována průběžně veřejnost. To je v současné době Ministerstvem kultury napravováno. Během dvou tří měsíců přijde do Sněmovny návrh nového autorského zákona, řádně projednaného i se všemi zúčastněnými.

To, co bych chtěl ještě dodat, je, že autorský zákon jako takový nevzniká vůbec snadno, protože se pohybujeme nejen na území České republiky, ale pohybujeme se v rámci Evropské unie. Ta má svoje pravidla a právě Ministerstvo kultury a vláda čekají na projednání některých bodů, evropský soud, protože v některých zemích ten autorský zákon obsahuje právě paragrafy, které se tam snaží dostat i předkladatelé vládního návrhu. Ale jistě chápete, že je zbytečné do nového návrhu autorského zákona dávat něco, co je v rámci Evropské unie napadáno a o čem ještě nebylo rozhodnuto.

Chtěl bych říci, že pozměňovací návrhy, které předkládal ve druhém čtení poslanec Úlehla, to není něco ano-ne, to je právě příběh evropského soudu, protože při akceptaci pozměňovacích návrhů, které předložil Tomáš Úlehla při druhém čtení, bychom se zde vyjadřovali do záležitostí, které právě projednává evropský soud, a spadalo by to do toho ranku rozhodování o velkém autorském zákonu. Já jsem po vysvětlení poslanci Úleho byl ubezpečen, že tady mohu v tuto chvíli říci, že on byl připraven

pozměňující návrhy stáhnout, ale vzhledem k proceduře, která již byla připravena a nastavena, tak o nich bude řádně hlasováno.

Samozřejmě že tento poslanecký návrh také právě neobsahoval to co pozměňovací návrhy pana poslance Úlehy a předkladatelé a školský výbor trvají na tom, co bylo předloženo školským výborem a případně upraveno v mých dvou pozměňovacích návrzích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Besserovi. Ptám se, zda ještě někdo se hlásí do rozpravy. Pan kolega Polčák, prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně, já budu stručný. Já bych chtěl do jisté míry podpořit stanovisko pana kolegy Jiřího Bessera s tím, že si asi všichni uvědomujeme, že situace v lázeňství není nejružovější, nicméně to nelze řešit tím způsobem, který předvedly některé asociace, které se zabývají podporou těchto zařízení. Nelze prostě obejít školský výbor a prosazovat si něco v kuloárech a na chodbách této budovy. Prostě mělo by to být standardním legislativním procesem. Nikdo nepochybuje to, že bychom měli řešit proces sjednávání smluv, ale § 23 už je dnes napaden Evropskou komisí, už dnes je napaden před Evropským soudním dvorem a myslím si, že bychom na to neměli reagovat ještě dalším zásahem, který není promyšlený, není prodiskutovaný. Já se tomu nebráním. Určitě tu věc řešme, autorský zákon je otevřen na úrovni Ministerstva kultury a teď o něm bude rozhodovat vláda.

My jsme sledovali jako předkladatelé jediný cíl – aby uživatelé měli jedno místo, na které se mají vždycky právo obrátit, aby nemuseli obcházet řadu kolektivních správců. To je novelou sledováno. Pokud do ní budeme vstupovat tak, že budeme otevírat další oblasti, tak můžu vyjmenovat řadu jiných lobbistických organizací, které by poměrně legitimně chtěly, aby byly otevřeny i jiné oblasti autorského práva. Mají k tomu prostor, to v rozhodování Ministerstva kultury a vlády v rámci otevřeného autorského zákona. Děkuji.

Ještě bych chtěl říci, což už je myslím poměrně známým faktem: Já jsem zastupoval některé kolektivní správce, nicméně protože tento zákon směřuje spíše proti nim, říká tedy, že mají být zpřísněny podmínky jejich činnosti, tak doufám, že v tom není spatřování žádný střet zájmů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášku do rozpravy. Není žádná, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje, aby nás seznámil s postupem hlasování, a poté rozhodneme o proceduře.

Poslanec Jiří Besser: Děkuji. Bude to poněkud složitější, protože musím číst.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás nejprve seznámil s celou procedurou. Ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Jako první dvě hlasování bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích uvedených ve sněmovním tisku 756/3 pod písmeny B1 a B2. Jedná se o mnou předložené pozměňovací návrhy. V B1 jde o nové znění původního bodu 1 návrhu a týká se § 95 odst. 2 písm. c). V B2 jde o nové znění původního bodu 9, který se týká § 101 odst. 11.

Dále bychom hlasovali o jednotlivých pozměňovacích návrzích poslance Úlehly, které jsou uvedeny v tisku 756/3 pod písmenem C, a to v tomto pořadí: C1, kterým se doplňuje nový novelizační bod 1. Za druhé C2, kterým se dosavadní body 1 a 2 zrušují. Bod 3, C3, kterým se zrušují dosavadní body 3, 4 a 5. A za čtvrté: C4, a to pouze o jeho první části týkající se bodu 7, protože ve druhých dvou bodech 8 a 9 je totožný s pozměňovacím návrhem školského výboru uvedeným pod písmenem A6.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích přijatých výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, které jsou uvedeny pod písmenem A, a to ve znění již schválených pozměňovacích návrhů.

Poslední hlasování by bylo hlasování o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh a ptám se, zda má někdo nějakou námitku proti takto navrženému postupu. Pokud ne, zahajuji hlasování číslo 198. Táhne se, kdo souhlasí s navrženou procedurou. Proti návrhu?

Hlasování číslo 198. Přítomno 169, pro 142, proti 1. Proceduru jsme si schválili.

Prosím pana zpravodaje, aby přednesl první návrh. Prosím potom také o stanovisko pana zpravodaje a stanovisko paní navrhovatelky.

Poslanec Jiří Besser: První hlasování o návrhu B1. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Navrhovatelka poslankyně Pecková: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 199, ptám se, kdo je pro přijetí pozměňovacího návrhu B1. Proti?

Hlasování číslo 199. Přítomno 169, pro 119, proti 3. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat, prosím.

Poslanec Jiří Besser: Nyní bychom hlasovali o návrhu B2. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Navrhovatelka: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 200. Kdo je pro přijetí návrhu B2? Proti?

Hlasování číslo 200. Přítomno 169, pro 91, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Strnadlová? Nehlásí se. Můžeme pokračovat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Besser: Hlasování o návrhu C1. Stanovisko zpravodaje negativní, nesouhlas. (Navrhovatele: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 201. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 201. Přítomno 168, pro 61, proti 59. Návrh přijat nebyl.

Hlásí se pan poslanec Karel Černý? Nehlásí. Prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Besser: Hlasování o návrhu C2. Stanovisko zpravodaje: Nesouhlas. (Navrhovatelka: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 202. Kdo je pro návrh C2? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 202. Přítomno 168, pro 24, proti 89. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jiří Besser: Hlasování o návrhu pod písmenem C3. Stanovisko zpravodaje: Nesouhlas. (Navrhovatelka: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 203. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. Proti?

Hlasování číslo 203. Přítomno 168, pro 20, proti 70. Návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Besser: Hlasování o návrhu C4, pouze bod 7. Stanovisko zpravodaje: Nesouhlas. (Navrhovatelka: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 204. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 204. Přítomno 168, pro 12, proti 72. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Kohoutová se hlásí? Nehlásí. Prosím o další návrh.

Poslanec Jiří Besser: Hlasování o návrzích uvedených pod písmenem A

a ve znění již shora přijatých pozměňujících návrhů. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Navrhovatelka: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 205. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 205. Přítomno 169, pro 85, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Domnívám se, že jsme hlasovali o všech návrzích. Legislativa také hlásí, že je vše v pořádku. Proto rozhodneme ve finálním hlasování o osudu celého zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 756, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 206. Hlasování zahajuji. Táži se, kdo je pro přijetí zákona. Stanoviska jsem vynechala, ale... Kdo je proti? (V sále se ozývá námitka.)

Musím prohlásit toto hlasování za zmatečné, protože se domnívám, že Sněmovna byla znejistěna tím, že neslyšela stanoviska zpravodaje a paní navrhovatelky. Čili toto hlasování bylo zmatečné a budeme je opakovat. Prohlásila jsem hlasování za zmatečné, budeme je opakovat.

Ještě probíhá kontrola předchozího hlasování, tedy o návrhu, o písmenu A, jestli se nemýlím. Pan poslanec Ploc se hlásí? (Nehlásí.) Pan poslanec Huml se hlásí? (Nehlásí.) Žádost o odhlášení. Využiji tedy přestávky, prosím, abyste se znovu přihlásili. Počkáme na kontrolu hlasování.

Jestli tomu rozumím dobře, tak se kontroluje hlasování o návrhu výboru, který byl uveden pod písmenem A...

Ptám se, zda je nějaká námitka...

Ještě jednou se tedy ptám, zda je nějaká námitka... Pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, já se vám moc omlouvám, ale zjistil jsem disproporci na sjetině hlasování. Já jsem hlasování číslo 205 hlasoval ne, a na sjetině mám ano. Prosím o zpochybnění hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bylo to hlasování číslo 205

a já prosím, abych dostala upřesnění, kterého pozměňovacího návrhu se hlasování číslo 205 týkalo. Je to písmeno A, tedy výborový návrh výboru pro vzdělání. Ano. Nejprve rozhodneme o námitce, potom budeme opakovat hlasování o písm. A.

Zahajuji hlasování číslo 207. Kdo souhlasí s námitkou? Kdo je proti námitce?

V hlasování číslo 207 přítomno 156, pro 147, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování, které se týká písm. A. Jsou to pozměňovací návrhy usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Paní poslankyně Lesenská? Pan poslanec Krákora se hlásí? Nehlásí.

Stanoviska k písm. A. Pan zpravodaj? (Zpravodaj souhlasí.) Paní navrhovatelka? (Souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 208. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 208 přítomno 159, pro 74, proti 18. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, chtěl jsem hlasovat ano, na sjetině mám ne. Zpochybňuji hlasování. Děkuji. (V sále je velký hluk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tedy námitka a rozhodneme o ní v hlasování číslo 209. Prosím klid! Prosím klid! Nekomentovali jsme námitku pana poslance Ohlídála, zdržíme se komentářů na námitky jiné. Prosím.

Zahajuji hlasování číslo 209. Kdo je pro přijetí námitky? Proti?

V hlasování číslo 209 přítomno 159, pro 146, proti 4. Námitka byla přijata.

Budeme tedy znovu opakovat hlasování o písm. A.

Zahajuji hlasování číslo 210. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu. Stanoviska byla obě kladná. Proti návrhu?

V hlasování číslo 210 přítomno 159, pro 74, proti 25. Tento návrh přijat nebyl.

Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, prosím, odpusťte mi to. Jsem si jist, že jsem svou vůlí hlasoval ano, ale přesto mám na sjetině ne. Dovolte, abych zpochybnil hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Námitka a budeme hlasovat s číslem 211. Zahajuji hlasování číslo 211. Kdo souhlasí s námitkou? Proti námitce?

V hlasování číslo 211 přítomno 160, pro 125, proti 5. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o písm. A.

Zahajuji hlasování číslo 212. Táži se, kdo je pro přijetí pozměňovacího návrhu pod písm. A. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 212 přítomno 162, pro 78, proti 25. Tento návrh přijat nebyl.

Ptám se, zda se hlásí paní poslankyně Bohdalová? Ne.

Návrh přijat nebyl a budeme tedy hlasovat o celém návrhu zákona. Usnesení jsem již přečetla, takže je čist znovu nebudu, ale zeptám se na stanoviska k přijetí celého návrhu zákona. Pan zpravodaj stanovisko? (Zpravodaj souhlasí.) Paní navrhovatelka? (Navrhovatelka souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 213. Ptám se, kdo je pro přijetí navrženého zákona ve znění pozměňovacích přijatých návrhů. Proti?

V hlasování číslo 213 přítomno 161, pro 103, proti 11. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a tím končím projednávání bodu 128, sněmovního tisku 756 ve třetím čtení.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji též paní navrhovatelce a předávám řízení panu místopředsedovi Janu Hamáčkovi.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, dobrý den. Dalším bodem... (V sále je opravdu velký hluk.) Já poprosím kolegy, zejména z okolí ministra dopravy. Pane ministře dopravy, prosím. Děkuji. Byl jste identifikován jako vůdce oné skupinky. Prosím o klid v sále!

Dalším bodem měl být bod 132, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon 361 o provozu na pozemních komunikacích. Nicméně vzhledem k tomu, že se jedná o – já vás opravdu prosím! Děkuji. Vzhledem k tomu, že se jedná o senátní návrh a navrhovatelé se omlouvají a nemohou se účastnit jednání, tento bod tedy nelze projednat.

Otevřu bod tedy další, kterým je bod 90, a to je

90.

Vládní návrh zákona o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) /sněmovní tisk 874/ - první čtení

Prosím, aby se z pověření vlády slova ujal ministr průmyslu a obchodu pan Martin Kuba. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji. Dovolím si vám představit v prvním čtení vládní návrh zákona o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky.

Předkládaný návrh zákona nahrazuje stávající právní úpravu v oblasti bezpečnostního materiálu. Jeho smyslem je reagovat na vývoj v oblasti bezpečnostních technologií, poznatky z aplikační praxe stávající právní úpravy a také na mezinárodní závazky, jimiž je Česká republika v této oblasti vázána. Těžištěm předpokládané úpravy je zejména zajištění aktuální evidence bezpečnostního materiálu, přesné podmínky pro jeho zabezpečení a umožnění účinné kontroly nakládání s tímto materiálem. Aktualizován je rovněž seznam bezpečnostního materiálu včetně jeho členění. V souhrnu má předkládaná právní úprava za cíl zabránit nekontrolovanému shromáždění či jinému rizikovému nakládání s materiálem, který je využitelný k bezpečnostním a obranným účelům, a zajistit, aby s tímto materiálem mohly nakládat pouze osoby bezúhonné a spolehlivé, a vytvořit tak podmínky pro účinnou kontrolu stanovené regulace a celkově přispět ke zvýšení bezpečnosti území České republiky.

Dámy a pánové, prosím o propuštění tohoto materiálu do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Nyní bych měl správně vyzvat zpravodaje. Zpravodaj dorazil, pan poslanec Urban. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Milan Urban: Já vás poslouchám, pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Pan ministr myslím velmi podrobně seznámil Poslaneckou sněmovnu s obsahem tohoto zákona. Já myslím, že není žádný důvod vyjadřovat se k němu nějak zásadně kriticky. Je to skutečně norma, která má více technický charakter, a předpokládám, že bude přikázána k projednání hospodářskému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám

obecnou rozpravu, do které vidím pana poslance Hojdu. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane místopředsedo. Já osobně se domnívám, že se jedná o potřebný zákon, ale bohužel musím konstatovat, že se dotýká i oblasti, o kterou pečuje podvýbor, který vedu. Týká se to leteckých modelářů.

V případě, že by byl přijat tento zákon v tomto znění, jak je navržen, tak by prakticky letečtí modeláři zanikli, a proto při projednávání v hospodářském výboru počítám s tím, že projednáme pozměňovací návrh, který bude i tuto oblast řešit tak, aby to samozřejmě nevadilo předmětu tohoto zákona a současně to nelikvidovalo modeláře. Jedná se o to, aby modely, které se používají k rekreačnímu využití nebo jako hračky a nebo právě pro účely modelářů, byly vyňaty ze systému stejně tak jako vojenské prostředky. Tam se samozřejmě jedná o jiné systémy a jiné hračky, daleko větší, a jedná se o to, aby modeláři tímto nebyli postiženi.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Hojdovi. Zeptám se, zda se do obecné rozpravy ještě někdo hlásí. Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, popřípadě pana zpravodaje, zda požadují závěrečná slova. Není tomu tak. Pan zpravodaj evidentně také ne. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru hospodářskému. Já se ptám, zda je zde jiný návrh. Žádný neregistruji.

Přistoupíme tedy k hlasování o tom, že tento návrh bude přikázán výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 214. Přihlášeno bylo 152 poslankyň a poslanců, pro 117, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme tento návrh přikázali výboru hospodářskému. Končím projednávání bodu 90.

Budeme pokračovat bodem

94.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 891/ - první čtení

Opět prosím, aby se slova ujal pan ministr průmyslu a obchodu. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, hlavním důvodem pro zpracování novely tohoto zákona o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechniky bylo vytvoření základních podmínek pro zacházení s některými druhy pyrotechnických výrobků tak, aby například ohrožení života, zdraví a majetku bylo minimální. Tyto povinnosti se ale nebudou vztahovat na výrobce při výrobě pyrotechnických výrobků podle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a báňské správě. Pyrotechnické výrobky se budou muset skladovat a prodávat v souladu s bezpečnostním označením na pyrotechnické výrobky a návodem k použití.

K zákonu bude vydáno nařízení vlády, kterým se stanoví způsob skladování a množství těchto výrobků, které lze umístit ve skladu nebo provozovně.

Navrhujeme, aby kontrolou pro zacházení s takovými výrobky byla pověřena Česká obchodní inspekce, která disponuje dostatečným počtem územně decentralizovaných pracovišť a má příslušné odborné znalosti dotčené problematiky.

K předkládanému návrhu zákona je navrženo odstranění výkladové nejednoznačnosti zákona v oblasti ověřování expanzních přístrojů, které jsou určeny pro průmyslové či technické účely. Výslovně se stanovuje, že ověřování nepodléhají tyto expanzní přístroje, jejichž režim uvádění na trh upravuje zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky.

Datum nabytí účinnosti tohoto zákona je stanoveno patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec Pavel Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Ano, děkuji. Jak již pan ministr sdělil, jedná se o novelu, která reaguje zejména na potřeby zabezpečení a realizace pro-

deje materiálu, který může, pokud není správně skladován a v potřebném množství, způsobit poměrně značné škody. Domnívám se rovněž, jak řekl i pan předkladatel, že je to zákon potřebný, a myslím si, že tak jak je připraven, nebude ani potřeba některých změn.

Doporučuji rovněž jako i organizační výbor, aby byl přidělen hospodářskému výboru.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Žádnou přihlášku neregistruji, takže ji končím. Zeptám se pana ministra a pana zpravodaje, zda si přeje využít práva závěrečného slova. Není tomu tak. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Jak již bylo řečeno, je zde navrženo z organizačního výboru, aby tento návrh byl přikázán výboru hospodářskému. Já se ptám, zda je zde jiný návrh. Nevidím.

Budeme tedy hlasovat o tomto přikázání, tedy o přikázání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 215. Přihlášeno bylo 155. Pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a my jsme tento tisk přikázali výboru hospodářskému. Končím projednávání bodu 94.

Budeme pokračovat zákony v prvním čtení. Je to bod

45.

Návrh poslanců Michala Babáka, Davida Kádnera a Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 295/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 844/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že zde bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, nicméně mi bylo doručeno veto příslušného počtu poslanců, takže budeme pokračovat standardně. Upozorňuji, že stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 844/1.

Prosím, aby se slova ujal zástupce navrhovatelů, kterým je pan poslanec Michal Babák. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, náš návrh zákona, novela zákona o rozpočtovém určení daní, sněmovní tisk 844, reaguje na novelu zákona, která proběhla v roce 2012, a to je nová novela zákona o rozpočtovém určení daní, kde bohužel vládní zákonodárci nemysleli v konečném důsledku zhruba na padesát obcí, které jsou menší, víceméně horské. Tou vládní novelou zákona tyto horské obce, je to padesát horských obcí, přicházejí minimálně o 20 % rozpočtu. Z tohoto důvodu jsme velmi rychle systémově zareagovali a udělali novelu zákona, která napravuje tuto část, to znamená, že systémově vrací z tohoto rozpočtu 20 % těchto peněz, o které přišly tyto obce.

Vzhledem k tomu, že tato novela zákona byla připravovaná již v minulém roce, proto souhlasím absolutně s vetem, kdy bychom rádi posunuli účinnosti tohoto zákona, a samozřejmě tím pádem ten zákon nejeli podle takzvané devadesátky, ale klasicky do druhého, respektive třetího čtení, kde bychom posunuli účinnost tohoto zákona.

Rád bych se přimluvil za těchto padesát obcí, které opravdu s tím mají momentálně velký problém. Rád bych napříč politickým spektrem chtěl vyjádřit podporu tomuto zákonu a propuštění do druhého čtení, kde bychom mohli v rámci například rozpočtového výboru řešit debatou v podstatě o tomto zákonu, jakým způsobem to podpořit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Babákovi. Prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj, kterým je pan poslanec Vladislav Vilímc. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, návrh zákona podaný poslanci a poslankyněmi Michalem Babákem, Davidem Kádnerem a Kateřinou Klasnovou se snaží formou doplnění přechodného ustanovení obsaženého v článku 2 zákona číslo 295/2012 Sb. zavést povinnost Ministerstva financí dorovnat poklesu veškerých příjmů u obcí do tří tisíc obyvatel v těch případech, kdy dojde k poklesu příjmů o 20 % z důvodu omezení kritéria výměry katastrálního území obce z propočtu rozpočtového určení daní.

Vláda k tomuto návrhu vydala stanovisko, které je obsaženo ve sněmovním tisku 844/1. Nechci rozebírat detailně text poslaneckého návrhu novely zákona, ale nade vši pochybnost se jedná o text neaplikovatelný, a to z více důvodů. Ony důvody popisuje poměrně podrobně vládní sta-

novisko a jsou koneckonců, když se podíváte na návrh zákona, evidentní na první pohled.

Zákon 295/2012 Sb., to je ten zákon, na který odkazoval pan Babák, již nabyl účinnosti, ale především text používá termínů, které nejsou zcela domyšlené v kontextu platného znění zákona o rozpočtovém určení daní. Týká se to například termínu „veškeré příjmy“. Tam není jasno, jestli jsou to příjmy takzvaných sdílených daňových výnosů, anebo veškeré příjmy obcí. Chybí specifikace období, za něž by se zjišťoval vůbec pokles těchto veškerých příjmů. Text vykazuje také vady legislativně technické, nehledě na to, že měnit ustanovení zákona prostřednictvím změny jeho novely není vůbec vhodné.

Navrhovatelé, ano, obsahově reagují na skutečnost, že limitací celkově započitatelné výměry katastru na deset hektarů na jednoho obyvatele dochází v 57 identifikovatelných případech ke snížení, nebo pravděpodobně dojde ke snížení, daňových příjmů oproti autonomnímu vývoji. Navrhovatelé ale chybně předpokládají, a pan poslanec Babák to zde zopakoval, že takzvané sdílené daňové příjmy poklesnou o více než 20 % u všech těchto 57 obcí. To je samozřejmě chybná úvaha. Skutečný problém snížení daňových příjmů se dotýká maximálně do dvaceti z těchto 57 obcí. To znamená maximálně 20 obcí podle propočtu Ministerstva financí by mělo ty daňové výnosy, ne veškeré, ty daňové výnosy nižší – nebo ten pokles by byl vyšší než 20 %, nikoliv všech těch 57 obcí. Jedná se o obce velmi malé, svou sídelní strukturou atypické, kterým bylo – a to chci podtrhnout – navýšeno rozpočtové určení daní velmi výrazně na základě novely zákona číslo 377/2007 Sb., to znamená v minulém volebním období. Je třeba si uvědomit, že i po účinnosti poslední novely zákona číslo 295 příjmy těchto 57 obcí jsou výrazně vyšší, než je průměrná hodnota v odpovídajících velikostních skupinách obcí.

Ministerstvo financí a potažmo i rozpočtový výbor si byly vědomy při schvalování onoho zákona 295, že dojde k určitým dopadům v rozpočtu těchto několika obcí. Proto již vláda navýšila v kapitole Všeobecná pokladní správa na rok 2013 další prostředky pro řešení aktuálních problémů samospráv na 90 milionů korun. Na podnět rozpočtového výboru bylo 20 milionů korun z této částky přímo určeno jako nová položka k řešení problémů vzniklých v souvislosti s novelou zákona o rozpočtovém určení daní.

Rozpočtový výbor ještě ve spolupráci s Ministerstvem financí odsouhlasí i metodiku, podle které se bude postupovat tak, aby nedošlo u těchto obcí k neřešitelným rozpočtovým problémům. Období takové pomoci však musí být časově podmíněné, jinak by nedošlo k narovnání podmínek financování obcí a stále by zde existovaly obce, kterým by trvale v té či oné podobě byly kompenzovány dopady daňových výnosů.

Jako zpravodaj avizují, že z věcných, ale i z čistě legislativních důvodů podám návrh na zamítnutí sněmovního tisku již v prvním čtení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji a otvírám obecnou rozpravu. Mám tam přihlášku pana poslance Votavy, kterému dávám slovo. Po něm vystoupí pan ministr financí Kalousek.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Musím říci, že chápu smysl této novely, kdy by se měl kompenzovat výpadek příjmů, který vznikl u některých obcí vlivem přijaté novely rozpočtového určení daní. Je třeba také si poctivě říci, že se jedná většinou o obce, které měly velký katastr, a právě v roce 2007, když bylo do rozpočtového určení daní zahrnuto kritérium velikosti katastru, tak se jim navýšil, někdy i násobně navýšil rozpočet nebo daňové příjmy. Jedná se asi o 378 obcí, aspoň to se udává, které novým rozpočtovým určením daní přišly o část svých daňových příjmů. Asi 50 obcí zaznamená výrazné snížení, někdy třeba až o čtyři tisíce korun na obyvatele. Někdy je to i polovina až 60 % ztráty daňových příjmů. Týká se to také především jihočeských obcí, obcí v Plzeňském kraji – dohromady asi 40 % z těch, dá se říci postižených, obcí.

Pan zpravodaj tady již zmínil, že rozpočtový výbor na základě pozměňovacího návrhu řešil určitou kompenzaci těch obcí, které jsou nejvíce postiženy, a to 20 milionů korun, které byly dány do kapitoly Všeobecné pokladní správy na jejich řešení.

Dodnes není znám systém, jakým tyto peníze budou rozdělovány. Musím říci, i když starostové těch obcí to vítají, že jsou z toho trochu na rozpacích, protože mají obavy o to, jak to bude administrativně náročné, jakým způsobem se to bude rozdělovat, zdali to bude dotace. Říkají dokonce, že i vznikne určitá nevraživost mezi jednotlivými obcemi. A samozřejmě pokud to bude na základě určité dotace, tak je určitě zase čekají kontroly z finančních úřadů a dalších orgánů, které jsou k tomu příslušné. Mají strach z toho, že budou zbytečně administrovat tyto věci nebo to bude předpokládat vyšší nároky na administrativu.

Také je třeba říci, že to není systémové opatření. Pokládám to za jednorázové opatření. Zdali se to bude opakovat další roky, to nikdo nedokáže říct.

Já si myslím, že předložený návrh, i když tedy má nedostatky, a mohu se ztotožnit s řadou výhrad, které uvedla vláda ve svém stanovisku, bychom mohli propustit do druhého čtení a pokusit se třeba řadu nedostatků odstranit, protože si myslím, že smysl toho zákona a nějaký systém by určitě dán být měl a částečně – neříkám, že třeba plně – by obce, které ma-

jí opravdu velký výpadek příjmů a přímo to ohrožuje chod a rozvoj té obce, měly nějakou kompenzaci obdržet.

Je pravda, že tak jak je návrh napsán, je tam řada zmatečných pojmů. Zmínil to i pan zpravodaj. Pojmy veškeré příjmy – o jaké příjmy se jedná, jestli se do toho zahrnují dotace, jestli se do toho zahrnují výpomoci, daňové příjmy atd. – to je naprosto nejednoznačné a je třeba, aby to bylo naprosto zřejmé. Nespecifikuje se tam také období dorovnávání příjmů. Legislativní nedostatky se samozřejmě odstranit dají.

Já bych, dámy a pánové, doporučoval, abychom tuto novelu propustili do druhého čtení a hledali možnosti, jakým způsobem kompenzovat výpadek daňových příjmů obcím, které byly nejvíce postiženy poslední novelou zákona o RUD. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Votava. Nyní je přihlášen ministr financí Kalousek, potom kolega Braný a potom pan navrhovatel.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, rozpočtové určení daní je na politickou i společenskou diskusi nesmírně složitá materie. Bohužel neexistuje žádný exaktní výpočet, žádný kouzelný šém. Vždy se musí jednat o dohodu, které se dosahuje velmi těžko. Obtížnost je umocněna ještě anomálií, kterou Česká republika má, protože na desetimilionovou zemi má 6 248 obcí. To je skutečně anomálie, která bezpochyby ztěžuje jak samosprávu, tak státní správu. Mnohem menší počet by pochopitelně byl z hlediska správy mnohem komfortnější a efektivnější.

Toto byl hlavní důvod, proč na začátku devadesátých let – promiňte, je potřeba se vrátit do historie – tehdejší politická reprezentace zcela vědomě pro ty nejmenší obce nasadila diskriminační koeficienty. Jejich příjmy na hlavu byly sedmkrát menší, než byly příjmy na hlavu v těch největších statutárních městech, tedy zejména v Praze. Rozdíl tam byl obrovský. Bylo to uděláno zcela vědomě s tím, že fiskální nástroj, fiskální tlak, ta vědomá diskriminace, bude ty nejmenší nutit k integraci a k větším samosprávným celkům a ke snížení celkového počtu obcí. Po patnácti letech existence této diskriminace se jednoznačně ukázalo, že to nefunguje, že ta fiskální diskriminace je malý nástroj v ohledu k tomu, jak lidé cítí svůj vztah k obci a skutečnost, že chtějí žít ve své vlastní obci, která se takto jmenuje a nechce se jmenovat jinak. Nechtějí prostě v tom větším celku být. Patriotismus byl prostě silnějším argumentem než peníze.

Pokud po patnácti letech jsme toto museli konstatovat, tak bylo zcela namístě tu diskriminaci odstranit, protože to nepochybně byla diskriminace. Došlo k první novele z roku 2008, jejíž jsem byl také předkladatel, a

rozprava zrovna tak jako v tomto případě byla mimořádně bouřlivá. Byla košatá diskuse, která měnila celou řadu parametrů, které jsem do Poslanecké sněmovny předkládal. Bylo to samozřejmě dobře, protože se střetávaly různé názory jak zastánců velkých regionálních center, která obsluhují celé území, a logicky mají tedy pocit, že mají nárok na mnohem víc peněz, tak malých obcí, které do té doby nepochybně byly diskriminovány.

Byla schválena novela z roku 2008, která do značné míry napravovala některé diskriminační momenty, ale zanesla dva velké nesystémové a komplikaci dělající fenomény. Tím prvním byla podfinancovanost obcí mezi 5 až 15 tisíci obyvateli, typické dvojky – Černošice, Bechyně, pěti- desetitísicové obce, které, když si představíte tu křivku příjmů na obyvatele, se ocitly v podstatě v potenciálové jámě. Zatímco malé i větší obce na tom byly lépe, měly 9, 10, 11, 12 tisíc na obyvatele, tak tato města a obce, to jsou typické dvojky, které schytávají první nápor obsluhy státní správy, obsluhy obyvatelstva, byly skutečně poměrně dramaticky podfinancovány, minimálně dva tisíce korun ročně na jednoho obyvatele. To byl ten jeden velký nesystémový problém, který jsme museli umět řešit.

Druhý velký nesystémový problém byly právě obce s velmi málo obyvateli, tedy maličké obce s obrovským katastrem. A protože jsme poměrně výrazně vnesli parametr katastru do výpočtu, tak došlo, tak jak předtím byly diskriminovány, k jejich absurdnímu přefinancování. Ale skutečně k absurdnímu. Jestliže v Praze bylo 35 tisíc na jednoho obyvatele, tuším, že se v tom nemýlím, tak na Modravě to bylo 80 tisíc na jednoho obyvatele, takže Modrava kromě Bakaly měla ještě 80 tisíc na obyvatele, což je samozřejmě zcela nesmyslné číslo.

To, co jsme tady schválili před rokem, samozřejmě že ne ideálně, protože neexistuje ideální exaktní výpočet, ale z velké míry, troufnu si říci, že z 99 %, tyto dva základní problémy částečně napravilo. Obce a města, která byla v té potenciálové jámě, se dostala do roviny na oněch 9 200 na obyvatele, které má drtivá většina měst a obcí, a vesničky typu Modrava, při vši úctě k nim, se samozřejmě přiblížily té normě. Ale chci zdůraznit, že pořád jsou na tom daleko líp než města typu Černošice, Bechyně a pořád daleko líp než Olomouc.

Já rozumím tomu, že nikdo nemá rád, když má méně, než měl. Pořád ale má mnohem víc než okresní města. Pořád tyhle obce mají mezi 13 až 35 tisíci na obyvatele. To znamená nakreslí-li si křivku příjmů na obyvatele, tak dnes tady orodujete, vy, kteří předkládáte tento návrh, dnes tady orodujete za obce, které nepochybně mají na obyvatele pořád víc, než má Olomouc.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se velmi omlouvám.

Poprosím kolegyně a kolegy v sále, aby snížili hladinu hluku, protože jakkoli pan ministr má silný hlas, tak já už mám problémy mu odsud rozumět. (Ministr Kalousek: Ale sil ubývá, pravda.) Já vás právě o ně nechci připravovat, proto prosím kolegy, aby se ztišili.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: A troufnu si říct ještě jednu věc, že se nám společně podařilo – tady se nemůže vytahovat ministr financí, protože ten konečný produkt je vždycky dílem té dlouhé, složité poslanecké diskuse, konečný produkt je skutečně produktem naším, rozpočtového výboru dominantně, ale Poslanecké sněmovny. A tak tím se nám všem, tou poslední novelou, konečně podařilo učinit systém. Neměli bychom hýřit slovy jako spravedlnost. Já vždycky říkám, že to je slovo, které do přerozdělovacího procesu nepatří, neboť máte-li někomu přidat, musíte někomu jinému vzít. Má oblíbená věta je, že tu nejsem na spravedlnost, tu přenechávám Hospodinu, já jsem tady na přerozdělování. Ale je to systém, dává logiku a nelze o něm říct, že je nespravedlivý.

Opravdu prosím, abychom neriskovali, že tento systém zrušíme. Ano, je možné, protože obce své investice plánují na dlouho, že některé tyto vesnice, které počítaly s těmito abnormálně nesystémovými příjmy, založily nějakou nákladnou investiční akci, a to snížení peněz pro ně skutečně může znamenat dramatický problém. Na to myslel rozpočtový výbor, ministr financí to akceptuje, protože to jsou prostě problémy, které přináší život, a v takovém případě je namísto uvažovat o nějaké kompenzaci, která nedostane obec do likvidační situaci, a po časově omezenou dobu to řešit dotační politikou. Také s tím schválený rozpočet počítá. Nevím, zda to bude nutné i pro rok 2014, ale bude-li to nutné i pro rok 2014, tak to uděláme zase, protože se nejedná o nějak dramatické částky, ty vesnice jsou malé.

Já jenom připomenu, že úplně stejně jsme postupovali v roce 2008 při té první novele, kdy jsme odstranili diskriminační indexy, ty schody, díky kterým dva obyvatelé mohli rozhodovat o desetimilionových rozdílech v příjmech. To jsme odstranili, ze schodů jsme udělali nějakou plynulou křivku a tenkrát v tom – dovolte mi to slovo – zahučelo město Olomouc, které mělo najednou z roku na rok o 250 milionů méně, což samozřejmě pro rozpočet je obrovský problém. I domluvili jsme se tenkrát s městem Olomouc, jak Ministerstvo financí, tak rozpočtový výbor, tak Poslanecká sněmovna, na tříletém kompenzačním období, aby příjmy šly dolů plynule, ale bylo to samozřejmě časově omezené a samozřejmě jsme to nedělali na příjmové straně, to znamená dodatečnou úpravou rozpočtového určení daní, ale dělali jsme to dotační politikou. I tento způsob si umím představit pro následující rok, dva, tři u těchto malých obcí, které se dostaly do problémů, protože prostě legitimně s něčím počítaly, ale najednou mají míň. Pořád ale mají víc než ty ostatní. To je první věc, kterou je potřeba si

uvědomit. To znamená, upravovat to nějakým stálým indexem nemá sebemenší smysl a je to rozbourání systému. Můžeme uvažovat jenom o časově omezeném dotačním kompenzačním programu pro ty případy rozestavěných nákladných investic, které by mohly skutečně způsobit problém.

Proto velmi prosím, jakkoli si vážím snahy o napravování pocitů křivd, které mohou mít samosprávy, opustíme tuto diskusi a zamítneme tento návrh.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to byl pan ministr. Ještě než pustím pana kolegu Braného, mám tady jednu faktickou poznámku od pana kolegy Kádnera. Takže pokud na své faktické trvá, tak má slovo a své dvě minuty. Pane poslanče, prosím.

Poslanec David Kádner: Pane předsedajícím, dámy a pánové, já chci reagovat na pana ministra. Já jsem tady teď slyšel samé věci, které jsou nesystémové. Já chápu, že tahle novela zákona není optimální. My jsme ji taky dělali za prvé narychlo v minulém roce a předpokládám, že by měla sloužit právě podvozkem na to, aby měla šanci v další debatě, a přesně o tom, abychom dokázali narovnat ten systém tak, aby kvůli tomu, že chceme mít většinu systémových věcí, tak aby na to neshořelo 58 obcí, které v tuhle tu chvíli si nevědí vůbec rady s tím, jak mají pokračovat, či ne.

Proto já vás žádám a prosím nejenom za sebe, ale hlavně za tyhle ty obce. Já jsem se s nimi sešel. Ony opravdu nevědí, co mají dělat, protože Ministerstvo financí s nimi nekomunikuje, pouze něco slibuje a ony chtějí mít jistotu ne tohoto roku, že přežijou tento rok, ale nějaký výhled, na který my sami na ně tlačíme, aby si napsaly, to znamená aby nějakou vizi každá ta obec měla. Ale pokud nemají finanční prostředky, tak žádná vize neexistuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl kolega Kádner s faktickou. Další faktická poznámka, pan poslanec Babák. Máte dvě minuty, prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedajícím, děkuji za slovo. Já doplním svého kolegu pana poslance Kádnera. Já si myslím, a řekl jsem to i v úvodní řeči – my si uvědomujeme, že jsou tam marginální záležitosti, chyby v určitých legislativních věcech, nicméně od toho je právě druhé a třetí čtení, aby se tyto chyby v legislativním procesu napravily. Pojdme o tom diskutovat.

A to, co tady zaznělo od pana ministra, resp. pana zpravodaje, že je to nesystémové, tak naopak já si myslím, že nesystémová věc je, že se vezme

nějaká část peněz z kapitoly Všeobecné pokladní správy a ta se nějakým způsobem nesystémově těm obcím dá a dorovná.

Ještě v rychlosti. My se tady tlučeme do hrudi, jaký jsme vytvořili nový nádherný, krásný nový RUD v loňském roce, který vlastně platí od 1. 1. 2013. Ptali jste se těch starostů, jak to tam funguje. Ti starostové všichni, ať je to Blansko, předpokládám Litvínov, a tady vás je taky spousta, už dnes tvrdí, že to vůbec nesplní to očekávání. To znamená to, co přišlo z dílny pana Gazdika a pana Polčáka, tak si myslím, že naopak bude mít záporný efekt. Uvidíte v půlce roku, jak starostové začnou chodit, že nenaplnili absolutně obecní kasu kvůli novému RUDu, který vyšel v loňském roce.

A poslední věc, připomínka toho, jak tady pan ministr říkal, že je nesystémové např. pro obce druhého typu, tak za druhé ty obce, ty malé, řekněme horské, tak si uvědomme jednu věc, že ty horské obce se starají o spoustu katastrálního území, které např. vlastní Lesy České republiky (upozornění na čas) a které jsou osvobozeny od daně z nemovitostí, což si myslím, že je též zásadní systémový problém. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo dostane řádně přihlášený poslanec Petr Braný. Jenom avizuji, že toto bude poslední bod dnešního dopoledního, resp. ranního bloku a bod 46 už nebudeme otvírat. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, pan ministr financí odešel... Je už tady, pardon. Tak. To jsem rád. Protože já jsem dodnes žil asi v omylu, budu to muset přehodnotit, že tato vláda vládne špatně a dělá chyby. Protože jsem slyšel jsem od pana ministra tu hrůzu, tu anomálii, že máme 6 500 obcí. Vždyť tato vláda dělá co může. Ona má zemi anomálií, kterou spravuje. Já se zamyslím nad tím svým hodnocením práce vlády. Ale proto tu teď nejsem.

Podívejte se, změna rozpočtového určení daní, to je pořád stejný evergreen, a bavíme se systémovost – nesystémovost. Když vznikal tento základ, tak měl punc dočasnosti na dva tři roky. Už jsem to tu komentoval, dočasnost v českých a moravských zemích se rovná polovině nekonečna, takže to tu je pořád, akorát to vylepšujeme různým způsobem, tu velká města, tu malé obce, tu různé regiony, do toho vstupují krajské koeficienty apod.

Já neupírám předkladatelům tedy velkou chuť a elán, že chtějí něco řešit u malých obcí. Ale pro připomenutí. Přitom se nebojím přiznat k tomu, že jsem byl odpůrcem úpravy, která zde vznikla v létě minulého roku k rozpočtovému určení daní, z různých důvodů. Tím teď nebudu zdržovat, ale pravdou je, že se aspoň podařilo u té výměry z 3 ha jít na 10 ha na o-

byvatele, a toto vlastně srazilo počet obcí, které by byly výrazně postiženy, z 378 obcí na 57, kde je ten dopad vyšší než 20 %, se týká 43 obcí, nad těch 20 je 14 obcí. Zde musím přiznat, že jsme při schvalování byli informováni a ujišťováni o tom, že se to bude celkově kompenzovat, ta částka u těchto malých obcí, aby zejména ti, kteří mají závazky dlouhodobé, aby jim mohli dostat a splácet úvěry, leasingy apod.

Ke cti ministra financí patří říct, že 15 milionů na letošní rok tam je vyčleněno a tyto obce to obdrží. Už zde bylo hovořeno o tom, že se to týká zejména na západě Čech a na jihu Čech obcí, ale najdou se i jinde. Já jenom pro osvěžení, jsou obce typu Modrava, kde dříve bylo 62 tisíc na obyvatele, dnes je to 12,3. Je to obec Přebuz, okres Sokolov, má 75 obyvatel a bylo to dříve 22 tisíc, skoro 23, dneska je to něco přes 14 tisíc, a mohl bych vyjmenovávat další. To znamená, že je tam prudké snížení. Odpůrci, nebo příznivci průměrování říkají, že průměr v České republice je něco málo přes 9 tisíc. Jsou i tyto obce nad tím. Takže to řešíme, ten prudký pokles, těmi 12 až 15 miliony, které se vyčleňují, a věřím, že vyčleňovat budou. Tady by měl plnit svoji roli výbor naší Sněmovny, s tím že bychom hlídali, jestli tato částka je i pro příští léta vyčleňována. Zatím tomu tak je pro tento rok.

Tolik z hlediska malých obcí.

Podívejte se, hlavní problém nejsou malé obce a jejich řešení nyní. Hlavním problémem bude, že vláda připravovala novelu zákona o rozpočtovém určení daní, kterou jsme schválili, jak už jsem zde říkal, v polovině minulého roku, v odhadech, které se nemusí, a ukazuje se, že se nenaplní. Takže skutečný objem sdílených daní byl o 15 milionů už nižší v minulosti. Méně tak dostaly obce podílově a zcela obdobný vývoj hrozí i v roce letošním. Ministerstvo financí sice počítá s tím, že si obce díky reformě letos přilepší až o 12 miliard korun. Podle některých expertů z počátku letošního ledna však bude skutečnost radikálně skromnější, neboť příjem obcí ze sdílených daní může růst i desetkrát méně, než se původně plánovalo. A to se týká i velké čtyřky, Prahy, Brna, Olomouce a Plzně. Příčinou je to, že loňské ministerské prognózy daňových příjmů pro letošní rok jsou příliš optimistické. V roce 2012 se na tzv. sdílených daních, jejichž výnos mezi sebe obce rozděluje oproti plánům, vybralo přibližně o 25 miliard méně, než s čím počítal státní rozpočet. Letos se sice zvýší DPH, takže by se na daních mělo teoreticky vybrat více, ovšem Českou republiku čeká v roce 2013 recese dále, takže výnosy, které si obecní rozpočty mezi sebe rozdělí, se ve skutečnosti –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám. Chci se zeptat, zda plánujete obsáhlejší vystoupení. Pokud by tomu tak bylo, tak bych tento bod asi přerušil a vyhlásil pauzu na oběd. Pokud –

a já vás nechci nijak omezovat. Pokud ovšem ve svém vystoupení míříte k závěru, tak bychom tento bod ještě zvládli.

Poslanec Petr Braný: Chci ministrovi financí poradit a ministerstvu, tak to nebudu zkracovat. Přerušte jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se a děkuji za pochopení. Přerušuji tento bod v obecné rozpravě. Současně přerušuji jednání Sněmovny, vyhlašuji pauzu do 14.30 a členové organizačního výboru se sejdou za pět minut v zasedací místnosti výboru. Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno v 13.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, máme 14.30 hodin a měli bychom začít odpolední program Sněmovny. Všechny vás zvu do Sněmovny, abychom mohli začít jednat a také abychom byli usnášeníschopní.

Dovolte mi, abych zahájil odpolední program Sněmovny, kde máme na programu prvé čtení bodu 75, kterým je

75.

Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andrášové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - prvé čtení

Dostali jsme stanovisko vlády, protože toto je poslanecký návrh. Máme stanovisko vlády jako tisk 743/1. Za navrhovatele požádám paní poslankyni Langšádlovou, aby návrh uvedla. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Poprosím o trochu větší klid ve Sněmovně!

Poslankyně Helena Langšádlová: Krásné odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Společně s kolegy si vám dovoluji předložit návrh, který lze považovat za významné prorůstové

opatření. Po jeho schválení budou moci naši vývozci využívat systém zvýhodněných úvěrů s pevnou úrokovou sazbou, který funguje v mnoha státech světa.

Vývozci zde přímo či nepřímo vytvářejí miliony pracovních příležitostí a jejich úspěch je závislý na jejich konkurenceschopnosti. Naším cílem je jim poskytnout stejně efektivní nástroj, který již delší dobu může využívat jejich zahraniční konkurence. Jak tento nástroj vypadá. Komerční banky budou moci poskytovat zvýhodněné úvěry pro financování vývozu, které budou zařazeny do systému dotování úrokových rozdílů. Tato sazba stanovuje nejnižší možnou sazbu, která ještě není považována za porušení hospodářské soutěže. Bankám bude doplácen zejména rozdíl sazbou sjednanou v úrokové smlouvě a běžnou mezibankovní tržní sazbou pro měnu, ve které bude úvěr sjednán.

Hlavní přínos pro exportéry spočívá v tom, že se jim úroková sazba dlouhodobě zafixuje. Exportéři čelí více rizikům než výrobci pro tuzemský trh a toto opatření odstraňuje riziko pohybu úrokové sazby směrem nahoru, což by mohlo ohrozit financování jejich zakázky. To se týká především dlouhodobých a náročných zakázek typu vývozu investičních celků, kde si naše podniky vedou velmi dobře. Ačkoliv systém dorovnávání úrokových rozdílů zná naše legislativa již několik let, praktickému využívání stály v cestě administrativní překážky. Ty právě naším návrhem odstraňujeme. Jako problematické se ukázalo například to, že vývozce musel mít sjednán úvěr s pevnou úrokovou sazbou již předtím, než zažádal o zařazení do systému dofinancování.

Vláda vyslovila s návrhem souhlas, nicméně doporučila zvážení některých bodů návrhu, které jsme s kolegy připraveni upravit v rámci pozměňovacího návrhu. Nově bude upraven způsob provádění dorovnávání úrokových rozdílů, dále bude upravena důvodová zpráva v části dopady na státní rozpočet, na rozpočty krajů a obcí z důvodu nejasnosti mezi úpravou provádění dorovnávání úrokových rozdílů prostřednictvím účtu Ministerstva financí navrženou v § 7b odst. 2 a jejím odůvodněním ve zmíněné důvodové zprávě.

Vážení kolegové, dovoluji si vás požádat o to, aby byl podpořen tento návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Radima Jirouta, aby se jako zpravodaj pro prvé čtení ujal slova.

Poslanec Radim Jirout: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych k vyčerpávající zprávě paní předkladatelky pouze dodal, že dorovnávání úrokových rozdílů jsme tu již měli zákonem ze 3. září 2009, ale to bylo tak komplikované, že do dnešního dne do systému na dorovnávání

úrokových rozdílů nebyl zařazen ani jeden tento vývozní úvěr, takže tato novela jde vlastně dobrým směrem tak, abychom obrátili stav tam, kde má být. Poprosil bych vás o jeho schválení a posláním dále do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní otevíráám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Michal Babák. (Není přítomen.) To je faktická. Ptám se, kdo se přihlásil do obecné rozpravy. Vypadá to, že nemám nikoho přihlášeného, takže můžeme obecnou rozpravu zřejmě ukončit. Budeme se zabývat zřejmě návrhem na přikázání výborům.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Asi nemá. Tady proudí poslanci. (Poslanci se trousí do sálu.) Znovu vás odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili, kdo budete hlasovat. Ano, už jsme schopni hlasovat. Je to pouze přikázání.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 216. Přihlášeno 112, pro hlasovalo 109, proti nikdo. Bylo to přikázáno. Můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Další bod je bod číslo 177. Je to

177.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - druhé čtení

Požádám pana ministra vnitra Jana Kubiceho, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o azylu, zákon o po-

bytu cizinců na území České republiky a zákon o sociálně-právní ochraně dětí.

Vládní návrh zákona je zpracován předně z důvodů zajištění transpozice dvou směrnic Evropské unie, které jsou součástí budování tzv. společného evropského azylového systému. První z těchto směrnic je směrnice 2011/51/EU, z níž plyne povinnost České republiky... (Ze sálu se ozývá, že není slyšet.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Jenom bych poprosil, kdyby tady byl větší klid. Prosím, pane ministře. Aby bylo rozumět.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: První z těchto směrnic je směrnice 2011/51/EU, z níž plyne povinnost České republiky zajistit osobám požívajícím mezinárodní ochrany možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů. Těmto osobám se tak umožní lepší mobilita v rámci Evropské unie.

Druhou z transponovaných směrnic je směrnice 2011/95/EU, jejímž cílem je zajistit, aby členské státy Evropské unie používaly společná kritéria pro udělení mezinárodní ochrany. Směrnicí se také harmonizuje postavení osob požívajících mezinárodní ochrany ve všech členských státech a sjednocuje se jí přístup azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany k integračním opatřením.

Vládním návrhem zákona se dále doplňuje již dříve provedená implementace některých směrnic Evropské unie a zohledňuje se jím také vývoj praxe v oblasti mezinárodní ochrany.

Pokud jde o průběh projednávání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně, byl přikázán k projednání toliko výboru pro bezpečnost, který tak učinil na svém zasedání dne 23. ledna 2013. Výbor doporučil Poslanecké sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas a zároveň přijala k návrhu zákona pozměňovací návrhy, ke kterým nemám výhrady.

Závěrem svého vystoupení bych vás rád požádal o vstřícnost a podporu při projednávání tohoto návrhu zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento návrh jsme přikázali výboru pro bezpečnost jako sněmovní tisk 843/1. Prosím, aby se paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová ujala slova jako zpravodajka výboru.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 325/1999 Sb., o azylu, a další zákony projednal výbor pro bezpečnost na své 14. schůzi 23. ledna tohoto roku a přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně, aby ná-

vrh tohoto zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů schválila. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se nehlásí nikdo, tak i tady můžeme obecnou rozpravu ukončit a hlasovat. – Ne, my jsme ve druhém čtení, takže tady bych otevřel rozpravu podrobnou. Do ní se hlásí paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Já bych pouze poukázala na písemně předložený pozměňovací návrh, který obsahuje legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě někdo do podrobné rozpravy? Vypadá to, že se do podrobné už nehlásí nikdo, takže i tady můžeme podrobnou rozpravu končit. Protože asi už nemáme co dál hlasovat, tak ukončíme i druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji. Hotovo.

Máme tu bod číslo

91.

**Návrh poslanců Vlasty Bohdalové, Ivana Ohlídala, Ivany Levé
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb.,
o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 875/ - první čtení**

Poprosím, aby paní poslankyně Vlasta Bohdalová uvedla tento návrh. Jenom připomenu, že máme i stanovisko vlády, máme ho jako tisk 875/1. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážení kolegové. Předkládám za skupinu poslanců novelu zákona číslo 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Účelem této novely je stanovení obecných pravidel pro uznané druhy a formy studia, které jsou považovány za studium na středních školách pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění podle vyhlášky číslo 28/2012 Sb., o dalším studiu, případně výuce, které se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považují za studium na středních školách.

Vyřazení jednoletých denních jazykových kursů z terciárního vzdělávání s sebou nese množství negativních vlivů s dopadem na jazykové vzdělání absolventů středních škol a středních škol s maturitou, které se může negativně projevit ztížením uplatnění absolventů na trhu práce. Jazyková vybavenost absolventů středních škol a středních škol s maturitou je vzhledem k nárokům trhu práce nevyhovující. I přes délku výuky cizích jazyků na základních a středních školách a výši nákladů na tuto výuku jsou jazykové schopnosti absolventů nízké. Úroveň jazykových znalostí absolventů se pohybuje v rozmezí úrovně A0 až A2 společného evropského referenčního rámce, tedy na úrovni začátečníků. Jednoleté pomaturitní denní studium cizího jazyka umožňuje tuto úroveň zvýšit minimálně na stupeň B1, tedy středně pokročilý. Zachování statusu studenta pro studenty jednoletých jazykových kursů je ve veřejném zájmu a v zájmu státu, a to jak v oblasti rozpočtové, tak i z hlediska konkurenceschopnosti absolventů na trhu práce.

Předchozí úprava stanovovala vzdělávací instituce taxativním výčtem v příloze číslo 1 vyhlášky 322/2005 Sb. Tento způsob výčtu nesplňuje podmínku obecnosti právní regulace. Návrh zákona počítá se zavedením obecných kritérií pro zařazení na seznam vzdělávacích institucí. Návrh zákona zmocňuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí k vedení seznamu vzdělávacích institucí. Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy je dále zmocněno kontrolovat, zda vzdělávací instituce, které byly na seznam zařazeny, splňují požadavky pro toto zařazení.

Účelem této úpravy je uvedení právní regulace do souladu s obecnými požadavky pro právní předpisy, ale také zajištění rovných podmínek pro vzdělávací instituce. Instituce zapsané na seznam dosud měly oproti ostatním vzdělávacím institucím konkurenční výhodu spočívající v poskytnutí statusu studenta svým studentům. Předložením tohoto návrhu novely zákona dojdeme k tomu, že díky tomu, že studentům – frekventantům jednoletých denních jazykových kursů zůstane status studenta, stát za ně bude platit dál zdravotní a sociální pojištění.

Dopady navrhované právní úpravy na státní rozpočet a rozpočty obcí a krajů. Realizace návrhu zákona v praxi nevyvolává žádné požadavky na zvýšení výdajů státního rozpočtu, neboť v daném případě není spojována s nároky institucí na příspěvek nebo dotaci a náklady spojené se sociálními dávkami jsou nižší než případné finanční náklady spojené s hmotným zabezpečením uchazečů o zaměstnání a jejich rekvalifikaci. Zákon nebude mít bezprostřední hospodářský a finanční dopad na rozpočty krajů a obcí ani obecný dopad na podnikatelské prostředí. Rovněž nebude mít dopad na rovnost mužů a žen.

Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem a s mezi-

národními smlouvami podle článku 10 Ústavy České republiky. Navrhovaná právní úprava není v rozporu s ústavním (pořádkem) ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, respektive mezinárodní smlouvy neupravují předmětný materiál. Oblast, kterou upravuje předkládaný návrh zákona, není právem Evropské unie upravena, pročež návrh zákona není v rozporu s právem Evropské unie.

Tolik trochu odborná nebo podrobná důvodová zpráva k mému zdůvodnění, nebo proč nás k tomu vedlo. Vyhláška, která pro rok 2013 a 2014 bere studentům denního studia na jednoletých jazykových školách status studenta, znamená, že tyto děti kromě toho – protože stát nedává na ně dotaci, na studenta – platí nejenom školné na jazykových školách, potom platí i za vykonání státní zkoušky, a kdybychom nechali v účinnosti tuto vyhlášku, tak by zhruba 12 000 studentů platilo ještě zdravotní a sociální pojištění.

A musíme si uvědomit, že studenti, kteří se po maturitě nedostanou třeba na previsové vysoké školy, práva, medicínu, ekonomii a další, tak často volí právě proto, že jsou si vědomi, že není jejich jazyková vybavenost taková, jak by si představovali, ještě formu studia, že pokračují v denním studiu na jazykové škole. Hovořila jsem s některými studenty průmyslových škol automobilních a strojních. Oni když potom chtějí jít pracovat do zahraničí, tak ještě než odejdou, volí po maturitě další vzdělávání tím, že rok studují v denním studiu na jazykové škole. Čili nám jde o to, aby tato novela uznala status studenta i pro studenty ročního denního jazykového kursu na jazykové škole.

Podstatné je, že Ministerstvo školství bude udělovat prostě jakoby akreditaci, v uvozovkách řečeno, těm školám, kde se tyto kursy mohou provádět. To znamená, že to nebude žádná skupina lidí, která si řekne „teď vytvořím jazykovou školu a naberu studenty“, ale jde o to, že to skutečně budou akreditované jazykové školy, které schválí Ministerstvo školství.

Tolik úvod a pak bych se eventuálně přihlásila do obecné rozpravy.

Bylo řečeno, že tisk 875/1 je stanovisko vlády, a vláda bohužel má k tomuto návrhu zákona stanovisko negativní. Když jsem si podrobně přečetla zdůvodnění vlády, tak si myslím, že se dá říci, že lehce pokulhává, protože já v celé novele vidím, že 12 tisícům studentů, to je zhruba počet dětí, které studují, 12 tisíc studentů, a zhruba jejich náklad na zdravotní a sociální pojištění na jednoho studenta je 10 tisíc za rok.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tolik tedy úvodní slovo paní poslankyně Vlasty Bohdalové. Nyní bych požádal zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Bernáška, aby se jako zpravodaj ujal slova.

Poslanec Miroslav Bernášek: Vážený pane předsedající, vážené

kolegyně, kolegové, velkým problémem je v současné době pro uchazeče o zaměstnání – absolventy středních škol jazyková znalost na komunikační úrovni. Většina personalistů uvádí, že jako největší problém českého vzdělávacího systému vidí neschopnost naučit žáky užívat cizí jazyky tak, aby se dorozuměli se zahraničními partnery jak ústně, tak písemně.

Tato novela přes nesystémové řešení uvedeného problému zajistí pro další období takový druh studia, který pomůže řešit současné nedostatky v jazykové výuce na některých středních a základních školách. Tím bychom se ovšem neměli spokojit. V dlouhodobém pohledu na tuto problematiku by měly následovat takové kroky, aby úroveň výuky jazyků na základních a středních školách dosahovala dostatečné úrovně bez nutnosti dalšího pomaturitního studia jazyků pro standardní komunikační znalost cizích jazyků.

Tato novela i přes určité nesrovnalosti je hodna schválení ještě z jednoho úhlu pohledu. V současné době totiž existuje obrovský rozdíl v jazykových znalostech absolventů různých základních a středních škol. Tato novela umožní studentům tento rozdíl, který je vnímán především při nástupu na vysoké školy, zmenšit a srovnat znalosti.

Minimální je také ekonomická náročnost pomaturitního studia pro stát. Stát totiž v tomto případě přispívá pouze na zdravotní a sociální pojištění studentů, a nikoliv na dotace jednotlivým školám tak, jak je tomu v případě dotace na žáka středních, vyšších odborných a vysokých škol. Naopak, zrušením pomaturitního studia jazyků by se rapidně snížila možnost uplatnění vysokoškolsky vzdělaných lektorů, kteří v systému pomaturitního studia v současné době učí. Jen v tomto roce je to více než tisíc učitelů. V porovnání se státními i soukromými středními školami mají přitom školy organizující pomaturitní studium nejkvalifikovanější sbor vyučujících. Na rozdíl od středních a základních škol totiž musí vyučující v pomaturitním studiu být absolventem jazykového studia na vysoké škole.

Zrušení pomaturitního studia by ovlivnilo jazykovou výuku i pro veřejnost. Vzhledem k tomu, že zrušením pomaturitního studia na jazykové škole se tyto jazykové školy hůře užívají a bez pomaturitního studia se budou kursy pro veřejnost podstatně zdražovat, sníží se tím možnost občanů zlepšit si své znalosti jazyků a zvýšit si svou kvalifikaci.

Dámy a pánové, i přes určitou nekonceptnost a nesrovnalosti budu doporučovat propustit tento návrh do druhého čtení a zároveň jej přikázat k projednání výboru pro sociální politiku a výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírá obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Navrátilová. Poté pan poslanec Ohlidal. Paní poslankyně Navrátilová jako první. Prosím.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, novela reaguje v podstatě na zrušení vyhlášky, pod kterou se podepsal ministr Dobeš, která v podstatě studentům denního pomaturitního studia zajišťovala zachování statusu studenta.

Profil studentů pomaturitního denního studia svědčí o tom, že získání jazykové kompetence výrazně pomůže jejich uplatnění na trhu práce. Pomaturitní studium dnes vyhledávají většinou absolventi středních škol a středních škol s maturitou, u kterých bývá perspektiva na trhu práce horší. Nedobré jazykové kompetence absolventů středních škol přitom mohou jazykové školy potvrdit i z vlastních zkušeností. V loňském roce bylo cca 60 % studentů pomaturitního denního studia při vstupních testech na úrovni A0 až A2, tedy úplní začátečníci až mírně pokročilí, a to často až po deseti letech studia na základní škole a střední škole, a tudíž při využití nemalých veřejných prostředků, které se vynakládají na výuku jazyků. Studenti na této úrovni nejsou přitom schopni často komunikovat jinak než lámaně, a to jen o zcela základních pracovních a životních situacích.

Nedostatečné jazykové kompetence jsou přitom dle názoru zaměstnavatelů klíčovým faktorem nízké konkurenceschopnosti českých absolventů na trhu práce. Přes 50 % loňských absolventů pomaturitního denního studia složilo na konci školního roku některou ze standardizovaných mezinárodních jazykových zkoušek. Míra úspěšnosti u zkoušek byla 88 %. Nejnižší z těchto zkoušek je přitom na úrovni B1, tedy středně pokročilí, což znamená, že student je schopen komunikovat na určité úrovni o většině běžných životních a pracovních situací. Toto však po pouhém roce intenzivního studia. Jazykové školy jsou tedy schopny toto již selhání veřejného vzdělávacího systému kompenzovat.

Je otázkou, do jaké míry by byla krátkodobá úspora státu z toho, že nebude podporovat relativně nízkou částkou absolventy statusem studenta, eliminována dlouhodobými problémy nezaměstnaných a bez cizího jazyka nezaměstnatelných absolventů. Tyto faktory přece mají na státní rozpočet také nemalý negativní dopad. Státní podpora studentů jazykových škol, kteří se rozhodnou do své budoucnosti sami investovat, je velmi malá. Uplatňuje se pouze na jeden rok a vztahuje se pouze na čerstvé maturanty. Tato nepřímá podpora je jen zlomkem prostředků vynakládaných na výuku jazyků na základních a středních školách.

Připouštím, že nejde příliš o systémové opatření. Dokud ovšem bude v naší republice dle statistik každý pátý učitel cizího jazyka nekvalifikovaný, jazyková úroveň našich žáků se bude zvyšovat jen stěží. Pokud by absolventům středních škol nebylo umožněno během pomaturitního studia požívat výhod statusu studenta, dokážu si představit, že se přihlásí na ja-

koukoliv vysokou školu, jen aby těchto výhod mohli požívat, ročník buď nedokončí, nebo jej dokončí s neúspěchem a potom se přihlásí na svoji vysněnou vysokou školu, na kterou se možná na druhý pokus dostanou. Ptám se, zdali chceme dosáhnout právě takového stavu.

To jsou důvody, proč jsem připojila svůj podpis pod návrh tohoto zákona, a žádám vás, kolegyně a kolegové, o jeho propuštění do druhého čtení. Hovoříme-li o nutnosti zlepšovat jazykové schopnosti našich studentů, hovoříme-li o tom, že naši žáci pokulhávají v žebříčcích srovnávání jazykových schopností v rámci států OECD, potom tvrdím, že tato novela může k cíli zlepšit jazykové schopnosti našich žáků a studentů rozhodně přispět.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak a teď pan poslanec Ohlídál jako další přihlášený do obecné rozpravy.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, užitečnost této novely podrobně zdůvodnila předkladatelka paní poslankyně Bohdalová. Já jako spolunavrhovatel s tím jejím zdůvodněním samozřejmě souhlasím, ale dovolím si přičinit ještě některé další podporné poznámky.

Činnost institucí, většinou jsou to jazykové školy, které realizují tyto jednorocní jazykové pomaturitní kurzy, je velmi společensky prospěšná. I samotné kurzy mají význačnou společenskou účinnost, a to ze tří hledisek. Prvním hlediskem je to, že napomáhají zvýšit jazykovou připravenost naší mladé generace. Ta bohužel stále není po absolvování středního vzdělání, zvláště odborného vzdělání, na dostatečné úrovni a právě ta jednorocní možnost studovat speciálně nějaký jazyk jistě napomůže ke zvýšení této úrovně. Druhé hledisko, které je jednoznačně také společensky prospěšné, je to, a zdůraznila to i paní předkladatelka, že se mnoho mladých lidí nedostane na vysoké školy, kde je tzv. převis, to znamená kde je více uchazečů než možných míst k přijetí. Studenti, kteří půjdou ročně studovat jazyk do nějaké té jazykové školy, tak mají možnost neztratit tzv. studentské návyky, které jsou velmi nezbytné pro další vysokoškolské studium, takže vlastně ty jednorocní kurzy vytvářejí jakousi překlenovací, udržovací schopnost, co se týče studia pro dané studenty jednorocních kurzů. A třetí prospěšná záležitost, třetí prospěšné hledisko je to, že prostřednictvím těchto jednorocních kurzů realizovaných jazykovými školami se zvyšuje možnost uplatnění učitelů jazyků. Čili z hlediska zaměstnanosti učitelů je to jistě také velmi prospěšná věc.

Takže já bych si na závěr dovolil zdůraznit to, co říkala předkladatelka paní poslankyně Bohdalová, a to tu skutečnost, že tato novela je velmi prospěšná minimálně ze tří společenských hledisek, a proto i já si dovo-

luji vás požádat, abyste tuto novelu propustili do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak se dívám, kdo ještě se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, paní ministryně Müllerová, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, páni poslanci, paní poslankyně, já bych chtěla zareagovat na tento poslanecký návrh zákona, který předkládala paní poslankyně Bohdalová spolu s dalšími poslanci, který navrhuje změny, tak jak tady bylo uvedeno, v zákonech o státní sociální podpoře a o důchodovém pojištění. A právě to je ten důvod, proč chci tady vystoupit.

Rozhodně se nechci přit s předkladateli této novely o tom, jestli je potřeba, abychom dále podporovali jednoleté jazykové kurzy, či nikoli, ale já tady znovu navážu na to, co říkal pan zpravodaj, že se jedná skutečně o nesystémové řešení. My stále hovoříme o tom, jak by Ministerstvo školství mělo podporovat tyto kurzy, další vzdělávání, ale přitom tady máme tímto otevřené dva zákony, které se týkají Ministerstva práce a sociálních věcí, tedy nikoliv Ministerstva školství.

Musím říci, že předložený poslanecký návrh tedy rozšiřuje oblast uznávaného vzdělávání o jednoleté kurzy s denní výukou a na návrh zákonů se dále počítá se zavedením obecných kritérií pro zařazení na seznam vzdělávacích institucí, které by mělo vést Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy právě ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je dále zmocněno kontrolovat, zda vzdělávací instituce, které byly na seznam zařazeny, splňují požadavky pro toto zařazení. Podmínky pro samotné zařazení vzdělávací instituce by měly být stanoveny samostatným zákonem. Já vůbec pochybuji o tom, zda bylo moudré se před vlastně dvěma lety vracet nově k té vyhlášce a tento problém z pohledu Ministerstva školství otvírat.

Zcela nepochybně je namístě otázka, zda vymezení institutu uznávání a kontroly jednotlivých vzdělávacích institucí a správa seznamu patří do gesce Ministerstva práce a sociálních věcí. Podle mého názoru tedy rozhodně nepatří. Zařazování jednotlivých vzdělávacích institucí mezi instituce, které poskytují soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání, vychází z odborného posouzení, zda úroveň poskytovaného vzdělávání je postavena na roveň studia na středních a vysokých školách. Jde tedy výhradně o oblast školství a ta z hlediska systematiky právní úpravy patří do právních předpisů v oblasti školství. A ze stejných důvodů podle současné právní úpravy vy-

mezuje okruh institucí poskytujících vzdělání Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Takže právě z těchto důvodů já se tedy nemohu ztotožnit s tím, že by tato předloha zákona byla správným řešením, systémovým řešením, a proto s tímto poslaneckým návrhem nemohu souhlasit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď v rámci obecné rozpravy se dívám, kdo se hlásí. Ano, paní poslankyně Bohdalová ještě jednou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já jenom drobnost, že v materiálech je napsáno, že tento zákon organizační výbor navrhne přidělit výboru pro sociální politiku a já budu chtít navrhovat, aby kromě tohoto výboru ho projednal i výbor pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, mohli bychom obecnou rozpravu ukončit. Slyšeli jsme, že je tady ještě jeden návrh na přikázání. Organizační výbor tedy navrhl přikázat... Prosím, paní poslankyně Semelová. Tak prosím tu technickou.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, pane předsedající. Já jsem jenom chtěla zareagovat na slova paní ministryně Müllerové. Já si myslím, že právě v této otázce, v této oblasti je velice nutné, aby úzce spolupracovalo Ministerstvo školství a Ministerstvo práce a sociálních věcí, protože si myslím, že nám všem musí jít o to, aby tito studenti, o které se jedná, si zlepšili svoji kvalifikaci a jazykové schopnosti, tak jak to tady bylo řečeno, právě z toho důvodu, aby potom získali další uplatnění buď na vysoké škole, nebo v práci, aby získali zaměstnání. A to si myslím, že by mělo být i zájmem právě Ministerstva práce a sociálních věcí, kde nakonec se jedná i o to, že v současné chvíli je tady rekordní počet nezaměstnaných a samozřejmě dávky, které na nezaměstnanost jdou, jsou velice vysoké. A tohle je jedna z možností, která může v tomto pomoci v obou těch resortech. Tak to jsem jenom chtěla dodat na to, co tady bylo řečeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, já myslím, že můžeme ukončit definitivně obecnou rozpravu. Takže já končím obecnou rozpravu, nikdo do ní už přihlášený není. Budeme hlasovat o návrzích k přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh výboru pro sociální politiku, to budeme hlasovat nejdřív.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru pro sociální politiku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 217, přihlášeno je 146, pro hlasovalo 117, proti 6, takže to bylo přikázáno.

A pak tady byl návrh paní poslankyně Bohdalové, která navrhovala, aby se to přikázalo taky výboru pro školství a kulturu, to hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat taky výboru pro školství a kulturu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 218, přihlášeno je 149 poslanců, pro hlasovalo 107, proti 18, takže i toto druhé přikázání bylo provedeno.

Můžeme ukončit toto první čtení návrhu poslaneckého, bod 91. A můžeme postoupit dál, k bodu číslo

71.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 737/ - první čtení

Požádal bych ministra financí Miroslava Kalouska. Místní poplatky. Místní poplatky pro Miroslava Kalouska. Požádal bych ho o úvodní slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Podezírám vás, že kdybyste si mohl vybrat něco pro Miroslava Kalouska, nebyly by to místní poplatky.

Nicméně dovolu, abych uvedl novelu tohoto zákona, která má v podstatě motiv rozšířit pravomoc obecních samospráv ve stanovování místních poplatků, s tím, že obecní úřad bude i nadále vyměřovat poplatek rozhodnutím. V případech, kdy je poplatek zaplacen nebo odveden ve správné výši, ale po lhůtě splatnosti a obecní úřad ještě nevydal rozhodnutí o vyměření tohoto poplatku, je nově stanoveno – tady je ta změna –, že se rozhodnutí nevydává.

To, co je samozřejmě politikem, je ona úprava místních poplatků, kde je Sněmovna sice nestanovuje, ale zvyšuje horní limit a ponechává na místních samosprávách, zda poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst či za lázeňský či rekreační pobyt v některých městech stanoví sazbu do 30 korun, v této chvíli je to do 15 korun, a za lázeňský nebo rekreační pobyt z 20 na 40 korun. Dá se říct, že v zásadě vzhledem k tomu, že za posledních dvacet let tyto limity nebyly upraveny, tak tento návrh zvyšuje limit zhruba dvojnásobně, nicméně nečiní tak imperativně a nechává opravdu na místních samosprávách, aby si to upravily.

Návrh zákon byl konzultován – prošel nejenom připomínkovým řízením, ale byl konzultován i se sdruženími, která zastupují zájmy měst a obcí. Byl tedy konzultován se sdružením místních samospráv, se Spolkem pro obnovu venkova, a abych nebyl obviněn z diskriminace, byl konzultován i s mnohem méně významným sdružením, tuším, že se jmenuje Svaz měst a obcí. Všechny tyto subjekty vyjádřily s tímto návrhem souhlas. Prosím vás tedy o vstřícný přístup k tomuto návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Požádám o slovo pana poslance Vladislava Vilímce, který je zpravodajem pro první čtení, a nyní bych ho požádal, aby také řekl své úvodní slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, není moc co dodat z pozice zpravodaje. My jsme v minulém roce schválili novelu zákona o místních poplatcích, která nově upravovala především místní poplatek a limit výše místního poplatku za likvidaci komunálních odpadů. Tehdy ta novela ještě upravovala některé další dílčí věci a vešla v účinnost 1. července roku 2012. Tento návrh novely zákona je vládní. Není to žádný průlom stávajícího zákona, odstraňuje však některé aplikační problémy na straně obcí jako správců místních poplatků, terminologicky neaktuální pojmy, a zčásti odstraňuje i administrativní náročnost, a to zmínil pan ministr, správy místních poplatků v případě zaplacení po lhůtě splatnosti.

Ve dvou případech navrhuje navýšení limitu výše poplatku, o tom také se zmínil pan ministr, a to v případě poplatku za lázeňský a rekreační pobyt a u poplatku za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst. V případě lázeňského poplatku byl limit nastaven ještě při schválení původního znění zákona v roce 1990. Od té doby uplynulo dvaadvacet let a samozřejmě přitom náklady lázeňských míst a míst se zvýšeným soustředěným turistickým ruchem v průběhu let mnohonásobně vzrostly. Pokud se týká vjezdu motorového vozidla, tam je důvod navýšení onoho limitu především neadekvátní částka současná ve vazbě vůbec na náročnost správy tohoto poplatku a náročnost výběru, zejména v případě zejména krátkodobých vjezdů.

Návrh novely zákona je tady, myslím, od června minulého roku. Proto na rozdíl od praxe z minulého týdne, kdy jsem jako zpravodaj navrhoval prodloužení doby pro jednání ve výborech, tady si dovoluji v obecné rozpravě navrhnout zkrácení lhůty k projednání tohoto tisku na 30 dnů.

Možná ještě jednu poznámku na okraj k vystoupení pana ministra. Já si nemyslím, že Svaz měst a obcí je méně významná instituce místních samospráv. Myslím si, že je to významná instituce, která sdružuje mnoho obcí a měst v České republice.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď otevírám obecnou rozpravu. Do ní se hlásí ministr Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo jako první. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za vstřícný přístup pana zpravodaje a dovolím si tedy navrhnout zkrácení lhůty na 30 dnů.

Jenom prosím, nechtěl jsem se nikoho dotknout. Když jsem hovořil o významu jednotlivých sdružení, nepoměřoval jsem počet. Poměřoval jsem míru konstruktivních návrhů, které z jednotlivých institucí kdy vyšly, a tam, upřímně řečeno, Svaz měst a obcí je podle mého názoru v minusu. Ale můžu to být subjektivní pocit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stále probíhá obecná rozprava. Prosím, paní poslankyně Horníková, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že tady není obecná a podrobná, takže bych si dovolila zde přednést návrh, aby tato novela zákona byla přiřazena k projednání také výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, protože myslím, že už i ze samotného názvu zákona, ale i z vystoupení pana ministra i zpravodaje jasně vyplývá, že to je problematika, která se dotýká většiny obcí. Musím ze zkušenosti říct, že právě v poslední době i při výjezdních zasedáních se velice často s touto problematikou setkáváme, a my jsme přímo slíbili obcím, že tuto problematiku si vezmeme do našeho výboru a budeme se jí aktivně zabývat, tak bych chtěla požádat Poslaneckou sněmovnu, aby tuto materii přiřadila také výboru pro veřejnou správu. Při vší účtě k rozpočtovému výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozpočtový výbor si zaslouží úctu. Tak a teď prosím, jestli ještě někdo další do rozpravy. Pokud ne, tak můžeme rozpravu ukončit a budeme hlasovat. Já jenom zagonguji. Teď to všechno odhlasujeme. Nejdřív budeme hlasovat příkazání.

První je příkazání, které navrhl organizační výbor. Ten to navrhoval výboru rozpočtovému. To bude první hlasování, které provedeme, takto hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkazání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 219, přihlášeno je 153. Pro hlasovalo 138, proti žádný. Takže to bylo příkazáno rozpočtovému výboru.

Další byl návrh přikázat to výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak to je teď toto hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkazání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 220, přihlášeno je 153. Pro hlasovalo 101, proti 29, takže i toto příkazání bylo provedeno.

Naposledy zazněl návrh pana ministra Kalouska, který navrhoval zkrátit lhůtu k projednávání do 30 dnů. Takže toto zkrácení 30 dnů, to je to poslední, co budeme nyní hlasovat. Takže hlasujeme zkrácení lhůty.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 221, přihlášeno je 153. Pro hlasovalo 69, proti 47, takže lhůta zkrácena nebyla.

A to je teď asi všechno, co jsme tak mohli hlasovat, takže s tímto bych ukončil projednávání bodu číslo 71 a pokročíme k bodu číslo

82.

Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění půjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 822/ - prvé čtení

Požádal bych ministra financí Miroslava Kalouska, aby uvedl tento dokument. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, prosím o schválení zákona, který je nezbytnou podmínkou k prioritě naší zahraniční politiky, tedy k projevu mezinárodní solidarity při řešení nejenom evropské, ale celosvětové finanční krize.

V lednu minulého roku na žádost Evropské rady česká vláda rozhodla, že poskytneme půjčku Mezinárodnímu měnovému fondu ve výši 1,5 mld. eur. Kdybychom postupovali opravdu jenom podle klíče, tak by půjčka byla zhruba dvojnásobná, nicméně 1,5 mld. eur byl vítaný příspěvek, který mezinárodní veřejnost přivítala.

V takovém případě máme dvě technické možnosti řešení. Buď si 1,5 mld. eur, což opravdu není malý peníz, půjčíme na kapitálových trzích speciálním dluhopisovým programem, tyto peníze poskytneme Mezinárodnímu měnovému fondu, a zvýšíme tak deficit. Nebo existuje řešení, které už jsme jednou aplikovali, ve výši zhruba jedné miliardy eur, tuším, že v roce 2007

nebo 2008, a obrátíme se jako vláda České republiky na suverénní Českou národní banku a požádáme ji, zda by část svých devizových rezerv, které drží na trhu u jednotlivých finančních institucí za tržních podmínek, zda by část těchto rezerv ve výši 1,5 mld. eur nestáhla z těchto tržních účtů a nepůjčila je, tak jako je teď půjčuje bankám, které nechci jmenovat, dokonce ani nesmím vědět, kde ty rezervy jsou uloženy, to smí vědět jenom omezený počet lidí, ale prostě nebudou na trhu u konkrétních privátních bank, budou uloženy u Mezinárodního měnového fondu.

Což je samozřejmě výrazně komfortnější a levnější varianta pro Českou republiku jako takovou. Méně komfortní pro Českou národní banku, neboť podmínky dlouhodobých úložek na trhu jsou samozřejmě lukrativnější než dlouhodobá úložka u České národní banky. Je to jeden z důvodů – netvrdím, že jediný – je to jeden z důvodů, proč Česká národní banka jako poradní orgán vlády tuto operaci vládě nedoporučila, a je fér, abych to řekl. Že ji nedoporučila. Nicméně toto je výsostná otázka zahraničněpolitické priority, tu pochopitelně banka nemá ve své kompetenci, tu má ve své kompetenci vláda, a vrcholným suverénem je Parlament. A proto vláda přes toto stanovisko České národní banky o tomto rozhodla a Česká národní banka žádost, kterou jsem tlumočil na Bankovní radě, byla ochotna přijmout a akceptovat za podmínky, že česká vláda, a protože rozpočtová pravidla tuto kompetenci vládě nesvěřují, svěřují ji pouze Parlamentu, přijme za tuto půjčku záruku.

Česky řečeno: Kdyby hypoteticky Mezinárodní měnový fond stal se insolventním, což dodnes pro mnoho z nás může znít jako totální nesmysl, ale doba vymknuta z kloubů šílí a prostě to, co před deseti lety zdálo se nemožné, dnes je realitou, takže chápu obezřetné bankéře, že třeba za 10, za 20 let budeme stát před realitou, kterou si dnes neumíme představit – tedy je logické, že Česká národní banka říká: Dobrá, je to mezinárodněpolitická priorita, neodpovídá to však obezřetné bankovní politice, obezřetnému bankovnímu přístupu. V takovém případě vás, politická reprezentace, žádáme, abyste nám jako odpovědným hospodářům na tuto půjčku, kterou vám nedoporučujeme, vystavili garanci. Je to legitimní požadavek. Je to legitimní požadavek, na místě Miroslava Singera bych mluvil stejně. Proto jsem na jednání Bankovní rady tento požadavek akceptoval, přednesl jsem ho vládě, vláda ho akceptovala a nyní ho s veškerou pokorou předkládám Poslanecké sněmovně, protože jsem přesvědčen, že to je významná mezinárodněpolitická priorita České republiky bez ohledu na politickou příslušnost.

Jsem přesvědčen, že napříč politickým spektrem, možná s výjimkou některých extrémních názorů, které respektuji, ale je to mezinárodně zahraniční politická priorita a riziko této garance je, přes všechny legitimní obavy, riziko této garance je opravdu minimální. Minimálně vy z vás, kteří jste

vždy bez potíží hlasovali pro garance za České dráhy, tak jste hlasovali pro riziko tak asi stokrát větší, než budete hlasovat teď v tomto případě, pokud se rozhodnete můj návrh podpořit.

Jinými slovy vás také prosím, jsem ten poslední, kdo by si troufl říct, že tam je riziko nulové, ale prosím vás, abyste zvažovali jeho míru. V minulosti tato Sněmovna přijímala garance za reálná rizika. Toto je pouze opravdu jenom hypotetické, virtuální, podle mého názoru nereálné riziko. Ale nemohu si dovolit říct, že je nulové. Proto si vás dovoluji poprosit o schválení. V případě vašeho nesouhlasu nakonec vládě nezbude nic jiného, než realizovat dluhopisový program, protože si neumí představit, že by zůstala černým pasažérem na lodi těch, kteří přispívají ke globálnímu řešení této krize, a bylo by to neskonale dražší. Prosím vás o váš souhlas s levnějším a efektivnějším řešením.

Hovořil jsem s panem premiérem Singerem – promiňte, snad to nebylo freudovské přefeknutí. Hovořil jsem s panem guvernérem Singerem včera i dnes ráno. Jeho povinností zákonnou a především morální je tady vystoupit a sdělit vám svůj názor. Prosím, abyste ho dnes omluvili. Za prvé je zaneprázdněn, za druhé jsme oba dva přesvědčení, že jeho vystoupení bude mnohem efektivnější před závěrečným hlasováním v rámci třetího čtení, takže jeho jménem si dovoluji přislíbit, že ve třetím čtení před hlasováním pan guvernéř Singer předstoupí před Poslaneckou sněmovnu, aby sdělil své stanovisko.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, bylo tedy připomenuto, že jsme teprve v prvním čtení tohoto návrhu na poskytnutí státní záruky. Já bych teď ještě požádal zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Václava Votavu, který se k tomu, ještě než začne obecná rozprava, vyjádřil jako zpravodaj. Prosím, pane poslanče, máte slovo v úvodu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jedná se vlastně o státní záruku, která se poskytuje na jistinu půjček v souhrnné výši 2 mld. 530 mil. eur a úroky spojené s poskytnutím půjček podle smlouvy o půjčce mezi Českou národní bankou a Mezinárodním měnovým fondem. Poskytnutí této státní záruky umožňuje § 73 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a to pouze tedy zvláštním zákonem. Proto tento zákon také máme zde na stole.

Je třeba říci možná zajímavý údaj. Celkový objem dosud nesplacených státních záruk je ve výši 186,4 mld. korun se splatností do roku 2022. To je nom pro vaši informaci, jak to vypadá s nesplacenými státními zárukami.

Poskytnuté půjčky budou mít přímý dopad na výdaje státního rozpočtu s ohledem na kompenzace požadované Českou národní bankou. To jsou

vlastně náklady ušlé příležitosti, transakční náklady, náklady na zajištění kurzového rizika. K výraznému zatížení výdajové stránky rozpočtu by také došlo v případě, že Mezinárodní měnový fond půjčky České národní banky nesplatí. Slyšeli jsme zde ale vyjádření pana ministra, že v podstatě tato skutečnost ani nemůže nastat a nikdy v historii Mezinárodního měnového fondu taková skutečnost nenastala.

Navrhuje se, aby úplata za poskytnutí státní záruky v tomto případě nebyla požadována. Jenom bych chtěl ve své krátké zpravodajské zprávě vyjádřit trochu smutek nad tím, že Česká národní banka není solidární s vlastní zemí neposkytnout půjčku bez státních garancí, a dokonce se ještě dožaduje kompenzace ušlých výnosů, což je docela zvláštní u instituce, jejímž cílem není maximalizovat zisk, ale zajišťovat měnovou stabilitu. Ale to je můj osobní názor. Přesto doporučuji zákon propustit do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla zpráva zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásil pan poslanec Vojtěch Filip, takže dávám slovo nejdřív jemu, neb mě o to požádal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, paní a pánové, přece jenom k té důvodové zprávě, kterou tady řekl pan ministr financí Kalousek, musím říct, že tak velký optimista jako on za se nejsem. Za prvé bych chtěl vědět více k důvodům, které vedly Českou národní banku k odmítnutí poskytnutí takové půjčky Mezinárodnímu měnovému fondu, a potom bych chtěl vědět, jakým způsobem se vyvíjí jednání s Mezinárodním měnovým fondem na vrácení bilaterální půjčky, která není z roku 2007 ani z roku 2008, ale je z roku 2009.

Vážené kolegyně a kolegové, půjčka byla poskytnuta 20. dubna 2009 usnesením vlády č. 500 a týká se 1,03 mld. eur se splatností do pěti let z devizových rezerv České národní banky. Devizové rezervy skutečně tenkrát byly větší a tehdy klub KSČM navrhoval, jak je i využít na úhradu státního dluhu a řešení některých problémů, které tady v době krize Topolánkovy vlády, v době, kdy Topolánkova vláda byla již v demisi, a přesto udělala takový krok, byly. A navíc samozřejmě, protože tam nešlo o to, že by vláda nějak vynechala rozpočtovou suverenitu Poslanecké sněmovny, respektive Parlamentu České republiky, o které tady tak hezky pan ministr financí mluvil, protože kdyby pravděpodobně nešlo o záruku, tak se to zase ani nedozvíme, protože tato záležitost mimo jiné měla vliv i na to, jakým způsobem se potom rozhodovalo o tom, zda budou, nebo nebudou mimořádné volby. Myslím si, že to byl jeden z nejlépe utajených kroků vlády České republiky. Usnesení jsem dlouho nemohl získat.

Je pravda, že pro dnešní jednání, i když tady není guvernér České národní banky, pravděpodobně z pana ministra financí další informace nedostaneme, ale v každém případě to tenkrát bylo tak, že předseda vlády měl za povinnost o usnesení informovat pouze předsedu Poslanecké sněmovny a předsedu Senátu, nikoliv aby předložil takovou záležitost, která se týká jistě změny devizových rezerv České národní banky, alespoň rozpočtovému výboru Poslanecké sněmovny. V tomto ohledu také doporučení, protože nic jiného nemohl pan předseda vlády Topolánek udělat, než doporučit guvernérovi České národní banky uzavřít dohodu s Mezinárodním měnovým fondem podle usnesení 21, to znamená uzavřít půjčku na 1,03 mld. eur. V současné ekonomické situaci se mi to zdá poměrně riskantní operace a samozřejmě bude dalšími kroky české vlády poměrně zhoršovat kroky, které mohou vést ke zlepšení situace, ke zlepšení i ratingu České republiky, pokud jde o získávání dalších úvěrů.

Rozumím tomu, že si vláda na to nechce půjčit, to udělali jenom Maďari, blbě to tam dopadlo, takže v tomto ohledu bych ale nějaké doplňující informace chtěl vědět již nyní, jestli náhodou nenavrhu takové usnesení, že bychom to vrátili minimálně vládě k přepracování ke změně důvodové zprávy, pokud nebude dostatečně rozšířena.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď tady máme řadu přihlášených do obecné rozpravy. Na prvním místě je pan poslanec Vít Bárta, pak se připraví poslanec Michal Doktor. Prosím pana poslance Bártu jako druhého do rozpravy.

Poslanec Vít Bárta: Vážení pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi začít z poznámky, kterou zde řekl asi ve snaze o nadsázku pan ministr financí, když spekuloval o tom, jak dalece hrozí pád Mezinárodního měnového fondu, tak řekl: vymknuta z kloubů doba šílí. Dámy a pánové, dovoluji mi onen krásný citát ze Shakespeareova Hamleta doplnit. Nevím, jestli zná ten další verš pan ministr financí. Ale ten další verš zní: vymknuta z kloubů doba šílí, že jsem se zrodil, abych napravil ji.

Nejsem si jist, jestli v tomto duchu si pan ministr financí právě uvědomuje to, co se i Shakespeare v Hamletovi snažil vyjádřit, a to je to, že pokud je doba těžká, je zapotřebí hledat řešení. A Česká republika v tomto směru, pokud má být emancipovanou součástí Evropské unie, by se měla snažit hledat řešení. V tomto duchu je zapotřebí si jednoznačně říct, že schválení oné půjčky není řešení. Je jenom látáním velké díry za cenu toho, že nám mezitím vznikají díry jiné. Nejde o koncepční řešení. Nejde zde o to, že by existoval jasný plán na záchranu Evropy. Jedná se jenom o opatření, které v zásadě do určité míry dokonce podporuje to, že ono

bahnění, onen bankovní socialismus Evropské unie se ještě dále může bahnit.

Jinými slovy řečeno, Věci veřejné byly ještě v koalici, když se na vládě tento dokument schvaloval. A je velmi dobře, že oproti původním přáním Evropské unie zde nakonec onen závazek České národní banky, potažmo vlády, potažmo České republiky je poloviční, než jak původně měl vypadat. Přesto když pan ministr financí tady správně zdůraznil, že se nejedná o krok ekonomický, ale o krok čistě politický, tak se ptám, jestli v tomto směru Česká republika plní důsledně svoje úkoly zahraniční politiky. Jestli Česká republika dostatečně prosazuje zájmy České republiky v Evropské unii nejenom z hlediska toho, jestli teď dá o korunu víc, nebo méně, ale i z hlediska toho, jaká bude v budoucnosti Evropská unie.

Podotýkám, nehovořím zde jako euroskeptik. Nepřeju si odchod České republiky z Evropské unie. Naopak. Toužím po tom, abychom žili ve velkém liberálním, svobodném, evropském a možná ještě větším trhu. Ale nechci podporovat pád Evropské unie na základě prorůstání a progresu bankovního socialismu, který dnes v Evropě bují a který v konečném kontextu je velmi nebezpečný pro Českou republiku, pro stát v srdci Evropy, pro stát, který je velmi závislý na nejenom ekonomických, ale i ostatních evropských ekonomikách.

Jestliže zároveň připomenu to, že Česká republika, vláda, jednala o tomto závazku v situaci, kdy počítala s tím, že do roku 2016 Česká republika dosáhne vyrovnaného státního rozpočtu, a dnes jsme v situaci odlišné, tedy vláda rezignovala na to, abychom v roce 2016 měli vyrovnaný státní rozpočet, vláda s ohledem na aktuální ekonomickou situaci státu, která je bídná, která po stále příliš optimistických výhledech Ministerstva financí v loňském roce se stále více propadá do – budeme rádi, když nuly, tak v tomto kontextu se i tento závazek, který dnes s velkým zpožděním projednáváme, dostává do zcela jiného rozměru. A v tomto duchu je samozřejmě jasné, že dnes nemůžeme couvat z toho, co už jsme přijali. Ale ptám se pana ministra financí, jestli když při jednáních v Bruselu dnes přijde znovu žádost o to, abychom znovu pomáhali, jak jsme na tuto otázku dnes připraveni. Nebylo by možné alespoň si říct, alespoň vyslat jasný signál, alespoň zde na půdě Poslanecké sněmovny slyšet od této vlády, že bude velmi rezervovaná k dalším žádostem o podobný postup ze strany Bruselu?

V tomto duchu jsem rád, že pan ministr financí zde připomněl negativní postoj České národní banky. A jestliže tedy u mého předřečníka zaznělo, že ho překvapuje nesolidární přístup České národní banky vůči vládě a České republice, tak dovoluji mi vyjádřit zcela opačný názor. Česká národní banka chrání suverenitu a prosperitu České republiky. A tím, co učinila, vyjadřuje konkrétní, ale jasný signál o tom, jak dalece s tímto počínáním

vlády České republiky nesouhlasí. Naopak pro hodnocení nezávislosti a síly České národní banky se domnívám, že bez ohledu na to, že lze tuto věc vykládat jako náklad pro stát, tak naopak je to jasný signál o síle nezávislosti, racionalitě a rozumu vedení, současného vedení České národní banky.

Zaznělo tady z úst pana ministra financí, že až na některé extrémní názory předpokládá souhlas s touto normou. Musím říci, že Věci veřejné v Poslanecké sněmovně jsou asi jednoznačně nejeurorealističtější stranou oproti většinově eurohujerskému přístupu řady parlamentních stran. Přesto v rámci této situace znovu zdůrazňuji, že je velmi obtížné dnes zde hovořit o tom, že bychom nepodpořili přístup, který dnes je Ministerstvem financí zde navrhován. Přesto pokorně zde prosím pana ministra financí, aby se vyjádřil pro to, jakým způsobem v následujících měsících této vlády na podobné žádosti z Bruselu bude reagováno.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Michala Doktora, aby se ujal slova. Připraví se Michal Babák. Takže teď prosím pana poslance Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Poslanecká sněmovna se debatou nad sněmovním tiskem 822 vrací k atmosféře o několik měsíců zpět, kdy projednávala právě okolnosti záruky účasti České republiky ve stabilizačním projektu. A myslím, že není nutné celou tu atmosféru zvedat a připomínat. Nejlépe ji vyjádřil ve svém úvodním slově pan ministr financí.

V té době se velmi těžko a poměrně dlouho rodilo stanovisko České národní banky. Oceňuji, že pan předkladatel toto stanovisko ve svém úvodním slově zmínil. A jakkoli je stavěno mými předřečníky spíše do kritického světla a nebo nepochopení, já za sebe bych chtěl říci, že onu míru obezřetnosti, zdrženlivosti, vyjádřenou i v žádosti, podle níž tedy vyjádříme záruku vlády, resp. zákonnou záruku České národní bance nad touto operací, naprosto chápu.

Pan ministr financí uvedl, že případná krize Mezinárodního měnového fondu, příp. institucí majících dnes, zdůrazňuji dnes ještě, vážnost příkladu Mezinárodního měnového fondu, ale i jiných mezinárodních finančních mechanismů, je sice úvaha v rovině čisté hypotézy, na druhou stranu – a jakkoli žádám a sám sebe vedu k obezřetnosti a k hledání uvažlivých slov, to není zase nic tak extrémně hypotetického, resp. nepředstavitelného.

Jen pro zdůraznění dynamiky, s jakou se vyvíjí stabilita mezinárodních měnových institucí, resp. národních zemí, jejichž příspěvky jsou základem

stability, například i Mezinárodního měnového fondu, uvedu dva prahy zadlužení na časové ose.

Na přelomu let 2005 a 2006 oslavovala evropská sedmadvacítka – resp. evropský průměr zadlužení činil 80 %. Tehdy se podařilo prolomit onu historickou bariéru a zadlužení, průměrné zadlužení evropského prostoru, pokleslo na velmi krátký čas pod 80 %. Skutečnost z 31. 12. 2012 je alarmujících 93 % průměrného zadlužení evropských zemí přepočtených k hrubému domácímu produktu v evropském prostoru. Z té zjevné dynamiky je možné odhadnout, že kdyby ten vývoj měl být obdobně kritický a obdobně málo řízený po další období, pak samozřejmě musíme jako ti, kterým je svěřeno právo, ale také povinnost řádně spravovat české závazky a kapacity, s nimiž může česká ekonomika pracovat, vážit každou další záruku a každé naše další zadlužení.

Pan ministr financí řekl, že Česká republika spíše nemá právo být černým pasažérem v tom projektu stabilizace. A já bych chtěl zdůraznit, že není žádným černým pasažérem, že doposud Česká republika vždy dostala závazkům, zejména vůči Mezinárodnímu měnovému fondu. A tento detail celého projektu je velmi důležitý a pozornosti hodný.

Mezinárodní měnový fond má vůči svým přispěvatelům právo superiority. To znamená, že každý z těch, kdo se zaváže poskytnout mu příspěvek obdobný tomuto projektu, je na zavolání povinen tomuto závazku dostát. Jest ovšem smutnou pravdou, že ne všichni ti, kteří se zavázali v minulých projektech Mezinárodního měnového fondu být řádnými přispěvateli, tak doposud učinili. Česká republika tedy není ani černým pasažérem, je spíše premiantem ve smyslu dostání svým závazkům vůči projektům Mezinárodního měnového fondu.

A tak v podstatě jediná věc, jediná věc, nad kterou já cítím povinnost se zamýšlet a kde odpověď budu očekávat právě ve vystoupení pana guvernéra České národní banky – tím spíše si želim nad tím, že nevystupuje už dnes, možná by prostě některé otázky ani nemusely být položeny, protože by ve svém projevu odpověděl předem, ale jistě postačí, aby na takové otázky odpověděl až v závěrečném projednávání, případně při své účasti na projednávání této věci na půdě rozpočtového výboru – tou jedinou otázkou, která trápí mě, je kritérium obezřetnosti.

Česká národní banka jako každá instituce pracující s penězi musí vážit parametr obezřetnosti závazků, resp. pohledávek, vztahený k jedné jediné osobě, k jedné jediné instituci, k jednomu jedinému subjektu. A jakkoliv pan ministr financí ve své řeči řekl, že případná insolventnost Mezinárodního měnového fondu je opravdu úvaha z oblasti hypotéz, pak z hlediska kritéria obezřetnosti je prostě jedním subjektem jakkoliv váženým a jakkoliv respektuhodným, nicméně jedním jedním subjektem, vůči němuž Česká republika, resp. Česká národní banka, již své závazky, resp. své pohledáv-

ky, má. A pokud touto operací, kterou máme schválit, překročíme kritérium obezřetnosti, pak se v podstatě stavíme na práh toho, zda ještě máme či můžeme poskytnout jednomu jedinému partneru, jedné jediné instituci, další závazek, který se, bude-li naplněn, stane naší pohledávkou. A musíme se ptát, nakolik je Mezinárodní měnový fond schopen nám v budoucnu tento závazek, naši pohledávku za ním, splatit.

Z tohoto pohledu tedy budu bedlivě a docela netrpělivě očekávat vystoupení pana guvernéra. Skoro si myslím, že právě práh obezřetnosti je tím důvodem, který vedl Českou národní banku k onomu požadavku záruky českého státu. Tedy odvozují, že se tomuto prahu efektivně blížíme. Zároveň dovozují, že jak neúčast, i účast v tom projektu má své výnosy i své náklady. A každý z nás musí uvážlivě vážit jejich poměr v jednom i druhém projektu. To je něco, co mi maličko chybí nebo chybělo ve vystoupení pana ministra financí, ale to lze ještě jistě doběhnout a doplnit později.

Ta situace nemá dobré řešení. Jediným dobrým řešením je totiž snižování míry zadlužení v celém evropském prostoru, které ovšem naopak naprosto dramaticky roste.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych ještě požádal o slovo jako dalšího pana poslance Michala Babáka. Ne. Michal Babák už to stahuje. To znamená, že v tom případě vymažeme. A ještě je stále rozprava. To znamená, že se ještě jednou zeptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud se do ní... Ještě se hlásí pan poslanec Jiří Paroubek. Takže prosím ještě pana poslance Paroubka, posledního přihlášeného do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Já budu mluvit, ale velice stručně, abych tu plodnost, jak mi říká pan ministr, nepřehnal.

Víte, já si myslím, že toto řešení, s kterým přichází ministr financí – jakoli ho tvrdě kritizují v jiných oblastech, pokud jde, řekněme, o národohospodářskou politiku této vlády, kde si myslím, že Ministerstvo financí je hlavní brzdou toho, abychom dělali něco pro oživení národního hospodářství –, toto řešení, s kterým přichází, je řešení racionální a je to určitě řešení, které je z těch špatných, která se nám nabízejí, to nejlepší řešení, protože vydat státní obligace a řešit to tímto způsobem nevidím jako rozumné.

Kromě toho si myslím, že solidarita Evropské unie je taky určitá hodnota. A já bych tu solidaritu vztáhl ke stabilitě. Máme zájem na stabilitě Evropské unie. Já si myslím, že je to náš národní zájem. Takže sice na jednu stranu nerad z politického hlediska, na druhou stranu i z toho politického hlediska musím uznat, že pokud chceme přistoupit k tomuto celo-

evropskému řešení, je to asi racionální řešení. Proto ho budu podporovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď snad už můžeme obecnou rozpravu ukončit. Požádám o závěrečné slovo ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane ministře, teď máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo a děkuji za rozpravu. Chápu, že to je vážná věc a není to 10:0, je to prostě rozhodování o penězích, je to rozhodování o půjčce. Přesto ještě jednou velmi prosím o schválení.

Dovolte jenom, abych se panu poslanci Filipovi omluvil za to datum. Spíš se ale jedná o nedorozumění. Vláda tu půjčku skutečně schválila v roce 2008, nicméně smlouva s Mezinárodním měnovým fondem byla podepsána až v roce 2009.

Co se však týče jeho poznámky o devizových rezervách České národní banky, které by kromě toho, že jsou uloženy na finančním trhu nebo na účtu Mezinárodního měnového fondu – že je to pořád o tom, že Česká národní banka své devizové rezervy obhospodařuje tak, že někomu půjčuje, buď trhu, nebo Mezinárodnímu měnovému fondu –, že by mohly být zapojeny do řešení krize, tedy do vládních výdajů... Tak prosím pěkně, já chápu kontroverzní diskusi o půjčce Mezinárodnímu měnovému fondu. Nicméně diskusi o tom, že by devizové rezervy České národní banky měly být zapojeny do vládních výdajů, si dovolím označit za zločin! Za zločin, kterého se nikdy tato Sněmovna nesmí dopustit! Bylo by to čisté měnové financování, kterému se žádná slušná ekonomika nikdy nesmí propůjčit. To prosím vás nikdy nikdo nesmí udělat! Doufám, že komunisté nebudou mít nikdy většinu v této Sněmovně, aby něco takového mohli odhlasovat. Pak bychom přestali být demokratickým státem a přestali být slušnou tržní ekonomikou!

K té kritice České národní banky, kterou pronesl pan poslanec Votava, že ho mrzí, že Česká národní banka není dostatečně solidární s našimi prioritami. Promiňte, jakkoliv vás prosím o schválení tohoto návrhu, tady se musím České národní banky zastat. Oni se neřídí nějakým zákonem o solidaritě s vládní zahraniční politikou. Takový zákon totiž neexistuje. Oni se řídí zákonem o České národní bance a řídí se zákonem o bankách. A ten mluví úplně jasně. A tváří v tvář podplukovníkům Mazánkům, plukovníkům Holubům a pologramotným státním zástupcům nemůžou dělat nic jiného, než hlídat péči řádného hospodáře, a nemohou se zpovídat z toho, že chtěli být solidární. Oni vždy musí umět dokázat to, že se chovali s péčí řádného hospodáře, a v případě poskytnutí takovéto půjčky péče hospodáře vyžaduje stoprocentní garanci. Jinak porušili péči řádného hospodáře se svou trestní odpovědností. Oni nemohou dělat nic jiného. Já

bych na místě Miroslava Singra a po zkušenosti zhruba posledních dvaceti výsledků na Policii České republiky samozřejmě trval na tom samém. On se nemůže chovat jinak! On se chová naprosto logicky a tady já ho chápu. A protože ho absolutně chápu, o to víc vás prosím o schválení této garance, protože politická priorita, mezinárodněpolitická priorita, prostě nepatří do kompetence České národní banky. On to nesmí zvažovat. On má úplně jiná kritéria svého rozhodování. To smíme zvažovat my, ale ne on. A je to dobře! Česká národní banka má prostě jiné cíle a jiné priority, než má vláda. Mezi námi a Českou národní bankou vždy musí být snaha o společnou hospodářskou politiku, ale čínská zeď, co se týče priorit našich cílů. Oni sledují cenové cíle, oni sledují měnovou politiku, my děláme fiskální politiku a naše cíle jsou něco jiného.

Proto chápu Českou národní banku a současně jsem přesvědčen, že musíme naplnit svoji mezinárodněpolitickou prioritu. Proto vás prosím o schválení této garance. V případě, že by se tak nestalo, obávám se, že by se naplnila věta mého vzácného předsedy, ministra zahraničních věcí, že se může stát, že díky naší mezinárodní politice bude prosperovat jediný průmysl, a to ten textilní, který nám šije z ostudy kabát.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, když se mi přihlásil s faktickou Vít Bárta, tak jsem mu dal najevo, že rozpravu neotevřu, nicméně když se mi přihlásil Vojtěch Filip, tak na toho jsem krátký. Takže pokud si chce vzít slovo i v této fázi, tak mu ho musím udělit. Prosím pana poslance Vojtěcha Filipa s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Já přednostní právo nezneužiji. Prosil bych pana ministra financí, aby nenazýval státní zástupce pologramotnými. Myslím si, že na to nemá žádný nárok, aby něco takového prohlašoval před plénem Sněmovny.

A za druhé. Každá slušná vláda a každá slušná národní banka spolupracují na tom, aby ten stát fungoval. Tady nejde o to, jestli se mají, nebo nemají zapojovat devizové rezervy do financování státu, do státního rozpočtu. O ničem takovém jsem nemluvil, pane ministře. Nedělejte tady ze mě hlupáka, který neví, o čem mluví.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tohle bylo závěrečné slovo ministra. Pokud jsem zaregistroval, žádný návrh předložený nebyl v průběhu rozpravy. Máme tady pouze úkol hlasovat to, co navrhl organizační výbor, a to je přikázat k projednání rozpočtovému výboru tento návrh zákona. Budeme hlasovat pouze tohle.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat rozpočtovému výboru tento návrh zákona, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 222, přihlášeno je 150 poslanců, pro hlasovalo 133, proti 1. Výsledek je, že to bylo přijato. Takže jsme přikázali.

Nic dalšího podle mě hlasovat nemůžeme. Děkuji tedy zpravodaji a můžeme ukončit projednávání i tohoto bodu.

Jak bylo avizováno, v této chvíli bychom přerušili jednání Sněmovny. Ta bude pokračovat zítra v 9 hodin ráno písemnými interpelacemi, tak jak to má být. V 11 hodin potom body, které máme pevně zařazené. Zítra v 9 hodin ráno pokračujeme písemnými interpelacemi.

Přeji vám příjemné odpoledne.

(Jednání skončilo v 16.07 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. února 2013 v 9.00 hodin

Přítomno: 137 poslanců

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dobrý den. Je 9 hodin a já zahajuji další jednací den 51. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás srdečně vítám.

Poprosím ty z vás, kteří tak ještě neučinili, aby se přihlásili svými hlasovacími kartami a případně mi sdělili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Nyní vás seznámím s omluvami na tuto schůzi, jakkoliv by asi bylo jednodušší říci, kdo tady je. Nicméně mám za povinnost přečíst celý ten seznam kolegů a kolegyně, kteří se omlouvají.

Takže z jednání Poslanecké sněmovny ve čtvrtek 14. února se omlouvají tito poslanci a poslankyně: Antonín Pavel – pracovní důvody, Bebarová-Rujbrová Zuzka – osobní důvody, Bezecný Zdeněk – pracovní důvody, Bohdalová Vlasta – zdravotní důvody, Dědič František – zdravotní důvody, Dobeš Josef – pracovní důvody, Farský Jan – pracovní důvody, Florián Jan – osobní důvody, Hašek Michal – bez udání důvodu, Hubáčková Gabriela – zdravotní důvody, Huml Stanislav – pracovní důvody, Jandák Vítězslav – zdravotní důvody, Kádner David do jedné hodiny – pracovní důvody, Kočí Kristýna – zdravotní důvody, Koskuba Jiří – pracovní důvody, Krupka Jaroslav – rodinné důvody, Lesenská Vladimíra – zahraniční cesta, Němeček Vít – osobní důvody, Josef Novotný starší – zahraniční cesta, Josef Novotný mladší – pracovní důvody. Mám zde omluvu pana kolegy Olivy, ale toho zde vidím, nicméně je zde uveden jako omluven z pracovních důvodů. Roman Pekárek – osobní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, Ivana Řápková – pracovní důvody, Jaroslava Schejbalová – zdravotní důvody, Ladislav Skopal – rodinné důvody, Pavel Staněk – pracovní důvody, Ladislav Šincl – zdravotní důvody, Karel Šidlo – pracovní důvody, Jaroslav Škarka do tří hodin – osobní důvody, Jiří Šlégr – osobní důvody, Boris Šťastný – rodinné důvody, Radim Vysloužil – zdravotní důvody, Ivana Weberová – rodinné důvody, Cyril Zapletal – bez udání důvodu, Václav Zemek – pracovní důvody.

To tedy byly omluvené kolegyně a kolegové.

Z členů vlády se omlouvá Petr Nečas – bez udání důvodu, Pavel Blažek – osobní důvody, Petr Fiala – pracovní důvody, Tomáš Chalupa – pracovní důvody, Jan Kubice – pracovní důvody, Petr Mlsna – pracovní důvody, Karolína Peake – osobní důvody a Karel Schwarzenberg do 15 hodin – pracovní důvody. A ještě mi zde byla doručena omluva pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kuby – z neodkladných pracovních důvodů.

To tedy byly všechny omluvy.

Dnešní jednání zahájíme bodem číslo 173, což jsou odpovědi členů

vlády na písemné interpelace. Nicméně já tento bod zahajuji a prosím, aby někdo z koaličních poslanců prostřednictvím předsedů svých klubů zkontaktoval aspoň někoho z ministrů či ministryň vlády České republiky a požádal je, aby se dostavili do jednacího sálu, protože nejsme schopni pokračovat v jednání, protože zde není nikdo z členů vlády.

Přeruším schůzi Sněmovny na pět minut a poprosím vládní poslance, aby zajistili přítomnost aspoň jednoho ministra či ministryně. Budeme pokračovat v 9 hodin 9 minut.

(Jednání přerušeno od 9.04 do 9.09 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, je 9.09 hodin. Chtěl bych poděkovat panu ministru financí a panu ministru zdravotnictví, že dorazili do Poslanecké sněmovny a umožnili tak pokračování našeho jednání.

Budeme tedy, jak jsem již avizoval, projednávat bod číslo

173.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jenom vás ještě upozorním, že poté jsou pevně zařazeny body 149 až 155 a po jejich případném projednání bychom pokračovali body z bloku zpráv, návrhů a další. Odpoledne je bod 174 – Ústní interpelace. A připomínám to, co všichni víte, že do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Budeme se tedy věnovat bodu 173. Na pořad 51. schůze bylo předloženo celkem osm odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž nebyli poslanci spokojeni. Z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Čtyři odpovědi již byly projednány a nám tedy zbývají ještě čtyři.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odstavec 6 jednacího řádu Sněmovny, které zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi přítomen, nekoná se o jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme žádné stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní bychom tedy přistoupili k projednávání těchto odpovědí.

Předseda vlády Petr Nečas odpověděl na interpelaci poslance Miroslava Váni ve věci krize vládnutí. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk číslo 817. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno

po uzavření rozpravy, a nám tedy zbývá hlasovat o návrhu pana poslance Váni na vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana premiéra. Jenom připomínám, že v minulém projednávání jsme hlasovat nemohli vzhledem k nedostatečnému kvoru.

Pohled na tabuli mě nenaplňuje optimismem. Já tedy ještě zazvoním, možná se někdo z kolegů pohybuje v dosahu jednacího sálu. Nicméně pokud nebude dosaženo potřebného kvora, obávám se, že ani nyní neuspějeme. (Zvoní a čeká.)

Já tedy ještě vyčkám tak deset vteřin, a pak mi nezbude nic jiného, než tento bod opět přerušit.

Jak tady říká pan ministr financí, více než krize vládnutí to vypadá jako krize docházky, ale je právem každého poslance se účastnit či neúčastnit. I to je vyjádření názoru.

Já se omlouvám – 63 není 67. Pokud ještě čtyři kolegové – ano, 64. (Opět chvíli čeká.) Já se omlouvám, já prostě budu muset tento bod přerušit. Třeba v nějaké dohledné době se nám podaří kvora dosáhnout. Přerušuji tento bod.

Otevírám bod druhý. Předseda vlády Nečas odpověděl na interpelaci poslance Ivana Ohlídala ve věci pravidel týkajících se řízení v rámci Grantové agentury České republiky. Interpelace se předkládá jako tisk 840. Situace je stejná. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno po uzavření rozpravy, takže nám zbývá hlasovat. (Poslanec Ohlídál se hlásí.) Pokud chce pan poslanec Ohlídál vystoupit, tak bychom museli znovu otevřít rozpravu. Kdyby pan ministr byl tak laskav a vyhověl panu poslanci.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opravdu bych si neodpustil, pane profesore, kdybych přišel o vaše vystoupení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji panu ministrovi. Jsme tedy v obecné rozpravě a prosím pana poslance Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, děkuji vám za otevření diskuse.

Já už se nechci vracet k obsahu své interpelace na pana premiéra Nečase, ale opravdu mi nezbyvá, než na tuto situaci reagovat. To je několik měsíců, co ani nejsme schopni odhlasovat tady tuto interpelaci, a to svědčí o tom, že buď celá Sněmovna, nebo alespoň koalice je opravdu v rozkladu nebo úmyslně sabotuje toto jednání spojené s písemnými interpelacemi.

Ale mě zaráží ještě jedna věc a té bych si chtěl všimnout. Jak to, že pan premiér je omluven bez udání důvodu? Je na výletě? Je na dovolené? Je nemocný? Nebo jak to vlastně je? Vždyť přece občané a hlavně poslanci

mají nárok na to, aby byli informováni, proč premiér bojkotuje písemné a ústní interpelace už mnoho měsíců. To má jistě nějaký důvod. A já se dokonce divím i novinářům, že se touto záležitostí vůbec nezabývají, že se nezajímají o to, kde je premiér České republiky. Je nevěstný, pane ministře Kalousku? Budete tak laskav a odpovíte mi na tuto otázku? Nebo co se vlastně děje v této České republice, že premiér zmizí a nic se neděje, a nikdo dokonce neví nebo nechce říci, kde je. Já bych byl velmi rád, kdyby některý z přítomných pánů ministrů na moji otázku aspoň nějakým náznakem odpověděl. Vždyť to je přece celkový úpadek české politiky, takovéto chování nejen koalice, ale v této chvíli kritizují hlavně premiéra.

Takže já teď s napětím čekám, jestli některý z přítomných pánů ministrů mi na otázku, kde je pan premiér, jestli je nevěstný, nebo se o něm ví, kde je, odpoví.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Ohlídaloovi. Mám zde přihlášku pana ministra financí, kterému uděluji slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Předseda vlády je zvěstný a těší se vynikajícímu zdraví, není nemocen, má řádnou dovolenou. A protože má dovolenou, vládu řídí první místopředseda pan Schwarzenberg. Vláda bezchybně funguje, o žádné krizi vládnutí nelze hovořit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan ministr financí. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Pokud tomu tak není... Pohled na tabuli se nijak nezlepšil, nebo obraz na tabuli se nijak nezlepšil, je tam stále 62, takže se obávám, že i tento bod budeme muset přerušit. Já to do budoucna ulehčím a přeruším jej v obecné rozpravě. Příště, doufejme, se k té rozpravě budeme moci vrátit. To byl tento bod.

Další písemnou interpelací je interpelace poslance Vojtěcha Filipa na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci zamítnutí žádosti o udělení dotace z programu Zelená úsporám. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk číslo 882. Rozprava při projednávání této odpovědi na písemnou interpelaci byla přerušena. Nicméně já zde nevidím pana poslance Filipa, tudíž obtížně můžeme pokračovat v rozpravě, takže já i tento bod přeruším. Bod, který se týká pana poslance nepřeruším, ale ukončím, protože pan poslanec není přítomen, tudíž se rozprava konat nemůže.

Budeme pokračovat posledním bodem, což je interpelace poslance Jiřího Paroubka. Předseda vlády Petr Nečas odpověděl na interpelaci

poslance Jiřího Paroubka ve věci daňových úniků na spotřebních daních. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 906.

Otevírám rozpravu. Zeptám se pana poslance Paroubka, zda si přeje vystoupit i přesto, že předseda vlády Nečas je z jednání schůze omluven. (V sále je rušno.)

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, moje vystoupení bude stručné, protože samozřejmě stojím o to, abych s panem premiérem o těch věcech diskutoval. Musím říci, že na moji písemnou interpelaci, která se týkala daňových úniků ve spotřebních daních ve věci lihovin a destilátů, dále pokud jde o pohonné hmoty a konečně i cigarety a tabákové výrobky, jsem dostal velmi obsáhlou odpověď. Já bych ocenil řekl bych statistický rozměr této odpovědi. Dostal jsem opravdu vynikající argumentační materiál. Ale trochu mi tam chybí tedy to, co vláda skutečně chce reálně dělat. Dám takový drobný příklad.

Pane předsedající, já se skoro neslyším. Já mám silný hlas, ale aby tady někdo neomdlel, tak nechci přidávat decibely.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám. Prosím o klid v sále, není nás tady zas tak mnoho, měli bychom být schopni udržet hladinu hluku na přijatelné úrovni. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Takže já dám takový drobný příklad. V tom materiálu je velmi závažná a obávám se, že pravdivá informace, že Český statistický úřad odhaduje, že řekněme výroba z nelegálních zdrojů, pokud jde o lihoviny a destiláty, a jejich distribuce se podílí asi 19 % na celkové spotřebě. Takže řekněme asi pětina alkoholu, který se u nás prodává, je řekněme nelegálního původu. Takže velmi pravděpodobně ten alkohol buďto vzniká z dobrých surovin, anebo také ze surovin horších nebo špatných, jako je denaturovaný líh. A ten denaturovaný líh je pak rafinován třeba savem nebo takovými strašlivými přípravky, které se asi hodí pro mnoho jiných věcí, ale určitě ne k tomu, aby je občané v nějaké podobě konzumovali.

Uvádí se v tom materiálu, že vlastně ty daňové úniky jsou někde mezi 0,7 mld. a 1,3 mld. korun, a vlastně se naznačuje titěrnost těch daňových úniků. A v podobném stylu je nesen celý ten materiál, kdy třeba u pohonných hmot se říká, že vlastně podle té časové řady v těch posledních x letech spotřeba stagnuje, totéž u tabákových výrobků, u cigaret. Vždycky se najdou nějaké důvody, proč v tom roce najednou spotřeba klesla, a pak zase mírně vylezla na předchozí úroveň. Takže myslím, že z hlediska zachycení, z toho hlediska, řekl bych, popisného, je to velmi dobrá odpověď, ale z hlediska analýzy a zejména syntézy je prakticky bezcenná.

Já jsem nepochopil, co vláda chce dělat praktického proti daňovým únikům v oblasti lihovin a destilátů, pohonných hmot a také cigaret a tabákových výrobků. Tam jsem se dozvěděl, třeba u tabákových výrobků, jen abyste se pobavili, že Česká republika je vlastně na distribučních cestách pašovaných cigaret z východní Evropy do západní Evropy. No to je prima, ale to mi nic neříká, co třeba dělá česká policie k tomu, aby tyto cesty přerušila. To už jsem se tam prostě nedozvěděl. Budu velmi rád, když pan premiér... Děkuji moc za seriózní odpověď statistického charakteru a požaduji odpověď, předpokládám ve verbální, slovní podobě, kdy se dozvím také něco, co bude skutečnou analýzou a zejména pokusem alespoň o syntézu v celé té záležitosti.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Já se vás tedy zeptám, jak budeme postupovat. Jsou dvě možnosti. Pokud trváte na ústní odpovědi pana premiéra, můžeme tento bod přerušit. (Poslanec Paroubek souhlasí.) Výborně. O tom bychom nicméně měli hlasovat, ale kvorum stále nedosahuje číslce 67. Tudíž... Pan poslanec Braný prosím.

Poslanec Petr Braný: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl využít této interpelace, on tady není pan ministr financí, ale kdyby i součástí té odpovědi bylo, jestli vláda neuvažuje o určitém zásahu do legislativní praxe, a to v tom, že zákon – tady se bavíme o únicích daní, tak zákon o spotřebních daních – je takový široký zákon zahrnující všechno možné. Ve většině zemí Evropy i například v zemi nejbližší, na Slovensku, ten zákon rozdělili podle komodit. A je to lih, pohonné hmoty, každý má své samostatné číslo. Je to samostatný zákon.

Proč o tom hovořím. Nemyslím si, že to přímo bude mít vliv na ty, kteří jsou ti šibalové a dělají teď ty věci, jak říká pan interpelující kolega těmto lidem. Tak ty asi to nedojme. Ale myslím si, že tím se trochu zúží prostor při projednávání jakékoliv změny v oblasti spotřebních daní, celních skladů, jistín a podobně, aby nedocházelo k mnoha úpravám až zde na plénu, protože tím se otevře takové široké pole působení a ten zákon se stává stále složitějším a dají se v něm hledat různé skuliny a možnosti. Tady už bylo řečeno o denaturovaném lihu, dovozy lihu z Jižní Ameriky, značení a tak dál. A to jsou věci, které potom ztěžují práci těm, kteří mají vymáhání této zákonné normy uplatňovat.

Druhá věc je, jestli vláda neuvažuje ty samozřejmě, co na tomto boji působí, ocenit, neříkám přímo komerčně podle počtu zabaveného, zjištěného množství peněz, že by byli odměňováni, ale přece jenom aby tam byla nějaká míra odměňování. A vím, že je také problém tuto činnost odhalit. Vyžaduje od těchto lidí, kteří proti tomu působí, proti této nelegální

činnosti, mnoho a mnoho přesčasových hodin, které jsou placeny velmi složitě. Ale třeba se budu mýlit, že už se situace lepší.

A na druhou stranu si myslím, že i pomůže určitá rotace ve smyslu, já nevím, tří až pěti let, aby se ti, kteří se podílejí na odhalování, posouvali po území České republiky více ve smyslu přenášení dobrých zkušeností tam, kde třeba to jde hůře a podobně. A tady také vidím, že se spíš drží takové to pravidlo prvorepublikové: Rada, inspektor a všichni znají ty své až do třetího kolena. Ale ona ta situace se v této oblasti hodně změnila a pohybují se tam lidé s úplně jinou úrovní vztahů ke své trestné činnosti a jsou velmi flexibilní v tom, co provádějí. Takže i to by možná bylo dobré, kdyby se v této problematice objevilo.

Nejrychlejší cesta, jak odstranit úniky je, že zrušíme tuto daň. Ale samozřejmě to by byl Kocourkov, ale tak to asi vypadá, když se dělají ty různé návrhy, které se zde objevují, snížení nebo zvýšení daní. A že to je lákavé, podívejte se jenom u tabáku. Přece je všeobecně známo, že kilogram tabáku se kupuje za jedno euro. Kilo tabáku. A jenom spotřební daň dneska už jsme ze 1 400 zvýšili přes 1 500 korun. Takže je to velmi zajímavé se tomuto věnovat v uvozovkách a hledat řešení, jak to navýšení té ceny v průběhu zpracování, ale zejména potom prodeje tak uplatnit, aby stát dostával co nejméně a zůstávalo to někde jinde. A to samé je i v pohonných hmotách. Ale u toho tabáku je to ještě výraznější, protože výroba je velmi jednoduchá, z tabáku vytvořit produkt, který je pro kouření. No, to už je zase na jinou debatu.

Takže i moje taková otázka k tomu ještě, jestli uvažuje vláda o nějakém zásahu do legislativy ve smyslu jejího lepšího zprůhlednění a zejména jejího lepšího potom projednávání i ve Sněmovně a v Senátě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Braný. Žádnou další přihlášku do diskuse neregistruji. Padl zde návrh od pana poslance Paroubka, abychom přerušili projednávání tohoto bodu v rozpravě.

Ještě se pokusím něco udělat s tím kvorem na tabuli, ale mé možnosti jsou omezené. Pokud se ta číslovka nehne, jako že se nehýbe, tak o tom hlasovat nemůžeme, tudíž jsme asi... Ještě moment. Přicházejí poslanci – a kvorum klesá. To je zajímavý aspekt.

Já to nebudu prodlužovat. Je evidentní, že kvorum není. Toto tedy byl poslední bod, který jsme mohli v tomto bloku projednávat. Hlasovat nemůžeme. Přerušuji jednání Polanecké sněmovny do 11 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.32 hodin).

(Jednání zahájeno v 11.01 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně a kolegové, přeji vám také dobré ráno. Budeme pokračovat v dalším jednáním dne 51. schůze Poslanecké sněmovny.

Nyní máme od 11. hodiny na programu zařazené body. První bod, který máme zařazený, je

149.

**1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů
Armády České republiky se zahraničními partnery
na území České republiky i mimo ně v roce 2012
/sněmovní tisk 747/**

Tento materiál byl měl uvést pověřený člen vlády. V tomto případě je to ministr dopravy pan Stanjura, takže ho poprosím, aby uvedl tisk 747. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento materiál obsahuje přehled o účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012, které nebyly zařazeny do původního materiálu Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky, který byl schválen vládou České republiky 23. listopadu 2011 usnesením číslo 867.

Vojenská cvičení plánovaná Ministerstvem obrany na období roku 2012 vycházejí z členství České republiky v Severoatlantické alianci a Evropské unii. Účast jednotek a štábů Armády České republiky na plánovaných cvičeních je naplněním základních požadavků řídicích orgánů NATO a EU k dosažení nezbytné míry jejich interoperability s jednotkami dalších členských států a velitelství NATO a EU při plnění společných úkolů.

Účast Armády České republiky na cvičeních se zahraniční účastí byla hrazena z rozpočtu resortu Ministerstva obrany. Prioritní pozornost je věnovaná jednotkám a útvarům předurčeným pro působení v zahraničních misích, a to Síly rychlé reakce NATO a Battlegroup Evropské unie. K již plánovaným cvičením se zahraniční účastí je v tomto materiálu doplněno dalších pět cvičení v zahraničí, přičemž náklady na provedení byly vynaloženy z rozpočtu na tuto oblast a resort obrany nepožadoval žádné navýšení rozpočtu pro rok 2012.

Zvláštní výcvikovou aktivitou na území České republiky byl komerční vý-

cvik jednotky Nizozemí v nevojenských zařízeních na území České republiky bez výzbroje a bez bojové techniky.

Součástí materiálu je i příloha obsahující všechna cvičení doplněná na rok 2012.

Materiál byl projednán výborem pro obranu Poslanecké sněmovny dne 3. října 2012, který jej doporučil vzít na vědomí. Tímto vás žádám, abyste i vy vzali tento materiál na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu. Máme to usnesení jako tisk 747/1. Nyní by se slova měla ujmout zpravodajka výboru paní poslankyně Marie Rusová.

Poslankyně Marie Rusová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, můj úkol je velice jednoduchý. Dovolte mi, abych vás seznámila s usnesením výboru pro obranu z 9. schůze dne 3. října 2012. Výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně v předmětné záležitosti, to znamená sněmovní tisk 747, vzít na vědomí 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012.

To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se mi přihlásil nejdříve s přednostním právem pan poslanec Hamáček. Takže prosím pana poslance Hamáčka.

Ale tady bych poprosil o trochu klidu, protože mi připadá, že tady je trochu moc ruchu. (Zvoní na zklidnění atmosféry.)

Prosím, teď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, nechci vystupovat k tomuto bodu, konkrétně k plánu vojenských cvičení. To svoje vystoupení bych zaměřil spíše obecně.

My tady dnes dopoledne projednáváme celou řadu bodů, které se týkají Ministerstva obrany a našich ozbrojených sil. Myslím si, že ten fakt, že tuto věc z pověření vlády uvádí ministr dopravy, jakkoliv si jej vážím a respektuji jej, ukazuje na neudržitelnost situace, kdy Česká republika nemá ministra obrany, a současně to i ukazuje na neudržitelnost situace, kdy Ministerstvo obrany řídí z pověření prezidenta republiky předseda vlády. Jsem přesvědčen, že z dlouhodobého hlediska není prostě možné, aby takto klíčové ministerstvo nemělo svého vlastního ministra, který by nejen resort politicky řídil, plnohodnotně jej zastupoval v rámci zasedání vlády, ale mimo jiné i se účastnil jednání Poslanecké sněmovny a body, které se

týkají Ministerstva obrany a bezpečnosti státu, tady před Poslaneckou sněmovnou obhajoval a odůvodňoval.

Jsem přesvědčen, že po tom téměř dvouměsíčním vakuu, kdy Ministerstvo obrany není plnohodnotně obsazeno, nazrál čas na to, aby se pan premiér konečně rozhoupal a představil prezidentu republiky nějakého kandidáta vládní koalice. Chápu, že to není jednoduché, ten resort je složitý. I vzhledem k tomu, kolik adeptů bylo osloveno a kolik adeptů odmítlo nabídku předsedy vlády stát se ministrem obrany, i vzhledem k tomu chápu, že ta situace není jednoduchá. Nicméně doufám, že vládní koalice není tak personálně vyprázdněná, že by nenašla někoho buď z politiků, nebo odborníků, který by se tohoto klíčového resortu ujal.

Takže bych chtěl využít této situace a vyzvat nepřítomného pana premiéra, aby konečně začal jednat, aby v rámci vládní koalice našel shodu na kandidátovi, který se resortu ujme, a nebude prodlužovat toto podle mého názoru neudržitelné období. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych jen ohlásil, že paní poslankyně Organíková má náhradní kartu číslo 1, abych na to nezapomněl.

Teď prosím přihlášené. Mám tady přihlášku pana poslance Paroubka, kterou tady vidím. Prosím, pane poslanče, máte tedy slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych v podstatě opakoval jenom slova pana místopředsedy Hamáčka. Jenom bych snad dodal, že jsme opravdu v absurdní situaci už od samého rána. Moc nás tohle absurdní divadlo po deváté hodině nezhlédlo, takže jenom opakuji, že bylo několik písemných interpelací na premiéra, jedna na ministra životního prostředí – a rozešli jsme se po třiceti minutách, a to ještě já jsem hovořil deset minut k nepřítomnému premiérovi. Tím chci říct, že to bylo opravdu vcelku takové, že pokud by tohle viděla veřejnost, tak by si z toho asi nejlepší dojem o této Sněmovně neodnesla. No ale ona ho žádný dobrý nemá.

Ale v situaci, kdy premiér je i ministrem obrany a předkládá tady za něj materiály ministr dopravy, no tak ministr dopravy musí jenom doufat, že nikdo z nás nebude mít odbornější dotaz. Já bych jenom jeden takový měl k tomu jeho předkladu, ale myslím si, že ho nebudu raději předkládat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To jsou všechny přihlášky do obecné rozpravy, které mám, takže pokud se nikdo další nehlásí, tak bych zřejmě obecnou rozpravu ukončil. Pravděpodobně přistoupíme rovnou k rozpravě podrobné. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy podrobné. Nehlásí se nikdo, tak ukončíme i podrobnou rozpravu.

Měli bychom tedy hlasovat o návrhu usnesení, který předložila paní poslankyně Rusová. Já jenom zagonguji, jenže moc nás tady není. (Předsedající čeká. Na tabuli je uvedeno, že je přítomno 55 poslanců a počet se pomalu mění až na 68.)

Tak dobře. Zřejmě budeme moci začít hlasovat. Pohybujeme se těsně nad hladinou ponoru. Budeme hlasovat. (Počet poslanců opět postupně klesá až na 59. Předsedající opět čeká.)

Já vlastně nemám jistotu, jak se situace změní. Raději bych v této chvíli udělal pauzu a zjistil, jestli jsme schopni se usnášet.

Přerušuji jednání Sněmovny do 11.20 hodin. (Někteří poslanci předsedajícímu radí, aby přerušil bod a uvedl další bod.) Ale vždyť to bude pořád pokračovat takto.

Dělám pauzu do 11.20 hodin. Chci, aby se ukázalo, že je tady dost lidí na hlasování. Přerušuji v tuto chvíli jednání a žádám předsedy klubů, aby dali avízo poslancům, a zjistíme, kolik nás je.

(Jednání bylo přerušeno v 11.13 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.20 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Vážení kolegové, jednáct hodin dvacet minut. Já tady zagonguji, aby bylo vidět, kolik nás je. Prosím, aby se všichni dostavili do sněmovny. Odhlásím vás, prosím, aby se znovu přihlásili. Prosím nyní, přihlaste se.

Prosím ještě jednu poslance, aby se dostavili do sněmovny a aby se přihlásili u svých hlasovacích zařízení. Připomenu, že se nacházíme v projednávání tisku 747, máme návrh usnesení, který bychom měli hlasovat. Máme tedy návrh usnesení, který bychom měli hlasovat, který přinesla paní poslankyně Marie Rusová, a to je tedy to, co teď provedeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout usnesení, které přednesla paní poslankyně Rusová, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 223. Přihlášeno 110 poslanců, pro hlasovalo 101 z přihlášených 110 a proti žádný. Takže to bylo přijato.

Tak to máme hotovo, tento bod 149. A teď mi dovolu, abych vám vysvětlil jednu věc, kterou musíme provést. Prosím tedy o kousek vaší pozornosti. Vzhledem k tomu, že nejsou přítomni ověřovatelé, nemůžeme proběhnout losování interpelací. Takže jediný možný postup je ten, že v této chvíli bychom tady zvolili dva ověřovatele znovu a ti by tím pádem umožnili, aby tuším od půl dvanácté mohlo proběhnout losování interpelací.

Jinak by se interpelace vůbec nemohly konat. Já tady mám dva návrhy – na paní poslankyni Semelovou a paní poslankyni Peckovou. Takže bych vám navrhl, abychom tyto dvě naše kolegyně, paní poslankyni Peckovou a Semelovou, v této chvíli potvrdili jako ověřovatele, a tím pádem po půl dvanácté může losování interpelací proběhnout. Doufám, že je to všem jasné, a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby paní poslankyně Pecková a paní poslankyně Semelová byly ověřovatelkami, které by se dostavily na losování? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 224. Přihlášeno je 114, pro hlasovalo 100, proti 5, takže to bylo přijato. Zvolili jsme tedy ověřovatele a můžeme jít dále.

Další je bod číslo

150.

**Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil
jiných států přes území České republiky v roce 2013
/sněmovní tisk 889/**

Opět bych požádal pana ministra Stanjuru, aby uvedl tento text. Prosím.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Ještě jednou hezké dopoledne. Tento materiál je předkládán v souladu s ustanovením článku 43, odstavce 5 písmeno a) ústavního zákona, Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona číslo 300/2000 Sb., podle něhož vláda rozhoduje o průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky nebo jejich přeletů nad územím České republiky.

Rozhodnutí vlády umožní realizovat bez zbytečných průtahů požadavky na přelety a průjezdy ozbrojených sil jiných států, které jsou uvedeny v usnesení vlády ze dne 5. prosince roku 2012 číslo 206. Zároveň umožňuje ozbrojeným silám České republiky žádat na principu reciprocity o povolení přeletu přes území států uvedených ve zmíněném usnesení vlády. Část materiálu obsahuje zhodnocení dosavadní praxe při schvalování přeletu a průjezdu ozbrojených sil jiných států přes území České republiky a podrobné odůvodnění řešení navrhovaného pro letošní rok, a to s ohledem na závazky, které má Česká republika z důvodu svého členství v NATO.

Materiál projednal na svém jednání 16. ledna letošního roku i výbor pro obranu a doporučil jej Poslanecké sněmovně vzít na vědomí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď zase požádám paní poslankyni Marii Rusovou, aby nás informovala o jednání výboru a eventuálně nám sdělila, jestli je návrh usnesení. Ne, to usnesení vlastně máme, ano. Prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, prakticky už můj předřečník řekl to, co bych zde měla říci já, takže opakování matka moudrosti. Usnesení výboru pro obranu z 12. schůze dne 16. ledna 2013 v předmětné záležitosti, tedy sněmovní tisk 889. Výbor pro obranu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2013. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já děkuji. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Pokud se do obecné rozpravy nikdo nehlásí, tak ji rovnou ukončím. Myslím, že můžeme rovnou přistoupit k rozpravě podrobné. Také se ptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy podrobné, nějaké úpravě usnesení. Ale ani k tomu se nikdo nehlásí, takže můžeme ukončit i podrobnou rozpravu a hlasovat o tom návrhu usnesení, které nám navrhuje výbor pro obranu, abychom vzali na vědomí toto rozhodnutí vlády o přeletech.

Takže usnesení, ten text, jste slyšeli, budeme o něm nyní tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vzít na vědomí informaci o přeletech, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 225. Přihlášeno je 114, pro hlasovalo 85, proti 14, takže bod 150 byl přijat.

A máme tady bod číslo

151.

**Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany
v zahraničních operacích v roce 2011
/sněmovní tisk 750/**

Opět požádám pana ministra Stanjuru, aby nám sdělil. Prosím.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Jedná se o souhrnnou a pravidelnou informaci o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve všech zahraničních operacích v roce 2011. Cílem toho materiálu je infor-

movat vládu a posléze Parlament o politických, vojenských a finančních aspektech působení jednotek Ministerstva obrany v zahraničních operacích v Kosovu, Afghánistánu, Bosně-Hercegovině, na Sinajském poloostrově a ve Velké Británii. Materiál obsahuje informace o vnitropolitické situaci v jednotlivých zemích, o operačních úkolech sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v místech působení a o čerpání finančních prostředků v jednotlivých operacích za sledované období.

Česká republika se v průběhu roku 2011 významně angažovala především v Afghánistánu, který je v současné době považován za operační prioritu NATO. Naše působení v Afghánistánu bylo zaměřeno do čtyř základních oblastí: rekonstrukce a obnova, výstavba afghánských bezpečnostních sil, podpora nasazených sil a působení kontingentu 601. skupiny speciálních sil. Česká republika byla nadále zapojena do rekonstrukce a obnovy Afghánistánu prostřednictvím svého provinčního rekonstrukčního týmu v provincii Lógar na východě Afghánistánu. V roce 2011 ukončila civilní část tohoto provinčního rekonstrukčního týmu celkem 23 projektů a 22 projektů rychlého dopadu. V rámci tohoto týmu působili rovněž naši vojáci. Příslušníci vojenské policie zde např. vycvičili více než tisíc příslušníků afghánské národní policie a takřka padesát příslušníků afghánské lokální policie.

Na výcviku afgánských bezpečnostních sil jsme se mimo vojenskou policii podíleli prostřednictvím vrtulníkového výcvikového týmu na kábulském mezinárodním letišti nebo pomocí operačního styčného a poradního týmu ve Vardaku. Pro vaši informaci uvádím, že vrtulníková jednotka nalétala v roce 2011 při výcviku s afghánskými piloty a palubními střelci více než jeden tisíc letových hodin a provedla více než 300 společných pěších či kombinovaných patrol prohledávajících aeromobilních operací k zabezpečení logistických konvojů.

Na podpoře nasazených sil se podílela v provincii Paktika vrtulníková jednotka Armády České republiky, která zabezpečovala leteckou přepravu osob a materiálu, podporovala nasazení Sil rychlé reakce a poskytovala služby spojené s evakuací zraněných a nemocných vojáků NATO a afghánských bezpečnostních sil.

V provincii Kandahár působilo úkolové seskupení speciálních sil, které cvičilo afghánskou speciální jednotku a zároveň zasahovalo v nedostupných problematických oblastech Afghánistánu s cílem vytvořit zde podmínky pro předání odpovědnosti do rukou afghánské administrativy.

V roce 2011 bohužel utrpěla Česká republika v Afghánistánu dvě ztráty na životech a jedno těžké zranění. Při plnění operačního úkolu zahynul rotmistr Robert Vyroubal v důsledku najetí vozu na improvizované výbušné zařízení v květnu roku 2011. Dne 6. července roku 2011 utrpěl rotmistr Adrian Werner při napadení základny těžké střelné zranění, kterému po

převozu do České republiky podlehl. Mohu zde vyjádřit hlubokou lítost předsedy vlády a ostatních členů vlády s rodinami pozůstalých. Zároveň mohu potvrdit, že Ministerstvo obrany poskytlo v této životní situaci nezbytnou pomoc.

Významné zastoupení měla Česká republika rovněž v silách KFOR v Kosovu. Hlavní část zapojení do operace Joint Enterprise v rámci sil KFOR tvořil prapor operačních záloh dislokovaný na území České republiky. Svoji pohotovost ukončil v polovině roku 2011 a následně byla zahájena i likvidace základny Šajkovac, která měla sloužit k jeho přijetí v Kosovu.

Pro případné nasazení v operacích mimo území České republiky bylo dále v prvním pololetí roku 2011 připraveno 305 osob k nasazení do operací Sil rychlé reakce NATO a ve druhé polovině roku 2011 pak 727 osob. Po celý rok 2011 bylo v pohotovosti do 50 osob k případnému nasazení do systémů pohotovostního ujednání Organizace spojených národů.

V mírových misích OSN v Afghánistánu, Kosovu a Kongu působilo celkem pět vojenských pozorovatelů Armády České republiky.

Pokud jde o finanční stránku nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2011, bylo v jednotlivých operacích vyčerpáno celkem 1 809 587 tis. Kč. Působení bylo v plném rozsahu hrazeno z rozpočtu Ministerstva obrany bez požadavku na další navýšení.

Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, působení v zahraničních operacích má významný přínos pro úsilí o udržení mezinárodní bezpečnosti, a to v Evropě i ve vzdálených regionech. Úspěch v plnění náročných úkolů a mnohdy rizikových a v klimaticky náročných oblastech svědčí o kvalitní přípravě a odpovědném přístupu českých vojáků. Zkušenosti získané v operacích jsou využívány k dalšímu zvýšení kvality výcviku sil a jsou neocenitelnou pomocí při přípravě nových jednotek vysílaných do zahraničních operací.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych uvedl pana poslance Václava Klučka jako zpravodaje, aby se vyjádřil k usnesení, které přijal výbor k této informaci o nasazení prostředků. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážený pověřený pane ministře, kolegové, kolegyně, po velmi podrobné zprávě pana ministra mi dovoluji vás seznámit s usnesením výboru pro obranu z 9. schůze ze dne 3. října 2012 k Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany České republiky v zahraničních operacích v roce 2011, sněmovní tisk 750.

Výbor pro obranu po odůvodnění náměstka ministra obrany České

republiky generála v záloze Ing. Vlastimil Picka, zpravodajské zprávě poslance Ing. Václava Klučky a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně:

1. vzít na vědomí Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany České republiky v zahraničních operacích v roce 2011,
2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky,
3. děkuje příslušníkům Armády České republiky za vzorné plnění úkolů v rámci nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany České republiky v zahraničních operacích v roce 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Prosím, kdo se hlásí do rozpravy o nasazení sil Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2011? Pokud se nehlásí nikdo, tak bych obecnou rozpravu k tomuto bodu ukončil a otevřel rozpravu podrobnou. Vypadá to, že ani do podrobné rozpravy nejsou žádné příspěvky, takže bych v tom případě i podrobnou rozpravu ukončil.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který jste tady před chvílí slyšeli, který přednesl zpravodaj pan poslanec Klučka, který vlastně konstatuje, že bereme na vědomí a zároveň děkujeme příslušníkům Armády České republiky. Takže toto usnesení, které tady bylo přečteno budeme nyní hlasovat. Já jsem ještě pro jistotu zagongoval, můžeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 226. Přítomno je v této chvíli 118 poslanců, pro hlasovalo 91, proti 14, takže to bylo přijato.

Máme tady bod

152.

**Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů
Armády České republiky se zahraničními partnery
na území České republiky i mimo ně
za období leden - červen 2012
/sněmovní tisk 809/**

Opět prosím pana ministra Stanjuru, aby bod uvedl.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Tento materiál obsahuje přehled o účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České re-

publiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, která proběhla v období leden a červen 2012. Dále materiál informuje o účasti velitelů a štábů Armády České republiky na těchto cvičeních.

V tomto období byla vojenská cvičení realizována podle plánu schváleného usnesením vlády ze dne 23. listopadu 2011. Jednotky a štáby Armády České republiky se v tomto období zúčastnily celkem 40 vojenských cvičení se zahraničními partnery, z tohoto počtu jich na území České republiky bylo celkem 16. Celková finanční částka na zabezpečení účasti na všech těchto cvičeních byla 44 360 tis. Kč.

Tento materiál vzala vláda na vědomí svým usnesením 6. září 2012. Usnesení má číslo 649. Následně je 14. listopadu loňského roku projednal také výbor pro obranu Poslanecké sněmovny a doporučil je Poslanecké sněmovně vzít na vědomí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď prosím pana poslance Alexandra Černého, aby přednesl návrh usnesení. Prosím.

Poslanec Alexander Černý: Dobrý den. Děkuji za slovo pane místopředsedo.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu z 10. schůze ze dne 14. listopadu 2012 k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden až červen 2012, sněmovní tisk 809.

Výbor pro obranu po odůvodnění náměstka ministra obrany ČR Ing. Vlastimila Picka, zpravodajské zprávě poslance Alexandra Černého a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně

1. vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády ČR se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden až červen 2012, sněmovní tisk 809,

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji obecnou rozpravu k tomu, co jsme slyšeli. Do rozpravy se nehlásí nikdo, tak bychom mohli rozpravu rovnou ukončit. Otevírám rozpravu podrobnou. Do ní také nemám nikoho, kdo by se hlásil, takže i podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který přednesl pan poslanec Černý.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 227, přihlášeno je 118 poslanců, pro hlasovalo 93, proti žádný, takže to bylo přijato. Končím tento bod.

Dalším bodem je bod číslo

153.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 810/

Poprosím pana ministra Stanjuru, aby ho uvedl.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR v prvním pololetí loňského roku předložil předseda vlády Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu ČR na základě usnesení vlády z 22. 8. 2012 číslo 612. Tento materiál poskytuje úplný přehled o průjezdech a přeletech ozbrojených sil jiných států přes území ČR, které byly realizovány na základě usnesení vlády ze dne 23. 11. 2011 číslo 864. Pozemní a letecké přepravy ozbrojených sil jiných států byly v uvedeném období realizovány zejména z důvodu účasti na vojenských cvičeních, nácvičích, jednáních a k zabezpečení jednotlivých vojenských operací.

V části II předkládací zprávy jsou uvedeny souhrnné údaje o pozemních a leteckých přepravách uskutečněných za účelem pobytu na území ČR, jejichž podrobný přehled je uveden v příloze čísl 1, dále informace o tranzitních průjezdech a přeletech, jejichž podrobný přehled je uveden v příloze číslo 2. V příloze číslo 3 je uvedeno porovnání počtu přeletů uskutečněných od roku 2007 do prvního pololetí 2012 za jednotlivá pololetí.

Závěrem chci uvést, že výbor pro obranu tento materiál projednal na své schůzi 14. 11. 2012 a doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Já bych požádal pana poslance Karla Černého, který je zpravodajem určeným pro tento tisk, jestli by nás seznámil s jednáním výboru a usnesením. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se krátce vyjádřil ke sněmovnímu tisku 810, tedy k Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR v prvním pololetí 2012. Výbor pro obranu se tímto tiskem zabýval na své 10. schůzi

dne 14. 11. 2012. Za účelem pobytu na území ČR bylo uskutečněno celkem 174 pozemních a leteckých přeprav ozbrojených sil jiných států, tranzitních průjezdů a přeletů přes území ČR bylo realizováno celkem 4 593. Jedná se o standardní informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR, kterou Ministerstvo obrany předkládá Poslanecké sněmovně pravidelně.

Výbor pro obranu po odůvodnění prvního náměstka ministra obrany ČR, armádního generála v záloze Ing. Vlastimila Picka, zpravodajské zprávě poslance Karla Černého a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území ČR v prvním pololetí 2012, sněmovní tisk 810, a pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nejsou přihlášky, takže všeobecnou rozpravu ukončuji. Otevírám rozpravu podrobnou. Do podrobné se také poslanci nehlásí, takže podrobnou také končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který jsme slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout usnesení, které přednesl pan poslanec Karel Černý, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 228. Přihlášeno je 119, pro hlasovalo 81, proti 16 z přihlášených 119, takže to bylo přijato. Můžeme ukončit projednávání bodu 153.

Máme tu bod 154, to je

154.

2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 834/

Prosím tedy, pane ministře, představte doplněk.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Jak už říká název materiálu, je to 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády ČR se zahraničními partnery na rok 2012. Jedná se o jedno cvičení mimo území ČR, jehož plnění si nevyžádalo žádné navýšení rozpočtu. Finanční nároky byly pokryty z rozpočtu Ministerstva obrany.

Tento materiál schválila loni v říjnu vláda a projednal jej výbor pro obranu dne 14. 11. 2012 a doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Žádám pana poslance Jana Pajera, který má vystoupení k tomuto. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pajer: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, po předložení materiálu panem ministrem mi nezbyvá nic jiného, než vás seznámit s usnesením výboru pro obranu z 10. schůze dne 14. 11. 2012 k 2. doplňku plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády ČR se zahraničními partnery na území ČR i mimo ně v roce 2012 podle sněmovního tisku 834.

Výbor pro obranu po odůvodnění náměstka ministra obrany ČR, generála v záloze Ing. Vlastimila Pícky, zpravodajské zprávě poslance Jana Pajera a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně

1. vzít na vědomí 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády ČR se zahraničními partnery na území ČR i mimo ně v roce 2012, 2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu k této zprávě, nebo k tomuto doplňku plánu. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu končím a otevírám rozpravu podrobnou. Do podrobné rozpravy nejsou také přihlášení, takže ukončuji i podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o tomto 2. doplňku plánu vojenských cvičení se zahraničními partnery na území ČR.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 229, přihlášeno je 118, pro hlasovalo 96, proti 5, takže to bylo přijato. Projednávání bodu končím.

Ted' tady máme bod číslo 155, takže to je v této sérii poslední.

155.

**Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů
Armády České republiky se zahraničními partnery
na území České republiky i mimo ně,
plánovaných v roce 2013
/sněmovní tisk 886/**

Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Tento materiál obsahuje přehled účasti na vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády ČR se zahraničními partnery jednak na území ČR i mimo území, která jsou plánována v letošním roce 2013. Vojenská cvičení, která jsou plánována pro letošní rok, vycházejí z členství ČR v NATO a Evropské unii. Účast jednotek a štábů na plánovaných cvičeních je naplněním základních požadavků řídicích orgánů NATO a EU k dosažení nezbytné míry jejich interoperability s jednotkami dalších štábů NATO a EU při plnění společných úkolů. Plánovaná účast Armády České republiky na těchto cvičeních je hrazena z rozpočtu Ministerstva obrany.

Prioritní pozornost je věnována jednotkám a útvarům určeným pro působení v zahraničních misích, a to v Silách rychlé reakce NATO nebo v bojovém uskupení Evropské unie. Ministerstvo obrany, operačně taktické stupně velení, svazky a útvary Armády České republiky se zúčastní celkem 95 cvičení a společných výcviků mimo území České republiky a 34 cvičení na území České republiky.

Celkové finanční zdroje na toto cvičení představují 75,4 milionu korun. Jenom informace. Cvičení vzdušných sil s novým rozpočtem jsou organizována tak, že letadla odstartují z území České republiky, plní misi v zahraničí, vracejí se zpět a náklady jsou počítány v rámci normálního bojového výcviku letadla.

Součástí tohoto materiálu je i příloha, která obsahuje seznam všech plánovaných cvičení.

Tento materiál schválila vláda na svém zasedání 5. prosince 2012, číslo usnesení je 909. Výbor pro obranu jej projednal na své schůzi dne 16. ledna 2013 a doporučil Poslanecké sněmovně vzít ho na vědomí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana poslance Antonína Sedu o slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením

výboru pro obranu číslo 52 z 12. schůze ze dne 16. ledna 2013 k Informaci o vojenských cvičeních, jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2013, sněmovní tisk 886.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Michaela Hrbaty, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě výbor pro obranu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2013, za druhé výbor pro obranu pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí. Takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Otevírám podrobnou, do které se hlásí pan poslanec Sedá. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2013: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně, plánovaných v roce 2013.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí, takže ji můžeme pravděpodobně také ukončit.

Budeme hlasovat návrh usnesení, který jsme právě slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, odhlasovat návrh usnesení, co jsme vyslechli, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 230, přihlášeno je 120, pro hlasovalo 99, proti 1. Přijali jsme i tuto poslední zprávu o vojenských cvičeních.

Můžeme pokračovat k bloku zpráv. Budeme se zabývat bodem číslo 143, kterým je

143.

Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/

Jenom vám sdělím, že dojde ke změně zpravodaje, protože místo poslance Husáka bude zpravodajkou paní poslankyně Ludmila Bubeníková. Vzhledem k tomu, že to je zpráva, nemusíme hlasovat změnu zpravodaje. Jenom vám sděluji, že paní poslankyně Bubeníková je zpravodajkou.

My jsme projednávání tohoto sněmovního tisku, o kterém teď mluvím, přerušili a odročili na 40. schůzi Sněmovny usnesením číslo 1200 14. června do další řádné schůze, což je ta dnešní. Zprávu projednal hospodářský výbor a usnesení bylo doručeno jako tisk 667/1.

Já bych teď požádal paní poslankyni Ludmilu Bubeníkovou, kdyby nám podala informaci o jednání výboru a eventuálně nám přednesla návrh usnesení, pokud vznikl. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením hospodářského výboru z 29. schůze ze dne 14. června 2012 k výroční zprávě Českého telekomunikačního úřadu na rok 2011, sněmovní tisk 667.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí výkladu předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu Pavla Dvořáka, zpravodajské zprávě poslance Jana Husáka a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení:

„Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Výroční zprávu Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011,

2. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání této zprávy v hospodářském výboru,

3. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já děkuji paní poslankyni. Zahajuji všeobecnou rozpravu k tomuto bodu. Nemáme žádné přihlášené. Tedy otevírám podrobnou rozpravu. Do té se hlásí paní poslankyně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Navrhuji přijmout usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Výroční zprávu Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Myslím, že můžeme ukončit podrobnou rozpravu.

Budeme nyní hlasovat o návrhu usnesení, který přednesla paní poslankyně Bubeníková.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení ke zprávě Českého telekomunikačního úřadu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 231, přihlášeno je 122 poslanců, pro hlasovalo 100, proti žádný. Usnesení bylo přijato. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je bod číslo 144. Je to

144.

Informace o podpořeném financování za rok 2011 /sněmovní tisk 696/

Informace byla předložena. Hospodářský výbor ji projednal, také rozpočtový výbor ji projednal. Tisky máte. Poprosím pana poslance Jana Bureše, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Sněmovny. Prosím, pan poslanec Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Ještě mě bude následovat kolega Jirout za rozpočtový výbor.

Chtěl bych vás seznámit s tím, že hospodářský výbor tisk 696 projednal na své 31. schůzi, kdy jednání přerušil, a dále o tisku jednal na schůzi 33., která se konala 10. října 2012, a přijal konečné usnesení, které zní: Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2011, sněmovní tisk 696.“

Text tohoto usnesení jste obdrželi jako sněmovní 696/3. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já také. Prosím pana poslance Radima Jirouta, aby se ujal slova a informoval nás o jednání rozpočtového výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Jirout: Dobré dopoledne. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru, který tuto materii projednal na

své 33. schůzi dne 4. července 2012 s následujícím doporučením: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2011.“ Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a otevírá obecnou rozpravu, do které se nehlásí v této chvíli nikdo, takže můžeme i tu obecnou rozpravu ukončit a přistoupíme k rozpravě podrobné. O slovo se nehlásí poslanci, takže podrobnou rozpravu můžeme ukončit.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který tady byl přednesen. Takže ten návrh usnesení budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 232. Přihlášeno je 125 poslanců, pro hlasovalo 99, proti 1. Takže to bylo přijato a končím projednávání bodu 144.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Budeme pokračovat bodem číslo

145.

Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011 /sněmovní tisk 697/

Informace byla předložena. Hospodářský výbor a rozpočtový výbor ji projednaly a usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisky 697/1 a 697/2. Nyní požádám o slovo zpravodaje výboru hospodářského, je to pan poslanec Jan Bureš. Poprosím, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, paní předsedkyně. Po velkém úspěchu s předchozím sněmovním tiskem jsem zde opět. Jedná se o Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011 neboli o Exportní garanční pojišťovnu, EGAP.

Hospodářský výbor tento tisk projednal na své 31. schůzi konané dne 6. září 2012 za přítomnosti tehdejšího generálního ředitele Karla Plevy a přijal usnesení, které zní: Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011, sněmovní tisk 697.“ Text tohoto usnesení jste obdrželi jako sněmovní tisk 697/2.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a poprosím vás jenom v podrobné rozpravě, abyste odkázal na text usnesení. A ještě požádám zpravodaje rozpočtového výboru, kterým je pan poslanec Radim Jirout, o informace z jednání výboru rozpočtového. Prosím.

Poslanec Radim Jirout: Dobré odpoledne. Rozpočtový výbor tento materiál projednal na své 33. schůzi dne 4. července roku 2012 a tento materiál vzal na vědomí. V rámci podrobné rozpravy potom přečtu doporučení rozpočtového výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji rozpočtového výboru a zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky, proto se táži, zda se někdo hlásí... Není tomu tak. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Rozprava podrobná, slovo má pan poslanec Jan Bureš. Prosím.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Odkazuji na usnesení hospodářského výboru, které je jako sněmovní tisk 697 lomeno dvěma.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano a je totožné s usnesením výboru rozpočtového. Zeptám se ještě na další přihlášku do podrobné rozpravy. Pan poslanec Jirout.

Poslanec Radim Jirout: V podrobné rozpravě bych vás seznámil s doporučením rozpočtového výboru. Doporučení rozpočtového výboru zní, že Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Žádná další přihláška? Ještě pan kolega Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Chci se omluvit vážené Sněmovně a taky tady z pléna opravuji: Chtěl jsem říct dvěma, a řekl jsem dvěmi. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to děkujeme mnohokrát a myslím si, že mohu teď ukončit podrobnou rozpravu. Nikdo se do ní již nehlásil.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak jsem již uvedla. Obě usnesení, tedy hospodářského i rozpočtového výboru, jsou shodná a jejich text jsme slyšeli od obou pánů zpravodajů.

Zahajuji hlasování číslo 233. Ptám se, kdo je pro přijetí navrženého usnesení. Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 233. Přítomno 124, pro 88, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat, schválen. Tím jsme projednali bod 145, sněmovní tisk 697.

Zahajuji projednávání bodu číslo

146.

**Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu
za rok 2011
/sněmovní tisk 703/**

Zprávu projednal hospodářský výbor. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 703/1. Slovo nyní dostane zpravodaj výboru hospodářského pan poslanec Milan Urban. Prosím, aby nám také potom navrhl usnesení.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak bylo řečeno, mám zde usnesení hospodářského výboru ze dne 6. září roku 2012, které doporučuje vzít Zprávu o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 na vědomí. Ale já to nakonec nedoporučím, protože od září do dnešního dne se přeci jen odehrávají určité skutečnosti, které sledujeme mediálně. Mám na mysli audit Energetického regulačního úřadu, který podle mediálních informací se vyslovuje tak, že v minulých letech – a já si nemohu být odpovědně jist, jestli to nebylo také v roce 2011 – docházelo v Energetickém regulačním úřadu ke stanovování cenových vyhlášek v rozporu se zákonem.

Proto bych v této chvíli doporučil následující postup. Nebudu navrhnout nevízt na vědomí nebo zamítnout, ale chtěl bych vám navrhnout následující postup. Na 6. března, kdy je svoláno řádné jednání hospodářského výboru, je pozvána předsedkyně Energetického regulačního úřadu s tím, že bychom rádi projednali závěry auditu, o kterém se hovoří. Samozřejmě je pozván i ministr průmyslu a obchodu.

Já bych byl velice rád, abychom si všechny záležitosti ujasnili a učinili závěr i směrem k roku 2011 až poté, co proběhne toto jednání hospodářského výboru. Proto bych vás chtěl požádat, abychom rozhodovali se skutečnou odpovědností. A to se omlouvám členům hospodářského výboru, protože k tomu ten mandát tady nemám, ale chtěl bych vás požádat, abychom přerušili tento bod do příští schůze a počkali na výsledek jednání

hospodářského výboru, který se bude věnovat problematice ERÚ velmi podrobně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo slovo zpravodaje. Nyní ale zahájím všeobecnou rozpravu – pokud tento procedurální návrh nebyl míněn ještě před, to mi musíte říct. Ne. Zahájím tedy všeobecnou rozpravu k tomuto bodu. Zeptám se, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo. A teď se zeptám opět, jestli chcete ten návrh před uzavřením rozpravy, anebo až po jejím uzavření.

Poslanec Milan Urban: Myslím, že to může být až po uzavření rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže jestli se ještě někdo hlásí do této rozpravy, se znovu zeptám. Není tomu tak, takže uzavírám všeobecnou rozpravu. A protože jsme před podrobnou rozpravou, tak opět nechám na zvážení navrhovatele procedurální návrh.

Poslanec Milan Urban: Já bych si tedy dovolil v duchu toho, co jsem avizoval, dát návrh na přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu rozhodneme a já jenom zopakuji, že to je tedy: po skončení obecné rozpravy by došlo k přerušení tohoto bodu a odročení do příští schůze Poslanecké sněmovny. Přivolávám naše kolegy a za malý moment, jen co přijdou, se zeptám na vaše rozhodnutí.

Hlasování o návrhu na přerušení projednávání tohoto bodu ponese pořadové číslo 234 a já je zahajuji. Ptám se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem pana poslance Milana Urbana, abychom tento bod přerušili po skončení obecné rozpravy do příští schůze Sněmovny. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 234 přítomno 124, pro 105, proti nikdo. Návrh byl přijat a bod jsme tedy přerušili. Tím tedy pro dnešek končím projednávání bodu 146, sněmovního tisku 703.

Zahajuji projednávání bodu

147.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 189 o pracovnících
v cizí domácnosti a Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 201
o pracovnících v cizí domácnosti spolu se stanoviskem vlády k nim
k informaci
/sněmovní tisk 708/**

Tento návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová. Já vás, paní ministryně, prosím o vaše slovo. (V sále je hluk.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, materiál předložila vláda Parlamentu na základě povinnosti vyplývající z článku 19 Ústavy Mezinárodní organizace práce. Ten stanoví povinnost vlády předložit Parlamentu úmluvy a doporučení Mezinárodní organizace práce, a to do jednoho roku od jejich přijetí, spolu se svým stanoviskem k nim. Cílem této povinnosti je především informovat zákonodárce o aktuálním vývoji mezinárodního práva v oblasti práce a sociálních věcí. Proto je předkládána i Úmluva 189, zkráceně o pracovnících v cizí domácnosti, přijatá spolu se svým doprovodným doporučením v červnu loňského roku.

Úmluva stanoví, že pracovníci v cizí domácnosti, tedy lidé vykonávající funkci služebnictva, osobních řidičů, zahradníků a podobně, musí mít stejná základní práva jako ostatní pracovníci, rozumí se tedy pracovní práva, a navíc také upravuje některé odchylky pro specifické případy, kdy tito lidé jsou v domácnosti zaměstnavatele také ubytováni. Mezinárodní organizace práce odhaduje, že celosvětově jde o více než 50 milionů osob. Jejich postavení může být samozřejmě velmi obtížné především u migrantů z hlediska téměř nepřetržitého pobytu v domácnosti zaměstnavatele.

Z hlediska České republiky se ovšem nejedná o nijak početnou skupinu, která by byla nějakým způsobem problematická. Zásadním aspektem je skutečnost, že tyto služby jsou poskytovány buď na základě obchodního vztahu podnikajícím subjektem, anebo na rozdíl od situace v některých jiných zemích plně spadají pod ochranu obecného pracovního práva ve stejném postavení jako ostatní zaměstnanci. Obecně tato nejrizikovější skupina migrantů je navíc v České republice zastoupena pouze necelou padesátkou osob. Čili pro Českou republiku tak úmluva má v podstatě jen minimální relevanci, která neodůvodňuje přijetí nějaké zvláštní legislativní úpravy.

Změny v právních předpisech by k provedení úmluvy byly nutné především s ohledem na stávající úpravu pracovní doby a doby pracovní pohotovosti, která není s úmluvou zcela kompatibilní. Dále by bylo potom

nutné vyjasnit otázky související se zajištěním životních podmínek pracovníků bydlících v domácnostech zaměstnavatele a také upřesnit pravomoci jednotlivých kontrolních orgánů s přihlédnutím k oprávněným zájmům zaměstnavatele na ochranu jak jeho soukromí, tak i osobního a rodinného života. Z tohoto důvodu vláda tedy nepředpokládá ratifikaci této úmluvy a vzala úmluvu pouze na vědomí. Pokud by samozřejmě došlo k nějakým významnějším změnám vnitrostátní situace v této oblasti, je samozřejmé, že pak by možnost případné ratifikace opět přicházela do úvahy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní ministryně. Materiál projednal výbor pro sociální politiku, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 708/1. Požádám o slovo zpravodaje výboru pana poslance Martina Vacka. Prosím, abyste nás informoval o jednání výboru a také navrhl návrh usnesení.

Poslanec Martin Vacek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení členové vlády, paní ministryně, dámy a pánové, dovoluji vám se seznámit s tím, že na své 20. schůzi po úvodním slově Petra Šimerky, náměstka ministra práce a sociálních věcí, zpravodajské zprávě Martina Vacka a po rozpravě výbor pro sociální politiku Parlamentu České republiky doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Úmluvu Mezinárodní organizace práce č. 189 o pracovnících v cizí domácnosti a Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 201 o pracovnících v cizí domácnosti spolu se stanoviskem vlády k nim k informaci, sněmovní tisk 708.“ Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a poprosím vás potom v podrobné rozpravě, abyste odkázal na tento návrh usnesení. Zahajuji rozpravu obecnou. Přihlášky do ní nemám ani neregistruji, že by se někdo hlásil. Obecnou rozpravu tedy končím, zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Vacek má slovo. Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Děkuji za slovo. Odkazuji tedy na usnesení z 20. schůze výboru pro sociální politiku, aby Poslanecká sněmovna vzala tento tisk na vědomí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 235. Ptám se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak je máme v písemné podobě a pan zpravodaj nás s ním seznámil. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 235 přítomno 125, pro 96, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 147, sněmovní tisk 708. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

**156.
Souhrnná informace vlády České republiky o stavu realizace
Plavebních stupňů na labské vodní cestě (PS Děčín a Přelouč),
která se předkládá Parlamentu České republiky
/sněmovní tisk 749/**

Materiál uvede ministr dopravy Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tuto zprávu předkládám na základě usnesení Poslanecké sněmovny z 15. prosince 2011 z 32. schůze. Na začátku musím říct, že nepřináším žádné dobré zprávy, protože příprava obou plavebních stupňů zadrhává.

V rámci realizace Plavebního stupně Děčín pokračuje proces hodnocení dopadu na životní prostředí. V květnu loňského roku Ministerstvo životního prostředí zveřejnilo vrácení dokumentace EIA. Vypořádání požadavků resortu životního prostředí, souvisejících zejména se zařazováním nových variant řešení, představuje reálný odsun termínu. Pro tento proces je nezbytné upřesnit zadání související s plavebními hloubkami a s rozsahem řešení. Pokud k doplnění zadání dojde do konce června letošního roku, lze dokumentaci EIA obsahově doplnit a předložit Ministerstvu životního prostředí do konce roku 2013. Takže pokud budeme malovat optimistický scénář, tak proces EIA by mohl být ukončen do roku 2014. Poté by musely následovat další etapy přípravy v rámci stavebního řízení, takže zase při docela optimistickém přehledu by mohla být stavba připravena k zahájení někdy v roce 2017–2018. Odhadovaná doba výstavby je tři až čtyři roky, takže se bavíme o horizontu několika dalších volebních období Poslanecké sněmovny.

U Plavebního stupně Přelouč byl proces zhodnocení dopadu na životní

prostředí ukončen kladně už v roce 2000, tj. před třinácti lety. V prosinci roku 2005, před osmi lety, bylo vydáno územní rozhodnutí. Následně však bylo toto územní rozhodnutí soudem zrušeno a Ministerstvo životního prostředí výjimky ze zákona o ochraně přírody v letech 2007 až 2009 postupně zamítalo. Díky neexistenci těchto výjimek bylo v únoru 2011 soudem zrušeno územní rozhodnutí a několik dílčích již vydaných stavebních povolení. Po drobné úpravě technického řešení byly příslušné výjimky ze zákona o ochraně přírody vydány a jako poslední podkladové rozhodnutí bylo v únoru loňského roku vydáno souhlasné rozhodnutí k zásahu do významných krajinných prvků. Žaloba nevládních ekologických organizací byla v květnu loňského roku soudem zamítnuta.

Nové územní rozhodnutí bylo vydáno 17. prosince loňského roku, nicméně poslední možný den dvě nestátní neziskové organizace podaly odvolání s formálními a již několika opakovanými stížnostmi. Celý proces tak pokračuje odvoláními a uvidíme, kdy vlastně bude ukončen. V případě, že by byl ukončen tím, že stížnosti budou zamítnuty někdy na jaře letošního roku, mohly by postupovat zase přípravné práce na dalších stupních projektové přípravy a teoreticky by do konce letošního roku mohlo být vydáno stavební povolení. Nicméně jaký bude reálný průběh všech těchto řízení, nemá v rukou pouze investor a žadatel, ale také ti, kteří ta rozhodnutí vydávají, a také ti, kteří s nimi potenciálně nesouhlasí, odvolávají se buď k vyššímu orgánu státní správy, případně k soudu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Informaci projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 749/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Stanislav Polčák, který je ale omluven. Proto ho v tomto bodu a pak ještě v některých dalších zastoupí pan poslanec Václav Horáček. Prosím proto pana poslance Horáčka, aby nás seznámil s jednáním výboru, a poté přednesl návrh usnesení.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 32. schůzi po odůvodnění panem Miloslavem Halou, náměstkem ministra dopravy, a po zpravodajské zprávě mě doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 749 projednat a vzít na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Potom v podrobné rozpravě vás požádám, abyste odkázal na usnesení.

Zahajuji nejprve rozpravu obecnou. Hlásí se prosím někdo do ní?

Nehlásí. Končím tuto rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Václav Horáček, prosím.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní předsedkyně, odkazuji na návrh z 32. schůze výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ještě je nějaká přihláška do podrobné rozpravy? Není. Končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 236. Táhá se, kdo je pro, aby Sněmovna přijala toto usnesení. Proti návrhu?

Hlasování číslo 236, přítomno 126, pro 91, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat.

Projednali jsme bod 156. Končím tedy projednávání tisku 749. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

157.

Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2011 /sněmovní tisk 751/

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor. Usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 751/1. Slovo dostane nyní zpravodaj volebního výboru pan poslanec Petr Skokan. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji, vážená paní předsedkyně, za udělení slova. Já jsem pověřen jako zpravodaj, abych tady přednesl, že na 22. schůzi volebního výboru 5. prosince 2012 po odůvodnění předsedy (Rady) České tiskové kanceláře PhDr. Ondřeje Šefčíka volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení, kterým schvaluje výroční zprávu o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, abyste potom v podrobné rozpravě odkázal na tento návrh usnesení. Já zatím otevírám rozpravu obecnou. Do ní nemám žádné přihlášky a neregistruji, že by se někdo hlásil z místa. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Petr Skokan, prosím.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji. Jak jsem řekl již před chvílí, volební výbor nám doporučuje, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu schválila Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2011 dle sněmovního tisku číslo 751.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu.

Zahajuji hlasování číslo 237. Ptám se, kdo souhlasí s navrženým usnesením. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 237, přítomno 125, pro 93, proti 1. Usnesení bylo přijato.

Projednali jsme bod 157, sněmovní tisk 751. Děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

158.

Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2011 /sněmovní tisk 784/

Také tento tisk projednal volební výbor. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 784/1. Slovo dostane nyní zpravodaj volebního výboru pan poslanec Václav Mencl. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Volební výbor na své 22. schůzi dne 6. prosince 2012 přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu schválila Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2011 dle sněmovního tisku 784.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Přihláška do ní není žádná, takže tuto rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Václav Mencl. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2011 dle sněmovního tisku číslo 784.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, je-li nějaká

další přihláška do podrobné rozpravy. Není. Končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 238. Kdo je pro přijetí usnesení? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 238, přítomno 126, pro 78, proti 8. Návrh byl přijat. Usnesení jsme tedy schválili.

Tím jsme projednali bod 158, sněmovní tisk 784. Děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

159.

Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2011 /sněmovní tisk 792/

Volební výbor projednal tento tisk. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 792/1. Zpravodajem volebního výboru je opět pan poslanec Václav Mencl, který dostává slovo. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji, paní předsedkyně. Volební výbor na své 22. schůzi dne 5. prosince 2012 přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně schválit Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2011 dle sněmovního tisku číslo 792.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Václav Mencl, prosím.

Poslanec Václav Mencl: Usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2011, dle sněmovního tisku číslo 792.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. (Šum v sále.) Ještě nějaká přihláška do podrobné rozpravy? Není. Končím podrobnou rozpravu.

Zahajuji hlasování číslo 239. Ptám se, kdo souhlasí s navrženým usnesením. Proti návrhu?

Hlasování číslo 239, přítomno 126, pro 77, proti 26. Návrh usnesení byl přijat.

Projednali jsme bod 159, sněmovní tisk 792. Děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

160.

Informace o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření /sněmovní tisk 764/

Slovo dostane ministr zemědělství Petr Bendl a tento návrh uvede. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, předloženou Informaci o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření si vyžádala Poslanecká sněmovna České republiky v návaznosti na každoroční informaci o realizaci protipovodňových opatření v gesci Ministerstva zemědělství poskytovanou už od roku 2008. Informaci projednala vláda dne 26. června 2012 a vzala ji na vědomí usnesením číslo 471. Dále informaci projednal 6. září 2012 zemědělský výbor a usnesením číslo 111 z 33. schůze doporučil Poslanecké sněmovně vzít zmíněnou informaci na vědomí.

Přípravou III. etapy realizace protipovodňových opatření se naplňuje jeden z bodů programového prohlášení vlády České republiky ze 4. srpna 2010 – pokračovat v realizaci takovýchto opatření. Navazuje se tak na I. etapu programu prevence před povodněmi realizovanou v působnosti Ministerstva zemědělství v letech 2002 až 2007 s celkovým objemem finančních prostředků ve výši 4,130 mld. korun. Výsledkem bylo zvýšení ochrany více než 350 tis. obyvatel a majetku v hodnotě více než 240 mld. korun. V současnosti probíhá do konce roku 2013 II. etapa s objemem finančních prostředků ve výši 11,5 mld. korun. Realizací přes 500 protipovodňových opatření dojde ke zvýšení míry ochrany před povodněmi, snížení záplavových území a snížení počtu ohrožených obyvatel, staveb a celkových škod.

Cílem III. etapy v letech 2014 až 2020 je realizace technických protipovodňových opatření podle pravidel účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku. Jde o pokračování realizace efektivních preventivních protipovodňových opatření v záplavových územích. Bude upřednostňována podpora retence, opatření k řízení rozlivů povodí –

poldry, vodní nádrže s retenčními prostory – a budou podporována zejména chybějící opatření v oblastech s potenciálně významným povodňovým rizikem, vymezených podle takzvané povodňové směrnice 2007/60 Evropského společenství.

Informace obsahuje přibližné vyčíslení finančních potřeb ve výši 1,7 mld. korun ročně k diskusi o zajištění národních finančních zdrojů i zdrojů připravovaných z Evropské unie pro období 2014 až 2020. Pro financování technických protipovodňových opatření v letech 2014 a 2015 se využijí prostředky schválených výdajových rámců pro kapitolu Ministerstva zemědělství v částce 400 mil. korun ročně, což představuje minimální částky pro rozběh III. etapy programu. Pro další období po roce 2015 bude s ohledem na ekonomickou situaci nutno vést další diskuse o konkrétních finančních zdrojích, které by umožnily podstatně omezit požadavky na státní rozpočet. Jde o realizování požadavků – uživatel platí za využívání vodních zdrojů, nakládání s vodami, ale i za ochranu před povodněmi, včetně uplatnění finančních nástrojů na činnosti v území, které vodní režim a odtokové poměry ovlivňují.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Informaci projednal zemědělský výbor. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 764/1. Za omluveného pana poslance Pavla Kováčka se zpravodajské role ujme pan poslanec Jiří Papež. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Dobrý den. Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s informací, že zemědělský výbor se předloženým sněmovním tiskem zabýval na své 33. schůzi dne 6. září a přijal k tomuto návrhu usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně informaci o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření, sněmovní tisk 764, vzít na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zahajuji obecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Jiří Papež má slovo.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji ještě jednou. Dovolte mi tedy, vážená paní předsedkyně, abych přednesl ještě jednou návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření, sněmovní tisk 764.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou roz-

pravu. Budeme hlasovat o návrhu usnesení. Ještě předtím ale sděluji, že se z našeho jednání omlouvá od 13 hodin paní poslankyně Miroslava Strnadlová, a to ze zdravotních důvodů.

Nyní zahajuji hlasování číslo 240. Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení k bodu 160. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 240, přítomno 127, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Usnesení jsme tedy schválili. Projednali jsme tak bod 160, sněmovní tisk 764. Děkuji panu ministroví i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

161.

Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 765/

Tento návrh uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně, ještě jednou. Dámy a pánové, na základě zákona číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, je předkládána Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2011. Zpráva o stavu zemědělství, která je vydávána od roku 1994.

Přestože zemědělství České republiky vykazalo v roce 2011 pozitivní výsledky, při bližším pohledu z hlediska struktury a trendů nevykazuje dobrou kondici. Trendy vývoje ukazují posilující orientaci na výrobu komodit s malou přidanou hodnotou, což rozhodně není charakteristika, kterou by se země s tak hlubokou zemědělskou tradicí mohla pyšnit. Obzvláště znepokojující je pak vývoj některých odvětví živočišné výroby, která postupně ztrácejí své pozice – prasata, drůbež a vejce –, přestože předpoklady pro konkurenceschopnou produkci v podmínkách České republiky existují.

Je také třeba zdůraznit, že údaje uvedené ve zprávě o stavu zemědělství ukazují na stále větší závislost našeho zemědělství na dotacích, což rozhodně není v souvislosti s posilováním konkurenceschopnosti pozitivní trend. Nicméně, je to odrazem fungování České republiky v rámci společné zemědělské politiky.

Problémem je také stále vysoké procento pronajaté půdy, což přináší nepříznivé dopady na kvalitu zemědělského půdního fondu a vysoké procento erozně ohrožených pozemků. Roční ztráty nezodpovědného na-

kládání se zemědělskou půdou se pohybují v odhadech až kolem 4 mld. korun, což v konečném důsledku fakticky vede ke zhoršení konkurenceschopnosti základního výrobního faktoru – a tím je půda.

Vzhledem k současným problémům českého zemědělství je aktuální prioritou vyjednání co nejlepší podoby společné zemědělské politiky pro období po roce 2013, zejména pak vyjednání pozice českého zemědělství v rámci SZP, které stanoví základní parametry a objemy zemědělských podpor na léta 2014 až 2020.

Nechci zde zmiňovat statistiku. Tu je možné vyčíst z podrobného detailu ve zprávách. Já bych jen podotkl, že se se situací, kterou jsem zde kriticky popsal, snažíme poprat ve Strategii českého zemědělství a potravinářství, kterou jsem zveřejnil nedávno a která teď probíhá připomínkovým řízením v nevládních organizacích a jednotlivých částech zemědělského sektoru. Věřím, že se s tou situací nějak dobře popereme. Děkuju.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Zprávu projednal zemědělský výbor. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 765/1. Slovo má nyní zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Jiří Papež. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s informací, že zemědělský výbor se předloženou Zprávou o stavu zemědělství České republiky za rok 2011 zabýval na své 33. schůzi dne 6. září a přijal k tomuto sněmovnímu tisku 765 usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Zprávu o stavu zemědělství České republiky za rok 2011, sněmovní tisk 765.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Paní poslankyně Dana Váhalová je do ní přihlášená. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak vyplývá z právě projednávané zprávy, rok 2011 by měl být pro české zemědělství ve srovnání s předcházejícími lety úspěšný. Přesto bych chtěla připomenout, že v tomto roce bylo dosaženo nejhoršího výsledku v historii České republiky, kdy se schodek obchodu se zemědělskými produkty zhoršil na skoro 35 miliard korun. Z údajů jasně vyplývá, že růst českého vývozu potravin podstatně zaostával za tempem růstu agrárních dovozů. Jedná se zejména o dovoz masa, mléčných a masných produktů. Od roku 2000 se deficit s obchodem masa zvýšil třináctkrát.

Krise v živočišné produkci podtrhuje neutěšený stav celého českého zemědělství. Současně česká vláda do budoucna připravila pro české zemědělce jednu velkou nepříjemnost. Jedná se o zrušení tzv. zelené nafty. Zemědělci se v předchozích letech vracela část spotřební daně z nafty, kterou použili na zemědělskou výrobu. Vracená částka byla snížena od ledna zemědělci. Od roku 2014 dojde dokonce k jejímu úplnému zrušení. Tímto způsobem zemědělci přijdou o víc než 1,5 miliardy korun každý rok. V situaci, kdy české zemědělství ztrácí půdu pod nohama, což ukazuje i rostoucí schodek v zemědělském vývozu, to vůbec není dobrá zpráva do budoucna. Odhaduje se ze zdrojů Agrární komory, že český zemědělec, pokud se zruší zelená nafta, dá za palivo o 11 korun více.

Pokud se podíváme, jak bylo v roce 2011 financováno české zemědělství z Evropské unie, tak na zemědělství šlo 1,13 miliardy eur, což představuje 37 % našeho veškerého příjmu z Evropské unie. To je pod evropským průměrem, který představuje 49 %. V Rakousku šlo z Evropské unie 1,31 miliardy eur, to je 70 % celkového příjmu z Evropské unie na zemědělství, což je vysoko nad evropským průměrem. Z těchto čísel je vidět, jak je české zemědělství v průměru podfinancováno proti jiným členským zemím Evropské unie.

Je zřejmé, že pokud český stát nebude podporovat konkurenceschopnost českých zemědělců, bude se český zemědělský obchod dostávat do dalších propadů se všemi důsledky pro zaměstnanost, život na venkově i pro všechny české občany, kteří pak následně budou platit stále dražší potraviny. V této souvislosti je nutné, aby vláda přijala rychlá opatření pro zvýšení živočišné produkce prostřednictvím doplňkových plateb a národních podpor. Posílení živočišné výroby totiž může přispět i k růstu zaměstnanosti na venkově.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná, takže obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Jiří Papež, prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych přednesl návrh usnesení, který je obsažen v usnesení zemědělského výboru: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu o stavu zemědělství České republiky za rok 2011, sněmovní tisk 765.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo, prosím, do podrobné rozpravy? Nikdo se nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Se závěrečným slovem pan ministr Bendl. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Budu stručný, protože paní poslankyni určitě potěším tou krátkou zprávou, kterou tady řeknu. Schodek agrárního zahraničního obchodu loni klesl o třetinu a 24,8 miliardy korun. Vývoz zemědělské produkce potravin rostl rychleji než dovoz. My projednáme zprávu za rok 2011 a tohle to jsou aktuální čísla roku 2012.

Potom k té zelené naftě. Vláda schválila podporu tzv. zelené nafty na úrovni srovnatelné podpory, kterou má Německo. To ji mělo také na rok 2013, na rok 2014 ji nemá. My budeme samozřejmě v rámci konkurenceschopnosti situaci monitorovat a podle toho se budeme snažit zařídit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Budeme hlasovat o návrhu usnesení. Slyšeli jsme je od pana zpravodaje.

Zahajuji hlasování číslo 241. Táhne se, kdo je pro přijetí návrhu usnesení. Proti návrhu?

Hlasování číslo 241. Přítomno 126, pro 90, proti 3. Usnesení bylo schváleno.

Končím projednávání bodu 161, sněmovního tisku 765. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

162.

Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 796/

Také tento materiál uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Dámy a pánové, Ministerstvo zemědělství předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky Výroční zprávu o činnosti Pozemkového fondu za rok 2011 a Roční účetní závěrku Pozemkového fondu České republiky za rok 2011. Materiál se předkládá v souladu se zákonem 569/1991 Sb., v úseku správy nemovitostí pak zákonem číslo 219/2000 Sb.

Materiál byl projednán dozorčí radou Pozemkového fondu České republiky dne 12. dubna 2012 a vládou dne 19. 7. 2012 pod usnesením číslo 551 a zemědělským výborem Poslanecké sněmovny dne 16. 11. 2012.

Pozemkový fond České republiky má ve své správě státní zemědělské nemovitosti, budovy, jiné stavby, ale i pozemky, které sloužily zemědělské, popřípadě lesní výrobě k 31. 12. 2011. Pozemkový fond České republiky takto spravoval zemědělskou půdu o celkové rozloze 213 tisíc hektarů, to je o 26 tisíc hektarů méně než v závěru roku 2010, a ostatní majetek v zůstatkové hodnotě 1,523 miliardy korun.

V roce 2011 zabezpečovalo činnosti Pozemkového fondu České republiky celkem 825 zaměstnanců, což je o 50 zaměstnanců méně než v roce 2010. Podle příslušných usnesení vlády a novelizace zákona o Pozemkovém fondu České republiky došlo ke změně v organizaci Pozemkového fondu České republiky. Důsledkem těchto změn byl vznik krajského uspořádání Pozemkového fondu a zavedení institutu krajských pracovišť.

Pozemkový fond České republiky v roce 2011 kladl důraz na odstátňování zemědělských pozemků podle zákona o prodeji půdy. Za rok 2011 bylo převedeno 37 419 pozemků o výměře 22 668,32 hektarů. Z toho počtu bylo převedeno 36 tisíc pozemků o výměře přibližně 22 363 hektarů v celkové ceně 1 455 760 tisíc a dalších 1 415 pozemků o výměře 304 hektarů bylo převedeno bezúplatně obcím.

V oblasti restitucí zbývá uspokojit cca 39 tisíc lidí, což v historických cenách představuje 842 milionů korun, avšak z celkového původního počtu už jen 10,5 %. Dnes se dá reálně předpokládat, že po novele zákona, který nakonec nebyl, protože jsme schválili zákon o Státním pozemkovém úřadě, který zahrnuje v sobě zákon o prodeji půdy, která konečně upřednostňuje restituenty, a bude předpoklad, že bude zbývajíc část vypořádána.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za úvodní slovo. Sněmovní tisk projednal zemědělský výbor. Usnesení nám předložil jako sněmovní tisk 796/1. Slovo má zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Jiří Papež. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně.

Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s informací, že zemědělský výbor projednal předložený sněmovní tisk 796 na své 36. schůzi dne 14. listopadu 2012 a přijal k němu usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Výroční zprávu o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 a Roční účetní závěrku Pozemkového fondu České republiky za rok 2011, sněmovní tisk 796, schválit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji všeobecnou rozpravu. Pan poslanec Martin Vacek se hlásí. Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Děkuji za slovo. Já jen velmi krátce. Vzhledem k tomu, že se Pozemkový fond ke konci roku ukončil svou činnost, tak cítím potřebu poděkovat zaměstnancům Pozemkového fondu za náročnou a přitom velmi operativní činnost. Předpokládám, že to ještě možná zazní od pana předsedy dozorčí rady Pozemkového fondu, ale je to věc, která by neměla zapadnout, protože od Nového roku úřad funguje jinak. Činnost, která doposud byla vyvinuta k dílčímu přechodu na nové řízení správy pozemků, byla nastavena, tak nebyla vůbec jednoduchá.

Takže ještě jednou z tohoto místa děkuji Pozemkovému fondu, respektive nejenom vedení, ale i jeho zaměstnancům, za aktivitu, kterou k tomuto vyvinuli.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan kolega, prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Máme sice zprávu o činnosti Pozemkového fondu za minulé období, ale myslím si, že ta zpráva by potřebovala doplnění především podle zjištění, která dnes po delimitaci probíhají, jaký ten stav na Pozemkovém fondu vlastně byl, jaké problémy jsou dneska zaznamenávány, jaké problémy se vyjevily při přebírání agendy. Myslím, že by si tato zpráva zasloužila, abychom přerušili její projednávání a vrátili se k ní v červnu tohoto roku po doplnění, až vyplavou všechny problémy na povrch.

Dávám tedy procedurální návrh, aby bylo přerušeno projednávání této zprávy do jednání v červnu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je pan poslanec Miroslav Opálka. Já se vás ještě zeptám, pane poslanče, ten procedurální návrh, teď jsme v obecné rozpravě, jestli teď, nebo po skončení obecné rozpravy. Po skončení obecné rozpravy.

Teď se ještě hlásí pan ministr Petr Bendl. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já jsem chtěl pouze vašim prostřednictvím, paní předsedkyně, požádat pana kolegu poslance, zdali by to nevážil, protože my neprojednáváme zprávu za rok 2012, ale za rok 2011. Jestli by si ten svůj návrh nenechal ke zprávě, která bude monitorovat poslední rok fungování Pozemkového fondu. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Ano, pane ministře, má to logiku, jenomže ta logika naráží na to, že ty problémy se týkají i roku 2011 i roků předchozích, takže si myslím, že by nebylo správné, abychom vzali na vědomí něco i za rok 2011, co se ve skutečnosti ukáže, že bylo úplně jinak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další přihlášky do obecné rozpravy. Není žádná. Končím obecnou rozpravu.

Je zde procedurální návrh pana poslance Miroslava Opálky na přerušení tohoto bodu do června letošního roku. Přivolávala jsem průběžně naše kolegy, čili se domnívám, že už všichni jsou v jednacím sále.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 242. Táži se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem na přerušení tohoto bodu, a to do června 2013. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 242, přítomno 126, pro 40, proti 62. Návrh přijat nebyl.

Byla skončena rozprava obecná. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Slovo má pan poslanec Jiří Papež.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji ještě jednou za slovo. Dovolte mi, kolegyně a kolegové, abych přednesl návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje Výroční zprávu o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 a Roční účetní závěrku Pozemkového fondu České republiky za rok 2011, sněmovní tisk 796.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je nějaká další přihláška do podrobné rozpravy? Není. Končím podrobnou rozpravu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 243. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 243, přítomno 127, pro 65, proti 25. Tento návrh byl přijat, usnesení jsme schválili. Tím jsme projednali bod 162, sněmovní tisk 796.

Ještě váhám, zda zařadit bod 163. Zkusíme to, pokud bude rozprava nějak obsáhlá, tak bychom jej přerušili. Zahajuji projednávání bodu

163.

Dotační programy zemědělství pro rok 2013 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/

Prosím o úvodní slovo ministra zemědělství Petra Bendla.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Slibuji, že budu krátký. Dotační programy v zemědělství pro rok 2013, poskytované podle § 2 a § 2d zákona 252, obsahuje tento materiál, přičemž účel těchto dotací včetně rozsahu finančních prostředků je schválen každoročně Poslaneckou sněmovnou. Programy jsou výslovně účelové, slouží k podpoře restrukturalizace a zvýšení konkurenceschopnosti českého agrárního sektoru.

V předloženém návrhu výše přidělených prostředků je preferována živočišná výroba. Důvodem je snaha bránit obzvláště znepokojujícímu vývoji některých odvětví živočišné výroby, kterou jsem zde citoval.

Dotační programy předkládáme v souladu se zákonem. Projednala je vláda a na své schůzi i zemědělský výbor Poslanecké sněmovny. Materiál byl doporučen k odsouhlasení.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Sněmovní tisk projednal zemědělský výbor. Doručil nám usnesení jako tisk 879/1. Slovo má za omluvného pana poslance Ladislava Skopala pan poslanec Jiří Papež. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vás informoval o tom, že se zemědělský výbor předloženým sněmovním tiskem 879 zabýval na své 39. schůzi dne 22. ledna a přijal k tomuto sněmovnímu tisku návrh usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně, aby dotační programy zemědělství pro rok 2013 schválila.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji obecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nikdo se nehlásí, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Jiří Papež má slovo.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji ještě jednou za slovo, dnes už asi naposledy. Dovolte mi, abych přednesl návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna

schvaluje Dotační programy zemědělství pro rok 2013 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 879.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit v rámci podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 244. Ptám se, kdo je pro přijetí navrženého usnesení. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 244, přítomno 125, pro 91, proti 1. Usnesení bylo schváleno.

Projednali jsme tedy bod 163, sněmovní tisk 879. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dámy a pánové, já myslím, že teď už nebudu zahajovat další bod. Skončila dopolední část našeho jednání.

Dovolte jenom informaci k odpolední části. Vzhledem k tomu, že je omluven předseda vlády, budou mít interpelace na předsedu vlády, kterých je vzneseno 18, krátký průběh. Chci upozornit ty, kteří se obracejí se svou interpelací na ministry, tedy na jednotlivé členy vlády, že na ně přijde řada dříve. Prosím, počítejte s tím. Interpelace budou zahájeny ve 14.30 hodin.

Děkuji vám a přeji příjemnou polední přestávku.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré odpoledne, pane ministře, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych zahájil odpolední jednání 51. schůze. Obsahem našeho odpoledního jednání jsou ústní interpelace, které jsou nejprve určeny v čase od 14.30 do 16 hodin na předsedu vlády a potom do 18 hodin interpelace na ostatní členy vlády.

174. Ústní interpelace

Vzhledem k tomu, že je předpoklad, že interpelace na předsedu vlády Petra Nečase, který je z dnešního jednání omluven, mohou být vyčerpány dříve než v 16 hodin, proto bych rád upozornil interpelující kolegy, že ústní interpelace na ostatní členy vlády budou zahájeny ihned po vyčerpání přihlášek na předsedu vlády.

Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace na předsedu vlády kolegové od této chvíle do 16 hodin, a rovněž na ostatní členy vlády od 16 do 18 podle vylosovaného pořadí, které vám bylo rozdáno do lavic. Proto můžeme přistoupit k první interpelaci na předsedu vlády, kterou vznáší pan kolega Klučka, který byl vylosován na prvním místě. Připraví se potom pan poslanec Váňa.

Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Nezbyvá mi nic jiného, než začít větou: Právě jsem se vrátil z výboru pro obranu, který doporučuje Poslanecké sněmovně vyslání jednotek do Mali. Ale to není předmětem, pane předsedo vlády, mé interpelace.

Předmětem je způsob, jakým projednáváme tuto materii ve vládě a přenášíme do Poslanecké sněmovny. Já rozumím tomu, že jednotlivé dny přinášejí změny, přinášejí upřesnění této zahraniční mise, ale je to snad v novodobé historii tak nějak poprvé, kdy zahraniční misi realizujeme v Evropě, jako evropskou misi. Není to mise, která by byla pod záštitou NATO, na které jsme zvyklí z Afghánistánu a podobně. A mně se zdá, že celá chronologie toho vývoje, kdy vláda to projednává před týdnem, projednává to včera, dává do Poslanecké sněmovny dva samostatné materiály pod jinými čísly se stejným názvem, že nám to působí docela velké problémy.

Chci se zeptat, jestli uvažujete ve vládě o nějakém jiném postupu v takovýchto situacích, kdy jsme požádáni Evropskou komisí, nebo Evropou – celkem, Radou bezpečnosti o vyslání jednotek do zahraničí v situaci, kdy riziko v tom zahraničí je takové, že to velmi výrazným způsobem může ovlivnit a ublížit Evropské unii.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Jediné, co mohu, je oznámit vám, že pan premiér je povinen vám písemně odpovědět v zákonném lhůtě 30 dnů. Totéž platí pro všechny ostatní kolegy, kteří budou pana premiéra interpelovat.

Další interpelaci na premiéra vznáší pan poslanec Miroslav Váňa ve věci „nejste vládou silné ruky“. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Ano, nepřítomný pane premiére. Nejste vládou silné ruky, jste vládou zbabělců. A proto, že jste vládou zbabělců, k tomu je mnoho důvodů. To, že jste vládou zbabělců, to ví 99 % občanů této země. To, že jste vládou zbabělců, toho je důkaz to, co tady vidíme – prázdné lavice. Kde jste? Kde jste, poslanci? (Z lavic koalice se ozývá volání: Tady!) To jste tři, čtyři. A kde je ten zbytek? Pane premiére, já chápu, že i vy máte právo dnes si zalyžičkovat třeba v Alpách, třeba někde jinde. Ale vy tady víc nejste, než tady jste. Vy tady skoro vůbec nejste na ústních interpelacích. A vaši poslanci zcela naschvál, záměrně, když tady sedí, tak se vypínají, aby znemožnili opozici zeptat se, jak špatně tato vláda vládne. Pane premiére, to je faul. To je podvod. Vy prostě podvádíte. Tady na půdě Sněmovny faulujete. Vy faulujete, protože nejste vládou silné ruky zde ve Sněmovně, ale vy faulujete i vůči obyčejným lidem. Vy jste vládou, která drží omylem, která se třepe na berličkách. Vy jste vládou, která se mstí obyčejným lidem, maminkám samoživitelkám, důchodcům, vícečetným rodinám. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ty vy bičujete vašimi vládními nesmyslnými škrty, pane premiére.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji za pochopení. Další interpelaci vznáší pan kolega Antonín Sedá ve věci nákupu přes NSPA. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, obracím se na vás nejen jako na premiéra, ale dnes i na ministra obrany ohledně vojenských nákupů přes NATO Support Agency, dříve NAMSA.

Jistě se shodneme, že chceme transparentní a efektivní vynakládání finančních prostředků daňových poplatníků. A oba se shodneme, že resort Ministerstva obrany není v dobré kondici, a to nejen s ohledem na množství kauz souvisejících s vojenskými akvizicemi. Jedním z deklarovaných řešení vycházejícím z Bílé knihy o obraně jsou nákupy přes agenturu NSPA, dříve NAMSA. Nicméně podmínkou transparentnosti, efektivnosti a rovnosti je nejen přesná specifikace požadavků, které nikoho nebudou zvýhodňovat, ale také nutnou podmínkou je i registrace firem u této agentury.

Vážený pane premiére, uvedu konkrétní případ, který se opakovaně vyhlásil. Jedná se o dodávku 30 tisíc kusů munice typu 40x46 LV cvičná Impact Maker s termínem dodání do 30. 11. 2013. Pominu-li vlastní změnu specifikace v prvním tendru, jeho zrušení a nové vypsání, mám podezření,

že se jednalo o upřednostnění jednoho výrobce, a to zejména dodatečnými požadavky na nutnost uvedení NATO Stock Number a na doložení předešlých dodávek.

Proto mám tři dotazy, pane premiére. Za prvé, proč se pro výcvik potává nejdražší cvičná munice a v takovém počtu. Za druhé, zda došlo, či nedošlo k vyřazení některých nabídek z důvodu nedodání NSN či nedoložení předešlých dodávek. Za třetí, proč armáda utrácí obrovské peníze bez ohledu na finanční možnosti resortu a bez ohledu na metodiku výcviku. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Další interpelaci na premiéra vznáší kolega František Novosad ve věci vyjednávání víceletého finančního rámce EU. Připraví se pan kolega Paroubek. Prosím.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane premiére, minulý týden jsme díky vašemu vyhrožování vetem byli opět svědky vašich pěti minut slávy v Bruselu v rámci summitu Evropské rady, kde se vyjednával víceletý finanční rámec pro léta 2014 až 2020. Výsledky summitu ovšem ukazují, že pro Českou republiku se nejedná o žádný úspěch. Naopak proti minulým letům jsme, co se týká objemu finančních prostředků, značně ztratili. Sledoval jsem tuto důležitou agendu dlouhou dobu a hlavně v posledních dnech, kdy se na evropské úrovni a mezi členskými státy intenzivně vyjednávalo. Sledoval jsem vaši aktivitu jako premiéra, který měl během nejdůležitějších jednání na minulém summitu poslední slovo. Proto mi dovoluji zmínit některé události.

Za prvé. 31. ledna byla v Senátu na programu jednání informace vlády o svém mandátu před nadcházejícím summitem Evropské rady 7. a 8. ledna. Místo vás tam přednesl referát připravený Úřadem vlády ministr spravedlnosti Pavel Blažek, který pouze uvedl, jaké body budou na agendě summitu. Nedozvěděli jsme se nic o pozicích, nic o strategii a ani nic o preferencích České republiky. Týden poté, tedy 6. 2., jste přišel na výbor pro evropské záležitosti v Poslanecké sněmovně, kde jste nás ve stručnosti informoval o tomtéž co ministr Blažek v Senátu. A to v době, kdy již týden probíhala intenzivní jednání mezi jednotlivými členskými zeměmi. Na výboru jste uvedl, že informace o návrzích a další fakta nejsou k dispozici. Dokonce jste pronesl, že celkově Česká republika nemůže získat v budoucím finančním rámci tolik prostředků jako v tomto.

Proto vás, pane premiére, žádám, abyste nás alespoň zpětně informoval o tom, jaká byla přesná pozice České republiky a její preference pro dané kapitoly, tedy konkrétně čísla. Jaká byla její vyjednávací strategie a jak je možné, že proti Slovensku či Polsku jsme získali tak málo.

(Předsedající upozorňuje na čas.) Nebo byla nakonec vaše vyjednávací taktika odejít v noci z budovy, kde se summit odehrával, jak o tom informovala některá média? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším interpelujícím je pan poslanec Jiří Paroubek ve věci záměru na zavedení pojistného systému. Připraví se paní kolegyně Váhalová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, mám vážné podezření, že po krachu druhého pilíře důchodového pojištění se určité finanční skupiny pokoušejí narušit současný systém státem garantovaného solidárního zdravotního pojištění. Existující princip přerozdělování je postaven právě na principu povinného solidárního pojištění při přerozdělování 100 % vybraného pojistného. Jistě, pouze 10 % pojištěnců spotřebovává ve finančním vyjádření více než 90 % zdravotní péče, ale to je přece právě vyjádření solidárního pojistného systému. Cokoliv jiného zavání zaváděním sledováním rizikových skupin, rizikových oblastí, tedy pojmů blízkých komerčním matematickým modelům sledujícím nikoliv zájmy pojištěnců, ale majitelů pojišťoven.

Mám informace z obvykle dobře informovaných zdrojů, že se u nás uvažuje o zavedení přerozdělování pojistného systémem PCG a že se o to pokouší stejná soukromá společnost, která to provádí na Slovensku. A také, že jí byla předána data ze zdravotních pojišťoven. Můžete mi sdělit, vážený pane premiére, jaký rozsah dat byl této společnosti předán a jak je zabezpečeno, že je nezneužije? A zda se má informace o zavedení pojistného systému PCG zakládá na pravdě?

Vážený pane nepřítomný premiére, já myslím, že průběh interpelací v poslední době, a zejména na této schůzi Poslanecké sněmovny, ukazuje, že tento systém v této podobě asi fungovat nebude, a to máme ještě více než rok a čtvrt do konce volebního období. Myslím, že bychom měli, vláda, opozice a celá Poslanecká sněmovna, debatovat na toto téma, tak abychom třeba po vzoru britské Dolní sněmovny hledali řešení, které by bylo zábavné jak pro politiky, tak také pro veřejnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším interpelujícím je paní kolegyně Váhalová, která interpeluje opět ve věci víceletého finančního rámce EU. Připraví se paní kolegyně Drastichová. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové a také vážený nepřítomný pane předsedo vlády. Na oficiálním webu české vlády jsem se dozvěděla, že vláda hodnotí dojednaný víceletý finanční rámec na léta

2014 až 2020 jako svůj úspěch. Tento víceletý finanční rámec údajně splňuje většinu požadavků České republiky. V rámci kohezní politiky tak budou moci české a moravské regiony v příštím rozpočtovém období získat celkem 20,5 miliardy eur, přes 517 miliard korun. V cenách roku 2011. Tato sebechvála mi jistým způsobem připadá neopodstatněná. Pro připomenutí: V současném období 2007 až 2013 může Česká republika čerpat na kohezní politiku zhruba 26,7 miliardy eur. To znamená, že dojde ke snížení o 23 % proti stávajícímu období. Přitom celkový dlouhodobý rozpočet se snižuje jenom asi o 3 %. Některým zemím, jako například Polsku, se podařilo i přes úsporný rozpočet EU dokonce navýšit příjem z EU přibližně o 4,5 miliardy eur. Jinými slovy, získalo skoro o tolik peněz navíc, kolik Česká republika ztratí. I sousední Slovensko má dostat více financí než v předcházejícím období.

V této souvislosti bych se vás chtěla zeptat, proč se naší české vládě nepodařilo získat alespoň stejný objem peněz z EU jako v období 2007 až 2013. Není to proto, že vaše vláda na rozdíl od Poláků nebo Slováků nemá ucelenou evropskou politiku? Jinými slovy, často vystupuje až protievropsky, a tudíž je přece jenom tak trochu na slepé koleji?

Zároveň bych vás chtěla požádat o zaslání přehledu víceletého finančního rámce EU na léta 2014 až 2020 pro přehled, kolik jednotlivé země EU přispějí a současně dostanou financí z evropského rozpočtu. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Další interpelují je paní poslankyně Drastichová ve věci těžby na Karvinsku. Připraví se pan kolega Paroubek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, v dnešní interpelaci reaguji na vaši písemnou odpověď týkající se těžby na Karvinsku. Vyslovil jste se, že obyvatelé Karvinska díky svým představám o čistém životním prostředí chtějí dosáhnout zastavení všeho, co běží, ekonomicky funguje, a tím nic nového nebude povoleno. Tím by nabourali chod hospodářství ČR a dle vašich slov docela sobecky a nezodpovědně, ať již se jedná o zajištění energetické bezpečnosti ČR, tak zaměstnanosti v regionu.

Chci vám sdělit, že sobecky a nezodpovědně se chovají těžební společnosti, které těží jen v zájmu svých zisků a akcionářů, a ne v zájmu České republiky. Těží se neekonomicky. V podzemí na Karvinsku zůstávají tisíce tun uhlí, které se netěží, protože to není ekonomicky zajímavé. Místo toho chtějí poddolovat obydlenou část města Karviná, která není zatím bezprostředně hornickou činností zasažena. Byly uzavřeny doly Dukla, František, kde v podzemí zůstaly miliony tun nevytěžených zásob. A já se

ptám: Proč se nevytěžily? Proč mají občané Karviné a Orlové trpět za šlendrián, navíc možná cílený, v těžebním průmyslu, který tady vládl a vládne. Proč při povolování zavřít činné doly na Karvinsku nemyslela vláda České republiky na energetickou bezpečnost? Teď bude vláda tímto argumentem vydírat občany, kteří žijí v nejhorších podmínkách k životu v celé České republice.

Mluvíte o nabourání hospodářského chodu České republiky. Tím myslíte skutečnost, že se strategická surovina, kterou zajisté černé uhlí je, z 60 % vyváží z naší republiky? Nabouráním hospodářského chodu České republiky myslíte zisk půl procenta z vytěžené tuny uhlí? (Upozornění na čas.) Až se rapidně změní tyto poměry, myslím, že potom můžeme vůbec mluvit v tomto smyslu o hospodářském chodu České republiky a jeho nabourání.

Žádám vás, pane premiére, abyste mi na tyto otázky odpověděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji vám. Poprosím o další interpelaci pana kolegu Paroubka, který interpeluje ve věci koncepcie využití peněz v rámci evropské finanční perspektivy 2014 až 2020. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, když jste se vrátil o víkend zasedání Evropské rady, dozvěděli jsme se, že jste v rámci evropské finanční perspektivy let 2014 až 2020 dojednal částku 20,5 miliardy eur. Před sedmi lety jsem jako český premiér dojednával s britským předsednictvím, konkrétně Tony Blairem, evropskou finanční perspektivu na léta 2007 až 2013. Tehdy jsme získali 26,7 miliardy eur plus 4 miliardy eur na zemědělskou politiku. Tedy tentokrát, pokud jde o kohezní politiku, je to zhruba o čtvrtinu méně, v korunách o 150 miliard korun méně. To považuji za neúspěch vaší vlády. Tehdy, před sedmi lety, jsme byli v přepočtu dotací na prvním místě v Evropské unii. Dnes jsme na místě čtvrtém. V rámci EU se rozděluje v souhrnu v té následující finanční perspektivě 900 miliard eur. Před sedmi lety to bylo 864 miliard eur. Země ve střední Evropě v podobné situaci jako my, Polsko a Slovensko, si však výrazně polepšily. My jsme se propadli. Vše se v politice sčítá. I činy vlád. Polská a slovenská vláda hledají s administrativou Evropské unie, s Evropskou komisí vždy cestu úzké spolupráce. To se naprosto nedá říci o vládě pod vaším vedením. V poslední chvíli jste zahánil vetem – 900 milionů eur bylo naše. Ale 6 miliard eur jsme oproti předchozí finanční perspektivě ztratili.

Má otázka je, jak bude vláda postupovat dále. Jakou strategii zvolí. Co jsou cíle této vlády v delším časovém horizontu. Jaké zvolí priority. Bude na dohadování priorit spolupracovat s opozicí, která se po sněmovních volbách velmi pravděpodobně stane stranou vládní?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším interpelujícím je pan poslanec Miroslav Váňa ve věci „vládní úspěch“. Prosím, pane kolego. Připraví se pan kolega Klučka.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený nepřítomný pane premiére, vládní úspěch. Interpelace by se spíše měla nazývat série vládních neúspěchů. Vaše vláda se sama potácí ve svých vlastních problémech. Celá práce je o tom, že jedna skupina vlády a jedni členové připravují a mažou schody těm druhým, takže my jsme dennodenně svědky vládních šarvátek, ústrků a intrik. Je totiž, pane nepřítomný premiére, velká škoda, že z toho celého vládního bláznince se vytrácí zájem o lidi. Zájem o pracující, zájem o běžného občana. A tak vládní politici kromě svých šarvátek, afér, kauz, skandálů jsou pohlceni zejména nesmyslnými vládními škrty, a to bez ohledu, že tyto škrty posílají na zem a na kolena běžné, obyčejné lidi. Ve společnosti se výrazně mění atmosféra. Je to atmosféra pod rouškou vládní arogance, je to atmosféra strachu, lidé se bojí o to, že přijdou o práci, a tak sociální neklid přerůstá v otevřený neklid, ale otevřenou obavu o existenční přežití. Lidé se pohybují a žijí v režimu od výplaty k výplatě. Lidé nemají peníze na to, aby spořili, a dokonce lidé se dennodenně děsí, zda-li je nepotká jednorázová investice, kde investice už v rozsahu sedmi tisíc může vyvolat vážné ohrožení ekonomické stability našich rodin. A tak podle průzkumu přibývá neustále lidí, kteří chtějí vládu opravdu – (Poslanec je předsedajícím upozorňován na čas.)

Pane premiére, co uděláte pro zlepšení této neblahé situace?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. O další interpelaci prosím pana kolegu Klučku, který interpeluje ve věci „vláda a Poslanecká sněmovna“. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Vážený nepřítomný pane premiére, já jsem dlouho přemýšlel nad názvem této interpelace. On ten název ne úplně vystihuje to, co budu moci ve dvou minutách říct. Ale vztah mezi vládou a Poslaneckou sněmovnou já sám musím hodnotit jako vztah krajně nedobrý. To není jenom tím, že existuje jednací řád Poslanecké sněmovny, existují usnesení Poslanecké sněmovny, kupříkladu takové, ve kterém se říká, že premiér písemně pověřuje člena vlády tím, aby ho zastupoval v případě jeho nepřítomnosti, nebo aby zastupoval vládu jako jediný člověk v případě nepřítomnosti a projednávání bodu na Poslanecké sněmovně. Prosím pěkně, co s tím máme udělat? Máme vyžadovat plnění těchto usnesení tak, abychom se nedostali vůbec do aktivní práce? Pak se používají metody, že se vypínají poslanci, že zabrání dalšímu jednání Poslanecké sněmovny, vyžadují si tím přestávky v jednání Poslanecké sněmovny. Ministři, kteří jsou

tzv. pověření, třeba o té armádě nevšdíl vůbec nic. Takže úloha ministra spočívá pouze v odprezentování toho materiálu, který mu někdo připraví.

Prosím vás pěkně, nezdá se vám, pane premiére, že to je pohrdání prací Poslanecké sněmovny? Nebo si myslíte, že ti poslanci si tohle to v dané situaci opravdu zaslouží. Proto tady na těch interpelacích sedí pár lidí, a proto tady není naplněna Sněmovna, protože to ty lidi už nezajímá. A proto jsou pryč. Pane premiére, co s tím chcete jako vláda taky provést?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Další interpelaci vznáší pan poslanec Antonín Sed'a ve věci problému Všeobecné zdravotní pojišťovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Připraví se paní kolegyně Drastichová.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jsem rád, že jste u této ústní interpelace přítomen.

Vážený pane premiére, vaše vláda projednávala zprávu ministra zdravotnictví týkající se finančních problémů Všeobecné zdravotní pojišťovny, kdy hrozí odchod dalších 80 tisíc pojištěnců, čímž se mají snížit příjmy o 2,3 miliardy korun. Zároveň ji zasáhne zvýšení daně z přidané hodnoty v tomto roce. Celkem by se mělo jednat o ztrátu ve výši až 6 miliard korun. Sama Všeobecná zdravotní pojišťovna ve své analýze dokonce mluví až o deficitu ve výši 11 miliard korun. Tím ovšem dojde ke zpoždění v platbách nemocnicím a lékařům.

Vážený pane předsedo vlády, jakým způsobem bude řešit vaše vláda tuto obří krizi ve VZP? A teď nemyslím vydání nové úhradové vyhlášky, ale koncepční ve vztahu k celému systému zdravotních pojišťoven. Připraví a předloží vaše vláda ještě do konce funkčního období nějaké legislativní změny či navýší platby zdravotního pojištění za státní pojištěnce tak, aby zažehnala tuto finanční krizi? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím o další interpelaci paní kolegyni Drastichovou ve věci těžby na Karvinsku. Připraví se pan kolega Sed'a. Prosím.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážený pane premiére, navážu na svou předchozí interpelaci. O zajištění zaměstnanosti v regionu by se dalo dlouze diskutovat. Díky přítomnosti těžební společnosti se sem velmi těžko lákají investoři z jiných oblastí průmyslu, natož služeb a drobného podnikání. Mají obavy o své investice, které by v naší lokalitě vydali. Názorným příkladem toho je průmyslová zóna Nové Pole v Karviné Starém Městě, která byla zhruba před deseti lety vybudována s nemalou pomocí dotačních titulů. Dnes jsou firmy zde podnikající ohroženy záměrem OKD rozšířit

těžbu. Přes dva tisíce občanů, kteří jsou tady zaměstnaní, mohou přijít o práci. OKD čím dál víc nahrazuje občany České republiky na pracovních pozicích lidmi ze zahraničí – Poláky, Slováky, Ukrajinci. Díky OKD tady nemá možnost zdejší region vytvářet nová pracovní místa a příležitosti pro mladé vzdělané lidi. Investoři vnímají zdejší lokalitu za rizikovou.

Velmi vítám, že i vy jste přesvědčen, že je namístě prosazovat taková opatření, která zabezpečí minimalizaci rizik, a že řešení je věc technická. Zároveň vítáte iniciativu občanů. Ti přicházejí se svými podněty a upozorňují na to, že dnešní technologie těžby umožňují těžit černé uhlí tak, aby projevy na povrchu byly minimální, například takzvaně na základku. OKD však tuto technologii zavrhuje z důvodu její finanční neefektivnosti. Koho to zajímá?

Proto bych ráda znala odpovědi na otázky a váš názor na argumenty, které jsem v této interpelaci položila, a zároveň se znovu ptám, kdy se setkáte se zástupci občanských sdružení, která zahrnují iniciativy napříč celou republikou. Myslím si, že by bylo i pro dobro České republiky, kdybyste si na ně na hodinku našel čas.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelací ve věci zasedání rady ESA vznáší pan kolega Sed'a. Prosím, pane kolego. Připraví se pan poslanec Váňa.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, v listopadu loňského roku skončila ministerská rada Evropské kosmické agentury, která řešila financování projektů dalšího rozpočtového programového období. Přestože Česká kosmická kancelář doporučovala vládě navýšit svoji účast na 42 mil. eur, Česká republika se bude podílet na činnosti ESA částkou necelých 26 mil. eur. A to ještě hrozilo, že Ministerstvo dopravy nenajde ve svém rozpočtu 13 mil. eur. Lze konstatovat, že vyčleněné finanční zdroje nepovedou k rozvoji zapojení českých výzkumných pracovišť a firem do evropských kosmických projektů. Přestože vaše vláda si často bere za příklad vládu Velké Británie, ta na rozdíl od vás s ohledem na význam znalostí a technologie navýšila finanční prostředky do volitelných programů o 25 %.

Vážený pane premiére, v současné době je financování programu Evropské kosmické agentury financováno z rozpočtu kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a z rozpočtu Ministerstva dopravy. Nicméně výše těchto rozpočtů neumožňuje dostatečné financování výzkumných programů. Já jsem nedávno například navrhoval možnost rozšíření financování projektů z Evropské obranné agentury i na další resorty, ale můj návrh vládní koalice zamítla.

Pane premiére, pokud vaše vláda myslí zvýšení konkurenceschopnosti naší ekonomiky vážně, měla by navýšit možnosti financování programů a také změnit strukturu rozložení financí ve prospěch těch projektů, které zvýší české zastoupení i návratnost vložených prostředků. Prozatím deklaratorní podporu výzkumu a inovacím je nutno podpořit konkrétními kroky, bez výmluv na obtížnou ekonomickou situaci a potřebu krátit výdaje.

Proto se ptám, pane premiére, jakými konkrétními kroky zlepšíte situaci ve financování těchto programů a navýšíte účast České republiky v rámci volitelných programů Evropské kosmické agentury na další ministerské radě v roce 2014. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím pana poslance Miroslava Váňu ve věci práce vlády. Připraví se – pan kolega Váňa bude mít hned další interpelaci, takže se nemusí připravovat.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený nepřítomný pane premiére, vláda nevytváří a nebuduje rovné šance a rovné příležitosti pro všechny občany. Jiné šance mají u nás bohatí, jiné šance mají chudí, jiné šance mají středněpříjmové skupiny občanů. ODS si udělala z lidí pokusné králíky. Občané jsou testováni, co ještě snesou, co ještě vydrží, co je ještě možné naložit na jejich bedra. ODS se stala nedůvěryhodnou. Vláda je zatížena sérií korupčních skandálů. Je to vláda Petra Nečase, která vyhotila sociální napětí ve společnosti, která nevedla dialog se sociálními partnery. Zvolila nekompetentní politiku v žoldu finančních elit, vyvolených vrstev, snížila občanům reálné mzdy, ohrozila rozpočty vícečetných rodin, seniorů a mladých začínajících manželství.

Pane premiére, vaše vláda neprospívá. Neprospívá lidem. Došlo ke krácení přídávků na děti, došlo ke krácení porodného ze 17,5 tis., došlo ke krácení rodičovského příspěvku ze 7,5 tis. Nezvyšuje se za dobu vašeho vládnutí minimální mzda. Ta je na hranici 8 tis. Kč.

Vaše vláda, pane premiére, nezvyšuje důchody. Za vaší vlády se propadá lidem reálná i nominální mzda. Lidem stagnují příjmy, ale výdaje na provoz a chod domácností nezadržitelným způsobem rostou. Rodinám klesá životní úroveň. Lidé mají existenční problémy. Dvě třetiny domácností nejsou schopny běžně měsíčně vyjít se svým příjmem. Drtivá většina domácností postupně začíná upadat a dostává se do pásma chudoby. Domácnosti přestávají být schopné platit a splácet půjčky, úvěry a hypotéky.

Vážený pane premiére, drtivá většina rodin –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas, pane kolego! (Poslanec přestal hovořit uprostřed věty a odmíchl se.) Takže jste skončil tuto interpelaci?

Poslanec Miroslav Váňa: Skončil. (Potlesk zprava.) Děkuji. (Řečník zůstává u mikrofonu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Abychom si alespoň na pár vteřin odechli od záplavy problémů kolegy Váni, tak bych si dovolil vás seznámit se dvěma omluvami. O první omluvu žádá pan poslanec Jiří Besser. Omlouvá se z dnešního odpoledního jednání ze zdravotních důvodů. Druhá omluva je od paní kolegyně Klasnové ze zdravotních důvodů.

Poprosím pana kolegu Váňu, aby pokračoval svou další interpelací ve věci co je cílem vlády. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Ano. Nepřítomný pane premiére, co je cílem vlády? Cílem vlády sociálních demokratů bylo, aby obyčejní lidé se podíleli na růstu ekonomiky, a to konkrétně růstem své mzdy, a to konkrétně růstem své životní úrovně, a to konkrétně růstem svých důchodů, prostě růstem svých příjmů.

Co je cílem vaší vlády, pane premiére? No, to je totální ožebračování drtivé většiny občanů. To je váš vládní program. Vláda, vaše vláda, neumí a nedokázala doposud čelit krizi. Naopak je to ona sama vláda, která celou situaci vyostřuje a vykopává propast pro chudobu a bídu. Zhoršuje celou situaci, a to sérií nesmyslných vládních škrtů a vládních opatření. Výrazně byla oslabena jakákoliv investiční politika. Je to vaše vláda, která poslala na kolena téměř celý segment stavebnictví.

Nevytvářejí se podmínky pro vznik nových pracovních příležitostí. Většina vládních opatření dusí koupěschopnou poptávku a tlumí spotřebu našich domácností. Většina vládních opatření zkrátka snižuje lidem jejich životní úroveň. Naproti tomu vláda podporuje soukromé penzijní fondy, vláda podporuje kšeftáře se stářím a kšeftáře s lidským neštěstím, s lidmi, kteří se nacházejí na prahu nouze.

Na co se vaše vláda zmohla, pane premiére? Na to, aby krátila dávky zdravotně postiženým, na to, aby zkomplikovala život všem tělesně postiženým při získávání potřebných dávek.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas, pane kolego.

Poslanec Miroslav Váňa: Vy prostě škodíte této zemi. (Potlesk osamělého poslance ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. O další interpelaci poprosím pana kolegu Sedu, který interpeluje ve věci bezpečnostní díry na Ministerstvu obrany. Prosím.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, obrácím se na vás jako na zastupujícího ministra obrany ve věci bezpečnostního rizika na Ministerstvu obrany, které se odehrálo v roce 2007. Tehdy byly poskytnuty citlivé informace týkající se výměny transportních letounů An-26 za letouny CASA CN-295. Tehdy tyto informace získala advokátní kancelář, jejíž jeden ze spolumajitelů byl údajně v minulosti spolupracovníkem StB a ruské KGB.

Pane premiére, máte informace o tomto bezpečnostním riziku, a to právě v souvislosti s prověřováním nákupu letounů CASA orgány činnými v trestním řízení? A pokud nemáte, jak si mám vysvětlit skutečnost, že z důvodu bezpečnosti nebyla technická specifikace letounů CASA dána k dispozici poslancům výboru pro obranu, zatímco byla dána k dispozici advokátní kanceláři? Kdo podle vás nese politickou odpovědnost za toto vzniklé bezpečnostní riziko? Jaká konkrétní opatření provedete, aby se nic podobného nemohlo v budoucnu opakovat? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci vznáší pan poslanec Miroslav Váňa ve věci vládní angažmá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Nepřítomný pane premiére, vládní angažmá: Cílem Evropské unie je ekonomický růst, vytváření nových pracovních šancí. Neznámé nejsou pojmy solidarita, soudržnost, rozvoj zaostalé infrastruktury, podpora ekologických projektů, investice obecně. Obecně by se dalo říci, je to růst životní úrovně obyvatelstva. A jaké jsou hodnoty vlastní vaší vládě? Je to omezování vlivu státu, je to slepá, fanatická víra v neregulovaný trh, je to snižování státního dluhu na úkor nárůstu chudoby, na úkor propadu životní úrovně občanů. Tento dluh má kořeny v loupeživé velké privatizaci, v nekrytých bankovních úvěrech, v politice Topolánkovy vlády.

Ano, pane premiére. Dnes se po lidech chce, aby oni platili za vaše hříchy, aby oni platili za hloupost pravicových vlád. Ale pane premiére, oni dluh nezavinili. Občané Českou republiku nezaadlužili. Byla to ODS, která vytunelovala důsledně příjmy státního rozpočtu. Byla to ODS, která napěchovala peněženky těch nejbohatších, všech těch, kteří mají příjem přesahující 40 tisíc za měsíc. Je to důsledek rovné daně. Kupříkladu v lednu 2008 sedm manažerů z ČEZu díky tehdy snížení daní dostává do kapes od ODS plus 300 milionů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas, pane poslanče. (Hluboký výdech poslance Váni.) Děkuji za pochopení. A můžete hned pokračovat vaší další interpelací ve věci nekomunikativnosti vlády, prosím.

Poslanec Miroslav Váňa: Vaše vláda si žije, pane nepřítomný premiére, sama pro sebe. Vaše vláda se uzavřela do svého mylného fiktivního světa. Váš svět je na míle vzdálen tomu reálnému, skutečnému, kde žijí normální obyčejní lidé. Váš svět je obalený do jakéhosi zlatého pozlátka iluzí, falešných iluzí. Váš svět je světem štěstí a spokojenosti, ale pouze toliko pro ty nejbohatší, pro ty nejúspěšnější. Zde jsou šťastní, silní, mladí, mocní, bohatí a krásní. Váš svět vyhovuje ale pouze deseti procentům občanů. Vaší vládě už dnes nevěří 90 % lidí, kteří jsou silně znepokojeni politikou vlády. Vaší vládě nevěří střední vrstvy obyvatelstva. Vládě nevěří mladí lidé, studenti, učitelé, lékaři. Prostě vláda se jednoduše a prostě s nikým nebaví, vláda nekomunikuje s odbory, s opozicí, se zájmovými sdruženími. Vláda nerespektuje názory odborné veřejnosti a to je důvod, proč lidem dochází trpělivost. To je důvod, proč lidé vycházejí do ulic, proč se lidé bouří, proč lidé demonstrují. Lidé toho už zkrátka mají dost. Lidé už se nechtějí nechat dále okrádat, lidé už pochopili, že jejich snažení je marné, že pracují a jejich odměna je almužnou, která nepokryje provoz a chod jejich domácností. Lidé už nechtějí být řadovými pěšáky na šachovnici mocných. Lidé už nechtějí být rukojmími chycenými do sítě vládních experimentů. Lidé už nechtějí být loutkami v divadle Petra Nečase. Lidé už nechtějí se nechat nadále vařit ve smrtícím kotli hloupých vládních elixírů Miroslava Kalouska.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, je mi líto, že musím přerušit váš zajímavý projev, ale váš čas uplynul.

Poslanec Miroslav Váňa: Čí zájmy, pane nepřítomný premiére, hájíte?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolegyně a kolegové, mohu konstatovat, že tím jsme vyčerpali ústní interpelace ve vylosovaném pořadí na premiéra vlády, který je omluven a odpoví vám písemně v zákonné lhůtě.

Podle avíza, které jsem již řekl na počátku odpoledního jednání, budeme pokračovat v interpelacích na ostatní členy vlády. Jako první byl vylosován pan kolega Jan Chvojka, který vznáší interpelaci na ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci inkasních společností. Mohu jenom konstatovat, že pan ministr Blažek je omluven z tohoto jednání. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Omlouvám se, ale moje interpelace určitě nebude tak originální jako interpelace mého kolegy a kamaráda Mirka Váni. Nicméně pokusím se zeptat pana nepřítomného ministra Blažka na problematiku inkasních agentur.

Vážený nepřítomný pane ministře, inkasních agentur je po celé republice

mnoho, přesto není jejich činnost, tedy vymáhání pohledávek, v porovnání s vymáháním pohledávek soudními exekutory nijak upravena. Nejsou nastavena žádná pravidla, za kterých mohou inkasní agentury vznikat, ani způsoby vymáhání pohledávek. Ke kontrole takovýchto agentur není kompetentní ani Ministerstvo spravedlnosti, jako je tomu v případě kontroly soudních exekutorů, ale ani jiné ministerstvo.

Jediným zájmovým sdružením právnických osob v České republice, které sdružuje společnosti podnikající v oboru správy a inkasa pohledávek – zkráceně inkasní agentury – je Asociace inkasních agentur. K této asociaci se mohou přidružit pouze takové společnosti, které mají transparentní finanční systém, přijmou stanovy asociace a mají předchozí prokazatelnou činnost v období minimálně 12 měsíců. Dále inkasní agentura musí přijmou etický kodex, ve kterém asociace výslovně apeluje na to, aby inkasní firmy v každém případě zachovávaly důstojnost dlužníka, a který vymezuje praktiky, které by měly být již nepřípustné. Zjevně tomu ale tak není. Řádných členů má asociace pouhých 14 a přidružených jen tři. Z tohoto počtu je zřejmé, že mnoho inkasních agentur nesplňuje tyto podmínky, a můžeme se pouze dohadovat, zda tyto inkasní agentury nedodržují etický kodex nebo zda existují nejdéle jeden rok.

Z výše zmíněných důvodů se domnívám, že tato problematika jak už s ohledem na ochranu postavení dlužníka, ale i v tomto případě na ochranu věřitele přímo vyžaduje legislativní úpravu Ministerstvem spravedlnosti, které dle mého názoru má zaručený počet odborníků, kteří připraví takový návrh zákona, ať tedy ve formě nového zákona o inkasních agenturách, nebo i ve formě rozsáhlé novely, která přinese jistotu jak pro poctivé inkasní agentury, tak i pro dlužníka i věřitele. Pane ministře, máte v plánu nějaký zákon, který by reguloval tuto problematiku?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr vám písemně odpoví.

Další interpelaci vznáší pan kolega Václav Klučka na ministra zahraničí Karla Schwarzenberga ve věci výcvikové mise Evropské unie v Mali. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Musím nejdříve i poděkovat panu ministrovi, že je přítomen této interpelaci, protože je to jediná interpelace v jeho programu a vždycky přijde a milerád odpoví. A taky mi ještě dovolu poděkovat i panu ministru zdravotnictví, který je přítomen, přes to všechno, že dneska má narozeniny. Ostatní ministři tady nejsou, ale on tady sedí pokaždé a vždycky vytrvá skoro až do konce. Takže to mu děkuji.

Tedy k předmětu interpelace. Výbor pro obranu se na dnešním zasedání zabýval vysláním jednotky do příslušné mise. Já jsem původně chtěl tady udělat jakousi historii, exkurz toho, jak to bylo projednáváno. Neudělám to, protože možná se o tom zmíníte v odpovědi. Ale vrátil se náměstek Pícek z jednání ministrů obrany a přijel s velkou pochvalou České republiky za angažovanost, kterou projevila Česká republika tady při obsazování nebo realizaci své úlohy, kterou považuje za potřebnou v určité eliminaci rizik, které vycházejí z příslušné mise. Takže tam byla ta pochvala.

Pane ministře, mě zajímá jiná otázka. Co se stane přesně v situaci, kdyby náhodou Poslanecká sněmovna prostě neprojednala souhlas s vysláním této mise? Jaký dopad to bude mít do zahraničních vztahů? Eventuálně situace, kdy Poslanecká sněmovna doporučí, Senát odmítne, vrátí zpátky do Poslanecké sněmovny a my budeme mít složitou úlohu v tom najít stojedničku na přehlasování Senátu. Pane ministře, jaký na to máte názor?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím pana ministra Schwarzenberga o odpověď. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, v případě, že by opravdu Poslanecká sněmovna odmítla vyslání mise, tak bychom se stali nevěrohodnými členy Evropské unie. Jak známo, mise v Mali je takto podnik Evropské unie, která samozřejmě pozvolna musí také přebírat odpovědnost za vlastní bezpečnost, a tudíž v jejím okolí se o to stará. Je to ovšem na žádost maliské vlády a jiných afrických států. Prvního bojového úkolu se ujala Francie, která disponuje potřebnými silami. My ostatní členové unie pomůžeme, kde jsme schopni pomoci. Jak hlídáním, tak instruktory. Někteří poskytují letadla, my nemáme vhodná letadla ani lodě nebo něco jiného, tak poskytujeme to, co umíme a co jsme schopni.

Kdybychom to odmítli, tak bychom se stali nevěrohodnými. Naše postavení v Evropské unii by bylo valně oslabeno, a jak víte, já jako ministr zahraničí se snažím, aby naše postavení v Evropské unii bylo posíleno, a bychom byli chápáni jako aktivní a věrohodní členové Evropské unie. A jedna součást této politiky je taky, že se podílíme na této misi v Mali. Mimoto bych rád poznamenal, že ovšem doufám, že se to nestane, neboť máme mnoho výhod z členství v Evropské unii, na rozdíl od jiných politiků jsem toto nikdy nezpochybnil, a tak v příštím rozpočtu očividně dostaneme podstatné peníze na další rozvoj České republiky. Nemůžeme být jenom všichni ti, kteří jenom vyžadují a berou a neposkytují taky pomoc, když je potřebná. Jako hrdý národ musíme se postavit i tam, kde je výzva daná a kde je to také snad někdy nebezpečné nebo nepříjemné, spíše

nepříjemné v tom vedru sloužit než opravdu nebezpečné. Ale dle mého názoru bychom se opravdu pokryli ostudou, kdybychom toto odmítli.

Děkuju mnohokrát.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pane kolego, máte ještě doplňující otázku? Ne. Tak pozvu k řečništi paní kolegyni Martu Semelovou, která vznáší interpelaci na ministra školství Petra Fialu ve věci cizích jazyků. Pan ministr je bohužel omluven. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Podle rámcových vzdělávacích programů má být od příštího školního roku zavedena na základních školách povinná výuka dvou cizích jazyků. Jenže ne každé dítě je schopné se naučit i jeden jediný cizí jazyk. Jsou děti s různou úrovní IQ, jsou děti s různým nadáním a zaměřením. Některé mohou vyniknout ve výuce cizích jazyků, jiní v matematice, v přírodovědných a technicky zaměřených oborech. Další jsou hudebně či výtvarně nadané nebo manuálně zručné. A přestože jim nejdou teoretické předměty, v pracovních činnostech by mohly být jedni z nejlepších. To by ovšem muselo dojít k znovuvybavení školních dílen a k přípravě pedagogů pracovních činností na pedagogických fakultách. Rok od roku se také zvyšuje počet dětí se specifickými poruchami učení, jako je dyslexie, porucha čtení, dysgrafie, porucha psaného projevu a dysortografie, porucha schopnosti naučit se gramatiku. Tito žáci by potřebovali spíš posílit hodinovou dotaci českého jazyka. Ve třídách jsou integrováni žáci s různou mírou a typem postižení, ale také s různými poruchami chování. K tomu chybějí kvalifikovaní učitelé pro výuku cizích jazyků, kteří často z platových důvodů nacházejí uplatnění mimo školství. Ředitelé škol se také ptají, jak organizačně zabezpečit povinnou výuku dvou cizích jazyků. Jak to bude s hodinovou dotací, s prostorami, nejsou finance na dělené hodiny. Jak to všechno mají zorganizovat a řešit.

Vážený pane ministře, žádám vás, abyste při předpokládaných úpravách rámcového vzdělávacího programu vzal na vědomí názory pedagogů, rodičů a odborníků z praxe. Nejde o to vymýšlet mnoho různých vzdělávacích programů. Naopak. Je třeba, aby bylo jasné, co v jednotlivých ročnících učit, a zároveň hledat cesty k tomu, aby se mohl každý žák uplatnit například prostřednictvím vnitřní diferenciací školy. Druhý cizí jazyk by měl v každém případě zůstat jako volitelný předmět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Pan ministr Fiala vám písemně odpoví na vaši interpelaci.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Václav Votava na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci léčivého konopí na předpis. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jakkoli jsem odpůrcem legalizace tzv. měkkých drog, a to zdůrazňuji, vítám rozhodnutí Parlamentu pomoci lidem často nevléčitelně nemocným v jejich utrpení. To, že marihuana může pomoci v případě Parkinsonovy choroby, onkologických onemocnění ale i ekzémů, je dostatečně medicínsky prokázáno a takové poznatky mám i ze svého nejbližšího okolí. Nejsem si ale bohužel jistý, zda to, co vypadá jako vstřícný krok, bude nemocným také dostupné. Stručně řečeno: bude to komplikované, ale také drahé.

Stát musí v souladu s mezinárodní úmluvou v oblasti kontroly omamných a psychotropních látek vytvořit poměrně složitý kontrolní mechanismus pro kontrolu jak pěstování, tak předepisování marihuany. Pěstitelé, jejichž počet bude omezen, nebude tady velké konkurenční prostředí, budou moci konopí pěstovat na základě udělené licence a samozřejmě budou chtít docílit co největší zisk. Výsledkem tedy bude zřejmě velmi drahý produkt v lékárnách. Podle odhadů může měsíční dávka pro nemocného v lékárně vyjít i na 10 tisíc korun, protože zdravotní pojišťovny ji prostě odmítly hradit. A to je pro mě těžko pochopitelné. Pro nemocné ve starobním nebo invalidním důchodu, a těch je většina, to bude prakticky nedostupné. Nemocní tak budou postaveni před dilema vybrat si mezi marihuanou legální, ale nedostupnou, nebo nelegální, ale pro ně dostupnou, samozřejmě se vším, co z toho vyplývá. A tak si na zahrádce či doma v květináči potají nějakou tu rostlinku stejně vypěstují nebo jinak obstarají a samozřejmě mohou být vystaveni kriminalizaci. To je jasné.

Ptám se tedy: Je možné, aby zdravotní pojišťovny, když ne plně, tak alespoň částečně hradily přípravky z konopí? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím pana ministra Hegera o odpověď na tuto interpelaci. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane poslanče Votavo, dámy a pánové, děkuji za tuto interpelaci, která otevírá problém, který je opravdu nesnadně řešitelný a nemá v sobě rozumný kompromis. Jak jste zmínil, nejste příznivcem legalizace měkkých drog a já sám k této věci mám postoj, který nemohu vyjádřit nějakým jednoduchým přímým tvrzením a vyžadoval by rozsáhlou diskusi, ale popravdě řečeno naděje, které byly očekávány od poslanecké iniciativy ve smyslu legalizace konopí pro nemocné pacienty, které jim měly drogu velmi zpřístupnit, nejsou úplně jisté a já sám trochu pochybuji, jestli budou plně naplněny.

Problém má mnoho vrstev. Stručně jenom zmíním, že jsme signatářem

protidrogové úmluvy a musíme dodržovat jisté zákonitosti, takže často uváděné příklady například z Izraele nejsou úplně relevantní, protože tam úmluva dodržována není. Naopak v zemích, kde úmluva dodržována je, jako je Německo nebo Velká Británie, se počet pacientů, kteří jsou konopím léčeni, pohybuje okolo zhruba dvou tisíc, takže při přepočtu obyvatel my tady uvažujeme o léčbě pacientů, kterých jsou maximálně stovky. Na druhé straně relaxační a analgetické účinky a jiné život zlepšující účinky konopí by bylo možné zcela kontinuálně registrovat u těžkých pacientů, kteří tedy mohou tuto drogu používat dneska legálně ze zákona podle nedávno prošlé novely, ale velmi podobné účinky, pocity vylepšující, lze pozorovat i u lidí méně nemocných a venkoncem i u lidí zdravých, u kterých je tato droga podle protidrogových úmluv zakázána, ať si o tom kdo chce myslí co chce.

A teď narážíme na hlavní cenovou bariéru, a to je fakt, že povolení užívat tuto drogu přes její všeobecný zákaz ke všeobecnému použití bylo tedy možné učinit jedinečně komplikovanou cestou farmaceutické výroby. A nikoliv tedy nízký stupeň konkurence nebo jaksi umělé zvyšování ceny, ale právě farmaceutické postupy způsobují to, že produkce této drogy podle všech farmaceutických pravidel a zabezpečení je takhle drahá. Abych demonstroval, o čem mluvím, tak tady uvedu fakt, že zatímco normální mléko v krabici stojí 15 korun, tak mateřské mléko zpracované podle velmi podobných farmaceutických postupů stojí jeden litr, přepočteno, samozřejmě se používá podstatně menší množství, asi tisíc korun. Takže buď můžeme mít konopí legalizované a mohou ho používat velmi široké skupiny pacientů, kteří si potřebují vylepšit život, nebo ho můžeme mít tak, jak ho máme teď, zlegalizované cestou farmaceutického průmyslu, ale bude velmi drahé, a abychom naplnili úmluvy, musí léky podléhat určité kontrole, přísným předpisům lékařů a nemohou být zcela volné a široce používané.

Poslední věc, kterou k tomu řeknu, je, že náš zákon č. 48/1997 přímo přikazuje, aby se z veřejného zdravotního pojištění hradily pouze věci, které jsou prokázaně léčebně účinné, a přes všechny populární články v novinách a různé proklamace je dneska nezvratným faktem, že účinnost konopí jako léčiva není brána jako seriózní a léčivo v této farmaceutické podobě je považováno pouze za podpůrný léčivý prostředek a ty dnes nejsou prakticky v celé šíři hrazeny.

Děkuji. (Bouřlivý potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pane kolego, máte ještě doplňující otázku na pana ministra? Prosím.

Poslanec Václav Votava: Dostalo se vám potlesku. Já jsem jasně řekl, že bych nikdy nezvedl ruku pro legalizaci měkkých drog. To je pro mě na-

prsto zásadní, ale ze svého nejbližšího okruhu opravdu vím o lidech, kterým použití marihuany na některé nemoci zásadně pomohlo, minimálně jim vzalo trápení, které měli, prostě bolesti. Takže si myslím, že když jsme tento zákon schválili, a těch lidí, nevím, jestli jich jsou stovky, nebo tisíce, tak by možná měl být smyslem toho, aby si to nepěstovali ilegálně, protože si to tedy většina z nich dosud nějakým způsobem opatřovala, takže si i myslím, že v těch oprávněných, opravdu oprávněných případech by pojišťovna měla alespoň částečně prostředky hradit, aby byly v oprávněných případech opravdu dostupné.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr dá ještě doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já se před odpovědí trochu omluvím za nadšený potlesk, který jistě souvisel s těmi zde zmíněnými narkotiky, které nestojí za řeč.

Ale děkuji za seriózní diskusi. Já si myslím, že jestli opravdu odborná diskuse, a je to vysoce odborný problém, bude směřovat k tomu, že jsou nějaké skupiny pacientů, kteří z konopí benefitují a nemohou se bez této drogy obejít, je to situace, která není úplně analogická třeba podávání morfia, kde prostě také není možné morium podávat každému jenom tak pro lehkou úlevu a rezervuje se pro některé výjimečné stavy. Takže tam se jistě najde nějaká specifická situace, kdy pojišťovny doporučí, aby preparát byl hrazen. Vysoká cena, jak je u nás prognózovaná, není žádnou raritou České republiky. Je vysoká všude právě díky farmaceutickým procesům, které máme nad sebou. Tím spíše jaksi nelze konopí nejenom pro jeho drogový účinek dát k dispozici v široké míře už i pro riziko toho, že by mohlo být zneužíváno a být v kontroverzi s protidrogovou úmluvou.

Já myslím, že věc se rozběhne a bude podrobena další diskusi a bude dále zkoumána.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším interpelujícím je pan poslanec Vít Bárta, který vznáší interpelaci na ministra financí Miroslava Kalouska ve věci povolování videoloterijních terminálů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, v úterý Věci veřejné na tiskové konferenci informovaly o tom, že je porušován zákon, když jsou provozovány – povolovány interaktivní videoloterijní terminály s limity sázek, které porušují zákon. Podle zákona by se měly povolovat maximální sázky ve výši 2,5, resp. 50 korun,

ale Ministerstvo financí povoluje tyto terminály s maximálními sázkami mnohonásobně vyššími.

Vláda vám, vážený pane ministře Kalousku, uložila zjednat nápravu usnesením číslo 156 ze dne 14. března 2012. Toto usnesení bylo zmíněno, nicméně usnesení číslo 347 ze dne 16. května 2012. Vaše ministerstvo na tiskové konferenci, po konferenci Věcí veřejných, reagovalo: Veřejný ochránce práv ve své odpovědi ze 3. dubna 2012 Ministerstvu financí vyjádřil souhlas a navrhl korekce návrhu nového usnesení vlády, které mu Ministerstvo financí zaslalo k připomínkování.

Jaká je realita, nicméně vyplývá ze stanoviska veřejného ochránce práv ke komunální ústavní stížnosti Zastupitelstva města Klatovy ze dne 8. října 2012, kde ombudsman říká: Vláda uložila tímž usnesením, myšleno usnesením číslo 347, ministru financí, aby jeho správní úřad zahájil správní řízení v režimu § 43 odst. 1 loterijního zákona v případě povolení rozporných s obecně závaznou vyhláškou obce, avšak pouze pro případy, že povolení bylo vydáno v době, kdy již příslušná vyhláška obce existovala. Ještě před schválením takto přichystaného materiálu z dílny ministerstva jsem informoval předsedu vlády dopisem ze dne 11. května, 11. května 2012, že tato textace nekoresponduje s ústní dohodou mezi mnou a ministrem financí.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane poslanče, čas uplynul.

Poslanec Vít Bárta: Dále, výsledek mé snahy řešit věc skrze vládu České republiky je tedy spíše –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane poslanče, váš čas uplynul. (Poslanec Bárta děkuje.) Děkuji. Prosím pana ministra Kalouska o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych se s veškerou úctou k vám i k převážně prázdným lavicím ohradil proti tomu, že postup Ministerstva financí při povolování těchto herních zařízení je od začátku nezákonný a že v této nezákonnosti Ministerstvo financí pokračuje, neboť takové usnesení vlády číslo 347 ze dne 16. května 2012 sice vzalo na vědomí vyznění veřejného ochránce práv, v němž se zabývá předmětnou problematikou, avšak Ministerstvu financí žádné úkoly k nápravě tvrzeného nezákonného postupu neuložilo. Dovolte mi, abych ve stručnosti zrekapituloval skutečnosti, které předcházely vydání vládního usnesení 347 ze dne 16. května 2012.

Veřejný ochránce práv se obrátil na vládu České republiky

prostřednictvím vyznění ve věci postupu a rozhodování Ministerstva financí při povolování sázkových her provozovaných prostřednictvím tzv. jiných technických herních zařízení, obdobných klasickým výherním hracím přístrojům, ze dne 13. ledna 2012. Veřejný ochránce práv spatřuje pochybení Ministerstva financí ve stručnosti řečeno zejména v následujícím postupu: Za prvé, nepoužívání tzv. technických limitů, jako je maximální sázka, maximální výhra a prohra, upravených v druhé části loterijního zákona, pro výherní hrací přístroje, rovněž v případě povolování videoloterijních terminálů a podobných technických herních zařízení, a to ani přiměřeně. Za druhé, schvalování umístění a provozu jiného technického zařízení, jeho koncové části, v rozporu s obecně závaznou vyhláškou obce regulující provozování výherních hracích přístrojů. A za třetí, setrvávání v nečinnosti pro případ rozporu vydaných povolení s loterijním zákonem nebo s obecně závaznými vyhláškami obcí.

Dne 14. března 2012 vláda České republiky přijala k vyznění veřejného ochránce práv usnesení číslo 156, z něhož vyplynulo, že vláda sice ukládá Ministerstvu financí upravit tzv. limity u již vydaných povolení, takto však Ministerstvo financí nemá postupovat již do budoucna. V tomto ohledu Ministerstvo financí spatřovalo vnitřní rozpornost předmětného usnesení, které neodpovídalo skutečné vůli vlády, tj. sesoulatit vydaná povolení s obecně závaznými vyhláškami obcí.

Dopisem ze dne 23. března jsem se proto obrátil na ombudsmana s dotazem, zda podobně jako Ministerstvo financí spatřuje úmysl vlády v uložení nápravného opatření ve věci souladu povolení vydaných Ministerstvem financí s obecně závaznými vyhláškami, nikoliv v uložení opatření k nápravě vztahujících se k problematice aplikační praxe nastavení limitů technických herních zařízení. Ministerstvo financí veřejného ochránce práv informovalo, že hodlá požádat o revokaci usnesení číslo 156, a v této souvislosti mu zaslalo návrh nového usnesení vlády.

Na tuto iniciativu veřejného ochránce práv reagoval dne 3. dubna 2012. V tomto dopise přitakal názoru Ministerstva financí, že v průběhu jednání vlády se názor většiny členů vlády jevil jiným, než jaký nakonec odráží přijaté usnesení 156, a navrhl korekce předloženého nového návrhu usnesení. Veřejný ochránce práv ve své odpovědi již nenavrhuje žádná nápravná opatření týkající se změny režimu stanovování limitů u technických herních zařízení.

Uvedená písemnost i s navrhovanými korekcemi nového návrhu usnesení byla součástí materiálu určeného pro vládu České republiky ve věci revokace usnesení číslo 156.

K otázce úpravy limitu technických herních zařízení, k nimž původní usnesení vlády číslo 156 směřovalo, uvádím, že Ministerstvo financí tuto

otázku řeší komplexně v návrhu nového zákona o provozování sázkových her, který je postaven na principu technické neutrality a odlišnosti limitů pouze v závislosti na společenské rizikovosti herního prostoru, kde jsou technická herní zařízení umístěna.

Veřejný ochránce práv se obrátil na předsedu vlády dopisem 11. května 2012, kde doporučil předsedovi vlády, bude-li usnesení vlády revokováno, aby vláda uložila Ministerstvu financí uvést do souladu s vyhláškami obcí nejen ta povolení, která byla v rozporu s vyhláškami v době vydání, ale také povolení, která se s vyhláškou dostala do rozporu později, a to až do konce roku 2011.

Vláda dne 16. května 2012 projednala a přijala usnesení, která kdybych teď četl, překročím výrazně časový limit, proto se omlouvám, ale je to veřejně přístupné. A v návaznosti na toto plnění vede v souladu s přáním veřejného ochránce práv ministerstvo v současné době 300 správních řízení. Postupuje v souladu s příslušnými procesními předpisy a rozhoduje tato řízení v souladu se skutkovým a právním stavem.

Jsem přesvědčen, že z toho vyplývá, že Ministerstvo financí v žádném případě neporušuje a nikdy neporušovalo zákony. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan poslanec Bárta bude mít ještě doplňující otázku.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, za prvé, ombudsman se nejprve bavil o tom s Ministerstvem financí, nicméně nesouhlasí s tím, co vláda v tomto směru přijala. Za druhé, je evidentní, že nesouhlas ombudsmana byl natolik zásadní, že když neuspěl u vlády, tak se obrátil na Poslaneckou sněmovnu s tím, že vláda nerespektuje zákon. Za třetí, jestliže Ústavní soud... Nejde jenom o ombudsmana, ale především jde o nález Ústavního soudu, který jednoznačně říká, zjednodušeně řečeno, bedna jako bedna – že by neměl být činěn rozdíl mezi výherním interaktivním videoterminálem a klasickým herním automatem. A následně v tomto směru Ministerstvo financí dál nechává –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas, pane kolego. (Poslanec Bárta děkuje.) Pane ministře, budete reagovat? Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Bylo by to pořád jenom dokola. Ministerstvo financí je v tomto případě regulátorem tohoto odvětví, což bych si, upřímně řečeno, rád ušetřil. Není to problematika, kterou miluji, ale respektuji, že tady jsme zákonným regulátorem. Postupujeme jako správní orgán ve správním řízení a jsme vázáni

správním řádem, zákony a předpisy, nikoliv pocity pana poslance Bárty.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší pan kolega Jiří Paroubek na pana ministra spravedlnosti Pavla Blažka, který je bohužel omluven, ve věci podivnosti v práci české justice a české policie. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, pan místopředseda tady přečetl plný název té interpelace – podivnosti v práci české justice a české policie. A bylo by korektnější, pokud bych mohl, a to podle jednacího řádu nemohu, interpelovat dva ministry. Tedy kromě ministra spravedlnosti i ministra vnitra.

Žádám o vysvětlení zvláštní, přímo podivuhodné benevolence, která byla projevena orgány českého státu vůči bývalému poslanci Wolfovi. Připomínám, že někdejší poslanec Wolf, původně v roce 2006 zvolený na kandidátce ČSSD, podporoval v období léto 2008 až květen 2009 pravicovou Topolánkovu vládu. Připomínám, že v té době měl být a posléze i byl Petr Wolf obviněn za podvod při čerpání evropských dotací. Po skončení volebního období byl odsouzen na šest let vězení a k vysoké peněžitě pokutě.

Byl jsem poněkud překvapen velkou benevolencí úřadů českého státu ve vztahu k člověku, který měl právě nastoupit do vězení. Za prvé, nikdo neviděl jako velký problém, že Petru Wolfovi byl ponechán cestovní pas. Za druhé, majetek Petra Wolfa – dva domy, rodinný a rekreační, jak jsem viděl v médiích, nebyly obstaveny, protože si přeci, jak sdělil finanční úřad, jako slušný občan udělal splátkový kalendář na částku 5 mil. korun, pokuty, o níž rozhodl soud. Skoro bych se vsadil, že mu nebyly obstaveny ani osobní účty. Rodinnou firmu předal synovi. A pak nám ptáček uletěl.

Jak tento benevolentní postup vůči Petru Wolfovi kontrastuje s postupem vůči vládě nepřijemnému opozičnímu poslanci Davidu Rathovi! Tomu byl obstaven rodinný majetek, peníze na účtech, je držen již devět měsíců ve vyšetřovací vazbě, je mu tedy zcela cílevědomě znemožňována obhajoba. Jak si vysvětlit, pane ministře, tento dvojí, velmi rozdílný přístup justice, policie, vůči dvěma mužům, z nichž jeden je ovšem odsouzen a ten druhý nikoliv? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Musím vás odkázat na písemnou odpověď pana ministra.

Dále prosím paní kolegyni Drastichovou o další interpelaci, kterou vznáší na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci velmi špatného stavu ovzduší na Ostravsku. Pan ministr Chalupa je rovněž omluven. Prosím.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, 28. listopadu jsem od vás obdržela písemnou odpověď na svou interpelaci evidenční číslo 409, týkající se konference Životního prostředí a zdraví a promarněného jednání s polskou stranou. V této interpelaci jsem upozorňovala, že velmi znepokojivé znečišťování ovzduší na Ostravsku je již dlouhou dobu neřešeno. Musím s politováním konstatovat, že vaše odpověď je neuspokojivá a pomíjí fakta a skutečný stav problému. Proto vás opětovně interpeluji. Předkládám vám další závažné otázky a požaduji od vás skutečná řešení.

Veškeré dosud provedené studie potvrzují, že naprosto převažující vliv na překračování imisních limitů v jednotlivých ostravských obvodech má průmysl. Není tajemstvím, že nejhorší situace je v Ostravě-Radvanicích a Bartovicích v těsném sousedství komplexu ArcelorMittal, kde je překračován zákonný imisní limit u koncentrace poléťavého prachu a benzo(a)pyrenu, přičemž u benzo(a)pyrenu, který je karcinogenní, je hodnota překročení dokonce desetinásobná.

Napsal jste mi, že subjekty v Moravskoslezském kraji mohly čerpat 9,5 mld. korun z operačního programu Životní prostředí. Ptám se vás, jak je možné, že peníze jsou utraceny, ale ke zlepšení stavu ovzduší nedošlo. Dále jste se zmínil o 5 mld. z evropských fondů pro podporu projektů, které předložili největší znečišťovatelé. Opět se vás táži, proč váš resort neví, jaká konkrétní opatření byla provedena, aby vedla k dodržování imisních limitů, a proč tedy nepodpoříte pouze taková opatření s nespochybnitelným přínosem.

Z vaší odpovědi také nevyplývá, co řeší česko-polská pracovní skupina. V odpovědi jste mi vysvětlil, jak se jmenuje, co v jejím rámci funguje a kolikrát se sešla. Pokud se sešla již sedmkrát nebo osmkrát, jaké výsledky a jaká konkrétní opatření po ní zůstala? Byly stanoveny jednotné emisní stropy pro dané území? Připomeňme, že Polsko má oproti nám povolený trojnásobek překročení limitů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Drastichová: Pane předsedajícím, já bych byla ráda, kdybyste všem měřil stejným metrem. Stejně tak jako panu ministrovi Kalouskovi, tak i mně. Já bych ráda dokončila svou interpelaci. Děkuji.

Řešila skupina dovoz uhelného prachu z Polska k nám, kterým se u nás topí díky tomu, že je levnější, protože je to zakázáno. Ptám se vás tedy na konkrétní opatření pro výrazné zlepšení ovzduší na Ostravsku a pro zajištění dodržování zákonných norem velkými průmyslovými podniky. Ptám se na opatření v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu.

A ještě malou připomínku na závěr. Ve své odpovědi jste mi napsal, že konference s polskou stranou, které se mohli zúčastnit i obyčejní obyvatelé Ostravska a okolí, zrušena nebyla. Byla jen odložena. Ráda bych věděla na kdy. Na vašem ministerstvu jsem si ověřila, že žádný nový termín nemáte. Byl přece jenom tedy zrušen?

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr, jak jsem konstatoval, je omluven, takže vám odpovím písemně.

Jinak na vysvětlenou vašich připomínek k době. Domnívám se, že v tomto komorním prostředí můžeme respektovat, když překročím tento čas o několik vteřin, protože soudím, že interpelace už se skutečně chýlí k závěru a během několika málo vteřin skončí. Tak v tomto případě se domnívám, že si to mohu dovolit. Naopak nelze překračovat ten limit na dvojnásobek nebo o polovinu a tak dále. V tomto směru bychom se měli chápát. Pochopitelně že proti mému postupu můžete vznést námitku a potom si budeme ustríhovat slova s nulou na stopkách, což myslím není úplně ta správná metoda.

K další interpelaci prosím pana kolegu Votavu, který interpeluje pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci léčivého konopí na předpis II. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Vážený pane ministře, děkuji za vaši odpověď – v tom prvním, když jsem se ptal. Věřím tomu, že proběhne ještě diskuse poté, co se vyhodnotí zkušenosti, které s tímto zákonem, a tedy s možností používat legálně konopí k léčebným účelům souvisí.

Já už dál nebudu tedy klást nějaké otázky. Chtěl bych vám ale poděkovat za to, že se jako jeden z mála ministrů účastníte těchto interpelací skoro pravidelně. Na rozdíl od jiných ministrů. Na rozdíl od pana premiéra Nečase, který sem na interpelace vůbec nechodí. Chtěl bych vám poděkovat, že nepohrdáte, tím, že se účastníte těchto interpelací, interpelujícími poslanci a nepohrdáte ani Poslaneckou sněmovnou. Za to vám tedy moc děkuji.

A chtěl bych se, protože vím, že máte dnes narozeniny, připojit ke gratulantům a chtěl bych vám popřát především hodně zdraví a všechno nejlepší a aby se vám vše dařilo. Děkuji. (Potlesk napříč politickým spektrem.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Předpokládám, že na tuto interpelaci pan ministr nebude nijak reagovat. Nebo ano? (Ministr Heger: Ne.)

Další interpelaci vznáší paní poslankyně Marta Semelová na pana mi-

nistra školství Petra Fialu ve věci individuálního vzdělávání. Pan ministr Fiala je bohužel také omluven. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, Ministerstvo školství chce po pěti letech testování umožnit od roku 2014/2015 individuální, to znamená domácí, vzdělávání, které dosud probíhalo jen na prvním stupni základních škol. A nyní tedy i na druhém stupni. Musím říci, že tento způsob výuky je pro mě nepřijatelný na jakémkoli stupni základní školy. Škola totiž není jen instituce, kde se žák vzdělává. Je také prostředím, kde dítě získává sociální gramotnost a připravuje se tak pro běžný praktický život.

Učí se komunikovat se svými vrstevníky, prosazovat se, obhajovat vlastní názor, ale i přijímat názory a argumenty druhých. Zažívat pocit radosti z úspěchu, ale učí se i prohrávat, srovnávat své znalosti s tím, co znají a umějí ostatní, a tak bych mohla pokračovat.

To, že rodiče, kteří své dítě většinou doma sami vyučují, nemusí navíc mít žádnou pedagogickou a psychologickou přípravu na magisterském stupni vysokoškolského vzdělání, že jim stačí pouhá maturita, považují za velké riziko, neboť mohou tak třeba nevědomky jeho vývoj do budoucna negativně poznamenat. Kromě toho dochází ke snižování prestiže učitelů, pro jejichž kvalifikaci je stanoven magisterský stupeň pedagogického vzdělání. Musí zvládat psychologii, metodiku a didaktiku, nutná je znalost specifických poruch učení a chování a tak dále. Rodičům, kteří mají učit své dítě, které by mělo docházet na druhý stupeň základní školy, má však stačit pouze vyšší odborné nebo bakalářské vzdělání. I toto je podle mě na prostu nedostačující. Vždyť mají učit všechny předměty, tedy český jazyk a literaturu, cizí jazyk, dějepis, fyziku, chemii, matematiku, přírodopis, zeměpis a k tomu výchovu.

Vážený pane ministře, žádám vás, abyste přehodnotil tento krok, a podpořil tak tradici povinné školní docházky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Další interpelaci na pana ministra školství vznáší paní poslankyně Jana Drastichová.

Poslankyně Jana Drastichová: Pane ministře, přesně před rokem, 9. února 2012, jste před Sněmovnou vystupoval s apelem, že je potřeba nastartovat vůči českému školství a systému vzdělávání konečně pověstný čas činů a přestat s nekonečnými debatami o smyslu mnoha teoretických studií, strategií pro strategie. Od té doby uplynulo 12 měsíců, a nic zásadního se nestalo. Připomínám, že vláda Petra Nečase, v níž působíte, se odvolává na takzvanou Bílou knihu, v níž se mluví o příslibu 6 % z HDP do vzdělání. Namísto toho je české školství dlouhodobě pod-

financované, z čehož plynou všechny další problémy, včetně problému regionálního školství. Školy nemají finanční prostředky na základní potřeby a provoz, nemluvíme o pomůckách a dalším kvalitním vzdělávání učitelů. Mohla bych připomenout i další závazek obsažený v Bílé knize, a to aby průměrný plat pedagogických pracovníků byl o 30 % vyšší než průměrný plat v národním hospodářství. V Bílé knize to najdete na straně 25. Namísto toho došlo k poklesu platů učitelů, což mnohé z nich, zvláště ty kvalifikovanější a mladší naprosto demotivuje, vede k rezignaci na svůj pedagogický rozvoj a zlepšení učitelských metod. S tím velmi úzce souvisí i rezignace resortu školství na plánování kariérního řádu učitele, a tím posílení garance pro rozvoj učitelů a jejich dlouhodobější perspektivu. S tím jde ruku v ruce propad našich žáků ve znalostech, ale i jejich další uplatnění v následující praxi.

Tento stav je neudržitelný a svědčí o nezájmu zodpovědných o tuto oblast, tak důležitou pro rozvoj naší země. Obracím se na vás, pane ministře, s dotazem, co učiníte za kroky, aby se tento neblahý trend jak mezi vedoucími pracovníky škol, kteří řeší další perspektivu své školy v jednotlivých regionech, tak mezi učiteli, kdy mnozí jsou na pověstné křižovatce a řeší, zda vůbec zůstanou činní v českém školství, zastavil, ba dokonce obrátil. Děkuji vám za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Pan ministr vám odpověď odešle písemně v zákonné lhůtě.

Další interpelace, kterou vznáší pan poslanec Jiří Paroubek. Patří ministru financí Miroslavu Kalouskovi ve věci české ekonomiky – druhý rok v recesi.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, přiznám se, že tahle moje interpelace by měla být na více ministrů, na ekonomické ministry. Podle jednacího řádu to nejde, ale vy jste nesporně tím nejviditelnějším ministrem, proto se obracím na vás.

Česká ekonomika byla celý minulý rok v poklesu. Celkově se loni podle předběžných čísel propadla o více než jedno procento, 1,1 %. Rád bych vám připomněl, že již na podzim roku 2011 jsem opakovaně upozorňoval na tento trend, nepříznivě směřující k recesi. V odhadu poklesu české ekonomiky jsem se dokonce střelil poměrně přesně, očekával jsem jedno až dvě procenta poklesu, ale přiznám se, že bych byl raději, kdybych neměl pravdu. Zato vaše ministerstvo původně předpokládalo růst české ekonomiky o dva a půl procenta, následně koncem října 2011 oznámilo, že růst bude jen okolo jednoho procenta. Číslo odhadu vývoje ekonomiky pak v průběhu roku klesalo. Co bychom dnes dali za to jedno procento růstu! Pominu, že vláda, jejímž jste členem, slibovala již před koncem roku celou

řadu prorůstových opatření. Opatrně již také našlapujete okolo faktu, že jste se proškrtali až na samé dno. Tedy doufejme, že je to už dno. Svou činností a zároveň nečinností se vláda, jejímž jste významným členem, podílela a podílí na poklesu české ekonomiky jako celku.

Chci se vás pane ministře zeptat na něco jiného. Jak se jistě shodneme, naše ekonomika je exportní ekonomikou a v současném nastavení českého exportu, který je z 85 % navázán na země Evropské unie, je pokles naší ekonomiky celkem logický. Zahraniční obchod není teritoriálně dostatečně diferencován, není diverzifikován. Selhává zahraniční politika českého státu. Chci se zeptat na jednu záležitost: Jakým způsobem jsou aplikována hospodářská opatření této vlády na podporu českého hospodářství, na podporu růstu, a kdy to začne přinášet plody a jaké. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra Kalouska o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, recese je vymezena jako takový vývoj hrubého domácího produktu, kdy ve dvou po sobě jdoucích čtvrtletích dojde k jeho mezičtvrtletnímu poklesu v reálných cenách. Dle tohoto všeobecně přijímaného vymezení zatím není možné tvrdit, že česká ekonomika je v recesi již druhý rok. Zatím byla v recesi, zcela jistě byla, v roce 2012.

Česká republika, opakuji notorietu, je ekonomika velmi otevřená, závislá na zahraničním obchodě, tedy na zahraniční poptávce, a tu skutečně dokáže jakákoliv hospodářská politika České republiky ovlivnit minimálně. Ekonomická situace v Evropské unii není rozhodně dobrá. Podle posledních údajů Eurostatu byl ve čtvrtém čtvrtletí zaznamenán pokles proti třetímu čtvrtletí o 0,5 %, Francie o 0,3 %, Velká Británie o 0,3 %. Co je pro nás nejvýznamnější, významný pokles výkonu hospodářství vykázalo i Německo. V porovnání s tím je pokles českého hospodářství o 0,2 % ve čtvrtém čtvrtletí přece jen viditelně mírnější. V současné době nemám k dispozici data za strukturu HDP, která by umožňovala seriózní analýzu vývoje HDP ve čtvrtém čtvrtletí 2012.

I v této situaci si český zahraniční obchod vedl ale relativně docela slušně. Podle předběžných odhadů vývoz zboží a služeb reálně vzrostl v roce 2012 o 4,3 %, jeho růst byl o dva procentní body vyšší než dovoz. Zároveň se daří jak vývozcům, tak i dovozcům snižovat závislost na zemích Evropské unie, tedy diverzifikovat teritoriální zahraniční obchodní vazby. Od roku 2000 se snížil podíl vývozu zboží do EU o 5,3 procentního bodu a u dovozu jsou teritoriální přesuny ještě výraznější. Z Evropské unie dovážíme o 11 procentních bodů méně.

Ano, při zpomalování růstu vývozu je ještě pomalejší nárůst dovozu rovněž silně ovlivněn vývojem domácí poptávky. Tu ovlivňuje vedle racionálních očekávání ekonomických subjektů i domácí hospodářská politika. Dobře víte, že v souvislosti s procedurou při nadměrném schodku je Česká republika povinna nejpozději do roku 2013 stlačit schodek hospodaření pod 3 %, což je jeden z důvodů, proč vláda České republiky přistoupila k takovému tempu konsolidace veřejných rozpočtů, jaké probíhá. To, že jsme vzhledem k situaci původní tempo aktualizovali a rozvolnili na léta 2014 a 2015, je do jisté míry reakcí na tuto situaci. Nicméně přes 3 % opravdu jít nechceme, protože věříme tomu, že bychom se dostali do velmi negativní situace na finančních trzích.

Je pravda, že při zvážení vývoje míry inflace dle indexu spotřebitelských cen reálný disponibilní důchod domácností klesl. Současně ale vzrostla relativně silně míra úspor. Ve spotřebě domácností se promítají oba efekty. Rozhodnutí zejména některých segmentů domácností o odkladu současné spotřeby nelze úplně chápat jako a priori negativní jev. Současně má dle dostupných dat na spotřebu domácností negativní vliv snižování míry zadlužení některých typů domácností, což samo o sobě si také nedovolím označit jako negativní jev.

Investice firem jsou zasaženy zcela jistě negativním očekáváním, které je ale především spjato s vývojem externího prostředí ekonomiky. Je tady však i negativní efekt fiskální konsolidace, ten já samozřejmě připouštím, a omezení investičních aktivit financovaných z veřejných zdrojů. Cíle fiskální konsolidaci plynuly z velmi nestabilní situace na finančních trzích v souvislosti s proběhlou globální recesí a dluhovou krizí.

Vývoj české ekonomiky tak není v kontrastu s vývojem externího prostředí. Z mezičtvrtletní dynamiky HDP za celý rok 2012 je patrná klesající tendence mezičtvrtletních poklesů, dle především konjunkturálních průzkumů za Českou republiku a evropskou ekonomiku, stále se očekává obrát ve druhé polovině roku 2013, samozřejmě nijak dramaticky, ale přece jenom s pozitivním trendem. Já stále ale pevně věřím, že rok 2013 nebude tím druhým rokem, kdy evropská ekonomika bude v recesi. Promiňte, evropská – česká ekonomika.

Česká vláda v rámci finančních možností, které má, realizuje prorůstová opatření... (Předsedající upozorňuje na čas.) Prosím tři věty, dovolí pánové?

Prorůstová opatření jak v oblasti stávajících instrumentů České exportní banky a EGAPu, včetně posílení jejich úvěrového rámce. Nicméně opakuji a opakovat budu stále, tato vláda nebude uměle přifukovat hrubý domácí produkt na dluh, s kterým bychom si pak neuměli poradit. To není cesta, které věříme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Máte, pane poslanče, ještě doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Určitě. Já děkuji panu ministrovi za kvalifikované vystoupení. Popsal mi ty věci, které určitě ví, že i já znám. Ale mě zájímalo to, co jsem formuloval na závěr a co mu jeho poradci nepřipravili. To znamená, jak a zda má pocit, že ta prorůstová opatření – já to trošku jinak formuluji – začínáte jako vláda prosazovat, a zda to už začíná přinášet efekt a jaký. Chtěl bych mu připomenout, že recese se víceméně projevuje ve všech evropských ekonomikách, nebo v celé Evropě, abych to řekl obecněji, ale přece jenom okolní ekonomiky v tom minulém roce – německá, polská, slovenská i rakouská – rostly. Česká ekonomika klesala. Já bych hledal přece jenom tak trošku tu odpovědnost i v rámci české vlády.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Fiskální konsolidaci, pane poslanče, neděláme pro fiskální konsolidaci samu. To není cíl. To je základní podmínka budoucí prosperity. Já chápu, že se lišíme v názoru, jak tu budoucí prosperitu zajistit, a že máme na to zcela opačné recepty. Nechme tedy rozhodnout někoho, kdo to dělá bez jakékoliv ideové předpojatosti, a to jsou ti, kteří financují naši provozní potřebu. To jsou ti, kteří financují naši provozní službu. Čím větší důvěru v prosperitu mají naši věřitelé, tím nižší rizikové přírážky na naše dluhopisy dávají. Z tohoto hlediska všechny finanční trhy, a to nejsou ani sociální demokraté ani konzervativci, to jsou tvrdí počtáři, z tohoto hlediska všechny finanční trhy věří v budoucí prosperitu České republiky nejvíc ze všech zemí v regionu. To jsou přesná čísla, kterými to lze doložit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci vznáší pan poslanec Vít Bárta na ministra dopravy Zbyňka Stanjuru ve věci nového ředitele kanceláře generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, dámy a pánové, já jsem velmi rád, že pan ministr přišel. Pevně doufám, že proti panu ministrovi Kalouskovi bude hovořit a odpovídat na dotazy a nebude si plést věřitele s investory a s žebříčkem konkurenceschopnosti České republiky, kde se Česká republika propadá.

V předposledním listopadovém týdnu byl jmenován do funkce ředitele úseku kanceláře generálního ředitele ŘSD jakýsi pan Radek

Hanačík. Muž, jehož firma OSFER byla zcela, stoprocentně, finančně závislá na společnosti EUROVIA, Skanska, Strabag. Hanačík svůj sto procentní podíl ve své společnosti převedl na svého desetiletého syna a v tuto chvíli zastává tedy klíčovou pozici ve vedení ŘSD.

Chci se pana ministra v této souvislosti zeptat, zda nepovažuje danou věc za konflikt zájmů, aby takto významný post na ŘSD byl obsazen mužem, který má z titulu své funkce přístup ke smlouvám, informacím o zakázkách a k jiným důležitým informacím, které jsou tak zásadní z hlediska oné kartelové dohody, s níž ŘSD stále spolupracuje. Především kupříkladu společnost EUROVIA a arbitráž, která rozhoduje o miliardových příjmech pro státní kasu, anebo naopak o miliardových nových závazcích.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Obecně chci říct, že to, že si nějaký vedoucí pracovník vybere svého ředitele kanceláře, považuji za samozřejmé, a je to zodpovědnost toho člověka, který si toho svého ředitele kanceláře či ředitele kabinetu, jak se v tom úřadu jmenuje, vybere. Ten za něj nese tu odpovědnost. To za první.

Za druhé chci říct, že máte správné informace, nechal jsem si to prověřit. To znamená, tento pán byl jmenován 15. listopadu loňského roku do funkce. Současně s účinností od šestnáctého to bylo zapsáno do obchodního rejstříku, to je veřejně přístupná listina. To, že svůj obchodní podíl převedl na svého syna – rozuměl jsem desetiletého, ale je 93. ročník, takže zřejmě dvacetiletého v letošním roce, teď nevím přesně, který měsíc, ono by to asi nešlo, aby jednatelem byl desetiletý, považuji to spíš za přehek. Takže z tohoto hlediska formálně tam žádný problém není.

Myslím si, že pokud člověk, který působí ve státní sféře, má příbuzné, kteří podnikají, a pokud se neprokáže nějaký střet zájmů, tak je to v pořádku. Nedokážu říct, kolika lidí, ať už na vedoucích, či běžných místech ve státní sféře, se týkalo to, že jejich příbuzní, ať už to jsou děti, rodiče, manžely, druhové, podnikají. Důležité je, že tento člověk nemá žádnou rozhodovací pravomoc, co se týká investiční výstavby a jednotlivých zakázek. Podle informací, které mám, do kanceláře generálního ředitele spadá odbor správní, personální, právní a informatika. Všechny ostatní, které se týkají samotné výstavby, nemá na starosti a pevně věřím, že se žádný střet zájmů neprokáže. V okamžiku, kdy by se tak stalo, že by došlo k (nesrozumitelné) informaci, tak samozřejmě bych já osobně požádal generálního ředitele, aby personálně zasáhl. Chci říci, že to je jeho zodpovědnost.

Nemám důvod, abych já mu říkal, kdo má, či nemá dělat šéfa kanceláře, dokud se neprokáže nějaké napojení.

O té firmě samozřejmě vím, je to veřejná informace, že tam byl vlastním i jednatelem. Protože nemá žádnou rozhodovací pravomoc k jednotlivým zakázkám, tak si nemyslím, že v této chvíli může dojít ke střetu zájmů. Pokud by došlo k tomu, že někdo vynese nějaké informace, nevím jaké informace, jakým způsobem by se k nim dostal, tak pak bych samozřejmě požádal ředitele, aby zasáhl. Nic víc k tomu nemám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Padne ještě doplňující otázka.

Poslanec Vít Bárta: Já si dovolím připomenout přesně to, že Ředitelství silnic a dálnic především na svém úseku právním, především v otázce IT, kdy už se kupříkladu před několika měsíci řešil únik informací, ba přímo zasílání emailů z Ředitelství silnic a dálnic na kartelové pětce velkých stavebních společností v souvislosti se zadávací dokumentací na D1, stejně jako v případě právě oněch v současné době probíhajících arbitráží D47, kde právní oddělení v tomto směru je zcela kruciólní v tom, jak to bude a nebude, se domnívám, že velkorysý přístup pana ministra v tomto směru není dostatečný a že v tomto směru prosím a táži se, jaké jsou garance toho, že tato zásadní pozice, kde je zcela evidentní, že společnost EUROVIA jakožto jeden z klíčových zákazníků společnosti, která je v rodině takto významného úředníka, nebude v tomto směru zneužita. Na Ministerstvu dopravy podle mě nemůže existovat presumpce neviny, ale naopak presumpce viny a ty nejpřísnější podmínky právě proto, že se jedná o tak extrémně zásadní úřad. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr bude ještě reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Nejedná se o Ministerstvo dopravy, abych přijímal plnou odpovědnost, ale o Ředitelství silnic a dálnic. Říkám jenom, že je to rozdíl.

Byl jsem ujištěn panem generálním ředitelem, že firma Osfer Morava se nebude ucházet o žádnou zakázku, nejenom u ŘSD, ale ani u firem, které pracují pro ŘSD. To je to, co podle mne ten ředitel po něm chtít má a musí. A pokud se tak stane a tohle bude splněno, tak žádný střet zájmů nehrozí, protože pro žádného z dodavatelů pro ŘSD, ať je to ta, či ona stavební firma, by tato firma z Uherského Hradiště neměla pracovat. Podle dohod, které má pan ředitel se svým šéfem kanceláře.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přistoupíme k interpelaci s pořadovým číslem 13, kterou vznáší pan kolega Klučka na ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou ve věci zpožděné výplaty dávek. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, já nebudu ani moc komentovat, protože je to událost z nedávno doby, která je ještě publikovaná v tisku, kdy zhruba 15 tisíc dávek bylo zpožděno, nepletu-li se, v oblasti týkající se rodičovských dávek a různých pěstounských dávek. Předpokládám, že asi s největší pravděpodobností trošinku popíšete tento problém, jak k tomu došlo. Ale mě by spíše zajímalo, co Ministerstvo práce a sociálních věcí míní udělat s jistotou toho, aby toto riziko prostě nebylo, protože po pravdě řečeno, jak mladá manželství, tak pěstounské rodiny většinou velmi očekávají ten den, kdy dostanou peníze na svůj účet tak, aby mohly prostě aplikovat další potřeby rodiny, tak jak si to naplánují, a aby to skutečně bylo k vlastnímu přežití.

Paní ministryně, co míníte v této situaci provést? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Požádám paní ministryni o odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče, budu reagovat na událost, která se odehrála v posledních dnech. Dovolte mi tedy k tomu několik málo slov.

Úřad práce vyplácí prostřednictvím jednotného výplatního místa měsíčně více než 1,9 milionu nepojistných dávek a také v tomto čísle jsou zahrnuty podpory v nezaměstnanosti. To všechno je v objemu více než 6 miliard korun měsíčně, takže jsou to opravdu velmi významné prostředky a velmi významné transakce.

Zákonný termín pro výplatu dávek je stanoven jako měsíc, za který dávka přináleží. A chci říci možná trochu na obranu, že zákon v žádném případě nestanoví garanci konkrétního dne pro výplatu, to znamená, stanoví ten měsíc. Přestože úřad práce ve snaze vyhovět klientům dodržuje obvyklé termíny, tak někdy skutečně není možné garantovat to přesné datum, a to jak s ohledem na různé rozložení pracovních dnů, tak i s ohledem na to, že u některých dávek je nutné znovu přehodnocovat výši dávky s ohledem na doložení příjmů a podobně. To jsou věci, které někdy zpožďují výplatu dávek.

Událost, o níž hovořím a o níž jste hovořil i vy, se vlastně týkala předcházejícího dne a musím říci, že technicky byl osmého, to znamená minulý týden v pátek, odeslán z krajské pobočky Úřadu práce, protože ta-

to událost se stala pouze lokálně, konkrétně v místě působnosti Úřadu práce Olomouc, byl vypraven požadavek do toho jednotného výplatního místa, požadavek na výplatu dávek prostřednictvím sKarty, a pak následuje proces, další transfer z účtu jakoby technického, který udávají už konkrétní poběratelé dávky. V souboru, který obsahoval již zmíněných a známých 15 tisíc požadavků, došlo k softwarové chybě, to znamená, nebyl zaznamenán mezi Úřadem práce a Českou spořitelnou ten pohyb, který se vlastně provádí prostřednictvím jednotného výplatního místa, ten pokyn k bezhotovostnímu převodu na cílový účet klienta. Dávka byla vyplacená pouze do České spořitelny, která dále už nevěděla, jakým způsobem ho má procesovat. Chyba opravdu byla odstraněna do druhého dne a mohu říci, že dnes by měly být dávky připsány na koncové účty klientů. Došlo tam k jedno- dvoudennímu zpoždění. Já i toto považuji za problematické právě s ohledem na ty důvody, o kterých jste tady hovořil, to znamená, že mladé rodiny s dětmi počítají de facto každý den, kdy dostanou dávky, že na svých účtech mají konkrétně stanovené trvalé příkazy, kterými potom platí ať bydlení, nebo cokoliv jiného. To je samozřejmě další velmi pádný argument.

My jsme současně touto chybou odhalili softwarovou nedokonalost, která tam byla, a jsme přesvědčení o tom, že právě toto již bude ošetřeno tak, aby se to v dalších měsících neopakovalo.

Takže ještě jednou. Chci říci, že se všem klientům omlouváme a věříme, že se k tomuto podobnému nedostatku už nebudeme vracet. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Pan poslanec nemá doplňující otázku. Takže může pokračovat další interpelací na paní ministryni Müllerovou, a to je ve věci zdrženlivosti k valorizaci důchodů. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Já si dovoluji převzít jeden nadpis jednoho článku nejmenovaných médií: Důchodce drtí rostoucí náklady a naděje jsou v nedohlednu. Podle údajů Rady seniorů České republiky by růst životních nákladů přes 450 korun měla pokrýt valorizace z loňského ledna, která ale zvýšila průměrný důchod o 137 korun a nejnižší penzi pouze o 67 korun. Starobní důchod do 8 tisíc korun bere v České republice 149 000 lidí, penzi mezi 8 až 13 tisíci korunami pobírá 1 milion 325 tisíc důchodců. Více než 14 500 bere 88 300 důchodců. Nejvyšší penzi nad 47 000 dostává třicítka důchodců. Prací si z 2,8 milionu důchodců přivydělává jen 182 tisíc lidí.

Vy jste se, paní ministryně, nedávno k této věci vyjádřila a k úpravě valorizací jste zdrženlivá. Řekla jste: To bych nepředjímala, v prvním pololetí tohoto roku se zcela jistě nic nezmění. Já se tedy ptám, paní ministryně,

kdy se něco změní, kdy důchodcům skutečně svitne naděje, že budou schopni se alespoň mírně důstojně vyrovnat se zvyšováním životních nákladů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Paní ministryně odpoví na vaši interpelaci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane místopředsedo, pane poslanče, budu reagovat na vaši druhou interpelační otázku směřovanou na mne.

Chtěla bych nejprve pár informací k valorizacím. Výdaje na důchody jsou jednou z nejvýznamnějších položek výdajů státního rozpočtu a není možné při obecné snaze o eliminaci nerovnováhy mezi příjmy a výdaji státního rozpočtu tuto položku nebrat do úvahy. Poměrně významné množství miliard jde na důchody.

Možná změna v nastavení zvyšování důchodů byla velmi detailně analyzována a také diskutována, a to nejen na úrovni státní správy, ale také nezávislými odbornými pracovišti, a bylo nakonec jako neoptimálnější řešení, neoptimálnější z pohledu státního rozpočtu i možných řešení vůči důchodcům, schváleno jako novela zákona o důchodovém pojištění spočívající v dočasném – a my víme, že dočasném podle zákona na tři roky – snížení zápočtu růstu indexu spotřebitelských cen, nikoliv tedy 100 %, ale pouze jednu třetinu. To se ukázalo jako nejvhodnější kombinace. Bylo to propočítáno na co nejmenší dopady na sociální situaci domácností důchodců.

Já chci ještě říci, že celkově vybrané pojistné, a tedy i příjmy z výdělečné činnosti, vzrostly loni jen o 1,2 % a u aktivní populace z důvodu krize narůstá tempo ještě pomaleji a je tady navíc riziko ztráty zaměstnání, a tím tedy i stabilního příjmu. V tomto případě by se mohlo zdát, že sociální skupina důchodců zůstává jedinou skupinou, která má zákonem zaručený příjem, a dokonce o jednu třetinu z růstu indexu spotřebitelských cen ještě příjem navýšený.

Po uplynutí přechodného období, to znamená od roku 2016, by měly být důchody opět znovu valorizovány tak, jak tomu bylo do roku 2012.

Já bych zde ještě chtěla říci, že jsem v reakci na vámi citovaný rozhovor jednala s Radou seniorů České republiky a jednoznačně jsme se shodli na tom, že situace pro řadu seniorů není dobrá, zejména v pohledu na situaci v bydlení. Dnes se skutečně setkáváme s poměrně širokou skupinou seniorů, u nichž je důchod nižší než náklady na bydlení, myšleno v řadě případů i nájem. Já jsem se s touto skupinou vážně radila. Také jsem pověřila příslušné odbory a sekce na Ministerstvu práce a sociálních věcí touto situací se vážně zabývat a předpokládám, že budeme moci najít u-

spokojivou odpověď alespoň pro část seniorů, kteří se v této ohrožené skupině nalézají, to znamená zejména velká města a lidé dejme tomu nad 70 let, kteří dnes už jen velmi obtížně budou hledat jiné formy bydlení. Na druhou stranu si přiznejme, že v řadě případů jsou senioři ponecháni v tomto rozhodování bez pomoci těch nejbližších, bez pomoci rodiny. Tím teď nemyslím jenom třeba finanční pomoc. Je tady kolikrát i nezáměr a jakákoliv forma rady a možnosti řešení ze strany mladé a mladší generace není.

Jak jsem již znovu říkala, jsem připravena tuto situaci právě s touto skupinou seniorů řešit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Pan poslanec Klučka už nebude klást doplňující otázku. Přistoupíme k poslední interpelaci na paní ministryni Müllerovou, kterou vznáší paní kolegyně Semelová ve věci sociálních dávek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní ministryně, byla už o tom tady dnes řeč, přesto dovoluji, abych znovu přednesla svoji interpelaci.

Patnácti tisícům příjemců sociálních dávek se včera zpozdila výplata. Podle původní informace šlo pouze o Olomoucký kraj, což jste tady říkala před chvílí, nicméně později se ukázalo, že se to týká i jiných míst, konkrétně Prahy. Možná se to někomu může zdát jako maličkost. Vždyť jde o pouhou technickou závadu, o mírné zpoždění. Ale není to pravda. Jde o rodičovské a pěstounské dávky, na něž rodiče každý měsíc s netrpělivostí čekají, aby zaplatili všechno, co je potřeba. A mnozí to už opravdu těžko zvládají. Při neustálém zdražování je pro ně důležitá každá koruna, a to včas.

Je pravda, že zákon nedává garanci jednoho dne výplaty. Já to považuji za chybu, protože zase platby, které se strhávají ze soukromých účtů těchto lidí, jsou právě ke konkrétnímu datu, a tady i jeden den zpoždění může způsobit závažné problémy.

Vy jste tady už řekla, jaký je současný stav. Proto nebudu znovu požadovat tuto odpověď. Nicméně by mě zajímalo, jak bude skutečně do budoucna konkrétně zabezpečeno, aby se to neopakovalo, případně vyvození zodpovědnosti.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím paní ministryni o reakci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní poslankyně, já budu stručně reagovat na vaši interpelaci, protože bych řekla, že podstatnou část jsem již zodpověděla v odpovědi na interpelaci pana poslance, takže se nechci opakovat. Nicméně doplním k zále-

žitosti týkající se výplat dávek státní podpory, tedy zejména rodičovského příspěvku a příspěvku na dítě a také dávky odměny pěstouna.

Technologicky byl ten systém nastaven tak, že dávky byly vypláceny v jednom celku, a právě u dávek odměna pěstouna je nezbytné vyhodnocovat skutečnosti, které jsou rozhodné pro výplatu té dávky. To znamená do doby, než je má úřad práce k dispozici, to znamená příjmové věci a podobně, vlastně není možné dávku vyplatit. Za účelem zajištění výplaty dávky rodičovský příspěvek a příspěvek na dítě se nám podařilo teď v průběhu měsíce vytvořit technologické oddělení těchto dávek, speciálně pro výplaty dávky odměna pěstouna, a již od následujícího měsíce, to znamená od března, bude tato významná změna aplikována tak, aby nedocházelo k problémům, o kterých jste tady hovořila.

Já teď nechci potvrzovat, že by stejný výpadek v nějakém rozsahu byl mnou zjištěn v Praze. Já to slyším od vás poprvé. Nicméně věřím tomu, že situace teď umožní, aby v těch případech, kdy byly dávky rodičovský příspěvek a příspěvek na dítě vypláceny před devátým dnem v měsíci, aby i tento termín zůstal nadále zachován. Doufám, že se k podobným situacím už nebudeme vracet, a věřím, že včerejší takzvaná Popeleční středa, že si nebudeme každou středu v měsíci takto opakovat a připomínat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Paní kolegyně Semelová už nebude pokládat doplňující otázku, takže se dostáváme k poslední ústní interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na ministra Martina Kubu, který je omluven, ve věci jakým způsobem hodlá česká vláda čelit nekončícímu poklesu ve stavebnictví. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, české stavebnictví a samozřejmě, že to není jenom záležitost vašeho ministerstva, ale myslím, že by se tou záležitostí měla zabývat i další ekonomická ministerstva, celá česká vláda, české stavebnictví zažívá v posledních několika letech, ale zejména měsících velmi strmý pád. Dokazují to ostatně i poslední čísla Českého statistického úřadu o vývoji české ekonomiky. Vláda, jejímž jste ministrem, v tomto směru není ochotna či schopna nějak zakročit, něco konstruktivního udělat.

Jak jistě víte, pane ministře, stavebnictví je obor, který ekonomové vnímají jako indikátor budoucího ekonomického rozvoje země, jeho poklesu či vzestupu. České stavebnictví jen v říjnu loňského roku meziročně kleslo o více než 4 %. A čísla z minulých období jsou ještě mnohem horší. Pád českého stavebnictví tak poměrně věrně předznamenává pád celé české ekonomiky.

Na rozdíl od pana ministra financí nejsem optimista, že dojde k nějakému

fatálnímu obratu ve druhé polovině tohoto roku. Ostatně i průmyslová výroba se meziročně snížila, klesají i reálné mzdy. Zkrátka situace v Česku, v českém národním hospodářství není příliš optimistická, a to ani v blízké budoucnosti. České stavebnictví není přitom zdaleka ještě na dně.

Proč, pane ministře, nepřicházíte s návrhy typu zateplování škol, obecně veřejných budov, výstavby komunálního a sociálního bydlení či rozvoje dopravní infrastruktury tam, kde dlouhá léta významným způsobem chybí? To už jsou přece prorůstové investice do budoucnosti země a zároveň nástroj pro oživení nejen českého stavebnictví. Myslím, že argument o nedostatku peněz, a snahy o zastavení zadlužování země zde už neobstojí. Zajímala by mě vaše odpověď na tuto otázku a váš pohled na situaci v českém stavebním průmyslu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Kuba vám písemně odpoví v zákonné lhůtě.

Mohu konstatovat, že tím jsme vyčerpali všechny přihlášky k ústním interpelacím na členy vlády podle vylosovaného pořadí. Paní ministryně, pane ministře, vážení kolegové, dovoluji mi, abych ocenil váš přístup k interpelacím, a s informací, že 51. schůze bude pokračovat zítra v 9 hodin dopoledne, skončil dnešní jednací den. Přeji příjemný večer.

(Jednání skončilo v 16.43 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. února 2013 v 9.02 hodin
Přítomno: 150 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 51. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Oznamuji, že náhradní kartu číslo 1 má paní poslankyně Hana Orgoníková, náhradní kartu číslo 3 paní poslankyně Miloslava Vostrá, náhradní kartu číslo 5 pan poslanec Vojtěch Filip. To jsou náhradní karty.

Teď se dostanu k omlouvám, takže vás seznámím s omluvami z dnešního dne, jak mi byly do této chvíle předloženy.

Z poslanců se omlouvají: Pavel Antonín – pracovní důvody, Walter Bartoš také, Jan Bauer také, Jiří Besser – zdravotní důvody, Zdeněk Boháč – osobní důvody, Vlasta Bohdalová – zdravotní důvody, také František Dědič, Josef Dobeš – pracovní důvody, Pavel Drobil – pracovní důvody, Martin Gregora – osobní důvody, Michal Hašek neuvádí důvod, Pavel Holík – pracovní důvody, Gabriela Hubáčková – zdravotní důvody, také Jan Husák – zdravotní důvody, Kateřina Konečná – osobní důvody, Patricie Kotlíková do 15 hodin – zdravotní důvody, Jaroslav Krupka – rodinné důvody, Vladimíra Lesenská – zahraniční cesta, Vít Němeček – osobní důvody, Josef Novotný st. – zahraniční cesta, Jiří Papež – osobní důvody, Roman Pekárek – osobní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, František Sivera – pracovní důvody, Jaroslava Schejbalová – zdravotní důvody, Ladislav Skopal – rodinné důvody, Josef Smýkal – osobní důvody, Bohuslav Sobotka – zdravotní důvody, Miroslava Strnadlová – rodinné důvody, Pavel Svoboda – zdravotní důvody, také Ladislav Šinčl – zdravotní důvody, Boris Šťastný – rodinné důvody, Jeroným Tejc – osobní důvody, Tomáš Úlehla – pracovní důvody, Dana Váhalová – pracovní důvody, Radim Vysloužil – zdravotní důvody, Renáta Witoszová – osobní důvody, Cyril Zapletal neuvádí důvod, také Jiří Zemánek neuvádí důvod, Václav Zemek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Nečas, Pavel Blažek, Tomáš Chalupa, Jan Kubice, Karolína Peake.

To jsou omluvy, které mi byly doručeny. Pardon, ještě je zde jedna omluva. Paní poslankyně Jana Drastichová se omlouvá dnes ze zdravotních důvodů z jednání Poslanecké sněmovny.

Dámy a pánové, dnes bychom měli zahájit bodem 132. Je to sněmovní tisk 759 ve třetím čtení. Byly u něj splněny zákonné lhůty. Potom bychom se měli věnovat bodům z bloku prvních čtení dle schváleného pořadu schůze.

K pořadu schůze zde mám jeden návrh pana poslance Marka Bendy. Prosím, aby tento návrh přednesl.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, já bych si dovilil navrhnout pevné zařazení bodů. Dnes jako první bod by mělo být poslední, třetí čtení pana senátora Oberfalzera a potom bych navrhoval, abychom zařadili body 49, což je zjednodušeně řečeno návrh můj a dalších na odejmutí platu poslance lex Pekárek, bod 57, návrh paní předsedkyně Němcové na odejmutí mandátu odsouzeným poslancům, myslím, že spolu v podstatě souvisí, i když nebudou projednány současně, bod 172, což je hospodaření politických klubů, které bychom myslím udělat měli, a poté body 78, 79, což jsou dva návrhy zákonů pana ministra Bendla, změny katastrálního zákona, které bychom měli začít probírat a uvažovat o tom, jak mají směřovat dále.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Poprosím, jestli má ještě někdo další návrh k pořadu schůze. Pokud ne, budeme hlasovat. Pardon, pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, děkuji za udělení slova. Chtěl bych požádat Poslaneckou sněmovnu o zařazení dvou nových bodů do pořadu této schůze, a to na úterý příští týden, kdy bychom měli pokračovat v právě probíhající schůzi Poslanecké sněmovny. Je to třetí čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby tento zákon, který reaguje na směrnici Evropské unie, nabyl účinnosti v květnu letošního roku, dovoluji si navrhnout zařazení tohoto třetího čtení právě na probíhající schůzi.

Současně mi dovozte, abych požádal také na úterý o zařazení dalšího nového bodu, což by byl bod, který se nazývá vládní návrh nasazení sil a prostředků Armády České republiky v operaci Evropské unie EUTM v Maliské republice v letech 2013 a 2014. Jde o sněmovní tisk 920.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ten druhý návrh je 920. K pořadu schůze se hlásí ještě někdo? Nehlásí, takže budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan poslanec Marek Benda, a o návrhu, který přednesl pan poslanec Jan Vidím.

Nejprve tedy pan poslanec Benda navrhuje dnes po zařazeném

prvním čtení – rozuměla jsem tomu tak? – jako další body 49, 57, 172, 78 a 79.

O tomto návrhu rozhodneme hlasováním pořadové číslo 245, které jsem zahájila. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby byly takto zařazeny další body našeho jednání, tedy po třetím čtení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 245, přítomno 128, pro 74, proti 14. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Jana Vidíma. Prosím, aby mě ještě kontroloval. Navrhuje, aby do programu schůze byly zařazeny nové body. Prvním z nich je zařazení třetího čtení zákona o azylu a Policii České republiky – je to tak správně? – a druhý návrh je zařazení nového bodu vládní návrh nasazení sil a prostředků Armády České republiky v Mali 2013 a 2014, sněmovní tisk 920. Není-li námitka, nechala bych hlasovat o obou těchto návrzích najednou. Námitku nevidím.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 246. Ptám se, kdo je pro přijetí návrhu pana poslance Vidíma. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 246, přítomno 129, pro 88, proti 10. Tyto návrhy byly také přijaty.

Tím jsme se vyrovnali v úvodu schůze s pořadem a budeme se moci věnovat prvnímu z pevně zařazených bodů. Zahajuji projednávání bodu číslo

132.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 759/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo za navrhovatele pan senátor Tomáš... Jiří Oberfalzer. Omlouvám se, já zde mám napsaného pana senátora Grulichy, ale jste dva zpravodajové. Takže vítám pana senátora Jiřího Oberfalzera. Prosím také ke stolku zpravodajů pana poslance Václava Baštýře. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 759/4.

Otevíráme rozpravu ve třetím čtení. Opakuji, že je otevřena rozprava ve třetím čtení. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám pana zpravodaje, aby nám navrhl postup.

Poslanec Václav Baštýř: Dobré ráno, paní předsedající, paní předsedkyně, dámy a pánové, dovozte mi, abych provedl jednodu-

chým hlasováním tento zákon a tento sněmovní tisk 759. V odborné diskusi na hospodářském výboru byl jenom jeden pozměňovací návrh komplexní. Byl pod číslem 226 z 16. ledna 2013. Jiné pozměňovací návrhy podávány nebyly. Návrh na zamítnutí zákona podán také nebyl, takže budeme hlasovat pouze o jednom pozměňovacím návrhu komplexním od hospodářského výboru. (V sále je silný hluk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Nevidím, že by byla nějaká námitka, ani není třeba hlasovat o proceduře, protože je opravdu jednoduchá, a budeme moci toto hlasování zahájit. Ještě přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Zeptám se pouze na stanoviska.

Pan zpravodaj oznámil, že tedy budeme hlasovat o návrhu, který je obsažen v usnesení hospodářského výboru číslo 226 jako o celku. Námitku proti tomuto postupu jsem nezaznamenala.

Táži se na stanoviska pana zpravodaje. (Kladné.) Pana senátora, prosím. (Neutrální.) Neutrální.

Zahajuji hlasování číslo 247. Táži se, kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu hospodářského výboru. Proti návrhu?

Hlasování číslo 247, přítomno 130, pro 123, proti 2, návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat o celém zákonu. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 759.“

Stanoviska prosím. (Zpravodaj: Kladné.) Pana senátora prosím o stanovisko. (Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 248. Kdo je pro přijetí návrhu zákona? Proti?

Hlasování číslo 248, přítomno 134, pro 129, proti nikdo, návrh byl přijat.

Tím jsme projednali bod číslo 132, sněmovní tisk 759. Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji.

Můžeme zahájit projednávání dalšího bodu. Zahajuji tedy projednávání bodu číslo

49.

**Návrh poslanců Marka Bendy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 894/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

První čtení podle § 90 odst. 2 bylo navrženo, ale já musím oznámit, že je předloženo veto poslanců ČSSD. Takže dodám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 894/1 a prosím, aby tento návrh uvedl pan poslanec Marek Benda, který je zástupcem dalších navrhovatelů. Prosím. (Trvalý silný hluk v sále.)

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené dámy a vážení pánové, já se budu snažit příliš nezdržovat, ale všichni víme, že jsme se dostali do poměrně nešťastné situace, že dochází k tomu, že ve Sněmovně jsou poslanci, kteří nemohou vykonávat svůj mandát z důvodu ať už krátkodobého zajištění ve výkonu vazby, nebo nástupu výkonu trestu.

Je tedy návrh, který budeme projednávat vzápětí, který směřuje k tomu, aby takový poslanec, který byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, přišel o svůj mandát, ale všichni asi tušíme, že tam se budeme muset bavit o nějaké ústavní rovině a že to zřejmě bude možné, aby platila až od příštího volebního období.

Proto poslanecký klub ODS, kterého se to, upřímně řečeno, týká a nijak se tím nemůžeme chválit, navrhl, aby alespoň v těch případech, kdy poslanec nastoupí do výkonu trestu odnětí svobody, resp. poslanec nebo senátor, aby neměl nárok na plat a další náležitosti ze Sněmovny. Pokládáme to za naprosto nezbytné, alespoň toto, již pro toto volební období do zákona dát. Je jasné, že v době výkonu trestu odnětí svobody poslanec ani senátor nemohou vykonávat svůj mandát řádně, proto podle našeho názoru za něj nemají být ani placeni.

Tolik jenom stručný předklad.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní dostane slovo zpravodaj pro první čtení. Je jím pan poslanec Rudolf Chlad. Prosím, pane kolego.

Poslanec Rudolf Chlad: Dobré ráno, vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Já to mám velice jednoduché, protože si myslím, že návrh tohoto zákona je téměř jednoznačný, aspoň pro mě, a proto pouze

doporučím, aby tento zákon byl projednán co nejrychleji, nejdříve. Ve zkráceném čtení to nejde, jak jsme slyšeli od paní předsedkyně. Takže děkuji zatím za pozornost. Pardon, jedná se o sněmovní tisk 894.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: 894. To bylo slovo zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášen pan poslanec Paroubek. Není přihlášen. Čili ruším tuto přihlášku a zeptám se, zda někdo z kolegyň, kolegů se chce k tomuto bodu přihlásit. Pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobré ráno, dámy a pánové. Pouze technická poznámka, kterou samozřejmě nemusíme nijak vkládat do zákona. Ale v okamžiku, kdy tento zákon vstoupí v účinnost a takový případ bude existovat, bude naprosto fér o plat poslance snížit rozpočtovou kapitolu Poslanecké sněmovny a navýšit rozpočtovou kapitolu Vězeňské služby. Protože teď lze náklady na věznění strhávat z platu, pak už to ponese Vězeňská služba na svých bedrech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak a já se zeptám... Ještě pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím. To je faktická poznámka?

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Paní a pánové, já myslím, že ta poznámka pana ministra financí je více než nevhodná. Já bych nehovořil – protože my tady rozhodujeme o oddělení výkonu mandátu a platu. Víte, to je tristní, kam jsme se dostali. Kdyby tady existovaly právní poměry, které platily v České republice jako součástí České a Slovenské Federativní Republiky ještě v roce 1992, tak se to stát nemohlo, protože ústavní systém byl založen na tom, že poslanec, který byl odsouzen za úmyslný trestný čin, ztrácel mandát. Takový návrh zákona tady byl předložen několikrát a my tady řešíme způsobem, který je neadekvátní pozici ústavního činitele, to, jestli bude, nebo nebude brát plat. To je ostuda této Sněmovny, že jsme nikdy neprojednali návrh zákona, který tady leží, o ztrátě mandátu! Nezlobte se na mě, slova pana ministra financí jsou ostudou této Sněmovny! (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní pan poslanec Marek Benda má slovo.

Poslanec Marek Benda: Já s dovolením zareaguji na vystoupení pana poslance Filipa. Možná je to pravda, ale je zcela jasné, že uprostřed volebního období nelze měnit, nelze měnit podle judikatury Ústavního soudu možnost ztráty mandátu. Víte dobře, že příští návrh, který projednáváme,

je návrh paní předsedkyně Němcové, který k tomuto směřuje, ale všichni víme, že může být platný až od začátku dalšího volebního období, protože nám Ústavní soud stanovil, že panu poslanci Melčákovi nelze ani většinovým hlasováním obou komor mandát odejmout. Takže tady máme jasný precedens. My se pokoušíme jenom řešit situaci pro toto volební období. Pro příští volební období by ji podle mě měl řešit ten další návrh, který předložila paní předsedkyně Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď nevím, jaké... Faktické poznámky? Pan ministr Kalousek, poté pan kolega Filip. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se opravdu nechtěl nikoho dotknout. Pokud se mi to nevědomky povedlo, tak se hluboce omlouvám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Filip, prosím, také faktická poznámka.

Poslanec Vojtěch Filip: No, kdyby nereagoval pan kolega Marek Benda, nereagoval bych ani já. Protože to se stalo přece zákonem č. 4/1993 Sb., kdy si tady někteří poslanci tehdejší vládní koalice z ústavního zákona o rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky udělali hrací kalendář, a dokonce změnili i ústavní poměry. Ten samotný zákon č. 4/1993 jenom potvrzuje tzv. recepční norma, co jste si z toho vyhodili, co se vám nehodilo. Takže prosím, tu odpovědnost nechte na sobě a nechtějte ji přenést na tento parlament.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Jandák. Prosím.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegové, mluvíte moudře, skutečně mluvíte moudře, ale berete nám čas. Vždyť všichni víme, že tady jde jenom o prachy, o žádný mandát. Děkuji vám mockrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď se zeptám, jestli ještě někdo dál se hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému a já se zeptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 249. Ptám se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán výboru rozpočtovému. Proti návrhu?

V hlasování číslo 249 přítomno 140, pro 122, proti 1. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému.

Tím jsme učinili vše, co v rámci prvního čtení bylo možno. Končím projednávání bodu 49, sněmovního tisku 894, v prvním čtení. Děkuji panu návrhovateli, děkuji též panu zpravodaji. Předám teď řízení panu místopředsedovi Olivovi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Budeme tedy pokračovat bodem číslo 57, kterým je

57.

Návrh poslankyně Miroslavy Němcové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 685/ - první čtení

Stanovisko vlády k tomuto návrhu jsme obdrželi jako sněmovní tisk 685/1. Prosím paní předsedkyni Miroslavu Němcovou, aby uvedla předložený návrh. Prosím, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, pokusím se být stručná v tomto úvodním slově, protože se všichni domníváme, že víme, o jaké situaci se bavíme. Hledáme řešení pro něco, co se odehrálo v tomto volebním období, s čím Ústava nepočítala, tedy to její platné znění, které dnes máme k dispozici. V letošním roce bohužel nás postihla řada situací, na které je potřeba podle mého názoru reagovat, a to i např. návrhem na změnu Ústavy. Jeden z těchto návrhů vám právě dnes předkládám. Týká se zániku mandátu.

Podíváte-li se do platného znění Ústavy, naleznete tam důvody, které vedou k zániku mandátu. Jeden z důvodů tam uveden není. Tím důvodem, který tam uveden není, je odsouzení, pravomocné odsouzení poslance pro trestný čin. Já jsem se rozhodla na základě toho, co se odehrálo v souvislosti se zatčením pana poslance Ratha, že na tuto situaci budu reagovat a předložím Sněmovně k diskusi návrh Ústavy. Jsem si vědoma, že to je vždycky závažný krok, měnit Ústavu. Jsem si vědoma toho, že je vhodné velmi dobře posoudit jednotlivé kroky, které uděláme, ale myslím si, že jediné, co nebylo možno udělat, bylo mlčet a nedělat vůbec nic.

Kdybych měla ještě trochu více zdůvodnit svůj návrh, tak mi dovolu, abych řekla, že jsem přesvědčena, že výkon mandátu poslance nebo senátora nepokládám za pouhý formální výkon ústavní funkce. Členství v komoře Parlamentu je podle mého názoru posláním, které klade na toho, komu je svěřeno, zvýšené nároky. Být zástupcem lidu neznámá být pouze zvolen. Tato skutečnost je vyjádřena navíc ve slibu každého z nás, tedy ve slibu poslance nebo senátora. Slibujeme České republice věrnost a zároveň slibujeme, že budeme zachovávat Ústavu a zákony České republiky. Trestnou činnost páchanou poslancem nebo senátorem považuji za porušení složeného slibu. Jsem přesvědčena, že Ústava by tedy měla na tento případ pamatovat, a z toho důvodu, jak již jsem řekla, jsem návrh předložila.

Jsem si vědoma toho, že to není jednoduchá záležitost. Určitě můžeme odhalit řadu úskalí. Některým z těchto úskalí se věnovala také ve svém stanovisku vláda a určitě je vhodné se jimi zabývat. Určitě bude prostor během jednání ústavněprávního výboru a věřím, že bude-li ochota a vůle, že nějaký rozumný návrh nakonec světlo světa spatří a budeme moci o změně Ústavy hlasovat.

Já bych ještě pro vaši informaci dodala, že jako podklad pro svůj návrh jsem si samozřejmě vyžádala stanovisko Parlamentního institutu s tím, že můj dotaz zněl „ztráta mandátu člena parlamentu v souvislosti s odsouzením“, a chtěla jsem přehled, jak o ztrátě mandátu mluví zákony nebo ústavy některých zemí Evropské unie. Vybrala jsem země jak staré, tak nové, ty, které jsou nám blíží, i ty, které jsou nám dále, abychom tedy věděli, jaké úpravy v jednotlivých zemích Evropské unie existují. Alespoň některé bych tady ráda uvedla.

Zdůrazním, že ty země, které explicitně upravují možnost ztráty mandátu v případě odsouzení člena parlamentu soudem za spáchání trestného činu, lze rozdělit do dvou základních skupin. Do první skupiny patří země, kde ztráta mandátu představuje automatickou sankci za odsouzení, to jsou například Bulharsko, Estonsko, Portugalsko nebo Slovensko. Druhou skupinu tvoří země, kde je ztráta mandátu v důsledku odsouzení podmíněna rozhodnutím ještě jiného orgánu. V některých zemích jde o parlamentní komoru, to je například ve Finsku, Spolkové republice Německo nebo v Litvě, a v jiných zemích o ztrátě mandátu s konečnou platností rozhoduje soud. Taková praxe je například v Polsku nebo ve Švédsku. Některé země také omezují rozsah trestných činů, za který může být mandát odňat, a to je opět příklad Portugalska nebo Polska.

Takže několik příkladů. Bulharsko, ústavní článek 72 říká: Mandát člena parlamentu se předčasně ukončí, pokud nabude právní účinnost soudní rozsudek vynesený za spáchání trestného činu.

Estonsko, 64. paragraf ústavy říká: Mandát člena státního shromáždění se předčasně ukončí právní účinností soudního rozsudku, jímž byla vyslovena vina.

Finsko, ústava paragraf 28. Je-li osoba zvolená za poslance vykonatelným rozsudkem odsouzena k odnětí svobody pro úmyslný trestný čin nebo potrestána za trestný čin vztahující se k volbám, může parlament posoudit, zda má i nadále zůstat poslancem. Pokud z trestného činu vyplývá, že odsouzený není hoden důvěry a úcty příslušející výkonu poslaneckého mandátu, může parlament po slyšení stanoviska ústavněprávního výboru rozhodnout o zániku poslaneckého mandátu, jestliže s tím souhlasily nejméně dvě třetiny odevzdaných hlasů.

V Litvě je to tak, že Sejmas, tedy komora parlamentní, musí rozhodnout po obžalobě.

V Polsku v rozsahu stanovém zákonem nesmí poslanec například vykonávat žádnou hospodářskou činnost, jež by mu přinesla výhody z majetku státu nebo místních samospráv, nesmí také takový majetek nabýt. Poruší-li poslanec tento zákon, může být na základě rozhodnutí Sejmu, o nějž požádal maršálek, pohnán k zodpovědnosti před státním soudním dvorem a teprve státní soudní dvůr rozhodne o odnětí případně poslaneckého mandátu.

V Portugalsku článek 160 ústavy říká: Svůj mandát ztrácí ti poslanci, kteří byli odsouzeni soudem za trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem mandátu nebo za účast v rasistických nebo fašistických organizacích.

Slovensko: Mandát poslance zaniká dnem nabytím právní účinnosti rozsudku, kterým byl poslanec odsouzen za úmyslný trestný čin nebo kterým byl poslanec odsouzen za trestný čin a soud nerozhodl o podmíněčném odložení výkonu trestu odnětí svobody.

Ve Spolkové republice Německo ke ztrátě mandátu dochází v případě odsouzení. Je to upraveno federálním volebním zákonem a podle článku 46 volebního zákona může být členovi Spolkového sněmu odebrán mandát v případě, že byl potrestán za spáchání trestného činu odnětím svobody na dobu delší než jeden rok. Odnětí mandátu není automatické, ale článek 47 volebního zákona stanoví, že o odebrání mandátu rozhoduje takzvaná rada starších Spolkového sněmu.

Ve Švédsku kapitola 7 ústavy, článek 4, říká: Člen nebo náhradník může být zbaven mandátu, jen spáchal-li trestný čin, kterým prokázal, že je zjevně nevhodným pro výkon mandátu. O takové věci rozhoduje soud.

Potom jsou země, u nichž ta úprava není dána ústavou, ale je dána volebním zákonem, který říká, za jakých podmínek jsou občané konkrétního státu volitelní, a dochází-li ke změně volitelnosti, tedy když dojde ke ztrátě volitelnosti, tak automaticky také přichází takový poslanec o mandát, což je v případě Belgie nebo Dánska nebo Francie nebo Kypru nebo Spojeného

království, které přestože nemá psanou ústavu, tak disponuje sankčními pravomocemi vůči jednotlivým členům.

Dámy a pánové, já jsem tento přehled uvedla ve stručnosti, každý z vás má k dispozici práci Parlamentního institutu, která vyšla již v březnu letošního roku a byla nám všem k dispozici. Myslím, že tedy na základě toho, co se dozvídáme o úpravách v jednotlivých zemích Evropské unie, na základě toho, jaké praxi čelíme dnes tady v Poslanecké sněmovně, můžeme všechny tyto věci zvážit pro svá budoucí rozhodnutí v této otázce.

S tímto vysvětlením tedy a s tímto předkládacím slovem jsem se snažila vám představit sněmovní tisk 685, tedy návrh na vydání ústavního zákona, který by měl vést k odebrání mandátu poslance nebo senátora za stanovených podmínek.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní předsedkyně. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Stanislav Křeček. Prosim ho, aby se ujal slova.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Návrh změny Ústavy byl velmi podrobně odůvodněn. Patrně by se nám tato věc lépe řešila, kdyby nebyli poslanci, kteří jsou ve vazbě nebo ve výkonu trestu, s čímž patrně počítali otcové naší Ústavy, kteří toto vůbec neupravili. Rovněž by se nám tato situace lépe řešila, kdybychom měli klouzavý mandát, kde by bylo vyjasněno, kdo nastoupí. Takto se dostáváme do situace, kterou je třeba řešit, která však zdaleka není jednoduchá, která naráží na suverénní vůli voličů a naráží také na nikoliv výjimečný názor právnické veřejnosti, z níž určitá část soudí, že mandát poslance je možné vykonávat i ve výkonu trestu. Připomínám nedávné vystoupení předsedy Nejvyššího správního soudu doktora Baxy. Takže tyto věci nejsou jednoduché, my tu situaci ale nějak řešit musíme. Nepomohou nám příliš příklady ze zahraničí, kde je to řešeno velmi různě. Musíme zvážit, za jaké trestné činy, jaká bude délka toho trestu odnětí svobody a podobně.

Připomínám, že ještě včera se Ministerstvo spravedlnosti omlouvalo člověku, který byl odsouzen a byl ve výkonu trestu přesto, že se pak prokázalo, že ničeho neučinil. Takovéto věci samozřejmě se mohou stát a musíme s tím velmi počítat v takovýchto úpravách.

Nicméně je zřejmé, že poslanec, který je ve výkonu trestu, který spáchal úmyslný závažný trestný čin a je odsouzen k delšímu trestu odnětí svobody, patrně podle obecného povědomí, nebo tak jak lidé chápou, mandát asi vykonávat nemůže a bude třeba tuto situaci upravit. K tomu bude sloužit legislativní proces, který bychom dnes měli zahájit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Jako první a zatím jediný je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové. Dovolte, abych asi v intencích návrhu, který tady máme, řekl, že to bylo hluboké poznání Poslanecké sněmovny, které svým způsobem šlo napříč politickým spektrem a vedlo k tomu, aby tento návrh zákona byl sepsán a přeložen do Poslanecké sněmovny. Určitě se shodneme na tom, že základ toho zákona stojí za projednání a měl by být přikázán do prvního čtení. Ale chci upozornit na několik momentů, které s tím jsou spojené a mohly by přinést řadu problémů i výkladových, a bylo by tedy dobré, věnovat tomu pozornost i v rámci projednávání, a předpokládám ústavněprávního výboru, ale potom třeba i na půdě Poslanecké sněmovny. Protože věc, která zní velice jednoduše, to znamená, že mandát by zanikal také mimo jiné pravomocným odsouzením k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, neodpovídá na otázku právě tak, jak tady zmiňoval i pan zpravodaj, jakých trestů by se takového rozhodnutí týkalo.

Zda by se týkalo také třeba přečinů, a ne jenom trestných činů, a případně jaké délky odnětí svobody, nebo zda by se to týkalo obecně na jakýkoli výrok o rozhodnutí, že se dotýčný odsuzuje k odnětí trestu svobody nepodmíněně. Pak si myslím, že by bylo velice dobře, aby bylo i v této souvislosti zmíněno, že právě tato Sněmovna za určitých okolností i za vědomého využití poslanců vládní strany samozřejmě použila mandáty poslanců, kteří byli odsouzeni k trestu odnětí svobody. Tak to je druhá věc.

A potom bych se přikláněl k tomu, aby v rámci diskuse navržené předlohy se také vedla zcela legitimní diskuse o tom, na co tady upozorňovali už nesčetněkrát poslanci Komunistické strany Čech a Moravy, že nejde jenom o trestnou činnost, která je páchána řadou poslanců a stala se takovým jedním doplňkem, takovým bonmotem doplňujícím pohled veřejnosti na dnešní Poslaneckou sněmovnu a některé poslance z řady politických stran, ponejvíce z vládních, ale že by se také mělo zcela vážně diskutovat o dlouhodobé bolesti této Sněmovny a to je otázka k vztahu mandátu k volební straně, která navrhuje poslance a za níž poslanci kandidují do Poslanecké sněmovny, a nejsou nijak vázáni potom k této politické straně a zcela účelově přecházejí či zakládají nové politické strany i politické kluby bez ohledu na vůli voličů a výsledek parlamentních voleb.

Čili znovu se přimlouvám, aby také souběžně s tím byla věnována diskuse a pozornost návrhu, který je zde v Poslanecké sněmovně a zabývá se

otázkou vázaného mandátu a možnosti zániku mandátu na základě podnětu volební strany Nejvyššímu správnímu soudu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášku do obecné rozpravy neregistruji. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Paní předsedkyně jako navrhovatelka bude mít závěrečné slovo. Prosím, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, já vám chci jenom poděkovat za pozornost, kterou jste věnovali úvodu projednávání tohoto bodu. Jak již jsem řekla, očekávám, že to nebude snadné, nicméně nabízí se i řada řešení, která, jak si myslím, že by i pochybnosti, které jsou vzneseny ve stanovisku vlády, mohla odstranit.

Jedním z takových řešení – pokusím se jenom nastínit ve stručnosti – by mohlo být toto: Jak jistě víte, máme-li vydat poslance k trestnímu stíhání, je to Sněmovna, která je jakoby první na řadě. Ona činí ten první krok, ona rozhodne o tom, že poslanec k trestnímu stíhání bude vydán. Pakliže rozhodne že ano, tak se rozeběhne soudní řízení, vyšetřování a v případě, že skončí soudem a soud by rozhodoval o tom, že je udělen nepodmíněný trest za trestný čin, tak si myslím, že řešením pro nás by mohlo být, že teprve Sněmovna by v takovém případě rozhodovala o ztrátě mandátu – čili to kolečko by se uzavřelo. Jako první bychom souhlasili se stíháním a jako poslední bychom stvrdili nakonec to, zda mandát má být, nebo nemá být odňat. Jistě je možné diskutovat, že by to mohla být například ústavní většina, která by tak rozhodla, aby byly rozptýleny všechny pochybnosti, které jednak čtu ve stanovisku vlády, a myslím si, že i vám, jak nad tou věcí přemýšlíte, řada pochybností tane na mysl. Tím nechci předjímat vůbec rozhodování a jednání ústavněprávního výboru, kterému bude pravděpodobně tato materie přikázána, ale uvádím to jako jednu z možností, jako jedno téma do budoucí diskuse.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní předsedkyně. Pane zpravodaji, přejete si závěrečné slovo? Ne. Protože v rozpravě žádný návrh nepadl, můžeme se zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá, tak můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 250. Přihlášeno 142, pro 123, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v programu. Zahajuji projednávání bodu

172.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2013 /sněmovní dokument 5342/

Podle § 87 odst. 2 našeho jednacího řádu předkládá organizační výbor Poslanecké sněmovně ke schválení návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro každý kalendářní rok. V této souvislosti vám byl doručen sněmovní dokument 5342, který obsahuje usnesení organizačního výboru číslo 340 z jeho 72. schůze ze dne 24. ledna tohoto roku.

Poprosím paní poslankyni Hanu Orgoníkovou, která je členkou organizačního výboru, aby tento návrh odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, k návrhu pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2013 bych uvedla, že tento návrh, který byl schválen na schůzi organizačního výboru 24. ledna 2013, je ve znění schválených pravidel hospodaření pro rok 2012, s tím, že měsíční příspěvek je stanoven pevnou částkou na jednotlivé poslanecké kluby ve výši 24 500 korun a variabilní částkou ve výši 3 550 korun na každého člena klubu.

Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2013 doporučuji Poslanecké sněmovně ke schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Orgoníkové. Zahajuji obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky, takže se zeptám, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Paní poslankyni Orgoníkovou jenom v rámci podrobné rozpravy požádám, aby odkázala na ten návrh.

Poslankyně Hana Orgoníková: Navrhuji, aby Poslanecká sněmovna schválila pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2013.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je ještě nějaký jiný návrh v rámci podrobné rozpravy? Není. Končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo písemně předloženo a také jej uvedla paní zpravodajka Orgoníková.

Zahajuji hlasování číslo 251. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení? Proti návrhu?

Hlasování číslo 251. Přítomno 142, pro 115, proti 1. Návrh usnesení jsme tedy schválili a projednali jsme bod 172.

Ještě bych vás seznámila se dvěma omluvami. Pan poslanec Jan Farský se omlouvá dnes od 9.40 hodin a také se omlouvá od 10 hodin pan poslanec Miroslav Bernášek z pracovních důvodů.

Budeme se věnovat bodu následujícímu, tedy bodu

78.

Vládní návrh zákona o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 778/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já jsem se chtěl zdvořile zeptat, zdali by nebylo možné sloučit debatu ke dvěma zákonům, jak ke katastru, tak katastrálnímu zákonu a souvisejícím zákonům, protože jsou to dvě k sobě patřící záležitosti. Víím, že to má navrhnout zpravodaj.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Určitě se k tomu dostaneme za chvíli. Teď budeme absolvovat vaše úvodní slovo, poté slovo zpravodaje a potom Sněmovna může rozhodnout o tomto návrhu. Takže prosím o úvodní slovo k tomuto.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, v listopadu 2012 přijala Poslanecká sněmovna nový občanský zákoník, který nabude účinnosti 1. ledna 2014. Nový občanský zákoník výrazně mění úpravu právních vztahů k nemovitostem. Nově je definována nemovitost stavba bez součásti pozemků. Do katastru nemovitostí se bude zapisovat dvacet typů práv namísto dosavadních pěti. Rozroste se počet typů poznámek zapisovaných do katastru nemovitostí o třináct nových. Význam zápisu v katastru nemovitostí se zvýší uplatněním zásady materiální publicity. Taková změna se velmi výrazně dotýká zákonů upravujících katastr nemovitostí a zápisů pro něj. Vláda se proto rozhodla

předložit návrh nového katastrálního zákona, který má nahradit dva současné zákony upravující tuto problematiku, neboť řešit tak rozsáhlé změny novelizací dosavadních předpisů by bylo velmi obtížné.

Návrh nového katastrálního zákona obsahuje všechny vyplývající z nového občanského zákoníku. S ohledem na zásadu materiální publicity se navrhuje zpřísnit přezkum listin předložených k zápisu právních vztahů k nemovitostem a klade se velký důraz na procesní kroky, které mají zajistit informovanost vlastníků o prováděných zápisech. Je to reakce na některé pokusy o podvody při nakládání s nemovitostmi, kterých je zaznamenáván sice malý počet, ale protože jde o nemovitosti, které mají značnou hodnotu, považujeme je za závažné a snažíme se na to zákonem reagovat.

Pokud se týká technické stránky vedení katastru, návrh v zásadě přebírá dosavadní osvědčenou právní úpravu. Přitom zohledňuje nové potřeby elektronické komunikace při podávání návrhů na provedení zápisu o právních vztazích.

Návrh katastrálního zákona byl připraven po poměrně široké diskusi, do které se zapojila nejenom příslušná ministerstva, ale také například Česká bankovní asociace, Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí, Občanské sdružení majitelů domů, bytů a dalších nemovitostí, Notářská komora, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, Zemědělský svaz a Zeměměřická komora.

V průběhu přípravy návrhy katastrálního zákona se objevily ve sdělovacích prostředcích obavy, zda dostatečně reagujeme na riziko podvodů při nakládání s nemovitostmi. Na toto riziko, jak jsem již zmínil, návrh od počátku reaguje zpřísněním podmínek pro zastupování účastníků na základě plné moci, neboť falzifikáty plných mocí byly při většině známých pokusů o podvody použity, a také zasíláním informace o provedeném zápisu vždy do rukou původního vlastníka, i když bude zastoupen zmocněncem. Přesto jsme dál hledali nějaká další opatření, která by snížila možnost dokonání takových podvodů a přitom neprodloužila a neprodrazila zápis práv do katastru nemovitostí. Vláda proto ještě návrh doplnila o vyrozumívání dotčených vlastníků nad rámec správního řádu nezávisle na případném zmocněnci, a to elektronicky do datové schránky. To by mělo uklidnit každého, kdo má obavu ze sice řídkých, ale závažných podvodů.

Jde o důležitý zákon, bez kterého by nový občanský zákoník v části týkající se nemovitostí nemohl v praxi fungovat. Proto vás žádám o jeho propuštění do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za úvodní slovo panu

ministrovi Bendlovi. Nyní dostane slovo zpravodaj, kterým je pan poslanec Josef Šenfeld. Prosim.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, přijetí nového katastrálního zákona, jak tady již bylo řečeno panem ministrem, je vynuceno přijetím nového občanského zákoníku, který přináší do oblasti katastru nemovitostí rozsáhlé změny, které vyžadují přizpůsobení katastrálních předpisů nové právní úpravě přijetím nového zákona. Je nezbytné, aby katastrální zákon nabyl účinnosti ve stejný den jako nový občanský zákoník, to znamená 1. 1. 2014, jinak by došlo k právnímu rozvratu v celé oblasti týkající se nemovitostí.

Nový občanský zákoník přináší řadu podstatných změn při provádění zápisů do katastru nemovitostí. Bude nutné zajistit zápisy patnácti nových typů práv k nemovitostem, které současný občanský zákoník neupravuje nebo se nezapisovaly do katastru nemovitostí. Zatímco u některých typů práv zřejmě nepůjde o velké počty případů, u jiných, zejména u zápisů nájmu a pachtů zemědělských pozemků či práva stavby, lze očekávat až statisíce nových zápisů ročně.

S ohledem na novou definici nemovitosti v novém občanském zákoníku bude nově definován předmět evidence v katastru. Stavby totiž převážně přestanou být samostatnými věcmi a stanou se součástími pozemku. Jako samostatné věci budou proto stavby evidovány pouze v případě, že nebudou součástí pozemku nebo práva stavby, ale budou i nadále samostatnou věcí.

Všechna věcná práva se do katastru budou zapisovat výlučně vkladem, tak jak se tomu dělo v době platnosti obecného knihovního zákona, podle kterého byly prováděny zápisy do bývalých pozemkových knih. Informovanost účastníků vkladového řízení bude zvýšena nad rámec požadavků stanovovaných správním řádem. Opatřením ke zvýšení informovanosti bude doručování vyrozumění o provedeném vkladu přímo těm osobám, které vkladem právo pozbývají nebo jejichž právo se vkladem omezuje, i v případech, kdy jsou tyto osoby ve vkladovém řízení zastoupeny zmocněncem na základě plné moci a budou vyrozumívány prostřednictvím tohoto zmocněnce. Toto zvýšení informovanosti nad rámec právního řádu povede k tomu, že i v případě, že katastrálnímu úřadu budou ke vkladu předloženy podvržené listiny, vyjde tato skutečnost najevo.

Přínosem nového občanského zákoníku a na něj navazující právní úpravy katastru nemovitostí bude především zavedení zásady materiální publicity, která přináší zásadní zvýšení ochrany nabyvatelů věcných práv. V důsledku toho se výrazně zvýší bezpečnost realitních transakcí a již nebude nutné zkoumat nabývací tituly předchozích vlastníků ani pojišťovat se proti nepředvídatelným skutečnostem, o nichž v katastru nebyla uvedena

žádná informace. Přínosem bude významné zvýšení informační hodnoty katastru, ke kterému dojde tím, že se do katastru bude v souladu s novým občanským zákoníkem zapisovat mnoho skutečností, které se do katastru dosud nezapisovaly.

Nepředpokládá se přímý ani nepřímý finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet. Předpokládají se určité náklady spojené se zřízením nových rejstříků a s nárůstem některých agend, jako například evidence nájmu a pachtů do katastru nemovitostí. Realizace opatření navrhovaných novým občanským zákoníkem by měla být pokryta výnosem ze správních poplatků za realizaci nově navrhovaných agend.

Doporučuji propustit prvním čtením a děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Víím, že došlo k dohodě, že rozpravu nebude nutno slučovat, proto otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Přihlášky mám zatím dvě. Nejprve dostane slovo pan poslanec Ivan Ohlídál, poté pan poslanec Michal Doktor. Pan kolega Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, pan ministr Bendl řekl ve svém úvodním slovu, že novelizovaný katastrální zákon má odstranit nepříjemnosti spojené s jeho aplikací v dřívější době, to znamená především případné podvody. Přesto podle odborníků tento vládou navržený katastrální zákon obsahuje jisté problematické body, jistá problematická ustanovení, která jsou do určité míry v rozporu s účelem, o kterém hovořil pan ministr Bendl. Podle názoru odborníků i podle mého názoru, i když nejsem odborníkem v této oblasti, existují dva nejproblematictější body, o kterých se zmíním.

Tím prvním problematickým bodem je § 16 odst. 1. Podle tohoto ustanovení by měl katastrální úřad informovat účastníky vkladového řízení o tom, že právní vztahy jsou dotčeny změnou, pouze prostřednictvím datové schránky – zdůrazňuji, pouze prostřednictvím datové schránky.

Proč to považuji za nevhodné? Tento požadavek je opravdu nesmyslný a neodpovídá principu rovnosti všech účastníků řízení, neboť někteří z účastníků, hlavně fyzické osoby, nemají povinnost datovou schránku mít. Čili pokud nejsou účastníci vkladového řízení povinni v návrhu uvádět svou datovou schránku, zvlášť když ji nemají, tak není ani logické, aby jim byla informace o dotčení právních vztahů změnou zasílána pouze do datové schránky. Je nutné, aby o informaci o novém vkladu byli spraveni i jiným, pro většinu lidí běžným způsobem.

Druhé ustanovení, které odborníci považují za nevhodné, je ustanovení, které je obsaženo v § 18 v odst. 4. Podle tohoto odstavce proti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustný žádný opravný prostředek –

přezkumné řízení, nebo stručně řečeno přezkum. Není možná ani obnova řízení ani žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem. Zásadní nepřezkoumatelnost rozhodnutí o povolení vkladu není slučitelná s principy právního státu. Podle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nesmí být z pravomocí soudu ani zákonem vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí orgánů veřejné správy týkající se základních práv a svobod podle Listiny. Jelikož se rozhodnutí katastrálního úřadu u povolení vkladů týká vlastnického práva, které je základním právem zaručeným Listinou, je nezbytné připustit i soudní přezkum tohoto rozhodnutí, a opustit tak zásadu správní i soudní nepřezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí. V opačném případě by mohlo být dotčeno vlastnické právo oprávněného vlastníka v důsledku neoprávněně povoleného vkladu, k němuž došlo např. chybou, nebo i podvodem. Ke zhoršení ochrany vlastníka by navrženým ustanovením došlo i ve srovnání s dosavadní právní úpravou, neboť nově má být proti povolenému vkladu vyloučeno i přezkumné řízení a obnova řízení podle správního řádu.

Jsem přesvědčen, že tato dvě ustanovení existující v těchto dvou odstavcích novelizovaného katastrálního zákona musí být změněna, a to nejlépe samozřejmě pomocí pozměňovacích návrhů, které si dovolím oznámit, že provedu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím pana kolegu Michala Doktora nyní o slovo. (V sále nezvyklé ticho.)

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, pro některé možná trochu překvapivě jsem se přihlásil k rozpravě k tématu, které je, alespoň zatím, přiděleno k projednání zemědělskému výboru. Pan předseda Lukša může být nadále klidný a soustředěný na jiný výkon. Nehodlám se nadále specializovat na nějakou novou oblast (se smíchem). Ve vši vážnosti se ovšem chci dotknout v zásadě stejného tématu jako můj předřečník pan poslanec Ohlídál. A myslím, že je potřeba, aby zaznělo, že onoho kritického místa se dotkl ve svém úvodním slově i pan ministr.

Nebudu mluvit o ničem jiném než o zápisech v katastru, resp. fiktivním riziku zpochybnění vlastnických práv, vyplývajících totiž – a sice a jen – ze změny vážnosti nebo právní váhy zápisu do katastru. Novým občanským zákoníkem se totiž mění zásadním způsobem funkce katastru nemovitostí, resp. onen evidenční zápis se mění na zápis konstitutivní. Evidenční zápis, prostá evidence nějakých zápisů v katastru nemovitostí, k jejíž kvalitě se vyjádřím za pomoci citace z nálezů Ústavního soudu, se mění na zápis mající vyšší vážnost. Každý, kdo dosáhne zápisu v takovém katastru nemovi-

tostí a jeho zápis bude mít stejnou váhu, bude mít stejnou ochranu podle občanského zákoníku jako práva toho, do jehož majetku byla tato práva zapsána, se tedy stává reálným zákonem chráněným vlastníkem. A já zde vidím řadu komplikací a řadu rizik souvisejících spíše a obecně s ekonomikou. A to je důvod, proč se k této věci hlásím.

Nový občanský zákoník mění zásadním způsobem funkci katastru nemovitostí z funkce evidenční na funkci konstitutivní. Katastr tedy již pouze neeviduje vlastnická práva k nemovitostem, ale zápisem v katastru tato práva vznikají a zanikají. Já si dovolím pomoci citací z nálezu Ústavního soudu, spisová značka II. ÚS 349/03 z 1. 8. 2006, který uvádí – cituji: „Katastr nemovitostí České republiky není založen na takových zásadách, které by umožňovaly jednat s plnou důvěrou v jeho obsah, a není tak naplněna jedna z jeho základních funkcí, jež od něj občané právem očekávají. Informace ze zápisu v katastru nemovitostí může ve společenských a právních vztazích splnit očekávaný význam jedině tehdy, je-li nadána pravdivostí. Neobsahuje-li katastr nemovitostí údaje, jež by bylo lze takto označit, jsou právní subjekty při jednání s důvěrou ve správnost zápisu vystaveny neodůvodněnému riziku, což považuje Ústavní soud za závažný problém.“

V mých očích kombinací vyšší právní síly zápisu do katastru a pokračování rizik souvisejících s tou nezměněnou kvalitou zápisu do katastru může dojít do myslitelných a dopočitatelných škod, které ovšem já vidím až v té rovině, kdy oba dva zapsaní vlastníci v předmětu svých práv povedou spor, kde na konci tím, kdo bude plnit, bude stát – pro nedostatečnou ochranu práv toho původního vlastníka. Ten, kdo nabyl v dobré víře, protože nepochybně nepůjde o někoho, kdo bude prvním vlastníkem v podvodném řetězení, které ve svém úvodním slově zmínil pan ministr, to bude vždycky až další osoba, která nepochybně v dobré víře nabude, se bude nepochybně bránit a bude na konci žalovat stát stejně jako původní vlastník, jehož práva byla poškozena.

Mám tedy za to, že má-li být bráno ve vážnost ono znění nového občanského zákoníka, musí být výrazným způsobem zvýšena kvalita do zápisu do katastru nemovitostí. Nehodlám tedy zpochybňovat občanský zákoník a jeho ustanovení a chci se soustředit na zvýšení kvality, vážnosti, schopnosti vypovídat o reálném stavu práva a ochrany vlastnických práv těch skutečných vlastníků, nikoliv spekulativních útočníků. A chci, aby na příště každý zápis do katastru nemovitostí, resp. každé podání bylo provozováno komunikací s vlastníky takové nemovitosti.

Pan ministr ve svém úvodním slově zmínil, že na naléhání odborné veřejnosti a také v kontrastu a v kontextu některých pokusů podvodných skupin v České republice, které podle mého vnímání jen testují citlivost a práh toho, co jim systém a způsob ochrany vlastnických práv v České re-

publice dovolí, a chystají si nové dovednosti na změnu té právní kvality, o níž tady mluvíme, je třeba posílit o další prvky.

Prosím pomyslete každý na své rodiče a řekněte si reálně, nakolik efektivním způsobem komunikace je ona informace zasílaná do datové schránky. Moji rodiče, předpokládám, že ani vaši rodiče, příp. vaši prarodiče, datovou schránku rozhodně nemají. A já vyslovuji obavu, že právě věková struktura lidí, kteří nejsou počítačově gramotní, kteří nemají datové schránky, kteří nechodí každý třetí den, aby se podívali v IT systémech na zápisy vázané ke svému majetku, budou přesně tou první cílovou skupinou, na kterou můžou spekulativní skupiny a kriminální skupiny zaútočit. Budu tedy ve formulovaném pozměňovacím návrhu chtít, aby každý zápis, každý pokus o zápis do katastru nemovitostí byl spojen s podáním informace.

Ale protože mě postup řádného hospodáře vede také mít v paměti náklady takových operací, zdůrazňuji, že uvažuji zásadně o zpoplatnění službě. Každý z vlastníků, každý z nás, každý z vás tedy katastru nemovitostí uvede ve výběru škály způsobů komunikace – datová schránka, doporučený dopis, SMS brána, e-mailová pošta s unikátní jedinečnou adresou, kterou si sám uvede. To bude způsob, kterým katastr nemovitostí jemu v chráněné lhůtě oznámí to nadání, ten pokus učinit tam ten zápis. A pakliže vlastník neodpoví, případně svolí souhlasem, bude tento zápis dokončen a bude míra právní jistoty samozřejmě povýšena tak, že zápis nepochybně bude moci být vnímán jako konstitutivní a validní.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi a zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Ale žádnou přihlášku neregistruji, takže obecnou rozpravu ukončím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zemědělskému. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak. Pardon. Omlouvám se, pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Omlouvám se, asi jsem se nehlásil dostatečně viditelně. Já jsem se už před měsícem či dvěma pokoušel komunikovat prosbu, a s ní byl vysloven souhlas, aby tuto věc projednal i výbor ústavněprávní. Myslím, že ty věci související s ochranou práv vlastníků ve smyslu ústavní ochrany vlastnictví jsou zjevné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je ještě další návrh na přikázání? Není žádný. Budeme tedy rozhodovat o těchto dvou.

Nejprve rozhodneme o návrhu na přikázání výboru zemědělskému. Zahajuji hlasování číslo 252. Kdo je pro to, aby tato materie byla přikázána výboru zemědělskému? Kdo je proti?

Hlasování číslo 252, přítomno 143, pro 114, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní návrh pana poslance Michala Doktora – přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování číslo 253. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti?

Hlasování číslo 253, přítomno 143, pro 114, proti 3. Návrh byl také přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru zemědělskému a výboru ústavněprávnímu. Tím končím projednávání bodu 78, sněmovního tisku 778, v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji, ale oba požádám, aby zůstali na svých místech, protože budou provázet i následující bod.

Zahajuji tedy projednávání bodu

79.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí /sněmovní tisk 779/ - první čtení

Pana ministra zemědělství Petra Bendla požádám o úvodní slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, v souvislosti s návrhem nového katastrálního zákona je nezbytné provést úpravu také některých dalších zákonů. Jedná se zejména o zákon o správních poplatcích, kam je třeba zařadit poplatek za uložení prohlášení vlastníka domu, který je navrhován v poloviční výši poplatku za vklad práva, neboť jde o jednodušší úkon, dále o drobné změny v horním zákoně, zákoně o obcích a také v zákoně o zeměměřictví. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Josefa Šenfelda.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážení kolegové, návrh zákona je standardním návrhem předpisu provádějícího dílčí změny v jiných zákonech, jejichž potřeba je vyvolána přijetím právě zákona o katastru nemovitostí, katastrál-

ního zákona. Například je nutné zajistit nový správný poplatek pro přijetí úplného znění prohlášení o rozdělení práva k domu a k pozemku na vlastnické právo k jednotkám, uložení do Sbírky listin, které se do katastru nemovitostí dříve neukládalo, je umožněno vyhotovovat ověřené geometrické plány v elektronické podobě.

Finanční dopady do veřejného sektoru na podnikatele, spotřebitele a občany se neočekávají. Administrativní zátěž podnikatelů by neměla nijak vzrůst. Naopak, díky vyšší informační hodnotě údajů v katastru nemovitostí by měla poklesnout. Doporučuju propustit prvním čtením.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a nemám do ní žádné přihlášky. Hlásí se někdo ze svého místa? Nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání zemědělskému výboru. Zeptám se pana poslance Doktora. Je zde návrh na přikázání zemědělskému výboru. U tohoto doprovodného návrhu – ne, nemá návrh obdobný jako u předchozího bodu. A nikdo další se nehlásí s jiným návrhem na přikázání. Proto rozhodneme o tomto přikázání jedině.

Zahajuji hlasování číslo 254. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním výboru zemědělskému. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 254, přítomno 143, pro 107, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání zemědělskému výboru. Končím projednávání bodu 79, sněmovního tisku 779, v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Seznámím vás s další omluvou, která mi byla doručena. Dnes od 12 hodin se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Jan Čechlovský.

Budeme se věnovat následujícímu bodu. Tím je bod

45.

Návrh poslanců Michala Babáka, Davida Kádnera a Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 295/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 844/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Bylo navrženo, abychom postupovali ve zrychleném čtení, tedy podle § 90 odst. 2, ale proti tomu bylo podáno veto poslanců České strany sociálně demokratické, takže nebudeme moci v tomto zrychleném postupu dále pokračovat.

Oznamuji, že tento bod byl přerušen ve středu 13. 2. v obecné rozpravě, a my tedy můžeme v obecné rozpravě pokračovat. A já se zeptám, kdo se hlásí. Pan poslanec Braný. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, já se sice hlásím, ale posledně, když jsme to projednávali minulou středu, tak jsem přerušil své vystoupení. Tak jsem počítal, že budu automaticky dál na tabuli, ale nestalo se tak, takže neudělám to jako nové vystoupení – že bych to vzal zase od začátku. Pan ministr financí říkal, že je to podnětné, a příště abych mu to dal písemně, že s tím bude více pracovat. Takže to do budoucna učiním. Berte mé vystoupení jako pokračování vystoupení z minulého týdne, ze středy, které bylo přerušeno.

Jenom pro rekapitulaci. Reagoval jsem na to, že pan ministr financí a vláda mají složitou pozici, protože v republice je to plně anomálií. Jedna z nich je, že je moc obcí, přes 6,5 tisíce, a že je těžké takovouto věc postihnout. Potom jsme hovořili o složitosti řešení případu malých obcí. Já jsem k tomu jenom konstatoval, že oceňuji, že Ministerstvo financí drží to, co řekl ministr při projednávání rozpočtového určení daní ve středu, to znamená, že u těch 57 obcí a zejména potom u těch, kterým to kleslo o více jak 20 %, bude vyčleněna částka, která jim bude kompenzovat propady ze sdílených daní. Pro rok 2013 se tak stalo, je tam 15 milionů a obce můžou čerpat tuto částku, ty, kterých se to týká, to jsou ty malé obce zpravidla jenom. To je jedna poznámka.

A poté jsem upozorňoval na to, že Ministerstvo financí a my tady budeme, i když si to nepřejí, znova pod tlakem dělat v rozpočtovém určení daní další úpravy, protože tak jak směřuje ekonomický vývoj, výtěžnost bude podstatně nižší a projeví se to u měst, jako je Olomouc, Ostrava, ale i u

všech velkých měst a středně velkých. A ta vlajková loď, jak říká pan kolega Gazdík, kterou vybojovali a doplula do přístavu, bude zase rozkymácena a nebude to až takové velké vítězství, to, co jsme dosáhli v srpnu minulého roku.

Takže tolik k rekapitulaci, o čem jsem tu hovořil, a teď bych si dovil pokračovat.

Ve smyslu výše uvedeného, kde se zejména opírá o to, že Ministerstvo financí je schopno propady u malých obcí vykryt, lze tedy na předložený poslanecký návrh novely o rozpočtovém určení daní pohlížet jako na nepříliš promyšlený a nesený spíše populistickými záměry. Ostatně není známo, že by byl vypracován či alespoň konzultován například se Svazem měst a obcí. Skutečný problém se ovšem rýsuje nikoliv u těch 57 obcí, ale u všech obcí a měst. Jde o to, že když vláda, resp. Ministerstvo financí připravovalo onu novelu zákona o rozpočtovém určení daní schválenou Poslaneckou sněmovnou a Senátem v polovině loňského roku, vycházelo se z odhadu daňových příjmů. V minulých letech přitom byly tyto odhady výrazně nadhodnoceny a skutečný objem sdílených daní byl o přibližně 15 miliard nižší. Méně tak dostaly obce a kraje. A zcela obdobný vývoj hrozí i v roce letošním. Ministerstvo financí sice počítá s tím, že si obce díky reformě letos přilepší až 12 miliard korun. Podle některých expertů, z počátku letošního roku jsou to údaje, však bude skutečnost radikálně skromnější, neboť příjem obcí ze sdílených daní může růst desetkrát méně, než se původně plánovalo, a to se týká i velké čtyřky měst, tedy Prahy, Brna, Ostravy, Plzně.

Příčinou je to, že loňské ministerské prognózy daňových příjmů pro letošní rok jsou příliš optimistické. V roce 2012 se na tzv. sdílených daních, jejichž výnos mezi sebe obce a kraje rozdělují, oproti plánu vybralo přibližně o 25 miliard méně, než s čím počítal státní rozpočet. Letos sice se zvýšila DPH, takže by se na daních mělo teoreticky vybrat víc. Českou republiku však čeká v roce 2013 mírná recese, takže výnosy, které si obecní rozpočty mezi sebe rozdělí, se ve skutečnosti zlepšit nemusí. Jinými slovy, místo 12 miliard korun to letos může být pro obce a města jen pouhých 5–6 miliard, nejčernější odhady hovoří dokonce jen o jedné miliardě. A pokud vláda letos drasticky omezí dotace ze státního rozpočtu do územních rozpočtů, vyvolá to tlak obcí na další novelizaci zákona o rozpočtovém určení daní. Na druhé straně ovšem pro malé obce jsou základní dotace nikoliv ze státního rozpočtu, ale z programu Obnovy venkova, kde letos pro rok 2013 není téměř žádné krácení.

Tedy problém, který sice v této chvíli není akutní, nicméně tlak na jeho řešení může akcelarovat, je to, že ani stávající znění zákona o rozpočtovém určení daní negarantuje ze strany státu obcím určitou výši jejich příjmů, a to bez ohledu na to, jaký bude vývoj ekonomiky, a tedy i vývoj inkasa sdílených

daní. Taková garance by všem jistě byla pro obecní rozpočty žádoucí. Nelze tedy vyloučit již v letošním roce snahy o další novelu stávajícího zákona o rozpočtovém určení daní.

Doufám, že nebude inspirace Ministerstva financí v prvorepublikovém zákonném opatření, kdy jsme zde svědky toho, že se zvyšuje možnost poplatků – psi, odpady, za ubytování apod. –, které jsme tu nedávno projednávali a ještě projednávat budeme, a říká se, ano, to je možnost obcí, jak si přilepšit, když se rozhodnou touto cestou svůj rozpočet. Ale za prvé republiky platilo, že obce, město, které nešlo na maximum v těchto poplatcích, mohlo zapomenout na jakoukoliv státní dotaci. Byly tam nějaké výjimky. Na jakoukoliv státní dotaci muselo nejdříve utáhnout šroub, lidově řečeno, svým občanům tam, kde mohlo. A doufám, že tato úprava nás nečeká v nejbližší době, protože rozpočtové určení by se mělo řešit úplně jiným systémem.

Přijetí navrhované novely zákona o rozpočtovém určení daní, které tu máme před sebou, ale neklade žádné nové nároky na státní rozpočet. Jde v podstatě o to, že to, co Ministerstvo financí již dnes činí, nepřesně řečeno tedy kroky k odstranění tvrdosti zákona, se s tiskem číslo 844 věcně naprosto shodují, i když by to chtělo ještě jasněji formulovat z hlediska toho návrhu, který je tady předložen.

Závěrem bych řekl, že je zřejmé, že žádný zákon nemůže upravit veškeré podmínky optimálně. Proto také existuje institut zmírnění tvrdosti zákona a právě zmíněný postup Ministerstva financí je de facto uplatněním tohoto institutu. Potud by asi vše bylo v pořádku, i když je otázkou, v jaké míře a jak dlouho hodlá Ministerstvo financí uplatňovat tento postup. Toto lze ovšem jistě vcelku dobře ohlídat například pravidelnou kontrolní činností Poslanecké sněmovny, konkrétně výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, resp. jeho podvýboru pro územní rozvoj a financování veřejné správy.

Nakolik jsem odpůrcem určité dílčí novely, která i nezapadá do systému, který máme zatím dnes platný a který jenom vede k tomu, že je tento zákon stále jenom novelizován a znepřehledňován, tak nebudu doporučovat, abychom se dále zaobírali touto dílčí novelou, ale spíše uděláme vše pro to, aby Ministerstvo financí se zamýšlelo, jak vyřešit rozpočtové určení daní, až skončí výjimka, která je v rozpočtovém určení daní, a to je zejména výjimka, která se váže na zavedení druhého pilíře důchodové reformy.

Takže nepodporuji tento návrh a připojuji se k návrhu na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, jestli je nějaká další přihláška do rozpravy. Pan poslanec Vladislav Vilímec.

Prosím. A já ještě oznámím omluvu pana poslance Josefa Tancoše. Omlouvá se ze zdravotních důvodů od 10.30 dnes.

Tedy pan poslanec Vilímec má slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, nejprve učiním formálně návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení. Text toho zákona je skutečně neaplikovatelný a nevyužitelný. Pro rozpočtové určení daní mít prázdný nosič novely zákona o rozpočtovém určení daní a zahájit tím další dlouhou debatu o změnách rozpočtového určení daní nepovažuji ani za rozumné ani za moudré. Myslím, že si to nepřeje ani Svaz měst a obcí ani Sdružení místních samospráv.

Já jsem se také již při schvalování zákona 295, tehdy poslední novely zákona o rozpočtovém určení daní, setkal nejen se zástupci sdružení obcí, ale i přímo se starosty těch několika postižených obcí, v uvozovkách. Je třeba si uvědomit, že právě i jednání s těmito starosty vedlo v minulém roce k tomu, že rozpočtový výbor upravil ten návrh a poté Poslanecká sněmovna ten vládní návrh zákona, že limitace se proti původně nastavenému číslu tři hektary na jednoho obyvatele zvýšila na deset hektarů na jednoho obyvatele.

Tím se dosáhlo toho, že obcí, kde se nezapočítává celý katastr, je pouze 57, nikoliv 278, jak to bylo původně zamýšleno. Jsou to obce velmi atypické, jsou to obce, které v roce 2008 – o tom mluvil pan ministr financí – získaly poměrně extrémně vysoké daňové výnosy. Některým obcím se zvedly daňové výnosy, resp. podíl na sdílených daních, deseti- až patnáctinásobně. Ony nejsou vinny tím, že se jim v roce 2008 zvedly tyto daňové výnosy. Samozřejmě nemohly ani předpokládat v roce 2012, že zákonodárce rozhodne o snížení těchto daňových výnosů do nějaké přiměřené podoby, přiměřeného vztahu k ostatním obcím.

Uvedl jsem již ve zpravodajské zprávě, že i přes snížení daňových výnosů každá z těchto obcí má větší podíl na daňových výnosech na jednoho obyvatele, než je průměrný stav obcí. V této velikosti mají většinou 12 tis. až 14 tis. na jednoho obyvatele.

Z těchto důvodů rozpočtový výbor a posléze i Poslanecká sněmovna vyčlenily ne tedy 15 mil., jak o tom mluvil pan poslanec Braný, ale 20 mil. korun na zamezení tvrdosti onoho zákona právě pro ty obce, kde dopad do jejich schopnosti krytí závazky, dopad do jejich rozpočtu, je poměrně tvrdý. Tato částka nebo tato pomoc není nějakou novelizací nebo nemá za cíl upravit stávající znění zákona o rozpočtovém určení daní, ale pouze kompenzovat, pouze zamezit onu tvrdost, která nastala v okamžiku, kdy se v minulém roce změnil systém započítání katastru obcím do rozpočtového určení daní.

Já proto nevidím skutečně důvod v tuto chvíli znovu otevírat novelou zákon o rozpočtovém určení daní. Nadto ten text je skutečně neaplikovatelný. Věřím upřímně snaze předkladatelů vyřešit ten problém, to v každém případě. Ale skutečně tímto způsobem se těžko někam posuneme. Proto jsem i z těchto důvodů dal návrh na zamítnutí návrhu zákona již v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Jestli to nemusí být faktická, ale může to být řádná přihláška?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přihlásil jste se k faktické, ale samozřejmě máte prostor také pro řádné vystoupení.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Já jsem ve svém vystoupení, které bylo minulý týden, řekl, že vidím určitou potřebu kompenzovat obcím, které přišly o podstatnou část daňových příjmů, i když si samozřejmě uvědomuji, že ony asi v roce 2008 naopak získaly právě tím, že měly velký katastr. Velká obec se asi snadno vypořádá s nějakým úbytkem daňových příjmů, ale obce, které mají 3 mil. daňových příjmů a přijdou o polovinu, se s tím asi vypořádávají těžko. Řekl jsem, že novela, jak je podána, a dnes ji tedy projednáváme, není ideální a je v ní řada nepřesností, není dobře zpracovaná. Řekl jsem ale také, že kompenzace 20 mil., která byla na základě pozměňovacího návrhu v rozpočtovém výboru vyčleněna pro určitou kompenzaci, a tedy i přiznání, že je třeba těm obcím trochu pomoci, také není systémová. Řeší jenom letošní rok. Možná příští rok to bude to samé, to nikdo ale neví.

Je třeba říci, že rozpočtové určení daní samozřejmě není spravedlivé a nebude nikdy spravedlivé, nevystihuje plně podmínky, ve kterých se jednotlivé obce a města nacházejí. To je zcela evidentní. Svého času se například uvažovalo o tom, že jedním z kritérií by byla i nadmořská výška. Od toho se potom upustilo. Možná že řada obcí, které jsou nyní postiženy právě výpadkem daňových příjmů, se nachází v takové nadmořské výšce, že by se jich to týkalo, ale to byla tehdy pouze úvaha.

Naším problémem je určitě problém množství obcí, které v České republice jsou. Je to asi necelých 6 250. Myslím si, že to je docela evropský unikát, možná po Francii, protože v řadě jiných zemí je počet obcí, rozumějme obcí, které mají radnici, mají starostu, jsou to samostatné obce, daleko menší a počítá se ve stovkách.

Já jsem si vytáhl přehled, kolik obcí v České republice je. Pro vaši

představu, z celkového počtu 6 250 je 3 522 obcí, které mají méně než 500 obyvatel, a 467 obcí má méně než 100 obyvatel. Jsou obce, které mají také 18 obyvatel, 20 obyvatel, 30 obyvatel. Myslím, že to je asi těžko udržitelné i do budoucna. Tohle nastalo po roce 1990 – tehdy bylo asi 4 tis. obcí, dnes je to přes 6 250 –, kdy se obce vydělovaly, každý chtěl být samostatný, mít svého starostu a hospodařit si po svém. Jenže když vezme-me v úvahu, jaké jsou daňové příjmy nejmenších obcí, co z toho všechno dokážou, resp. nedokážou udělat, jaké investice z toho nedokážou udělat, tak je naprosto jasné, že takový stav do budoucna udržitelný není, když většinu jejich daňových příjmů v podstatě sebere plat starosty, pokud je ten starosta uvolněný, účetní administrativa atd. Takže co jim zbude na nějaký rozvoj? Jenže je to asi otázka velice citlivá, slučování obcí, ke kterému by to asi vedlo. Těžko si umím představit, aby se obce slučovaly na základě dobrovolnosti. To vidím jako neuskutečnitelné. Asi je to otázka příště ekonomických nástrojů, jak obce donutit, aby se slučovaly. Říkám, že je to velice citlivá a choulostivá otázka. Přijďte dnes a řekněte starostům, aby se sloučili. Tak vezmou hůl a poženou vás z radnice.

Takovou poznámku jsem chtěl říci k rozpočtovému určení daní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Protože jsme v obecné rozpravě, tak se ještě ptám na vaše případné přihlášky. Žádnou nevidím, proto obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhy, které zazněly. Nejprve zde byl návrh na zamítnutí, ale ještě dostanou jak navrhovatel, tak také pan zpravodaj, prostor pro závěrečné slovo. Mezitím přivolám naše kolegy do jednacího sálu.

Závěrečné slovo – prosím, pan kolega Babák za navrhovatele.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, nebudu se opakovat. Již jsem tady tento týden hovořil k tomuto tématu. Nicméně velmi technicky a v rychlosti chci zareagovat především na pana zpravodaje, kdy nesouhlasím a musím se ohradit, že jsme nachystali jakýsi prázdný nosič. To, co tady zaznělo exaktně, tak ano, jsou tam technické problémy s některými slovy, je tam technický problém s účinností, ale rozhodně to není prázdný nosič.

A nevím, s kým pan zpravodaj hovořil na Svazu měst a obcí, nicméně Svaz měst a obcí a též Svaz pro podporu venkova náš záměr plně podporují. Takže bych chtěl připomenout, že je potřeba též hovořit s těmi jednotlivými starosty těch několika desítek obcí.

A to, že jsme si odsouhlasili v rozpočtovém výboru jakési nesystémové vykrytí této anomálie, která vznikla v novele zákona o rozpočtovém určení daní, tak to je sice pravdou, nicméně tito starostové, ač se snaží řešit přímo s ministerstvem financí tento problém, tak bohužel s nimi do této do-

by nikdo moc nekomunikuje. Možná, že kdyby ministerstvo financí hnulo, kdyby nějakým způsobem začalo komunikovat s těmito starosty a dalo jim jistotu toho, že bude tato anomálie vykryta, tak možná že bychom tady ani nestáli a možná že bychom tuto materii ani nepředkládali.

Takže pokud nám tuto novelu zákona zamítnete v prvním čtení, tak já už jsem velmi rád, že vůbec k té debatě došlo na půdě Poslanecké sněmovny. A já jsem velmi rád, že i např. ministr financí zavnímá tuto anomálii, která se stala v těch několika desítkách obcí, a třeba že si pohlídná potom své podřízené ve vztahu k těmto obcím.

Přesto přese všechno byl bych rád, aby tato věc byla řešena systémově, a ne nesystémově, jak jsem již říkal, a proto prosím všechny vás, a nejen ty, co byli osloveni starosty těchto obcí, abyste propustili tuto materii do dalšího čtení a mohli bychom např. v rozpočtovém výboru o tomto systémově debatovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto závěrečné slovo. Zeptám se pana zpravodaje, zda chce též závěrečné slovo. Nechce. Budeme tedy rozhodovat o těch návrzích, které byly předneseny.

Prvním návrhem byl návrh na zamítnutí. Rozhodneme o něm v hlasování číslo 255.

Zahajuji hlasování číslo 255. Ptám se, kdo je pro, aby tento návrh byl zamítnut. Proti návrhu?

Hlasování číslo 255, přítomno 145, pro 87, proti 27, návrh byl přijat, zákon byl tedy v prvním čtení zamítnut.

Zeptám se pana poslance Hulinského, zda se hlásí. Nehlásí. Končím projednávání bodu 45 sněmovního tisku 844.

Zahajuji projednávání bodu číslo

46.

Návrh poslanců Pavla Svobody a Jana Smutného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 849/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Bylo navrženo tedy, abychom postupovali v onom zrychleném čtení, ale na to je podáno veto poslanců České strany sociálně demokratické. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 849/1.

Prosím, aby tuto materii za navrhovatele uvedl pan poslanec Jan Smutný. Prosím.

Poslanec Jan Smutný: Děkuji. Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji vám předložit tisk, který byl představen paní předsedkyní, a tento předložený návrh okomentoval nejdříve slovy, že ač nadpis zní pro někoho možná s mnoha otazníky, tak já bych chtěl předložit návrh a změnu zákona a pozměňovací návrh, který pomůže sportu. Pracovně bych ho nazval pomoc financování sportu.

Předložený návrh snižuje sazbu odvodu z 20 % na 15 % u provozovatelů kursových sázek a číselných loterií. V obou případech se změna týká pouze provozovatelů, a to zdůrazňuji, jejichž aktivity jsou spojeny se sportovním prostředím a zaměřeny na sportovní sázení, tedy které nejsou společensky nebezpečné.

Bohužel není legislativně možné zajistit, aby část odvodů byla ze zákona přímo příjmem Českého olympijského výboru. Proto se dohodli všichni provozovatelé loterií a kursových sázek, že každoročně poskytnou Českému olympijskému výboru finanční prostředky ve výši 5 % ze základu odvodu z loterií a kursových sázek. To za předpokladu, že bude legislativně snížen stávající odvod ve výši 20 % na 15 z loterií a kursových sázek.

Jako předkladatelé si uvědomujeme připomínky, které vzešly ze stanoviska vlády k zajištění zveřejnění poskytnutých darů tak, aby existovala veřejná kontrola a plnění tohoto závazku. Proto budu navrhovat stažení projednání pouze v prvním čtení podle § 90 a budu žádat propuštění do druhého čtení.

Navrhovaná změna není v rozporu s ústavním pořádkem ani neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána. Navrhovaná změna není v rozporu s právními akty Evropských společenství.

Musím jako předkladatel říct, že věřím, že propustíte tuto materii do druhého čtení, a věřím, že zcela otevřeně budete připomínkovat právě po diskusích, které jsem zaslechl tady ve Sněmovně, pro podporu sportu, která zásadně nezasahuje do státního rozpočtu ani do obecního rozpočtu, naopak pomáhá podpoře sportu, tedy rozvoji zdraví a úspěchů našich sportovců nejenom na národní úrovni, ale i na mezinárodní. Zatím děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji zástupci navrhovatelů. Jak jsem již řekla, bylo podáno veto proti § 90. Budeme postupovat tedy standardním způsobem. Nyní dostává slovo zpravodaj pro první čtení pan poslanec Radim Jirout. Prosím.

Poslanec Radim Jirout: Dobré dopoledne. Po vyčerpávající zprávě pana předkladatele již prakticky nemám co dodat, pouze bych se opakoval. Pouze bych poznamenal, že sice vláda k této materii má celou řadu výhrad, ale v současné době již je ve spolupráci s Ministerstvem financí připraven komplexní pozměňující návrh, který se s celou řadou těchto výtek vypořádává. Takže tím bych vás poprosil jménem českého sportu o posunutí této materie do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky. an poslanec Miroslav Svoboda, poté, jestli jsem zaznamenala dobře, paní poslankyně Černochová. Pan poslanec Svoboda, prosím.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy a pánové, vážená vládo, dovoluji, abych přispěl do této diskuse k této novele.

Jistě máte v živé paměti, když jsme přijímali poslední velkou novelu k zákonu o loteriích a jiných podobných hrách, kdy se přesunula část tzv. dobra směrem k obcím. S ročním odstupem již máme nějakou vlastní zkušenost. Ta zkušenost je taková, že přestože z Ministerstva financí první balík finančních prostředků dorazil např. na pražský magistrát někdy v květnu, a bavíme se o stovkách milionů korun, tak první redistribuce směrem k městským částem a následně samozřejmě k samotným sportovcům byla až v prosinci.

Není tajemstvím, že vlastní část byla snížena na jednu třetinu tohoto objemu finančních prostředků, a když si představíte, že vypadly jiné zdroje, když si představíte, v jakém stavu se nacházejí veřejné rozpočty, kdy samozřejmě první, na co se sáhlo, bylo krácení dotačních titulů jak z krajských rozpočtů, tak samozřejmě z městských rozpočtů, tak tělovýchovné jednoty a oddíly jsou, nebo resp. byly celý loňský rok v naprosto kritickém stavu, kdy neměly na činnost, kdy se zadlužovaly, kdy nebyly schopny platit trenéry a další, jely na dluh. Čekalo se na přísun těchto finančních prostředků. A on přišel, ale přišel ve velmi redukované podobě, takže ten stav se nezlepšil a sportovní svazy se potácejí opravdu v křeči a ve velkých finančních problémech.

Toto je jeden ze způsobů, jak trochu pomoci s financováním sportu. A pochopitelně, že to není nejlepší řešení, ale je to aspoň nějaké řešení, které prostě má smysl přijmout. Je otázkou, v jaké podobě má být přijato.

Proto si myslím, že je velmi rozumné pustit tento tisk do druhého čtení, protože vím, že tady se formuje jakýsi pozměňovací návrh, který by za prvé nám dal jistotu, že to nebude ulička někam do neznáma s těmi 5 %, ale že bude naprosto transparentním způsobem jak z hledisek daňových a

účetních jasno, jakým způsobem ty finanční prostředky budou použity tak, aby nedošlo ke zneužití. Takže já vás prosím, abychom tento tisk pustili dále, a doufám, že vznikne norma, za kterou se nebudeme muset stydět.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím o slovo paní poslankyni Janu Černochovou. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Paní předsedkyně, děkuji. Dobré dopoledne, dámy a pánové.

Několikrát tady zazněla slova o tom, že tento návrh zákona podporuje sport. Ano, celá tato novela je šitá na míru Českému olympijskému výboru, který je zde na úkor jiných subjektů legislativně protežován. To je asi hlavní smysl této novely. A já se přiznám, že ani nějaký zásadní problém s tím, že protežujeme Český olympijský výbor, nemám. Mám problém s tím, že je tady předkládána novela zákona, která je od počátku velmi nekvalitní, která přesto, že vláda k tomu vydala neutrální stanovisko, obsahuje celou řadu věcí, které jsou v rozporu s legislativou, ať už se jedná o přímou retroaktivitu, nebo ať už se jedná o to, že bylo zvoleno zcela nevhodné řešení spočívající v pouhém snížení sazby odvodu s tím, že poplatník je pouze povinen zveřejnit, zda poskytl dar. V předloženém návrhu zákona však zcela chybí úprava sankcí. Prosím pěkně, tento návrh zákona neobsahuje žádné sankce. Jak můžeme přijímat zákon, který neobsahuje sankce? Takže vlastně jistota, že ty finanční prostředky budou skutečně poskytnuty Českému olympijskému výboru, ta tady není.

Já vím, že je tady připravený nějaký pozměňovací návrh. Na druhou stranu, nezlobte se na mě, jsme častokrát kritizováni za to, že předkládáme velmi nekvalitní návrhy zákonů a že je pak upravujeme ve druhém čtení a pak ve třetím čtení. Tady prostě polovina z nás se v tom neorientuje tak důkladně, aby věděla úplně přesně, o čem hlasuje. A tak nastávají ty problémy. Proto na vás apeluji, abychom se skutečně snažili legislativu tvořit kvalitně a ve chvíli, kdy bude předložen návrh, o kterém už dopředu víme, že bude meritorně úplně změněn, abychom raději volili cestu té změny.

Já nebudu navrhopvat zamítnutí, předpokládám, že někdo z vás tak učiní. Jenom sama za sebe říkám, že to podpořím, návrh na zamítnutí, ne z důvodu, že bych nepřála Českému olympijskému výboru finanční prostředky, ale z důvodu, že jsme tady vedli poměrně široké diskuse o novele zákona o loteriích a jiných podobných hrách a nechci, aby se tam v nějakém pozměňovacím návrhu dostalo něco, co nám jako samosprávám měst a obcí – teď se omlouvám, ale mluvím jako starostka městské části Praha 2 – aby se tam dostalo skrytě něco, co nám zase na městských částech, v obcích, městech způsobí další problémy. To je moje obava. Nic

proti Českému olympijskému výboru nemám. Samozřejmě chceme všichni podporovat sport, v tom jsme ve shodě, ale nechci, aby se tam nějakou touhle formou dostalo něco, co způsobí nějaký další problém. Proto tento návrh v této fázi nepodpořím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Černochové. Pan ministr financí Miroslav Kalousek požádal o slovo, poté je přihlášen pan poslanec Petr Hulinský.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já naprosto rozumím vysloveným obavám paní poslankyně Černochové. Vláda zaujala neutrální stanovisko k tomuto návrhu, protože v podstatě podporuje úmysl a věcně ten návrh. Neutrální stanovisko zaujala pro legislativně technické zpracování. Rovněž rozumím obavě vzhledem k velmi košatým diskusím, které tady probíhají kolem loterijního zákona, že by na poslední chvíli mohl být implementován nějaký pozměňovací návrh, který by komplikoval situaci nejenom samosprávám, ale možná i správci loterijní daně.

Já bych rád přesto poprosil, abychom nehlasovali o zamítnutí. Slibuji, že Ministerstvo financí v rámci druhého čtení bude velmi úzce participovat na zpracování pozměňovacího návrhu tak, aby to bylo legislativně technicky pígl mígl. Já to paní poslankyni Černochové rád vysvětlím osobně, nebo komukoli jinému. Budu garantovat, že ten pozměňovací návrh opravdu není nic jiného než realizace tohoto úmyslu, a samozřejmě pak záleží ve druhém čtení na disciplíně každého z nás, jak budeme, či nebudeme načítat pozměňovací návrhy. Pokud projdou některé pozměňovací návrhy, se kterými nebudeme moci souhlasit, tak pak holt nebudeme moci souhlasit s celým zákonem, to je samozřejmé, ale to pak už je na každém z nás. Já si myslím, že tato myšlenka sama o sobě by realizována být měla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Faktická poznámka pan poslanec Jan Bureš. Prosím.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, paní předsedkyně. Já pro pana zpravodaje – chci ho uklidnit, nebudu tady navrhopat nic proti tomuto zákonu. Chtěl jsem se jen zeptat, chtěl bych využít toho, že je tady pan ministr financí. Ono v té důvodové zprávě se píše, že odvod z loterií a z kurzových sázek – to je důležité si uvědomit, že jde o tyto dva segmenty hazardu – že ve své podstatě, když si to přepočítám, tvoří tenhle odvod, těch 20 % celku, 1,6 mld. Mně se ta částka zdá příliš nízká. Ptal jsem se na to pana předkladatele. On tam píše, že obce a státní rozpočet přijdou v součtu o 90 + 210 mil., tedy 300 mil. při 5 procentních bodech. Odvádí se 20 procentních bodů, nebo 20 %, tedy to je 4x5. 4x300 mil. je 1,2 mld. Mně se ta

částka zdá nízká. Nevím, jestli je chyba v předkládací zprávě, nebo jestli jsem sečetl hrušky s jablky. Prosil bych o vysvětlení pana ministra. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka a nyní je zde ještě faktická poznámka, pan kolega Svoboda. Prosím.

Poslanec Miroslav Svoboda: Ještě jednou děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já chci trochu reagovat na svého předřečníka. Víte, já jsem si uvědomil to, co tady je cítit. Poslední přijatá novela, která delegovala výnosy z loterií směrem k obcím, tak to mělo být systémové opatření pro zajištění financování sportu. A nyní vlastně už tady jsme v přímém přenosu toho, že to je naprosto jasná součást městských rozpočtů, ze které jsou financovány, co jsem slyšel, kanalizace a samozřejmě jiné bohublé činnosti. Ale samozřejmě na úkor toho základního sportování těch nejmenších a nejpotřebnějších, to znamená dětí a mládeže. To je jedna věc.

A samozřejmě já jsem přesvědčen o tom, že subjekt Český olympijský výbor byl navržen a odsouhlasen i dalšími organizacemi, jako je např. ČSTV, právě proto, že to je jakýsi, doufám, nezpochybnitelný bod toho, že to nebude někde zašantročeno a že se k tomu bude přistupovat právě v tomto orgánu velmi zodpovědně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byla faktická poznámka. Ještě pan ministr Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pan poslanec Hulinský promíne, já jenom odpovím na ten dotaz. Nemáme samozřejmě dlouhodobé řady, máme jenom výběr za rok 2012, ale ta kalkulace je při jisté toleranci, při zaokrouhlování správná. Vybrali jsme z loterijní daně za rok 2012 5,9 mld., z toho 4,1 mld. je příjem pro obce a z toho je loterijní a kurzové sázky, protože tento návrh se týká pouze loterijních a kurzových sázek, netýká se ani hracích automatů ani videoloterijních terminálů, takže z kurzových a loterijních sázek jsme vybrali zhruba 1,6 mld. 1,6 mld, to je 20% odvod, a když jedna čtvrtina z té 1,6 mld. nepůjde do veřejných rozpočtů, ale půjde rovnou Českému olympijskému výboru jako dary, ovšem pouze Českému olympijskému výboru, nikoliv libovolně komukoliv, tak je to tak zhruba do těch 400 mil. ročně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Hulinský je přihlášen do obecné rozpravy. – Faktická poznámka? Faktická poznámka, pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, pane ministře financí. Já jenom chci připomenout, že již jsme to tu projednávali, a teď zas ta diskuse kolem toho se točí, tak jsme řešili vždy financování sportu. A byl tady určitý závazek, tak jsem to já chápal, předchozím ministrem, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, kterému to patří, se tomu bude věnovat a předloží takový zákon. Zdá se mi to, že se asi věc nepodařila, a zase tady něco řešíme, tak nějak že se drbeme přes hlavu, a Ministerstvo školství v této oblasti spí. Pan ministr byl čilý, ale pan Dobeš, takový se nám tu pro sport každý rok asi, pane ministře financí, neurodí. Nebo myslíte, že jo? Že by bylo těch osm set, miliarda, do toho školství? Ale to si myslím, že nebyl ten závazek, který tady pan ministr v té době říkal.

Takže i můj dotaz směřuje víc na to Ministerstvo školství, ale jestli Ministerstvo financí tlačí i na to Ministerstvo školství, aby připravilo zákon, který by komplexně řešil financování sportu. Tolik můj dotaz a technická. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan poslanec Petr Hulinský má slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Jako sportovec, jako člen olympijského výboru bych chtěl říct dvě věci. Za prvé, myšlenka zcela jistě správná. Provedení zatím pokulhává. Každý z nás, co tady jsme, tak určitě sportu fandíme. Každý z nás, co tady jsme, tak se rádi ztotožňujeme s úspěchy českých sportovců, a každý z nás určitě chceme těm sportovcům pomoci. Bohužel jako osoby bychom si to přáli, jako Sněmovně se nám to zatím nedaří.

To znamená, já bych vás chtěl požádat, abychom tento návrh propustili do druhého čtení, protože jak tady vnímám atmosféru, a to napříč politickým spektrem, tak se rodí pozměňovací návrh, který by vše mohl vyřešit. A myslím si, že tento zákon si to druhé čtení s pozměňovacím zákonem rozhodně zaslouží, protože sportu bychom pomoci měli chtít všichni. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Pavel Bém.

Poslanec Pavel Bém: Děkuji paní předsedkyně. Dámy a pánové, já jsem tady mnohokrát vystupoval pro podporu sportu a českého olympismu a také jsem tady mnohokrát vystupoval proti různým variantám a verzím návrhu loteriijního zákona. Paradoxně si téměř nevzpomínám na jednu jedinou schůzi Poslanecké sněmovny, kdy bychom neměli na stole nějakou verzi,

alternativu ať již v podobě vládních, nebo poslaneckých návrhů, návrhu zákona o loteriích a jiných podobných hrách. Jinými slovy, neustále se snažíme z toho zlatého vejce buď vydojit více, anebo najít ten nejlepší možný algoritmus, jak vyřešit prostě problém, že někdo někde vydělává na hazardu a že ty finanční zdroje, které z toho někdo získává, by měly jít na nějakou jinou, nejlépe bohuľibou činnost.

Tak bych chtěl vyjádřit za prvé přesvědčení a víru, která se může zdát naivní, protože skutečně ten problém se zde táhne určitě nejenom toto volební období této Poslanecké sněmovny, ale už možná desetiletí. Tak chci vyjádřit víru, že tentokrát se nám to povede. Že tentokrát najdeme to nejlepší, co můžeme. K té podpoře sportu a olympismu.

Vzpomínám si na poslední debatu o přerozdělení loteriijních výnosů, kdy, jestli se nepletu, a pan ministr Kalousek mě možná opraví, ale ty předběžné aproximace říkaly, že do sportu bude investováno v loňském, a tedy i letošním roce 7,5 mld. korun. Nakonec ten výběr dosáhl nějaké částky 5,8 nebo 5,9 mld. a ještě se ve finále ukázalo, tak jak upozornili mí předřečníci, že finanční prostředky se v reálném životě dostanou k těm sportovním oddílům nebo sportovcům olympionikům vlastně nikoliv na začátku nebo v průběhu roku, ale až na jeho fiskálním konci.

Já bych si dovolil upozornit na skutečnost, že Český olympijský výbor sdružuje olympijské sporty, byť jsou v něm dnes prostřednictvím svého místopředsedy zastoupeny i sporty neolympijské. Ale paradoxně ty neolympijské sporty dnes představují obrovskou sportovní masovou základnu. Čili moc prosím, aby ty nedokonalé parametry současného návrhu v tom průběhu mezi prvním a druhým čtením... Pochopil jsem, pane předsedo rozpočtového výboru, prostřednictvím paní předsedkyně, že se připravuje nějaký pozměňovací návrh, který by měl řešit nejenom ty technické nebo legislativní nedostatky tohoto návrhu, na které upozornila paní poslankyně Černochová, ale moc bych prosil, kdyby se zde pamatovalo nejenom na sporty olympijské, ale na sporty neolympijské, protože dnes představují obrovskou masovou základnu dětského sportu, sportu mladých, dospívajících lidí a zcela nepochybně nechceme podporovat jenom české olympioniky a českou reprezentaci v olympijských sportech, ale i v těch neolympijských.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S faktickou poznámkou pan kolega Ploc. Prosím.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já tady vystoupím spíš ne jako poslanec, ale jako bývalý sportovec, protože všichni víme, že sport je celosvětový společenský fenomén, a máme kolik-

rát plnou pusu o tom, jak to tady budeme podporovat. Já vím, že ten návrh není úplně ideální, ale musím souhlasit s kolegou Bémem, že se můžeme o tom bavit v druhém čtení, a žádám vás o to, abychom postoupili tento návrh do druhého čtení.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolega Šlégr, prosím. Faktická poznámka.

Poslanec Jiří Šlégr: Tak já taky děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Samozřejmě je přirozené, že mi to nedá, abych zde vystoupil a již poněkolikáté vás požádal o podporu sportovců. Myslím si, že tady máme další jedinečnou šanci, a proto vás žádám, abyste to postoupili do druhého čtení, a pojďme debatovat, pojďme najít nějaký kompromis.

Děkuju vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Protože tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Zeptám se: Pane zpravodaji, padl návrh na zamítnutí? Nepadl, dobře. Takže se můžeme zabývat příkázáním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Protože žádný návrh neregistruji, tak o tomto návrhu můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s příkázáním předloženého návrhu k projednání rozpočtovému výboru? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 256. Přihlášeno 143, pro 120, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Před započítáním dalšího bodu mi dovolu, abych ještě přečetl omluvy. Z dnešního jednání se ještě omlouvá pan kolega Dolejš z důvodu nemoci, paní kolegyně Marie Rusová z důvodu nemoci, paní kolegyně Soňa Marková z osobních důvodů a pan poslanec Jan Klán z osobních důvodů.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

47.

**Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 863/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 863/1. Prosím, aby za navrhovatele uvedl tento návrh místopředseda Poslanecké sněmovny pan kolega Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové, vážení kolegové. Měl bych tady předložit tisk 863, poslanecký návrh, ve kterém jsme se také snažili řešit otázku toho benefícia, té výhody, které měly dostat církve v souvislosti s církevními restitucemi. Já jenom připomenu, že se jednalo o to, že v případě, že církve restituují majetek, tak v případě prvního prodeje by byly zbaveny, osvobozeny od daně z příjmu. Takže toto je tedy návrh, který jsme podali. Pak byl podán také panem poslancem Michalem Doktorem vlastně věcně ve stejné podobě. Pokud se nepletu, tak tento návrh tady byl projednán ve Sněmovně a byl přijat a v této chvíli je už tuším někde na cestě do Senátu. Takže za těchto okolností bych zvolil zpětvzetí tohoto našeho návrhu, protože si myslím, že našemu záměru už nestojí nic v cestě, jestli to správně chápou.

Pokud vím, o zpětvzetí ani nemusí Sněmovna hlasovat, tak to tedy pouze konstatuji. Tedy tím to končí.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Laudát. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, myslím, že vše podstatné bylo řečeno a jde pouze o tu proceduru, jakým způsobem tento tisk sprovedíme ze světa. Protože to, co říkal pan místopředseda Zaorálek, obdobný návrh byl schválen dokonce ústavní většinou tady. Pokud se nemýlím, míří do Senátu a je pravděpodobné, že vbrzku nabude právní moci. Děkuju.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vzhledem k zpětvzetí, které navrhl kolega Zaorálek, nemusíme tímto o návrhu hlasovat a můžeme fakticky skončit projednávání tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

50.

Návrh poslanců Cyrila Zapletala, Pavla Ploce, Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení

Prosím, aby za navrhovatele uvedl návrh pan kolega Ploc. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená Sněmovno, cílem návrhu zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona o soudech a soudcích je, jak už z jeho názvu plyne, zřídit nový Krajský soud se sídlem v Liberci, a to k 1. lednu 2014. Tento nový krajský soud však v žádném případě nevznikne na zelené louce, ale vznikne z liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem, která funguje již více než dvacet let. Přechod soudců a zaměstnanců dosavadní liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem k novému Krajskému soudu v Liberci si tak nevyžádá žádná mimořádná organizační opatření ani žádné výrazné vyšší náklady na zajištění chodu tohoto soudu, neboť dosavadní soudci a zaměstnanci liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem zůstanou v jejich dosavadní budově, která bude využita jako sídlo nového krajského soudu.

Výhody navrhovaného řešení rozvedli předkladatelé podrobně v důvodové zprávě. Dovolte mi, abych je stručně zrekapituloval.

Tou hlavní je nepochybně zvýšení komfortu občanů Libereckého kraje, resp. všech fyzických a právnických osob, které ať jako žalobci, či žalovaní vedou své soudní spory. Pokud o jejich sporu rozhodoval v první instanci okresní soud v některém z okresů Libereckého kraje, to je v České Lípě, Jablonci nad Nisou, Liberci či Semilech, nebudou jejich odvolacími soudy poměrně vzdálené Krajské soudy v Ústí nad Labem, popřípadě v Hradci Králové, a to je v případě Semil, ale vždy jeden krajský soud sídlící v Liberci. Vznik plnohodnotného Krajského soudu pro Liberecký kraj tak vyřeší současnou roztříštěnost územní působnosti, kdy část Libereckého kraje spadá do obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem a část do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové. Současný stav, kdy o právech a povinnostech osob z jednoho kraje, vyššího územního samosprávného celku, rozhodují různé krajské soudy v závislosti na konkrétní úpravě místní

příslušnosti v tom kterém právním předpise, je pro odbornou veřejnost, natožpak pro veřejnost laickou nepřehledný a neudržitelný. Tato situace nastává v Libereckém kraji v případech zmíněného okresu Semily, jehož občanům je zbytečně komplikován život, přestože v Liberci je potřebné zázemí pro plnohodnotný krajský soud již více než deset let vybudováno.

Jako jeden z důvodů, proč byl doposud vznik krajských soudů v nových krajských městech odmítán, bylo uváděno, že v těchto městech nejsou zřízena krajská ředitelství Policie České republiky. To však v Libereckém kraji již bylo zřízeno a existuje od 1. ledna 2010. Záměrem navrhované úpravy je proto zřídit plnohodnotný Krajský soud v Liberci namísto současné pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem. Povede to k přiblížení výkonu soudní moci fyzickým i právnickým osobám a ve svém důsledku k zajištění efektivnější ochrany jejich práv. Riziko větší roztříštěnosti judikatury nehrozí, neboť u všech krajských soudů a jejich poboček fungují evidenční senáty, které zajišťují sjednocení judikatury.

Ve srovnání se současným stavem, kdy v Liberci působí pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem, neznamená zřízení Krajského soudu v Liberci žádné významné náklady navíc. Budova Justičního paláce v Liberci, dokončená již roku 2012, byla odpočátku koncipována tak, aby pojala plnohodnotný krajský soud. Liberecká pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem rovněž již nyní vyřizuje všechny soudní agendy krajského soudu, z hlediska místní příslušnosti však nemůže vyřizovat agendu napadlou v okrese Semily, neboť obvod Okresního soudu v Semilech patří do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové a na druhé straně se v Liberci vyřizuje část agendy napadlé v obvodu Okresního soudu v Děčíně, tedy na území Ústeckého kraje. Cílem navrhované úpravy je toto odstranit a docílit stavu, kdy soudní agenda napadlá na území Libereckého kraje bude kompletně vyřizována zde a ne na území jiných krajů.

Vznik nového krajského soudu bude znamenat rovněž vznik Krajského státního zastupitelství v Liberci, neboť soustava státních zastupitelství kopíruje soustavu soudů. Rovněž současná liberecká pobočka Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem je po všech stránkách připravena na převzetí role plnohodnotného krajského státního zastupitelství. Zřízení Krajského soudu v Liberci by tak na rozdíl od jiných krajů neznamenalo pro stát žádné, nebo jen minimální náklady související s mírným doplněním personálu.

V současné době tato pobočka vyřizuje třetinu agendy celého ústeckého soudního kraje, přičemž projednává a rozhoduje veškerou agendu z okresu Liberec, Jablonec nad Nisou a Česká Lípa. Agendu z okresu Semily, který v rámci územní samosprávy patří do Libereckého kraje, zatím z uvedeného důvodu vyřizovat nemůže. I tuto agendu je však připravena převzít.

V důsledku rozšíření věznice, v jejímž objektu se pobočka krajského soudu i okresní soud původně nacházely a který musely opustit v roce 2001, investicí ve výši 320 mil. korun byla otevřena nová budova soudu, která byla již při výstavbě dimenzována pro činnost samostatného krajského soudu. Pracoviště pobočky disponuje v současné době prostorami i vybavením, v nichž lze okamžitě zahájit provoz samostatného krajského soudu. V minulých letech se mezi soudci libereckého okresního soudu a liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem a soudci z přilehlých polských a německých regionů vyvinula vzájemná spolupráce, jejímuž dalšímu rozvoji v současné době brání právě neexistence samostatného Krajského soudu v Liberci. Potřeby euroregionu, jehož součástí Liberecký kraj je, jsou zcela odlišné od euroregionu, do kterého spadá Ústecký či Královéhradecký kraj.

Z daného stavu věci s ohledem na existující zajištění materiální, personální i technické nevyžaduje zřízení samostatného Krajského soudu v Liberci žádné další finanční náklady. Naopak, jeho zřízení je předpokladem k plnému využití již investovaných prostředků. Nutnost zřízení několika nových míst v rámci správy soudu bude vyváжена zrušením těchto míst u mateřského soudu, která jsou v současné době rozpočtově pokryta. Navíc dojde k úspoře na prostředcích vynakládaných na zajišťování styku mezi pobočkou a mateřským pracovištěm Krajského soudu v Ústí nad Labem, náklady na dopravu, žalob, spisů, účetních dokladů a podobně, dále dopravu osob, poštovné, telefony. Propojení technických a organizačních systémů zpomaluje, ztěžuje a komplikuje práci, odčerpává pracovní potenciál soudců i zaměstnanců všech kategorií, a zvyšuje tak náklady na provoz. Předložený návrh zákona tedy bude mít pozitivní hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet i rozpočty krajů a obcí, zejména Libereckého kraje. Na podnikatelské prostředí bude mít pozitivní dopady zpřehledněním soudní soustavy a příslušnosti jednotlivých okresních a krajských soudů.

Na liberecké pobočce Krajského soudu v Ústí nad Labem působilo ke konci roku 2010 celkem 36 soudců a jedna místopředsedkyně pro zřízení této pobočky. Liberecká pobočka vyřizuje všechny agendy, k jejichž vyřizování je dle procesních předpisů věcně příslušný samostatný krajský soud, to znamená, že rozhoduje věci na trestním, civilním, obchodním i správním úseku.

Návrh zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci není předkládán poprvé. Obdobný návrh zákona byl předložen rovněž Zastupitelstvem Libereckého kraje v loňském roce, sněmovní tisk 483, při relativně nízké přítomnosti poslanců byl však zamítnut již v prvním čtení přesně potřebným počtem hlasů; při přítomnosti 127 poslanců bylo pro zamítnutí 64.

Nyní předložený poslanecký návrh zákona obdobně stejně jako

předloha Zastupitelstva Libereckého kraje z loňského roku nepředpokládá vznik krajských soudů v ostatních krajích České republiky, kde dosud nejsou zřízeny, neboť všechny kraje jsou na vznik těchto institucí justičního systému po všech stránkách dostatečně připraveny, ať už jde o personální obsazení, nebo o vybudované zázemí na rozdíl od Libereckého kraje. Neobvyklý není ani postup, že pro vytvoření jedné justiční instituce má být přijat zvláštní zákon. Stejný postup se uplatnil již v minulosti při vytvoření Vrchního soudu v Olomouci. Šlo o zákon č. 241/1995 Sb., o zahájení činnosti Vrchního soudu v Olomouci. Jednak výčet krajských soudů a jejich poboček je uveden v přílohách zákona o soudech, soudcích, které je třeba vždy novelizovat při jakékoliv změně územní působnosti jednotlivých soudů nebo při zřízení nového soudu či pobočky, jak se ostatně již v minulosti stalo například zřízením pobočky Krajského soudu v Českých Budějovicích se sídlem v Táboře.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, doufám, že nyní předložený návrh zákona již získá vaši většinovou podporu k tomu, aby mohl být postoupen k projednání ústavněprávnímu výboru. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslance Skokana.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Staněk. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dobré dopoledne, dámy a pánové, dobré dopoledne, kolegyně a kolegové, vážení členové vlády.

Já už to chápu jako trošku zlomyslnost organizačního výboru, že už podruhé zpravodajují podobný zákon týkající se pobočky v Liberci. Vypadá to, že mám něco proti Libereckému kraji nebo obyvatelům v Liberci, a tak to určitě není. Nicméně s tímto návrhem si dovolím opět nesouhlasit a vyjádřit tak názor nejen svůj jako zpravodaje, ale názor i celé vlády.

Tento návrh je tady, jak už avizoval jeden z předkladatelů, vlastně téměř totožný podruhé. My jsme se s ním vypořádali v loňském roce. Hned v loňském roce podali navrhovatelé tohoto předpisu nový předpis a v tuto chvíli je tady projednáván vlastně ve druhém kole. Nicméně vláda se s tímto návrhem neztotožnila, vyjádřila při svém projednávání tohoto návrhu nesouhlas a takový nesouhlas tady budu tlumočit i já.

Stejně jako jsem v minulé zpravodajské zprávě při svém posledním vystoupení při projednávání původního návrhu říkal to, co říkám i dnes, je to návrh jistě bohulibý z pohledu jakémusi vyhovění potřeb předsedů tamních okresních soudů, nicméně si myslím, že návrh je především motivo-

ván jakousi regionální úlitbou, kterou tady máme určitě všichni poslanci, protože každý jsme z nějakého regionu.

Tak jak jsem uváděl i minule a jak koneckonců uvádí i vláda, jde o návrh zcela nekoncepční. Je opět, tak jak bylo i minule mnou kritizováno, navrhován jako individuální zřízení krajského soudu zcela mimo soustavu dalších krajských soudů. To znamená zřízení z pobočky, která je tam poměrně dlouho etablovaná a poměrně dlouho funkční, a vlastně její předělání na Krajský soud v Liberci. Samozřejmě, jak tady hovořil jeden z předkladatelů, tento návrh je možné takhle předložit, nicméně není úplně normální, aby z jedné pobočky se stal krajský soud a ostatní pobočky zůstaly pobočkami krajských soudů, a to zcela neuváženě samotným návrhem zákona.

Určitě bych si dovilil také nesouhlasit s tím, co tady předkladatel navrhoval, a to je to, že samotné zřízení pomůže vyřizování agend a bude mnohem jednodušší obsluha regionu. Určitě ano z pohledu, že nebudou muset dojíždět někteří obyvatelé Liberce a blízkého okolí do Ústí nad Labem a podobně. Samozřejmě pobočka, jak mám informaci, je plnohodnotnou pobočkou a obsluhuje téměř všechny soudní agendy, to znamená je plně funkční a plně hodnotnou pobočkou stejně jako pobočky krajských soudů kdekoli jinde například v Pardubicích.

Není asi úplně pravdou, jak tady říkal kolega předkladatel, že by nedošlo k navýšení finančních prostředků, které by se zřízením pobočky, respektive zřízením samostatného krajského soudu, souvisely. Já si myslím, že náklady tam samozřejmě jsou. A není úplně spravedlivé o nich nemluvit, protože je zcela jednoznačné, že samotný krajský soud musí řídit předseda a nejméně dva místopředsedové krajského soudu. Už jenom platová základna by se o to navýšila, ale není to jenom to. Je to samozřejmě i další nezbytné vybavení, které by přispělo k fungování samostatného krajského soudu.

Dámy a pánové, já vás nebudu dále unavovat svou zpravodajskou zprávou, protože samozřejmě se naše stanoviska na rozdíl od předkladatele různí. Já za sebe stejně tak jako za vládu říkám, že s tímto návrhem nesouhlasím a určitě nepodporuji jeho projednání a v podstatě puštění do dalšího legislativního procesu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Novotný je přihláška do rozpravy? Do rozpravy, takže je tady ještě faktická poznámka. Kolega Chvojka. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak

správně řekl pan zpravodaj, tak v podstatě totožný bod jsme projednávali někdy před rokem na konci ledna a já jsem za něj bojoval jako lev a v podstatě si ten svůj názor držím, protože je potřeba mluvit nejenom o zřízení Krajského soudu v Liberci, ale o zřízení Krajského soudu v Pardubicích, kde stejně jako v Liberci funguje v podstatě plnohodnotná pobočka Krajského soudu v Hradci Králové, která v nejbližší budoucnosti bude mít i své sídlo. A myslím si, že náklady spojené s přemístěním pobočky ze svého starého sídla do nového, které bude úplně moderní a schopné fungovat jako plnohodnotný samostatný krajský soud v Pardubicích, tak myslím, že to je znakem toho, že taková věc může být.

Nemyslím, že bychom se zde měli dívat na to, že nefunguje soudní soustava jako soustava veřejné správy. Prostě dneska máme princip decentralizace a v podstatě ve všech krajských městech jsou decentralizované orgány státní správy. Jak správně řekl pan předkladatel, nebo zástupce předkladatelů, máme zde i policejní ředitelství.

Takže já tento návrh podporuji. Pojďme ho nechat propustit do druhého čtení, kde se můžeme pobavit v ústavněprávním výboru o tom, která z poboček různých krajských soudů je připravena na to, aby převzala zcela agendu krajského soudu, kterému tvoří pobočku. A prosím o propuštění do druhého čtení ústavněprávního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Josef Novotný mladší. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný ml.: Mladší. (S úsměvem.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je to realita.

Poslanec Josef Novotný ml.: Ano. Děkuji za slovo, že jsem mladší.

Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, já též se musím přihlásit k tomu, že budu podporovat tento návrh Libereckého kraje. Protože zrovna tak jako v Pardubickém, Libereckém, jak jsme slyšeli, tak i v Karlovarském kraji zatím není krajský soud. A pokud vláda říká, že to není systémové řešení, tak asi trošičku bude mít pravdu. S tím nechci polemizovat. Ale neslyším to B, neslyším to systémové řešení. Ať tedy vláda řekne, jak to bude systémově řešit. Pokud jsem byl několikrát na ministerstvu a žádal jsem o to, aby soud u nás byl zřízen, tak mi vždycky bylo řečeno, že nejsou peníze, že veškeré peníze byly vyčerpány na zřízení a stavbu soudu v Brně. Ale to pro mě samozřejmě nemůže být odpověď.

Takže já se přikláním k tomu, abychom to pustili do druhého čtení. Možná že tento způsob donutí vládu k tomu, aby se systémově zabývala tímto řešením. Děkuji za pozornost. (Potlesk jednoho poslance zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Ploc za předkladatele. Prosím.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom svého předřečníka pana poslance Novotného opravit. On se tady zmínil, že to je návrh Libereckého kraje. Ale je to poslanecký návrh.

Jinak tady někdo z předřečníků zapomněl pero, krásné pero. A jelikož nejsme v Chile, tak, vážení kolegové, vyzvedněte si ho u mě, kdo ho postrádá. Rád ho vrátím. (Smích některých poslanců v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášenou je paní kolegyně Weberová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane místopředsedající... (Nejde mikrofon, předsedající místopředseda Oliva se omlouvá.). Děkuji.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se tady k tomu bodu chci vyjádřit, protože jsem z regionu Libereckého kraje a zároveň jsem koaliční poslankyní, takže mé postavení v této věci je malinko schizofrenní. Nicméně se chci vyjádřit pouze fakticky k některým bodům.

Na základě minulého návrhu, který podávalo vedení Libereckého kraje, jsem jednala s předsedkyní pobočky krajského soudu v Liberci a zároveň jsem jednala potom i s Ministerstvem spravedlnosti. Dohodli jsme se, že se zasadí o vylepšení některých administrativně technických problémů, které právě provoz pobočky v Liberci provázely. A myslím, že to nebyl problém jenom pobočky v Libereckém kraji. Mohu konstatovat, že na základě těchto jednání se vylepšilo to, že například byly zřízeny samostatné datové schránky, tzn. odpadly problémy, které s tímto byly, že datové zprávy chodily na ústředí a naopak. Takže to se povedlo vyřešit. Dále se vyřešilo zrychlení některých informačních systémů v souvislosti zejména s insolvenční agendou. Takže pravdou je, že Ministerstvo spravedlnosti o problému poboček ví, snaží se to řešit.

Já tady zmíním jenom jeden problém. A je to shodou okolností i hlavní problém, který konkrétně v liberecké pobočce Krajského soudu v Ústí přetrvává, a to je výrazný podstav soudců. Chybí tam pět soudců krajského soudu. A samozřejmě nával věcí je veliký a oni jsou zavaleni prací a nestíhají. Takže toto je otázka, kterou bych ráda ještě dále řešila. Doufám, že se ji povede nějakým způsobem vyřešit tak, abych při případném dalším objevení se podobného návrhu nemusela již přemýšlet o tom, zda tento návrh přece jen nakonec, i když se jeví jako nekonceptní, nepodpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do

rozpravy? Pan kolega Skokan. Pardon, s přednostním právem... Tak, pane kolego Skokane, máte slovo. Pan místopředseda Pospíšil bude mluvit po vás. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Pane předsedající, děkuji vám za udělení slova. Pan ministr s přednostním právem se přihlásil dříve, já jsem se přihlásil po něm. Tak jsem potěšen, že přesto, že má pan ministr přednostní právo... (Šum v sále.) Pan exministr, omlouvám se.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dovolte, abych vás přerušil. Pan místopředseda není ministrem. A rád vám poskytl přednost ve vašem vystoupení.

Poslanec Petr Skokan: Já jsem se ve svých myšlenkách zatoulal do dob minulých, kdy pan ministr Pospíšil byl ministrem a kdy já jsem tady vystupoval překvapivě ve prospěch zřízení Krajského soudu v Libereckém kraji a pan ministr spravedlnosti překvapivě vystupoval proti zřízení Krajského soudu v Libereckém kraji. A já dnes neočekávám žádné překvapení. Nepřekvapím ani vás.

Já vás prosím, abyste schválili možnost vytvoření Krajského soudu v Libereckém kraji, protože ten existuje. Já nebudu opakovat projevy, které jsem tady měl při předcházejících projednáváních. Nakonec řadu z těch témat tady použili už moji předřečníci a nechci vás tím zdržovat.

Nejedná se o žádné navýšení finančních nákladů ani žádné další personální změny. Občanům Libereckého kraje by to přineslo prospěch. A pokud tady pro to, milé kolegyně, vážení kolegové, zvednete ruku, tak dojde pouze k tomu, že se předělá nějaký hlavičkový papír a na fasádě Krajského soudu v Libereckém kraji, resp. jeho současné pobočky, bude jiná cedule. (Hluk v sále.) Ale pro občany Libereckého kraje, pro firmy, pro lidi, kteří se pohybují v oblasti soudnictví a práva to bude mít veliký význam. A mohl by to být pro vás malý počín, jenom zvednutí ruky. Nebude to nikoho nic stát a občanům Libereckého kraje tím vyjdete velice vstříc. A já s napětím očekávám vystoupení bývalého exministra Pospíšila. A doufám, že tentokrát už nás v Libereckém kraji podpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S přednostním právem vystoupí pan místopředseda Pospíšil. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tato debata je zde již takovým evergreenem a mrzelo by mě, kdybych se do ní také nezapojil, byť tedy v jiné roli. A děkuji panu kolegovi Skokanovi prostřednictvím vás, pane předsedající, za to, že

mě také zmínil, že k této debatě již neodmyslitelně patřím, byť ne již z titulu funkce ministra spravedlnosti.

Já své stanovisko nezměním. Vystoupil jsem proto, abych podpořil stanovisko pana zpravodaje. Nechci zde ani tak vystupovat proti návrhu a proti konkrétnímu případu Libereckého kraje, který opravdu je specifický, a musím tady potvrdit slova některých debatérů, že pobočka v Libereckém kraji je v zásadě dnes plnohodnotnou justiční institucí.

Kladu si ovšem otázku, zda tedy má být takto poslaneckým návrhem zřízena nová instituce veřejné moci, což mi nepřipadá úplně nejvhodnější. Notabene ve chvíli, kdy zde je negativní stanovisko vlády, protože jak zde bylo řečeno, ta instituce fakticky v Libereckém kraji existuje, a tedy zřízení formálně justiční instituce nebude mít vliv na fungování justiční moci v Libereckém kraji. A občané, kteří chodí dneska do pobočky soudu a tam jsou jim poskytovány justiční služby, to v zásadě až tak nepoznají.

Je otázka, zda tedy opravdu ten spor není pouze politický, nikoliv věcný, pokud platí ta teze, že ta pobočka je dneska plnohodnotná. Pokud ta pobočka neplatí a bude třeba dotvořit plnohodnotný krajský soud, pak neplatí teze, která tu také byla řečena, že to nic nebude stát. Pak se bude tedy muset něco investovat a bude třeba justiční plnohodnotnou instituci v podobě krajského soudu dotvořit, což asi v tuto chvíli pro stát, resp. Ministerstvo spravedlnosti, je problém.

Já jsem však chtěl vystoupit z jiného důvodu a jenom tady zmínit jednu poznámku a jeden mýtus, který tu tak trochu vznikl, když zde vystupovali poslanci, zástupci z jiných krajů, kde dosud není krajský soud, s tím, že podporují tento návrh, v podtextu právě proto, aby v jejich kraji také časem vznikl krajský soud. Já si fakt myslím a varuji tady před tím – a to byl hlavní cíl, proč jsem chtěl vystoupit –, že systémovým řešením by mělo být to, že v každém kraji bez nějaké seriózní další analýzy vznikne plnohodnotný krajský soud.

Zkrátka a dobře, vážené kolegyně a kolegové, nezapomeňme, že justiční moc funguje jinak než jiné orgány veřejné moci. Filozofií justiční moci má být kvalita rozhodování, odborného fundovaného rozhodování, nikoliv to, abychom měli co možná největší počet krajských soudů. A obecně platí teze, a ukazují to všechny analýzy a všechny výzkumy, že čím více máte odvolacích soudů, čím více rozbijete území republiky mezi velký počet odvolacích soudů, tím objektivně snížíte kvalitu odvolací soudní moci, snížíte odbornost, protože zvednete, řekněme, větší množství rozhodnutí, kdy zkrátka v obdobných věcech je rozhodováno jinak. To znamená sníží se předvídatelnost práva a jen obtížně, například na odvolacím soudu, jehož odvolací území tvoří tři okresy, zajistíte specializaci, která je nutná. Například těžko zajistíte v kraji, který má tři okresy, specializaci pro správní soudnictví, která je doménou odborné úrovně krajských soudů.

Takže jenom moc prosím, bylo by opravdu dobře, aby ministerstvo pokračovalo v analýzách, ve kterých se započalo za mého působení, a abychom si tady řekli, asi ne u konkrétního bodu, ale možná v nějaké koncepční debatě, jakým směrem má jít územní struktura soudní moci v této zemi a jak má vypadat. A já bych moc prosil, abychom k tomu přistoupili nejen z pohledu, že máme mít co nejvíce krajských soudů, ideálně v každém kraji krajský soud, ale abychom k tomu přistoupili tak, aby krajské soudy fungovaly odborně a kvalitně, co možná nejlépe, protože, ruku na srdce, dámy a pánové – kolikrát za život se občan dostane ke krajskému soudu? A osobně si myslím, že každý občan radši dojede o pár kilometrů navíc, když bude mít garanci a jistotu, že krajský soud rozhodne řádně, fundovaně, a že tedy bude zajištěna odborná kvalita. A tu lze zajistit pouze na větších krajských soudech.

Takže moc prosím, vnímejme tento rozměr debaty. A to je také důvod, proč podporuji stanovisko pana zpravodaje.

-Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Registruji dvě faktické poznámky. První – pan poslanec Petráň. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Miroslav Petráň: Děkuji za slovo. Já jen opravdu krátce. Domnívám se, že neexistence krajského soudu v Pardubicích a v Liberci pouze dokladuje neschopnost této země dotahovat do konce systémová řešení. Pokud mě paměť neplete, v roce 2000 byla provedena, nebo začata, reforma veřejné správy, jejíž součástí mělo být mimo jiné to, že v každém krajském městě bude krajský soud. Myslím si, že to je logické, že to je systémové. Nic víc, nic míň, přestože souhlasím s některými vývody, které tady měl pan místopředseda Pospíšil. Myslím si, že systémová věc je zcela jasná. A nevím, o čem se tady bavíme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Drábek. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom rád stručně reagoval na vystoupení pana místopředsedy Pospíšila, protože se v podstatě odkazoval na diskuse, které se vedly na vládě, ve které jsem byl v té době také členem. Tak musím znovu zopakovat, a padlo to tady v některých vystoupeních, že základním problémem, který je potřeba vyřešit, je problém toho, že území Libereckého kraje spadá pod dva různé krajské soudy. Kdyby tento problém byl vyřešen, na což už jsem upozorňoval před drahnou do-

bou, tak by bylo mnohem méně argumentů a mnohem méně úsilí pro to, aby vznikl další krajský soud.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – paní kolegyně Orgoníková se hlásila. (Ta z místa oznamuje, že dřív se hlásila paní poslankyně Nedvědová.) Prosím. Takže (směrem k poslankyni Nedvědové), paní kolegyně vám dá přednost.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré odpoledne. Já rozhodně nemohu souhlasit s tím, co tady prohlásil pan bývalý ministr spravedlnosti, pan Pospíšil. Není pravda, že by se tam rozhodovalo nekvalitně v odvolacích řízeních, že by se odvolací řízení rozmělnila. U Krajského soudu v Liberci existují odvolací senáty. A myslím si, že už rozhodují dnes a rozhodují kvalitně. Já rozhodně s touto poznámkou souhlasit nemohu.

A dále. Myslím si, že se tady nehraje o nějaké regionální zájmy. Tady se jedná rozhodně o zájmy občanů. Jak zde už bylo řečeno, Liberecký kraj je rozdělen mezi dva krajské soudy – Hradec Králové, Ústí nad Labem. A to je opravdu schizofrenní situace.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji paní kolegyni Nedvědové. Další faktická poznámka – paní poslankyně Orgoníková. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom k tomu, jak zde hovořil pan poslanec Petráň. Nedomnívám se, že hovořil pravdu, a sice z toho důvodu, že když se dělala reforma veřejné správy, tak se právě řeklo, že se nebudou nikde zřizovat nové soudy. To jenom pro upřesnění. Jinak samozřejmě je na rozhodnutí Poslanecké sněmovny, jak se zachová v tomto případě.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan zpravodaj – pan poslanec Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo. Já se do rozpravy hlásím asi zřejmě jako poslední, předpokládám. Také jsem na to čekal, protože jsem si chtěl poslechnout argumenty, které tady v diskusi ještě budou. Čekal jsem, že mě argumenty přesvědčí svoje stanovisko změnit. Nepřesvědčily mě ty argumenty. Zůstávám na svém stanovisku a navrhuji zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se pana

navrhovatele, jestli si přeje závěrečné slovo po rozpravě. (Ne.) Ne. Pan zpravodaj? Také ne.

Budeme se tedy zabývat procedurálním návrhem, který přednesl v obecné rozpravě pan poslanec Staněk, a tím návrhem je zamítnutí v prvním čtení. (Poslanec Benda z první řady mimo mikrofon: To není procedurální návrh.)

Přivolám ještě kolegy z předsálí. Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Předpokládám, že všichni, kteří chtějí hlasovat, jsou v jednacím sále. (pokračuje Oliva)

Připomínám, že hlasujeme o zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 257, přihlášeno 120, pro 60, proti 52. Tento návrh nebyl přijat.

Bude kontrola hlasování – kolega Benda... (Po chvíli:) Bude zde s největší pravděpodobností námitka. Kolega Jirout.

Poslanec Radim Jirout: Kolegové, chtěl jsem hlasovat ano, na sjetině mám křížek. Tímto zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže je tady námitka proti hlasování. O této námitce budeme hlasovat.

Kdo souhlasí s přijetím této námitky? Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 258, přihlášeno 123, pro 106, proti 7. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 259, přihlášeno 123, pro 65, proti 51. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Nevidím žádnou námitku proti hlasování, proto končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Alexandra Černého a Miloslavy Vostré na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění změn a doplňků, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)
/sněmovní tisk 610/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 610/1.

Prosím, aby za navrhovatele uvedl předložený návrh pan kolega Vojtěch Filip. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych s více než rok a půl zpožděním uvedl návrh zákona, který považuji i přes všechny peripetie, které tady byly, a změny zákona o exekutorech, v uplynulém období přijaty, návrh, který reaguje na situaci, která se vyvinula v průběhu fungování od roku 2001.

Evidentně i při návrzích, které byly předloženy ze strany vlády, se po desetiletém fungování exekutorů jako soukromých podnikatelů odehrálo něco, co hrozilo, ale co nemohl předpokládat zákonodárce ani v době v vzniku zákona číslo 120.

Motivem pro předložení tohoto návrhu zákona je od předkladatelů jediná věc, že ten systém začal fungovat nikoliv ve prospěch těch, kteří nemají zapláceno, tedy u věřitelů, ale nezačal fungovat ani tak, aby byly vypořádány záležitosti dlužníků, aby tedy k nějakému oddlužení došlo. Systém se svým způsobem pokřivil a jednotlivé změny, které od roku 2001 nastaly, přivedly tu situaci do takového stavu, že systém je nastaven tak, že věřitel ničeho nedosáhne, dlužník není oddlužen, popřípadě ještě věřitel zaplatí za to, že vůbec něco požadoval vrátit. A jediný, kdo na tom vydělá, je exekutor, a jeho podnikání je tak svým způsobem privilegováno, protože nenese jakoby žádné riziko.

Navíc došlo zejména v souběhu s insolvenčním zákonem k tomu, že se pořádají exekuce, které svým způsobem neodpovídají principům ani humanitárního jednání v 21. století. A je to tak, že, pravda, někdy velmi rychle dojde k exekucím, ale podíl příjmu exekuční kanceláře je při velké exekuci, kdy se odebere cokoliv a řeší se v průběhu jakýsi incidenční spor, to znamená, je-li tam ten majetek jenom dlužníka nebo někoho jiného, a ocenění majetku, samotná dražba exekuční, nucená atd., přináší exekutorské kanceláři 60 % podílu z vydraženého majetku a jenom 40 % zůstává pro věřitele. To si myslím, že není ale smyslem záko-

na o exekutorech. Teď neříkám, že to je obecná věc, ale existují v rámci exekutorské komory postupy, které ani ti slušní exekutoři, a podotýkám, že jsou v ČR velmi slušní exekutoři, kteří pracují ve smyslu toho původního úmyslu zákonodárce, ale žel se v té profesi také pohybují lidé, kteří takovouto slušnost nemají.

Proto návrh zákona postihuje, řekl bych, právě to, aby novela byla přijata takovým způsobem, která zpřísní postup exekutora a bude směřovat k tomu, aby věřitel měl šanci získat své prostředky, které nějakým způsobem půjčil nebo které má z obchodního styku, a aby dlužník byl osobou, která má stejná práva jako kterýkoliv jiný občan, ale samozřejmě si musí vypořádat dluh, který svou činností, nečinností nebo selháním způsobil.

Proto tedy návrh zákona je rozdělen do čtyř částí, kdy největší část je právě směřována do zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti, do samotného exekučního řádu. Druhá část se týká právě insolvenční, to znamená tam, kde jsou nucené exekuce. A třetí část je dána už jenom účinností, která samozřejmě ve druhém čtení, pokud zákon bude propuštěn do druhého čtení, musí být změněna, protože, jak jsem předeslal, zákon jsme tvořili v roce 2011 po zkušenostech, kdy jsme si řekli, že po deseti letech naše odborné zázemí vyhodnotí účinnost zákona, jeho, řekl bych, úzká místa, a pokusíme se tedy navrhnout něco jiného. A samozřejmě je tam i příloha, která je, řekl bych, návodem. Tady spíše se držím toho, abychom si ujasnili, jaký potom by byl postup Ministerstva spravedlnosti, které by takovou vyhlášku vydávalo, ale nečiním si nároku na to, aby to tak znělo. Jenom říkám, kam až by mělo směřovat zacílení tohoto zákona.

Ta první část, která je velmi rozsáhlá, je rozčleněna do více než 60 bodů, tedy 63 bodů, ale část z nich je jen rozhodnutí, které vyplývá z konkrétní jedné změny.

Pokud jde o samotný návrh zákona, nechci tady číst podrobnou důvodovou zprávu. Jen jsem si dovolil v důvodové zprávě připomenout, že vývoj právní úpravy po roce 1989 se soustředil na to, jakým způsobem se samotný institut exekuce vyvíjel a jakým způsobem bychom se měli chovat v 21. století.

Samozřejmě je významným pro právní sféru povinného ohledně jeho možností nakládání s majetkem. To omezení je samozřejmě nutné, spravedlivé, ale musí být učiněno takovým způsobem, aby v podstatě nebylo zablokováno jedním návrhem na exekuci plnění jeho povinností například vůči jiným věřitelům. To je podle mého soudu velmi důležité, protože v tomto případě by razantní postup, upřednostňování jednoho věřitele, mohl znamenat, že, pravda, jeden se svého práva domůže nikoliv na úkor dlužníka, ale na úkor ostatních věřitelů. V tomto ohledu jsme do toho museli

zapojit určité kroky, které jsou popsány v jednotlivých bodech a jsou odůvodněny ve zvláštní části důvodové zprávy.

Museli jsme připomenout v důvodové zprávě, že původní záměr zákonodárce, původní záměr vlády, jak ho předkládala v roce 2000, resp. v roce 2001, nebyl nijak špatný, ale změny, které tady byly postupem doby vynuceny /a bylo jich 28/ nepřivedly ten zákon do lepšího stavu, ale naopak do horšího. Z hodnocení jednotlivých kroků vycházely i naše jednotlivé záležitosti, jednotlivé návrhy na změnu.

To je asi k hodnocení platného stavu a důvodů, které nás k tomu vedly.

Náplní našeho návrhu není vytrhnout exekutora z jeho nezávislosti. To podotýkám. My trváme na tom, že pokud to má být exekutor, tak má být nezávislý, ale přitom při předpokladu jeho nestrannosti při výkonu exekuční činnosti je otázka nestrannosti a nezávislosti trochu tím, co si někteří zaměňují při samotném výkonu, protože ochrana práv třetích osob je samozřejmě i součástí konkrétních zákonných povinností toho, kdo exekuci vykonává.

Nechceme ani omezovat exekutora v nárocích na jeho odměny i náhrady dalších nákladů, ale nemůže to být tak, že to je podnikání sui generis, kde nenese žádné riziko. Potom jsme tedy nemuseli vůbec nic takového dělat, nemuseli jsme to připouštět a všechny ty platby mohou dělat samozřejmě podle původních pravidel zaměstnanci státu, resp. soudu, a vymáhat stejné částky, na které se dostali po novelách exekutoři.

To, co je smyslem toho návrhu, je zvýšit efektivitu exekučního řízení tak, aby případná hmotná zainteresovanost nebo další zvyšovaná hmotná zainteresovanost soudního exekutora nezpůsobovala tendenci překračovat zákonná opatření a zasahovat i do ústavně zakotvených práv, nebo dokonce svobod jak povinného subjektu, ale také zejména těch třetích osob. A to si myslím, že se tady v těch dvanácti letech nějakým způsobem vyvíjelo k tomu nepříjemnému stavu, který je tady dnes. Není možné, aby v právním státě bylo jakékoliv řízení v rozporu se základními zásadami a pravidly současného evropského práva. To jsme tedy do té Evropské unie nemuseli po vyhlášeném referendu vstupovat, když se chceme odchýlit od evropských pravidel, a to odchýlení je významné.

Poplatnost některým tendencím konce devadesátých let a začátku nového tisíciletí je tady evidentní a ani zásada ochrany a obrany povinného subjektu, zaručená exekučním řádem, možnosti nařízení pouze takového způsobu exekucí upravených zákonem a pouze takového rozsahu, který postačuje k vymození předmětné pohledávky, v původním textu nepostačovala.

Víte, nejdramatičtější je, když například se setkáváte při své poslancské práci v kanceláři s lidmi, kteří dluží, a teď budu říkat konkrétní případ bez jmen, 23 tisíc korun včetně nákladů exekuce, a je jim obstaven maje-

tek za 2,5 mil. korun v nemovitosti. A ten člověk, promiňte mi – kdyby například exekutor obstavil jenom tu zahradu, která má samotná parcelní číslo a jistě by v tom konkrétním městysi postačovala na úhradu nákladů exekuce, ale on obstaví celý majetek včetně budov a včetně pozemků, i když má na výběr, jestli dá na všechno. A v tomto ohledu se nic neděje. Případná žaloba na vynětí, než přijde na řadu, tak do té doby se vůbec nedostáváme dál. Pomalost soudního řízení umožňuje exekutorovi v podstatě omezit práva povinného způsobem, který je nejen obtěžující, ale který je zásahem do jeho svobod, a dokonce je zásahem i do práv a svobod jeho rodiny, protože dochází k něčemu, co zákon vůbec nepředpokládal. Tady jsem řekl – řekl bych tu kategorii 23 tisíc a 2,5 mil. korun – to si myslím, že to není desetkrát, to je stokrát tolik. A nevidím žádný důvod, proč by například toto mělo být dále tolerováno.

V tomto ohledu bych mohl pokračovat v jednotlivých bodech. Nechci tady odůvodňovat všech 63 změn, které jsou v zákoně o exekutorech, ty vyvolané změny, a to kolegové právníci v této Sněmovně ze všech politických stran určitě cítí, že bylo nutné je provést do ostatních, jak do občanského soudního řádu, tak do insolvenčního zákona.

Tolik tedy podle mého soudu aspoň odůvodnění, protože ten tisk je opravdu starý. Pravděpodobně, když jste ho dostali, a kdo si ho přečetl, už i jeho obsah zapomněl.

Smyslem našeho návrhu tedy je náprava toho, co se v průběhu těch deseti, resp. jedenácti let existence zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti stalo, kam jsme dospěli a kde vidíme základní vady, které omezují jak práva věřitele, tak zejména práva dlužníků nad míru, která je únosná.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu navrhovateli. Nyní poprosím pana zpravodaje, aby se ujal slova. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já budu v tomto případě velmi stručný, protože návrh zákona, jak je nám předkládán, je možná v tuto chvíli už, jak tady vlastně říkal v posledních větách pan kolega, starý. Seznámím vás stručně se stanoviskem vlády a poté sdělím svoje stanovisko, protože se se stanoviskem vlády ztotožňuji.

Vůbec se nebudu vyjadřovat ke kritice exekutorského stavu. Je to takový společenský evergreen, který jistě přináší každému řečníkovi určitou solidní popularitu ve společnosti, takže toho se zhostím tím, že se k tomu určitě nebudu vyjadřovat.

Nicméně se musím vyjádřit k tomuto návrhu jako takovému. Dovolím si tady použít právě vyjádření, resp. stanovisko vlády, která zcela jasně a zcela zřetelně, a myslím dostatečně srozumitelně vyjádřila nesouhlas z mnoha důvodů. Nebudu je všechny jmenovat, jenom řeknu ty dva základní.

První je, že tento návrh zákona, tak jak je předložen, je velmi složitý, má zásadní nedostatky a je v podstatě nezpůsobilý k dalšímu projednávání v legislativním procesu. Víceméně budu hovořit, jestli je legislativně technicky dokonalý, nebo není, ale ty chyby, které jsou mu vytýkány vládou, si lze asi v tuto chvíli přečíst a lze je dohledat i v konkrétním návrhu zákona.

Druhým bodem, který určitě chci tady zmínit a na který já odkazuji svoji zpravodajskou zprávu, je to, že v současné době tento návrh zákona, tak jak jsem tady již zmínil, je vlastně starým návrhem, protože ten návrh zákona sem byl předložen předkladateli 28. 2. 2012, vláda se k němu vyjadřovala 1. 3. 2012, a je v tuto chvíli vlastně už platná legislativa, která upravuje činnost exekutorů, jiná. My jsme tady mezitím, co ten návrh šel svým životem, projednali návrh sněmovním tiskem číslo 537, vládní návrh zákona, konkrétně novela občanského soudního řádu, který jsme my schválili loni někdy na podzim a také v říjnu loňského roku byl podepsán prezidentem republiky. Účinnost tohoto zákona je od 1. ledna letošního roku.

Já si myslím, že to je dostatečný argument i pro to, že by bylo dobré, aby se předkladatelé nad touto novou právní úpravou v kontextu ke svému návrhu zamysleli a případně, pokud mají potřebu upravovat činnost exekutorů, ten svůj návrh sesouladili se současnou platnou právní úpravou.

Takže za sebe, já jsem řekl, že budu stručný, za sebe říkám, že nesouhlasím s předloženým návrhem zákona a navrhuji jeho zamítnutí už v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Předtím než otevřu obecnou rozpravu, přečtu doručenu omluvu z odpoledního jednání. Pro dnešní den se omlouvá paní poslankyně Kateřina Klasnová, a to ze zdravotních důvodů.

A nyní, dámy a pánové, otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli máme dva přihlášené. Jako první je pan poslanec Antonín Sedá. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové. Návrh změny zákona o soudních exekutorech zřetelně ukazuje na dvě koncepce v pojetí exekucí: té velmi liberální, kdy se dává exekuční komoře a exekutorské činnosti velká volnost

a nezávislost, a té, která by ráda celou exekuční činnost viděla ve formě státních soudních úředníků. A o tom, že obě formy ve světě či v Evropě existují, netřeba polemizovat.

Přestože se Česká republika před lety rozhodla jít cestou první, např. studie Světové banky a Harvardovy univerzity s názvem Vymáhání dluhů ve světě konstatovala, že země, které nepřiznávají věřitelům žádné náklady za právní zastoupení při vymáhání, dosahují vysoké efektivity, a naopak u zemí, kde existují vysoké náklady, je vymáhání pomalé a neefektivní. Například v naší zemi je míra efektivity pouze 40 % a údajně jsme nejhorší v Evropě. Připomínám, že v minulém roce byl v naší zemi téměř milion exekucí a paušální náklady na tyto exekuce zůstávají stále vysoké i po novele vyhlášky i nálezu u Ústavního soudu. Je odhadováno, že dluhová zátěž z milionu exekucí představuje 20 miliard korun. Kvůli vysokým nákladům na vymáhání se prodlužuje doba splácení, a tím se snižuje pravděpodobnost vymožení dluhu.

Česká republika je světovým unikátem nejen v hodnotě, za níž se dluhy prodávají vymahačům, ale i v odměnách advokátů. Tento stav je nevýhodný jak pro věřitele, tak pro dlužníky. Jediným řešením je změna systému a zastavení tohoto velmi výhodného exekučního byznysu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, právě touto cestou jde navrhovaná novela zákona, i když musím připustit, že v řadě ustanovení jde možná nad rámec české liberální koncepce. O tom ostatně svědčí nejen zamítavé stanovisko vlády, ale zejména její připomínky týkající se nejen zásadních nedostatků souvisejících s věcným obsahem některých navrhovaných změn, ale i nesouhlas s některými navrhovanými úpravami pro jejich nejasnost a neprovázanost s dalšími ustanoveními zákona. Ale o tom tady už byla řeč.

S řadou připomínek lze souhlasit, ale ty lze napravit ve druhém čtení.

Navrhovatelé si za hlavní cíl novely zákona kladli zajištění a dodržování jedné ze základních svobod, ústavně zakotvené v článku 12 Listiny základních práv a svobod, a tou je domovní svoboda, resp. nedotknutelnost obydlí. Zároveň novela posiluje šance na spravedlivé vymožení dluhů a s tím spojené zachování lidské důstojnosti dlužníka. Návrh např. zamezuje, aby bez soudního povolení vstupoval exekutor do jakýchkoli nemovitých prostor, a to bez asistence Policie ČR nebo jiného státního orgánu. Novela se snaží o to, aby dluh povinného nenarůstal nepřiměřeně k výši dluhů, a tím aby se dluh stával de facto nevymahatelným. Nařizovat zabavení majetku, o němž nebylo prokázáno, že je ve vlastnictví dlužníka, není ani v pravomoci soudu, proto nelze takového počínání přehlížet ani u soudních exekutorů. Řada změn chce zvýšit efektivitu exekučního řízení a hodlá zamezit špatné identifikaci povinného.

Efektivita exekučního řízení bude zajištěna právě vytvořením takových

podmínek, které umožní dlužníkovi řádné splácení pohledávky. Je ukládána povinnost exekutorů spolupracovat s dlužníkem na variantě splácení dluhů v případě, nepoškodí-li věřitele a bude-li pro dlužníka ekonomicky nejvýhodnější.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, novelou občanského soudního řádu sledují předkladatelé limitovat navyšování nákladů exekuce, nákladů exekutora, omezení navyšování poplatků, úroků z prodlení, smluvních pokut apod. a také snížení počtu spisů.

Mohu rozumět některým výhradám vůči předkládanému záměru regulovat vysokou míru nezávislosti exekutorů. Na druhou stranu si snad každý z nás také uvědomuje obrovské problémy, které sami exekutoři svou činností způsobují a které dohánějí řadu našich spoluobčanů do složité sociální pasti a do životně téměř neřešitelných situací. Z těchto důvodů doporučuji propustit návrh zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Dále je přihlášen pan poslanec Vít Bárta. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážené dámy, vážení pánové, je jednoznačné, že téma exekutorů je tématem, které je důstojno této Poslanecké sněmovny, a skoro bych řekl, že je velmi škoda, že musíme zde toto téma projednávat jako téma poslanecké iniciativy místo toho, aby toto téma bylo zodpovědně řešeno vládou ČR. Ale o to více je zapotřebí ocenit poslaneckou iniciativu, která v tomto duchu sem přichází.

Přesto mi dovoluji se tématu exekutorů věnovat poněkud zešířena, tak jak to koneckonců naznačil i můj předřečník.

Mám pocit, že to, co dnes tady projednáváme, připomíná chybu moderní medicíny, resp. chybu současného lékařství, a v tomto směru nejenom v Čechách, ale to je chyba, kdy místo příčin se léčí hmatatelné a obtěžující následky. Připomíná mi to to, že když máme člověka, kterého bolí hlava, tak ho nacpeme analgetiky a budeme dělat politické body na tom, za jakých podmínek zajistíme dostupnost brufeny a jiných analgetiky, místo toho, abychom se ptali, proč toho člověka ta hlava bolí, jestli je to tím, že má špatné brýle a bolí ho oči, resp. následně hlava, nebo jestli ten člověk má problém s krční páteří a potřeboval by masáž.

Když se podíváme na množství exekucí v České republice, když se podíváme na tragické osudy tisíců, desetitísiců a statisiců občanů České republiky, kteří jsou z občanů přeměňováni na ovce pod tlakem exekutorů, tak samozřejmě je zcela právem zapotřebí se zlobit na exekutory, ale mnohem víc, mnohem víc je zapotřebí se ptát, proč ony exekuce vznikají. Já

zde v tomto kontextu připomínám, že exekuce jsou zde proto, že vláda České republiky toleruje lichvu, toleruje to, že si lidé půjčují za podmínek, které objektivně žádný poctivý člověk nemůže splatit, a díky tomu vytváří z lidí, kteří se dostávají do nelehkých životních situací nebo kteří pod tlakem touhy podnikat si půjčí za takový úrok, že nejsou schopni zajistit splácení svých lichvářských závazků. Zastropování lichvy odmítá ministr financí a místo toho jsme jen kosmeticky upravili v prosinci tohoto roku zákon o spotřebitelských úvěrech, kde jsme omezili ty největší lumpárny, ale ta podstata lichvy stále zůstává v Čechách bohužel legálním byznysem, který je příčinou obrovského množství exekucí v České republice.

Ale pojďme dál. Není to jenom o tom, že nemáme zastropovanou lichvu, že máme lichvu legální, společensky akceptovanou, ale to samé jsme tady řešili včera a v úterý na základě návrhů Věcí veřejných, aby vláda, ministr financí přestal ignorovat nálezy Ústavního soudu, který říká bedna jako bedna u hracích automatů. Kdyby prostě nebyly tak vysoké sázky na videoaktivních terminálech, kdyby se respektoval Ústavní soud v tom, že se bude sázet do 50 korun na hracím automatu, a ne do výrazně vyšších částek, tak bychom opětne tady neměli tolik exekucí, protože gamblerství je přesně jedna z těch dalších kriminogenních příčin, kterými se v tomto směru musíme zabývat. A někdo by mě mohl opravit, proč neříkám sociologických příčin a proč rovnou mluvím o kriminogenních příčinách. Ale řekněme si upřímně, že exekuce, že lichva, že hazard – to všechno nakonec skončí, dámy a pánové, tím, že pokud z občanů vyrábíme ovce, tak z nich často vyrábíme bohužel i kriminálníky, protože těm lidem nezbyvá, než se v zásadě pohybovat mimo zákon, protože ten stát je mimo ten zákon bohužel doslova a do písmene dovede.

A v tomto duchu znovu apeluji při jednání o exekucích. Ano, exekutoři mají příliš vysoké odměny. Ano, to, že Michal Babák tady řeší téma, že je možné dokonce exektovat věci dětí, to je opravdu v rámci Evropy naprosto nebývalé. Ale přesto apeluji na to, abychom se místo toho, že zde budeme kosmeticky řešit následky, soustředili na řešení příčin – lichvu, hazard.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Ptám se, zda je ještě někdo přihlášený do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, tedy obecnou rozpravu v tuto chvíli končím. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje. Pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. V závěrečném slově mi dovoluji reagovat na slova jak zpravodaje, tak těch, kteří vystoupili v diskusi.

Ano, já se vůbec nevyhýbám té výhradě, že jsme nereagovali. To je jenom otázka toho, jak se organizuje práce Sněmovny. Tento návrh byl předložen dříve než vládní návrh zákona a nebyl zařazen nikdy, ani v době, kdy ten zákon byl přijímán. Mně by nezbývalo, než ten návrh zákona stáhnout, resp. udělat ho znovu s korekcí, kterou můžeme běžně ve druhém čtení udělat, kdy sesouladíme s tím platným právem. Ale v době, kdy jsme jako navrhovatelé tento návrh zákona tvořili, ještě ta poslední vládní novela nebyla schválena. A v tomto ohledu se na mě nezlobte, ale nemám důvod stahovat svůj návrh zákona kvůli tomu, že nebyl projednán v době, kdy jsem ho předložil a reagoval přesně na platné znění. Ale jsem připraven, a se mnou všichni kolegové spolupředkladatelé, tyto věci ve druhém čtení upravit a to je možné, to tady nespochybňuje, myslím si, nikdo.

Pokud jde o otázku, kterou tady řekl pan kolega Bárta. Ano, je to řešení následků, ale řešení příčin je tady předloženo v jiných návrzích zákonů, ať už šlo o novelu trestního zákona, o další věci, které se týkaly např. i otázky oceňování majetku a dalších záležitostí. Ale tento zákon není ten, který má řešit ty příčiny, to je skutečně řešení následků, které jsou dány současnou sociální a politickou situací v České republice, protože tou příčinou, kdybych to měl nazvat úplně nahrubo, je rozhodnutí o státním rozpočtu, kam pošleme ty státní finance, jakým způsobem se vlastně peníze do státního rozpočtu tvoří tím, že tu největší skupinu zatížíme např. zvýšenou daní z přidané hodnoty, neřešíme jiné příjmy jiných zdrojů, a tím pádem při zdražení zboží, nezvyšování mezd a ani sociálních dávek, které jsou omezeny – vždyť se podívejte jenom na to, jak působí otázka zdanění pracujících důchodců, když oni získávají v tom průměru o více než 2 000 korun méně na mzdě, než získali za stejnou práci, za stejné hodiny v prosinci. A to samozřejmě při platech deset, dvanáct tisíc korun je dva tisíce korun velmi výrazná částka, o kterou se snížila koupěschopná poptávka, a pak samozřejmě jsme tady v nějaké jiné situaci. Ano, uznávám, není to věc, která by řešila příčiny, řeší následky, ale i následky se někdy musí řešit a příčinu budeme řešit v jiném návrhu zákona.

Já rozumím tomu, že návrh nezpracovala vládní koalice a že vládní koalice mi bude vytýkat cokoli, ale přesto prosím kolegyně a kolegy poslance, aby tento návrh zákona propustili do druhého čtení, protože si myslím, že to je návrh, kterým se máme ve výběrech vážně zabývat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Mám avizovanou přihlášku Petra Bendla, ministra zemědělství, který má přednostní právo. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji. Já považuji téma za důležité, proto bych ještě rád otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tím došlo ke znovuotevření obecné rozpravy, do které se hlásí zpravodaj pan poslanec Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěl, byť jsem to tady uvedl ve svém úvodním slově, nicméně chtěl jsem znovu říct, že navrhuji zamítnutí tohoto návrhu již v prvním čtení právě pro ty důvody, které jsem uváděl ve své zpravodajské úvodní řeči. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Jsme stále v obecné rozpravě. Nikdo další se nehlásí, obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se, zda chce ještě jednou vystoupit pan navrhovatel či případně pan zpravodaj. Mají na to právo. Pane navrhovateli, prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Čekal jsem to. Já jenom připomenu jednu věc. Víte, tady se usuzuje, že exekutorů je 147 nebo 150. Ale nezapomeňte, kolik mají zaměstnanců a že oni opravdu zvyšují ty náklady právě proto, aby uživili jednotlivé segmenty té činnosti, které potom znamenají, že oni z toho exekutovaného majetku mají více než polovinu a na věřitele zůstane 30 ž 40 %. A to si myslím, že by mělo vadit jak nalevo, tak napravo politického spektra.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak, děkuji. Pan zpravodaj již nechce vystoupit. Tím pádem jsme již po obecné rozpravě.

Je zde návrh na zamítnutí návrhu zákona. Já vás odhlásím na žádost pléna. Prosím zaregistrujte se svými kartami. Tak, kворum se ustálilo.

Dámy a pánové zahájím hlasování číslo 260. Prosím, kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 260. Přihlášeno 122 poslanců. Pro návrh 64 poslanců, proti 54. Návrh byl přijat.

Nevidím, že by probíhala kontrola hlasování, přesto se přihlásil pan navrhovatel.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Já jen chci poděkovat za korektní debatu, a jak mi teď poradil pan ministr financí, a-bych to zkusil příště – ano, zkusím to příště.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, tím jsme vyčerpali bod 51 a půjdeme k dalšímu bodu našeho programu. Jedná se o bod číslo

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 618/ - první čtení

Stanovisko vlády jsem obdrželi jako sněmovní tisk 618/1.

Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Jan Chvojka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Na úvod se přiznám, že dnes bude důvod pro malou oslavu, i kdyby tento tisk neprošel, i když věřím, že projde, protože takřka po roce od jeho donesení do Sněmovny konečně dnes projednáváme tento tisk na plénu. Už jsme to probírali, tuším, tento nebo minulý týden. Možná že je potřeba v tomto směru učinit změnu v jednacím řádu, protože si myslím, že přece jenom, aby tisk přišel rok poté, co přijde do Sněmovny, na plénum, je to trošku dlouho. A myslím si, že zde mají vládní poslanci či vláda sama stejné postavení jako poslanci opozice.

Ale teď k samotnému návrhu. Ten návrh je drobný, nicméně dle mého názoru celkem významný. Týká se zákoníku práce, a to změny v tom smyslu, že navrhujeme, aby pracovněprávní spory rozhodoval jenom soud. Tak tomu bylo do konce roku 2006, od 1. 1. 2007 tomu tak není a dochází k tomu, že pracovněprávní spory mohou rozhodovat nejenom soudy, ale bohužel, a ty případy se množí, takovéto pracovněprávní spory rozhodují rozhodci, protože zaměstnavatel samozřejmě z titulu toho, kdo tahá za delší konec provázku, si do pracovní smlouvy dá, že případné pracovněprávní spory z tohoto pracovního vztahu bude rozhodovat rozhodce XY. Jak samozřejmě víme například z oblasti spotřebitelských doložek, tak rozhodně v rozhodčích řízeních docházelo a dochází k excesům, i když už k nim nedochází tak často, protože jsme minulý rok přijali novelu zákona o rozhodčím řízení, respektive o spotřebitelském úvěru, kde tato materie byla upravena pozitivně pro slabší stranu.

Na co bych chtěl upozornit. Samozřejmě, pokud pracovněprávní spor řeší soud, tak tam mají jak zaměstnavatel, tak zaměstnanci rovná práva, rovné postavení. Soud rozhoduje podle občanského soudního řádu či zákoníku práce. Tak tomu bohužel nemusí být v rozhodčím řízení, protože rozhodci postupují podle svých pravidel a můžou si určit, že budou rozhodovat podle zásad spravedlnosti, takzvané ekvity, a nikoliv podle občanského řádu. A rozhodčí doložka může také stanovit, že rozhodčí nález nebude odůvodněn. Rozhodce tak například nemusí vzít v úvahu při rozhodování o povinnosti zaměstnance nahradit

zaměstnavateli způsobenou škodu zákonný limit pro náhradu škody způsobenou nedbalostí, to víme, že je čtyřapůlnásobek průměrného platu zaměstnance. Rozhodce také nemusí vzít v úvahu ustanovení zákoníku práce, které upravují pracovní úraz či nemoc z povolání. Dokazování, například výsledky znaleců či svědků, povinnost nějakého znaleckého posudku, ta zde také nemusí být, rozhodce se jí může velmi snadno vyhnout. A to vše za situace, kdy v podstatě proti rozhodčímu nálezu, až samozřejmě na výjimky, neexistuje opravný prostředek. Ovšem, a to je k tíži té slabší strany, rozhodčí nález, na jeho základě lze vést exekuci.

Opakuji ještě jednou, dle našeho názoru připuštěním rozhodčího řízení do pracovněprávních vztahů není respektováno právo na spravedlivý proces dle článku šest Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, podle níž má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednávána nezávislým a nestranným soudem, řízeným zákonem, který rozhodne o občanských právech a závazcích. Cílem úpravy je, jak jsem již řekl, posílit postavení zaměstnance jako té slabší strany nejen při uzavírání pracovní smlouvy.

Já děkuji za případnou podporu a jsem schopen se ještě dle toho, jak bude pokračovat diskuse k našemu návrhu, vyjádřit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Pecková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré poledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Předkladatelé zde přináší návrh na úplné odstranění možnosti řešení pracovněprávních sporů alternativně v rozhodčím řízení a omezují projednávání pracovněprávních sporů pouze na rozhodování soudní cestou. Tímto krokem sledují posílení postavení slabší strany, tedy zaměstnance, a zvýšení jeho ochrany při výkonu závislé práce. Hlavním principem, jak bylo řečeno, je zamezení smluvního ujednání rozhodčí doložky mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Navrhovatel má za to, že takováto ujednání jsou často sjednávána pod nátlakem zaměstnavatele, a jsou často součástí pracovní smlouvy. Tím může být zaměstnanec zbaven ochrany, kterou mu zajišťuje zákoník práce i pracovní normy.

Vláda se tímto návrhem zabývala a zaujala nesouhlasné stanovisko, protože se de facto vrací k právnímu stavu před rokem 2006, tedy před nabytí účinnosti stávajícího zákoníku práce, který je postaven na odlišných principech. Návrh by mohl vést k vyššímu zatížení soudů. Za řešení by proto vláda

považovala úpravu této oblasti v zákoně číslo 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Principy, ze kterých by úprava by mohla vycházet, zmíním v obecné rozpravě a současně podám návrh na vrácení předlohy k přepracování.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první mám přihlášenou právě paní zpravodajku, paní poslankyni Peckovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Rozhodčí řízení je alternativou soudního řešení sporu a má v našem právním systému své opodstatnění. Obecnou úpravu rozhodčího řízení v České republice obsahuje zákon číslo 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Tento zákon připouští rozhodčí řízení v případech majetkových sporů, a to takových, kde je smírčí možný. Zákoník práce naopak neobsahuje žádné zvláštní ustanovení, které by připouštělo, nebo naopak vylučovalo rozhodování pracovněprávních otázek.

Pro inspiraci jsem se proto podívala, jak je tomu jinde v Evropě. Některé státy rozlišují mezi kolektivními a individuálními pracovněprávními spory a smírčí řízení připouštějí jako alternativní způsob řešení sporů jen v případě kolektivních sporů. V obou případech však předchází smírčí řízení, na jehož průběh dohlíží inspektor práce, a rozhodnutí je přezkoumatelné rozhodčím soudcem. Tak je tomu například ve Francii. V Itálii mohou být spory rozhodovány rozhodcem pouze v případě, že tak stanoví zákon nebo kolektivní smlouva. Podobně v Německu zákon připouští sjednání rozhodčí doložky u těch sporů, které vyvstanou z kolektivní smlouvy. V Rakousku naopak existují zvláštní ustanovení, kde se pro případy individuálních sporů v oblasti pracovního práva aplikují ustanovení určená pro spotřebitele, přičemž smlouva o rozhodčím řízení nemůže být součástí pracovní smlouvy, ale musí být uzavřena samostatně. Zaměstnanec pak musí být navíc písemně poučen o rozdílu mezi obecným soudem a rozhodčím řízením. Při porušení poučovací povinnosti může obecní soud rozhodčí nálezu zrušit. I britské právo má limitovanou možnost řešit spory mezi zaměstnanci a zaměstnavateli prostřednictvím arbitráže.

Až na sousední Slovensko, kde zákoník práce jednoznačně vylučuje řešení pracovněprávních sporů prostřednictvím rozhodčího řízení, umí celá západní Evropa využít této alternativní možnosti a snížit tak nadměrnou zátěž obecných soudů a současně chránit práva slabší strany. Touto cestou bychom se měli napříště vydat. Úprava by mohla vycházet například z následujících principů: Rozhodčí doložka by byla na samostatné listině. Rozhodce by byl zapsán na seznamu Ministerstva spravedlnosti a musel by vždy rozhodovat v souladu s právními předpisy na ochranu

zaměstnance. A pokud by rozhodoval v rozporu s nimi, byl by to důvod pro zrušení rozhodčího nálezu soudem.

Problém rozhodčích doložek zde nesporně je a měli bychom o nich nadále diskutovat a hledat na rozdíl od předloženého návrhu řešení koncepční, které bude respektovat zákon o rozhodčím řízení, tak jak s k tomu ostatně vyjádřila i vláda.

Dovolím si proto podat návrh na vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pokračujeme v obecné rozpravě. Dále je přihlášen pan poslanec Petr Břetislav. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, podle českého ústavního práva má každý občan právo na spravedlivý proces před nezávislým soudem. Je třeba konstatovat, že celá řada sporů, jejichž řešení je pro občana životně důležité, neboť se v něm rozhoduje o jeho bytí nebo nebytí, se přesouvá zejména v pracovněprávních sporech od soudu k rozhodčímu řízení. I když v obecném povědomí pořád nějak existuje, že pracovněprávní spory budou řešeny u obecných soudů, tak opak je pravdou. A to, co řekli už tady oba předřečníci, od 1. 7. tento institut v podstatě neplatí.

Je třeba říci na základě statistických údajů, že institut začalo využívat čím dál tím více zaměstnavatelů a do pracovních smluv se skoro běžně dávají rozhodčí doložky, kde zaměstnanci a jejich spory jsou řešeny v rámci těchto rozhodčích doložek. Je třeba tady zmínit jednu velice závažnou skutečnost, a to je, že v současné době je v Česku 500 000 nezaměstnaných, to je nejvíce od doby vzniku České republiky. Nezaměstnanost dosahuje deseti procent. Z údajů je naprosto zřejmé, že trend nezaměstnanosti trvale roste a jen v měsíci listopadu přibýlo dalších 30 000 nezaměstnaných. Na jedno místo tak je 17 nezaměstnaných. A jsou okresy jako Bruntál, Jeseník nebo Most, kde dokonce na jedno pracovní místo je 130 až 136 uchazečů. Za této situace se pak není možné divit, že mnozí z lidí, kteří hledají dlouhou dobu práci, podepíší jakoukoli smlouvu, kde bude jednoznačně řečeno, že jeho pracovní spory budou řešeny doložkou. Tito zaměstnanci prakticky nemají ponětí o tom, v čem spočívá rozhodčí řízení a jak probíhá a v čem se liší od klasického soudního řízení. V případě, že bude uvedeno v doložce, že rozhodčí budou postupovat podle svých pravidel nebo podle pravidel spravedlnosti, tak v tomto případě se pak nemůžeme vůbec divit tomu, jak diametrálně se budou lišit verdikty, pokud by byly tyto případy projednávány u obecných soudů.

Již tady bylo řečeno, že rozhodce v podstatě nepotřebuje ani svědky, nepotřebuje ani svědecké výpovědi, nepotřebuje posudky a rozhoduje je-

nom podle toho, aby dostál pravidlům spravedlnosti, přičemž tyto se liší od obecných pravidel. Na základě novelizace zákoníku práce se spustila lavina rozhodčích řízení, která provádějí soudci ad hoc, kteří nemusí mít žádnou kvalifikaci, za rozhodce se prohlašují sami a rozhodují podle, můžeme říci, svých vlastních pravidel. Ukazuje se, že motivem soudců ad hoc může být primárně zejména možnost si finančně přilepšit a přilepšit především taky zaměstnavatelům.

Řada odborníků na pracovní právo tento způsob řešení zásadně odmítá. Je si třeba uvědomit, že účastníci pracovních sporů nejsou se zaměstnavatelem v rovnoprávném postavení a zaměstnanec je vždy s ohledem na zákoník práce ve slabším postavení, neboť tyto vztahy vznikají při výkonu závislé práce. Tím se zásadně liší od soukromoprávních vztahů, které jsou upravovány občanským nebo obchodním zákoníkem. U obchodních vztahů, kdy obě strany jsou si rovny, je možné institut rozhodců ad hoc použít. Přesto ale tato dohoda nemůže být součástí obchodní smlouvy, neboť by byla v neprospěch zákazníka. Musí být uzavřena individuálně mimo obchodní smlouvu.

Máme snad chápat spravedlnost tak, že když se jedná o prodej žehličky, tak dojednání v obchodní smlouvě ad hoc být nemusí, ale když se jedná o záležitost člověka a rodiny, který dlouhodobě je nezaměstnaný, pak jeho případ se může řešit dle zásad ad hoc? Takže máme chápat, že prodej žehličky je postaven na úrovni pracovní smlouvy člověka, který hledá jakékoli zaměstnání a je v situaci, kdy nebude uvažovat, zdali tuto smlouvu přijmout, nebo ne?

Mám a zastávám jednoznačný názor, co tady řekl pan kolega předkladatel, že podporuji úpravu zákoníku práce tak, aby spory z pracovněprávních soudů byly rozhodovány výhradně obecnými soudy a i pracovní dohody mimo pracovní poměr by nesměly obsahovat doložku o rozhodčím řízení. Plně podporuji návrh předkladatelů a mám dojem, že bychom měli rozlišit mezi tím, že obchodní smlouva na koupi žehličky je víc propracovaná ve prospěch zákazníka než jeho pracovní smlouva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dál se hlásí pan návrhovač, pan poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom bych krátce navázal a doplnil. Musím zopakovat, že dle mého názoru rozhodčí řízení prostě do pracovněprávních vztahů nepatří. Vzniklo historicky pro potřeby obchodníků a v oblasti pracovněprávních vztahů takové ujednání dle mého názoru nemá jakékoliv opodstatnění. A jednoznačně by tato novela oddělila sféru, kde se spory řeší rozhodčím řízením a kde ne, a

pracovněprávní vztahy by patřily mezi ty, kde by se řešit spory rozhodčím řízením neměly.

Nicméně jsem velmi pečlivě poslouchal paní zpravodajku. Velmi pečlivě jsem četl vyjádření vlády k tomuto tisku. Přečetl jsem si komentář minulý pátek v Hospodářských novinách pana doktora Pichrta z Právnické fakulty Univerzity Karlovy z katedry pracovního práva. Jsem mužem kompromisu, a proto nabízím, a myslím si, že je to lepší nápad než ten, co měla paní zpravodajka, to znamená vzít tento návrh zpět, nabízím a slibuji, že pokud tento návrh, a prosím o to, postoupí do výboru, a myslím si, že by neměl postoupit jenom do sociálního, ale spíše a zejména do ústavněprávního výboru, tak tam předložím návrh, který bude vypracován v souladu s připomínkami vlády či některých odborníků, to znamená bohužel nedojde k úplně legislativnímu oddělení sféry, kde rozhodčí řízení může být a nemá být, to znamená nedojde úplně k tomu, že rozhodčí řízení nebude moci být používáno v pracovněprávních vztazích, respektive v pracovněprávních sporech, ale upraví se zákon o rozhodčím řízení tak, aby byl v pracovněprávních sporech analogický jako například ve sporech s rozhodčí doložkou v oblasti spotřebitelských úvěrů.

Takže já prosím každého rozumného člověka o to, aby tento tisk v prvním čtení podpořil, podpořil ho, aby postoupil do příslušných výborů, a tam jsem připraven tento tisk, tuto úpravu nějakým způsobem pozměnit tak, aby potom měla možnost projít ve třetím čtení do Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Ptám se, kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Zeptám se, zda zástupce návrhovatele, případně zpravodaj chce mít závěrečné slovo. Nikoliv.

Konstatuji tedy, že jsem zde zaznamenal jeden návrh, a to návrh na vrácení předloženého návrhu návrhovateli k dopracování. Je to tak? Výborně, je mi to potvrzeno. Já vás tedy poprosím, abyste zaujali místa v sále, a budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 261. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 261 přítomno 120 poslanců, pro 59, proti 50. Návrh nebyl přijat.

Bude kontrola hlasování. Hlásí se pan předseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám. Nehlásím se jako předseda, hlásím se jako poslanec. Zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem evidentně viditelně ano, na sjetině mám ne. Stalo se i mně. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Je zde návrh na zpochybnění hlasování. Předtím, než o tom dám hlasovat, je zde návrh na odhlášení. Já vás tedy v tuto chvíli odhlašuji. Prosím vás, abyste se znovu zaregistrovali.

Zahájíme hlasování o námitce pana poslance Bendy, je to hlasování pořadové číslo 262. Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 262 přihlášeno 116 poslanců, pro 86, proti 20. Návrh byl přijat. Námitce bylo vyhověno.

Budeme tedy opakovat hlasování o tom, že návrh zákona vrátíme navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 263. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 263 přítomno 117 poslanců, pro 57, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Kontrola hlasování probíhá. Proběhla bez námitek. Pan navrhovatel chce ještě něco říct. Má přednostní právo, prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já bych chtěl poděkovat všem rozumným poslancům, kteří nepodpořili to, aby šel tento návrh zpět k předkladateli. Slibuji, že se budu snažit o to, abych případné výhrady a i ty výhrady, co byly, zapracoval, a poté aby tento návrh prošel ve třetím čtení do Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Já bych doporučoval, pane navrhovateli, ještě řešit otázku přikázání výborům, jestli dovolíte. Pojdme se nyní zabývat otázkou přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Ptám se, zda je zde ještě jiný návrh? Pane navrhovateli, prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já se, pane předsedající, omlouvám, že jsem vás přeskočil. Byl jsem trochu v euforii. Navrhuji, aby byl tisk ještě přikázán ústavněprávnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Takže zde máme další návrh, ještě ústavněprávní výbor. Je zde ještě nějaký jiný návrh?

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku? Tak zní první hlasování. Je zde námitka pana Laudáta. Omlouvám se. Jste přihlášen fakticky? Nikoliv. Takže ještě jednou.

Nyní budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s přikázání výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování číslo 264. Kdo je pro přikázání? Kdo je proti?

Hlasování číslo 264, přihlášeno 119 poslanců, pro 107 poslanců, proti 5 poslanců. Konstatuji, že návrh byl přijat a my jsme tak přikázali tento návrh výboru pro sociální politiku.

Dále bylo navrženo, aby tento návrh projednal také ústavněprávní výbor. O tom nyní budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 265. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 265, přítomno 119 poslanců, pro 79, proti 24. Konstatuji, že i tento návrh byl přijat. Přikázali jsme tak tento tisk i ústavněprávnímu výboru.

Dámy a pánové, konstatuji, že v tuto chvíli končíme první čtení tohoto sněmovního tisku a budeme postupovat dál podle schváleného pořadu naší schůze. Přistupujeme k bodu

53.

Návrh poslanců Jana Klána, Květy Matušovské, Gabriely Hubáčkové, Marie Rusové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 628/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 628/1. Konstatuji, že za navrhovatele předložený návrh uvede paní poslankyně Matušovská. Prosím, aby se nyní ujala slova.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám jako zástupkyně navrhovatelů představila následující novelu změn volebních zákonů, která stejně jak předchozí tisky leží v Poslanecké sněmovně od března minulého roku.

Volební zákony, zákon o volbách do Parlamentu České republiky, zákon o volbách do Evropského parlamentu, o volbách do zastupitelstev krajů a o volbách do zastupitelstev obcí, mimo jiné upravují problematiku

delegování členů okrskových volebních komisí a náhradníků. Ti jsou delegováni formou doporučení nebo doručení jejich seznamu starostovi, přičemž je stanoveno, co seznam musí obsahovat. Mimo jiné je to u navrhovaného člena též datum narození, popř. jeho rodné číslo. V tomto případě jsou citované zákony nejednotné, pokud jde o povinně uváděné údaje v seznamech delegovaných členů volebních komisí, když zákonem o volbách do zastupitelstev obcí a zákonem o volbách do Evropského parlamentu je povinností uvádět u delegovaného člena datum narození, zatímco zákonem o volbách do Parlamentu České republiky a zákonem o volbách do zastupitelstev krajů je povinností uvádět rodné číslo.

Další nejednotnost je spatřována v případě zániku mandátu člena zastupitelstva obce oproti zániku mandátu člena zastupitelstva kraje, a to v návaznosti na případy, kdy se členové zastupitelstev sami vzdají výkonu funkce člena zastupitelstva. Zatímco v případě člena zastupitelstva kraje končí mandát okamžikem, kdy se vzdá výkonu funkce člena zastupitelstva, v případě člena zastupitelstva obce zaniká mandát dnem, kdy se vzdá výkonu funkce člena zastupitelstva, tedy až uplynutím dne, kdy tak učinil. To v praxi vyvolává aplikační problém spočívající v konečném důsledku v tom, že přesto, že se člen zastupitelstva obce vzdá výkonu své funkce, je stále považován za člena zastupitelstva s veškerými právy a povinnostmi, to na jedné straně, a na straně druhé vzdá-li se člen zastupitelstva obce výkonu funkce člena zastupitelstva, není již považován za člena zastupitelstva obce. Ani výkladová praxe v tomto případě není jednotná. Aby se tedy odstranil tento problém, je navrhováno sjednocení terminologie tak, aby v okamžiku vzdání se funkce člena zastupitelstva obce skončil zároveň jeho mandát, tedy sjednocení se zákonem o volbách do zastupitelstva kraje.

Konají-li se volby do zastupitelstev obcí nebo zastupitelstev krajů společně s volbami do Poslanecké sněmovny nebo do Senátu Parlamentu České republiky, plní povinnost okrskové volební komise sestavená z členů delegovaných pro volby do zastupitelstev obcí nebo krajů. V takovém případě však politická strana a politické hnutí, které nemá sestavenou kandidátku do obecního nebo krajského zastupitelstva, ale má postavenou kandidátku do Parlamentu České republiky nebo Senátu, nemůže delegovat své zástupce do okrskových volebních komisí, a tedy své zástupce v komisi nemá. Proto je navrhováno, aby i tato politická strana mohla delegovat své zástupce do volební komise.

Cílem předloženého návrhu je odstranění výše popsaných problémů. Svým obsahem je pouze legislativně technického charakteru a po věcné stránce nijak zásadním způsobem nezasahuje do koncepce volebního zákona. Navrhovaný zákon nemá žádné dopady na státní rozpočet ani do rozpočtů samosprávných celků. Není v rozporu s ústavním pořádkem a ani neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána.

Navrhovaná změna není v rozporu s právními normami Evropského společenství.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost a podporu předloženého návrhu zákona. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní navrhovatelce. Nyní se slova ujme zpravodaj pro první čtení pan poslanec David Vodrážka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Členové vlády, dámy a pánové, zmiňovaný návrh změny zákonů o volbách do zastupitelstev obcí, krajů a do Evropského parlamentu obsahuje dílčí nedostatky. Jde například o zvolení jednotného institutu rodného čísla, protože dnes by se mělo jako údaj požadovat místo rodného čísla datum narození. Problémem je také řešení zániku mandátu člena zastupitelstva v případě jeho rezignace. To by způsobilo obtíže při určování přesného okamžiku doručení rezignace i zjišťování usnášeníschopnosti zastupitelstva a mohlo by vést k zpochybňování výsledků hlasování zastupitelstva. Navíc nedostatky stávající právní úpravy jsou podle vlády řešeny v rámci připravovaného volebního zákoníku.

Rád bych tedy navrhl zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Nevidím nikoho, kdo by se hlásil... Ano, pan poslanec Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já opravdu nevím, ze kterého data stanovisko vlády je, ale předpokládám, že je z doby, kdy byl předložen parlamentní tisk a vláda tento tisk projednávala. Pokud je tomu jinak, prosím o sdělení, kdy že to bylo.

Ty chyby, které jsou tady vyčítány, se dají opravit. A dají se opravit, když tento zákon postoupíme do druhého čtení. Nevěřím tomu, že vláda připraví to, co slibuje. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Jsme stále v obecné rozpravě, ve které nezasněl zatím žádný návrh. V obecné rozpravě. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, pane místopředsedo. Čili já v rozpravě navrhuji zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ano. Kdo se dále hlásí do obecné

rozpravy? Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se, zda má paní navrhovatelka, případně pan zpravodaj závěrečné slovo. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování. Mám zde návrh na odhlášení. Prosím, abyste se zaregistrovali vašimi hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, který předložil pan zpravodaj v obecné rozpravě, a tím je návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Kворum je ustálené.

Zahajuji hlasování číslo 266. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 266, přítomno 107 poslanců, pro návrh 62 poslanců, proti 45. Návrh byl přijat.

Koukám, zda probíhá kontrola hlasování. Neprobíhá, tedy mohu konstatovat, že jsme tento návrh zamítli již v prvním čtení.

Můžeme přejít k dalšímu bodu. Tím je

54.

Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/- první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 630/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec, místopředseda Lubomír Zaorálek. Pane místopředsedo, prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já vám přeji dobré odpoledne. Dovolte mi, abych tedy nejdřív teď v úvodu jenom řekl, o co se jedná. Na podrobnější zdůvodnění bych se přihlásil do obecné rozpravy.

Jenom abyste věděli, o co se v tomto návrhu na změnu ústavy jedná. Je to úprava milostí prezidenta republiky. A jenom připomenu, že prezident disponuje třemi typy milostí. Jsou to tzv. abolicie, agraciace a rehabilitace. Abolicie je zastavení trestního stíhání nebo vůbec nespuštění trestního stíhání. Agraciace, jak dobře víte, je odpuštění nebo zmírnění trestu. A rehabilitace je zahlazení trestu.

Já bych vám rád připomněl, že podle poslední úpravy Ústavy, kterou jsme tady ve Sněmovně učinili, je to tak, že od října loňského roku došlo

ke změně ve věci abolicie. My jsme totiž abolicie přesunuli do rozsahu pravomocí kontrastovaných premiérem republiky. To znamená abolicie neboli zastavení trestního stíhání se podle už v této chvíli platné změny, kterou jsme provedli v Ústavě v souvislosti právě s úpravou na přímou volbu prezidenta – tak jsme už docílili toho, že abolicie je kontrastována. Pokud tedy by prezident chtěl zastavit trestní stíhání, musí to být kontrastováno premiérem. Tato úprava – opakuji – už je v této chvíli platná. To, co vlastně navrhuje tady tato úprava, je, abychom režim milostí sjednotili. To znamená, že i ty další typy milostí, jako jsou agraciace a rehabilitace, by bylo nutné kontrastovat premiérem. To znamená, kdyby se tato úprava provedla, znamenalo by to, že příště prezident pokaždé, když bude chtít použít institut milosti v jakékoliv z těchto tří podob, vždy bude muset být kontrastován premiérem. To je vlastně podstata té změny.

Vím, že věc je v současné době debatována. Dokonce jsem zaregistroval, že nově zvolený prezident mluví o tom, že by nějakým způsobem spolupracoval ve věci milostí s Ministerstvem spravedlnosti a nechal by je to vypracovávat. To samozřejmě ale nemění nic na tom ústavním pořádku a ústavním postupu. Pokud by nově zvolený prezident tady nějakým způsobem Ministerstvo spravedlnosti zahrnoval, tak by to bylo jeho rozhodnutí. To je asi něco, co lze učinit bez nějakých změn. Nicméně něco jiného je tato ústavní změna, kde vlastně by rozhodnutí prezidenta muselo být kontrastováno premiérem. To je zásadnější než to, co zmiňuje. Samozřejmě je to daleko obsažnější a je to něco daleko významnějšího, než je to, co zmiňuje současný nově zvolený prezident.

Já bych se tedy v této chvíli omezil pouze na to, že vysvětlím, o co se jedná. A na důkladnější vysvětlení věci bych se opravdu přihlásil až do obecné rozpravy.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Nyní poprosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Janu Kaslovou, aby se ujala slova. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, pan kolega Zaorálek zde poměrně detailně vysvětlil, co je hlavním cílem předložené novely Ústavy České republiky, to jest zavedení jednotného režimu pro udělování všech druhů milostí, který by spočíval v tom, že vedle abolicie by byla mezi kontrastovaná rozhodnutí prezidenta republiky zařazena i agraciace a rehabilitace. To jest, ke všem typům udělovaných milostí by byl vždy vyžadován spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády – místopředsedy vlády či ministra.

Je mou povinností zde však uvést stanovisko vlády. Vláda projednala v

dubnu loňského roku tento návrh a vyjádřila s ním nesouhlas, a to zejména z následujících důvodů. Vláda nepovažuje za vhodné, aby postup při udělování všech forem milosti byl shodný, a to z důvodu, že abolice zasahuje do samotného procesu trestního řízení. O vině nebo nevině bylo pravomocně rozhodnuto soudem a odpovědnost vlády je v případě abolice zcela namístě, zatímco ostatní formy milostí, a to odpuštění nebo zmírnění soudem uloženého trestu, takzvaná agraciace, a zahlazení odsouzení, takzvaná rehabilitace, nikterak nezasahují do soudního řízení a patří tradičně do výsostné pravomoci prezidenta republiky jakožto hlavy státu.

Za další vláda upozorňuje na určitou nelogičnost předloženého návrhu spočívající v tom, že naznačuje-li důvodová zpráva obavu z možného zneužití práva udílet milost v podobě trestné činnosti, čemuž se má snad zabránit nutností kontrasygnace, pak není logické, aby při neobsazení funkce prezidenta republiky přešlo toto právo v plném rozsahu na předsedu vlády, jak předpokládá článek 66 Ústavy, který se v tomto ohledu nenavrhuje změnit, a uvolněním úřadu prezidenta republiky by bylo právo milosti opět koncentrováno do rukou jedné osoby, tedy předsedy vlády, tedy osoby obvykle více politicky a stranicky vyhraněné, než je prezident republiky, a to v podobě abolice, agraciace i rehabilitace. S ohledem na symbolický význam práva udílet milost, který je tradičně spojován s hlavou státu, by pak bylo vhodnější, aby tato pravomoc nepřecházela na jiného ústavního činitele, neboť se nejedná o natolik zásadní kompetenci pro běžný chod státu, aby ji nutně po přechodnou dobu při neobsazení úřadu prezidenta republiky musel někdo vykonávat. To je stanovisko vlády.

A stanovisko zpravodaje si nechám do obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu, do které avizoval svou přihlášku pan místopředseda Zaorálek. A pak paní zpravodajka Kaslová. Pane místopředsedo, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Tak možná teď se trochu podrobněji vyjádřím k tomu návrhu. Samozřejmě všichni si asi dobře uvědomujeme, že téma milostí prezidenta zrovna není dnes na okraji zájmu. Spíš naopak. Téma amnestie je jedno z nejsilnějších. Nicméně amnestie, to je specifický případ, který vlastně v této úpravě postižen není, protože amnestie je takové masové – masové – použití práva milosti. A dokonce v případě té amnestie novoroční z tohoto roku šlo dokonce i o masové použití abolice, což je něco naprosto atypického. A vtip je také v tom, že už amnestie v této chvíli kontrasygnována samozřejmě je. To znamená, proto se o té tady v této souvislosti nebavíme, protože ta už kontrasygnována je.

A nemá cenu, abych tady teď opakoval, že já si myslím, že kontrasygnace je zcela zásadní akt, který jenom zdůrazňuje odpovědnost vlády za ústavně z výkonu své funkce neodpovědného prezidenta. To je vlastně důvod, proč tady ty kontrasygnace navrhuje. Navrhujeme je prostě proto, že není možné, aby milost podle mě v demokratické republice byla ponechána takovému výkonu, kde skutečně připomíná ono starobylé rozhodnutí panovníka, který se rozhoduje nad životem a smrtí. Nemusí říkat žádné argumenty, nemusí uvádět žádné důvody, nemusí se nikomu zpovídat ani nemusí cokoliv uvádět. V tom si myslím, že se mylí také vláda, jak tady bylo citováno stanovisko vlády, ve kterém se říká, že vláda nesouhlasí s tím, aby se milosti sjednotily a všechny byly kontrasygnovány, a jako důvod uvádí, že podle vlády je to tradiční věc, že abolice, zastavení trestního stíhání, to je něco mimořádného, budiž, tam ta kontrasygnace je třeba, nicméně v případě ostatních forem milostí, odpuštění nebo zmírnění soudem uloženého trestu, říká vláda, to nijak nezasahuje do soudního řízení a údajně to patří tradičně do výsostné pravomoci prezidenta republiky. Ještě připomínám, že ve třetím odstavci vláda říká, že také se údajně situace mění, protože máme nyní přímou volbu prezidenta.

Já bych na to chtěl reagovat tímto. Není pravda jednak, že to je něco běžného, že když je přímo volený prezident, tak kontrasygnace nejsou. Já bych se jenom chtěl podívat do sousedního Rakouska. Připomínám, že v Rakousku je přímo volený prezident, je to náš blízký soused a všechno musí kontrasygnovat premiér. Tohle konkrétní si myslím, že není pravdivé, že to je něco běžného – přímo volený prezident, když je, tak už prostě není třeba kontrasygnovat. A hlavně já nesouhlasím s tím, co se říká ve vládním stanovisku v prvním bodě, že zahlazení odsouzení nebo zmírnění uloženého trestu je něco, co už není jakoby přímý zásah do soudního procesu, a že vlastně to už je něco, co můžeme prezidentu ponechat. Já se domnívám zase znovu, že v demokratické republice toto nemá co dělat. Chápete, mně to všechno pořád připomíná takové nějaké staré filmy z dob monarchie a království, kdy tehdejší král pošle někoho na popraviště a je schopen v minutě rozhodnout: pusťte ho!, a pak si to zase rozmyslí a nechá ho popravit. Rozumíte, tento typ rozhodování, který známe ze středověku, podle mě nemá co dělat v demokratických poměrech. A aby tady byl někdo, kdo vlastně v takové situaci se nemusí zodpovídat nikomu, nikomu nic vysvětlovat, to je podle mě opravdu jenom reziduum této minulosti a nemá to podle mě v demokratickém systému co dělat.

A já bych ještě uznal, že kdyby v praxi to nevedlo k problémům, tak bych řekl, budiž, je to reziduum... (Poznámky posl. Vidíme k posl. Zaorálkovi.) Budiž, nebudu... Já bych chtěl požádat poslance, aby mě nemátli svými poznámkami, protože tohle není lehké téma, ty abolice,

pane poslanče Vidíme, nepřímo! A mám-li to zvládnout, tak bych byl rád, kdybych se mohl plně soustředit, a žádný, ani pan poslanec Vidím ani další mi do toho nekladli různé všetečné otázky. (Pobavení.) Takže vrácím se k tomu, co jsem chtěl říci, pokud si na to ještě vzpomenu, pane poslanče. (Pobavení a potlesk.) Děkuji za úspěch, ale tohle nebyl ten úspěch, který jsem chtěl. (Opět smích a potlesk.)

Vážení kolegové, to téma je opravdu vážné! Já se vás pokusím zklidnit a i zvážnit. Uvědomte si, že v poslední době máme s milostmi poměrně velké problémy, a nejenom tedy s milostmi, a dokonce je to spojeno s celou řadou konkrétních kauz, o kterých vy někteří možná, protože se odehrávaly u vás v regionech, víte víc než já, ale já vám je jenom připomenu. Opakuji, kdyby ty milosti nepůsobily problémy, kdyby to bylo tak, že i když je to starodávné právo, tak se to bude realizovat tak, že to víceméně funguje, není to zpochybňováno, není kolem toho nějakých podezření, tak bych nevystupoval a ani bych to nenavrhoval, ale já se bohužel obávám, že kolem milostí máme problémů až dost. A mohu teď jenom připomenout kauzy, jako byla kauza pana Kratochvíla, kauza paní Kadlecové a další. Jenom připomenu, u paní Kadlecové, tam se jednalo paní, kde máme dokonce z veřejných zdrojů dva svědky, kteří – dokonce veřejně se to potvrdilo – řekli, že paní Kadlecová mluvila o tom, že složila někde dva miliony a za to dostala milost. Policie to dokonce šetřila. Policie sice tu kauzu odložila – já jsem se o to zajímal – za pro mě docela podivných okolností, protože když jsem o tom komunikoval s policejním prezidentem i s ministrem vnitra, tak nebyli schopni mi odpovědět na otázku, jak to, když to tedy policie odložila jako něco, co nebylo zdůvodněné, že tedy v tom případě nezahájila trestní stíhání pro šíření docela vážné pomluvy. Jestli se prostě jenom tak tady začalo mluvit o tom, že se uplácení prezidentské milosti, tak to není přece legrace! Já jsem to pocítil sám ve své kanceláři, když mi dokonce přišel, a to nebyl jeden člověk, byli dva nebo tři, kteří mi přišli říci, jestli bych jim neporadil, že oni by také chtěli někoho na Hradě, komu by mohli složit ten obnos, protože se dozvěděli, že se to dá takto udělat. To je sice pro vás možná neuvěřitelné, ale mně se to dokonce dalo opakovat! Chápete, že se to rozšířilo jako taková pověst, že se prostě milost dá zaplatit. A dokonce jedna návštěva se na mě zlobila, že jim nechci pomoci a říkali: holt prostě, kdo se nedostane ke správným konexím, tak ten prostě nemá šanci!

Takže mě tohle připadá, že je docela zásadní. Jestliže se zastaví vyšetřování a zároveň se neotevře otázka, jak je možné, že takováto pověst vznikla, tak mě na tomto postupu policie něco nehraje. Prostě tady mi připadá, že je celá řada velkých pochyb, a jak říkám, některý z vás jste z míst a regionů, kde se odehrály ty kauzy, u kterých, jak vím, znáte dokonce i detaily, a jsou opravdu velmi podivné, tak tady vlastně kolem

milostí skutečně veliký problém vznikl a pocit, že tady se dá něco zaplatit, ten ve společnosti existuje, reálně existuje!

Takže já se domnívám, že na tom je vidět, že ponechat tuto pravomoc realizovat takovým panovníckým, monarchickým způsobem v sobě prostě nese rizika. Navíc prezident republiky nebyl nijak zvlášť ochoten ty pochybnosti rozptýlit, protože vlastně postoj prezidentské kanceláře je tady podobný jako v případě amnestie, že totiž oni nemusí víceméně nikomu nic vysvětlovat, oni nemusí své kroky nijak moc hájit, a to je také jedna z věcí, která byla tak veřejně diskutována, že v případě některých omilostněných důvodů, které se uvedly, byly naprosto nevěrohodné. A opět není nikdo, kdo by to vysvětlil. Takže v demokratické společnosti, kde má spravedlnost fungovat pro všechny stejně, to najednou vypadá, že když má někdo zvláštní přístupy a možnosti, tak si může tady pomoci, pokud má příslušný obnos. A ten dojem, ten pocit se šíří. Proto si myslím, že není možné, aby v demokratické republice byl někdo takto mimo kontrolu, mimo demokratickou kontrolu, aby mohl tedy činit rozhodnutí, ze kterých se nemusí nikomu zodpovídat právě proto, že to je ten jeden jediný z výkonu své funkce neodpovědný ústavní činitel, a proto tedy navrhuji, aby se milosti sjednotily, aby se všem dala kontrasignace a aby se docílilo toho, že vláda tady bude přejímat zodpovědnost za výkon funkce nebo rozhodnutí prezidenta, který je z výkonu své funkce neodpovědný.

Takže to je důvod. A vlastně to není nic jakoby netradičního, protože já upozorňuji, že toto oddělení kontrasignací od toho rozhodnutí je od roku tuším 1993, protože v minulosti tomu bylo jinak, za první republiky rozhodně T. G. Masaryk musel mít všechny věci připraveny vládou a byly kontrasignovány vládou, takže myslím, že příliš nezjednodušuji, když řeknu, že všechna tato rozhodnutí Masaryka ještě za první republiky byla vždy nutně kontrasignována vládou a připravována ministrem spravedlnosti. Takže tohle je spíše novinka dnes, že u nás došlo k tomu, že prezident tady má sadu nekontrasignovaných kompetencí, a v případě řekněme těchto milostí to já prostě dnes pokládám za chybu. A myslím si, že to ukázala praxe. Realita prostě ukázala, že kolem toho jsou pochyby, že jsou kolem toho podezření, a není možné je vyvrátit, protože já jsem v tomto směru vlastně i vyzýval prezidenta republiky, aby do toho vnesl jasno, protože jsem říkal, že by to měl být jeho zájem. On sám by měl být přece první, kdo by měl mít zájem očistit ta podezření a zabránit tomu, aby se něco podobného šířilo. Nicméně se ukázalo, že samozřejmě ten úřad takovou povinnost nemá, a když nechce, tak to prostě zůstane tak. Čili to byl důvod, proč jsem připravil, anebo jsme připravili, tento návrh změny Ústavy, kterým bychom udělování milostí v naší zemi sjednotili.

Já mám dojem, že jsem asi řekl to základní, co byly důvody, proč tady předkládáme tento návrh změny, a prosím vás o podporu. S tím, že ještě

možná poslední věc, která mě napadá tady v bodě dvě, kde vláda říká, že tam je nelogičnost v tom návrhu, protože pokud by nebyla obsazena funkce prezidenta, tak by to právo přešlo v plném rozsahu na předsedu vlády podle článku 66 Ústavy.

Já netvrdím, že přechod této pravomoci na předsedu vlády v případě neobsazení funkce prezidenta je něco, na čem bych trval. Ten přechod není nutný. To je podle mě věc, o které si myslím, že je možné hovořit dál. Já ji nepokládám za něco, co je automatické. Nevylučuji možnost, že by ty pravomoci, ty milosti, přecházely, že by se to takto přenášelo v souvislosti s článkem 66. To je věc, která je podle mě řešitelná, to nepokládám za výhradu nebo námitku, na kterou by nebylo možné zareagovat.

Jinak si myslím, že ve stanovisku vlády nevidím opravdu silný argument proti této změně. To jsem se snažil ukázat, a proto bych vás chtěl požádat, abyste diskusi nad touto změnou ústavního zákona umožnili a abychom se tím mohli zabývat i v dalším čtení.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dále budeme pokračovat v obecné rozpravě. Předtím než dám slovo paní zpravodajce, je zde faktická poznámka pana poslance Víta Bárty. Pane poslanče, máte slovo. Pan bude paní zpravodajka Kaslová a pak je přihlášen pan poslanec Paggio v obecné rozpravě. Nyní faktická. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Já si dovolím jen fakticky položit otázku, jestli přímá volba prezidenta a posílení v tomto směru mandátu prezidenta v konečné fázi nás paradoxně nepovede k tomu, že Sněmovna začne kompetence prezidenta omezovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Faktická reakce – pan poslanec Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom připomenu, že tento návrh jsem podal už před rokem a něco, takže to nesouvisí s přímou volbou, dokonce ještě dřív, než byla přímá volba schválena tady ve Sněmovně. Já se domnívám, že to s přímou volbou nesouvisí. Opakuji – v sousedním Rakousku mají přímo voleného prezidenta a všechny tyto kompetence jsou kontrasignované premiérem.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ještě jednou faktická – pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Já si dovolím jen fakticky poznamenat, že právě naopak to, že současná situace je obhajována právě posledními kroky pre-

zidenta v prosinci tohoto roku, a naopak v tomto kontextu přímo zvolený prezident v tomto směru podle mne dostává jaksi legislativu do konfliktu s tím, že pokud došlo k přímé volbě prezidenta, a tedy k posílení mandátu prezidenta, tak by bylo logické spíše posilovat jeho kompetence než je omezovat. To je čistě teoreticko-právní přístup.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Ještě faktickou má pan Zaorálek, pak má faktickou pan poslanec Grospič.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Možná to tak vcelku vyzerá, ale já jenom připomínám, že nově zvolený prezident dokonce sám říká, že on nehodlá tady té kompetence milostí využívat podobně jako Václav Klaus. Já teď nevím přesně, jak on si představuje spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti, ale rozhodně jsem z jeho vyjádření pochopil, že chce tu roli výrazně zvýšit. Takže to, co já navrhuji, je spíše potvrzení toho trendu, který vidím i u nově zvoleného prezidenta. Ten na mě rozhodně nepůsobí dojmem, že by se teď chtěl v milostech vyřádit. Já si nemyslím, že to, co říkám, je ve sporu. Nemyslím si, že to je nějaká reakce na něco. Naopak mám dojem, že tady jsem dokonce s nově zvoleným prezidentem docela v souladu. Akorát se prostě jeho tendence spolupracovat s vládou, s Ministerstvem spravedlnosti, stvrdí dokonce i ústavně tím, že to bude premiér kontrasignovat.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Teď je další faktická – pan poslanec Grospič. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že to je velký kus pravdy, který tady zazněl, protože ono by se to nemělo personifikovat, ta diskuse o pravomocích prezidenta a případné kontrasignace vlády, a neměli bychom se asi nechat unášet emocemi, jestli máme dnes v Ústavě přímou volbu nebo nepřímou volbu prezidenta. Zcela určitě se ukazuje, že ten způsob, jakým byla promítnuta přímá volba do Ústavy, ponese sám o sobě řadu komplikací, ale na druhou stranu i z hlediska ústavněprávního pořádku České republiky, různých ústavněprávních úprav ze zahraničí a koneckonců i tradice v České republice si myslím, že návrh, který tady dnes je předložený, má svoje hluboké opodstatnění a zcela určitě by si zasloužil diskusi na půdě ústavněprávního výboru a jeho racionální zvážení.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Nevidím žádnou další faktickou, tedy dostává slovo zpravodajka, paní poslankyně Kaslová. Prosím. Pak vystoupí pan poslanec Paggio.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k situaci, která vyvstala po nešťastné amnestii udělené prezidentem Václavem Klausem, jak už tady bylo naznačeno, by se mohlo zdát, že je zapotřebí zejména kvůli tomuto případu zamezit samovůli prezidenta v takto závažné věci. Ráda bych pouze upozornila na to, co zde již také bylo zmíněno, že v mezidobí došlo ke změně Ústavy České republiky a přijetí přímé volby prezidenta, která podle mého názoru mění právě postavení a odpovědnost prezidenta v jeho funkci, a domnívám se, že každý další přímo zvolený prezident, odpovědný svými činy přímo svým voličům, bude zacházet s pravomocí udělování případných milostí snad s větší vážností a opatrností, než tomu bylo doposud. Zároveň se domnívám, že Ústava České republiky by měla projít komplexní revizí, nikoliv aby podobné závažné zásahy byly předkládány samostatně.

Nicméně zejména vzhledem k aktuální situaci se nebráním dalšímu případnému projednávání takto závažné otázky na půdě například právě ústavněprávního výboru, a proto nebudu za mě navrhopvat zamítnutí návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Paggio. Prosím, máte slovo.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já mám dojem, že aktuální průběh událostí a to, co bylo v televizních novinách včera nebo předevčírem, by prostě nemělo jakkoliv ovlivňovat naše úvahy o Ústavě. Ústavní úpravy by se měly dělat po určité době a s chladnou hlavou. Obávám se, že tento návrh to nesplňuje.

Já se ztotožňuji se stanoviskem vlády, tedy aby agraciace i rehabilitace zůstala ve výhradní pravomoci prezidenta republiky.

Když jsem poslouchal pana kolegu Zaorálka – on tu mluvil o tom, že se rozšířila pověst, že lidi mají dojem. No dobrá, ale na základě nějaké rozšířené pověsti nebo dojmu přece nebudeme upravovat ústavu.

A poznámka na okraj. Ohánět se v důvodové zprávě zákona podezřením z korupce prezidentské kanceláře mi připadá jako docela silná káva.

Za druhé, já se domnívám, že ten návrh jde proti duchu milostí. Tady jsem skutečně jiného názoru než kolegové z ČSSD. Mně se ty milosti líbí, mně se líbí, že stojí zcela mimo systém, zvláště uprostřed českého velmi těžkopádného a formalistně vykládaného práva. Zákon nikdy nepostihne rozmanitost životních situací a já se domnívám, že se vždy najdou případy, kdy je správné někomu odpustit, ačkoliv je to proti formálnímu právu. Zkrátka a dobře, slovy klasika – spravedlnost bez milosrdenství je krutost.

Konečně je tu další rozměr. Já myslím, že my skrze milosti věříme, že

člověk je dobrý, protože věříme, že když se někdo dostane na tu nejvyšší metu a stane se prezidentem republiky, že bude jednat už jenom podle svého svědomí a uvážení, a já věřím, že v této tradici stojí za to pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pan poslanec Polčák se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo, budu se snažit být krátký – nikoliv pan poslanec Krátký, ale krátký ve svém vyjádření.

Pokud jde o projednávanou materii, revizi Ústavy, tak je třeba se podívat na to, co nám svítí na tabuli, že se nám zde skutečně množí novely Ústavy jedna za druhou, tady jsou v pořadí tuším čtyři. To samozřejmě nepřispívá k tomu domnění, že ústavní text by měl být stabilní.

Na druhou stranu, chci říci na adresu toho, co zde říkal i kolega předkladatel pan poslanec Zaorálek: Když jsme se při přípravě novely Ústavy o přímé volbě prezidenta republiky bavili a diskutovali, tak je skutečností, že jak moje strana, tak ČSSD poměrně razantně tlačily na to, aby část již tehdy tedy milostí, která byla v plné gesci prezidenta republiky, byla přežata do kontrasignované části. To se stalo v jednom dílu. A já se přiznám, že osobně si myslím, že je vhodné, aby milosti za situace, kdy prezident podle Ústavy je v zásadě stále neodpovědný z výkonu své funkce, aby tato část prezidentských pravomocí byla podle mého názoru kontrasignována. Říkal jsem to již před rokem a nemám důvod na tom nic změnit ani teď, i když mi vadí takovéto parcelování Ústavy, kdy skutečně politická reprezentace vybírá ať zprava, či zleva jednu část ústavního problému. Místo toho, abychom se sešli a řekli si, na čem jsme schopni se ústavně domluvit, tak se vybírá, a Ústava je zde na této schůzi novelizována, myslím, už několikrát.

To je samozřejmě podle mého názoru špatně. Nicméně to neubírá vážnosti problému, který zde byl otevřen, protože i tak silný prezident republiky, jako je francouzský – nechával jsem si ty věci zjistit –, má tuto svoji kompetenci omezenou činností vlády. A je skutečně na velkou zvažovanou, jestli se milost dostane nějakému skutečnému lumpovi – a já si po té sérii kroků, kterou jsme tedy viděli v posledních měsících, a zejména po tom velmi razantním kroku na začátku nového roku skutečně nejsem jistý tím, zda-li bychom to měli nechat v rozhodování jednoho jediného člověka –, která už poté nebude nikdy nijak přezkoumána a nikdo za ni neponese odpovědnost, maximálně ve volbě nové hlavy státu, v možnosti tedy, že by nebyla již nově zvolena.

Takže já bych na margo projednávaného tisku pouze řekl, že si myslím, že

diskuse je vhodná, a nebudu hlasovat pro jeho zamítnutí, protože si myslím, že bychom se s touthle materií měli vypořádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dál se hlásí pan předseda Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já řeknu také pár slov k tomuto tisku, ale současně oznamuji, že po skončení svého projevu požádám o pauzu na jednání poslaneckého klubu ODS v délce těch 18 nebo 17 minut, které budou zbývat do konce našeho jednání, takže již se nebude hlasovat a můžete všichni odejít, ale já pro dějiny toto chci sdělit.

Já na rozdíl od svého předřečníka souhlasím s tím, že se Ústava nemá měnit na každé schůzi pěti až šesti zákony a že je naprosto nesmyslné tyto dílčí novelky stále projednávat. Tak já se osobně hluboce domnívám, že milost prezidenta republiky je opravdu aktem milosrdenství, který nemá být kontrasignován. K čemu je dobrá kontrasignace? Jenom k tomu, aby bylo možné na půdě této Sněmovny – této Sněmovny – interpelovat příslušného ministra nebo předsedu vlády, cože to provedl, proč to provedl a jak za to zodpovídá, jak jsme upřímně řečeno zažili i u té velké amnestie. A já si myslím, že akt individuální milosti, můžeme ho zrušit úplně, můžeme říct, že nic takového nemá existovat, máme vždycky spravedlivé soudy a žádný akt individuální milosti místo nemá. Ale pokud ho dáme do Ústavy, pokud v té Ústavě je, tak to má být individuální akt toho panovníka, toho nejvyššího, a nemá to být něco, za co se vláda politicky bude zpovídat této Sněmovně, jestli to udělala ještě správněji, ještě dobře, ta rakovina je dostatečně rozvinutá, nebo není dostatečně rozvinutá.

Z tohoto důvodu já budu hlasovat pro zamítnutí a myslím si, že je špatně, abychom tento návrh pustili do druhého čtení.

Současně žádám o přestávku na poradu poslaneckého klubu v délce 18 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Já tomuto požadavku vyhovuji, z tohoto důvodu přerušuji projednávání tohoto bodu, ukončuji dnešní jednací den a současně konstatuji, že schůze bude pokračovat v úterý již od 13 hodin. Přeji vám všem pěkný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.43 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. února 2013 ve 13.05 hodin
Přítomno: 182 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dobrý den. Zahajuji další náš jednací den, a to jednací den 51. schůze Poslanecké sněmovny.

Vítám vás a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Také vás žádám, abyste mi oznámili, kdo budete mít náhradní kartu. Zatím o náhradní kartu požádali pan poslanec Adam Rykala – má náhradní kartu číslo 3, pan poslanec Ladislav Skopal – náhradní karta číslo 5, pan poslanec Jaroslav Krupka – náhradní karta číslo 11, pan kolega Oliva – náhradní karta číslo 9, paní poslankyně Orgoníková – náhradní karta číslo 1. To jsou zatím náhradní karty.

Dostávám se k omlouvám. Z dnešního dne se omlouvají z poslanců Vojtěch Adam, Michal Babák, Zuzka Bebarová-Rujbrová, Zdeněk Boháč, Jiří Dolejš, Jana Fischerová, Miroslav Grebeníček, Pavel Holík, Gabriela Hubáčková, Otto Chaloupka, Kateřina Klasnová, Vladimíra Lesenská, Roman Pekárek, Marie Rusová, Miroslava Strnadlová, David Vodrážka. Jenom dodám, že paní kolegyně Fischerová se omlouvá do 13.30 hodin, potom už tady bude.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Petr Fiala, pan ministr Martin Kuba. Ještě je zde omluva ministra vnitra Jana Kubiceho, který žádá o omluvu dnes z důvodu naléhavých pracovních povinností. To byly omluvy.

Nyní bych vás chtěla informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní dopolední grémium Poslanecké sněmovny. Navrhujeme tedy, abychom naše jednání vedli v tomto pořadí: Nejprve bude projednáván bod 178, je to sněmovní tisk 843 ve třetím čtení. Potom by byl blok voleb – body 133, 142, 175 a 176. Poté bod 179, zjednodušeně řečeno „vyslání Mali“. To by byly návrhy z grémia. (V sále je značný hluk.)

Požádám vás ještě o vaše návrhy. Nejprve přivolám naše kolegy.

Paní poslankyně Konečná má náhradní kartu číslo 19.

Teď jsem zaregistrovala – mám zde jednu písemnou přihlášku k pořadu schůze, pan poslanec Paroubek. Potom zde mám přihlášku – Marek Benda, Jan Vidím, pan poslanec Bárta. Snad zatím všichni. Takže nejprve požádám pana poslance Jiřího Paroubka.

Prosím o klid, dámy a pánové!

Prosím. (Poslanec Paroubek u řečníště čeká na ztišení hluku v sále. Po chvíli čekání, kdy hluk neustává:) Dámy a pánové, prosím, věnujme pozornost návrhům k pořadu schůze.

Slovo má pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, navrhuji zařazení mimořádného bodu pod názvem Změna vyhlášky Ministerstva zdravotnictví o stanovení hodnot bodu, výše úhrad hrazených služeb a regulační omezení pro rok 2013 – informace ministra zdravotnictví.

Žádám o vaši zvýšenou pozornost, neboť hrozí, že s vidinou úspory jedné miliardy tří set milionů korun v ročním rozpočtu zdravotních pojišťoven bude muset naše země v příštích letech kumulativně hradit mnohonásobně vyšší částky na zdravotní péči, která by vůbec nemusela být poskytována.

Představitelé stomatologické komory se nám v nedávné minulosti snažili namluvit, že zubní kazy jsou jen a pouze výsledkem toho, že si, lapidárně řečeno, nečistíme zuby. Pokud pomínou poslední seriózní vědecké výzkumy, které potvrzují, že čištění zubů do dvou hodin po požití potravy zvyšuje hrozbu vzniku kazu a častější čištění zubů než dvakrát denně je také rizikovým faktorem, tak se velmi vážně obávám, že si z nás opět někdo dělá dobrý den. (V sále je stále nepříjemný hluk.)

Za kazy ve velkém množství případů ti, kteří je mají, ve skutečnosti vůbec nemohou. Nechci se zastávat asociálních jedinců, kterým pach z jejich vlastních úst nevaří. Takových lidí je ve skutečnosti menšina. Kazivost zubů ovlivňují genetické predispozice, ve velké míře strava a také to, že my lidé jsme živými organismy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, já ještě do třetice vás všechny žádám, abyste věnovali pozornost návrhům, které v této fázi jsou přednášeny. Všechny ostatní prosím, aby opustili jednací sál.

Poslanec Jiří Paroubek: A jak vám každý biolog, a tím více i lékař potvrdí, tak jsme každý úplně jiný a naše reakce na různé podněty se často velmi výrazně liší. Navíc se nám zde velmi negativně projevuje zhoršující se sociální situace desítek tisíc občanů naší země, kteří si nemohou dovolit nejen kvalitnější stravu pro sebe, ale bohužel ani pro své děti. Mnozí naši občané si už nemohou dovolit ani základní zubní prevenci.

Stomatologové ve svém prohlášení zcela zapomněli na všechny ty, kteří se o svůj chrup řádně starají, přesto mají s kazy nemalé problémy. Tyto kazy jsou totiž zapříčiněny minulými stomatologickými zásahy. Tím nemyslím zásahy z nějaké dávné minulosti, ale i ze současnosti. Zapomněli na každého, teď se dopustím odborného výrazu, protože plomba je prý hodně neodborně, tedy zapomněli na všechny ty, u kterých použili amalgámovou výplň. Úhradová vyhláška totiž doposud rozlišovala dva druhy amalgámových výplní – nedózovaný a dózovaný amalgám. Hrazen je však pouze ne-

dózovaný. Zde se pokusím prostřednictvím stanoviska stomatologické komory z roku 2008 velmi stručně vysvětlit podstatu problému.

Tak tedy když v roce 2008 některé evropské země přistoupily k zákazu používání amalgámu, zveřejnila Česká stomatologická komora stanovisko, ve kterém uvádí, že – cituji: „Nedostatek času na provedení výplně v kombinaci se zastaralým materiálem vede k nekvalitnímu provedení výplně s vysokou pravděpodobností její nízké trvanlivosti, a tím i vzniku dalších kazů.“ Dále stomatologové ve svém stanovisku uvádějí, že největším rizikem pro zdraví pacienta a životní prostředí je amalgámová výplň z nedózovaného amalgámu, hrazená z veřejného zdravotního pojištění, protože archaickou přípravou s nepřesně odměřovaným množstvím rtuti a amalgámových pilin přímo v ordinaci vzniká nekvalitní výplňový materiál.

Pokud to shrnu, stomatologové přiznávají, že každému, u koho byla použita amalgámová nedózovaná výplň kdykoli v minulosti, tak bylo potenciálně zaděláno na další zdravotní problémy. To znamená, že tiž stomatologové dnes po pacientech chtějí, aby platili za něco, co zcela jasně nezpůsobili. A zde se ptám: Máme základní záruční dobu stanovenou zákonem dva roky. Proč není taková, či ještě spíše delší doba vztahována i na výkony, které si u stomatologů platíme ze svého? Že nejde o něco neznámého, o tom svědčí skutečnost, že záruka na zubní výplně byla zcela běžná i v dobách první republiky.

Zpět k zubním výplním z pohledu moderního zdravotnictví tohoto století. Jedinou skutečnou odpovídající léčbou zubního kazu lege artis je použití estetického výplňového materiálu, tedy použití tzv. bílé výplně. Dokonce i kapslovaný, jinak řečeno dózovaný amalgám, který minimalizuje manipulaci se rtutí, garantuje výrobcem přesně nastavený optimální poměr prášku a kovu pro vznik kvalitní slitiny, je řešením jen pro ty sociálně nejslabší skupiny obyvatelstva.

Dámy a pánové, můžeme zabránit velmi vážnému problému, se kterým se v budoucnosti celá naše země bude muset vypořádat. To není problém této vlády, ale problém všech dalších budoucích vlád. Vyzývám proto ke konsensuálnímu dialogu a diskuzi. Právě teď máme možnost výrazně ušetřit nejen prostředky vynakládané na péči a zdraví, ale co je hlavní, především ochráníme zdraví a životy naše i našich občanů. Jsme rozvinutou evropskou zemí, nemůžeme dopustit, aby nás v roce 2014 změna úhrad za stomatologickou péči srazila na úroveň rozvojových zemí. Musíme tomu předejít a už teď nás dostat alespoň o jeden stupínek výš, než jsme doposud. A tento náš současný stav, tak to je skutečný zubařský středověk.

Proto navrhuji zařazení mimořádného bodu jednání na konci tohoto zasedání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, já bych si dovolil navrhnout zařazení jednoho nového bodu a je to odvolání člena dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. To je problém, který si, řekněme, ODS řeší v rámci své kvóty, ale poprosil bych, aby tento bod byl zařazen před volební body. To by byl jeden návrh.

A druhý návrh zní, abychom po volebních bodech a po schválení bodu 179 zařadili pevně body 1, 3, 4, 5, 6, 7. Jsou to všechno zákony vrácené ze Senátu, resp. zamítnuté Senátem, kromě bodu 2. A poté bod 127, což je vládní návrh zákona o transparentnosti akciových společností ve třetím čtení.

Současně avizuji, že pokud by se nám podařilo tyto body takto projednat, tak posléze navrhnou přerušení, resp. ukončení schůze a vyřazení ostatních bodů. Pokud bychom se náhodou blížili k 19. hodině a nebyly by body ještě projednány, tak navrhnou případně prodloužení jednání, protože určitě chceme transparentnost akciových společností udělat ještě dnes.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jan Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovolu mi, abych na základě návrhu jednoho z poslaneckých klubů Poslaneckou sněmovnu požádal o vyřazení z pořadu schůze bodu Návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovolu mi jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných požádat o zařazení nového bodu a tím jest Uzavření smluv o finančním vyrovnání s církvemi v rámci církevních restitucí.

Na poslední chvíli jsme se dověděli, že zítra vláda Petra Nečase chce projednávat, resp. schválit smlouvy o finančním vyrovnání s církvemi a tyto smlouvy v pátek by pan premiér chtěl podepsat. Dovoluji si upozornit, že podpis těchto smluv znamená vznik závazků vznikajících ze zákona o církevních restitucích, na které jsou v tuto chvíli dvě ústavní stížnosti u Ústavního soudu – jedna stížnost je ústavní stížnost Věcí veřejných za účasti osmnácti senátorů, druhá ústavní stížnost je stížností sociální demokracie.

Uzavření smluv o finančním vyrovnání s církvemi předtím, než bude vyjádření Ústavního soudu k tomu, jestli bude, či nebude zákon o církevních restitucích v této podobě platit, považujeme za zásadní hazard, za riziko vzniku dalších závazků pro Českou republiku v případě soudních tahanic mezi církvemi a Českou republikou, pokud Ústavní soud zákon o církevních restitucích zruší nebo nějakým způsobem omezí, a přesto tyto smlouvy budou uzavřeny.

Když k tomu připočtu atmosféru toho, že tady dnes probíhá debata o tom, jestli se zruší, nebo nezruší anonymní akcie, skoro bych řekl, že ta snaha neprojednat anonymní akcie a z druhé strany naopak co nejrychleji uzavřít církevní restituce alespoň v části finančního vyrovnání je zase něco, co patří k temnému pozadí fungování Poslanecké sněmovny.

Vím, že Ústavní soud vládou České republiky není respektován ani v usneseních, jako minulý týden, kdy jsme zde debatovali o tom a žádali jsme projednat bod týkající se toho, že ministr financí a vláda České republiky nerespektují zákon, usnesení Ústavního soudu pod zkratkou bedna jako bedna u výherních automatů, a ministr financí neomezuje a zcela zločinným způsobem ponechává nadstandardní a vysoké sázky v interaktivních videoterminálech proti upozornění ombudsmana i onoho nálezu Ústavního soudu. Nicméně bez ohledu na respektování hazardu, resp. tolerance hazardu, resp. tolerování nezákonného postupu vlády, prosím, projednejme zde dnes ve Sněmovně téma, aby finanční vyrovnání s církvemi v pátek pan premiér nepodepisoval, aby se tyto smlouvy odsunuly až po jednoznačném vyjádření Ústavního soudu.

V tomto duchu Věci veřejné by chtěly navrhnout usnesení, že Poslanecká sněmovna doporučuje vládě nečinit žádné právně závazné kroky vyplývající ze zákona o církevních restitucích do doby rozhodnutí Ústavního soudu ve věci stížností proti církevním restitucím. To je první návrh.

Druhý návrh Věcí veřejných je návrh bodu Informace ministra průmyslu o stavu novelizace zákona o významné tržní síle, který na Ministerstvu průmyslu byl od začátku volebního období projednáván, dokonce k tomu vznikla i pracovní skupina mezi Úřadem pro hospodářskou soutěž, Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem průmyslu, a bez ohledu na řadu legislativních iniciativ po takřka třech letech existence této vlády tento zákon, který jednoznačně výrazně ovlivňuje ceny potravin v České republice, dále beze změny existuje a křiví trh s cenami potravin a s kvalitou potravin v České republice.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, já bych vás ještě poprosil o upřesnění toho prvního bodu.

Poslanec Vít Bárta: Návrh prvního bodu s žádostí o to, aby tento bod byl zařazen jako první pevně zařazený bod po pevně zařazených bodech, pardon – s názvem Zastavení kroků vlády ohledně smlouvy o finanční náhradě s církvemi do doby rozhodnutí Ústavního soudu o stížnostech na zákon o církevních restitucích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, to byly návrhy, které byly vzneseny k pořadu schůze. Budeme o nich hlasovat. Já se zeptám, jestli ještě někdo se chce přihlásit. Prosím, pan poslanec Břetislav Petr má slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych navrhoval další nový bod s názvem Informace ministra průmyslu a obchodu co se děje s ČEZ na Balkáně. Já se domnívám, že je to natolik závažná záležitost, že by Sněmovna měla o této situaci dostat informaci. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Hlásí se někdo dále s návrhem k pořadu schůze? Nehlásí. Budeme tedy hlasovat o návrzích, tak jak byly předneseny. Prosím vás teď o trochu pozornosti, dámy a pánové, protože něco byly návrhy grémia, něco byly návrhy jednotlivých poslanců. Budu postupovat tak, že promíchám návrhy grémia s návrhy, které zazněly, protože se doplňují, a budeme postupně rozhodovat.

Nejprve grémium navrhuje, aby byl jako první bod dnešního jednání projednán bod číslo 178.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 267. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 267, přítomno 172, pro 156, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Druhým návrhem bude návrh pana poslance Marka Bendy, abychom jako druhý dnešní bod měli zařazen nový bod s názvem Odvolání člena dozorcí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 268. Kdo je pro tento bod? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 268, přítomno 171, pro 143, proti 3. Návrh byl přijat.

Třetím návrhem bude návrh grémia, aby dále po těchto dvou bodech následovaly body volební – ale tady máme ještě návrh pana poslance

Vidíma, aby z volebního bloku byly vyřazeny volby zástupce veřejného ochránce práv.

Čili nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Vidíma vyřadit z pořadu této schůze volbu zástupce veřejného ochránce práv.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 269. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 269, přítomno 173, pro 154, proti 13. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu grémia, aby po bodu Odvolání člena dozorcí rady následovaly volební body, jak je máme v bloku zařazené, bez toho, který jsme právě vyjmuli, tedy bez volby zástupce veřejného ochránce práv.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 270. Kdo je pro zařazení těchto volebních bodů jako třetích v pořadu dnešní schůze? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 270, přítomno 173, pro 164, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh grémia, aby po volebních bodech byl projednán bod číslo 179, řeknu v uvozovkách, že to je vyslání do Mali.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 271. Kdo souhlasí s tímto zařazením bodu? Je to návrh grémia, shodli jsme se na grémiu na tom, že bude tento bod zařazen. Proti?

Hlasování pořadové číslo 271, přítomno 173, pro 137, proti 14. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendy, který navrhuje, aby právě po tomto bodu 179 byly zařazené body 1, 3, 4, 5, 6, 7 a 127. Prosím pana poslance Bendu – jenom upřesňuji váš návrh. Body 1, 3, 4, 5, 6, 7 a 127, v tomto pořadí. ***

Zahajuji hlasování číslo 272. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti?

V hlasování číslo 272 přítomno 173, pro 99, proti 17. Návrh byl přijat.

Dále, pan poslanec Jiří Paroubek navrhuje zařazení nového bodu do pořadu schůze. Je to Změna vyhlášky Ministerstva zdravotnictví o stanovení hodnot bodu výše úhrad, hrazených služeb a regulační omezení pro rok 2013.

Zahajuji hlasování číslo 273. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze. Proti návrhu?

V hlasování číslo 273 přítomno 173, pro 71, proti 86. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vít Bárta navrhuje zařazení dvou nových bodů. První se týká zastavení kroku v oblasti církevních restitucí.

Zahajuji hlasování číslo 274. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Proti návrhu?

V hlasování číslo 274 přítomno 173, pro 71, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Koskuba se hlásí? Nehlásí.

Pan poslanec Břetislav Petr žádá o zařazení nového bodu Informace Ministerstva průmyslu a obchodu o situaci společnosti ČEZ na Balkáně.

Zahajuji hlasování číslo 275. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Proti návrhu?

V hlasování číslo 275 přítomno 173, pro 72, proti 85. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Smutný? Nehlásí se.

Teď je zde ještě další návrh pana poslance Víta Bárty zařadit nový bod s názvem Informace ministra průmyslu a obchodu o stavu novelizace zákona o významné tržní síle.

Zahajuji hlasování číslo 276. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 276 přítomno 173, pro 14, proti 114. Návrh přijat nebyl.

To byly všechny návrhy, které se vztahovaly ke stanovení pořadu schůze.

Nyní musíme, protože jsme souhlasili s tím, že budeme projednávat ve třetím čtení, odhlasovat zařazení těchto hlasování také na jiné dny, než určuje jednací řád.

Zahajuji hlasování číslo 277 a ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom mohli dnes hlasovat o zákonech ve třetím čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 277 přítomno 173, pro 146, proti 3. Návrh byl přijat.

Tím jsme se dostali k tomu, že mohu zahájit projednávání bodu číslo 178. Je to

178.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 843/ - třetí čtení**

Prosím, aby ke stolku zpravodajů zasedl ministr spravedlnosti Pavel Blažek, který zastoupí pana ministra vnitra. Dále prosím ke stolku zpravodajů paní poslankyni Bebarovou-Rujbrovou, ale ta je omluvena, takže místo ní se této role, mám zde poznamenáno, ujme pan poslanec Václav Klučka. Prosím tedy ke stolku zpravodajů, aby zaujal své místo. Oznámím, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 843/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Do rozpravy pan ministr Blažek. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o azylu, zákon o pobytu cizinců na území České republiky a zákon o sociálně-právní ochraně dětí. (V sále je velký hluk. Je špatně slyšet.)

Vládní návrh zákona je zpracován předně z důvodů zajištění transpozice dvou směrnic Evropské unie, které jsou součástí budování tzv. společného evropského azylového systému. Z těchto směrnic plyne povinnost České republiky zajistit osobám požívajícím mezinárodní ochrany možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Dále vyplývá povinnost zajistit, aby členské státy Evropské unie používaly společná kritéria pro udělení mezinárodní ochrany. Vládním návrhem zákona se zcela doplňuje již dříve provedená implementace některých směrnic EU a zohledňuje se jím také vývoj praxe v oblasti mezinárodní ochrany. (V sále je opravdu velký hluk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím vás vážně o klid! V tomhle není možné dál pokračovat, v takovém hluku! Jsme ve třetím čtení. Věnujte prosím pozornost tomu, co se odehrává ve Sněmovně. Věci, které se netýkají Sněmovny, řešte mimo ni!

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já vám děkuji za pozornost a prosím, aby tento návrh zákona byl Sněmovnou schválen. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pozměňovací návrhy, jak jsem řekla, jsou uvedeny ve sněmovním tisku 843/2. Já se ještě znovu ptám, zda se někdo hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Pan zpravodaj, pan poslanec Václav Klučka má slovo. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Já bych prosil jenom o pozornost, protože chci načíst jednu legislativně technickou připomínku k tisku 843/2. Je to pozměňovací návrh poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové, uvedený pod číslem 4, který by správně zněl: V uvozovací větě novelizačního bodu 3 se slova „odstavec 1“ zrušují.

Toť vše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je legislativně technická úprava. Prosím o další přihlášku do rozpravy. Žádná není, rozpravu končím. Prosím pana zpravodaje, aby nám navrhl postup hlasování.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Můj návrh zní, a bychom nejdříve prohlašovali legislativně technickou připomínku, poté hlasovali o návrhu B, což je pozměňovací návrh poslankyně Bebarové-Rujbrové, a poté o návrhu A, pozměňovací návrhy výboru pro bezpečnost, a následně o celém zákoně jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh a ptám se, zda má někdo nějakou námitku k navržené proceduře.

Není-li, zahajuji hlasování číslo 278. Ptám se, kdo je pro, abychom postupovali podle této procedury. Proti návrhu?

V hlasování číslo 278 přítomno 173, pro 143, proti 1. Procedura byla schválena.

Požádám pana zpravodaje o první návrh. Požádám potom oba dva, jak pana zpravodaje, tak pana ministra, o stanoviska. Prosím první návrh.

Poslanec Václav Klučka: Prvním návrhem je pozměňující návrh –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Legislativně technická myslím.

Poslanec Václav Klučka: První návrh je legislativně technická připomínka – omlouvám se, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to legislativně technická. Zahajuji hlasování číslo 279. Ptám se, kdo je pro přijetí této legislativně technické úpravy. Proti?

Hlasování číslo 279, přítomno 176, pro 155, proti nikdo, tato úprava byla přijata. Prosím o druhý návrh.

Poslanec Václav Klučka: Druhým návrhem jsou pozměňovací návrhy přednesené paní poslankyní Zuzkou Bebarovou-Ruibrovou, je to uvedeno ve sněmovním tisku 843/2 pod písmenem B.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím, pan ministr. (Kladné.) Pan zpravodaj. (Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 280. Kdo souhlasí s přijetím pozměňovacího návrhu pod písmenem B? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 280, přítomno 176, pro 161, proti nikdo, návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Václav Klučka: Dalším návrhem jsou pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro bezpečnost pod písmenem A.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o stanovisko, ministr. (Kladné.) Zpravodaj. (Kladné.)

Zahajuji hlasování číslo 281. Kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem pod písmenem A? Proti návrhu?

Hlasování číslo 281, přítomno 177, pro 162, proti nikdo, návrh byl přijat.

Pan poslanec Šťastný se hlásí? (Nehlásí.) Takže všechny návrhy jsme odhlasovali, zbývá nám hlasování o návrhu jako o celku, jestli se nemýlím. (Zpravodaj: Ano.)

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 843, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 282. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu? Hlasování číslo 282, přítomno 177, pro 121, proti 3. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 178, sněmovního tisku 843 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

180.
Návrh na odvolání člena dozorčí rady
Státního fondu dopravní infrastruktury

Prosím, aby se slova ujal pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Já budu velmi stručný. Klub ODS navrhuje odvolat našeho reprezentanta pana inženýra Lubomíra Suka. Není to z důvodu nějakých zásadních výhrad k jeho práci, ale prostě jsme se rozhodli změnit své zastoupení. Navrhujeme nového kandidáta, proto navrhujeme pana kolegu, exkolegu, Suka odvolat z této dozorčí rady.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji obecnou rozpravu. Hlásí se někdo? Pan poslanec Hojda má slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, je samozřejmě právem každé politické strany, aby odvolala svého zástupce v dozorčí radě. A protože je zvykem, že v dozorčí radě jsou zastoupeni poslanci, je to také kvůli tomu, aby dozorčí rada byla akceschopná, tak si myslím, že to je návrh celkem opodstatněný, ale přesto bych touto cestou chtěl poděkovat panu Sukovi za jeho práci v dozorčí radě. A myslím si, že se to sluší mu poděkovat za jeho práci. (Potlesk poslanců z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak ještě jedna přihláška je... nebo je ještě další přihláška do obecné rozpravy? Není. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které zní: Poslanecká sněmovna odvolává z funkce člena dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury pana – křestní jméno mi vypadlo – Lubomíra Suka.

Zahajuji hlasování číslo 283. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 283, přítomno 172, pro 126, proti nikdo, návrh byl přijat, usnesení bylo přijato.

Končím projednávání bodu 180. Zahajuji – pan poslanec Úlehla se hlásí? Nehlásí.

Zahajuji projednávání bodu číslo 133 – dostáváme se tedy k bloku voleb. Pan poslanec Jan Vidím má slovo. Tímto bodem je

133.
Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Pověřený člen volební komise je Jan Vidím, má slovo. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, nejprve vás seznámím s návrhy na rezignaci, tak jak je volební komise obdržela od jednotlivých poslaneckých klubů.

V organizačním výboru rezignuje pan Cyril Zapletal, na členství ve volebním výboru rezignuje pan poslanec Michal Hašek, na členství ve výboru pro evropské záležitosti rezignuje paní poslankyně Hana Orgoníková, na členství ve stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti rezignuje paní poslankyně Vlasta Bohdalová, na členství ve volební komisi rezignuje paní poslankyně Dana Váhalová, na členství ve stálé delegaci Parlamentu do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance rezignuje pan poslanec Jan Hamáček a na náhradnictví na členství v této stálé delegaci Parlamentu do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance rezignuje pan poslanec Antonín Sedla.

Dále nám dorazily, volební komisi, návrhy na volbu do jednotlivých orgánů Poslanecké sněmovny. Na členství ve volebním výboru jsou navrženi paní poslankyně Vlasta Bohdalová a pan poslanec Ladislav Jirků, na členství ve výboru pro evropské záležitosti je navržen pan poslanec Igor Jakubčík, na členství v zahraničním výboru je navržen pan poslanec Břetislav Petr, na členství ve volební komisi je navržen pan poslanec Igor Jakubčík, na členství ve stálé delegaci Parlamentu do parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance je navržen pan Antonín Sedla a na náhradnictví na členství ve stálé delegaci Parlamentu do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance je navržen pan poslanec Jan Hamáček.

Zákon o jednacím řádu stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět pouze se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád nestanoví způsob hlasování, je však obvyklé a tradiční a stejně tak i navrhuje volební komise, aby toto proběhlo veřejným hlasováním pomocí hlasovacího zařízení.

Nyní bych vás poprosil, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila roz-

pravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby. Poté co rozprava bude ukončena, jedním hlasováním vezmeme na vědomí rezignace a druhým hlasováním zvolíme uvedené poslankyně a poslance do orgánů Sněmovny tak, jak jsem uvedl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vidímovi a otvírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Prosím pana poslance Vidíma, aby nás tedy provedl tím hlasováním, které je před námi.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní tedy budeme jedním hlasováním – vezmeme na vědomí rezignace poslankyň a poslanců, tak jak jsem je uvedl ve svém úvodním slově.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 284. Ptám se, kdo je pro rezignace, tak jak jsme s ní i byli seznámeni? Proti?

Hlasování číslo 284. Přítomno 177, pro 164, proti nikdo. S těmito rezignacemi vyslovila Sněmovna souhlas. Prosím dál.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. A nyní budeme jedním hlasováním volit poslankyně a poslance do orgánů Sněmovny tak, jak jsem uvedl ve svém úvodním slově.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 285. Kdo souhlasí s touto volbou dle návrhu, s nímž jsme byli seznámeni? Proti?

Hlasování číslo 285. Přítomno 177, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Tím jsme projednali bod 133.

Poslanec Jan Vidím: Jestli dovolíte, konstatoval bych, že Poslanecká sněmovna za první vzala na vědomí rezignace a za druhé zvolila poslankyně a poslance do orgánů Sněmovny tak, jak jsem uvedl ve svém úvodním slově.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vidímovi a teď teprve končím projednávání bodu číslo 133.

Zahajuji projednávání bodu číslo

135.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Pan poslanec Vidím je pověřeným členem volební komise. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Poslanecké kluby ve stanovené lhůtě předložily volební komisi tyto návrhy: Daniel Novák, KSČM, Jana Pelcová, TOP 09 a Starostové, a Richard Svoboda, ODS. S těmito návrhy byly všechny poslanecké kluby seznámeny.

Zvláštní zákon způsob volby sice nestanoví, volební komise však, jak je již tradicí, navrhuje hlasování tajné. Zvolenému členu započne jeho šestileté volební období dnem jmenování. Pouze připomínám, že se jedná o návrh a následné jmenování předsedou vlády. Proto se také hlasování neuskuteční dvoukolově. V případě, že žádný kandidát nebude v této volbě zvolen, nemůže následovat další hlasování a bod končí.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otvírám rozpravu a ptám se na vše přihlášky. Písemně přihlášen nebyl nikdo. Nehlásí se nikdo ani z místa, rozpravu končím. Pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom rozhodli o způsobu volby. Jak již jsem uvedl, volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 286. Kdo prosím souhlasí s tím, aby volba proběhla tajně? Proti?

Hlasování číslo 286. Přítomno 177, pro 164, proti 1. Tajná volba byla schválena.

Poslanec Jan Vidím: Nyní bych vás, vážená paní předsedkyně, požádal o přerušení tohoto bodu, abychom mohli přistoupit k bodu následujícímu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji projednávání bodu číslo 135. Budeme se věnovat bodu číslo

136.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Pana poslance Vidíma požádám o úvodní slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Volební výbor – prosím neplést s volební komisí – volební výbor v souladu s § 46a zákona o jednacím řádu provedl tzv. výběr kandidátů v počtu, který odpovídá trojnásobku počtu členů Rady, kteří mají být voleni, a přijal své usnesení číslo 120, které vám každému bylo doručeno. Toto usnesení obsahuje kandidátku pro volbu jednoho člena Rady Českého rozhlasu. Zrekapituluji návrh této kandidátky, která vzešla z jednání volebního výboru: Hana Dohnálková, Tomáš Kňourek, Miloš Rejchrt.

Zvláštní zákon způsob volby opět nestanoví, volební výbor v souladu s tradicí však navrhuje volbu tajným hlasováním.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, o zahájení rozpravy ke kandidátce a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a otvírám rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Pan poslanec Vidím, prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní tedy rozhodneme o způsobu volby. Jak jsem již uvedl, volební komise v souladu s tradicí navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 287. Kdo souhlasí s tajnou volbou? Proti?

Hlasování číslo 287. Přítomno 177, pro 160, proti nikdo. Návrh byl schválen. Rozhodli jsme tedy o tajné volbě.

Nyní přeruším projednávání tohoto bodu a požádám pana poslance Vidíma, aby uvedl bod, který zahajují. Je to

137.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Volební komise obdržela od poslaneckých klubů ve stanovené lhůtě tyto návrhy: Věra Beranová, KSČM, Tomáš Mrázek, ODS. Návrhy byly postoupeny poslaneckým klubům.

Způsob volby zvláštní zákon nestanoví, volební komise opět, jak nám tradice velí, navrhuje volbu tajnou.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, o otevření rozpravy k navrženým kandidátům a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo do ní chcete přihlásit. Nehlásí se nikdo, končím rozpravu.

Pan poslanec Vidím doporučil, aby se volba konala tajně, o tom musí rozhodnout Sněmovna.

Zahajuji hlasování číslo 288. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby proběhla v této věci tajná volba. Proti návrhu?

Hlasování číslo 288. Přítomno 177, pro 156, proti nikdo. Rozhodli jsme tedy o tajné volbě a já přerušuji bod 137.

Zahajuji projednávání bodu číslo

138.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Pan poslanec Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, obdobně jako v případě volby člena Rady Českého rozhlasu, i v případě volby člena Rady České televize nejprve volební výbor provedl tzv. výběr kandidátů v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů rady, kteří mají být voleni, a ve svém usnesení č. 121, které bylo nám všem doručeno, nám tuto kandidátku oznámil. Jenom pro připomenutí: jedná se o jména, o kandidáty – Ondřej Hrab, Oldřich Kužílek a Jan Svačina.

Ani zde zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise opět tradičně navrhuje volbu tajným hlasováním.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak ke kandidátce, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otvírám rozpravu. Žádné přihlášky mi nebyly doručeny. Hlásí se někdo z místa? Nehlásí. Rozpravu končím.

Pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Nyní bychom hlasováním rozhodli o návrhu volební komise na způsob volby tajným hlasováním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 289. Kdo je pro tajnou volbu? Proti?

Hlasování číslo 289. Přítomno 178, pro 163, proti nikdo. O tajné volbě bylo rozhodnuto a já přerušuji projednávání bodu číslo 138.

Zahajuji projednávání bodu číslo

139.

**Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidáta
na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů**

Pana poslance Vidíma žádám také v tomto případě o úvod.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, k dnešnímu dni je v radě stále neobsazeno jedno místo, a to po rezignovavším bývalém členu této rady panu Petru Fialovi, který usedl do vládní lavice. Proto byl také tento bod zařazen na pořad dnešního jednání. Poslanecký klub ODS předložil návrh na kandidáta Jiřího Lišku. Tento návrh byl zaslán všem poslaneckým klubům.

Jedná se o volbu kandidáta, kterého volí Senát. Je to tedy volba kandidáta, nikoliv přímo člena, proto je tato volba pouze jednokolová. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k předloženému návrhu a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Nyní bych poprosil, aby Sněmovna hlasováním rozhodla o způsobu volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 290. Kdo souhlasí s tajnou volbou? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 290 přítomno 177, pro 162, proti 1. Návrh byl přijat. Tajná volba se uskuteční. Přerušuji projednávání bodu č. 139.

Zahajuji projednávání bodu

140.

**Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce
prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu**

Pan poslanec Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, od 20. února loňského roku, kdy ve funkci skončil pan František Dohnal, je místo prezidenta NKÚ neobsazeno. Volební komise pak ve stanovené lhůtě obdržela od jednotlivých poslaneckých klubů následující návrhy: Zdeňka Horníková, ODS, Miloslav Kala, ČSSD, Vladimír Koníček, KSČM, Josef Novotný, Věci veřejné, a Dana Trezziová, TOP 09 a Starostové.

Návrh Poslanecké sněmovny, který dnes vytvoříme, pokud jednoho z nich ve volbě vybereme, bude následně předložen prezidentu republiky, který podle Ústavy jmenuje prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Složením slibu do rukou prezidenta republiky se prezident NKÚ ujímá své funkce na devět let.

Nyní bych rád Poslaneckou sněmovnu seznámil s návrhem volební komise na způsob hlasování. Toto hlasování je atypické, protože se opět nejedná o klasickou volbu, ale o návrh Poslanecké sněmovny, kterým tato předkládá svého kandidáta ke jmenování prezidentu republiky.

Způsob hlasování zvláštní zákon nestanoví, volební komise navrhuje hlasování tajné.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí, rozpravu končím.

Pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom rozhodli hlasováním o způsobu volby. Volební komise navrhuje tajné hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 291. Kdo souhlasí s tajnou volbou? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 291 přítomno 177, pro 160, proti nikdo. Rozhodli jsme tedy pro tajnou volbu. Přerušuji projednávání bodu č. 140.

Zahajuji projednávání bodu

141.

**Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu
do Parlamentního shromáždění NATO**

Pan poslanec Jan Vidím má úvodní slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, před několika minutami Poslanecká sněmovna v rámci projednávání změn v orgánech Poslanecké sněmovny rozhodla o tom, že pan poslanec Antonín Sedla se stal řádným členem této stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance, a tentýž pan poslanec je také poslaneckým klubem ČSSD navržen do funkce vedoucího této stálé delegace.

V tomto případě volební řád stanoví volbu tajnou. Zde nemáme na výběr, proto také o volbě nemůžeme rozhodnout.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k navrženému kandidátu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky do ní. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Přerušuji tedy projednávání bodu č. 141.

Zahajuji projednávání bodu

142.

**Návrh na volbu členů dozorčí rady
Státního fondu dopravní infrastruktury**

Pan poslanec Jan Vidím jako zástupce volební komise a pověřený člen má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. K dnešnímu dni ještě zhruba hodinu zpět byla volná pouze dvě místa, leč Poslanecká sněmovna rozhodla o odvolání jednoho z členů dozorčí rady, proto v tuto chvíli máme v této dozorčí radě volná tři místa. Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě od jednotlivých poslaneckých klubů tyto návrhy: Václav Baštýř, ODS, Jana Suchá, nezařazená, nominovaná TOP 09 a Starostové, a Cyril Zapletal, ČSSD. Návrhy byly postoupeny jednotlivým poslaneckým klubům, znáte je tedy každý z vás.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, tyto orgány jsme však vždy dosud volili tajně, proto volební komise tento způsob volby navrhuje i dnes.

Nově zvoleným členům započne jejich čtyřleté volební období dnem zvolení.

Nyní bych vás poprosil, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím rozpravu. Prosím pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom rozhodli o způsobu volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 292. Kdo souhlasí s tajnou volbou? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 292 přítomno 177, pro 156, proti nikdo. Přijali jsme tedy tajnou volbu, a tím přerušuji projednávání bodu č. 142.

Zahajuji projednávání bodu

175.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Hlásí se pan poslanec Paroubek? Ne. Pan poslanec Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Včera skončilo funkční období všem členům této nesmírně prestižní rady. Máme tedy před sebou volbu sedmi členů dozorčí rady Vinařského fondu. Volební komise obdržela ve stanovené lhůtě od poslaneckých klubů tyto návrhy: Jan Husák, TOP 09 a Starostové, Pavel Kováčik, KSČM, Pavol Lukša, TOP 09 a Starostové, Alfréd Michalík, ČSSD, Jiří Papež, ODS, Ladislav Skopal, ČSSD, Pavel Suchánek, ODS a Martin Vacek, nezařazení, nominován ODS. Návrh byly postoupeny jednotlivým poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Dosud jsme tento orgán volili vždy tajně, a proto také v souladu s touto tradicí volební komise navrhuje volbu tajnou. Nově zvoleným členům započne jejich čtyřleté volební období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji rozpravu. Žádám o vaše přihlášky. Pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, po dohodě s panem kolegou Martinem Vackem stahuji jeho nominaci, to znamená mělo by být sedm jmen na sedm míst.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, ještě další přihláška do obecné rozpravy? Není žádná, končím tedy rozpravu. Pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Dříve než požádám Poslaneckou sněmovnu o to, aby rozhodla hlasováním o způsobu volby, si dovoluji reagovat na vystoupení pana předsedy poslaneckého klubu ODS následujícím. Vzhledem k tomu, že v tuto chvíli Poslanecká sněmovna rozhoduje o kandidátce, která byla schválena volební komisí, nelze v ní již provádět žádné úpravy. Proto i na hlasovacím lístku bude pochopitelně uvedeno osm jmen včetně jména Martin Vacek, pouze konstatuji, že volební komise nebude brát zřetel na jakékoliv úpravy pořadového čísla před jménem Martin Vacek či případně samotného jména Martin Vacek. Tolik oznámení, jak se vypořádat s vystoupením pana předsedy poslaneckého klubu ODS.

Nyní vás poprosím, paní předsedkyně, abyste dala hlasovat o způsobu volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 293. Ptám se, kdo souhlasí s tajnou volbou. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 293 přítomno 178, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přerušuji projednávání bodu č. 175.

Zahajují projednávání bodu

176.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství

Pan poslanec Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní a pánové, volební komise ve stanovené lhůtě obdržela jediný návrh, a to od poslaneckého klubu ČSSD na pana poslance Petra Hulinského.

Volební řád stanovuje volbu tajnou, tedy k tomuto vést diskusi ani jakoliv jinak rozhodovat nemůžeme.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k předloženému návrhu kandidáta.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu a očekávám vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přerušuji projednávání bodu 176.

Prosím o další informace pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jsme projednali úvodní slova a uzavřeli rozpravu u všech volebních bodů, nyní můžeme přistoupit k volbě tajné.

Vzhledem k tomu, že hlasovacích lístků je požehnaně, stanovuji dobu na vydávání hlasovacích lístků na třicet minut, tzn. že hlasovací lístky budou vydávány do 14.40 hodin. Volba může začít ihned. Poprosím ještě členy volební komise, aby se teď operativně sešli v prostorách, kde probíhá volba. Musíme rozhodnout jedno organizační opatření.

Čili volba je zahájena. Můžete se shromažďovat, vážené poslankyně a poslanci. A prosím volební komisi, aby se shromáždila v prostorách, kde probíhá volba. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozumím tomu tak, že budeme potřebovat čas do 14.45 hodin. Přerušuji tedy naše jednání do 14.45 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.46 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Čas určený k volbám vypršel a my bychom se nyní měli věnovat dalšímu programu, tak jak byl program sestaven a odhlasován.

Dovolte mi tedy, abych zahájil další bod programu této schůze, a to je bod číslo 179. Jedná se o vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice. Je to tedy na roky 2013 a 2014.

(Do sálu vbíhá poslanec Vidím se žádostí o dalších deset minut.)

Ještě deset minut pauzu? Dobře. V tom případě vyhovím žádosti ještě o desetiminutovou pauzu. Zjednodušíme to, potom zahájím jednání Sněmovny rovnou v 15 hodin. Takže v 15 hodin jednání opravdu začne. Takže prosím ještě o chvilku strpení.

(Jednání přerušeno ve 14.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.01 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, dámy a pánové, je 15 hodin, to je doba, kterou jsme si stanovili k pauze v jednání Sněmovny. Dovolte mi, abych tedy ještě jednou zahájil projednávání bodu číslo 179. Je to

179.

**Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu
Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie
v Malijské republice (EUTM Mali) v letech 2013 a 2014
/sněmovní tisk 920/**

Já bych teď požádal, aby tisk nejdříve uvedl předseda vlády Petr Nečas a pak ještě, pokud je zde, ministr Schwarzenberg. Ale nyní požádám nejdřív o slovo předsedu vlády Petra Nečase. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda dne 13. února letošního roku svým usnesením číslo 110 schválila návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice v letech 2013 a 2014 od 1. dubna 2013 na dobu 15 měsíců v celkovém počtu do 50 osob za účelem poskytnutí výcviku ozbrojeným silám Mali a poskytnutí ochrany silám zemí zapojených do výcvikové mise Evropské unie v Malijské republice. Materiál je v souladu s čl. 43 Ústavy České republiky nyní předkládán oběma komorám Parlamentu České republiky ke schválení.

Úvodem mi dovoluji pár slov k samotné unijní misi. Evropská unie se rozhodla zapojit do výcviku malijských ozbrojených sil na základě rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů číslo 2071 z loňského roku a žádosti malijské vlády. Uvedená rezoluce Rady bezpečnosti vyzývá všechny členské státy OSN, regionální a mezinárodní organizace včetně Africké unie a Evropské unie k poskytnutí pomoci přechodné malijské vládě a malijským ozbrojeným silám formou výcviku a materiálního vybavení. Hlavními úkoly mise budou za prvé výcvik vševojskových bojových uskupení včetně specifického, taktického a logistického školení, zejména v oblasti speciálních sil, mechanizovaného vojska, dělostřelectva, ženijního vojska a předsunuté letecké podpory; za druhé pomoc při zlepšení fungování velitelské struktury malijských ozbrojených sil; za třetí poradenství v oblasti školení a výcviku personálu.

Tato mise bude nebojová, zaměřená pouze na výcvik. V praxi to znamená, že se výcvikové týmy nebudou po boku malijských jednotek účastnit bojových operací. To je rozdíl např. od situace v Afghánistánu, kde čeští vojáci cvičí afghánské jednotky v rámci tzv. operačních, styčných a poradních týmů a zároveň se po jejich boku zapojují do bojových operací.

Mise bude rozmístěna v jihozápadní části Mali. Bude poskytovat výcvik ozbrojeným silám Mali pod kontrolou malijské vlády, který bude probíhat na základnách malijských ozbrojených sil. Mise bude působit mimo operační prostor jednotek zemí ECOWAS, kterým nebude poskytovat podporu ani výcvik. Mise nebude zapojena do francouzské operace Serval. Případné změny v mandátu výcvikové mise budou podléhat schválení členskými zeměmi Evropské unie. Výcvik malijských jednotek bude zahájen 1. dubna letošního roku, přičemž působení mise se může prodloužit v závislosti na vývoji situace a požadavcích malijské strany. Předběžně se předpokládá, že mise bude trvat 15 měsíců od rozhodnutí Rady pro zahraniční věci.

Nyní konkrétněji k předkládanému materiálu. Na základě vyhodnocení požadavků Evropské unie navrhuje, aby Parlament České republiky schválil zapojení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v celkovém počtu do 50 osob na dobu 15 měsíců od 1. dubna letošního roku za účelem poskytnutí výcviku ozbrojeným silám Mali a poskytnutí ochrany silám zemí zapojených do mise Evropské unie v Mali. V první rotaci mise se zapojíme jednotkou na ochranu sil. Jejím úkolem bude ochrana velitelství mise Evropské unie v Bamaku. Na tomto úkolu se bude podílet společně s francouzskými a malijskými jednotkami. Dále bude spoluzajišťovat bezpečnostní doprovod pro velitele mise. V další etapě mise se hodláme výrazněji zapojit do výcviku ozbrojených sil Mali, a to v závislosti na dalších požadavcích velitele mise. Jako optimální postup vnímáme spojení výcviku konkrétní jednotky malijské armády s jejím materiálním vybavením. Tímto přístupem bychom zajistili provázanost a transparentnost našich aktivit. Ministerstvo obrany identifikovalo materiál, který by mohlo malijské straně poskytnout. Jedná se o zbraně, munici a elektrocentrály. V současnosti komunikujeme s francouzskou stranou s cílem zpřesnit požadavky ze strany malijských ozbrojených sil.

Aktuální kalkulace finančních nákladů souvisejících se zapojením České republiky do mise dosahují pro letošní a příští rok částky mírně nad 135 mil. korun. Jejich financování bude zabezpečeno z rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany.

Nyní mi dovoluji pár slov k právním aspektům. S vysláním sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany do zahraničních misí souvisí právní aspekty ve dvou rovinách – mezinárodní a vnitrostátní. Pokud jde o mezinárodní úroveň, vychází výcviková mise Evropské unie z rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2071, o níž jsem již hovořil, a dále ze žádosti malijské

vlády. Zároveň se jedná o misi společné bezpečnostní a obranné politiky Evropské unie zakotvené ve Smlouvě o Evropské unii ve znění Lisabonské smlouvy. Z vnitrostátního hlediska podléhá vyslání sil a prostředků resortu Ministerstva obrany do výcvikové mise Evropské unie v Mali souhlasu obou komor Parlamentu České republiky podle čl. 43 Ústavy České republiky.

K bezpečnostněpolitickým aspektům účasti České republiky v této misi, jakožto i k některým otázkám týkajícím se situace a vývoje v samotném Mali, se předpokládám vyjádří pan ministr zahraničních věcí a první místopředseda vlády.

Dámy a pánové, chci vás požádat o vyslovení souhlasu s předkládaným materiálem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a já bych ještě požádal pana ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, kdyby také uvedl tento vládní návrh. Je tady, on se totiž mezitím dostavil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vývoj událostí v Mali během posledních měsíců je obecně znám. Podrobněji je také popsán v materiálu, který vláda předkládá Poslanecké sněmovně ke schválení a který máte k dispozici.

Bezpečnostní strategie České republiky regionální konflikty v okolí atlantického prostoru přímo označuje za hrozbu pro naši bezpečnost. Jedním z nástrojů, jak takové situace řešit, je právě účast v misích Evropské unie. Proto je v našem zájmu, abychom se výcvikové mise Evropské unie v Mali aktivně účastnili. Naše bezpečnost je přímo provázána s bezpečností širšího regionu na jih od Evropy, tedy i Sahelu. Nelze v žádném případě pochybovat o tom, že radikalizace teroristických organizací a jejich rostoucí vliv v Mali v kombinaci se snahou ovládnout území tohoto státu představuje přímé ohrožení bezpečnostních zájmů České republiky. Rád bych k tomu dodal, že nejen Mali je ohromná země sama o sobě, nýbrž to víceméně pouštní území, vlastně široký pruh od Atlantiku až k Rudému moři, kde pakliže se v Mali opravdu pevně usadí, mohou ovládnout celý tento veliký prostor. (V sále panuje silný hluk!)

Aktivní účast v misi Evropské unie je pro nás do budoucna výjimečnou možností, jak mluvit do dalšího směřování společné bezpečnostní a obranné politiky Evropské unie. Kromě obrany vlastní bezpečnosti máme příležitost dokázat našim spojencům, že jsme schopni pružně a efektivně reagovat na dynamický vývoj bezpečnostní situace v našem okolí a zcela konkrétně a významně přispět k řešení závažných konfliktů. Své účasti v misi můžeme dále využít k prohloubení spojenectví a interoperability s part-

nery v Evropské unii i k navázání užší spolupráce se státy v regionu Sahel. Pracovat na zachování schopnosti vést společné akce bude po stažení sil z Afghánistánu mimořádně důležité.

Dle mých dostupných informací by k misi Evropské unie v Mali měla personálně přispět 18 států Evropské unie. Nejvýznamnějšími přispěvateli do mise jsou zatím Francie, Německo, Španělsko, Spojené království, Polsko, Itálie a Maďarsko. Plánovaný český příspěvek bude velmi významnou součástí mise.

Role Evropské unie v čele světového společenství je pro další vývoj v regionu zcela zásadní. Musíme si ale uvědomit, že především Mali samotné musí co nejdříve převzít odpovědnost za další demokratický politický vývoj a bezpečnostní stabilizaci země. Je naší povinností a naším zájmem k tomu co nejefektivněji napomoci a do řešení co nejvíce zapojit další důležité aktéry v regionu.

Vláda Mali vypracovala cestovní mapu, která slouží jako základ pro politickou stabilizaci země a návrat k demokracii. Malijský parlament tuto cestovní mapu schválil a v souladu s ní bylo následně vyhlášeno konání parlamentních a prezidentských voleb na 7. a 21. července 2013. Jde o zásadní signál ohledně dalšího směřování Mali.

Souhlas obou komor Parlamentu České republiky je pro vyslání českých vojáků do mise nezbytný. Pokud by Česká republika do mise žádným způsobem nepřispěla, nemohla by postupovat v souladu se svou bezpečnostní a obrannou strategií a aktivně bránit svou bezpečnost. Poškodilo by nás to rovněž i v očích spojenců, kteří na náš aktivní příspěvek do mise spoléhají. Zároveň bychom se tím do značné míry připravili o možnost relevantně ovlivňovat další směřování a vývoj vojenské i civilní dimenze společné bezpečnostní a obranné politiky Evropské unie.

Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, žádám vás o vyslovení souhlasu s předkládaným materiálem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministru zahraničí. Zazněla obě úvodní slova. Návrh projednal výbor pro obranu. Usnesení máte jako tisk 920/1. Já bych nyní požádal zpravodaje výboru poslance Jana Vidíma, aby informoval o jednání výboru a event. nás seznámil s návrhem usnesení pro Poslaneckou sněmovnu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, paní a pánové, seznámím vás s usnesením, které přijal výbor pro obranu minulý čtvrtek na své 13. schůzi.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vyslovit souhlas s působením sil a

prostředků rezortu Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice, EUTM Mali, v letech 2013 a 2014 od 1. dubna 2013 na dobu 15 měsíců v celkovém počtu do 50 osob za účelem poskytnutí výcviku ozbrojeným silám Mali a poskytnutí ochrany silám zemí zapojených do EUTM Mali.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tedy už zřejmě nic nebrání tomu, abych otevřel všeobecnou rozpravu, do které jsou přihlášení řečníci. Podle toho, jak se hlásili, by v rozpravě jako první měl vystoupit poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Připraví se Dana Váhalová. Prosím. Můžeme začít rozpravu.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já jsem se zájmem poslouchal vystoupení pana předsedy vlády, protože jsem čekal na potvrzení té informace, které jsem si povšiml ve sdělovacích prostředcích. Povšiml jsem si, že náčelník generálního štábu Pavel se vyjádřil, že tam nebude tak úplně výcviková mise, nebo jenom výcviková mise, ale že naši vojáci budou chránit velitelství mise, což už ovšem mění poněkud charakter mise z mise výcvikové na misi bojovou.

Vzpomínám, jak jsem byl před lety průběžně pronásledován médii i politickými odpůrci při své kritice navyšování vojenského angažmá české armády v Afghánistánu. Spojené státy v příštím roce Afghánistán opustí a s nimi zmizíme z této země i my. Co všechno se při té intervenci povedlo? V Kábulu, mluvím úmyslně o Kábulu, protože jinač moc té ústřední vlády zřejmě nesahá, se drží u moci naprosto zkorumpovaná vláda, která nemá nic společného se západními hodnotami a vlastně na ně zvyška kašle. Možná že temnota, kterou by nastolila vláda Tálibánu, by byla ještě větší, ale to je opravdu smutné měřítko. Je zřejmé, že lidé si v Afghánistánu chtějí žít po svém. Tak je nechme žít a nechme je žít jen za jejich – myslím peníze. Vyhadzování peněz českých daňových poplatníků bylo v posledních letech úplně k ničemu. Nic nepřineslo, ani méně korupce v této zemi, ani více politické plurality, ani větší práva žen v afghánské společnosti. Země se zmitá v občanské válce. A pochopitelně nelze očekávat ani žádný byznys pro české firmy v této zemi do budoucna. Shodou okolností v té oblasti, kde působí náš kontingent, mají své hospodářské zájmy Číňané, mají tam cínový důl, exploatují cínový důl, a nejsou zapojeni do žádných vojenských operací.

Nechápu po těchto zkušenostech české vládní politiky ani část opozice, že chce podpořit další dobrodružství, tentokrát na africkém kontinentě, v daleké Mali. Připomínám, že český zahraniční obchod, jeho obrat s Afrikou, se podílí na českém zahraničním obratu necelým jedním procen-

tem a Mali z tohoto procenta představuje necelá čtyři procenta. Je to země, kde nemáme ani ambasádu.

V politice vše souvisí se vším. A já si cením politiků, kteří umějí uvažovat na několik tahů dopředu. Ti francouzští a britští to před dvěma lety evidentně nebyli. Oni zaseli bouři v Libyi, v kteréžto zemi si chtěli vyřídít účty s tamním despotou Kaddáfím, který byl jen tak mimochodem sponzorem volebních kampaní prezidenta Sarkozyho.

Libyi, tedy zemi v předpolí Evropy, na pobřeží Středozemního moře, se podařilo přivést do chaosu. Současná slabá libyjská vláda nedokáže odzbrojit a zpacifikovat tamní ozbrojené milice a ozbrojence. A teroristé a džihádisté z celého arabského světa a možná z celého světa byli za boj proti Kaddáfimu v Libyi odměněni tím, že se v Libyi zmocnili skladů zbraní a po likvidaci výstředního plukovníka se tito ad hoc spojenci Západu přesunuli z Libye do Mali a začali tam řídit. V Mali změna režimu žádoucí není, a tak se islamisté ze spojenců rychle stali nepřáteli Západu. Tentokrát už ovšem vyzbrojeni moderními, často západními zbraněmi z Libye.

Dobrodružství v Libyi se česká armáda správně nezúčastní. Teď se účastnit chce. Tedy chce se účastnit vláda. Pravděpodobně i velká část Poslanecké sněmovny. Máme dnes odsouhlasit působení příslušníků Armády České republiky ve výcvikové misi Evropské unie v Mali a také k ochraně velitelského stanoviště.

V každé demokratické zemi je obvyklé, že priority dané země jsou definovány vládním dokumentem. Mám v této souvislosti na mysli vládní materiál Koncepce zahraniční politiky České republiky z 20. července 2011. Otevřel jsem ten dokument a hledal jsem zmínku o africkém Mali. Hledal jsem, hledal, ale nenašel. Zmínku o prioritních zemích, pomínu-li pochopitelně země Evropské unie, NATO nebo OECD, jsem našel a ve dvou bodech jsem našel i další země. V bodě 4.5 Podpora demokracie a lidských práv, tam se však výslovně mluví o východní Evropě a západním Balkánu. Bod 4.6 Rozvojová spolupráce v odstavci Prioritní země a oblasti spolupráce – vyjmenují ty země: Afghánistán, Bosna a Hercegovina, Etiopie, Moldavsko, další země Gruzie, Kambodža, Kosovo, Palestina, Srbsko. Nic o Mali.

Britský premiér Palmerston kdysi řekl: Velká Británie nemá přátele, má jen své zájmy. Tento výrok lze dobře parafrázovat jako jednu ze zásad české zahraniční politiky. Země nemá přátele, ale našťástí je také má. Země má své zájmy. Je proto pochopitelné, že Francie jako bývalá koloniální mocnost má v Mali své značné hospodářské a politické zájmy. Francouzské firmy jsou v zemi přítomné ve velkém počtu a v zemi pobývájí tisíce francouzských občanů. To dovedu pochopit. Uniklo mi, jaké zájmy má v Mali česká vláda. Oněch – premiér tvrdí – 135 milionů korun, až se rok s rokem sejde, tak bych chtěl vidět ten konečný součet. Myslím si, že

to bude částka vyšší. Oněch 135 milionů korun, které se předpokládají vynaložit na toto dobrodružství, může být lépe použito pro potřeby české armády přímo v republice. Ne že by to armáda nepotřebovala. Anebo pokud ty peníze snad armáda nepotřebuje, například na obnovení generálního konzulátu, obchodního zastoupení v Bombaji, v tomto hospodářském, finančním a obchodním centru Indie, země s 1,2 miliardy obyvatel. Ale to je opravdu jen jedna z mnoha možností. Určitě každý z poslanců by přišel v oblasti zahraniční politiky s jinými možnostmi.

Tento návrh vlády vidím současně jako nezdůvodnitelný, voluntaristický a také marnotratný. Proto jej nepodpořím. V Mali opravdu, ale opravdu ochranu našeho zájmu, našeho národního zájmu, nevidím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dalším, kdo se přihlásil do rozpravy, je paní poslankyně Dana Váhalová. Připraví se Alexander Černý. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající.

Není mise jako mise. Nemohu souhlasit s vysláním našich vojáků do Mali. Podíváme-li se na samotný konflikt v Mali, kam chce naše vláda vyslat naše vojáky, jedná se o problém těžko řešitelný a již vůbec ne v krátkodobém horizontu. Na Afriku je potřeba se dívat jako na celek. Africké země byly v minulosti koloniemi některých evropských mocností. Bohužel, rozdělení kolonií bylo nepřirozené, nepřihlíželo k národnostnímu dělení a už vůbec ne k dělení dle kmenů a rodů. Dekolonizační proces pak pochopitelně respektoval již daný stav věcí a díky tomu zůstávají stále určité vazby ke koloniálním zemím. Ekonomika, jazyk a podobně. Vzhledem k historii a tomuto uměle vytvořenému, nepřirozenému stavu je nutné se dívat na Afriku jako na kontinent budoucího neklidu. Hrozí zde nejenom dnes, ale i v budoucnu nepokoje, a to pro nás, Evropany, nepřehledné a nesrozumitelné, protože je posuzujeme z hlediska našeho prostředí. Nejedná se proto pouze o Mali.

Naše účast ve své podstatě nemá nic společného s problémy Mali, ale spíše s naší snahou zalíbit se západním zemím. Současnou českou armádu už lze považovat za expediční. Je stále častěji nasazována v zájmu někoho jiného a její obranný význam je upozaďován. Vojáci do ní vstupují za účelem vyslání do expedic, misí s vidinou slušného výdělku. Nabízí se myšlenka, že mise v Mali by mohla posloužit k překonání nastupující krize, která naší expediční armádu čeká v blízké budoucnosti, například po ukončení mise v Afghánistánu, kdy nebude mít armáda pro speciálně vycvičené vojáky uplatnění. My však nemůžeme přistoupit na to, že naši

vojáci by měli být jen žoldáky, a měli bychom odmítnout toto dnes převažující poslání.

Stejně jako nejsme schopni, jak se ukazuje, vyřešit situaci v Afghánistánu, stejně tak to s vysokou pravděpodobností nebudeme schopni udělat v Mali. Domnívám se, že mnohem důležitější je řešit problémy naší armády, samotný její význam a financování. Měli bychom zabránit tomu, aby naši vojáci, vycvičení za peníze daňových poplatníků, odcházeli do civilu nebo využívali nabytých profesních schopností jako žoldáci mimo českou armádu. Česká armáda má být budována především pro obranu naší země, a ne pro expediční operace v zahraničí. Na to nemáme za prvé nadbytečné peníze a za druhé, máme s takovou, v uvozovkách, pomocí bohaté negativní zkušenosti.

To je důvod, proč nemohu souhlasit s vysláním našich vojáků do Mali, stejně jako nesouhlasím ani s jejich další přítomností v Afghánistánu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Alexander Černý je další přihlášený do rozpravy. Pak to bude Petr Hulinský.

Poslanec Alexander Černý: Dobré odpoledne vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové. Zahraniční mise vždycky vzbudí trošičku pozornosti a já se přiznám, že většina těch misí, které jsme zatím tady probírali, byly mise pod hlavičkou Severoatlantické aliance. Velmi často dominantní roli hrály Spojené státy. Po zkušenostech z uplynulých let jsme k nim přistupovali velmi obezřetně a praxe prokázala, že jsme se nemýlili. Většina těch zásahů se opravdu příliš nevyvedla, a byli jsme tedy nakloněni tomu, abychom spíše uvažovali o podpoře misí Evropské unie než těch, o kterých jsem se zmínil před chvílí. Tahle ta mohla patřit do kategorie misí, kde bychom možná docela rádi uvítali trošičku jinou iniciativu, a byli bychom dokonce rádi, kdybychom mohli i zvednout ruku na podporu takového působení našich vojáků. Ale zdá se, že to ani tentokrát nebude možné.

Přístup i k téhle problematice se poměrně dramaticky vyvíjel. Není úplně obvyklé, aby například výbor pro obranu, když zahajuje svoje jednání, měl předložený dva tisky k jedné problematice. Ten jeden jsme tedy zavrhlí a dali jsme přednost tomu čerstvějšímu. Časově čerstvějšímu. Oba tisky nesly stejný název. Problém byl pouze v tom, že se zásadně změnil charakter činnosti našich jednotek, tak jak byl v těch tiscích popsán. Kolegové, kteří hovořili přede mnou, už se o tom zmínili. Mise nese v názvu podtitul výcviková. Přitom je rozdělena do dvou rotací. Ta první, delší, devítiměsíční, která spadá prakticky na zbytek tohoto roku, se ale výcviku příliš týkat nebude. Naopak ta kratší, šestiměsíční, tam už se možná bude

i cvičit, jak tvrdí tady předkladatel tohoto tisku. Při jednání výboru pro obranu jsme slyšeli zajímavé dělení. Prý jde o činnosti atraktivní a neatraktivní. To, co spadá do té delší rotace, to je devítiměsíční, tedy kdy budeme v podstatě podporovat někoho jiného, tak v tuto chvíli hovoříme prý o neatraktivní činnosti. Neslyšel jsem bohužel přesnější vymezení, možná pan ministerský předseda a ministr obrany v jedné osobě má lepší informace a třeba mě uvede do obrazu a vysvětlí mi, v čem spočívá ona neatraktivnost první rotace, kterou budou naši vojáci absolvovat v Mali. Přesnější název pro celou tu misi by měl tedy znít: Mise poskytující ochranu silám přispěvatelských zemí a částečně i výcviková mise Evropské unie.

My jsme vždycky zdůrazňovali, že pro to, abychom mohli uvažovat o podpoře vyslání našich vojáků, musí být přítomny tři atributy. Tím prvním je platné usnesení Rady bezpečnosti, tím druhým je legitimní požadavek, souhlas oficiálního představitele toho státu, kde mají naši vojáci působit, a tím třetím je pokud možno humanitární charakter působení našich jednotek.

Vezmu to postupně. Rada bezpečnosti se zabývala touto misí dvakrát. Dvakrát na sklonku loňského roku, v říjnu a v prosinci – to k nějakému závěru dospěla. Na základě žádosti Francie se měla zabývat touto misí i v lednu tohoto roku, to už ale k žádnému závěru jednoznačnému nedospěla. Žádná společná akce pod hlavičkou Rady bezpečnosti z toho tedy nevyplynula.

Ten druhý požadavek, aby nás někdo, kdo má opravdu mandát, požádal o působení našich vojáků v jeho zemi, ten je ještě trošičku víc zpochybněn. Pan premiér a současně ministr obrany, když nám tedy předkládal tu zprávu, hovořil o požadavcích malijské vlády. Trochu opomenul to, co se objevuje v předkládací zprávě, a tam je ještě slůvko „přechodné“. Já jsem se na výboru pro obranu zeptal zástupce Ministerstva zahraničí, co to je ta přechodnost, jak je to s legitimitou oné údajně přechodné vlády či přechodného prezidenta, kdo nás to vlastně žádá o to, abychom někde působili, nebo požádal Francii a jejím prostřednictvím snad i nás. Zástupce Ministerstva zahraničních věcí nejen že mi nevysvětlil, co je to za institut ona přechodnost, jestli ta vláda vzešla z voleb, nebo jestli ji někdo dosadil, nebo jestli se dosadila sama. Ale místo toho, aby mi odpověděl na otázku, jak je to s legitimitou oné vlády či prezidenta, tak mě vyškolil, že v průběhu příštího roku odejdou naši vojáci z Afghánistánu a že by byl opravdu hřích nevyužit jejich zkušeností a nasadit je někde jinde. Snad jen chybělo, aby dodal, že je škoda, že tam vysíláme jen kontingent do 50 lidí, že jich klidně můžeme vyslat třeba 500. Koneckonců nic není definitivní a možná se ty počty ještě časem budou měnit, takže ani v téhle věci nemusí být jednou provždy konec.

Je příznačné, že v předkládacím materiálu je v kapitole Humanitární pomoc – a to je to, ten třetí náš požadavek, abychom se alespoň trochu blíži-

li k té humanitární pomoci – ta humanitární pomoc je definována docela zajímavým způsobem. V roce 2012 se Česká republika ve prospěch Mali podílela částkou 4 miliony a na letošní rok jsou zatím prý schváleny další 3 miliony. Je to opravdu zajímavá suma a v porovnání s celkovým nákladem na onu patnáctiměsíční misi, kdy za 15 měsíců zaplatíme minimálně 270 milionů korun, z toho 35 každý rok, tak je to částka velmi, velmi neporovnatelná. Možná by opravdu stálo za úvahu uvažovat i do budoucna o tom, že budeme-li vysílat naše lidi, naše vojáky, a budeme-li se snažit, aby jejich činnost byla smysluplná, tak že se poměr mezi tím, co bude zabezpečovat ona vojenská přítomnost, a poměr té vojenské a nevojenské části prostě trošku vyrovná.

Tyto nejasnosti nejsou zdaleka ale všechny, které provázejí vyslání našich vojáků do Mali. Nevíme například, v jakém stavu je malijská armáda. Marně jsem se ptal, jestli by mi někdo byl schopen říct, jak to v současné době s malijskou armádou vypadá. Přitom známe z nedávné minulosti případy, kdy jsme v jiných zemích, například v Afghánistánu, dokázali vycvičit i vybavit vojáky jejich armády, kteří se okamžitě poté, co absolvovali alespoň základní výcvik, sebrali a skončili na druhé straně; zpravidla to je ta nehodná strana, ta, kterou my nepodporujeme. A proto se ptám: Máme vůbec představu, koho budeme cvičit, v jakém stavu je současná malijská armáda? Nestane se nám totéž co v minulosti jinde, že jsme vojáky v takové zemi vycvičili, dali jsme jim techniku do ruky, zbraně, a oni potom i s tou technikou a zbraněmi přešli na druhou stranu? (Trvalý hluk v sále.)

Když mluvím o druhé straně, v případě Mali je situace poněkud nepřehledná. Víme, že v předkládací zprávě se to po vzoru francouzského přístupu sjednotilo pod jedním všeobjímajícím názvem: jsou to prostě teroristé a proti teroristům je třeba bojovat, ať to stojí co to stojí, a radši se na nic neptejme. Jenže těch bojových uskupení, která se v Mali dnes angažují, je několik a obávám se, že napasovat ono klíše o terorismu na všechny při nejlepší vůli nepůjde.

Jediné, co pozitivně víme, je, že mají k dispozici sofistikované zbraně, a ještě je tam dovětek, že ty zbraně pravděpodobně patří, nebo jsou pozůstatkem toho, co se odehrálo před rokem a něco v Libyi. Ano, z libyjské války pochází zřejmě většina sofistikovaných zbraní, kterými dnes disponují různé ozbrojené skupiny, proti kterým asi chceme vystupovat. Nebudu pátrat po tom, kdo ty zbraně do Libye dostal a kdo je jejich výrobcem a distributorem. To bychom se asi dostali úplně někam jinam, než...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Zvoní, aby se poslanci trochu utišili.) Pardon, já to jenom...

Poslanec Alexander Černý: Ve výčtu nejasností, které jsou s malijskou misí spojeny, bych mohl pokračovat, ale to rozhodně nemá smysl.

KSČM má pochopitelně zájem na tom, aby všude tam, kde se budou naši vojáci angažovat, šlo – bytostně šlo o zájmy České republiky. Obecně klišé, které tady přednesl pan ministr zahraničních věcí, že jde v Mali o bezpečnost České republiky, to lze pochopitelně v této poloze použít prakticky v jakémkoli koutu světa, pro jakýkoli případ. Nás tohle tvrzení prostě naprosto neuspokojuje. My bychom byli rádi, kdyby byl i v Africe klid, byli bychom rádi, kdyby nebylo vůbec třeba uvažovat o nějakém zásahu v této oblasti, ale obáváme se, že způsob, jaký zvolila Francie, způsob, jakým se k tomu hodlá přihlásit část mezinárodního společenství, se velmi podobá tomu, co jsme v uplynulých letech absolvovali na jiných místech světa, a výsledky jsou do dnešní chvíle opravdu tristní. Proto se nemůžeme vyjádřit k vyslání našich jednotek do Mali jinak než negativně. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní bych požádal pana poslance Petra Hulinského, který je další přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, rád bych vyjádřil několik poznámek k návrhu na vyslání našich vojáků do Mali. Francouzský zásah v Mali považuju za pochopitelný. Bylo nutné eliminovat možnou hrozbu ovládnutí této země radikálními islamisty, což by mělo další destabilizující vliv na celý region, který by se mohl stát ve své podstatě základnou pro radikální islamisty a teroristické aktivity jako takové. Osobně si myslím, že takový scénář je pro bezpečnostní hrozbu Evropy naprosto viditelný. Mali můžeme vnímat jako projev určité globální hrozby terorismu, proti kterému bude nutné reagovat nejen vojensky, ale také politicky a také ekonomicky. V potaz je nutné brát, že nestabilita je patrná v celém regionu, především v Alžírsku a v Libyi.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, o tom, že v zemi je silná korupce, se píše řadu dní. Ta podlomila legitimitu formální demokratické vlády, což vedlo k tomu, že byla v březnu minulého roku svržena vojenským pučem. V nastalém politickém chaosu pak bylo pro islamisty snadné ovládnout severní Mali a pokusit se i o ovládnutí celého státu. Dnes je realita taková, že vládnoucí politické síly v zemi jsou vnitřně rozloženy a lze pochybovat o jejich schopnosti vládnout, resp. realizovat potřebné politické a ekonomické reformy. Vojenská mise Evropské unie realizovaná ve zhroutěném v uvozkách státu tudíž nebude vůbec jednoduchá. Mimo jiné i proto, že nemusí mít funkčního, též legitimního politického, potažmo vojenského partnera.

Závěrem bych chtěl říct, že si uvědomuju závažnost situace v tomto regionu a potřebu evropské reakce. Je přirozené, abychom se jako členský stát Evropské unie na této reakci podíleli. Bude-li i z vojenského hlediska efektivní, pomůže to zvýšení váhy společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie. Proto toto podpořím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám pana poslance Antonína Sedu. Prosím.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, souhlasím s vládou, že bezpečnost naší země je úzce spjata s globální bezpečnostní situací a že eskalace bezpečnostních hrozeb v oblasti Sahelu může znamenat přímé ohrožení bezpečnosti Evropské unie. Na druhou stranu musím zdůraznit, že Mali ani subsaharská Afrika nepatří podle bezpečnostní strategie České republiky mezi prioritní země z bezpečnostního hlediska. Tam patří kromě euroatlantického prostoru země východní Evropy a západního Balkánu. Z tohoto pohledu by vláda měla jasně říci, jaké má v Mali zájmy, protože ani v Koncepti zahraniční politiky České republiky či Koncepti rozvojové spolupráce na období do roku 2017 není tato země ani mezi programovými zeměmi ani mezi zeměmi projektovými.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, v důvodové zprávě ke sněmovnímu tisku je obsažně vysvětlena bezpečnostní situace od ledna 2012 do dnešních dnů. Nicméně poněkud opomenula několik informací, které s předkládanou bezpečnostní situací souvisí. Vzpomínám si, že před lety při návštěvě Mali výborem pro obranu, kdy tato země byla výspou africké demokracie, bylo již tehdy vrcholnými představiteli země konstatováno, že ozbrojené a bezpečnostní síly nemají severní část země pod kontrolou. V části Sahelu se již tehdy pohybovaly teroristické a kriminální skupiny, které kontrolovaly transport zbraní, osob a distribuci drog přes africký kontinent. O tom mimo jiné již tehdy informovaly a varovaly západní rozvědky. Po zásahu západních zemí v Libyi se jednotky islamistů přesunuly za hranice do sousedních zemí, kde posílily jednotky Al-Káidy v islámském Maghrebu. Taktéž zbraně, které Západ dodal libyjským povstalcům, skončily nakonec v rukou militantních islamistů. Malá část Národního hnutí pro osvobození Azavadu kontrolující rozsáhlá území Tuaregů, konkrétně skupina Ansar Dine, se zapojila na militantní islamisty. Ti násilně obsadili severní část Mali a začali zavádět právo šaría v zemi. A jak přiznal ministr zahraničí Velké Británie, obrát k horšímu nastal zejména po intervenci do Libye. 21. března 2012 byl v Mali proveden podivný státní puč, kdy záhadná skupina Národního výboru pro obnovu demokracie a ob-

novu státu svrhla prezidenta a vyhlásila záměr obnovit svrchovanost v Mali na severu země. Tento puč zastavil prezidentské volby, které se měly konat za pět týdnů. Právě tento polovojevský puč rozjítřil etnické spory, destabilizoval situaci v zemi, přispěl ke kolapsu státní moci a umožnil postup islamistických skupin na jih země.

Další události znáte, s tím, že francouzská intervence v Mali, nyní pod názvem operace Serval, byla dlouho připravovaná, zejména s ohledem na politické a ekonomické zájmy Francie. Proto se podivuji nad tím, že operace Serval se opírá o Rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2085, která byla přijata ke konci minulého roku a která umožňuje rozmístění jednotek afrických států v operaci AFISMA. Přitom mise EU v Mali, které se mají zúčastnit čeští vojáci, vychází z Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2071.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, důvodová zpráva hovoří o cestovní mapě přijaté koncem ledna tohoto roku, která se stala základním předpokladem pro nasazení mise AFISMA. Francouzské jednotky mají podporovat ozbrojené síly Mali proti teroristickým skupinám pouze do doby rozmístění jednotek ECOWAS. Tento termín jsem ve zprávě nenalezl, a proto se chci zeptat vlády, kdy se plánuje rozmístění těchto jednotek. Zároveň cestovní mapa pro tranzici uvádí termín „uspořádání voleb v červenci tohoto roku“.

Situace v Mali mi připomíná situaci v Afghánistánu a pevně doufám, že mise EU neudělá stejné chyby, které se staly v misi ISAF. Zejména zdůrazňuji nutnost provázanosti cestovní mapy s cíli vojenské mise. Podle koordinátora Evropské unie pro boj s terorismem síly Evropské unie zůstanou v Mali nadlouho, protože samotné válečné vítězství neodstraní hrozby vůči Evropě. Je nutno podpořit civilní vládu a vládu zákona v této zemi tak, jako bude nutno posílit policejní síly či založení speciálních soudních orgánů proti terorismu a kriminalitě. Podle britského premiéra Davida Camerona potrvá léta, ne-li celá desetiletí, než se extremisty z pouštní oblasti Sahelu podaří vytlačit.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, současná situace v Mali, jak jsem již zmínil, je velmi podobná situaci v Afghánistánu, ovšem s tím rozdílem, že vůdčí silou nejsou a nebudou Spojené státy americké, ale země Evropské unie. Z tohoto pohledu se vkrádá otázka, zda plánovanou účast naší armády v počtu do 50 osob v průběhu 15 měsíců nebude nutno navýšit, a to v situaci stále probíhající mise ISAF. Nejde jen o odhadované náklady ve výši 270 mil. korun, ale i o další nutné náklady na rekonstrukci země a humanitární pomoc. Z pohledu naší armády, která několik let trpí chronickým nedostatkem na nutnou údržbu a opravu techniky, či z pohledu snížení počtu vojáků pro zabezpečení obrany naší země se mi tato mise nejeví efektivní a nezbytná.

Základní otázkou ovšem je, zda v současné době vůbec existují ozbro-

jené síly v Mali kontrolované vládou a kdo vlastně kontroluje destabilizovanou a vládou nekontrolovanou zemi.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, poslední boje vyvolaly novou vlnu vysídlování obyvatel, což vede ke zhoršení humanitární situace v zemi. Úřad pro koordinaci humanitárních záležitostí Organizace spojených národů uvádí, že jenom letos budou více než 4 mil. obyvatel v Mali potřebovat humanitární pomoc. Zároveň se upozorňuje na nedostatek finančních prostředků potřebných pro ni. Jsem přesvědčen, že by bylo záhodno vysvětlit, jaké kroky učiní česká vláda pro zapojení naší země do této humanitární pomoci, protože předpokládám, že s vysláním českých vojáků do Mali se mění i zahraničněpolitické a bezpečnostní priority České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To bylo vystoupení pana poslance Sedi, kterého jsem měl jako posledního přihlášeného do rozpravy k tomuto bodu. Takže se jenom dívám, jestli ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Mezitím sdělím, že jsem obdržel omluvu od pana ministra Karla Schwarzenberga, který se omlouvá, že od 16 hodin nebude moci být přítomen z důvodu jednání ministrů zahraničních věcí zemí visegrádské skupiny v Gdaňsku. Takže to je tedy omluva ministra zahraničí, po 16. hodině opouští Sněmovnu.

Pokud se už nikdo tedy do rozpravy nehlásí, tak bych zřejmě rozpravu ukončil a o slovo se zřejmě přihlásí předseda vlády. (Sděluje, že si přeje vystoupit se závěrečným slovem.) Ano, ano. Já jsem to ale pochopil jako závěrečné slovo. Teď je jenom otázka, jestli ještě nechce vystoupit předseda Jan Vidím. Nechce. Takže já dám tedy závěrečné slovo předsedovi vlády. (V sále je velký hluk.) Já bych poprosil, kdyby tady byl trochu větší klid ve sněmovně (zvoní), a požádal bych vás, abyste se posadili. Děkuji.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych se vyjádřil k právě proběhlé rozpravě, která se týká vyslání našich vojáků do operace vedené EU v Mali.

V prvé řadě tady celá řada diskutujících zmínila tuto operaci v širším kontextu vývoje našich ozbrojených sil. Zazněly tady názory, že je chybou orientovat naše ozbrojené síly na to, aby měly tzv. expediční charakter, že mají být primárně určeny pro obranu našeho vlastního území. Ano, tato teze zní logicky, tato teze je dokonce správná. Má jenom jednu malou vadu. Protože logicky si musíte položit otázku, kdo nás bude ohrožovat. Z našich sousedů, dámy a pánové, předpokládám, že asi nikdo, protože všichni na-

ši sousedé jsou buďto s námi společně v EU, nebo jsou dokonce členskými státy Severoatlantické aliance. Odtud nám tedy zřejmě nebezpečí nehrozí. Znamená to tedy, že i v případě ohrožení teritoria Severoatlantické aliance by to znamenalo nasazení našich ozbrojených sil stovky, či spíše tisíce kilometrů od našeho území. Jinými slovy, rozumnost a udržitelnost našich vojsk v operacích daleko od našeho území je absolutní premisou a logikou ochrany teritoria ČR, protože s pravděpodobností hraničící s jistotou bude v případě ohrožení naší země naše území bráněno paradoxně mimo území ČR. Čili z tohoto pohledu to, že jsme schopni vyslat své vojáky do operací, které jsou mimo naše území, je důkazem schopnosti našich ozbrojených sil a správnosti tohoto přístupu.

Musím říci, dámy a pánové, že mě velmi zaujalo vystoupení pana poslance Paroubka nejenom jako poslance, ale také jako bývalého premiéra. Když šel k řečnickému pultu, tak jsem si říkal, zda vystoupí státník, nebo vystoupí standardní politik, v tomto případě spíše populistu. Bohužel jsem se zklamal. Já mohu jenom připomenout, že pan předseda a bývalý premiér Paroubek byl premiérem této země v době, kdy jsme měli své jednotky v Afghánistánu, a přestože tady přednesl sžíravou kritiku této mise, tak si nevzpomínám, že by ji přednesl tehdy jako předseda vlády, nebo že by dokonce navrhoval, abychom se z Afghánistánu stáhli. Již vůbec nemluvě o tom, že do Afghánistánu, když to řeknu velmi zjednodušeně, nás zavedly vlády sociální demokracie, nikoliv vlády vedené Občanskou demokratickou stranou. Ano, musím říci, občanští demokraté při těchto vysláních hlasovali v souladu s vládními návrhy, které měly v čele premiéry z řad České strany sociálně demokratické.

Byla nadnesena řečnická otázka: Co to přineslo? Samozřejmě situace v Afghánistánu je velmi komplikovaná a zůstane komplikovaná. Je skutečností, že je to země šířená etnickými a náboženskými rozdíly, kmenovými rozdíly, že je to země prožraná korupcí, nicméně legitimní otázka je: V případě, že by mezinárodní společenství nezasáhlo, byla by situace horší, stejná, nebo lepší? Já jsem přesvědčen, že by byla horší. Připomenu jenom dva aspekty. Za prvé, Afghánistán byl zcela zjevně na počátku minulého desetiletí absolutním logistickým a výcvikovým zázemím mezinárodního terorismu. Chci připomenout, že i tak významné teroristické útoky, jako bylo 11. září 2001, byly zabezpečovány z území Afghánistánu. Chci také říci, že by teritorium Afghánistánu bez zásahu mezinárodních sil bezesporu bylo suverénně největším světovým produkčním centrem opia. I takhle je tam produkce těchto drog velmi významnou složkou lokální ekonomiky prostě proto, že když porovnáte tržní ceny například obilnin a opia, tak to bohužel vychází poněkud nevýhodně, když to řeknu diplomaticky, v neprospěch standardních plodin. Čili z tohoto pohledu jsem hluboce přesvědčen o tom, že z hlediska mezinárodní bezpečnosti, ale i ohrožení

bezpečnostních zájmů naší země by bez tohoto zásahu mezinárodních sil i přes všechnu problematičnost byla v Afghánistánu situace horší.

Z toho také vycházíme i při uvažování o této vojenské misi v Mali. Musím jednoznačně odmítnout to, co tady zaznělo, že se jedná ve skutečnosti o bojovou misi. Ne! Jedná se jednoznačně o výcvikovou misi. To, že její součástí je ochranná komponenta, je něco naprosto logického. Já chci připomenout, že tato ochranná komponenta bude rozmístěna v hlavním městě Bamaku, čili mimo bojovou zónu především na severu země. Kdybych opět použil určitou analogii, asi si nikdo nemyslí, že když na ochranu například našich zastupitelských úřadů v Bagdádu nebo v Kábulu jsou používány poměrně masivní bezpečnostní opatření, včetně přítomnosti těžce ohrožených příslušníků Útvaru rychlého nasazení Policie ČR, asi těžko to někdo označí za bojové nasazení našich bezpečnostních složek v ulicích Afghánistánu nebo Bagdádu. A činnost této ochranné složky v Bamaku, tvořená tedy příslušníky Armády ČR, bude mít velmi obdobný charakter, jako má působnost příslušníků Útvaru rychlého nasazení Policie ČR, kteří chrání objekty, ambasády i jednotlivé pracovníky ambasády včetně velvyslance například v Bagdádu nebo v Kábulu. Ten charakter bude velmi podobný. S tím, že samozřejmě primárním úkolem této mise je výcvik sil Malijské republiky. Znovu chci připomenout, že tento výcvik bude probíhat mimo bojovou zónu, že se mise nezúčastní bojových operací a že tento výcvik bude probíhat na základnách malijských ozbrojených sil.

Chci také zdůraznit, že oblast Sahelu, čili širokého pásu území od Mauretánie až po Súdán, představuje jedno z rizikových pásem z hlediska bezpečnostní situace v celé Evropě. Vítězství sil, které by například podporovaly fundamentalistický islám a z něho se odvíjející terorismus v kterékoliv této zemi nebo její části, by vytvořilo nebezpečné podhoubí pro výcvikové a logistické zabezpečení teroristických hnutí v bezprostředním dosahu Evropy. Toto je již rozdíl! Toto není nějaká hypotéza o Afghánistánu nebo o některých dalších zemích, toto je již v bezprostřední blízkosti evropského teritoria a z tohoto pohledu teze, kterou tady přednesl například pan ministr zahraničí o tom, že jsou tady ohroženy naše bezpečnostní zájmy, je naprosto správná.

Chci také zdůraznit, že se jedná o operaci vedenou Evropskou unií a prováděnou v rámci společné zahraniční politiky, a proto mě samozřejmě nepřekvapuje odpor z řad komunistů, který je veden nejen jejich tradičním populismem, protizápadním zaměřením, ale také odporem vůči evropské integraci. Překvapuje mě to od politiků, kteří mají plná ústa podpory evropské integrace, a přesto odmítají účast na této operaci vedené Evropskou unií.

To, co je nezbytné říci, je, a zaznělo to tady opět v některých vystou-

peních, že se chceme zalíbit Západu. No, nechceme! Těch 50 vojáků, s prominutím, je pouze výrazem naší solidarity, naší spoluodpovědnosti. Kdyby tam ale nebyli, tak by si EU, především její klíčové země, jako jsou Francie a Velká Británie, bezesporu poradila i bez českých vojáků. Na druhé straně celá tato operace se děje na základě rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2071 a já chci zdůraznit, že ta byla přijata jednomyslně, čili byla přijata i zástupci Ruské federace a Číny. Čili označovat to za nějakou operaci, která je motivována nějakými imperialistickými zájmy, když použiji tohoto starého žargonu, je myslím z tohoto pohledu naprosto mimo.

Považuji za naprosto legitimní otázku, kterou tady položil pan poslanec Seďa, a sice jaký je stav a jaká je úroveň ozbrojených sil Malijské republiky, zda jsou vůbec kontrolovány vládou. To je legitimní otázka mimo jiné i proto, že je klíčová pro další rozvoj této země tak, aby se nestala podhoubím mezinárodního terorismu, aby směřovala k dodržování demokracie a ochrany lidských práv a právního řádu. Právě proto je zde tato výcviková mise, právě proto, aby připravila a vycvičila jednoznačně kvalitně připravené ozbrojené síly Malijské republiky, které budou pod kontrolou vlády této země a které postupně umožní stáhnout všechny zahraniční jednotky jak z řad Evropské unie, tak případně dalších států, především afrických.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se hlásí zpravodaj.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Pane předsedající, paní a pánové, jenom několik poznámek k proběhnuvší rozpravě. První má poznámka se týká mezinárodní legality a legitimacy této vojenské operace. Zmiňoval to ve svém úvodním slově i ve svém slově závěrečném jak premiér, tak ministr zahraničí. Pouze bych chtěl dva krátké výňatky z oné citované rezoluce Rady bezpečnosti 2071 z 12. října 2012, kde v 6. bodu Rada bezpečnosti, a tedy Organizace spojených národů, vyjadřuje připravenost na základě žádosti malijské přechodné vlády vyslat mezinárodní vojenské síly do Mali, které by pomáhaly k obnově pořádku v severním Mali. A v článku 9 téže rezoluce Organizace spojených národů a její Rada bezpečnosti vyzývá zejména Africkou unii a Evropskou unii, aby co nejdříve poskytl koordinovanou podporu, zejména co se týká expertních a výcvikových kapacit pro malijskou armádu.

Čili je zcela evidentní, že mezinárodní společenství, konkrétně Rada bezpečnosti – poprosím pana poslance Jandáka, aby mě nerušil... (Poslanec Jandák hovoří v blízkosti řečnického pultíku.) Pan poslanec Jandák mě ruší (k řídícímu).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jandák bohužel ruší vystupujícího zpravodaje.

Poslanec Jan Vidím: Pan poslanec Jandák chce do Mali a pan ministr Kalousek říká, že mě stejně nikdo neposlouchá. Takže já své vystoupení zkrátím na minimum.

Chci jen říct, že vnitropolitická situace v Mali určitě není nějakou výkladní skříní demokracie. Víme dobře, že v březnu loňského roku proběhl vojenský puč v této zemi. Ale ona road map, tedy cestovní mapa, kterou přijala jak prozatímní malijská vláda, tak i malijský parlament a která jasně říká, že do konce července letošního roku proběhnou na území Mali demokratické a svobodné volby, tak tato cestovní mapa je jistou jistinou pro účast mezinárodních sil na této vojenské operaci.

A nyní bych, vážený pane předsedající, přistoupil k návrhu usnesení, pokud nebudete mít žádné výhrady.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, myslím, že tomu nic nebrání, přečtete návrh usnesení.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Seznámím Sněmovnu s návrhem usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany ve výcvikové misi Evropské unie v Malijské republice (EUTM Mali) v letech 2013 a 2014 od 1. dubna 2013 na dobu 15 měsíců v celkovém počtu do 50 osob za účelem poskytnutí výcviku ozbrojeným silám Mali a poskytnutí ochrany silám zemí zapojených do EUTM Mali.“

Upozorňuji, že pro přijetí tohoto usnesení je nezbytná nadpoloviční většina všech poslanců Poslanecké sněmovny, proto poprosím také, aby se změnilo příslušné kvorum.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se, pane poslanče. Asi jsem udělal chybu, protože jsem měl otevřít podrobnou rozpravu. Takže já to tedy ještě takto učiním. Otevírám podrobnou rozpravu. Prosím, pan poslanec zpravodaj se přihlásí.

Poslanec Jan Vidím: Já se hlásím do podrobné rozpravy a odkazuji se na své vystoupení v rozpravě obecné, ve které jsem navrhl návrh usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pokud chce ještě někdo přičinit něco k usnesení v rámci podrobné rozpravy, tak k tomu má v této chvíli příležitost. Pokud se do podrobné rozpravy nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu ukončím.

Myslím si, že všechna závěrečná slova zazněla, a já tedy jenom sděluji, že budeme hlasovat o návrhu usnesení, který byl přečten zpravodajem a který se týká vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky. Je třeba k tomu souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců podle článku 39 odst. 3 Ústavy České republiky, takže prosím, ale potřebný počet hlasů už je nastaven. Takže budeme hlasovat o textu usnesení, který byl tady přednesen a který jste všichni slyšeli. Ještě gonguji, aby se všichni dostavili do sněmovny, kdo může hlasovat. A budeme hlasovat.

Takže prosím vás, hlasujeme o návrhu usnesení přečteném panem poslancem Vidímem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 294. Přihlášeno 179, pro hlasovalo 130, proti 33. Konstatuji tedy, že usnesení bylo přijato, a mohu ukončit projednávání tohoto bodu.

Není možné sdělit nějaké výsledky? Ptám se pana poslance. Je to možné? Tak bych tedy požádal, kdyby to bylo možné učinit.

Poslanec Jan Vidím: Jestli dovolíte, pane předsedající, vrátíme se ze subsaharské Afriky zpět do Prahy a já vás seznámím s výsledky prvního kola voleb, které proběhly. Poslanecká sněmovna rozhodovala a volila kandidáta na jmenování prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu.

140.

Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Bylo vydáno 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 178 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Zdeňka Horníková 45, Miloslav Kala 52, Vladimír Koniček 18, Josef Novotný 8, Dana Trezziová 36. Konstatuji, že zvolen nebyl žádný kandidát a volba tím končí.

Seznámím vás s výsledky prvního kola volby kandidáta Poslanecké sněmovny na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů.

139.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidáta na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 178 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta Jiřího Lišku bylo odevzdáno 105 hlasů. Konstatuji, že pan Jiří Liška byl zvolen kandidátem Sněmovny na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů. Tím volba končí.

Výsledky prvního kola volby členů dozorčí rady Vinařského fondu.

175.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Vinařského fondu

Zbystřete pozornost: Bylo vydáno 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 178 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Jan Husák 130, Pavel Kováčik 140, Pavol Lukša 135, Alfréd Michalík 148, Jiří Papež 140, Ladislav Skopal 146, Pavel Suchánek 130. Konstatuji, že v prvním kole byli zvoleni všichni navržení kandidáti do Dozorčí rady Vinařského fondu. Zde jsme shodu našli. Volba tím končí.

Seznámím vás výsledky prvního kola volby členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

142.

Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 179 hlasovacích lístků. Platných i neplatných. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Václav Baštýř 79, Jana Suchá 74, Cyril Zapletal 106. V prvním kole byl zvolen členem dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury Cyril Zapletal a do druhého kola téže volby postupují paní Jana Suchá a pan Václav Baštýř.

Prvé kolo volby vedoucího stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Severoatlantické aliance.

141.

**Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do
Parlamentního shromáždění NATO**

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak 179 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta Antonína Sedu byly odevzdány 152 hlasovací lístky. Konstatuji, že Antonín Seda byl zvolen vedoucím stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění NATO. Tím volba končí.

Prvé kolo volby předsedy stálé komise pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství.

176.

**Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny
pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství**

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak 179 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navrženého kandidáta Petra Hulinského byly odevzdány 72 hlasy. Konstatuji, že v prvním kole nebyl zvolen nikdo, do druhého kola pak postupuje Petr Hulinský.

K bodu

135.

**Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování
člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání**

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak 178 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Daniel Novák 22 hlasy, Jana Pelcová 8 hlasů a Richard Svoboda 113 hlasů. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna navrhla jmenovat členem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání pana Richarda Svobodu. Tím volba končí.

Prvé kolo volby člena Rady České tiskové kanceláře.

137.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak 179 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: paní Věra Beranová 23 hlasy, pan Tomáš Mrázek 110 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byl členem Rady České tiskové kanceláře zvolen Tomáš Mrázek. Tím volba končí.

Prvé kolo volby člena Rady Českého rozhlasu.

136.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 178 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Hana Dohnálková 16, Tomáš Křourek 86, Miloš Rajchrt 34. Konstatuji, že v prvním kole nebyl zvolen nikdo a do druhého kola pak postupují Tomáš Křourek a Miloš Rajchrt.

A konečně výsledky prvního kola volby člena Rady České televize.

138.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Vydáno bylo 180 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 178 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Ondřej Hrab 3, Oldřich Kužílek 11, Jan Svačina 82. Konstatuji, že v prvním kole nebyl zvolen nikdo a do druhého kola pak postupují pánové Jan Svačina a Oldřich Kužílek.

Z uvedeného je patrné, že musí proběhnout druhé kolo volby, a to dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury (bod 142), stálé komise pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství (bod 176), Rady Českého rozhlasu (bod 136) a Rady České televize (bod 138).

Volební komise doporučuje, aby druhé kolo voleb proběhlo po projednání všech bodů, které potřebují projít jednáním Sněmovny, neboť jsou vrácené či zamítnuté Senátem, poté by proběhlo druhé kolo volby. Za přítomnosti pana předsedajícího a mé by poté Poslanecká sněmovna, respektive její prázdné lavice byly seznámeny s výsledkem druhého kola. Čili doporučuji takový postup.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já myslím, že nikdo tento návrh nezpochybňuje. Takže děkuji za seznámení s výsledky a budeme pokračovat v pořadu schůze. Měli bychom přistoupit k projednávání návrhů zákonů zamítnutých a vrácených Senátem.

Navrhuji tedy na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorům, jejichž jména přečtu. Měl by to být pan senátor Vladimír Plaček, Martin Tesařík, Miloš Vystrčil, Jan Žaloudík, Marta Bayerová, Alena Dernerová, Alena Gajdůšková a Eliška Wagnerová. Zeptám se, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů.

Zahajuji hlasování. Kdo tedy souhlasí s vystoupením senátorů, které jsem jmenoval, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 295. Přihlášeno je 176 poslanců, pro hlasovalo 142, proti 2. Konstatuji tedy, že návrh byl schválen.

Vítám tady pana senátora Miloše Vystrčila.

Otevírá bod

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/5/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, máme jako tisk 352/6. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto zákona nejdříve vyjádřil ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem v takové paradoxní situaci, kdy jako navrhovatel musím navrhnout zamítnutí tohoto zákona. Důvod je velmi jednoduchý. Tím, že Senát neschválil novelu Ústavy, tak není možné schvalovat prováděcí zákon, který jde nad rámec stávající Ústavy, to znamená, že ústavní proces již byl rozhodnutím Senátu dokončen. Tento takzvaný běžný zákon se nám vrátil zpátky a já vás teď žádám, abychom zákon zamítlí, neboť například již existuje nález Ústavního soudu z roku 1995, který v podobné situaci řekl, že není možné prostým zákonem přidávat NKÚ další kompetence, které nejsou výslovně uvedeny v Ústavě, což je náš případ.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, aby se k usnesení Senátu postupně vyjádřili zpravodaj ústavněprávního výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan kolega Polčák a pan kolega Koniček jako zástupce kontrolního výboru. Kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Pokud jde o projednávanou materii, zde je třeba souhlasit s vystoupením pana ministra, neboť ústavní změna, kterou schválila tato Poslanecká sněmovna, a to napříč politickým spektrem, skutečně od absolutního leva až do řekněme absolutního prava, kompromis vyjednaný mezi všemi politickými stranami, nebyla v Senátu respektována a změna Ústavy, tak jak zde byla projednána, nebyla Senátem přijata. Z toho plyne, že prováděcí zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu č. 166/1993 Sb. ve znění, ve kterém byl postoupen Senátem, samozřejmě takto nelze schválit. A byť by Sněmovna setrvala na svém znění, tak tento zákonný text by se tedy patrně dostal do rozporu s Ústavou. Nechci zde zabíhat do nějakých výkladových interpretací Ústavy.

To znamená, že v tuto chvíli je situace taková, že se musí obnovit jednání na politické úrovni o tom, zda tedy ještě tato Sněmovna a tento Senát jsou schopny přijmout takové znění, které bude kompromisně přijato v obou dvou komorách. Já se potom případně mohu ještě zapojit do obecné rozpravy, nicméně zde chci sdělit, že jednání, která probíhala mezi všemi politickými stranami, kde byli skutečně zastoupeni všichni a pro tuto novelu Ústavy hlasovaly všechny poslanecké kluby napříč touto Sněmovnou, probíhala i za účasti senátorů. A je zvláštní, že senátoři nevyjadřovali žádné takové námitky, které by měly vést k zamítnutí této změny Ústavy. Proto tento sněmovní tisk, novela Ústavy, byl přijat napříč politickým spektrem a nikdo neočekával, že v Senátu dojde k jeho zamítnutí. Jsem tedy poněkud překvapen z toho, že se nám sem dostal sněmovní tisk Ústavy bez toho, že by tedy Ústava byla přijata.

Takže v tuto chvíli si mohu tedy posteskout, že propříště asi platí jednat nikoliv s reprezentanty Senátu jednotlivých politických stran, ale asi je třeba jednat se všemi 81 senátory, takže tomu asi bude muset odpovídat postup při projednávání tohoto sněmovního tisku. Nechť si tedy ti, kteří to toto jednání budou svolávat, zajistí dostatečně velkou místnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Koniček jako zpravodaj kontrolního výboru nechce vystupovat, takže otevírá rozpravu. Do rozpravy se jako první hlásí pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně

a poslanci, na úvod chci vyjádřit souhlasné stanovisko s panem navrhovatelem a s částí zprávy pana zpravodaje, že skutečně považuji za jediné možné, pokud se chce Poslanecká sněmovna chovat logicky, aby potvrdila zamítavé stanovisko a zamítla návrh zákona o NKÚ. Co ale ještě udělám, byť jsem s tím původně nepočítal, je, že ještě k samotnému zákonu o NKÚ řeknu pár slov, protože to, co tady přede mnou říkal pan zpravodaj Polčák, bylo, když to řeknu velmi jemně, velice zkreslené.

Není pravda, že by senátoři napříč politickým spektrem nedávali věcné připomínky jak ke změně Ústavy, tak potom k návrhu zákona o NKÚ. Dokonce Senát Parlamentu České republiky přijal i doprovodné usnesení, ve kterém vyzval Sněmovnu, aby lépe provázala změnu Ústavy, což je rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, se zněním zákona o NKÚ.

Ten problém, který Senát řešil, byl totiž v tom, že zákon o NKÚ v té podobě, dle názoru senátorů napříč politickým spektrem, pokud by byl schválen, by nebyl funkční. Já jsem o tom v Senátu mluvil čtyřicet minut. Nebudu vás tady tak dlouho zdržovat a omezím se pouze na dvě nebo tři poznámky.

První poznámka. Zákon o NKÚ dle tvrzení předkladatelů a dle potvrzení pana viceprezidenta NKÚ Kaly počítal s tím, že po jeho schválení by se počet pracovníků NKÚ navýšil v průběhu tří let maximálně o 50. Upozorňuji, že na Slovensku v okamžiku, kdy schválili, že NKÚ bude kontrolovat kromě jiného i obce a kraje, došlo k vyčlenění 120 pracovníků na to, aby to zvládli. A i dneska prezident NKÚ na Slovensku říká, že to nestíhají. Pokud připustíme, a to je pravda, že Česká republika je dvojnásobná oproti Slovensku, pokud to myslíme vážně, mělo by zároveň dojít k tomu, že počet pracovníků NKÚ se v České republice zvýší minimálně o 240. S ničím takovým se nepočítalo. Čili to bylo obyčejné plácnutí do vody, které kdyby mělo být naplněno, by muselo znamenat jediné, a to že by pracovníci NKÚ přestali kontrolovat jiné instituce, které dneska kontrolují. Protože těch 50 pracovníků, se kterými bylo počítáno, by v žádném případě nové povinnosti plynoucí z navrhovaného zákona o NKÚ nemohlo stihnout. To je první věc a první poznámka, která vedla senátory napříč politickým spektrem k tomu, proč nehlasovali pro rozšíření pravomocí NKÚ v rámci ústavního zákona.

Druhý důvod byl ten, že v současné době nastavený kontrolní systém je naprosto chaotický a že Senát si napříč politickým spektrem myslí, že první věc, kterou bychom měli udělat, je, že nebudeme dvakrát třikrát čtyřikrát různými institucemi kontrolovat stejnou věc. To se bohužel děje a bohužel to zapříčiňuje zbyrokratizování kontroly a naopak rozšiřování prostoru pro korupci. To je druhá věc, kterou chci podotknout k zákonu o NKÚ a k tomu, proč Senát nepřijal rozšíření Ústavy, a tím pádem i pravomocí NKÚ.

Tyto dvě věci uvádím jako příklad. Pokud Poslanecká sněmovna a zejména navrhovatelé zákona o NKÚ mají skutečný, skutečný zájem na tom, aby se snížil prostor pro korupci a aby i NKÚ v tom hrál důstojnou roli, tak je potřeba k těm věcem přistoupit zodpovědně a kvalifikovaně a erudovaně. Ne tak, že rozšíříme pravomoci NKÚ Ústavou a zároveň nedáme jakékoli možnosti, aby to, co je Ústavou nyní NKÚ poskytnuto, mohlo být naplněno. Takže prosím, pokud dojde k tomu, že by podruhé se navrhovatelé pokoušeli rozšířit pravomoci NKÚ v rámci rozšíření Ústavy a následně předložit zákon o NKÚ, aby tak učinili skutečně zodpovědně a realistickým způsobem. To, co nám bylo v Senátu předloženo, nebylo zodpovědné a nebylo realistické.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan poslanec John. Prosím.

Poslanec Radek John: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, já se nemůžu zbavit dojmu, že jde o účelové vysvětlování toho, že zejména sociálně demokratičtí poslanci prostě nechtějí kontrolu v krajích a nechtějí kontrolu v polostátních podnicích. Všichni víme, že z polostátních podniků tekly podivné peníze i směrem k některým politickým stranám. Všichni jsme byli svědky kauzy pana Ratha ve Středočeském kraji. A bylo by velmi dobře, aby se tady otevřela možnost, aby NKÚ mohl kontrolovat nejkřiklavější případy. A vůbec nejde o to, aby kontroloval NKÚ úplně všechny obce až po nejmenší vesničky. Jde prostě o to, aby tu možnost měl a aby ve chvíli, kdy vznikne nějaké podezření, měl pravomoci zkontrolovat hospodaření. Kdyby byla bývala tato možnost už dříve, nemuseli jsme se dočkat například v Dopravních podnicích v Praze toho, čeho jsme se dočkali. Nemuseli jsme se dočkat v Lesích ČR toho, čeho jsme se dočkali. Nemuseli jsme se dočkat ani ve Středočeském kraji toho, čeho jsme se dočkali.

Věci veřejné považují rozšíření pravomocí NKÚ za jeden z klíčových nástrojů boje proti korupci. A to rozšíření má i odstrašující příklad. Nejde o to, aby 6 tisíc zaměstnanců kontrolovalo 6 tisíc obcí. Jde o to, aby prostě mohli v těch obcích, kde je to křiklavé, provést kontrolu. A protože si myslíme, že je to skutečně naprosto důležité, tak musím říci, že jsme znovu podali novelu tohoto zákona i návrh na úpravu prováděcího zákona o NKÚ. Takže znovu je to v Parlamentu, znovu se o tom bude jednat. A já vás prosím o podporu napříč politickým spektrem, aby ten zákon, který byl takto zahazen a zničen, znovu mohl projít procesem, aby se nám podařilo stihnout udělat něco proti tomu, aby se v této zemi nekradlo. Děkuji. (Potlesk některých poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě se hlásil pan senátor Vystrčil a poté pan poslanec Polčák.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, omlouvám se, ještě jednou jsem díky projevu pana poslance Johna musel vystoupit.

Já si nejsem jistý, jestli si někteří poslanci uvědomují, že Nejvyšší kontrolní úřad v naprosté většině případů již dneska na obcích největší investiční akce kontrolovat může! Protože většina největších investičních akcí je v obcích realizována i za účasti státních prostředků, státních peněz, veřejných financí. To znamená, není žádný problém, aby tam NKÚ – a taky to dělá – chodil a kontroloval. To, co se stane v případě obcí a krajů, pokud by byl přijat zákon o NKÚ, je jediná věc – že nějaký ten menší podíl prostředků, které jsou daňovými příjmy a které jsou nejvíc hlídány... Kdyby někdo rozuměl tomu, jak jsou prostředky, které jsou prostřednictvím daňových příjmů obcím a krajům poskytovány, hlídány, tak by nemohl takové věci, jak tady zazněly, říkat! A opakuji, že dotační peníze jsou dneska NKÚ kontrolovány standardně i na obcích.

Další věcí, která je velmi zajímavá, že ten zákon o NKÚ, který byl předložen do Senátu, obsahoval nemožnost kontrolovat např. ČEZ. A to jsou všechno věci, které dohromady sečteny a spočítány vedly nakonec Senát k tomu, že jedinou možností, jak mohl zabránit přijetí toho nekvalitního zákona o NKÚ, bylo, že neschválil rozšíření pravomocí NKÚ v rámci schválení ústavního zákona. Kdyby se tomu tak nestalo, tak by vznikl chaos a vznikl by zákon, který by v praxi nebyl naplňován. Ale o tom jsem už jednou mluvil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana kolegu Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já zareaguji pouze velmi v krátkosti na vystoupení obou dvou svých předřečníků s tím, že stejně ten zákon musíme zamítnout. Nic jiného nám nezbývá. Takže je možná zbytečné do jisté míry tu debatu rozbíjet.

Ale pokud tady kolega John hovoří o tom, jak je nutné přijmout změny úpravy postavení Nejvyššího kontrolního úřadu, tak by bylo vhodné, aby to jaksi projev il i svým vlastním hlasováním. Protože musím ocenit postoj poslanců klubu Věcí veřejných, kteří i přes neschválení svého pozměňovacího návrhu tento návrh novely Ústavy podpořili. Křížek najdete u hlasování pana kolegu Johna. Takže pokud zde hovoří o tom, že bychom to měli schválit, tak by bylo asi vhodné, aby na to hlasování taky dorazil. To za prvé. Podívejte se, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolegu Johna, na svůj výpis sjetiny hlasování. Máte

u hlasování křížek. Nevím. Jednalo se o poslední hlasování o této novele.

Za druhé k argumentům, které zde uváděl pan senátor Vystrčil. Já je v souladu s tím, co řekl pan kolega John, považuji rovněž za zástupné. To, co zde řekl kolega John, je v zásadě pravda a nemyslím si, že nad tím, jaká je role Nejvyššího kontrolního úřadu, jaká je funkce jeho kontroly, lze vést příliš dlouhé disputace, že se jedná o kontroly téhož. Ten argument nikdy nikdo nepřebije z pohledu mezinárodního srovnání. Když se podíváte na okolní státy, tak my jsme jediný ostrůvek, kde našemu nejvyššímu kontrolnímu orgánu není možno vstupovat do pozic kontroly nakládání se samosprávnými příjmy měst a obcí. Myslím si, že to je špatně, a myslím si, že bychom se k tomu skutečně měli vrátit.

Pokud jde o rozpočtové obavy, a to je moje poslední poznámka, o rozpočtové obavy, zdali tedy Nejvyšší kontrolní úřad bude schopen tuto funkci vykonávat, myslím si, že rozpočet je věcí Poslanecké sněmovny a že Senát v této věci nemá žádnou ústavní roli. A za druhé je to věcí organizace práce Nejvyššího kontrolního úřadu, který je nezávislou institucí. To znamená představa, že by zde bylo jakékoli riziko ovlivňování činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu nebo prostor pro případně nějaké korupční jednání, já jsem to slovo tady zaslechl, tak to si myslím, že lze samozřejmě vyloučit.

Nemyslím si, že pan senátor Vystrčil to myslel tak, že by docházelo prostřednictvím kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu k nějakému korupčnímu jednání. Na druhou stranu ovšem je třeba říci, že Nejvyšší kontrolní úřad nemá jinou pravomoc než zveřejnit výsledek svého jednání, případně svého závěru a případně podat trestní oznámení. Žádnou jinou pravomoc, která by byla i ve vztahu k agendě ukládacích pokut, nemá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je ještě pan poslanec John. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek John: Dovolte mi zareagovat na oba předřečníky. Velmi děkuji panu senátorovi, že říkal, že ten zákon byl stažen také tím, že nebylo možné kontrolovat ČEZ. Já si to myslím také, a proto v tom podání nového zákona, který jsme dali, je samozřejmě i kontrola ČEZu. Proto doufám, že senátoři to podpoří. A že jsem nehlasoval, tak právě proto, že TOP 09 a ODS invalidizovaly a zničily ten zákon tím, že znemožnily kontrolovat ČEZ, tento stát ve státě. O to jsme se tady hádali tři čtvrtě roku. Samozřejmě je třeba kontrolovat i ČEZ a pak bude ten zákon takový, aby pro něj všichni mohli hlasovat. A doufám, že to udělá i ODS a TOP 09. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím – nikoliv obecnou, ale rozpravu.

Kolegyně a kolegové, máme před sebou zákon, který z důvodu předchozího nepřijetí změny Ústavy de facto nemůže začít platit. Nicméně podle stanoviska sněmovní legislativy je potřeba provést i formální hlasování, kterým tento zákon zamítneme. Proto přivolávám své kolegy. (Do sálu přicházejí poslanci.)

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, přednesu jeho návrh: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 352/5.

Zahajují hlasování (pořadové číslo 296). Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení?

Omlouvám se, prohlašuji hlasování za zmatečné, protože jsme neměli nastaveno kvorum na 101. Prosím o nastavení kvora a budeme toto hlasování opakovat.

Hlasujeme o návrhu usnesení, tak jak jsem jej přečetl.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 297. Přihlášeno 175, pro 5, proti 81. Konstatuji, že návrh zákona nebyl přijat.

Budeme pokračovat projednáváním bodu s pořadovým číslem

3.

Návrh zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/3/ - vrácený Senátem

Tento návrh vrátil Senát s pozměňovacími návrhy a jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 605/4.

Senátoři se z projednávání tohoto zákona omluvili, takže prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní kolegyně Lenka Kohoutová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, cílem předloženého návrhu, který je označen jako sněmovní tisk 605, je umožnit občanským sdružením, která o to hlasy všech svých členů požádají, aby se mohla transformovat z občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost. Tato transformace je tedy plně dobrovolná. Transformovaná obecně prospěšná společnost bude mít stále stejné IČ. Bude tedy považována za nástupnickou organizaci, přičemž se automaticky řídí zákonem o obecně prospěšných společnostech, který klade vyšší nároky na transparentnost než zákon o občanských sdruženích, což by mělo být jedním z jasných pozitiv pro státní správu vzhledem k financování, ale i pro samotné tyto společnosti.

Transformované organizace budou mít stále svoji historii. Nebude na ně nahlíženo jako na nové organizace, což je zásadní fakt vzhledem k tomu, že při dotačním řízení je přihlíženo právě k historii dané společnosti. Proto vůbec transformační zákon jsme předložili.

Chtěla bych připomenout, proč jsme spolu s kolegy tento zákon podali. Změna zákona je důležitá především pro poskytovatele sociálních služeb či vzdělávacích organizací. Podobné organizace dlouhodobě poskytují služby nejenom svým členům, ale i široké veřejnosti. Tím však odporují spolkové činnosti a takové organizace by s účinností nového občanského zákoníku prostě zanikly. Musely by vznikat organizace nové, jež by nemohly přejmout historii původního občanského sdružení. a tím by přišly problémy s financováním sociálních služeb, jako jsou například asistenční služby, které známe z pomoci lidem se zdravotním postižením.

V Senátu neprošel tento návrh pouze o dva hlasy. Považuji to za velkou chybu. Na senátní půdě byl projednáván dvěma výbory – výborem pro územní rozvoj a veřejnou správu, ten zákon doporučil přijmout bez pozměňovacích návrhů, druhým byl výbor ústavněprávní, který navrhl zákon přijmout s pozměňovacím návrhem.

Senátní pozměňovací návrh z dílny ústavněprávního výboru se zdá být pouze drobnou úpravou. Hovoří se v něm o tom, že s transformací občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost stačí souhlas 50 %, což zmírňuje požadavek z původního návrhu, který hovořil o nutnosti sto-percentního souhlasu členské základny. Toto zdánlivé zmírnění Senátu přinese řadu soudních řízení vyvolaných ze strany členů sdružení, kteří nebudou mezi těmi procenty, která schvalovala. Je to možnost toho, že to bude zavdávat příčinu soudních sporů. To se ukázalo i v diskusi při schvalování v Senátu, kdy jeden ze senátorů a zároveň člen občanského sdružení se ohradil proti možné situaci, že by ve změně rozhodovali členové bez něho.

Právě proto má podmínka souhlasu všech členů své velké opodstatnění. Není to pouze výmysl poslanců, nicméně tento problém jsme

velmi diskutovali jak s právníky, kteří navrhovali nový občanský zákoník, tak s představiteli Ministerstva spravedlnosti. Ano, je to podmínka poměrně tvrdá, ale je vzhledem k občanským sdružením a jejich členům nesmírně spravedlivá.

Občanské sdružení má absolutně jinou filozofii než jakákoli jiná společnost. Zároveň je akceptovatelná pro jednotlivá občanská sdružení. Argument, že občanská sdružení mají problém se zajištěním stoprocentního souhlasu členů, považuji za velmi slabý. Zákon využijí občanská sdružení poskytující služby široké veřejnosti především v oblastech sociálních, zdravotních nebo vzdělávacích. Jde o pomoc těm, kteří ji potřebují, jde o přechodový můstek před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku. Navíc je nutné podotknout, že o tuto transformační změnu bude žádat pouze zlomek občanských sdružení, v žádném případě nepůjde o masové přetransformovávání se.

Transformace není pro ty, kteří se nedohodnou. Transformace byla připravena pro ty, kteří mají ve svém sdružení soulad a jednotný názor. Pro ty ostatní je tu druhá cesta, kterou jsem již zmiňovala, tedy založit novou organizaci bez historie a znovu šlapat trnitou cestou a znovu si vydobýt místo na slunci, to, co se týká např. dotací, grantování apod.

Vážené kolegyně, kolegové, ráda bych vás požádala o podporu původního návrhu, tedy návrhu, který vzešel z Poslanecké sněmovny, nikoli senátního. Senátní návrh opravdu může zavdávat pro budoucno problém soudních sporů. Nepomůžeme tak těm, kterým jsme dlouhodobě pomoci chtěli, a to je občanským sdružením, která poskytují nesmírně důležité služby pro nás pro všechny, pro společnost jako takovou. Starají se o lidi, o které se stát sám postarat neumí, nemůže.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Ptám se, jestli se chce k návrhu vyjádřit paní zpravodajka ústavněprávního výboru kolegyně Suchá. Chcete se, paní kolegyně, vyjádřit? Nechcete, dobře. Takže k tomuto bodu otevíráím rozpravu. Jako první se do rozpravy hlásil pan místopředseda Pospíšil. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já chci vystoupit pouze stručně a cílem mého vystoupení je podpořit návrh naší paní kolegyně Kohoutové a ostatních poslankyň a poslanců, protože podle mého názoru, byť se jedná o velmi odbornou a složitou materii, je to věc, která výrazně může pomoci neziskovému sektoru, konkrétně občanským sdružením, která vykonávají zdravotnické, sociální a školské aktivity a která se budou muset podle nového občanského zákoníku transformovat v jinou právnickou osobu. A právě tento návrh zákona je mo-

žno vnímat jako jednodušší cestu, jak transformovat právnickou osobu, občanské sdružení, na obecně prospěšnou společnost a přitom zachovat historii té právnické osoby. To bohužel nový občanský zákoník zcela neumožňoval. Tam se počítalo s principem, že dojde k ukončení činnosti té právnické osoby a vznikne nová právnická osoba. Nicméně je dobré a důležité, a paní poslankyně Kohoutová to tady řekla, že historie právnické osoby je důležitá pro tu právnickou osobu právě proto, že když žádá o veřejné peníze, různé dotace či granty, tak musí svoji historii doložit. Musí doložit, že takováto právnická osoba již v minulosti aktivity, na které chce získat peníze, realizovala a realizovala je úspěšně.

Já vás tedy chci poprosit o podporu tohoto návrhu, a to v původní podobě, jak jsme ho schválili zde na půdě Poslanecké sněmovny, protože za prvé, jak už jsem řekl, považuji ten návrh za věcně správný, za druhé je to návrh, který je prospěšný, zavádí transformaci právnické osoby z občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a zachovává kontinuitu té právnické osoby. A za třetí, a to je důležité říci, tento návrh není nějakou poslaneckou legislativní aktivitou v podobě jakéhosi legislativního kutilství. Byl velmi podrobně debatován a připravován autory občanského zákoníku, byl jimi schválen – já tady potvrzuji slova paní navrhovatelky – a opravdu zapadá do kontextu vnímání nového občanského práva, tak jak jsme ho přijali před několika měsíci na půdě této Poslanecké sněmovny. To jsou důvody, proč si tento návrh, který je zcela apolitický, věcný, zaslouží naši podporu a já vás o ni také žádám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Předpokládám, že faktické poznámky kolegy Dědiče, Farského, Laudáta a Doktora jsou omylem. Ano, rozpravu končím. Paní navrhovatelko, přejete si ještě závěrečné slovo? Ne. Paní zpravodajka ne.

Takže můžeme přistoupit k hlasování. Podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 605/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 605/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí a návrhem... A opět se omlouvám, prohlašuji hlasování za zmatečné. Nemáme nastaveno kvórum. (Kvórum je nastaveno.) Dobře, takže přistoupíme k hlasování o usnesení, které jsem přečetl.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 299 přihlášeno 174, pro 27, proti 92. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97/5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpolovičně většiny všech poslanců, to znamená 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, dle sněmovního tisku 605/3.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 300 přihlášeno 175, pro 121, proti 10. Konstatuji, že návrh zákona jsme přijali. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat projednáváním bodu

4.

Návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 657/6. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr pro místní rozvoj pan Kamil Jankovský. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dovolím si vás ještě přerušit, pane ministře. Kolegyně, kolegové, opět vás musím požádat, abychom ztišili hladinu hluku v sále. Pan ministr je slabšího hlasu (smích v sále) a není vůbec

rozumět, co povídá. Budte tak hodní, ztište hladinu hluku. (Hluk v sále neutichá.) Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Tichý hlas nabádá k větší pozornosti, víte. Mohl bych mluvit ještě víc nahlas, ale myslím, že takhle kolegové poslanci budou lépe poslouchat.

Nicméně opravdu velmi krátce. Je to právní úprava, kterou jsme tu již projednávali. Je to zastřešující úprava služeb spojených s bydlením, to znamená v oblasti nájemního bydlení, ale je to úprava, která se týká i vlastnictví a bydlení vlastnického. Hlavním předmětem této úpravy je úprava určování záloh a stanovení kritérií, podle kterých dochází k rozúčtování nákladů za služby na jednotlivé příjemce. Součástí tohoto zákona je také možnost ujednání o paušální platbě. Jsou tady samozřejmě zahrnuty i sankce pro případ nesplnění povinnosti jak příjemcem, tak poskytovatelem služeb.

Právě sankce byly předmětem pozměňovacího návrhu, tak jak byl tento návrh projednán v Senátu. Pozměňovací návrh Senátu snižuje sankce za plnění řádově na jednu polovinu a Ministerstvo pro místní rozvoj s tímto senátním návrhem souhlasí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Ptám se paní kolegyně Horníkové jako zpravodajky výboru pro veřejnou správu, jestli se chce vyjádřit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Ráda bych jako zpravodajka výboru i Sněmovny podpořila senátní návrh. Je to návrh dobrý a zvednu pro něj určitě ruku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu otevírám rozpravu. Jako první vystoupí pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vzhledem ke kladnému stanovisku zpravodajky i pana navrhovatele jen velmi stručně uvádím, že snížení poplatku z prodlení znamená, že by se zhruba ten roční devadesátiprocentní poplatek z prodlení z dlužné částky snížil asi na 36 %, což je téměř třetina. Jsem rád, že ministerstvo i zpravodajka tento návrh podpořili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se dál někdo do rozpra-

vy? Neregistruji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Mám tady zase celou řadu faktických poznámek. Předpokládám, že to jsou omyly. Je někdo přihlášen k faktické poznámce? (Nikdo se nehlásí.) Není. Pokud se dále nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Ptám se ještě na závěrečná slova, jestli chce pan senátor nebo pan ministr. Ne. Můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, podle sněmovního tisku 657/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 657/6.

Zahajuji hlasování. (Hlasy ze sálu žádají odhlášení.)

Ještě je tu žádost o odhlášení. Hlasování ukončím. Všechny vás odhláši. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. (Předsedající chvíli čeká.) Počet přihlášených stále ještě stoupá, takže ještě chvíli počkám.

Myslím, že můžeme přistoupit k opakovanému hlasování. Budeme hlasovat o usnesení, které jsem před malou chvílí přečetl.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 302, přihlášeno 168, pro 168, proti nikdo. Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme přijali. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat projednáním bodu

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/6/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 700/7. Vítám mezi námi senátora Jana Žaloudíka. Dobrý den, pane senátore.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych se stručně vyjádřil k návrhu zákona, který je nyní na programu jednání, k poslaneckému návrhu zákona, který mění zákon 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, který byl Poslanecké sněmovně vrácen Senátem s pozměňovacími návrhy.

K připomenutí návrhu zákona bych jen velmi stručně uvedl, že cílem navrhované právní úpravy je vyřešit nejaktuálnější aplikační problémy, na které po nabytí účinnosti zákona o zdravotních službách dnem 1. dubna 2012 poukazovala praxe, a to nejen z okruhu poskytovatelů zdravotních služeb nebo zdravotnických pracovníků či zákonných zástupců nezletilých pacientů, ale i jiných dotčených osob.

Zejména se upravuje ustanovení § 10 tak, aby poskytování domácí péče nebylo dále omezeno pouze na domácí prostředí pacienta, dále se upravuje ustanovení § 34, a to tak, aby podávání informace pacientovi o zdravotním stavu nebylo bezúčelně opakováno, a ustanovení § 35 za účelem zjednodušení vyslovování souhlasu s poskytováním zdravotních služeb zejména nezletilým pacientům.

Dále se upravují některá ustanovení týkající se oznamování hospitalizace nebo omezení hospitalizovaného pacienta ve volném pohybu bez jeho souhlasu soudu.

Dále se zpřesňuje § 46 ve smyslu úpravy požadavků kladených tímto ustanovením na poskytovatele zdravotních služeb, v jejichž zdravotnických zařízeních se připravují osoby na výkon zdravotnického povolání.

Dále se vypouští povinnost postupovat podle mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability.

Novou právní úpravou je doplnění ustanovení § 81 o další možnost provádění nácviků vymezených zdravotnických výkonů na těle zemřelého.

Poslední úprava, kterou zmíním, je návrh, aby dotčená lhůta pro provozování jeslí jako zdravotnického zařízení uplynula až dnem 31. prosince letošního roku.

Ústavněprávní výbor Senátu doporučil zákon schválit ve znění předloženém Poslaneckou sněmovnou. Výbor zdravotně-sociální přednesl řadu pozměňovacích návrhů, které byly nakonec plénem Senátu schváleny, a s nimi byl návrh zákona Poslanecké sněmovně vrácen Senátem. Dovolte mi stručně zmínit tyto návrhy, se kterými si dovoluji vyjadřovat jako s celkem nesouhlas.

Jednak se upravuje § 34, který upravuje práva a povinnosti zákonného zástupce. Tuto úpravu považujeme za problematickou, neboť úprava ustanovení, podle níž je vedle zákonného zástupce uveden opatrovník, není zohledněna v dalších dotčených ustanoveních zákona.

Pojem zdravotní péče, kterou je třeba poskytnout v zájmu ochrany zdra-

ví pacienta, je přinejmenším stejně problematický a neurčitý jako pojem zdravotní služby, které mohou podstatným způsobem negativně ovlivnit další zdravotní stav pacienta nebo kvalitu jeho života, což je formulace, která byla ve stávajícím znění kritizována.

Též navrhované vymezení práva poskytovatele zdravotních služeb rozhodnout o poskytnutí neodkladného zdravotního výkonu, nutného k záchraně života nebo zdraví nezletilého pacienta nebo pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům, pokud zástupce nebo opatrovník odpírá souhlas, je nejasné ve vztahu k vymezení poskytování zdravotních služeb bez souhlasu podle ustanovení § 38.

Ani změnu ustanovení § 40 nepovažuji za vhodnou. Například s ohledem na terminologii zákona není zřejmé, co je myšleno pojmem „terapeutické důvody opravňující použití omezovacího prostředku bez následného oznámení soudu“.

Zákon má být dále upraven pozměňovacím návrhem Senátu, který umožňuje nahlížení Lékařské komory do dokumentace pacienta bez souhlasu, čímž rozšiřuje pravomoc Lékařské komory nad rámec pravomoci kraje a jeho kontrolní možnosti.

Závěrem uvádím, že návrh zákona, kterým se mění zákon o zdravotních službách původním zněním, ve kterém Senátu předložila Poslanecká sněmovna, plně podporuji.

Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, děkuji za pozornost a věřím, že návrh zákona, kterým se mění zákon o zdravotních službách, v této závěrečné proceduře podpoříte ve znění, které Poslanecká sněmovna schválila velkou převahou ve třetím čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Ptám se pana zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Svojáka, jestli se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Svoják: Hezký podvečer vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já budu velmi stručný. Chtěl bych říci, že podpořím sněmovní verzi tohoto zákona a senátní verzi nepodpořím, zejména z toho důvodu, že Senát v té své úpravě dává prostor odborným komorám k nahlížení do zdravotní dokumentace bez souhlasu pacienta, což je podle mého názoru v rozporu s mým uvažováním a je to zasahování do osobnosti klienta bez jeho souhlasu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám rozpravu. Ptám se pana senátora, jestli jako první vystoupí v rozpravě. Ano. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Žaloudík: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za slyšení ve věci zdůvodnění pozměňovacích návrhů Senátu ke změně zákona 372/2011.

Můžeme říct už úvodem, že zákon o zdravotních službách se nepovedl a to bylo také důvodem, proč Senát už k původnímu zákonu měl celou řadu námitek a vrátil ho se zamítnutím. Nečekali jsme jistě, že vydrží 45 let jako jeho předchůdce, nečekali jsme možná, že vydrží 45 měsíců, ale byli jsme pod určitým tlakem od 1. dubna 2012 jeho nabytí účinnosti, aby vůbec byly některé věci konzumovatelné, protože zejména před tím prázdninovým obdobím se některá ustanovení prostě nemohla naplnit. Takže už v červnu 2012 Senát podal pět bodů na novelizaci tohoto zákona. Ty přijaty nebyly, a tedy 45 týdnů po nabytí účinnosti tohoto zákona jsme dostali do Senátu tuto opravu, kterou jsme jistě vítali, protože pan poslanec Heger tak vlastně opravoval zákon, který jako ministr Heger navrhl. Myslím si, že je třeba opravu přivítat, protože je nutná.

Já bych začal pozitivně. My jsme velice přivítali, že byl vypuštěn úchop jako věc v medicíně nestandardní, protože já osobně jsem rád, když mě při odběru krve sestřička uchopí, abych jí necukl. Vy možná také. Dále jsme byli velice rádi, že se nemusí každých 30 dní ze zákona znovu pacient poučovat o jeho chronické diagnóze. Když je třeba odmalička diabetikem, tak by to znamenalo za život několik set poučování dvanáctkrát ročně. Tak to jsou ty pozitivní věci, které jsme přivítali. Říkám, že celkově postoj Senátu, i když ta oprava byla trochu později, než mohla být, že jsme vítali a byl k tomu přístup pozitivní. Přesto si myslíme, že minimálně ve třech paragrafech je potřeba ještě dodat některé věci, které možná zavdají příčinu, aby zákon zas nebyl opravován v brzkém budoucnu.

V § 35 navrhuje, aby se řešila situace, kdy opatrovník nebo rodič evidentně nesouhlasí, ať už z vlastní neinformovanosti, ignorance, neříkám zlé vůle, s léčebným postupem, který je konsensuálně navržen a který může znamenat ochranu zdraví nebo záchranu života pacienta, který v té době není schopen o sobě rozhodovat, a že takové to situace by měl řešit soud. Jestliže je nebude řešit, tak to zůstává pouze na zápisu lékaře v dokumentaci a ty věci se mohou v budoucnu komplikovat. Ty případy, kdy zjevné dobrodiní, které medicína chce dítěti nebo opatrovanému občanu prokázat, a odmítá to opatrovník nebo rodič, nejsou úplně raritní a jsou problémem pro lékaře. To je bod 35, kde jsme si dovolili opravu, resp. úpravu.

Dále v § 40. Zase z praxe. Omezení pacienta, ano, pokud s tím souhlasí předem. Samozřejmě to je věc standardní. Ale jsou situace, kdy pacient ani neví, že bude muset být omezen, kdy vznikají náhlé výpadky vědomí, náhlé delirantní stavy, pooperační stavy, a jestliže se soudy cítí natolik nevytížené, že všechny tyto banální situace, které medicína běžně

denně řeší, patrně i v těchto hodinách, se budou muset oznamovat jako věc zcela protizákonná nebo nová řešená soudem, tak to si tedy přidáme poměrně starostí. Takže jsme navrhovali, aby alespoň po dobu osmi hodin, kdy se většina situací upravuje třeba z pooperačních stavů, aby tyto zákon řešil také.

V § 65, který tady byl zmíněn jako kontroverzní a s tím, že členové komor, a to nejenom lékařské, ale také farmaceutické a stomatologické by si snad osnovovali právo nahlížet do lékařské dokumentace, jenom upozorňuji, že lékaři tak činí v rámci své praxe mnohokrát denně a lékařskou dokumentaci vytvářejí a určitě nijak nesoutěží o to, aby dělali nějaké posudky.

Jestliže ale ze zákona tento posudek udělat mají, pacient nemá zájem, aby se do té dokumentace nahlédlo, protože se je třeba vědom, že by ten závěr mohl být proti jeho zájmům, tak nepokládáme za logické dávat jedním zákonem úkol členům lékařských komor, aby posudky vytvářeli, a jiným zákonem jim v tom zase bránit. Myslím, že to, co kdysi v zákoně bylo, se podařilo tehdy nějakým návrhem na změnu prosadit panu bývalému poslanci Šnajdrovi, který buď chtěl lékařské komoře tím ulehčit, nebo naopak přitížit, to nevím, ale každopádně si myslím, že bychom se měli vrátit k původnímu stavu, který byl neproblémový po celá léta a umožňoval, aby členové komor, kteří nejsou prosím vás delikventi, jsou to lékaři, kteří s dokumentací běžně pracují, aby s ní mohli pracovat i tam, kdejde o posudek.

A jinak bych skončil opět pozitivně tím, že všechna ostatní ustanovení této změny Senát podpořil a je rád, že k té opravě dochází. Ovšem výhrady máme pouze k těmto třem bodům a v tomto smyslu jsme podali pozměňovací návrhy.

Já vám velice děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. Hlásí se ještě někdo další do rozpravy? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Pane ministře, přejete si ještě závěrečné slovo. (Ne.) Pan zpravodaj? Ne.

Tak můžeme přistoupit k hlasování. Podle § 97 odst. 4 o jednacím řádu Poslanecké sněmovny k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), podle sněmovního tisku 700/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 700/7.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 303, přihlášeno 170, pro 64, proti 84, tento návrh byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu. Podle § 97 odst. 5 jednacím řádu Poslanecké sněmovny k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Korum máme nastaveno na 101.

Přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 700/6.

Zahajuji hlasování, kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 304, přihlášeno 172, pro 120, proti 10, konstatuji, že návrh zákona jsme přijali.

Tím končím projednávání tohoto bodu a budeme pokračovat projednáním bodu s pořadovým číslem

6.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 780/4. Vítám mezi námi pana senátora Martina Tesaříka. Dobrý večer, pane senátore.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Aha... Děkuji pěkně za slovo. Předem si dovoluji avizovat, že jsou zde brýle.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Brýle. Některý z řečníků zapomněl na řečníšti brýle.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem před Poslaneckou sněmovnou celkem třikrát vystu-

poval ohledně tohoto návrhu, a proto mi dovolu, abych se spíš zmínil o té situaci, kterou dnes posílá Senát, a o pozici, ve které se nalézáme.

Zjednodušeně řečeno, existuje názor vyjádřený podporou většiny senátorů a spočívající v tom, že Poslanecká sněmovna bez transpozice příslušné směrnice postupovala, řekněme, šířeji, než směrnice sama o sobě vyžaduje, a tím pádem zařadila pod režim této směrnice i části průmyslu, které by jinak z hlediska svého charakteru pod ni být zařazeny nemusely.

Musím říci, že i když jsme vedli velmi košatou rozpravu jak s některými poslanci tady ve Sněmovně, s panem poslancem Úlehlou, který to tady navrhoval, tak zároveň s paní senátorkou Gajdůškovou v Senátu, a myslím, že jsme jak ona, tak i já vršili právní stanoviska, která na jedné straně – právní stanoviska ve prospěch názoru reprezentovaného například paní senátorkou Gajdůškovou, že se v tomto případě jedná o extenzi toho, co říká směrnice, tedy že to nemusíme činit, právní stanoviska, která má v ruce ona, tak proti tomu stanoviska Ministerstva životního prostředí i externích právních subjektů, které si Ministerstvo životního prostředí nechalo vypracovat včetně rozboru po projednání v Senátu, ze kterých podle našeho názoru vyplývá, že se nejedná o extenzivní výklad, naopak že hrozí, že pokud bychom v tomto směru neaplikovali plný rozsah tak, jak byl schválen v Poslanecké sněmovně, mohli bychom se dostat do situace, a pravděpodobně i dostali, že by se jednalo o neúplnou transpozici směrnice, což samo o sobě může s sebou nést důsledky podle evropského práva.

No, je to tak, že zkrátka tady máme dva názory. Ty názory se mezi sebou přou zdánlivě o jedno slovíčko v tom zákonu, ve svém důsledku v různě velkém rozsahu dopadu té věci. Tak jak jeden či druhý má názor v dopadu pozitivním či negativním.

Z pohledu Ministerstva životního prostředí musím tedy znovu zopakovat, že naší ambicí v žádném případě není na jakémkoli výrobce v Čechách uvalovat v tomto smyslu tvrdší podmínky, než stanoví směrnice. Výklad, který jsme zvolili, respektive překlad přílohy, je podle mého názoru víceméně doslovný a jsme přesvědčeni o tom, že tím správným dokumentem, který zajišťuje transpozici této směrnice, je verze postoupená Poslaneckou sněmovnou do Senátu, a poprosil bych vás o její podporu.

Pravdou také je, že vedeme debatu o jednu jedinou část transpozice, která je rozsahu mnohem většího s důsledky mnohem většími, než je jenom ta jedna část týkající se v tomto smyslu primárně obuvnického průmyslu, i když pravdou je, že se velmi obávám, že ve skutečnosti ve svém důsledku by se to tak, jak se jeví, netýkalo jenom obuvnického průmyslu, ale i jiných zpracovatelů a producentů plastických hmot.

Pane místopředsedo, děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Ptám se, jestli se k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu chce vyjádřit zpravodaj výboru pro životní prostředí pan kolega Úlehla. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážený pane předsedající, vážený pane senátore, dámy a pánové, já myslím, že už jenom to, že ten zákon samotný má čtyři přílohy a že od 5. prosince jsme se zabývali ve výborech, kam to bylo přikázáno, tímto zákonem, okrajově to projednal i výbor hospodářský, a že máme poměrně obsáhlá stanoviska v agendě k tomuto zákonu, který odůvodňuje potřebu přijetí senátní verze z hlediska zachování pracovních míst a nenastavení takových přísných podmínek, abychom některá naše tradiční průmyslová odvětví znevýhodnili v té konkurenci ostatních při získávání zakázek v rámci kooperace na území Evropské unie... Myslím si, že tak jak pan ministr životního prostředí to tady okomentoval, je to naprosto přesná a precizní definice té situace. A proto jsem rád, i když doporučuji přijmout senátní verzi, že tady nemáme striktní politická rozhodnutí a budeme hlasovat volným hlasováním. A věřím, že skutečně se to projeví v tom pozitivním slova smyslu a senátní verzi podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevíráím rozpravu. Jako první vystoupí pan senátor Tesařík. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Martin Tesařík: Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, pěkné odpoledne. Dovolím si tedy také vystoupit v krátkém svém bloku k předkládanému pozměňovacímu návrhu ze Senátu. Pro přesnost bych si dovolil citovat z materiálu, který jste jednak dostali vy a jednak který jsme měli k dispozici v rámci našeho projednávání v Senátu.

Chci říci, že Senát Parlamentu České republiky se na své 4. schůzi v 9. funkčním období konané dne 31. ledna 2013 rozhodl vrátit Poslanecké sněmovně předmětný návrh zákona ve znění pozměňovacího návrhu, a to zejména s ohledem na skutečnost, že materie postoupená do Senátu Parlamentu České republiky obsahovala některé terminologické nepřesnosti.

Přijetí takového znění zákona by zvýšilo administrativní zátěž pro malé a střední podniky a nebylo by v souladu s cíli transponované směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2010/75/EU. Senátem Parlamentu České republiky přijatý pozměňovací návrh tak směřuje především k zabránění svévolného výkladu předmětné směrnice, který by mohl vést k nárůstu administrativní zátěže.

Dovolil bych si ještě také citovat názor odborníků k tomuto pozměňovacímu návrhu. Tento pozměňovací návrh je takto odůvodněn.

Za prvé. Upřesnění znění zákona, které jednoznačně zamezí

nesprávnému zařazení zpracovatelských zařízení na výboru plastových dílů z reaktoplastu, například polyuretanu, pod působnost zákona s odkazem na přílohu č. 1 odd. 4.1 písm. h).

Za druhé. V souladu znění se správnou technickou terminologií dle názvoslovné normy ČSN 1100472 tím, že bude vypuštěn nesprávný nedefinovaný technický termín „plastické hmoty“ a ponechán obecný správný termín „polymery“.

Tak bych mohl číst ještě dalších asi pět důvodů. Já si myslím, že nejdůležitější je, že tyto pozměňovací návrhy podpořily autority v oblasti, jako je pan prof. Ing. Vratislav Ducháček z Ústavu polymerů Vysoké školy chemicko-technologické v Praze nebo pan prof. Ing. Petr Sába, CSc., rektor Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, a další řada profesorů.

Já jsem si tentokrát vzal na pomoc, abych přesvědčil vás, i jakousi pomůcku, abyste věděli, o co se jedná tady v tomto zákoně. Držím v ruce obuv, kterou používají zaměstnanci v atomových elektrárnách, a principiálně ji držím proto, že tato bota je vyrobena tak, že existuje svršek, který se dá do formy, a do formy se stříkne tato hmota, která vlastně je tím předmětným diskusním předmětem. (Ukazuje modrobílou obuv.) Stejně jako tady tato stélka. (Ukazuje bílooranžovou stélku.) Výrobce musí kvůli tady této malé části žádat o integrované povolení. Myslím si, že není v zájmu podpory malých a středních podniků, aby se vydávaly složitou cestou získávání integrovaného povolení.

A na závěr, když už jsem tady v těch demonstrativních příkladech, bych si dovolil přečíst pár titulků, které píší v novinách ze Zlínsku: „Obuvníci hrozí odchodem na Slovensko kvůli zákonu“ nebo „Je to, jako kdyby stát nutil dělat emisní prohlídky na jízdní kola“.

Vím, že v tomto mém krátkém vystoupení jsem nemohl postihnout všechny atributy, které by bylo potřeba říct k tomu, aby Poslanecká sněmovna přijala návrh ve znění Senátu. Nicméně si vás dovoluji na závěr svého vystoupení požádat o podporu tohoto zákona ve znění postoupeném ze Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášený do rozpravy je paní kolegyně Kateřina Konečná. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych doplnila jak zpravodaje výboru pro životní prostředí, tak také pana ministra v jedné věci. My jsme stejný pozměňující návrh, který dnes máme na stole ze Senátu, projednávali na výboru pro životní prostředí. Ten návrh nebyl přijat. Stejně tak jako ho odmítla tato Poslanecká sněmovna ve třetím čtení potom, co byl ve druhém

čtení opět načten. My už jsme se jednou rozhodli a myslím si, že výbor pro životní prostředí zrovna tomuto návrhu a tomuto pozměňujícímu návrhu věnoval opravdu hodně času a chtěl znát vysvětlení jak od odborníků z Ministerstva životního prostředí, kterých si vážím, tak následně od lidí, kteří měli jiný právní názor. My jsme se tehdy přiklonili na stranu Ministerstva životního prostředí. A já jsem ráda, že jsme to udělali, protože jestliže začneme odbornost měnit za politiku, nebo v tomto případě za populismus, tak to v téhle republice opravdu nedopadne dobře.

Každý z vás, kdo dneska bude hlasovat pro senátní verzi – a já bych byla ráda, kdybyste mě, kolegyně a kolegové, poslouchali, protože to podle hlasovacího zařízení bude známo, kdo to byl –, bude hlasovat o pokutě, která hrozí České republice za to, že netransponuje směrnici tak, jak ji má transponovat. My jsme členy Evropské unie. A věřte mi, že mnohokrát nesouhlasím s tím, co nám Evropská unie nařizuje. Na druhou stranu pokud jsme členy a tato transpozice musí být provedena, tak každý z vás, kdo dnes hlasuje pro senátní verzi, nehlasuje o snížení administrativní zátěže podnikatelům. Hlasuje o budoucnosti a o budoucí pokutě, které bude Česká republika vystavena. Jenom bych byla ráda, abyste si to všichni před svým hlasováním uvědomili, protože já – teď to nechci říct expresivně, že tady někteří z vás nebo někteří z nás nebudou za dva roky, a tudíž nás to nemusí trápit. Já vím, že ani Senát ani poslanci tuhle pokutu platit nebudou. Ale budou ji platit občané České republiky. A budoucí ministr životního prostředí de facto bude muset tento problém stejně řešit. To znamená, mně připadá senátní rozhodnutí jako malé děti na písečku, které vědí, že mají problém, ale tak ho tedy odsuneme, abychom ho ještě nemuseli řešit my, a počkáme si, až nám někdo naválí pokutu, a potom ho tedy stejně budeme muset řešit.

My těm podnikatelům vůbec nepomáháme tím, že problém v tuto chvíli odsouváme, protože nejspíše za dva roky stejně přijde doba, kdy ten pozměňující návrh, který nám tady dneska předkládá Senát, budeme muset z tohoto zákona vyjmout, protože jinak nám hrozí opravdu desetimilionové pokuty. A já sice chápu, že jsou na to různé právní názory, ale v tomto případě opravdu více než kterémukoliv jinému názoru věřím právnímu názoru ministerských úředníků, kteří se touto materií velmi podrobně zabývali. A já vás jenom žádám, abychom na těchhle hrátkách, které jsou výrazem populismu, se Senátem v tomto případě nespolupracovali a setrvali na svém stanovisku.

Poslanecká sněmovna zde rozhodla o tom, že nechce, aby Česká republika platila infringement. Senátoři rozhodli, že tak chtějí udělat. Prosím, zachovejme zdravý rozum a vraťme naše stanovisko zpátky jako to jediné možné. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan zpravodaj, pan poslanec Úlehla. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Tomáš Úlehla: Dámy a pánové, já na to musím jenom krátce zareagovat, protože samozřejmě na výboru pro životní prostředí, jehož usnesení tady mám před sebou, stejně jako potvrzení, že nebyl ve druhém čtení ani podán návrh na zamítnutí ani další pozměňovací návrhy, než zazněly z výboru, je pod bodem A12 k bodu 135 jasně citováno to písmeno „h) polymery určené jako suroviny k dalšímu zpracování, syntetická vlákna, vlákna na bázi celulózy“ naprosto totožné s rozhodnutím při projednávání v Senátu. A pokud se jako místopředseda nemýlím, a já jsem byl přítomen tomu zasedání, tak jsme to schválili a šlo doporučující stanovisko zpravodaje na Sněmovnu. Té jsem se nezúčastnil a v mé nepřítomnosti to stanovisko bylo změněno na negativní.

Takže já samozřejmě teď hovořím pouze za sebe, a proto doporučuji právě i z těch ohledů, že to není o tom, jestli nás bude Evropská unie trestat, já jsem také zastáncem dodržování legislativy, ale že diskvalifikujeme české firmy oproti okolním státům ze všech subdodávek, které dosud dělaly, a tím ohrozíme stovky pracovních míst. Na to jsou posudky odborné veřejnosti.

Já si vážím kolegyně Konečné. Myslím si, že naše pracovní vztahy jsou korektní, ale tohle jsem považoval za objektivní a nutné zdůraznit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Faktická poznámka – paní kolegyně Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já se omlouvám. Já jsem to hlasování neměla před sebou. Kolega Úlehla má pravdu. My jsme to nakonec o jeden hlas na výboru podpořili, nicméně definitivní stanovisko Sněmovny o tomto pozměňovacím návrhu, tedy stanovisko vás všech kolegů, bylo samozřejmě negativní, a proto se to do toho návrhu zákona nedostalo. Proto jsem vás vyzývala, abyste setrvali na tom, co už jsme jednou odsouhlasili, a abychom byli zodpovědní. To je možná to správné slovo, které by se k téhle instituci mělo hodit nejlépe.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Žádnou přihlášku neregistruji, z místa se nikdo nehlásí, proto rozpravu končím. Přejete si, pane zpravodaji a pane navrhovateli, závěrečná slova? Nikoliv.

Můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí

souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Ještě přivolám kolegy z předsálí, kteří se chtějí zúčastnit hlasování. Opakuji, že budeme nejdříve hlasovat podle § 97 odst. 4. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 780/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 780/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 305 přihlášeno 173, pro 97, proti 34. Konstatuji, že návrh byl přijat. Takže jsme přijali zákon ve znění Senátu. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu s pořadovým číslem

7.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 783/5. Vítám mezi námi senátorku Alenu Dernerovou.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu vyjádřil pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, Ministerstva zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství. Uvedený návrh zákona byl po projednání Senátem 31. 1. letošního roku vrácen zpět Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy.

Uplatněné pozměňovací návrhy obsažené v senátním usnesení číslo 85 se týkají čtyř okruhů problémů. Jednak je to vývoz krevní plazmy a dovoz transfuzních přípravků a lidské krve a zjednodušení registračního

řízení u tradičních léčivých přípravků. Tyto dvě oblasti pokládám za jakési technicko-legislativní záležitosti, jejichž výklad by tady zabral spoustu času, a nebudu se k nim vyjadřovat. Další dva pozměňovací návrhy se týkají zavedení povinnosti e-preskripce na veškeré léčivé přípravky a zavedení povinnosti lékárníka informovat pacienta o výši doplatku z veřejného zdravotního pojištění na vydávaný léčivý přípravek. Tyto dva pozměňovací návrhy si dovoluji okomentovat a avizuji, že s verzí, kterou předkládá Senát, vyslovím v závěru nesouhlas.

Pokud jde tedy o elektronickou preskripci, tak pokud odmyslíme záležitosti, které se týkají averze, která vznikla z aféry IZIP, anebo pokud odmyslíme vyjádření různých odborných uskupení a profesních komor na téma, že jsou lékaři, kteří nejsou schopni provozovat svou ordinaci s počítačem – což já pokládám za velmi nešťastné stanovisko profesních organizací –, tak je k tomu potřeba říct, že tyto body upravují problematiku elektronické preskripce a jejího plošného zavedení a vystavování elektronického receptu po dohodě s pacientem. Tato možnost byla zavedena již od 1. 1. 2008, avšak s ohledem na potřebu vybudování technického zázemí v podobě centrálního úložiště byla elektronická preskripce prakticky možná až od roku 2010 a po určitých diskrepancích a diskusích s Úřadem pro ochranu osobních dat byla definitivně tato preskripce uvolněna v roce 2010.

Ta preskripce má celou řadu pozitiv, jak pokud jde o předepisujícího lékaře, tak vydávajícího lékárníka, tak pokud jde o pacienta. Já bych zde jenom shrnul, že primárním cílem elektronické preskripce je modernizace poskytování zdravotních služeb, která je s ohledem na současný stav vědy a techniky v dané oblasti nezbytným předpokladem pro další efektivní fungování systému zdravotnictví. Záměrem elektronizace je zavedení systému, který umožní odpovídající kontrolu předepisovaných a vydávaných léčivých přípravků ve vztahu k pacientovi, a nikoliv pouze ex post, nýbrž ještě před provedením preskripce, případně výdeje. Vzhledem k tomu, že je stále více záznamů o pacientově zdravotním stavu v elektronické podobě, je preskripce prováděná elektronickou formou logickým krokem, který byl již dávno zaveden v řadě zemí.

Navrhovaná účinnost od 1. 1. 2015 poskytuje podle mého názoru dostatečný čas pro veškeré potřebné přípravy technických i personálních předpokladů realizace.

Pokud jde o poslední bod, informování pacientů lékárníkem o tom, v jaké výši je hrazen daný přípravek zdravotní pojišťovnou, tam se sleduje zejména cíl zvýšit informovanost pacientů o úhradě ze všeobecného zdravotního pojištění. Je známo, že pacienti sledují zejména doplatky, které musí platit, nikoliv kolik jsou náklady systému zdravotního pojištění, což často vede k určité neúctě k drahým lékům a ty jsou považovány za přípravky tzv.

zdarma a důsledkem je všeobecně známý fakt, že zhruba dvě tři procenta léků se ocitají v popelnicích nebo se vyhazují – a stojí to systém cca 1,5 mld.

Vzhledem k tomu, že návrh změny zákona o léčivech se týká z naprostu převažující části dvou klíčových transpozic evropských směrnic, dovoluji si vás požádat o souhlas, a to souhlas se zněním, který odešel do Senátu z Poslanecké sněmovny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně panu navrhovateli. Chci se zeptat, zda se k návrhům chce vyjádřit zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Boris Šťastný. Je tomu tak. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážená paní senátorko, dovoluji mi pouze stručně se vyjádřit k pozměňujícímu návrhu nebo stanovisku Senátu.

Já jsem toho názoru, že bychom měli setrvat na sněmovní verzi. A má velká prosba směřuje k vám, poslankyním a poslancům, už jenom proto, že v závěrečném hlasování ze 153 poslankyň a poslanců se hlasování zúčastnili tak, že 141 jsme tento návrh podpořili a pouze dva se zdrželi. Taktéž na výboru pro zdravotnictví byl poměrně velký konsensus.

Asi největší změna, která se objevila v senátním návrhu, se týká elektronické preskripce. Já bych chtěl moc poprosit, abychom se nedostávali do pozice nějakých tzv. neoludittů. Luditté na počátku 19. století v Anglii jako hnutí ničili stroje, protože se domnívali, že stroje lidem berou práci, a tak se snažili zabránit rozvoji anglické průmyslové revoluce. Návrh na zavedení povinné elektronické preskripce není o ničem jiném, než že využijeme stávající strojový potenciál, do kterého Státní ústav pro kontrolu léčiv a potažmo Ministerstvo zdravotnictví a stát z veřejných prostředků nainvestovaly stovky a stovky milionů korun v minulosti. A jediné, co na těch strojích děláme, je, že zpracováváme určité omezené množství receptů pro kontrolu preparátů obsahujících pseudoefedrin. Teď nově snad pár preparátů, které se týkají konopí. To je přece obrovská škoda. Je obrovská škoda, že bychom promarnili šanci, aby 75 mil. papírků, 75 mil. receptů, které se každoročně musí skenovat, přepisovat, schovávat, zaznamenávat, by se automaticky nezaznamenávalo v rámci preskripce a následně v rámci výdeje. Způsobí to obrovské úspory ve zdravotním systému, které odhadujeme nejméně na stovky milionů korun ročně. A způsobí to pro pacienty také velkou výhodu, protože budou moci daleko efektivněji využívat celého systému včetně možnosti bránit se lékovým interakcím, které mohou ovlivňovat jejich zdravotní stav, dokonce i život.

Moje velká prosba přes ocenění práce, kterou paní senátorka a ctěný Senát tomu návrhu věnovaly, směřuje k vám všem, abychom podpořili verzi, kterou jsme dlouze diskutovali na zdravotním výboru a prakticky téměř jednomyslně v této ctěné Sněmovně schválili. Děkuji vám za pozornost. (V sále je trvalý silný hluk.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Otevírám rozpravu. Jako první v rozpravě vystoupí paní senátorka Alena Dernerová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, pane předsedající. Paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládo, na 4. schůzi Senátu konané 31. ledna 2013 po projednání návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se Senát rozhodl vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s těmito pozměňovacími návrhy:

Za prvé: Zrušení povinné elektronické preskripce. Povinná preskripce se dostala do návrhu bez širší diskuse. Návrh byl načten v rámci jednání výboru pro zdravotnictví v Poslanecké sněmovně bez jakéhokoli předešlého projednávání a bez diskuse s odbornou veřejností a posouzení všech možných důsledků. Povinná elektronická preskripce neexistuje nikde na světě. Přestože v souvislosti s elektronickými recepty se hovoří o kontrole interakcí a vytváření lékových profilů pacientů, realita je taková, že právní základ umožňuje centrálnímu úložišti pouze předat informace o receptu od lékaře lékárníkovi, zpětně informovat lékaře o tom, zda byl recept vydán, či nikoliv, a vydaný elektronický recept vyúčtovat zdravotní pojišťovně. Návrh na povinnou elektronickou preskripci pro pacienty a lékaře tak zcela předešel legislativní úpravu sdílení údajů o předepsaných lécích mezi lékaři nebo lékaři a farmaceuty. Zavedením povinné elektronické preskripce bychom nutili pacienty a lékaře, aby se nastěhovali do stavby domu, kterému chceme postavit střechu, aniž bychom postavili nosné zdi.

Rizika povinné elektronické preskripce. Za prvé technická. Nutnost vybavit všechny lékaře počítačem –

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Promiňte, paní senátorko, já poprosím o klid v sále. Opravdu, hladina hluku se výrazně zvýšila. Prosím o klid v sále, a všechny kolegy, kteří chtějí něco diskutovat: běžte to řešit do kuloárů.

Senátorka Alena Dernerová: Já vám děkuji. Je pravda, že v Senátu tohle –

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Stále mi ten hluk připadá, že je velmi výrazný. Nechci vás vyvolávat, ale opravdu vás prosím, respektujte to, že paní senátorka chce zde sdělit své a senátní stanovisko.

Paní senátorko, prosím, pokračujte.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, pane předsedající. Třetina lékařů nedisponuje než psacím strojem, tužkou, perem. Zavedení povinnosti při nezanedbatelné počítačové negramotnosti uživatelů hrozí nenaplnění záměrů navrhovatelů povinností. Reálně hrozí, že se dočkáme problémů jako s sKartou, a někdo nazývá elektronickou preskripci IZIPem dvě.

Dále ekonomická. Stovky milionů korun a další provoz, vybavení tisíců ordinací lékařů hardwarem a softwarem.

Za c) společenská: Namísto podpory jinak potřebné a účelné elektronizace se zavedení povinné e-preskripce při absenci nadstavbových prvků promění v odmítání elektronizace jako takové.

Závěrem bych k tomuto bodu připomněla: Předcházení povinnosti e-preskripce pro pacienty a lékaře před absolvováním odborné a společenské debaty o smyslu a rozsahu elektronického systému se ukazuje vpravdě škodlivé. Poučme se ze zkušeností zemí, které jsou úspěšnými průkopníky na poli elektronizace. Úspěšné zavedení e-preskripce v Dánsku, Švédsku či Izraeli bylo podmíněno podporou, a nikoliv trpnou akceptací ze strany odborné i laické veřejnosti. Bez zavedení funkcí, které chrání pacienta i lékaře před nesprávným používáním léčiv, nejen nelze povinnost e-preskripce efektivně prosadit, ale především nedává medicínský, ekonomický ani sociální smysl. (Velký hluk a neklid v sále trvá.)

Za druhé, odstranění části novelizačního bodu 165 § 83 odst. 6. Odstraněním části novelizačního bodu č. 165 navrhujeme posílit význam vztahu mezi pojišťovnou a pacientem.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ještě jednou prosím opravdu o klid. Hladina hluku je opravdu velmi výrazná. Kolegyně a kolegové, nechtějte, abych přerušoval schůzi. Prosím o klid v sále!

Paní senátorko, prosím.

Senátorka Alena Dernerová: Já vám děkuji. Páni poslanci a paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěla říct, že opravdu v Senátu se takto k vám nikdo z nás nechováme. Já jsem po viróze, mám velmi špatnou dikci a prosila bych vás, kdybyste vydrželi alespoň ještě chvíli pro to, co vám chci sdělit. Děkuji vám.

Takže odstraněním části novelizačního bodu č. 165 navrhujeme posílit význam vztahu mezi pojišťovnou a pacientem jako klientem zdravotní po-

jišťovny. Jestliže tato ctihodná Sněmovna v listopadu 2011 odsouhlasila úpravu informační povinnosti zdravotní pojišťovny tak, aby byl pacient podrobně seznamován s hodnotou poskytnuté hrazené zdravotní péče, tak stávající návrh bodu 165 by znamenal, že tuto informační povinnost musí převzít farmaceut. Systém přijatý v roce 2011 přitom nebyl vyhodnocen jako nefunkční a nepotřebuje být nahrazován po roce a dvou měsících novým. Neměli bychom zavádět více povinností ke stejnému účelu. Taková právní úprava by jinak vedla k nepřehlednosti v rozdělení odpovědností a pacienty by vedla ke zmatení.

Za třetí, nakládání s lidskou plazmou. Navrhujeme, aby se Česká republika, potažmo Ministerstvo zdravotnictví nezbavovalo dohledu nad distribucí plazmy do jiného členského státu a nad vývozem do třetí země. I s ohledem na mezinárodní závazky České republiky je vhodné, aby i nadále nakládání s lidskou plazmou spadalo do systému bezplatného dárcovství a přísné regulace ze strany státu. Novelizační body 24 a 38 přinášejí uvolnění regulace a nakládání s lidskou plazmou a přesun podpory státu od bezplatného k placenému dárcovství. (V sále je obrovský hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Za čtvrté, tradiční registrované léčivé přípravky. Vládní návrh zákona bez souvislosti s komunitárním právem nebo potřebami České republiky omezuje uvádění na trh dříve registrovaných tradičních rostlinných léčivých přípravků. Senátní pozměňovací návrh umožňuje těmto přípravkům, které jsou aktivně uváděny na trh více než deset let, aby i nadále zůstaly registrovanými přípravky za obvyklých podmínek. Takto se Česká republika vyhne případným arbitrážím pro zmaření investic.

Děkuji za pozornost, pokud vůbec nějaká byla.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní senátorce. Nacházíme se v rozpravě, do které v tuto chvíli není nikdo přihlášen. Pan kolega. Prosím.

Poslanec Jiří Skalický: Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych krátce doplnil informace, které tady sdělil pan ministr a pan zpravodaj, pan poslanec Šťastný, a požádal vás taktéž o podporu původního návrhu, který odešel z naší Sněmovny.

Aktuální stav postupného využívání elektronických receptů, což je klíčová změna, která je teď diskutována, je takový, že v současné době 1 923 lékařů vlastní elektronický podpis a je schopno tento recept využívat a jejich počet stále narůstá. Elektronický recept využívá 278 zdravotnických zařízení, a to včetně Masarykova onkologického ústavu v Brně jako příklad velkých zařízení. Používá ho 916 lékařů, přes 2 000 lékárníků. Princip elektronické preskripce je jedna ze součástí elektronizace zdravotnictví,

kteřou připravuje ministerstvo jako stavební část, a e-preskripce je jeden ze základních projektů.

O výhodách a možnostech využití tady bylo již řečeno mnohé, rád bych zmínil jenom některé body.

Z hlediska lékařů a zdravotnických zařízení je to podstatně lepší a v reálném čase definovaný přehled o předepisovaných léčivých přípravcích, a tudíž umožňuje jednotlivým zařízením daleko efektivněji řídit náklady z hlediska léčivých přípravků. Krátce bych zmínil otázku eliminace chybných údajů, padělků receptu. O lékových interakcích a kontraindikacích tady již byla řeč. Z pohledu zdravotních pojišťoven se taktéž jedná o snižování administrativních nákladů, provozních i personálních nákladů v souvislosti se skladováním receptů, nutností jejich digitalizace a jejich nakládání. V lékárnách jde taktéž o snižování budoucnosti administrativní zátěže, protože dnes prakticky všechny recepty v listinné podobě musí být přepisovány a předepisovány ručně do podoby řekněme elektronické formy. (Hluk v sále neutichá.)

Z pohledu nákladů: Kolikrát bylo zmiňováno, že náklady na zavedení této plošné elektronické preskripce budou příliš vysoké, tak jenom příklad. Jeden osobní e-certifikát, elektronický podpis, stojí 386 korun za rok. Elektronický recept jako software je součástí standardních ambulantních softwarů nebo nemocničních informačních systémů, takže tady nejde o žádný vyšší finanční náklad. Připojení na internet se dneska řádově pohybuje ve 400 korunách měsíčně. Pokud se týče již vynaložených prostředků, tak bych chtěl upozornit, že od okamžiku, kdy vlastně bylo zřízeno centrální úložiště elektronických receptů, SÚKL investoval do této záležitosti prakticky 140 mil. korun a každoročně stojí Státní ústav pro kontrolu léčiv jeho údržba upgrady 8 mil. Zdravotní pojišťovny, jak už jsem se zmiňoval, musí každoročně nakládat, skladovat a digitalizovat zhruba 75 mil. receptů. Pokud se týče času a nákladů času, které tomu tím přepisováním věnují lékárníci, tak tam je kvalifikovaný odhad, že to stojí přepočteno přes pracovní sílu a pracovní čas zhruba 300 mil. ročně.

Rád bych tady ještě upozornil na jeden aspekt, který považuji za docela zásadní a byl tady zmíněn poměrně krátce, a to jsou prošlé a nespotřebované léky, které se samozřejmě v domácnostech hromadí a vznikají nadužíváním, duplicitou předepisování, větším počtem receptů, protože pochopitelně v dnešním systému není možné uhlídat kompletní preskripci. Chtěl bych říct, že na základě aktuálních informací SÚKL z loňského roku o úhradách úhrady na léčivé přípravky ze zdravotního pojištění představovaly téměř 60 mld. korun a z údajů různých studií ze zahraničí se ví, že zhruba 8 % léků, které se řekněme získají, jsou nějakým způsobem prošlé, nespotřebované, vyhodí se nebo se vrací lékárnám, což je částka v našich poměrech okolo 4 mld. Na základě studií, které proved-

la farmaceutická fakulta a Státní ústav pro kontrolu léčiv, došlo k odhadu této částky na 1,5 až 2 mld. I kdybychom připustili, že třeba jenom desetina nebo pětina těchto léků může být ušetřena z hlediska nákladů, tak se dostáváme řádově ke stovkám milionů korun, které by mohly být využity jiným způsobem. Pro vaši představu, v roce 2011 tyto nespotřebované a prošlé léky, které byly vráceny přes lékárny, a to nejsou všechny, představovaly v objemu 550 tun. Takže jenom 550 tun léků víme, že se vrací a musí se likvidovat jako nebezpečný odpad.

Jsem přesvědčen, že i přes všechny připomínky a řekněme náměty, které zde padly v senátní verzi, je cesta využití elektronických receptů v plošné míře cestou správnou a je to jeden z efektivních nástrojů opravdu řízení lékové politiky státu v reálném čase z hlediska spotřeby a z hlediska dostupnosti. Proto je vlastně i uvedeno období přechodné od 1. 1. 2015 a proto je i ve verzi, kterou předkládá Sněmovna, zachována listinná podoba. Samozřejmě tato listinná podoba bude pak následně definována, v jakých případech je možno ji používat.

Ještě jednou vás prosím o podporu původního sněmovního návrhu zákona a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Skalickému. Kdo se dál hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím. Rozpravu tedy končím. Ptám se na závěrečná slova, zda chce pan navrhovatel nebo paní senátorka. (Nechtěl.)

Postoupíme tedy dál, ovšem budu konstatovat pro stenozáznam, že pan poslanec Vojtěch Filip má náhradní kartu číslo 25.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. Konstatuji, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Poprosím opravdu o klid v sále, jde o hlasování o návrhu zákona. Kolegyně a kolegové, opravdu prosím zklidněme se, budeme za chvíli hlasovat o zákonu. Nelze v takovémto hluku pokračovat v této práci. (Sněmovna se ztišuje.) Děkuji pěkně.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 783/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 783/5.“

Dámy a pánové, zahajují hlasování číslo 306. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 306, přihlášeno 175 poslanců, pro návrh 71, proti 91. Konstatuji, že návrh nebyl přijat.

Probíhá kontrola hlasování. Já zde mám faktické poznámky – pan předseda Benda? Nikoliv. A paní ministryně Hanáková? Také ne. Děkuji. (Probíhá kontrola hlasování.)

Kontrola hlasování proběhla. Jak už jsem řekl, návrh zákona jsme nepřijali ve znění schváleném Senátem. Proto nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Konstatuji, že k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Poprosím o nastavení kvora tak, abychom po přečtení návrhu usnesení mohli zahájit hlasování.

Přednesu tedy návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 783/4.“

Zahajují hlasování číslo 307. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 307, přihlášeno 174 poslanců, pro 100, proti 8. Konstatuji, že návrh nebyl přijat.

Probíhá kontrola. Mám zde prosím několik faktických poznámek. Pan poslanec Filip znovu? Nikoliv. Pan poslanec Smýkal? Pan poslanec Křeček? Pan poslanec Seďa? (Nikdo z nich.) Dobře.

Pan předseda Benda prosím.

Poslanec Marek Benda: Velká omluva této Sněmovně. Všichni jste mě viděli, že jsem evidentně hlasoval pro, mačkal pro, přesto mám na sjetině křížek. Omlouvám se a zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Máme zde námitku. Dámy a pánové, zahajují hlasování o této námitce. Je to hlasování číslo 308. Kdo je prosím pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 308, přihlášeno 174 poslanců, pro 156 poslanců, proti 6. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu zákona ve znění usnesení, které jsem již četl. Poprosím vás, abyste věnovali tomuto hlasování pozornost.

Dámy a pánové, zahajují hlasování pořadové číslo 309. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 309, přihlášeno 175 poslanců, pro 104, proti 10. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Probíhá kontrola hlasování. Pan poslanec Petr. Prosím máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Pane předsedající, dovolil bych si zpochybnit hlasování. Hlasoval jsem ne, a na sjetině mám ano. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o zpochybnění hlasování, o této námitce. Prosím věnujte pozornost hlasování.

Je to hlasování číslo 310. Zahajuji hlasování. Kdo je pro námitku? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 310, přihlášeno 174 poslanců, pro 163, proti 2. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opětovně hlasovat o návrhu zákona ve znění usnesení, které jsem četl.

Hlasování číslo 311. Zahajuji toto hlasování. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 311, přihlášeno 175 poslanců, pro návrh 102, proti 12. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Kontrola hlasování neprobíhá, tedy tento bod uzavírám.

O slovo se hlásí předseda klubu ODS pan poslanec Benda. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, protože je signalizováno, že bude brána ještě přestávka, nerad bych se dostal do situace, že bod 127 neprojednáme, tak bych si s dovolením dovolil navrhnout jménem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 a Starostové, a bychom prodloužili dnešní dobu jednání a hlasování i o návrzích zákonů i po 19. hodině. To je první návrh.

Současně aby bylo jasné, co chceme udělat, tak bych navrhl, aby kromě bodu 127 a bodů voleb – druhé kolo voleb – byly všechny zbývající body této schůze vypuštěny. To znamená, dojedeme po pauze jenom stodvacetsedmičku, odejdeme na volby a všechny ostatní body bych navrhoval vypustit.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Jsou to procedurální hlasování. Nejprve bychom tedy hlasovali o tom, že Sněmovna bude hlasovat i po 19. hodině. Říkám to správně? (Ano.) A pak o vypuštění bodů schůze.

Prosím tedy nejprve procedurální hlasování o tom, že Sněmovna bude hlasovat i po 19. hodině.

Bude to hlasování 312, které zahajuji. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 312. Přihlášeno 173 poslanců, pro návrh 132, proti 12. Návrh byl přijat.

Nyní se vypořádáme s návrhem na vypuštění bodů, v zásadě se vypustí všechny body mimo bod 127 a pak volební body, které nesou číslo 136, 138, 142 a 176. Poprosím o kontrolu pana navrhovatele, zda s tím takto souhlasí. Dobře, ještě to shrnu. Jsou to všechny volební body, které budou probíhat v rámci volby v druhém kole. Je to tak? (Ano.) Myslím, že je zřejmé, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji tedy hlasování číslo 313. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 313. Přihlášeno 171 poslanců, pro návrh 133 poslanců, proti 15. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme oběma návrhům pana předsedy Bendy vyhověli.

Předtím než půjdeme k dalšímu bodu, chci přečíst jednu omluvu. Ze zbytku jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa.

A nyní, dámy a pánové, přicházíme k dalšímu bodu, bodu číslo 127, kterým je vládní návrh zákona... Omlouvám se. Pane předsedo promiňte.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Dovolil bych si požádat o pauzu na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie, a to do 18 hodin 30 minut s tím, že bych si dovolil požádat své kolegy, aby se shromáždili ve Státních aktech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vyhlašuji tedy pauzu do doby 18.30. Poté budeme pokračovat bodem 127.

(Jednání přerušeno v 18.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat, čas určený na pauzu poslaneckého klubu sociální demokracie uplynul. Když dovolíte, přejdeme k dalšímu bodu našeho jednání. Jedná se o bod číslo 127. Je to

**Vládní návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů
/sněmovní tisk 715/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr spravedlnosti Pavel Blažek a zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Jana Suchá. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 715/2.

Otevírám rozpravu, do které se nejprve hlásí pan ministr spravedlnosti s přednostním právem. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych úvodem řekl, že máme před sebou zákon, jehož název úmyslně přečtu, protože je pouze a jenom o tom, jak se jmenuje. To znamená je to návrh zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností... pár teček. Rád bych řekl, že tomuto zákonu je věnovaná možná větší míra zájmu jak ze strany médií, tak veřejnosti, než si možná zaslouží. A dovolte mi, abych v tomto úvodním slově vyvrátil některé věci, které občas čtu na různých stránkách.

Za prvé tento zákon v podstatě navazuje, a to je potřeba si říci, na re-kodifikaci soukromého práva, to znamená, že řeší některé otázky, které doposud nebyly vyřešeny ani novým občanským zákoníkem ani některými opatřeními, která obsahuje nový zákon o soukromých korporacích. Tady bych rád řekl, že tahle Sněmovna již dávno schválila zákon o těchto korporacích, který nepočítá vůbec s anonymními akciemi. To znamená hrát si na to, že dnes vytváříme a schvalujeme něco úplně diametrálně nového, je hra, která neodpovídá skutečnosti. Tento zákon, pokud jde o anonymní akcie, řeší v zásadě otázku, jakým způsobem řešit, aby anonymní akcie – neboť jsou předmětem soukromého vlastnictví – nadále mohly existovat, nicméně, a to je ta zvýšená transparentnost, aby v určitých případech bylo možné vlastníka dohledat.

Zákon nabízí tři možnosti, které akciové společnosti, pokud tento zákon bude schválen, budou moci využít. Já už jsem to říkal při úvodním slově v prvním čtení, čili nebudu to opakovat. Objevily se i některé jiné návrhy ve výborech nebo ve druhém čtení, které, a to bych rád zdůraznil, neznamenají to, že by anonymní akcie zůstávaly bez dalšího dále a nic se neměnilo, pouze se k určitému cíli snaží dojít jinou metodou či jinými prostředky. Problém ale zůstává v tom, a to je tou pravou podstatou toho, proč já dnes třeba za vládu nebudu souhlasit s některými těmito pozměňovacími návrhy, ten problém spočívá v tom, že vládní cíl byl jiný, než předkládají tyto návrhy. To je celé a v tom je celý spor, který de facto sporem není a nebyl

vůbec tak vyhocený, jak možná někde z dálky nebo u sledování různých televizí mohl vypadat.

Dovolte mi, abych vás v tuto chvíli požádal, aby byl schválen vládní návrh zákona, a myslím, že na úvodní slovo to stačí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně panu ministrovi spravedlnosti. Pokračujeme v rozpravě, do které mám přihlášeného pana poslance Josefa Novotného staršího. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážený pane předsedající, já jsem měl dojem, že jsem někoho předběhl, ale to nevadí. Já vás dlouho nezdržím.

Já jsem chtěl na téma akcie hovořit jenom v tom smyslu, že jsem jakýmsi pamětníkem parlamentní procedury, a chtěl jsem srovnat tu nemravnost, kterou jsou akcie na doručitele, s nemravností, kterou jste tady provedli v minulosti a která se nazývá squeeze out neboli vyhnání malých akcionářů. Tahle záležitost má úzkou souvislost. Akcionář není jako akcionář v České republice, některý je skrytý, zhruba 53 % akciových společností má tyto akcie a hodně toho využívá zejména ve veřejných zakázkách. A jsou mediálně dohledatelné případy, kdy desítky miliard korun k těmto společnostem s anonymní, neznámou vlastnickou strukturou otekly většinou z veřejných rozpočtů, protože ty se nejlépe dojí. A zároveň ten malý akcionář, ten, který se neumí bránit, byl v roce 2005 vyhnán jako tečka za kuponovou privatizací návrhem poslance Doležala z ODS a za souhlasu i levice. Poslanec Mládek řekl, že to je právě ta tečka. Takže tito akcionáři byli vyhnáni a podle údajů společnosti Czechia se jednalo asi o 16–17 miliard korun vyplacených náhrad. Krát tři, prosím vás. Krát tři je škoda, kterou utrpěli malí akcionáři. Například naše město Bystřice přišlo v energetických akciích o 120 mil. korun. Takže takhle se zachází s malými akcionáři a ti velcí utajení se dvacet let hýčkají. Takže doufám, že tento krok bude prvním krokem k tomu, abychom alespoň částečně zhoubný vliv těchto anonymních akcionářů potlačili.

Podporuji samozřejmě pozměňovací návrh Věcí veřejných pod písmenem B, kterým ještě vylepšujeme ten vládní návrh, který je jako základní nosič, který předložila vláda.

Děkuji za pozornost, nechtěl jsem déle zdržovat.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pokračujeme v rozpravě, do které vidím, že se hlásí pan poslanec Chvojka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já v podstatě jenom zopakuji názor klubu ČSSD, který zde již padl při prvním a

druhém čtení. My podporujeme tento vládní návrh, nicméně k němu samozřejmě máme několik výhrad. Dle našeho názoru jde o krok, resp. malý krůček, a těch kroků mohlo být o hodně víc.

V podstatě ten návrh řeší transformaci akcií, resp. akciových společností, dvěma způsoby. Tím prvním je zaknihování akcií a tím druhým je tzv. imobilizace akcií u bankovních ústavů. To první, to zaknihování u ministerstva nebo v obchodním rejstříku či někde jinde, je dobrý návrh a ten se nám zdá jako přijatelný. Nicméně ten druhý způsob transformace akcií, to znamená imobilizace u bankovních ústavů, je určitým způsobem ne úplně dobrý a určitým způsobem nesplňuje účel toho zákona, to znamená ztransparentnit vlastnictví akciových společností. Jsme přesvědčeni, že v tomto případě budou vlastníka takovýchto společností, které budou imobilizovány u bank, znát jenom v podstatě ty banky, do registru se budou moci v podstatě dostat jenom orgány činné v trestním řízení.

To samozřejmě asi úplně není účelem toho zákona. Podle našeho názoru by měly být akciové společnosti odtajněny v uvozovkách úplně, a ne abychom se složitě dostávali u těch akciových společností, které budou imobilizovány, do seznamu akcionářů. Prostě bude velmi složité dohledat vlastnictví těchto společností a to určitým způsobem zpochybňuje celý tento návrh, ač musím zopakovat, my ho podporujeme, ale máme ho jenom za návrh, který je drobným krůčkem k tomu, aby se akciové společnosti ztransparentnily.

Já bych možná dneska ještě jednou odkázal na článek, který se dnes objevil na serveru Česká pozice. Já tento server považuji za velmi dobrý. Řeší věci z velmi odborné stránky. Tam se v podstatě píše, že o anonymních akciích se mluvilo nejvíce minulý rok v souvislosti s veřejnými zakázkami. Jednou z věcí, o kterých se mluvilo, byla samozřejmě povinnost firem rozkrývat vlastníky. Nakonec převážil návrh, že by problematika vlastnictví akcií měla být řešena obecněji, nejen ve vztahu k veřejným zakázkám. Zpracována má být komplexně v zákonu o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností. O tom zákoně vlastně dnes jednáme ve třetím čtení.

Jenže sliby a očekávání se od návrhu, který dostali zákonodárci, značně liší. To znamená sliby, které jsme dostávali v minulém roce. Dle původních proklamací Ministerstva spravedlnosti měl zákon řešit dva okruhy otázek: zrušení akcií na majitele a povinnost akciových společností zveřejňovat své vlastníky. Pravidla se měla týkat všech firem, které vstupují do transakcí s veřejnou sférou, jenže do vlády se dostal návrh, který obsahuje jen část první, to znamená stanoví povinnost pro společnosti s listinnými akciemi na majitele zvolit mezi několika druhy jejich transformace. O tom jsem už mluvil. Druhá část se na Ministerstvu spravedlnosti nějakým podivným způsobem vytratila. V zákoně není zakotvena povinnost odkrývat

skutečné vlastníky. Resort to zdůvodňoval tím, že dostal k této pasáži množství připomínek.

Je bez diskuse, že tento zákon, který, jak jsem řekl, je drobným krůčkem, dle mého názoru neřeší úplně to, co by řešit měl. Především se dotýká samozřejmě českých firem, ale úředník či politik či úplně někdo jiný, pokud bude chtít zůstat v anonymitě, tak si založí firmu například na Kajmanských ostrovech, nebude mít české akcie, a zrušení listinných akcií se ho tedy vůbec nebude nijak týkat. Pasáž v zákoně tedy postihne jen méně chytré a méně šikovné šibaly či darebáky. Můžeme se například dohadovat, jak citelně se dotkne anonymních vlastníků například solárních elektráren.

Zákon by byl mnohem účinnější a lepší, kdyby nějakým způsobem pomohl nalézt způsob, jak lépe a důsledněji sledovat toky peněz, které nakonec dorazí k poslednímu beneficiantovi, to znamená, bylo by mnohem lepší, kdyby například finanční analytický úřad Ministerstva financí mohl sledovat mnohem více firem, než sleduje dnes.

Jsem toho názoru, že my tento návrh podporujeme, protože určitým způsobem ztíží těm darebákům a méně šikovným šibalům nekalé věci, kterých se dopouštějí, ale je potřeba se zamyslet nad tím, zda tento návrh není jen polovičatým řešením. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nyní s přednostním právem se hlásí pan místopředseda Pospíšil. Poté pan poslanec John. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem původně nechtěl vystupovat, ale protože zde můj předřečník uvedl několik špatných informací o vládním návrhu zákona, tak je dobré je uvést do souladu s realitou toho textu, tak aby ti, co to sledují, nebyli klamáni.

Tady byla debata o formách, jak bude s anonymními akciemi naloženo, to znamená, že vždycky bude pro orgány činné v trestním řízení znám vlastní, pokud to dotýčný orgán činný v trestním řízení pro svoji činnost bude potřebovat, a byla zde jaksi zpochybňována jedna ze tří forem, které si bude moci akcionář, resp. akciová společnost, vybrat, takzvaná imobilizace u bank. A bylo zde konstatováno, že by stačilo a bylo lépe, kdyby došlo pouze k zaknihování u ministerstva či obchodního rejstříku. Cituji pana poslance Chvojku.

To je ale prosím velký omyl. Ten návrh počítá s tím, že zaknihování jako takové nebude dělat stát skrze veřejný registr, skrze obchodní rejstřík či nějakým způsobem ministerstvo. V Evropě bychom ostatně těžko takový model hledali. Bude to dělat centrální depozitář, což je, prosím, uvědomme

si, soukromá obchodní společnost. Není to odnož státní moci, je to dceřiná společnost Burzy cenných papírů, a. s., což je dceřiná společnost AG Burzy ve Vídni. Tedy jinými slovy popíráme-li to, aby banky mohly registrovat vlastníky anonymních akcií, pak stejný princip platí pro dceřinou společnost burzy. To je také soukromá instituce, která to zkrátka bude dělat.

Navrhovatelé, resp. autoři návrhu textu v čele s prof. Dědičem, navrhli těchto několik variant, které si může akciová společnost vybrat právě proto, aby se minimalizovaly náklady, které na akciové společnosti tato úprava přinese. I tak se počítá, že náklady v součtu pro celou republiku budou možná ve stovkách milionů korun. Naším cílem tedy musí být ztransparentnit, ale na druhou stranu nešíkanovat akciové společnosti. Navrhnout tedy variantu, která bude ekonomicky co možná nejméně drahá.

Takže prosím, nešířme tu mýtus, že centrální depozitář je nějaká veřejná firma, nějaký veřejný registr. Je to soukromá firma. A pokud to může dělat centrální depozitář, není důvod, proč by to za stejných podmínek nemohly dělat registrované banky, u kterých nota bene je ještě státní dohled skrze centrální cedulovou banku mnohem výraznější než u té burzy. Takže prosím, máme-li burzu, stejně tuto činnost mohou vykonávat banky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan poslanec John. Prosím.

Poslanec Radek John: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, máme před sebou zákon, o němž Věci veřejné, když vyjednávaly jeho přijetí jako podmínky pokračování vlády v dubnu 2011, žádaly, aby konečně vedl k naprostému zprůhlednění akciového trhu, aby omezil šedou ekonomiku našeho státu, aby konečně nastala obdobná pravidla, která fungují v právních státech. Nestalo se tak bohužel zcela. Vládní návrh je příliš benevolentní a podstatu problému neřeší. Ve svém důsledku nepovede k úplnému rozkrytí vlastnické struktury a vymýcení nechvalně proslulého způsobu veřejného korumpování při tajení skutečných vlastníků, zvláště v případě nakládání s veřejnými prostředky. Možnost jisté anonymity vlastnické struktury bohužel zůstává. Veřejnost či orgány činné v trestním řízení nemají šanci podle tohoto zákona na jednom místě, v rámci jednoho centrálního adresáře, najít kompletní a jasnou informaci o vybrané vlastnické struktuře, kterou budou potřebovat. A opět hrozí, že budou muset oslovovat banku po bance, hledat, kde jsou uloženy akcie, velmi složitě ověřovat vlastnictví. Bohužel, předkládaný vládní návrh lze přirovnat k českému pořekadlu vlk se nažral a koza zůstala celá.

Návrh zákona z pera pana poslance Pospíšila má v sobě celou řadu rizik a v konečném důsledku to znamená, že k nápravě současného nevyhovujícího stavu nedojde a vytvoří se jen návrh s lidskou tvář, který ale neřeší podstatu problému, nemožnost úplně bezpečně a rychle rozkryt skutečnou vlastnickou strukturu a zjistit, kdo je v konfliktu zájmů a kdo skutečně tyje z veřejných zakázek a cíleně ohýbá veřejný zájem. Přicházíme proto s pozměňovacím návrhem, který po vzoru zahraničí a po vzoru už v tuzemsku fungujícího systému registrace pro banky a pro pojišťovny chce zavést to stejné i pro ostatní subjekty a vlastníky akcií.

Systém registrace u bank a pojišťoven funguje, není tedy důvod, proč by stejný princip nemohl fungovat i pro společnosti s anonymními akciemi. Zástupci Věcí veřejných tedy předložili návrh na zrušení anonymních akcií na doručitele a zavedení povinnosti centrální registrace akcií na jméno a žádné jiné možnosti, protože vládní nápad ponechat volně akcie na doručitele neumožňuje plně dohledání faktického vlastníka akcií a pro Věci veřejné je z tohoto důvodu naprosto nedostatečný. Slib zrušení anonymních akcií, které dali koaliční partneři Věcem veřejným na jaře 2011, je tak podle nás jen další podvod, který na nás spáchali. Je nutné si uvědomit, že anonymní akcie výrazným způsobem usnadňují daňové úniky i korupční machinace. Zaknihováním akcií, to znamená jejich registrováním na účtu cenných papírů, by se tedy zároveň přispělo k vyšší efektivitě výběru daní a o to většinou alespoň v projevech některých politiků jde.

Vládní návrh navíc odporuje samotné představě, kterou měli otcové zakladatelé tohoto státu. Tomáš Garrigue Masaryk, Antonín Švehla a Alois Rašín, tedy tvůrci základního zákona stabilizujícího tehdy vznikající národní měnu, tehdy zastávali jasné principy transparentnosti a vymahatelnosti práva v oblasti ekonomiky. Proto také když stabilizovali rodící se československou měnu, vložili hned do prvních norem zavedení transparentnosti v cenných papírech a došli tak daleko, že pokud vlastník tento princip nerespektoval, stát prostřednictvím resortu financí měl povinnost jejich akcie zabavit a pokoutný spekulativní majetek propadl státu. (V sále je velký hluk.)

V této souvislosti je naprosto neuvěřitelné, že to, co naši předchůdci za první republiky považovali za zcela běžné a nezbytné pro rozvoj republiky, naši politici posledních dvaceti let neustále odsouvali, odmítali a tvářili se, že jde o nepochopitelné drakonické opatření. To, co tu bylo běžné za první republiky, najednou nebylo možné vinou politických reprezentací uplynulých dvaceti let. Jsme evropskou abnormalitou a skanzenem ekonomické tolerance ke švindlu a k ekonomickému odkloňování, a proto náš stát ekonomicky kolabuje a není schopen bránit poctivé podnikatele a firmy.

Proto prosím, kolegyně a kolegové napříč politickým spektrem, kde jinde se inspirovat než v osvědčené praxi našich politických předchůdců

z první republiky, kteří na rozdíl od nás dokázali stát stabilizovat v čase politických, sociálních a ekonomických turbulencí? Proto vás všechny vy-
zývám, podpořte návrh plného odkrytí vlastnictví akcií a jejich zaknihování, který je obsažen v pozměňovacím návrhu Věcí veřejných k tomuto vládnímu návrhu zákona. Místo tří možností, jak tzv. zrušit anonymní akcie, z nichž jsou dvě značně neprůhledné a chaotické, podpořte v návrhu Věcí veřejných možnost jedinou, skutečně transparentní, zapsání akcií do centrálního registru.

Dnes jsem navíc četl v novinách, že sociální demokracie se vyjádřila v tom smyslu, že Senát tento návrh opraví přesně tímto směrem. To znamená, je možné udělat to už v dolní komoře a nečekat, až nás zase Senát bude opravovat jako žáčky základní školy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Hlásí se s přednostním právem pan ministr financí Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, výzva pana poslance Johna skutečně stojí za úvahu. Podpořme ten návrh, možná že všechny anonymní akcie se stanou akciemi na definovaného adresáta. Bude to pan Müller. Bude mít svoji adresu na zbraslavské radnici a všichni budeme věřit tomu, že to je ten průhledný, transparentní sponzor Věcí veřejných. Ten bezdomovec, co dává Věcem veřejným ty desítky milionů. Já myslím, že bychom se skutečně měli zamyslet nad návrhem Věcí veřejných, popř. ho podpořit. Byla by to mimořádná legrace, kdybychom viděli, kolik akcií patří panu Müllerovi.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Faktická poznámka pan poslanec John. Prosím.

Poslanec Radek John: Vážení přátelé, dnes mi na blog.idnes poslali článek Temná minulost Miroslava Kalouska. Není pro slabší povahy. Upozorňuji na něj. To je ten, který nám tady káže!

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pokračujeme v rozpravě. Kdo se hlásí dále do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím. Zeptám se ještě na závěrečná slova navrhovatele, případně paní zpravodajky. Závěrečná slova nejsou. (Trvalý hluk v sále!)

Předtím než přistoupíme k hlasování, přečtu ještě omluvu naší kolegyně paní poslankyně Ivany Řápkové, která se omlouvá ze zdravotních důvodů.

Poprosím o klid v sále! Poprosím opravdu o klid v sále!

Nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím paní

zpravodajku, aby nám oznámila postup při hlasování a poté přednášela jednotlivé návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila. Stejně tak zástupce navrhovatele se vyjádří. Paní zpravodajko, prosím, sdělte nám, jak budeme postupovat při hlasování.

Prosím o klid v sále!

Poslankyně Jana Suchá: Návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl. Byly podány dva pozměňovací návrhy. Pod písm. A je pozměňovací návrh pana poslance Pavla Suchánka a pod písm. B je pozměňovací návrh pana poslance Michala Babáka. Takže nejprve bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích a následně o celém zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vzhledem k tomu, že procedura je jednoduchá, není třeba o ní hlasovat. Ptám se, zda někdo má námitku proti navržené proceduře. Není tomu tak.

Poprosím paní zpravodajku, aby uvedla první hlasování.

Poslankyně Jana Suchá: Nejprve tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Pavla Suchánka. Stanovisko zpravodaje negativní.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pan ministr? (Negativní stanovisko.) Mám tady přihlášené faktické poznámky v tu chvíli. Paní poslankyně Bohdalová? Nikoliv. Pan poslanec Fiala? Také nikoliv.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který definovala paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování číslo 314. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 314, přihlášeno 164 poslanců, pro návrh 19, proti 134. Návrh nebyl přijat. Paní zpravodajko, prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Suchá: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Michala Babáka. Stanovisko zpravodaje je negativní.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pan ministr? (Negativní stanovisko.)

Zahajuji hlasování číslo 315. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 315, přihlášeno 166 poslanců, pro návrh 49, proti 91. Návrh nebyl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Suchá: Vzhledem k tomu, že nebyl přijat žádný pozměňovací návrh, tak nyní budeme hlasovat o předloženém vládním ná-

vrhu zákona jako celku. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Ministr má také kladné stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ano, děkuji. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů, podle sněmovního tisku 715.“

Zahajuji hlasování číslo 316. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 316. Přítomno 162 poslanců, pro 160, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Pan předseda klubu TOP 09 a Starostů pan poslanec Gazdík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Omlouvám se, vážené kolegyně, vážení kolegové, ale v hlasování 314, to bylo o tom prvním pozměňovacím návrhu, mám na sjetině uvedeno, že jsem hlasoval pro, chtěl jsem hlasovat proti. Hlasování nezpochybňuji, jenom pro stenozáznam uvádím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Gazdík, který nezpochybnil hlasování.

Ještě vás prosím o pozornost, protože jakkoliv jsme vyřadili všechny zbývající body, tak nám stále zbývají body volební. Slovo má pověřený zástupce volební komise kolega Vidím, který nás provede tím procesem.

Pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážený pane předsedající. Čekají nás čtyři druhá kola. Zopakují, o jaké volby se jedná.

138.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Budeme volit jednoho člena Rady České televize a vybírat budeme z kandidátů Jan Svačina a Oldřich Kužílek.

136.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Budeme volit jednoho člena Rady Českého rozhlasu a budeme vybírat z kandidátů Tomáš Křourek a Miloš Rajchrt.

176.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství

Budeme volit jednoho předsedu stálé komise pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství. Navržený kandidát je Petr Hulinský.

142.

Návrh na volbu členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Budeme volit dva členy dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury z právě dvou kandidátů Václava Baštýře a Jany Suché.

Vydávání hlasovacích lístků bude trvat deset minut a zhruba po dalších pěti minutách se zde můžeme sejít, abychom se seznámili s výsledkem té volby. Čili lístky budou vydávány do 19 hodin 11 minut.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pochopil jsem tedy, že deset minut bude trvat vydávání lístků, pět minut sčítání. To znamená, přeruším schůzi Poslanecké sněmovny do 19 hodin 16 minut a poté ti z vás, kteří mají zájem o výsledky, se zde sejdou a ony výsledky si vyslechnou.

(Jednání přerušeno v 19.02 hodin.)

(Přestávka na sečtení volebních výsledků byla prodloužena do 19.25. Jednání pokračovalo v 19.25 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, je 19.25 hodin a dorazil kolega Vidím, který nás zcela jistě seznámí s výsledky voleb, takže já mu bez dalšího předávám slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající. Paní a pánové, seznámím vás s výsledky druhého kola voleb, které se právě uskutečnily.

Bod 176

V případě volby předsedy stálé komise pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství byly vydány byly 153 hlasovací lístky, odevzdány pak byly 152 platné i neplatné hlasovací lístky. Pro navrženého kandidáta Petra Hulinského byly odevzdány 73 hlasy, a nebyl tedy zvolen nikdo a volba končí.

Bod 138

V případě druhého kola volby člena Rady České televize vydány byly 153 hlasovací lístky, odevzdány pak byly 152 platné i neplatné hlasovací lístky. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Oldřich Kužilek 15, Svačina Jan 74. Ve druhém kole nebyl zvolen nikdo, volba končí.

Bod 142

Druhé kolo volby členů dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Vydány byly 153 hlasovací lístky, odevzdány pak 152 platné i neplatné hlasovací lístky. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Václav Baštýř 106, Jana Suchá 103. Konstatuji, že v druhém kole byli zvoleni členy dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury Václav Baštýř a Jana Suchá.

Bod 136

A konečně druhé kolo volby člena Rady Českého rozhlasu. Vydány byly 153 hlasovací lístky, odevzdány pak 152 platné i neplatné hlasovací lístky. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Miloš Rajchrt 13, Tomáš Křourek 105. Konstatuji, že zvolen v druhém kole členem Rady Českého rozhlasu byl pan Tomáš Křourek.

A dříve, než ukončím svoje vystoupení, dovolu mi, abych Poslaneckou sněmovnu informoval o tom, že volební komise zvolila novou předsedkyni a tou se stala paní Jana Suchá.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Vidímovi. Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali všechny body a ty, které jsme neprojednali, Sněmovna vyřadila, tím mi nezbývá nic jiného, než ukončit 51. schůzi a popřát vám šťastnou cestu domů. Na shledanou.

(Schůze skončila v 19.28 hodin.)